

ספר

אֲשֶׁר בַּנַּחַל

חֶלֶק קֵיט

וְהוּא לְבָיִת מִכְתָּבִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בַּנַּחַל הַנּוֹבֵעַ מִקּוֹר הַכְּמָה
יִסְדָּתָם, עֲנִינִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאוֹת, מַעֲצוֹת יְקָרוֹת, הַתְּהַזְקוֹת
וְהַתְּעוּרָרוֹת לְהִתְקַרֵּב אֶל ה' יִתְבָּרַךְ בְּכֹל דְּרָגָה וְדָרָגָה מִכָּל מְקוֹם
שֶׁהוּא, יִהְיֶה מִי שִׁיְהֶיּהּ.

בְּנֵי וּמִיִּסָּד עַל פִּי דְבָרֵי

רַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹרֵחַ הַגְּנוּז וְהַצֶּפּוֹן

בּוֹצֵינָא קְדוּשָׁא עֵילָאָה, אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבֵּנוּ

רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ

וְעַל פִּי תַלְמִידוֹ מוֹרְנוּ הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ, אֹרֵחַ נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רִז לֹא אָנִים

לִיְהִי

רַבֵּי נִתָּן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ

וּמִשְׁלֵב בְּפִסְקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאַמְרֵי הַכְּמוּיֵנוּ הַקְּדוֹשִׁים

מִנְמָרָא מִדְּרָשִׁים וְזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ

חוֹבָא לְדַפּוּס עַל יְדֵי

חֲסִידֵי בְּרֶסְלֵב

עִיר הַקְּדוֹשׁ יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבַב"א

שְׁנַת תְּשׁע"ד לַפ"ק.

הַכְּתָבָה לְהַשִּׁיג אֶת הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה
וְכָל סִפְרֵי אֲדֻמוֹ"ר מוֹהֲרַ"ן מִבְּרֶסֶלַב זי"ע
וְסִפְרֵי תַלְמִידָיו הַקְּדוֹשִׁים

בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלַב
בְּגֵלִיל

בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית

מִתִּיבְתָא הַיְכַל הַקְּדוֹשׁ – חֲסִידֵי בְּרֶסֶלַב

Mesifta Heichal Hakodesh

1129-42nd street

Brooklin N.Y. 11219

מוֹסְדוֹת הַיְכַל הַקְּדוֹשׁ חֲסִידֵי בְּרֶסֶלַב בְּאֶרֶץ וּבְחוּ"ל
שְׁעַל יְדֵי עֲמוּתַת יִשְׂמֹחַ צַדִּיק – קְהֵלַת בְּרֶסֶלַב בְּגֵלִיל
בְּנִשְׂיאוֹת כ"ק מוֹהֲרַ"א שׁ שְׁלִיט"א – הַצַּדִּיק מִיְבִנְאֵל
רְחוֹב רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסֶלַב 1 ת.ד. 421 יְבִנְאֵל 15225
טֶלְפוֹן רַב קוֹי 04-6708356 פֶּקֶס 04-6708359

פֶּתַח דְּבָר

הַיְנָה חֲלָקֵי שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", נִדְפְּסוּ כְּכֹר כַּמָּה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפָּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֵׁישׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמַחִיִּים וּמְחֻזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֱלוֹ, וְכָל חֵיוֹתָם וְהִתְמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם, וּמָה גַם שְׁאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לֹוֹקְחִים מִסְפָּרִים אֱלוֹ, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרַב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהַיְנָה סְפָרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עֵתָה שְׁלֹא כִסְדָר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כַּרְף מְעַרְבִים מְכַתְּבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, וְכֵן חִסְרִים הַרְבֵּה מְכַתְּבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמָנוּ לְסִדֵּר אֶת כָּל חֲלָקֵי שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", מִהַמְּכַתֵּב הָרִאשׁוֹן שְׁנִדְפָּס עַד עֵתָה, דְּבַר הַמְּסַתְפָּם בְּיוֹתֵר מִשְׁבָּעִים אֶלְף מְכַתְּבִים, וְסִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים עַל-פִּי סֵדֵר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מְכַתְּבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדְנוּ אַחֲרֵי-כֵן מְכַתֵּב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵינַי הַדְּפוּס, וְכִמוֹ-כֵן סִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים בְּהַדְפָּסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהַיְפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מְרָאֵי הַמְּקוּמוֹת מִפְּסוּקֵי תַנ"ךְ וּבְחֻמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים ו"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנֻנִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְּמִצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׁמֵדְבַר עֲלֵיהֶם
בַּמִּכְתָּב.

וְלֹאֲחֵר עָמַל וַיִּגְיַעַה רַבָּה, אָנוּ מְדַפְּיִסִים עֵתָה אֶת כְּרֶךְ קִיט,
וּמְקוּיִם לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַכְּרָכִים כְּפִי סֵדֶר
הַשָּׁנִים, כְּרֶךְ אַחֵר כְּרֶךְ, וּבְלִבְנוּ תִקְנוּהָ, שְׁפָל מִי שִׁיקְרָא בְּזוּהָ,
יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מָאֵד, כִּי מִכְתָּבִים אֱלוֹהִים אוֹצֵר כְּלֵי
חֻמְדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרֶךְ חֻדְשָׁה בְּפִרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תַנ"ךְ וְעַל מֵאֲרֵי חַז"ל הַקְדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבִזְהַר
הַקְדוּשׁ וְכו', וְגִלּוּיִים חֻדְשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכֹמֶה לְבוּשִׁים מְלִבוּשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הִירוּד
וְהַנְּמֹךְ בְּיוֹתֵר, יוֹכֵל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךְ בְּאֶפֶן נִפְלֵא וְנִעְלָה מָאֵד, מִשְׁכָּל עֲלִיּוֹן לְשִׁכָּל
תַּחְתּוֹן, מִעִילָא לְעָלוּל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֵה מִי שְׁרָגִיל בְּהֶם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבַּרְךְ, אֵיךְ לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד עַל כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פְּרִטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים עֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהַתְּמוּדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׁעוֹבֵרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזוּהָ הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיתְּמִיד בְּהֶם, וְאֵז יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אָמַתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִ'בְּלִים נִפְלוּ לְנוֹ
בְּנִעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן שְׁעָלָיו נֶאֱמַר עֵינַי לֹא רָאִתָּה
אֱלֻקִּים זִוְלָתֶיךָ יַעֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֲלָה שִׁלְמִ'ה', אָמֵן
וְאָמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבוא בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א: על-ידי אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור.

הינו מכל הלמודים שאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה משפט מעקל, שיקבל וילמד מכל הלמודים שלומד משפטי הנהגות, שידע איה להתנהג — הן לעצמו והן לאחרים, שמתנהגים לפי דעתו כל אחד ואחד כפי בחינתו, וכפי הממשלה והרבנות שיש לו, הן לרב או למעט, וכל זה זוכים על-ידי אמונת חכמים וכו'.

והנה עקר שלמות אמונת חכמים הוא, כשיזכה לסלק את דעת עצמו לגמרי, וידע ויבין באמת באיזה מעמד ומצב אני נמצא, ועל-כן עלי לסלק את דעתי לגמרי, וכל מה שאומר לי החכם הרב האמת, אני צריך לקבל עלי כל אשר יאמר שהוא זה — דבר קטן ודבר גדול, ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ספרי, שופטים יא): אפלו אומר לך על ימין שהוא שמאל וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשאר אצלו שכל עצמו, הוא אינו בשלמות ואינו מקשר ומקרב לצדיק, אבל כשזוכה לבטל את עצמו לגמרי אל

הַצְדִּיק וְהָרַב הָאֵמֶת, אֲזוּ יָכוֹל לִקְבֹּל מִמֶּנּוּ עֲצוֹת עַל כָּל דְּבָר, הֵן לוֹ וְהֵן לְאַחֵרִים — הַחֲפָצִים לְשִׁמְעַת בְּקוֹלוֹ (עֵינֵי לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵינּוּ, חֶלֶק א', סִימָן קכג), וְגַם יִזְכֶּה לְיִצְאֵת מִשְׁגֵּעוֹנוֹ וּמִשְׁטִיּוֹתָיו, שְׁנֵדְבָקוֹ בּוֹ עַל-יְדֵי עֲוֹנוֹתָיו (עֵינֵי שִׁיחוֹת-הֶרֶן, סִימָן סז), כִּי הַצְדִּיק הוּא מְלֵא עֲצוֹת וְחִדוּשִׁים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים מְגֹדוֹל וְעַד קָטָן, דְּרִי מַעֲלָה וְדְרִי מַטָּה, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ רַק לְהַעֲתִיק דְּבָרֵי הַצְדִּיק בְּפִשׁוּטָם וּלְהַלְבִּישָׁם בְּכִלִּים מְכִלִּים שׁוֹנִים לְכָל הַשּׂוֹאֲלִים אוֹתָנוּ דְּבַר הַשֵּׁם, וְלִבְלִי לֹאמַר וּלְהַמְצִיא סְבָרוֹת כְּרִסְיוֹת וְכוּ', כִּי כָּל אֵלּוֹ הַחוֹלְקִים עַל הַצְדִּיק, לְמוֹדָם הוּא מִמוֹתְרוֹת, אֲשֶׁר מִשָּׁם יוֹצֵא מִשְׁפָּט מַעֲקָל, וְלֹא דֵי שְׂאִינָם יְכוּלִים אֶפְלוּ לְהִנְהִיג אֶת עֲצָמוֹן, מִכָּל שָׁכֵן שְׂאִינָם יְכוּלִים לְהִנְהִיג אֶת אַחֵרִים וְכוּ'.

וְעַל-כֵּן הָעֵקֶר לְשׁוֹב עַל פְּגָם אֲמוֹנַת חֲכָמִים, וּכְשֶׁאֲחָד שׁוֹאֵל אֵיזָה דְּבָר אוֹ אֵיזוֹ עֲצָה בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, הָעֵקֶר לְהַשִּׁיב דְּבָרֵי הַצְדִּיק הָאֵמֶת, וְעַל-יְדֵי שְׁזָה מִקְשָׁה וְשׁוֹאֵל, וְזֶה מִשִּׁיב וּמִתְרַץ אֶת הַשְּׂאֵלָה, עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה סֵפֶר שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְחַדְּשׁוּ הָרַבָּה סִפְרִים לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת הָרַב הָאֵמֶת, שֶׁהוּא שֶׁכָּל הַכּוֹלֵל כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכָל הַדְּרָגוֹת וְכוּ'.

וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: יֵשׁ כַּמָּה סִפְרִים עֲכָשׁוּ וְגַם עֲתִידִים לִהְיוֹת עוֹד כַּמָּה סִפְרִים, וְכֻלָּם צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְאֲסוּר לְלַעַג עֲלֵיהֶם, חֵס וְשְׁלוֹם (עֵינֵי לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, קִדּוּשֵׁינֵי, הַלְכָה ג), כִּי רַק הַסִּפְרִים הַמְדַבְּרִים מִחֻקֵּי הַצְדִּיקִים לְהַרְחִיקָם מִמִּטְטְחוֹי קִשְׁת, וּלְבַעֲרָם מִבֵּיתוֹ בְּבַעוֹר חִמְץ וּשְׂאֹר וְיֹתֵר וְיֹתֵר וְכוּ', וְכוּ', וְרָאוּי לְגַזֵּר שְׂלֵא לְהַדְפִּיסָם עוֹד, כִּי שׁוֹרְפִים נִשְׁמוֹת הַקּוֹרְאִים בָּהֶם וְכוּ', אֲבָל כָּל הַסִּפְרִים הַהוֹלְכִים בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, בְּדַרְךְ אֲבוֹתֵינוּ, בְּדַרְךְ הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה, בְּיִדְאֵי מִצְוָה גְדוֹלָה לְהַדְפִּיסָם לְהַרְבּוֹת סִפְרִים כְּחוֹל הַיָּם, כִּי כָּל סֵפֶר שֶׁמְדַבֵּר מִעֲנִינֵי תּוֹרָה הֵן בְּדַרְךְ פְּשׁוּט, אוֹ דְרוּשׁ, אוֹ רַמְזוֹ, אוֹ סוּד, אוֹ פְרוּשׁ, אוֹ בְּאוּר, אוֹ סִפְרֵי הַפּוֹסְקִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, אוֹ

ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובדאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה כשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפיהם פאלו מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמוד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמוד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה פראוי כי לכך נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה לעין ולהביט בספרים הרבה מאד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאד, ולמה לא נלמד קל וחמר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הבל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארך ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שכלו ארך וטוב לעולמי עד ולנצח

נְצַחִים?! וְהֵלֵא כַּמָּה תַחְבוּלוֹת עוֹשִׁים וְכַמָּה סְפָרִים לְאַלְפִים וְלִרְבּוֹת מַחְבְּרִים בְּשִׁבִיל עֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, קֵל וְחֹמֶר בֶּן בְּנוֹ שֶׁל קֵל וְחֹמֶר כַּמָּה אֲלָפֵי אֲלָפִים וְרַב רַבֵּי רַבּוֹת רַבּוֹת וְכוּ', סְפָרִים עַד אֵין קֵץ, אָנוּ צְרִיכִים לְחַבֵּר וּלְהַדְפִּיס בְּשִׁבִיל הַתְּכָלִית הָאֲחֵרוֹנָה לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהַכִּין לְעֵצְמָנוּ צִידָה לְדַרְכָּנוּ הַרְחוּקָה מְאֹד מְאֹד, וְכִבֵּר נִלְכְּדוּ רַבִּים מְאֹד מְאֹד בְּתַאֲוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבַהֲבָלָיו וּבְטַעֲוִיתוֹ וְכוּ', וְכַמָּה סְפָרִים וְתַחְבוּלוֹת אֵין מִסְפָּר אָנוּ צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם, כְּדִי לְמַצֵּא עֵצָה וְתַחְבוּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וְנַפְשׁ בְּנֵינוּ וּבְנֹתֵינוּ וְהַתְּלוּיִים בָּנוּ לְהַצִּיל כָּלֵם מִנֵּי שַׁחַת, וּלְהַחְיֹתָם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּחַיִּים נְצַחִים, לְקַרְבֵּם אֶל הַתּוֹרָה וְאֶל הָעֲבוּדָה, וְגַם כִּי הָעוֹלָם אוֹמְרִים בְּשֵׁם הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוֹשׁ, כִּי תוֹרַת ה' תְּמִימָה, כִּי לֹא נִגְעוּ בָּהּ עַדִּין.

נִמְצָא, שֶׁכָּל הַסְפָּרִים הַקְדוּשִׁים וְהַנוֹרָאִים שֶׁכָּבַר נִמְצָאִים בְּעוֹלָם, עַדִּין לֹא נִגְעוּ בְּעֵצָם הַתּוֹרָה, וְעַתָּה רְאֵה וְהִבֵּן כַּמָּה סְפָרִים צְרִיכִים עוֹד, עַד שֶׁנִּתְחִיל לַגַּע בַּתּוֹרָה, מִכָּל שֶׁפֶן וְכָל שֶׁפֶן לְבּוֹא לְחַדְרֶיהָ וְלִירֵד לְעַמְקָהּ, עַל-כֵּן כָּל הַסְפָּרִים הַקְדוּשִׁים שֶׁחֲבָרוּ עַד הַנֵּה, עַדִּין אֵינָם חֹלְקִים אֶחָד מֵאַלְף מַעֲמָק רַבּוּי הַסְפָּרִים שֶׁיִּתְגַּלּוּ עוֹד, בְּעַת שֶׁיִּתְגַּלּוּ סִתְרֵי וְרוֹזֵי הַתּוֹרָה הָאֲמִתִּיִּים, עַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַזְהֵר לֹא לְלַעַג וּלְבַזּוֹת שׁוֹם סֵפֶר הַהוֹלֵךְ עַל-פִּי דְרָךְ הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, עַל-פִּי הַגְּמָרָא וְהַמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזְהָר הַקְדוּשׁ וְהָאֲרִיז"ל, כִּי כָּלֵם צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְגַם כִּי יֵשׁ כַּמָּה וְכַמָּה מְדִינּוֹת וְעִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וּבְמִקוּמוֹת אֱלוֹ מִתְּפַשְׁטִים אֱלוֹ הַסְפָּרִים וְהֵם מְחִיִּין אֶת עֵצְמָן בָּהֶם, וּבְמִקוּמוֹת אַחֲרִים מְחִיִּין אֶת עֵצְמָן בְּסְפָרִים אַחֲרִים דִּיקָא וְכוּ'.

וְהִנֵּה תְּמַצִּית הַסֵּפֶר הַזֶּה הִיא מִכְתָּבִים, אֲשֶׁר נִכְתְּבוּ לְמַקְרָבִים חֲדָשִׁים, אֲשֶׁר, תְּהִלָּה לְאֵל, בָּאִים וּמִתְקַרְבִּים אֶל הָאוֹר הַגָּנוּז וְהַנֶּעְלָם, אוֹרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וּמְרִיצִים מִכְתָּבֵיהֶם לְהוֹרוֹתָם הַדְּרָה, לְרֵאוֹת אוֹר וּלְצֵאת מֵהַחֹשֶׁךְ וְהָרַע שֶׁנִּלְכְּדוּ בוֹ וְכוּ, וְכוּ, וְהַמְּכַתְּבִים הָאֵלּוּ נִכְתְּבוּ תְּשׁוּבוֹת עַל מִכְתָּבֵיהֶם.

וּבְאֵמֶת לא נִתְחַדַּשׁ בוֹ שׁוּם דְּבָר, כִּי אֲשֶׁר יִרְאֶה הַרוֹאֶה, כִּי נִלְקַט מִכָּל סֵפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּכֻלָּם מִכָּלִים שׁוֹנִים, וּבְדֶרֶךְ הַרוּפָא אֲשֶׁר מְעַרְב כַּמָּה סָמִים יַחַד (עֵינִי לְקוּטֵי-מִוְהַרְוֵן, חֶלֶק א', סִימָן נז), כִּי כָּל הַרְפּוּאוֹת הֵן הַרְפָּבוֹת, דְּהֵינּוּ שְׁלֹקָחִים סָם פְּלוּנֵי וְעֵשֶׁב פְּלוּנֵי בְּמִדָּה וּבְמִשְׁקַל כָּף וְכוּ, וְכֵן עֵשֶׁב אַחַר, שְׁמִשְׁקָלוֹ כָּף וְכוּ, וְכֵן שׁוֹקְלִים מִכַּמָּה מִיָּנִים, וְכָל עֵשֶׁב וְעֵשֶׁב יֵשׁ לוֹ כֹּחַ אַחַר, וּמְעַרְבִין אֵלָיו הַמִּינִים בְּיַחַד, וְעוֹשִׂין מֵהֶם הַהַרְפָּכָה, וְזֹאת הַהַרְפָּכָה יֵשׁ לָהּ כֹּחַ לְרַפָּא הַחוֹלְאָת, כִּי עָקֵר הַרְפּוּאָה הוּא עַל-יַדֵּי הַרְפָּכָה דִּיקָא, שֶׁנַּעֲשֶׂה לָהּ כֹּחַ אַחַר חֲדָשׁ, עַל-יַדֵּי הַכֹּחַ שֶׁקִּבְּלָה מִכָּל אֵלּוּ הָעֹשֵׂבִים שֶׁנִּתְעַרְבוּ, וּבְזֶה הַכֹּחַ הַחֲדָשׁ שֶׁל הַהַרְפָּכָה דִּיקָא מְרַפְּאִין כָּל מִינֵי חוֹלְאוֹת וְכוּ, עֵינֵי שָׁם; וְדָבָר זֶה יְכוּל כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וּמְחַיֵּב לַעֲשׂוֹתוֹ — לְגַלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת הַצְּדִיק הָאֵמֶת בְּעוֹלָם, וּלְהַצִּיל נַפְשׁוֹת מְרֻדָּת שַׁחַת, וּבִפְרָט אִם בָּא אֶחָד וְשׁוֹאֵל אוֹתוֹ, מִטַּל עָלָיו חַיּוּב לַעֲנוֹת לוֹ, כִּי הִרְבָּה דוּרוֹת תְּלוּיִים בְּנַפְשׁ זוֹ, וְאִם תִּרְחַקְהוּ בַּעֲנוּהַ שֶׁל שֶׁקֶר, אַתָּה הוֹרֵג אוֹתוֹ וְכָל הַתְּלוּיִים בוֹ וְכוּ, וְזֶהוּ הַחֶסֶד הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר בְּעוֹלָם, וְאֵין עוֹד חֶסֶד גָּדוֹל מִזֶּה — כְּשׁוֹזְכִין לְהַכְנִיס אֶת הַדַּעַת הָאֵמֶת בְּחִבְרֵיו, וּבִפְרָט בְּעֵתִים הַלְלוּ אֲשֶׁר הַחֹשֶׁךְ וְהָאֲפֵלָה נִתְפַּשְׁטוּ בְּעוֹלָם, וְנִתְקַיְּמוּ בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים (אִיכָּה ד, א): "תִּשְׁתַּפְּכֶנָּה אֲבֹנֵי קֹדֶשׁ בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת", דְּהֵינּוּ יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים מִתְּגַלְּגָלִים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת, וּבִפְרָטִיּוֹת נַעֲרֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר עוֹבְרִים

עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו ואבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבבות, אשר רבים נתפטו בזה בידועים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, וחברא חברי אית ליה, וחברא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-פן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, כאשר אמר רבנו ז"ל, למוהרנ"ת ז"ל: כשיגיע בכתיבתו לענין "אמונה" או "צדיק", ירחיב את העט, כי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשא, כי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, כי הוא הרופא האמתי, הרופא הממחה מאד מאד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשברה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנשקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ח).

על-פן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיוחדי הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקנת כל בית ישראל, ותקנת כל הדורות ותקנת כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו הזקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, כי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתו ונצחי, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתה יעשה ויזכה לגאלה שלמה, אמן בן יהי רצון!

ספר

אֲשֶׁר בַּנַּחַל

פְּרָךְ קִיט

כח עד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּנִיחָס, י"ג תמוז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל פְּלָלִיּוֹת נְשׁוֹת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר
בְּרֶסֶלֶב", הַזֵּה עָלֵיהֶן יִשְׂרָאֵל שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵן וַיַּצִּילֵן מִכָּל
צָרָה וְצוּקָה, מִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה
יְדֵיהֶן, אָמֵן.

מָה אָמַר לָכֵן, הִנֵּה עֲכָשׁוּ מִתְקִימִים בְּמֵלֵא מוֹבֵן הַמְּלָה דְבַרֵּי
רַבְּנֵי ז"ל שֶׁאָמַר (עֵינֵי שִׂיחוֹת־הַר"ן, סִימָן לֵה), שֶׁמִּלְמַעְלָה יִפְתָּחוּ אֶת
אַרְבּוֹת הַשָּׁמַיִם, וַיִּשְׁפְּכוּ כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת. לְצַעֲרֵנוּ הַרֵב, נִתְקַיֵּם
הַדְּבָר, אֲשֶׁר מֵאֵז הַהִשְׁפָּלָה הָאֲרוּרָה, שֶׁיִּרְדָּה לְעוֹלָם, וּמִלִּיּוֹנִים
מֵאֲחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵעֲבִירוּ אוֹתָם עַל הַדָּת, וַיִּצְאוּ לְגַמְרֵי מִכָּלֵל
נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְהַתְּבוּלָה. וְכֵן חֲמָשִׁים שָׁנָה יֵשׁ בְּאַרְץ שְׁלִיחֵי
הַסֵּמ"ך־מ"ם, 'רַע־בְּנִים' כְּמוֹ שֵׁשׁ לָנוּ בִּיבְנֵאֵל, שֶׁהֵם שְׁלִיחֵי מַלְכוּת
הַזְּדוּן וְהַרְשָׁע, וּמַעֲבִירִים עַל הַדָּת אֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל. כִּי אִם הָיוּ בָּאִים
פְּתוּחִים אֶל הַסְּפָרְדִים, וְאוֹמְרִים לָהֶם שֶׁיִּחְלְלוּ שַׁבָּת וַיֹּאכְלוּ טְרֵפוֹת
וַיִּבְלֹתוּ זָכוֹ — בְּוַדָּאֵי לֹא הָיוּ מְקַבְּלִים דְּבַרֵּיהֶם, כִּי אֲמוֹנְתָם חֻזְקָה
כְּצוּר, אֲשֶׁר אֵצֶל כָּל עַם יִשְׂרָאֵל אֵין יְהוּדִים מֵאֲמִינִים בְּנֵי מֵאֲמִינִים,

קדושים וטהורים כאחינו בני ישראל מעדות המזרח, אצלם התמימות חזקה והאמונה איתנה, ואי אפשר להעבירם על הדת. ואיך בכל זאת הצליחו הערב־רב במזימתם הרעה והשפלה, להעביר את רב מנגן ובנגן מעדות המזרח על הדת, עד שרחמנא לצלן, הרבה מחללי שבת, אוכלים טרפות ונבלות, בשר החזיר, הגמל והשפן, ואין טהרת המשפחה, אין קיום המצוות, אין צניעות וכו', הצייד?

אלא יש דבור מרבנו ו"ל [ותדעו לכן, שכל דבור מרבנו ו"ל, זהו דבור מהשמים, ואין יכולים לשנותו, זהו זה!] וכו' אמר: הסמ"ך-מ"ם קשה לו מאד להיות בכל מקום, אזי בגשמיות הקים רופאים, אשר לובשים חלוקים לבנים, ואדם מוסר עצמו אליהם, והם בוחנים אותו ומאבחנים מחלתו: "יש לך מחלה זו או אחרת", ונותנים בדיקות, או עושים נתוחים וכו', ואדם מסכן, מאמין להם. באשר מאין יודעים שהוא אכן רופא ממחה, מאחר שלובש חלוק לבן? יש לו איזו תוית של שם על בגדו? מיהו ומיהו? אולי הוא סטודנט מתלמד בעלמא, ואתה שפן נסיון שלו? ומי מאתנו מוכן שילמדו עליו, ויעשו נסיונות ותחקירים על גופו? יערכו נתוחים על לבו, השם ישמר, או על פליותיו וכדומה? בודאי אף אחד אינו מוכן לערוך נתוח אצל מתלמד! אבל ברוב העולם, אנו רואים שאנשים תמימים, מאמינים לרופאים וכו'. אומר רבנו ו"ל, שרב הרופאים הם רוצחים, וצריכים להזהר מהם מאד.

כמו־כן ברוחניות גם־כן, הסמ"ך-מ"ם אינו יכול להיות בכל מקום, על־כן הקים 'רע־בנים' בכל העולם, ולא אכפת להם מהדת, הם צריכים רק כסף, רודפים רק אחר תקציבים ושוב תקציבים וכו', ממילא אין אכפת להם כלל מצרכי העם, ועל־כן המקנה אינו פשר, אין טהרת משפחה, על שבת הם אומרים — אין צריכים ערוב, וזו חמרה בעלמא, ומכשילים את העם בחלול שבת. והכשרם איננו הכשר, ומוכרים טרפות ונבלות בהכשר 'רבנות'. ואומר הרמב"ם, אשר ברגע שאדם נכשל בטרפות ונבלות, אי אפשר לדבר עמו אמונה.

עם כל זאת אָמר רַבֵּנוּ ז"ל, אִם כָּבֵר בֶּן צְרִיכִים לִילֵךְ לְרוֹפֵא, יֵלְכוּ וְיִשְׁאַלוּ שְׁלֹשָׁה רוֹפְאִים מִמְּחִים גְּדוֹלִים, פְּרוֹפֶסוֹרִים בְּעָלֵי נְסִיוֹן גְּדוֹל וְשֵׁם טוֹב וְכוּ'. אִם אָדָם צְרִיךְ לַעֲבֹר אֵיזָה נְתִיחַ, חֵס וְשְׁלוֹם, יֵלֵךְ לְרוֹפֵא מְמַחָה וְיִשְׁמַע חֲנוּת דַּעְתּוֹ, וְאַחֲרֵי־כֵן יִשְׁאַל עוֹד שְׁנֵי רוֹפְאִים, וְכֵן יוּכַל לְהַכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם וְכוּ'. כְּמוֹ־כֵן בְּרוּחַנִיּוֹת צְרִיכִים לִילֵךְ לְצַדִּיק שְׁפוֹתַח לָנוּ אֶת הַדַּעַת וְהַשְׂכָּל, כִּי צַד לְהַרְוִיחַ יוֹתֵר יוֹתֵר בְּעִבּוּרַת הַשֵּׁם, בְּאַמוּנָה, בְּיִרְאַת שָׁמַיִם, בְּמַדּוּת טוֹבוֹת, בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה וְכוּ' וְכוּ'.

בַּתְּלַמוּד תּוֹרָה יֵשׁ מְלַמְדִים וּבְבֵית־הַסֵּפֶר יִשְׁנֵן מוֹרוֹת. מֵהִי הַמַּעֲלָה שֶׁל מְלַמֵּד טוֹב אוֹ מוֹרֶה טוֹבָה, בְּמָה נִתֵּן לְבַחֵן אִם זֶהוּ מְלַמֵּד טוֹב אוֹ זֶה מוֹרֶה טוֹבָה? אֲלֵא אִם הֵילֵד אוֹ הֵילָדָה יוֹדְעִים הֵיטֵב אֶת הַחֹמֶר שֶׁלְּמִדּוֹ, וְזֶה נִקְלֵט הֵיטֵב בְּמַחֵם, וְיֵשׁ לָהֶם מַדּוּת טוֹבוֹת וְהַנְּהַגוֹת יִשְׁרוּת, וְהֵם בְּעָלֵי דֶרֶךְ־אֶרֶץ, וְנֹעִים לְדַבֵּר עִמָּהֶם, אֵינָם פְּרָאֵי אָדָם וְכוּ', בְּסִימָן שֶׁהַמְּלַמֵּד אוֹ הַמוֹרֶה הֵם מִיַּחַדִּים בְּמִינָם וְכוּ', אֲבָל אִם הַמְּלַמֵּד יְכוּל לְהִיּוֹת גָּאוֹן, וְלִידַע אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, וְהוּא יֵרָא שְׁמַיִם גְּדוֹל, אוֹ הַמוֹרֶה חֲכָמָה וְנִבּוֹנָה, וּבְעֵלַת מַדּוּת וְכוּ', אֲבָל הֵילֵד אוֹ הֵילָדָה אֵינָם יוֹדְעִים כְּלוּם, אֵינָם מַתְּנֵהֲגִים בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ וּבְיִרְאַת שָׁמַיִם, אֲזִי מָה שְׁוֵה הֵיִרְאַת שָׁמַיִם שֶׁל הַמְּלַמֵּד אוֹ הַמוֹרֶה וְכוּ' וְכוּ', כִּשְׂאִינָם מַעֲבִירִים אֶת הַמָּסֶר הַנִּפְלָא שֶׁלָּהֶם לְתַלְמִידֵיהֶם!

כְּמוֹ־כֵן לְגַבֵּי רֵב; עַל רֵב מְנַחַת אַחֲרֵיּוֹת גְּדוֹלָה, כָּלֵל הַתּוֹרָה וְהֵיִהְיוּת תְּלוּי בּוֹ, יְכוּל לְהִיּוֹת רֵב גָּאוֹן עוֹלָם, גָּאוֹן הַגְּאוּנִים, יוֹדַע ש"ס וְשִׁלְחָן עֶרֶוֶף בְּעַל־פֶּה, אֲבָל לֹא אֲכַפַּת לוֹ מֵהַעֲדָה שְׁלוֹ, מֵהַקְּהֵלָה שְׁלוֹ, מֵהַצְּבוּר שְׁלוֹ, אֲזִי מָה שְׁוֵה כָּל רַבָּנוֹתוֹ?! רֵב אֲמַתִּי צְרִיךְ לְמַסֵּר נִפְשׁוֹ שִׁיְהִי מְקוּהָ כְּשֵׁר, שִׁתְּהִי טְהוֹרַת הַמִּשְׁפָּחָה, שִׁיְהִי עָרוֹב כְּשֵׁר, שִׁתְּהִי שְׁמִירַת שִׁבְתָּ כְּהַלְכָתָהּ, שִׁיְהִי שׁוֹחֵט בְּקֵהֵלָה, שִׁיְהִי בְּשֵׁר מְהֵדֵר בְּתַכְלִית הַכְּשָׁרוֹת, שִׁיְהִי אֲכַפַּת לוֹ מִכָּל מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה, וְיִשְׁתַּדֵּל לְפַתֵּר בְּעִיּוֹת הָעוֹמְדוֹת עַל הַפֶּרֶק וְכוּ', זֶהוּ רֵב אֲמַתִּי!

מה אָנוּ רוֹאִים לְצַעֲרֵנוּ הָרַב? כָּל מִי שֶׁמִּתְלַבֵּשׁ בְּחִלּוּק לֶבֶן — נִקְרָא רוֹפֵא, כְּמוֹ-כֵן כָּל מִי שֶׁמִּתְלַבֵּשׁ בְּגִלְיָמָה שֶׁל רַב וְחֶכֶם, כְּבָר נַעֲשֶׂה וְנִקְרָא רַב. בְּשִׁעָה שָׂרְפָנוּ ו"ל אוֹמֵר (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת בּוֹשָׁה, סִימָן ב'): מִתָּר לְבִישׁ אֶת הַרְבָּנִים שְׁשׂוֹכְרִים אֶת הַרְבָּנוֹת לְשֵׁם גְּאֹוָה, וְרֹאיוּ לְבִזּוּתָם וּלְהַקֵּל בְּכַבּוּדָם, וְאִין עוֹמְדִים בְּפִנְיָהֶם, וְאִין קוֹרְאִים אוֹתָם רַבִּי, וְהַטְּלִית שְׁעֲלֵיָהֶם כְּמַרְדְּעַת שְׁעַל חֲמוּר; מִי אָמַר אֶת הַדְּבָר הַזֶּה? רַבְּנוּ ו"ל. וְאִם רַבְּנוּ ו"ל אָמַר אֶת הַדְּבָר הַזֶּה, הֲרִי זֶה מִן הַשָּׁמַיִם!

עַד שֶׁלֹּא בָאתִי לִיְבַנְאֵל, אָמַר אֶת הָאֱמֶת, לֹא הִכְנַתִּי אֶת זֹאת, וּלְרַבּוֹת, קָשָׁה הָיָה לִי לְהֶאֱמִין לָזֶה, כִּי אֲצַלְנוּ מִקְּבֵל, שָׂרַב זֶה רַב, וְרַב צְרִיכִים לְכַבֵּד, וְכֵן הָיָה מִקְּבֵל בְּכָל עֵדוֹת הַמְּזֻרָח, שָׂרַב צְרִיכִים לִיקַר מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁר זֶה יְסוּד בַּתּוֹרָה. אֲבָל מֵאֵז שֶׁקָּמוּ מַלְכוּת הַמִּינִיִּים, מַלְכוּת הַזֵּדִים, לְקַחוּ לְעַצְמָם רַבָּנִים כְּאֵלוּ, כְּמוֹ ה'תַּכְּשִׁיט' שָׁלְנוּ בְּיַבְנָאֵל, אֲשֶׁר הוּא רֹאשׁ הַרְעֵ-בָנִים, וְיָכוֹל לְזַכּוֹת בְּגִבְעֵי הַזֵּהָב בְּרַעֲ-בָנוֹתוֹ. אַךְ בְּכָל מְקוֹם יִשָּׁנָם כְּמוֹתוֹ וְכוּ', אֵלוּ שֶׁהֶעֱבִירוּ עַל הַדַּת אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, וּבִכְפָּרְט אֶת עֵדוֹת הַמְּזֻרָח, כִּי אֲצַל הָאֲשֻׁכְנָזִים בָּאוּ מִקְּלָקְלִים עוֹד מִתְקוּפַת הַמְּשֻׁפָּלִים בְּאִירוֹפָּה, מִהוֹנְגְּרִיָּה, מִפּוֹלֵנְיָה, מִרוֹסְיָה וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל לְעֵדוֹת הַמְּזֻרָח לֹא הִצְלִיחַ הַהִשְׁפָּלָה לְהַגִּיעַ. וְהַמְּקוֹם הַיְחִידִי שָׂרְצוּ הַמְּשֻׁפָּלִים לְהַפְּסֵם — הָיָה בְּעִירָק, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רַחֵם עַל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מֵעֵדוֹת הַמְּזֻרָח, וְשַׁלַּח לָהֶם מִלְּאָךְ הַמוֹשִׁיעַ ה'בֵּן אִישׁ חַי', אֲשֶׁר לַחֵם נִגְדָם בְּכָל כַּחוֹתָיו וְגִרְשָׁם, וְכָל שַׁבַּת בְּשַׁבְּתוֹ הָיָה אוֹמֵר דְּרָשָׁה לְפָנַי עֲשֵׂרַת אֲלָפִים אִישׁ — גְּבָרִים, נָשִׁים וְטָף, הָיָה לוֹ קוֹל כְּשֶׁאֲגַת אַרְיָה, וּבְשַׁבַּת שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְדַבֵּר בְּמַגְבֵּר קוֹל, אֲזִי שָׁמְעוּ אֶת קוֹלוֹ גַּם בְּלֹא זֶה, וְלָמַד הַלְכוּת עִם עַמּוֹ, וּדְרָשׁוֹת וְסִפּוּרֵי צְדִיקִים, וְכֵן חִבֵּר סִפְרָיו עַל הַתּוֹרָה וּמֵאֲמָרֵי חַז"ל, עַל הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים, וְשׁו"תִּים שְׁנוֹתָרוּ לְעֵתִיד, וְהוּא הִצִּיל אֶת עֵדוֹת הַמְּזֻרָח, עַד שֶׁהַגִּיעוּ לְאַרְץ, וְשָׁם, רַחֲמָנָא לְצַלְן; הֶעֱבִירוּ אוֹתָם עַל הַדַּת. כָּל זֹאת הָיָה עַד כֹּה.

אֲבָל עַתָּה, שֶׁהַתְּחִלָּפָה הַמַּלְכוּת וְהַמְּשָׁלָה, הֵם מְדַבְּרִים פְּתוּחַ, שִׁכְנִיסוּ מְלִיוֹנֵי גוֹיִים, וְיִרְשְׁמוּ אוֹתָם כִּיהוּדִים, יִסְגְּרוּ אֶת הַיְשִׁיבוֹת,

ויגיסו את הבחורים, וכן עוד גזרות משנות, בודאי עלינו לבקש את הקדוש-ברוך-הוא, שירחם עלינו וימתיק את הדינים, ויתהפך הכל לטובה. אך כל זה יכולים לפעל רק אם יש אחדות.

אך לצערנו הרב, אין אחדות בין עם ישראל, והיכן שמסתובבים והולכים, ישנן מריבות, קטטות, לשון-הרע ומחלוקת וכו' וכו', רחמנא לצלן, ובכל מקום ומקום ישנן צרות ויסורים, ובני-אדם — עד שאינם מקבלים מפה, לא לומדים לקח. אך זו המציאות המרה, שכל אחד מדבר נגד זולתו, חסידות זו נלחמת נגד חסידות זו, ראש ישיבה זה נלחם נגד ראש ישיבה אחר, והכל תחת 'לשם שמים', ואוי ל'לשם שמים' כזה; כי ממחלוקת ומריבות לא יוצא דבר טוב. אך לתקן את העולם — קשה עד מאד, ולא נצליח לעשות זאת, וזו תהיה עבודת משיח צדקנו. אך מה שפן יש ביכלתנו — לתקן את הדר' אמות שלנו. וזה אנו יכולים.

אני מכרח לומר לכם, ממש נחר גרוני, פשוטו כמשמעו, כל-כף הרבה אני מדבר עם אנשי שלומנו. וכבר אמרתי, ואני חוזר ואומר, כתוב בזהר (זהר חדש, פרשת נח): אם יהיה רק בית-הכנסת אחד שיחזיקו עצמם ביחד, הבית-הכנסת הזה יכול להביא את הגאולה, את כל הישועות של עם ישראל, אם קהלה אחת מחזיקה עצמה ביחד — תוכל להמשיך את כל הישועות.

היו שני אחים צדיקים: הרבי רבי אלימלך מליז'ענסק זי"ע, והרבי רבי זושא מאניפולי זי"ע, אשר היו צדיקים גדולים, והלכו בגלות כמה שנים, התחפשו והסתובבו מכפר לכפר, ממושב למושב, מעיר לעיר, ורצו לראות מה קורה עם עם ישראל. כשבאו לאיזה מקום, וראו אדם עובר עברות, רחמנא לצלן, אזי הרבי רבי אלימלך החל לבכות, ואמר: "זושא, זושא, תראה איך ש'מלך' 'מלך' (כך קרא לעצמו), מנאץ את הקדוש-ברוך-הוא, ועושה את זאת ואת זאת", והזכיר את העברות של ההוא. ובכה לאחיו ובקש: "זושא, זושא, תן לי תקוה". אזי זושא החל לומר לו: "אחי, התקוה שלך כף וכף". והוא ששמע את הדברים, נבהל לאשר שומעות

אָנְיוֹ, וְהֵבִין שְׂמֵת־כּוֹנֵינִים לְרַמּוֹ לּוֹ, וּבָכָה: "תָּנוּ לִי תְקוּןָה וְכוּ'. וְכֵן עָשׂוּ, וְנִדְדוּ מִבֵּית־הַכְּנֶסֶת לְבֵית־הַכְּנֶסֶת שֶׁל יְהוּדִים חֲרָדִים וְכוּ', עַד שֶׁהִגִּיעַ הַזְּמַן וְהַתְּגַלּוֹת לְעוֹלָם. הָרַבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ זי"ע נִתְגַּלְּהָ, וּבָאוּ אֵלָיו אֲלָפֵי אֲנָשִׁים לְבַקֵּשׁ יְשׁוּעוֹת, וּפְעַל לְכָלֶם. פְּעַם שְׂאֵלוֹ אָחִיו רַבִּי זוֹשָׁא: "תֹּאמֶר לִי, אָחִי הַקְּדוֹשׁ, כִּי־צַד אַתָּה מְצַלִּיחַ לְפַעַל יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת לְעַם יִשְׂרָאֵל, כִּי־צַד אַתָּה עוֹשֶׂה אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים כְּאֵלוֹ, שְׂדוּד הַטְּבַע?" עָנָה וְאָמַר: "אֲנִי הַכּוֹנֵסִי בֵּין הַתְּלַמִּידִים שְׁלִי, שֶׁתְּהִיָּה אֶהְיֶה וְאֶחָדוֹת בֵּינֵיהֶם, וְזֶה מֵה שְׁעוֹזֵר לָהֶם. כִּי בָרַגַע שֶׁהֵם בְּאֶחָדוֹת וּבְאֶהְיֶה, אֲנִי יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת נְסִים וְנִפְלְאוֹת. וְכֵן כְּתוּב בַּזֶּהֶר הַקְּדוֹשׁ, שֶׁתְּלַמִּידֵי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי הַחֲזִיקוּ עֲצָמָם בַּיַּחַד, וְדִיָּקָא עַל־יַד־זֶה גְּלָה לָהֶם סוּדוֹת הַתּוֹרָה. לְמַדִּים מְכַאֵן, שְׂאֵם מַחֲזִיקִים עֲצָמָם בַּיַּחַד, אִיזוֹ פְּעֻלָּה טוֹבָה זֶה גּוֹרֵם! בְּכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו: הַחֲזִיקוּ עֲצָמְכֶם בַּיַּחַד, תֹּאחֲבוּ זֶה אֶת זֶה, תַּעֲזְרוּ זֶה לְזֶה, וְאִז תֵּרְאוּ אֵילוֹ נְסִים יַעֲשֶׂה לָכֶם הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

עַם יִשְׂרָאֵל נִמְצָאִים בְּסַכְּנָה גְּדוֹלָה מְאֹד, הוֹלְכִים לְגֹזֵר גְּזוּרוֹת נוֹרְאוֹת מְאֹד. וּמִי יִסְבֵּל בְּיוֹתֵר? יַעֲדוֹת הַמְּזוּרָח! וּמַדּוּעַ מִפְּתוּדִים כָּל־כָּף מַעֲדוֹת הַמְּזוּרָח? כִּי עֲלֵיהֶם עָבְדוּ חַמְשִׁים שָׁנָה, וְעַקְרוּ מֵהֶם אֶת הָאֱמוּנָה וְכוּ', וְהִנֵּה רוֹאִים עִתָּה, שֶׁכָּל עַמְלֵם לְרִיק הִיָּה, כִּי הֵם פּוֹרְחִים בְּרוֹחַנִיּוֹת, וְלֹא עָלָה בְּיַדֵּי מְמַשְׁלֵת הַרְשָׁע לְנַתְקֵם מִשְׂרָשָׁם. תֵּרְאוּ מֵה נַעֲשֶׂה כְּהַיּוֹם בְּרַחֲבוֹת? אִיזוֹ פְּרִיצוֹת וְזָבָל, הוֹלְכִים עֲרָמִים וְעֲרָמוֹת כְּחִיּוֹת הַשָּׂדֶה וְכוּ' וְכוּ', וּמִי גֵרֵם לְכָל זֶה? הָעֵרֶכְ-רֵב! וְלָכֵן הֵם כָּל־כָּף חוֹשְׁשִׁים, שֶׁיִּשׁוּבוּ כָּלֶם בְּתִשְׁבָּה שְׁלֵמָה, עַל־כֵּן רוֹצִים לְסַגֵּר יְשִׁיבוֹת אַחַר יְשִׁיבוֹת. הִנֵּה הַיּוֹם אַחַר הַצְּהָרִים בְּשַׁעַר אַרְבַּע הַגִּיעוּ שְׁנֵי אֲנָשִׁים אֶל הַיְשִׁיבָה בִּיבְנָאֵל, וְאִתָּם יוֹדְעִים הֵיטֵב מִטַּעַם מִי הִגִּיעוּ... וּבָאוּ לְעֵרֶף בַּקֶּרֶת בְּיְשִׁיבוֹת, אֵין לָהֶם מֵה לַעֲשׂוֹת רַק לְבוֹא לְיִבְנָאֵל? בּוֹדְאֵי הַרְשָׁע מְרַשָּׁע קָרָא לָהֶם... עַל־כֵּן יֵשׁ גְּזוּרוֹת גְּדוֹלוֹת מְאֹד עַל עַם יִשְׂרָאֵל, וְלֹהֲמִתִּיקָן — זֶה תְּלוּי רַק בְּנוֹ! אִם נִתְאַחַד בֵּינֵינוּ וְאֶחָד יַעֲזֹר לְשֵׁנִי, לֹא תְהִיָּה רְכִילוֹת וְלִיצְנוּת, אָנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת מִהֶפְכָּה בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

לֹא אַחַת אֶמְרָתִי: כָּל מֵה שִׁיקְרָה בִּיבְנָאֵל — יִקְרָה בְּכָל אֶרֶץ

ישראל, והנה אנו עדים, שביבנאל עלה חזרה הרשע, ומי עזר לו? הסמ"ך-מ"ם! כי איזו תעמולה עשינו? אין בית ביבנאל שלא תהיינה שם תמונות של חכמים וכו' וכו', והסמ"ך-מ"ם שיש לו כחות הטמאה בלתי רגילים, הצליח להסיתם שילכו אחריו וכו'. הנה היה יהודי מסכן וקן, המתפלל בינינו, ואינו יודע מימינו ומשמאלו, וכתב ספר תורה וכו', והרשע הזה לא עזבו, עד שגרושו ועקרו מאתנו, העקר שלא יתן לנו את הספר תורה. לא שאנו כל-כך מצטערים, יש לנו, ברוך השם, ספרי תורה, אבל רואים את הרשעות של הרשע מרשע הזה.

על-כל פנים, אני מבטיח לכלכם, אם תהיה אהבה ואחדות ביניכם, אני יכול להפוך את כל הגזרות — לא תאמינו, בן לילה ליום הכל יתהפך, אבל זה תלוי בנו. אם לא תהיה בינינו אהבה ואחדות, עלינו נופלת חובת השעה, והקולר תלוי בצוארנו, אבל אם תהיה אהבה ואחדות בינינו, נראה נסים גלויים. ולפחות שימצאו ביניכם עשר נשים, עשרה גברים, עשרה זוגות צעירים, שיחזיקו עצמם ביחד, אבל עדין אין לי עשרה, כי אחד מדבר לשון-הרע על זולתו, ואחד שונא את זולתו וישנן מריבות. מאד מאד צר לי לדבר, אבל זו עבודה, אם תקלה ש לנו תתאחד, אינכם יכולים לתאר אילו ישועות יכולות לצמח לנשמות ישראל! ובפרט עתה שעם ישראל וקוקים לרחמי שמים. הלא אתם רואים את הפריצות ההולכת על הרחובות, שמסתובבים פחיות טרף, שטורפות את הנשמות. הקדוש-ברוך-הוא עזרני, שחתנתי את כל הזוגות הצעירים, וכמה בקרת היתה עלי?! כמה התנגדות וכו', 'תראו, שלא יסתדרו, ולא יהיה להם שלום-בית' וכו' כל מיני טענות. והנה ההפך הוא הנכון, הזוגות הללו מאשרים, וחיים חיים טובים ונפלאים. והלואי לכל עם ישראל יהיה שלום-בית שיש להם, ואני מוכן למסר נפשי הלאה, אבל אני צריך לעזרתכם, ומהי? שתחזיקו עצמכם ביחד.

הנה השבוע ביום שלישי יהיה ט"ו בתמוז, זהו היארצייט של ה"אור החיים" הקדוש, אשר היה איש קדוש מאד, עד כדי כך שאף אחד לא ידע מי הוא, היה נעלם ונסתר מכל העולם כלו, עד שבא

הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, אֲשֶׁר גָּלָה גְדֻלָּתוֹ, וְאָמַר: הֵיכֵן שְׂאֲנִי עוֹלָה בְּשָׁמַיִם, אָנִי רוֹאֶה, שֶׁהַסְּפָרְדִי הַזֶּה הִקְדִּימָנִי. לְזוֹאת סִכָּם בְּדַעְתוֹ, שֶׁמְכַרְח לְמַסֵּר נַפְשׁוֹ לְנִסְעַ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל רַק לְהַפְגִּישׁ עִם הַ"אֹר הַחַיִּים" הַקְדוֹשׁ. תִּתְאַרְוּ לַעֲצָמְכֶם, לְאִיזוֹ קִדְשָׁה וּמְדַרְגָּה זָכָה הַ"אֹר הַחַיִּים" הַקְדוֹשׁ! וּמֵאֵז כָּל הָאֲשֻׁכְנָזִים לּוֹמְדִים סֵפֶר הַ"אֹר הַחַיִּים" הַקְדוֹשׁ, וַיִּשְׁנֶן חֲבוּרוֹת חֲבוּרוֹת שֶׁל לּוֹמְדִים, וּבְרַב בְּתִי הַכְּנֻסִיּוֹת בְּלִיל שְׁשֵׁי לּוֹמְדִים הַ"אֹר הַחַיִּים" הַקְדוֹשׁ, וְזֶה כָּל-כָּף נִתְקַדַּשׁ אֲצִלָּם, כְּמוֹ הַזֶּהר הַקְדוֹשׁ, רַק מִחֲמַת שֶׁהַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוֹשׁ זי"ע הִפְלִיג בְּשִׁבְחוֹ. וּלְבִסּוֹף הַסֵּמ"ך-מ"ם עָשָׂה מָה שֶׁעָשָׂה, שֶׁכִּמְעַט הִטְבִּיעַ אֶת סְפִינַת הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוֹשׁ זי"ע, הֶעֱקַר שְׁלֹא יִפְגַּשׁ עִם הַ"אֹר הַחַיִּים" הַקְדוֹשׁ, וּמַעֲשֵׂה שִׁטָּן הַצְּלִיחַ, וְלֹא נִפְגְּשׁוּ וְכוּ'. וּלְבִסּוֹף נִסְתַּלַּק הַ"אֹר הַחַיִּים" הַקְדוֹשׁ.

קִבְעֵנוּ בַט"ו בָּאָב לַעֲשׂוֹת הַגְּרָלָה, שֶׁכָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ יִקַּח פְּנִקָּס הַגְּרָלוֹת, וְיַחְצִי יִקַּח לְפָרְנִסְתּוֹ וְיַחְצִי יִקַּח לְבֵית-הַפְּנִסָּת וְכוּ'. וּבִקְשָׁתִי וְהִתְחַנְנָתִי וְדַבְּרָתִי, נֹוֹתְרוּ עַד ט"ו בָּאָב אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת, וַיִּשְׁנֶם עַדִּין אַרְבַּע-מֵאוֹת פְּנִקָּסִים, יֵשׁ בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ מֵאָה מִשְׁפָּחוֹת, אִם כָּל מִשְׁפָּחָה הֵיטָה לֹוֹקַחַת אַרְבָּעָה פְּנִקָּסִים, הֵינּוּ שְׁנַיִם הָאִשָּׁה וּשְׁנַיִם הַבַּעַל, תּוֹף שָׁבוּעַ אֶחָד הֵינּוּ מוֹכְרִים אֶת הַכֶּל. אָנִי מְכַרְח לְשָׁלֵם עוֹד יוֹמִים שְׁבָעִים אֶלְף שֶׁקֶל, בְּשִׁבְלִי? לָאוּ! בְּשִׁבְלִי יְלִדִי? לָאוּ! לְמִי בְּנִיתִי הַכֶּל? לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, נִתְקַעַתִּי בְּחוּבוֹת, מָה אַעֲשֶׂה?! בּוֹדְאֵי בְּשִׁבְלִי עוֹוֹנוֹתֵי וְכוּ', בָּא עֲרַבִי וְגַנֵּב מִמֶּנִּי מְלִיזוֹן שֶׁקֶל, וּבְרַח עִם הַכֶּסֶף, וְנַעֲשִׂיתִי בַעַל חוֹב, עֲשִׂיתִי חֲנִיָּה, הַכְּרַחְתִּי לַעֲשׂוֹתָהּ כְּצוּוֵי הַחֵק וְכוּ' וְכוּ', הַכֶּל מִחֲמַת מְסִירַת הַסֵּמ"ך-מ"ם.

יִשְׁנֶם אֲנָשִׁים הָאוֹמְרִים: לְמָה מְדַבְּרִים מִהַסֵּמ"ך-מ"ם כָּל-כָּף?! אִךְ אֵינָם שָׁמִים עַל לֵב, שֶׁיִּשְׁנָה מִצּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל זְכִירַת עֲמֶלֶק "זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ עֲמֶלֶק" וְכוּ', אִם הֵייתָם יוֹדְעִים אֵילּוּ מְסִירוֹת עֲשֵׂה לִי שָׁבוּעַ שֶׁעֵבֶר, מָה הַיּוֹם מְסֵר אוֹתִי? עַדִּין אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ וְכוּ', אֲבָל מִשְׁבוּעַ שֶׁעֵבֶר קִבְּלָתִי דְּוּוּחִים, וְאֲסוּר לִי לְגַלוֹת, כִּי יִשְׁנֶם דְּבָרִים שְׂאֲנִי מְנַסֶּה לְהַמְתִּיקָם. וְהִנֵּה אוֹמְרִים אֲנָשִׁים: לְמָה צְרִיכִים

לְדַבֵּר מִמֶּנּוּ?! אֲנִי מִכְרַח לִפְקֹחַ אֶת עֵינֵיכֶם וְכוּ', וּבְגַלְלוּ הַצְרֹכְתִי לַעֲשׂוֹת חֲנִיָּה, כִּי מִסַּר אוֹתְנוּ, עַד שְׁחִיבוּ אוֹתְנוּ בְּשִׁבִיל הַרְשִׁיזוֹן לְקוֹמָה הַשְּׁלִישִׁית לַעֲשׂוֹת אֶת הַחֲנִיָּה. אֲבָל אֲנִי מִכְרַח לְשֵׁלֶם אֶת הַשְּׂבָעִים אֶלֶף ש"ח בְּעֶבֶר זֶה, וּמֵאַיִן יָבוֹא עֲזָרִי?!

כְּמוֹ-כֵן פֶּה בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית, יִשְׁנֶם שְׁלֹשָׁה בַּחוּרִים הַלּוֹמְדִים אֶצְלִי, שֶׁלֹּא הַצְרֹכְתִי לְקַבְּלָם, הֵם גָּרְמוּ שְׁמֵהֵיוֹם אֵינְנִי לוֹקַח שׁוֹם יְלָד קָדָם גֵּיל אַרְבַּע-עֶשְׂרֵה, וְכֵן עַל הַיְלָד לְלַמֵּד תַּחֲלָה אֶצְלֵה הַמְּלַמֵּד ר' ... שֶׁהוּא, אַגַּב, מְלַמֵּד מְעֵלָה, וְהַלּוֹאֵי וַיִּרְבוּ כְּמוֹתוֹ בְּיִשְׂרָאֵל, וְהוּא צְרִיף לְדוּחַ לִי וּלְהַמְלִיץ לִי עַל הַבְּחוּר, וְאִזּוֹ אוֹכַל לְקַבְּלוֹ. וְעַל-כֵּן לֹא יוֹעִילוּ שׁוֹם פְּקָסִים וְטִלְפוֹנִים לְקַבֵּל יְלָדִים וְכוּ'. הַנָּה הַיִּיטִי צְרִיף לְהִיּוֹת בְּאַרְץ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים, וְאֵינְנִי יָכוֹל לְבוֹא, כִּי הַיְלָדִים יֵאָבְדוּ כָּאֵן רֶסֶן כְּשֶׁאֲבוֹא לְאַרְץ, וְהַכֹּל בְּעֵצְמִים שֶׁל שְׁלֹשֶׁת בַּחוּרִים אֵלוּ, שֶׁמִּמֶּשׁ הוֹרְסִים הַכֹּל. וְנוֹסֵף עַל כָּל צְרוּתֵי שֵׁישׁ לִי מֵהַסֵּמ"ך-מ"ם, שֶׁאֵינְנוּ שׁוֹקֵט כְּרַגַּע, עוֹד אֲנִי מִכְרַח לְשֵׁלֶם עוֹד יוֹמִים שְׂבָעִים אֶלֶף ש"ח. לְזֹאת, אֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם, כֹּל אֲשֶׁה תִקְבַּל עַל עֲצָמָה לְמַכּוֹר שְׁנֵי פְּנֻקְסִים, וּבַעֲלָה יִקַּח שְׁנֵי פְּנֻקְסִים, וְעַד חֹדֶשׁ יָמִים הַחֹב יִשְׁלֶם, וְאֲבַקֵּשׁ אַרְכָּה מִמִּי שֶׁאֲנִי חַיֵּב לוֹ שְׂבָעִים אֶלֶף ש"ח, שְׁיַחֲכֶה עוֹד כְּשֶׁבּוֹעִים שְׁלֹשָׁה, עַד שְׁיִכְנַס הַפְּסָף. אֵינְנִי צְרִיף אֶת זֹאת בְּשִׁבִילִי, בְּרוּף הַשֵּׁם, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲד, כְּשֶׁאֲצֵא מִזֶּה הָעוֹלָם, מִתְּאַוָּה אַחַת אֲנִי נָקִי — מִתְּאַוַּת מְמוֹן, אֲצֵא עִם יְדִים נְקִיּוֹת, לֹא לְקַחְתִּי מֵאֵף אֶחָד פְּרוּטָה, אֵינְנִי צְרִיף מֵאֵף אֶחָד פְּרוּטָה, וְלֹא אֶקַּח מֵאֵף אֶחָד פְּרוּטָה. בְּרוּף הַשֵּׁם, לֹא קִנִּיתִי לִילְדֵי דִירוֹת, וְלֹא אֶקְנֶה לָהֶם דִירוֹת, וְכָל אֶחָד מִסְתַּדֵּר בְּעֵצְמוֹ, בְּעִזְרוֹתוֹ יִתְבַרֵךְ, וְאֵינְנִי צְרִיף כֶּסֶף מֵאֵף אֶחָד, אֲבָל הַחֹבּוֹת הֵם חֹבּוֹת שֶׁל צְרֻכֵי רַבִּים. לְכֵן אִם יֵשׁ לְכֵן אֲמוּנַת חַכְמִים, וּבְרִצוֹנָכֶן לַעֲזוֹר לִי — עוֹד הַלִּילָה תִקְחָנִי אַרְבַּעַה פְּנֻקְסִים מ... וְתִמְכְּנֶנִּי אֶת זֹאת, אֵינְנִי זֶה קֹשֶׁה כָּל-כָּף וְכוּ', וּבְזֶה תִבְחָנֶנִּי עַל גְּדֹל הָאֲמוּנַת חַכְמִים שְׁלָכֶן.

מֵצַד שְׁנֵי עֲלִינוּ לְהַשְׁמֵר מְאֹד מְאֹד, שֶׁלֹּא יִכְנַס בֵּינֵינוּ אֵי מִי, אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ שְׁיִכוּת אֶל הַסֵּמ"ך-מ"ם; כִּי מִי שֵׁישׁ לוֹ אֶפְלוֹ שְׁיִכוּת

לְרַשֵׁעַ הַזֶּה, אֵינְנִי רוֹצֵה שְׁתַּהַיֶּה לוֹ שְׂיִכּוֹת אֲלֵינוּ. מִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּדַ' אַמּוּתָיו, אֵינְנִי רוֹצֵה שְׂיִכּוֹא אֶצְלָנוּ!

אֲנִי לְמִדְתִּי חֲמֵשׁ שָׁנִים אֶצֶל הַגָּאוֹן ר' מֹשֶׁה פֵּינְשֵׁטִיין זצ"ל, לְתֹאֵר לָכֶם מִי הוּא הָיָה? אִי אֶפְשָׁר! חִבְרוּ סֵפֶר עַל תּוֹלְדוֹתָיו, קְרֵאתִי אֶת הַסֵּפֶר, וְאָמַרְתִּי שְׁאֵנִי יָכוֹל לְכַתֵּב פִּי שְׁלֹשָׁה וְאַרְבָּעָה מִמֶּה שֶׁכְּתוּב שָׁם, כִּי רָאִיתִי בְּמוֹ עֵינַי סֵפֶר תּוֹרָה חֵי, יִשְׁבְּתִי חֲמֵשׁ שָׁנִים בִּישִׁיבְתוֹ, הוּא הָיָה יְהוּדֵי גִמְוָה, לֹא נִגַע בְּשׁוּם בְּרִיָּה, רַק לְמַד וְלְמַד כָּל הַזְּמַן, וְסִיִּים כַּמָּה מֵאוֹת פְּעָמִים אֶת הַש"ס וְהָאַרְבָּעָה חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּף, וְכָל כָּלוּ הָיָה תּוֹרָה. מִשָּׁן כָּל הַתְּקוּפָה שִׁשְׁשִׁבְתִּי אֶצְלוֹ, שְׁמַעְתִּי מִמֶּנּוּ שְׁעוֹר אֶחָד בַּלְבָּד, וְזֶה הָיָה סֵפֶק בִּנְדִי לְחֲמֵשׁ שָׁנִים, לְמִדְתִּי כָּל הַזְּמַן בַּפְּנֵתִי בְּהַתְּמַדָּה רַבָּה וְכוּ', וְהַכְּרַתִּיו הֵיטֵב, לֹא הָיָה לוֹ שִׁמְשׁ וְגַבְאֵי, אֶלָּא הָיָה עוֹלָה לְבָדוֹ עַל הַסֵּלֶם, וְנוֹטֵל סֵפֶר מֵאַרְוֶן הַסֵּפָרִים וְלוֹמֵד, וְאֲנִי לְמִדְתִּי בְּהַתְּמַדָּה סְמוּךְ לְאַרְוֶן הַסֵּפָרִים, וּבְכָל יוֹם הָיָה מְנִיחַ יָדוֹ עַל כְּתָפֵי בְּעַדוֹד, בְּכָל יוֹם הָיָה מְצִיץ לְרֵאוֹת הַיֶּכָן אֲנִי אוֹחֵז בַּש"ס, וְכִשְׁרָאָה הַתְּקַדְמוּתִי, טִפַּח עַל שְׁכָמִי וְכוּ'. כִּשְׁבָאתִי וְאָמַרְתִּי לוֹ שְׁנַעֲשִׂיתִי חֲתוֹן, אָמַר לִי תִכְרַח-וּמְיָד: כִּשְׁתַּהַיֶּה הַחֲתֻנָּה, תֹּאמַר לִי יוֹם קָדָם לָכֵן, כִּי בְרַצוֹנִי לְהֵיוֹת שָׁם. וְנִתְפַעַלְתִּי מְאֹד, כִּי הַתְּבִישְׁתִּי לְקָרָא לְגָאוֹן כְּזֶה וּלְבַטְלוֹ מִתּוֹרָה, אֲשֶׁר אִי אֶפְשָׁר לְסַפֵּר וּלְתֹאֵר כָּלֵל, אֶת גִּדְלַת חֶשְׁקוֹ בְּהַתְּמַדָּתוֹ בַּתּוֹרָה. אֲבָל כִּפִּי שְׁצוּהָ כֵּן עֲשִׂיתִי, וְיוֹם קָדָם הַחֲתֻנָּה אָמַרְתִּי לוֹ, שְׁמַחֵר הַחֲתֻנָּה וְכוּ' וְכוּ', וְרַצִּיתִי לְדַאֵג לוֹ לְרִכְבּ, אֲבָל סָרַב, וְכֹא לְחֲתֻנָּה וְכוּ' וְכוּ'.

שָׁמְעוּ הֵיטֵב הֵיטֵב מֶה סֵפֶר לִי, וְכִדְאֵי שְׁנִשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תִשְׁמַעְנָה וְתִמְסַרְנָה לְבַעֲלֵיהֶן, וְכֵן סֵפֶר, שֶׁהָיָה רַב בְּרוּסְיָה בַּעֲנִיָּה קְטַנְטְנָה, וְהָיָה שֵׁם 'מוֹסֵר', רַחֲמֵנָא לְצִלָּן, שֶׁהָיָה שְׁלִיחַ הַק.ג.ב. אֲשֶׁר הִרְגוּ מְלִיוֹנֵי יְהוּדִים בְּחֻשָּׁאֵי, וְאִין יוֹדְעִים הֵיכָן הֵם כָּלֵל, אֲשֶׁר לֹא הִגִּיעוּ לְקָבֵר יִשְׂרָאֵל, הַשֵּׁם יִשְׁמַר וְיִצִּיל. עַם יִשְׂרָאֵל יִדְעוּ, שְׁמַהּמוֹסֵר הַרְשָׁע הַזֶּה צְרִיכִים לְהַזְהֵר, אֲזִי לֹא רָצוּ שִׁיחִיָּה לָהֶם שׁוּם עֶסֶק אֶתוֹ, וְלֹא הִלְכוּ לְשִׁמְחוֹת שְׁלוֹ, לֹא הִנִּיחוּהוּ לְהַכְנִס לְבֵית-הַכְּנֶסֶת וְכוּ' וְכוּ', וְהוּא יִדַע אֶת זֹאת, אִךְ כָּל זְמַן שְׁלֹא הָיָה לָהֶם עֶסֶק עִמוֹ, וְנִזְהָרוּ מִמֶּנּוּ, אֲזִי לֹא יָכוֹל הָיָה לַעֲשׂוֹת לָהֶם רַע, רַק פֶּה וְשֵׁם, הֵיכָן

שְׁהִיְתָה לוֹ דְרִיסַת רַגְלִי, מַחְמַת אִיזוֹ פְּרָצָה בְּחֹמַת יִשְׂרָאֵל, אֲזִי
הַצְּלִיחַ לְמוֹסֵר וְכוּ' וּמֹסֵר וְכוּ', וְכֹאמֹר בְּאוֹתָהּ עֲיָרָה, נִזְהָרוּ כָּל־
לְהִתְרַחֵק בְּמַטְחָיו קִשְׁתַּת מְאוֹתוֹ מוֹסֵר, וְכֵן הָיָה כָּל הַשָּׁנִים. וּמִשְׁנַעֲשֵׂה
זָקֵן, הַגִּיחַ צְנוּאָה, וְקָרָא לְחֻבְרָא קְדִישָׁא, וְאָמַר לָהֶם: אֲנִי יוֹדֵעַ,
שְׁכַלְכֶם שׁוֹנְאִים אוֹתִי, וְאִינְכֶם מְדַבְּרִים אֵתִי, אִינְכֶם רוֹצִים לְהַפְרִינִי,
הִנֵּה אֲנִי הוֹלֵךְ לְמוֹת, [וְהָיָה כְּכֹר מְאֹד זָקֵן חָלוּשׁ וְחוֹלָה], וְהִחַל
לְכַבּוֹת שְׂרוּצָה שֶׁהַחֻבְרָא קְדִישָׁא יִקְבְּרוּהוּ קְבוּרַת חָמוּר, הִינּוּ בְּבִזְיוֹן
גָּדוֹל, שִׁיעֲמִיקוּ אֶת הַקְּבֹר, וְלֹא יִשְׁכִּיבוּהוּ כְּפִי שְׁמִשְׁכִּיבִים כָּל נַפְטָר,
אֲלֵא יִנְיָחוּהוּ בְּעַמִּידָה. וְהַחֻבְרָא קְדִישָׁא חֲשָׁבוּ שְׂאָדָם זֶה נַעֲשֵׂה בְּעַל
תְּשׁוּבָה, הִנֵּה מְבַקֵּשׁ דְּבַר כְּזֶה, וְהוּא בּוֹכָה וּמִתְחַרֵּט וְכוּ' וְכוּ',
וְהַסְּכִימוּ. אָבֵל צְרִיכִים לְשֵׁאל שְׂאֵלַת רַב עַל כְּזֶה דְּבַר. בְּכֵן נַפְטָר
אוֹתוֹ 'מוֹסֵר', וְהוֹתִיר צְנוּאָה לְקַבְּרוֹ קְבוּרַת חָמוּר. וְאִשְׁתּוֹ וְהִילְדִים
בָּאוּ וְתַבְּעוּ שְׁצַרִּיכִים לְקַיֵּם דְּבָרֵי הַנַּפְטָר, וּבָאוּ אֶל רַב הָעִיר, הֲלֹא
הוּא הַרַב מֹשֶׁה פִּינְשֵׁטִיין זצ"ל, לְשֵׁאלוֹ מָה עוֹשִׂים. וְעָנָה הַרַב:
בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן לֹא לְקַיֵּם צְנוּאָת הַנַּפְטָר, כִּי כְּתוּב בְּשִׁלְחַן עֲרוּף,
שִׁישׁ כְּבוֹד הַמֵּת, וְאָסוּר לְבִזּוֹת מֵת, אֲזִי שִׁיקְבְּרוּהוּ כְּפִי שְׁקוּבְרִים
כָּל יְהוּדִי. וְזֶה אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם בְּכַח הַתּוֹרָה, וְאִף אִישׁ לֹא יִפֹּר
דְּבָרֵי! הַחֻבְרָא קְדִישָׁא הִצְרִיכוּ לְשִׁמְעַ בְּקוֹל הַרַב, וְקִיְמוּ דְּבָרָיו,
וְקָבְרוּ אֶת הַמֵּת כְּכֹל יְהוּדִי. לֹא חָלַף יוֹם, וְהִנֵּה בָּאָה תְּגַבְּרַת שֶׁל
צָבָא וּמִשְׁטָרָה אֶל הַחֻבְרָא קְדִישָׁא, וְקָרְאוּ לָהֶם אֶל בֵּית הַקְּבֹרוֹת,
הַחֻבְרָא קְדִישָׁא נִבְהָלוּ בְּאִימַת מוֹת, מָה רוֹצִים מֵהֶם, כִּי יִמַח שְׁמֵם,
הַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים הָאֵלּוּ, דֵּם יִשְׂרָאֵל הָיָה אֲצֻלֵם הַפְּקָר. וְצוּוּ
בְּאֲכוּרִיּוֹת: פְּתַחוּ אֶת הַקְּבֹר! וְהַחֻבְרָא קְדִישָׁא הִתְעַקְשׁוּ וְאָמְרוּ:
אֲצֻלְנוּ לֹא פּוֹתְחִים קְבֹר שֶׁל יְהוּדִי וְכוּ' וְכוּ', וְאִימּוּ הַרְשָׁעִים, שְׂאָם
לֹא יַעֲנוּ לְבִקְשַׁתְּם, הֵם יִפְתְּחוּ אֶת הַקְּבֹר, וְיִהְיֶה רַע וְמוֹר וְכוּ', בְּלִית
בְּרִירָה צִיתוֹ הַחֻבְרָא קְדִישָׁא לְבִקְשַׁתְּם, וְתַכְּף כְּשֶׁפְּתַחוּ אֶת הַקְּבֹר
רְאֵתָה הַמִּשְׁטָרָה שֶׁהַנַּפְטָר קְבוּר שְׁכׁוּב כְּשֶׁאֵר הַנַּפְטָרִים, וְצוּוּ לְכַסּוֹתוֹ
בַּחֲזָרָה. וְהִלְכוּ לָהֶם הַרְשָׁעִים, וְלֹא נוֹדַע הַדְּבַר מֵה זֶה וְעַל מֵה זֶה.
וְאֶחָד מְרֵאשֵׁי הַקְּהֵלָה הָיָה לוֹ בֶּן, שֶׁהִדְרִיר וְהִפְךָ לְקוֹמוֹנִיסְט, הַשֵּׁם
יִשְׁמֹר, אֲזִי סֵפֶר, שֶׁהִזְקֵן הָיָה הַרְשָׁע מְרָשָׁע, שְׁכָל יְמֵי חַיָּו הָיָה
'מוֹסֵר', אֲזִי עַד הִרְגַע הָאֲחֵרוֹן לֹא הִתְחַרֵּט, וְהִשְׁאִיר מִכְּתָב לְרֵאשׁ

שרות הבטחון, בכתבו שם: תראו איך היהודים לא דברו עמי כל החיים, מחמת ששרתי אתכם, וכי, ואף לאחר המות יקברוני כחמור בעמידה. ועל-כן הק.ג.ב היו בטוחים, שהיהודים עשו את זאת. ודיקא הודות לפסק של ר' משה פיינשטיין זצ"ל, שפסק כפי התורה — זה הציל את כל היהודים, ואמרו ראשי הקהלה, שאם היו עושים כפי בקשת המוסר, היו רוצחים את כל הקהלה. למדים מכאן, שרשעים, אפלו על פתחה של גיהנום אינם שבים בתשובה. [הנה הרשע מרשע הולך להתפגור, ורצה להפיל בפח את כל אנשי הקהלה].

בספור זה נזכרתי כשהייתי בארץ ישראל בל"ג בעמר. בא אלי הרב ... אשר הוא יהודי תמים, והיה גר לידי בארצות-הברית, ורגיל להתפלל אצלנו מנחה, ועל-כן אני מכיר אותו מימים ימימה וכי. ותכף-וימד הבנתי מה רצונו ממני, ואמרתי לכמה אכרכים, שהוא בא בשליחות הסמ"ך-מ"ם. והנה באמת הגיע אלי, וכבדתי אותו כפי שצריך, והחל לבלבל דעתי שהסמ"ך-מ"ם בא אליו ובוכה בדמעות תנין, שרוצה לשוב בתשובה. ואמרתי לו, אדם זה אין לו תקנה ותקנה, הכל אצלו שקר. ואמר: הלא אתם מקרבים יהודים בתשובה, הנה יהודי רוצה לשוב בתשובה. ותכף הסברתי לו את מעללי הסמ"ך-מ"ם, ולא יכול היה להאמין למראה עיניו. הראיתי לו את התלמוד תורה וכי, והתנאים בהם אנו שרויים, ומאד הודעוע, ונתפעל ונפעם — איך במדבר שממה יש לנו קהלה קדושה כזו, שאין לו בבני-ברק, ולא חסר לו כסף... ויצא לגמרי בהתפעלות. והסברתי לו מהי מנת חלקנו, ואם לא היה די בזה, הבאתי את ... שיסביר לו מה הרשע הזה עושה ועשה לנו. בכך הלך הרבי לדרך.

מה אנו רואים? ישנם רשעים, שעד שמתפגרים — סובלים מהם, ואפלו אחר-כך, כאותו מוסר, שרצה אף לאחר מותו להכניס את כל העירה בספנה, שזה ממש מבהיל על הרעיון, אדם עומד על פתחה של גיהנום, הולך להסתלק כבר, לפחות אז שיעשה תשובה, ואיננו שוב!

הִיָּה בִּיבְנָאֵל אָדָם בְּשֵׁם ... שְׁהִיָּה אָנֹטִי דְתִי, וְתִמִּיד תְּלֵה
 שְׁלֹטִים: "יִבְנָאֵל לֹא תִהְיֶה עִיר חֲרָדִית", וְשֶׁאֵר קִשְׁקוּשִׁים שְׁהִיָּה
 מְשֻׁרְבֵט עַל צְרִיפּוֹ וְכוּ' וְכוּ'. יוֹם אֶחָד הִלְכְּתִי לְבִקְרוּ, וְתִכְף כְּשֶׁרָאָה
 אוֹתִי נִבְהַל. וְשֶׁאֲלַתִּי אוֹתוֹ: מִשְׁהִלָּה, מַה יֵּשׁ לָךְ אֲתִנּוּ? וְהִחַל
 לְפִטְפֹט פִּטְפוּטֵי סָרְק וְהִבֵּל שְׂאִין לָהֶם שַׁחַר. וְתוֹךְ כְּדֵי שֶׁמְדַבֵּר, סִפֵּר
 שְׂאֵף פֶּעַם בַּחַיִּים לֹא הִנִּיחַ תְּפִלִּין, וְהוּא כְּבֵן שְׁמוֹנִים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה...
 וְנִסִּיתִי לְשַׁכְנְעוֹ, בֹּא וְתִנִּיחַ פֶּעַם אַחַת תְּפִלִּין, וְלֹא רָצָה. וְאָמַר שְׁבִיוּם
 הַבֶּר-מִצְוָה שְׁלוֹ גִתָּן לוֹ אָבִיו פִּטְיֵשׁ, וְאָמְרוּ: בְּזֵה תְּבַלֶּה כָּל יָמֶיךָ!
 וּמִיָּתֵר לְצִיָּן, כַּמָּה קָשָׁה אָדָם זֶה עֲבַד וְעָמַל וְכוּ'. וְשֶׁאֲלַתִּיו: הֵאֵם
 הֵייתָ בַכְּתָל? וְהִשִּׁיב לִי: אָף פֶּעַם לֹא הֵייתִי בִירוּשָׁלַיִם וְכוּ', וְזֵה
 מִבְּהִיל מִמֶּשׁ. כִּי אֶפְלוּ פוֹרְקֵי עַל רוֹצִים לְרִאוֹת אֶת עִיר הַבִּירָה וְכוּ'.
 לְמַדִּים מִכָּאן, אֵילוּ רְשָׁעִים יִשְׁנִם!

לְכֵן אֲבִקְשֶׁכֶּן, שְׁלֹא יִהְיֶה לְכֵן מִשָּׂא וּמִתָּן עִם שׂוֹם אֶחָד
 מִהַתּוֹשְׁבִים, רַק לֹמַר "שְׁלוּם", "שְׁבַת שְׁלוּם" וְכוּ' וְלֹא יוֹתֵר,
 וּמִדּוּעַ? כִּי הִנֵּה כְּלָנוּ נִרְתַּמְנוּ לִילָךְ אֶל כָּל מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה, וּבְרוּךְ
 הַשֵּׁם, קִשְׁרָנוּ קִשְׁרִים עִם תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם וְכוּ', וּבֵן לִילָה אֶחָד
 הַסֵּמ"ך-מ"ם וְזָרַשׁ אֶשְׁתּוֹ הִפְכּוֹ אֶת הַקְּעֶרֶה עַל פִּיהָ, אֲזַי אֲנִי רוֹאָה,
 שְׂזוֹ טִמְאָה כְּזוֹ, שְׂאִינָנוּ חֲפָצִים לְעַמֵּד מוּלָּהּ. מַה בְּכָל זֹאת עָקַר
 הַנִּצְחוֹן שְׁלָנוּ? אִם תִּהְיֶה בִּינֵינוּ אַחֲדוּת וְאַהֲבָה, וְאִם נִבְנֶה אֶת
 הַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ וְנִתְרַבֶּה.

הִנֵּה חֲסְדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יֵשׁ לָנוּ כְּכֹר הַמְּעוֹן הַנִּרְחָב, עַד כֹּה לֹא
 הִיָּה לָנוּ הַיֵּכָן לְהַכְנִים אֶת כָּל הַתִּינוּקוֹת, לֹא הָיוּ דֵי צַעֲצוּעִים, וְהִנֵּה
 הַתְּפַתְחָנוּ לְמְקוֹם גְּדוֹל, וְגַם שֵׁם יִשְׁתַּרַע הַמְּעוֹן, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, "בְּצֹר
 הִרְחַבְתָּ לָנוּ", וְאָנוּ מְקוּיִם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִהְיֶה לָנוּ מִבְּנֵה
 מִיָּחָד עֲנֹק לְמְעוֹן, אֲבָל לְעַת עֲתָה אָנוּ חִיבִים לְהַשְׁלִים עִם הַמְּצַב
 הַזֶּה, וְלִשְׁמַח בְּזֵה מְאֹד מְאֹד. אֲבָל, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, תִּשְׁמְעוּ
 הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב, בְּעֶשְׂרָה דוּגָם יִהְיוּ לָנוּ מִבְּנֵי קִבְע, לְתַלְמוּד תּוֹרָה,
 לְבֵית-סֵפֶר, לְגַנְיִם, לְפַעוּטוֹן, תִּהְיֶה לָנוּ בְּרִיכַת שְׁחִיָּה גְּדוּלָּה, וְכָל זֶה
 בְּתַכְנִית, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָנוּ אֶת הַחַיִּים, וּמִהַתְּלַמוּד תּוֹרָה עַד
 הַשְׁכוּנָה שֶׁל יִפְרַח יִהְיוּ בְּתִים, יַחֲדוּת דִּיּוֹר, אֲבָל זֶה יִקַּח זְמַן, וְנִעֲבֹר

גַּם עַל זֶה. לְעֵת עֵתָה נִרְשָׁמִים, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, לְמַטֵּה בְּדִירוֹת, וּבּוֹנִים שָׁם, וְחָמַשׁ דִּירוֹת עוֹמְדוֹת כְּבָר, וְאַתֶּם יְכוּלִים לִילֵךְ לְרֵאוֹת, וּכְדֹאֵי לְהַשְׁקִיעַ בְּזֶה, כִּי לֹא יֵאָרֶךְ הַרְבֵּה זְמַן, וּמֵה שֶׁהַשְׁקָעְתֶּם יַעֲלֶה כְּפֹל כְּפֹלִים וְכוּ'. כִּסֶּף לְקִנּוֹת אֶת הַדִּינָר — תִּבְקָשׁוּ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם לֹא תִהְיוּ עֲצֹלָנִים, תִּבְקָשׁוּ אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיְהִיָּה לְכֶם שְׂפָע.

וּכְמוֹ שֶׁבִקְשָׁתִי כְּבָר בְּרֵאשִׁית הַמְּכַתֵּב, שָׁכַל אִשָּׁה תִקַּח עוֹד הַלֵּילָה שְׁנֵי פְּנֻקָסִים, וְהִבְעֵל יִקַּח שְׁנֵי פְּנֻקָסִים, וְכֵן תִּצְלִיחוּ מְאֹד, חֲצִי תִתְּנוּ לְצַדִּיקָה, וְחֲצִי תִקְחוּ לְפִרְנֹסֶת בֵּיתְכֶם, וְאַנְסָה אֶתְכֶם בְּזֶה — אִם תִּצְיִתוּ לְדַבְּרֵי.

כְּמוֹ-כֵן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, אִם תִּהְיֶה בֵּינֵיכֶם אֲהֵבָה וְאַחֲדוּת, וְלֹא תִהְיֶינָה מְרִיבוֹת, וְתִהְיֶה לְכֶם אֲמוּנַת חַכְמִים, אֵךְ לֹא כְּפִי שֶׁהִיָּה אֲצֹל מִשָּׂה רַבְּנוּ, שֶׁהֲצִיקוּ לוֹ עַל כָּל שָׁלֹב וְשָׁלֹב, וּמֵה שֶׁעָשָׂה — חֲתָרוּ תַחְתּוֹ, עַד כְּדֵי כֵן, כְּפִי שֶׁמוּבָא בְּפִרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ (בַּמִּדְבָּר כ"א, ה): "וַיִּדְבֹר הָעַם בְּאַלְקִים וּבַמִּשָּׁה", אוֹמְרִים חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: פִּיֻּצַד יִתְכַן בְּשִׁגְיָהֶם? אֲלֹא, אִם מְדַבְּרִים עַל מִשָּׂה, מְדַבְּרִים עַל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה תְלוּי בְּזֶה. מֵה עָשָׂה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא? "וַיִּשְׁלַח ה' בְּעַם אֶת הַנְּחָשִׁים וְהַעֲקָרְבִים, וַיָּמַת עִם רַב מִיִּשְׂרָאֵל". שׂוֹאֲלִים חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: לְמֵה דִיָּקָא נְחָשִׁים? כִּי הַנְּחָשׁ הִיָּה הָרֵאשׁוֹן שֶׁדִּבֶּר לְשׁוֹן-הָרַע, כִּי בֹא אֶל חֲנָה וְאַמְרָה: אִם תִּגְעִי בְּאֵילָן, לֹא יִקְרָה לְךָ מְאוּמָה. וּדְחַפָּה וְנִגְעָה, וְלֹא אֵרַע לָהּ דְבָר, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָמַר שֶׁאֲסוּר לֶאֱכֹל וְלֹא שֶׁאֲסוּר לְנַגֵּעַ וְכוּ', וְאַמְרָה: כִּשֵּׁם שֶׁנִּגְעַת וְלֹא אֵרַע לְךָ דְבָר, כֵּן לֹא יֵאָרַע לְךָ דְבָר אִם תֹּאכְלִי. וְחֲטָאָה בְּאַכִּילַת עֵץ הַדַּעַת, אֲשֶׁר מִזֶּה הָאִשָּׁה סוּבְּלַת עַד הַיּוֹם — צַעַר הָעֵבֹר וְהַלְדָּה, וְכֵן כָּל חֲדָשׁ, מִחַמַּת חֲטָא חֲנָה וְכוּ' וְכוּ', שֶׁהִיא הַכְּשִׁילָה אֶת אָדָם הָרֵאשׁוֹן, וְלִכֵּן נִתְּנוּ לָאִשָּׁה שְׁלֹשׁ מִצְוֹת, וְעָלֶיהָ לְקַיֵּם כְּרֵאוֹי, וְלִרְאוֹת לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר פָּגַם אָדָם הָרֵאשׁוֹן.

וְאִם אָנוּ רוֹאִים שֶׁיִּשְׁנֵן גְּזֵרוֹת רַעוֹת עַל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכֵן מֵה שֶׁקוֹרָה עִם מוֹסְדוֹת הַקְּדָשׁ, שְׂרוּצִים לְסַגְרָם וְכוּ', עָלֵינוּ לְבַטֵּל גְּזֵרָה זוֹ, וְאַחֲרֵי-כֵן לְבַטֵּל גְּזֵרַת סְגִירַת הַתְּלִמוּדֵי תוֹרָה, וְהַיְשִׁיבוֹת וּבִתֵּי

סֵפֶר וּשְׂאֵר גְּזֵרוֹת רְעוֹת, שְׁלֵא יִכְנִיסוּ לָנוּ פֹה מְלִיּוּנֵי גוֹיִים
 אוֹקְרַאֲיִנִים, תְּאִילָנָדִים, רוֹסִים, כָּל מִינֵי עֲרָלִים גְּנָבִים, רוֹצְחִים,
 נוֹאֲפִים, מִי צָרִיךְ אוֹתָם בְּאַרְץ? ! אֲשֶׁר אַחֲר־כֵּךְ מִתְּבוּלָלִים בֵּין
 נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, פּוֹתְחִים בְּכָל שְׁבוּעַ קְנִיּוֹן חֲדָשׁ הַמַּחְלָל שֶׁבֶת, רוֹצִים
 לַעֲקֹר אֶת כָּל הַשֶּׁבֶת מֵעַם יִשְׂרָאֵל — הִיָּה לֹא תִהְיֶה. וְהַכֹּל תְּלוּי
 רַק בָּכֶם — אִם תִּחְזִיקוּ עֲצָמְכֶם יַחַד, וְתִהְיֶה לָכֶם אָמוּנַת חֻכְמִים,
 תִּרְאוּ אִיךְ הַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה, וְהַגְּזֵרוֹת תִּתְּבַטְּלֶנָה.

אָבֵל זְכָרוֹ הֵיטֵב! מִהֲרָשַׁע הִזֵּה צָרִיכִים לְהִזְהַר כְּמוֹ מִמְּלֶאךָ
 הַמָּוֶת בְּעֲצָמוֹ. חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים, שְׁלַמְלֶאךָ הַמָּוֶת יֵשׁ אֵלֶיךָ
 עֵינַיִם, תִּתְּאָרוּ לְעֲצָמְכֶם, בְּלִילָה אִתָּם רוֹאִים עֵין סוֹכְבַת בַּחֲשֻׁכָה,
 הָרִי זֶה מִבְּהִיל מָאד, וְאִם רוֹאִים עֶשֶׂר עֵינַיִם — נִבְהָלִים עוֹד יוֹתֵר
 וְכוּ' וְכוּ', רוֹאִים מְאֵה עֵינַיִם, נוֹפֵל פֶּחַד וְאִימָה גְּדוּלִים, וְהִנֵּה יֵשׁ
 לְמֶלֶאךָ הַמָּוֶת אֵלֶיךָ עֵינַיִם, דָּבָר זֶה מִפְּחִיד אֶת הָאָדָם, וּמְרַב פֶּחַד
 מֵת. אֵף פֶּעַם לֹא הִבְנַתִּי לָמָּה צָרִיךְ מְלֶאךָ הַמָּוֶת אֵלֶיךָ עֵינַיִם? עֲכָשׁוּ
 בְּיִבְנָאֵל יֵשׁ לִי אֶת הַתְּרוּץ: הַסֵּמ"ךְ-מ"ם יֵשׁ לוֹ אֵלֶיךָ עֵינַיִם, מִסְתַּכֵּל
 עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתְּנוּ בְּעֶשֶׂר עֵינַיִם, וּמְחַפֵּשׁ מַה יָכוֹל לְמָסֹר, אִם
 יֵשׁ מִשְׁהוּ לְהִלְשִׁין וְכוּ', לְהַצִּיק וּלְמַרֵר חֵינּוֹ. כִּי הוּא הוּא מְלֶאךָ
 הַמָּוֶת, הוּא הוּא הַרְשָׁע מְרָשַׁע הִזֵּה. הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, כְּמוֹ
 שְׁעָקֹר אֶת כָּל שׁוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל, כֵּן יַעֲקֹר אֶת הַשׁוֹנֵא יִשְׂרָאֵל הִזֵּה, וְנִזְכָּה
 לְרִאוֹת כְּמוֹ עֵינַיִנוּ אֶת הַתְּגִלוֹת הַשְּׂכִינָה, וְנִזְכָּה לְגַאֲלָה הַשְּׁלֵמָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
 שְׁאֵנִי מִתְּפַלֵּל בְּעַדְכֶן, שְׁתַּצְלַחְנָה דְּרַכְּכֶן תָּמִיד, וְתִרְוִינָה רַב נַחַת מִכָּל
 יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶן.

הַמֵּאחַל לָכֶן בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח עה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פְּנִיחַס, י"ד תמוז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת בְּנֶךָ ... גֵּרוּ יָאִיר, אֲנִי לֹא יְכוֹל לְקַבֵּל שׁוֹם בְּחוֹר רַק מִגִּיל
אַרְבַּע-עֶשְׂרֵה, וְכֵן רַק מִי שֵׁימְלִיץ עָלָיו ר' ... גֵּרוּ יָאִיר, כִּי עַד עַכְשָׁו
הָיוּ לִי בְּעִיּוֹת מְכֹל אֱלוֹ שְׁבָאוֹ אַחַר הַבְּרִ-מְצָנָה, עַדִּיף שֵׁישְׁאָרוֹ אֶצֶל
הָאָמָא עוֹד שָׁנָה, וְיִבּוֹאוּ כָּלֵם בְּגִיל אַרְבַּע-עֶשְׂרֵה, וְזֶה טוֹב גַּם
לְיִלְדִים, וְיִצְלִיחוּ מְאֹד.

בְּרוּךְ הַשֵּׁם בְּנֶךָ ... גֵּרוּ יָאִיר מִצְלִיחַ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר,
שִׁיחֵיהִי לָכֶם הַרְבֵּה נַחַת מְמוֹנִי.

הַעֲקָר אֵל תִּשְׁכַּח לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין לָנוּ בְּזֶה
הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְנִזְכּוֹר תִּזְכּוֹר, אֲשֶׁר בְּלִי הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, אֵין לָנוּ כָּלוּם, וְאֵת זֶה צְרִיף לְחַקֵּק הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב בְּתוֹךְ
דְּעִתּוֹ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח עו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פְּנִיחַס, י"ד תמוז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּאֲמִין לִי, שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ הַיֵּטֵב מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ — יְסוּרִים

וְעִגְמַת נֶפֶשׁ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עֵקֶר הָעֵצָה לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשָּׁבֵר
מִשׁוּם דְּבַר שְׂבָעוּלָם, וְזוֹ מַעֲלַת בַּר יִשְׂרָאֵל שֶׁמִּחְזִיק מֵעַמֵּד, וְאֵינוֹ
נִשְׁבֵּר.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתְּהִיָּה חֲזָק לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי הַדְּבֹר שֶׁמִּדְּבָרִים בְּכָל יוֹם עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
נַעֲשֶׂה אוֹר יִשְׂרָאֵל וְאוֹר חוּזֵר, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן,
חֵלֶק א', סִימָן קפד). וּבְעֵנִין מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ לֵב נִשְׁבֵּר, תִּאֲמִין לִי,
שְׁמוֹהֲרַנ"ת ז"ל אָמַר פֶּעַם: אֵלּוּ הַצְּדִיקִים שֶׁאֲנִי הַפְּרָתִי, שֶׁבְּאֲמַת הָיוּ
צְדִיקִים, אִם הָיָה לָהֶם אוֹתוֹ לֵב נִשְׁבֵּר שֵׁשׁ לִי, הַשֵּׁי עוֹלְמוֹת
שֶׁמִּקְבֵּל כָּל צְדִיק לֹא מִסְפִּיק בְּשִׁבְלָם. וְלָכֵן רָאָה לְהִתְחַזֵּק, וּבּוֹדֵאֵי
בַעַת צָרָה אִזּוֹ הַתְּפִלוֹת הַיְלִכוֹת בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרֵי.

שֶׁמֵּעֵתִי מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁזֶּה מַה שֶׁרַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-
מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קיב), שֶׁהַמְּשָׁפִיל הַמְּבִיֵן צְרִיף לְהִתְפַּלֵּל כָּל יְמֵי
חַיָּו, שֶׁיִּדְבֹּר דְּבֹר אֲמַת, שֶׁזֶּה בַעַת שֵׁשׁ לְאָדָם לֵב נִשְׁבֵּר — זֶה
דְּבֹר אֲמַת, כְּשֶׁאָדָם שָׁבוֹר כְּחֶרֶס הַנִּשְׁבֵּר, וְנִדְמָה לוֹ כְּאֵלוֹ אֶבֶד מְנוּס
וְתַקְנָה מְמַנּוּ, וְטַעַם טַעְמֵי מִיתָה, וְאִזּוֹ כְּשֶׁמִּדְּבַר אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, זֶה דְּבֹר, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּחְזִיק מֵעַמֵּד, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח עז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פְּנִיחָס, י"ד תמוז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיחֵיו נִצַּח.

בְּאֵתִי לְבָרַךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַּת "מִזֵּל טוֹב" עַל הַלְּדוֹת בְּתַכֶּם ...
תַּחֲנִיָּה, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכּוּ לְגִדְלָה בְּקִלּוֹת, וּתְבַשְׂרוּ לִי
תָמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַגִּיעַ הַזְּמַן, שֶׁתִּקְחוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַדְכֶם, וּתְוַתְּרוּ אֶחָד לְשָׁנִי, כִּי
כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (גִּטִּין ז.), שֶׁאִפְלוּ מִזְבַּח מוֹרִיד דְּמָעוֹת

אם מתגורשים, לכן למה לכם לחשב מחשבות של הבל כאלו, ולכן ראו לחזור בתשובה שלמה, ולבקש ממנו יתברך כל מה שאתם צריכים, כי אם תתגורשו, אתם חושבים שיהיה לכם יותר טוב, אדרבה החיים שלכם יהרסו יותר ויותר. ולכן אני מאד מבקש אתכם, שתראו להשלים בנייכם, ותראו ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם.

נא ונא הרגילו את עצמכם לדבר אליו יתברך, אשר אין עוד מעלה גדולה מזו, כי מי שמרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, זוכה לכל הטובות שבכל העולמות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כח עח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פנחס, י"ד תמוז ה'תשנ"ט.

שלום וברכה אל ... תחיה.

אף שדברתי אתך, אבל ההכרח לבוא גם בכתובים בשורותים אלו אליך.

מה אמר לך! בנגד ממש מקצר לי את החיים, אין לי ממש כח אליו בשום פנים ואופן, וזה שהוא מאים, שהוא יאבד עצמו לדעת, זה מראה שהילד אינו בריא בנפשו, ובאמת הוא מספן, כבר הייתי צריך להיות פעמים מל"ג בעמר אצל אנשי שלומנו ביבנאל, וכן קראו אותי לפני הגדול ביד אליהו, ורצו לשלם לי פרטים, ולא יכלתי לנסע פשוט רק בגלל בנגד, כי אני מיוחד להשאיר אותו פה עם הבחורים, עד מתי אסבל, ועד מתי אנשי שלומנו יסבלו, אין את יכולה לתאר ולשער את גדל הצער והעגמת נפש שיש לי, וכפי הנראה ממך הוא מאד מיוחד, והוא צריך עכשו כל יום שתדברי

אָשֶׁר כַּח עֵט בְּנַחֵל כַּט

אָתוּ. אָנִי מֵבִין אֶת הַפֶּאֶב שֶׁלְךָ, אַבְּל אַתָּה צְרִיכָה לְהִבִּין גַּם אֶת הַפֶּאֶב
שֶׁלִּי.

...הַפּוֹתֵב בְּצַעַר גָּדוֹל...

כַּח עֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לִסְדֵר פְּנַחֵס, י"ד תמוז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי תַלְמִידֵי ...
נְרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא יְסוֹד בִּיְהוּדוּת, וְנִרְבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשִׁי-
מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כד): כְּשֶׁאָדָם מְקַיֵּם אֶת הַמִּצְוָה בְּשִׁמְחָה, הוּא
עוֹלָה לְמַעְלָה מִנְּפִשֵׁין רוּחִין וְנִשְׁמָתִין, עַד שֶׁמִּגִּיעַ לְעוֹלָם הָאֲצִילוּת,
וְלְכֹל זֶה זוֹכִים עַל-יְדֵי שִׁמְחָה, וְאֵף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עַל־יָד הַרְבֵּה
חִלִּישוֹת הַדַּעַת וְקִטְנוּת, עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לֹא לְפַל
בְּדַעְתְּךָ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֲפֵן.

הִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹוֹר
וְדְבֹוֹר שֶׁמְדַבְּרִים לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה
כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנֵי-אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מַה זֶה
לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמַה הַדְּבֹוֹר פּוֹעֵל בְּכֹל הַעוֹלָמוֹת, הָיוּ
מִתְמַיְדִים בְּזֶה מְאֹד, וְלָכֵן רְאֵה שְׁלֹא יִחַסֵּר לְךָ יוֹם אֶחָד מִבְּלֵי לְדַבֵּר
אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִסְפֹּר לוֹ כָּל מַה שֶׁאַתָּה צְרִיךָ, וְאֵף
שֶׁבְּהִתְחַלָּה יִהְיֶה נִרְאָה לְךָ כְּאִלוֹ לֹא שׁוֹמְעִים אוֹתְךָ וְלֹא רוֹצִים
אוֹתְךָ, זֶה הַכֹּל דְּמִיּוֹן, כִּי בְּאַמַּת הוּא יִתְבָּרַךְ אֵב הַרְחֻמָּן, וְשׁוֹמֵעַ
תְּפִלַּת כָּל פֶּה.

נָא וְנָא הִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם דָּף גְּמָרָא עִם רִשׁוּי
וְתוֹסְפוֹת, אֲשֶׁר זֶה מְאִיר אֶת הַנֶּפֶשׁ בְּהֶאֱרַת הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא,
וְאֵף שֶׁבְּהִתְחַלָּה לֹא תִבִּין אֶת כָּל מַה שֶׁאַתָּה לוֹמֵד, עִם כָּל זֹאת רְאֵה

להיות חֶזֶק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא עִם פְּרוּשׁ רַש"י וְתוֹסְפוֹת, וְתַרְגִּישׁ נֵעִם בְּחַי"ךְ.

ראה להתפלל בְּמַגֵּן עָרֵב וּבִקְרֹן וְצִהְרִים, וּבְזִכּוֹת זֶה תִּהְיֶה לְךָ פְּרִנְסָה בְּשֹׁפֵעַ.

מֵאֵד מֵאֵד רְצִיתִי שְׁתַּעֲזֹר לִי, שְׁתִּהְיֶה אֲוִירָה שֶׁל רְצִינּוֹת בֵּין הָאֲבָרְכִים, שְׁאֲזֹכָה לְהִקִּים גְּדוּד שְׁלָם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַחֲפָצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵה שְׁעוֹבֵר — עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת וְקִטְנוֹת, עִם כָּל זֹאת אִם הִיָּה לִי מַגֵּן אֶחָד שֶׁל אֲבָרְכִים שְׁרוּצִים לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיְהִי מְקַשְׂרִים בְּיַחַד, אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְחַלֵּל גְּפְלָאוֹת, פְּלְאֵי פְלְאוֹת, וְלִכֵּן רָאִה לְהִתְאַחַד עִם כָּל הָאֲבָרְכִים תְּלַמִּידֵי יְשִׁיבְתָנוּ, וְאֵנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֹזְכָה לְרְאוֹת בְּקְרוֹב נְסִים נְגִלִים מִמֶּשׁ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח פ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פְּנִיחַס, י"ד תמוז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מֵאֵד רְצִיתִי שְׁתִּכְתַּב לִי מֵה שְׁלוֹם בְּרִיאוּתְךָ, וְאֵנִי מִתְפַּלֵּל שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ וּלְאִשְׁתְּךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, בְּזִכּוֹת עֵסֶק הַרְבִּים שְׁאַתֶּם עוֹסְקִים בּוֹ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

בְּיָדָאֵי כָּל דְּבַר קִטְּוֹן מֵה שְׁעוֹשִׁים בְּשָׁבִיל רַבְּנוּ ז"ל — תִּקְבְּלוּ חֲזָרָה מִמֶּנּוּ, כִּי כָּף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל: "מִמֵּי שְׁאֵנִי מְקַבֵּל — לוֹ אֵנִי נוֹתֵן".

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל כָּל הַחֶסֶד שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי, וְאֵנִי מֵאֵד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאוּכַל הַיּוֹם לְדַבֵּר עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי שְׁמַעְתִּי, שְׁכָּל קוֹ הַטְּלַפּוֹן נִהְרַס, וְאֵינִי יוֹדֵעַ מֵה עוֹשִׁים,

אָשֶׁר כַּח פּאָ — כַּח פּב בְּנַחֵל לַא

וְלִכֵּן רְצִיתִי מְאֹד, שְׁתַּדַּבֵּר עִכְשָׁו בְּבִקְרָע עִם הָאֲבִירָה ... פְּדַת מַה לְעִשׂוֹת, כִּי גַם אֶת הַדְּרָשָׁה אֵינִי יוֹדֵעַ אִיךָ אוּכַל לְהַעֲבִיר, אִם קוֹי הַטְּלָפוֹן נִקְרָעוּ, אִזּוֹ שִׁיחָשׁב עַל פְּתָרוֹן.

אֲנִי עֲדִין מְאֹד מְאֹד מְאֹד, כִּי רַק כַּמָּה נָשִׁים לָקָחוּ פְּנִיקְסִים וְלֹא כָלָן, מְקַשְׁקְשִׁים יוֹמָם וְלַיְלָה אֲמוֹנֵת חֲכָמִים ... אֲמוֹנֵת חֲכָמִים ... וְלִבְסוֹף מַה שְּׁטוֹב בְּשִׁבְלֵם זֶה מַה שֶּׁהֵם עוֹשִׂים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח פּאָ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּנִיחֵס, ט"ו תמוז ה'תשנ"ט.

הַכֶּתֵּב וְהַמְּכַתֵּב בְּיַדִּי מוֹסֵר כְּתָב זֶה, ר' ... גְּרוֹ יְאִיר, שֶׁהוּא נִמְצָא בְּמִצְבַּע קָשָׁה מְאֹד, וְנִכְנָס בְּחֻבוֹת גְּדוֹלִים, וְלָרֶשׁ אֵין כָּל, וְלִכֵּן בְּאֵתִי אֶל אַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְבַקֵּשׁ וְלְהַתְחַנֵּן לְקַבֵּל אוֹתוֹ בְּסִבָּר פָּנִים יְפוֹת, וְלִהְיוֹת לוֹ לְאַחִיעֶזֶר וְלְאַחִיסָמֶךָ, וּבְזִכּוֹת הַמִּצְוָה הַזֹּאת לְעֶזֶר לַיהוּדֵי עַנִּי וְרֶשׁ, וְאֵין לוֹ כָּל, תִּתְבָּרְכוּ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן בְּבָנִים וְחַיִּים טוֹבִים וְאַרְכִּים.

הַכּוֹתֵב וְחוֹתֵם לְמַעַן הַמִּצְוָה...

כַּח פּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּנִיחֵס, ט"ו תמוז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תַּדַע, אֲשֶׁר אַתָּה צָרִיף לְהַסְתַּכֵּל רַק מֵה שְׁטוּב בְּעַדְךָ, וְתִשְׁמַר
מְאֹד לֹא לִפְל בְּבוּץ שֶׁל חוֹבוֹת, פְּרִנְסָה זֶה בְּיַד הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
אֲבָל חוֹבוֹת זֶה בְּיַד בְּנֵי-אָדָם, וּבְאַמֶּת אָמַר הַחֶכֶם מְכַל הָאָדָם (מִשְׁלֵי
יט, ג): "אֲוֹלֵת אָדָם תִּסְלַף דְּרָכּוֹ וְעַל ה' יִזְעַף לְבוֹ", וְדִי לְמַכִּין. אֲנִי
מִקְנֶה לְהִיּוֹת בְּקָרוֹב בְּיַבְנָאֵל.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח פג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּנַחֵס, ט"ז תַּמּוּז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְצֻטָּעֵר, שֶׁנִּפְלַתְּם בְּחוֹבוֹת כְּאֵלוֹ וְכוּ', וְכֵן אֵין
לְכֶם לְשֵׁלֶם שְׂכָר דִּירָה וְכוּ', לְדַעְתִּי, אִם הִייתֶם יוֹצְאִים בְּיַחַד עִם
הַגְּרָלוֹת, מִזְמַן הָיָה לְכֶם כְּסָף, אֲלֵא אַתֶּם מִתְעַצְצִלִים, כִּי בְּאַמֶּת מִי
שָׂרָק יוֹצֵא לְהַפְצָה, מִבְּטָח לוֹ, שֶׁתִּמֵּד יִהְיֶה לוֹ כְּסָף בְּפִיס, וְעַל-כֵּן
אֵל תִּתְעַצְצֵלוּ, וּבְכַרְט אַתָּה ... גֵּרוֹ יֵאִיר, אַתָּה מְחַיֵּב לְפָרְנֵס אֶת
אֲשֶׁתְּךָ, וְאַתָּה צָרִיף לְצֵאת בְּכָל יוֹם לְהַפְצָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן
לָךְ שְׁפַע, שֶׁתּוּכַל לְבִסּוֹף גַּם לְקַנּוֹת דִּירָה.

מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע שְׂאֵת עוֹמְדַת לְלֶדֶת, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יַעֲזֹר, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ, אִם זֶה יִהְיֶה בֶּן זְכָר, שֶׁתִּקְרָאוּ לוֹ עַל שֵׁם
הַצְּדִיק.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח פד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּנַחֵס, י"ז תַּמּוּז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אַבְקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּקַּח אֶת הַגְּבָאוֹת בְּבֵית-הַמְדָּרֶשׁ שֶׁל
"הַתְּאֻחָדוֹת הָאֲבֻרְכִים", כִּי בְּלִי גְבָאִי — הַכֹּל הוֹלֵךְ לְטֻמְיוֹן, וְחֻבֵּל
שְׁאֵתָם לֹא תִתְאַחַדוּ יַחַד, כִּי זֶה דְּבַר גְּדוֹל מָאד, שְׂיִהְיֶה לָכֶם מְנִין
נִפְרָד, וְלֹא לְהַתְּפַלֵּל עִם סֵתֶם אֲנָשִׁים שְׂבָאִים מִפֶּה וּמִשֵּׁם וְכוּ', וְכוּ',
וְרָצִיתִי שְׁתַּמְשִׁיכוּ לְהַתְּפַלֵּל בְּאוֹתוֹ נִסַּח שְׂקִבְלָתָם אֶצְלִי, וְהַכֹּל יֵלֵךְ
כְּמוֹ שְׁהָיָה אֶצְלָנוּ — הֵן הַתְּפִלוֹת, וְהֵן הַנְּגוּנִים, וְהֵן הַנְּסֻחָאוֹת, וְאֲנִי
לֹא רוֹאֶה אֲבָרְךָ מֵתָאִים בַּק אֶתָּה, וְלִכֵּן אֲנִי מָאד מָאד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ,
שְׁתַּקַּח אֶת זֶה בְּיַדְךָ, וְנִזְכֶּה לְחֹזֵר לַעֲשׂוֹת מְנִין בְּעִבּוֹר "הַתְּאֻחָדוֹת
הָאֲבֻרְכִים".

נָא וְנֵא הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרֶשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאִפְּן שְׁתִּסַּיִם
בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת פְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ 'שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאֶחָד תְּרַגּוּם' — עִם
פְּרוּשׁ רֶשׁ"י, שְׁזֵה מָאד מְסֻגָּל לְיִרְאַת שָׁמַיִם, וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם
פֶּרֶק מְשֻׁנְיּוֹת, וְעַל כָּלֵם — תִּלְמַד דָּף גְּמָרָא הַמְאִיר אֶת הַנֶּפֶשׁ בְּאוֹר
צַח וּמְצַחֲצָח.

הַכֹּפֵל הַדְּבַר, אֲנִי מָאד מָאד רוֹצֶה שְׂמַהֲשַׁבֵּת הַזֶּה תִּתְחִיל לְהִיּוֹת
גְּבָאִי, וְתִסְדֵּר אֶת הַכֹּל בְּסֻדֵּר נְכוּן, וְאֲנִי אוֹדִיעַ אֶת זֶה לְכָל הָאֲבֻרְכִים.
הַמְאֻחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם ...

כח פה

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֻדֵּר פְּנִיחָס, י"ז תמוז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

הנה יִדְיִנּוּ ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר, הִצִּיעַ לִי, שֶׁהוּא רוֹצֵה לְאַרְגֵּן אוֹטוֹבוּס לְיוֹם שְׁנִי, כִּי אֲנִישִׁי שְׁלוֹמְנוּ מְאֹד הִתְעוֹרְרוּ מִמֶּה שֶׁבִקְשָׁתִי וְהִתְחַנְנָתִי אֵלֵיהֶם, שֶׁיֵּצְאוּ בְּשִׁבִיל הַהִגְרָלוֹת, כִּי מְאֹד מְאֹד רָצִיתִי לְשַׁלֵּם הֵן ל... וְהֵן ל... כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְהִשְׁאָר תְּקוּעַ עִם חוֹבוֹת, זֶה מַה שֶׁחָסַר לִי, וְלָכֵן אֲנִי שׁוֹלַח מִכְּתָב כְּלָלִי לְאֲנִישִׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְתִתְּלֶה אֶת זֶה עַל לוח הַמוֹדְעוֹת. גַּם תְּבַקֵּשׁ אֶת ... גֵּרוֹ יֵאִיר, שְׂאֵת הַדְּרָשָׁה שֶׁאֲמַרְתִּי אֶתְמוּל, יִתְּלֶה עַל לוח הַמוֹדְעוֹת לְשִׁבְתִּי, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּהְיֶה הִתְעוֹרְרוֹת בֵּין אֲנִישִׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְנוֹזֵקָה לְחֹסֵל אֶת כָּל הַחוֹבוֹת, וּכְבָר נוֹכַל לְהִתְחִיל לְבַנּוֹת אֶת בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ.

רְאֵה לְדוֹחַ תְּדוּשׁוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמִיעַ לָנוּ בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח פו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּנַחֵס, י"ז תמוז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, אֶהוּבִי, תְּלַמִּידִי ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּבוֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמַנְיָן שֶׁל "הַתְּאֲחָדוֹת הָאֲבָרְכִים", וּמְנִיתִי אֶת חֲבֵרְךָ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, שֶׁהוּא יִהְיֶה הַגִּבְאִי, וְשִׁלָּא יִהְיֶה הַפְּקָר, וְשִׁלָּא יְבוֹאוּ כָּל מִינֵי אֲבָרְכִים וְכוּ', וַיִּבְלְבוּ לָכֶם אֶת הַדַּעַת, אִתָּהּ צְרִיף לְדַעַת, כִּי בְּנֵי ... גֵּרוֹ יֵאִיר, מְסַר אֶת נַפְשׁוֹ, שִׁיְהִיָּה לָכֶם מַנְיָן נִפְרָד, רַק לְאֲבָרְכִים שֶׁלְּמִדּוֹ אֲצִלִּי, וְלָכֵן זֶה שֶׁקָּם בְּשַׁעַת שְׁתִּים-עֶשְׂרֵה, וְהוּא בָּא וּמִתְעַרֵּב לָכֶם בְּמַנְיָן — אֵל תִּשְׁאַלוּ אוֹתוֹ, וְאֵל תִּשְׁמְעוּ אוֹתוֹ, וּבְכֻלָּל לֹא רָצִיתִי שִׁיְהִיָּה מְקוּם לִיצְנּוֹת. אֲנִי חוֹשֵׁב, שֶׁהָאֲבָרָךְ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, הוּא יִהְיֶה גִבְאִי טוֹב, וְהוּא יִסְדֵּר אֶת הַכָּל, וְאֲנִי רוֹצֵה שֶׁתְּאֲחָדוּ יַחַד, וְאֵל תִּתְּנוּ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן שֶׁאֲבָרְכִים מְבַגְרִים שִׁיתְעַרְבוּ לָכֶם בְּמַנְיָן, בְּשׁוּם פְּנִים

אָשֶׁר כַּח פּוֹ בְּנַחֵל לֵה

וְאִפְּנֵי, אֵינן לָהֶם מַה לַעֲשׂוֹת שָׁמָּה, אִם הֵם רוֹצִים לְהִתְפַּלֵּל כָּל הַכְּבוֹד, אָבֵל לְשֶׁבֶת בְּשֶׁקֶט וְלֹא לְהַגִּיד לָכֶם דְּעוֹת, וְזֶה חַד מִשְׁמַעִית.

אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמֻחָה שֶׁתִּהְיֶה לִּי, אִם אַתֶּם תִּתְחַדְּשׁוּ אֶת הַמְּנִיגִים הֵן בְּלֵיל שַׁבָּת, וְהֵן בְּשַׁבָּת בְּבִקְרָה, וְהֵן בְּסַעֲדָה שְׁלִישִׁית לְאָכֵל בְּיַחַד, וְתִקְחוּ אֶת יְדִידְנֵנו הָרַב ... גֵּרוּ יְאִיר, שְׁיִלְמַד אִתְּכֶם בְּסַעֲדָה שְׁלִישִׁית, כִּי הוּא יֵרָא שָׁמַיִם גְּדוֹל, וְכֵן אֲנִי מְאֹד רוֹצֶה, שְׁכָּל שְׂאֵלָה שֶׁרַק תִּהְיֶה לָךְ — תִּשְׁאַל אוֹתוֹ, כִּי יֵשׁ לוֹ סְמִיכָה, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִחְזֹר הַמְּנִיג לְקִדְמוֹתוֹ, וְיִהְיֶה לָכֶם אֶךְ טוֹב.

רְאֵה 'לְגַנְב' בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא רַש"י וְתוֹסְפוֹת, אֲשֶׁר זֶה מְאִיר אֶת הַנְּשֻׁמָּה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּבְשֹׂר לִי בְּשׁוּרוֹת מִשְׁמַחֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח פּוֹ

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פְּנַחֵס, י"ח תמוז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּל־לֵיבוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּיַדֵּי שְׂמֻעָתֶם בְּלֵיל רְבִיעֵי מַה שֶׁבִּקְשָׁתִי מִכָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁיַעֲשׂוּ אִתִּי חֶסֶד חֲנֻם אֶךְ הַפְּעַם, כְּדֵי לְשַׁלֵּם אֶת חוֹבוֹתַי שְׂאֲנִי חָיֵב לְכַמָּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ סְכוּמִים גְּדוֹלִים, וְלָכֵן הִחֲלִיטוּ כַּמָּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְהַצִּיעוּ כְּדֵי לַעֲזֹר לִי לְשַׁלֵּם אֶת הַחוֹבוֹת שְׂאֲנִי חָיֵב בְּשִׁבִיל הַבְּנִינָן, וּבְשִׁבִיל הַמְּעוֹן וְכוּ', שְׁיִצֵּא אוֹטוֹבוּס לְהַפְּצָה מְרַכְּזָת, וְלִמְכּוֹר הַגְּרָלוֹת, וּבְזֶה תַעֲשׂוּ אִתִּי חֶסֶד חֲנֻם, וְאֶהְיֶה לָכֶם אֶסִּיר תּוֹדָה.

בְּיַדֵּי יִמְסְרוּ לִי רְשִׁימָה מִכָּל אֵלוֹ שְׁנֹסְעוּ, וְאֲשַׁלֵּם לָהֶם חֲזָרָה חֲטִיבָה מוֹל חֲטִיבָה.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְאַחַד יַחַד, וְתִחְזִיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם יַחַד, וְדִיקָא
עַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, כִּי עֵקֶר הַהֲצִלָּחָה שְׁלֹנוּ זֶה
רַק עַל-יְדֵי אַחֲדוּת וְאַהֲבָה שֶׁתְּהִיָּה בֵּינֵינוּ.

אֲצֵל רַבְּנוּ ו"ל הִיָּה עֵקֶר גְּדוֹל הָעֲנִיָּן שֶׁל תְּפִלָּה וְהִתְבוּדוּת,
לְהִתְבוּדָה בְּכָל יוֹם, וְלִכְן אֵל תְּהִיּוּ בְּטַלְגָּיִם, אֲלֵא בְּכָל יוֹם וְיוֹם
תִּסְפְּרוּ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם,
כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ — זֶה הַצִּלָּחָה נִצְחִית,
הַצִּלָּחָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּתְבוּדָה בְּכָל
יוֹם, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כח פח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פְּנִיחָה, י"ח תמוז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּל הָעֲנִיָּן שֶׁלָּךְ זֶה כָּל-כֶּף עֲדִין, שֶׁקָּשָׁה לִי לְהִתְעַרֵּב, כִּי אוֹי לִי
אִם אֹמֵר, וְאוֹי לִי אִם לֹא אֹמֵר, וְאֲנִי לֹא רוֹצֶה לְהִסְתַּכְסֵּף עִם שְׁנֵיכֶם,
וְלִכְן אֲנִי עוֹמֵד מִן הַצַּד, וְדִי לְמַבִּין.

אֵתָּה צְרִיף לְרְאוּת רַק מָה שֶׁטוֹב לְעֲצֻמָּךְ, כִּי אָדָם קָרוֹב לְעֲצֻמוֹ,
כָּל אָדָם צְרִיף לְרְאוּת תְּמִיד רַק לְדָאג מָה שֶׁטוֹב לוֹ, וְלֹא מָה שֶׁיִּצָּא
טוֹב לְאַחֲרֵים, וּבְפִרְט בְּעֲנִיָּי מְמוֹנוֹת, צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹר מָה
שֶׁעוֹשִׂים. וְרַבְּנוּ ו"ל הַקְּפִיד מְאֹד עַל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁלֹּא יֵאבְדוּ
כֶּסֶף, וּכְשָׁבָא אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְאֹמֵר שֶׁאֵבֵד כֶּסֶף, קַבֵּל מוֹסֵר
מִרַבְּנוּ ו"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רפ"א), כִּי רַבְּנוּ ו"ל הַקְּפִיד עַל דְּבַר זֶה
מְאֹד מְאֹד. אֵתָּה צְרִיף לְתַפְּס אֶת עֲצֻמָּךְ לְפָנֵי שֶׁתִּפַּל בַּפֶּה.

נָא וְנָא אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמֶיךָ מִשׁוּם דְּבָר, רַק תִּסְתַּפֵּל עַל מָה
שֶׁטּוֹב בְּעִבּוּרְךָ, וְאִזּוּ יִהְיֶה לְךָ טוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַיּוֹם יִשְׁלַח לְךָ יְדִידָנוּ ... גֵּרוּ יְאִיר, מִכְּתָב כָּלְלִי, רְאֵה לְתִלוֹת
אֶת זֶה עַל לִוּחַ הַמּוֹדְעוֹת, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
וְכֵן אֶת הַמְּכַתֵּב כָּלְלִי הַזֶּה תִּתְּלֶה עַל לִוּחַ הַמּוֹדְעוֹת.

הַמֵּאחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כח פט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת מְטוֹת-מִסְעֵי, כ' תמוז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְּלוֹתַי אֶת מְכַתְּבֶיךָ.

בְּדֶרֶךְ כָּלְלִי אֲנִי לֹא עָרַב לְאַף אֶחָד, כִּי חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ
(יְבָמוֹת קט): הִרְחַק מִן הָעֲרֻבּוֹנוֹת, אֲבָל פֹּה עִם מִשְׁפַּחַת ... שְׂיַחֲיוּ,
זֶה יוֹצֵא מִן הַכָּלְלִי, כִּי הֵם בְּאֵמַת אֲנָשִׁים אֲמִינִים, וַיְכֻלִּים לְסַמֵּךְ
עֲלֵיהֶם, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, הֵם מְגַלְגְּלִים לִי אֶת הַחֲשָׁבוֹנוֹת, וְאִין לִי
שׁוּם בְּעֵינֵי אַתֶּם, אֲדַרְבֶּה אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמַח, שֶׁהוּא הַגִּבְּאֵי צְדָקָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב לָכֶם בְּבֵית בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת,
וְשִׁנְשָׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת, הַעֲקֹר בְּזֶה הָעוֹלָם זֶה רַק
סְבָלָנוֹת, וְאִם הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ סְבָלָנוֹת — מְאֹד מְצַלִּיחִים, כִּי הַחַיִּים
הֵם נְסִינּוֹת קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּק מְעַמְד, וְאִינוּ
נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח צ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ' תמוז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת הַשְּׂמֵחָה שִׁישׁ לִי מֵהַצָּעָה שְׂאֵת מְצִיעָה, שְׂאֵת רוּצָה לְקַבֵּץ אֶת הַבְּנוֹת כַּמָּה פְּעָמִים בְּשָׁבוֹעַ, שְׂיִבּוֹאוּ אֶצְלֶךָ, אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מְזָה — מַחֲנוּף הַבְּנוֹת עַל טְהֻרַת הַקִּדְּשׁ, כְּמוֹ בְדוֹר הַזֶּה, שֶׁהַעֲרֹב-רַב מִתְּפַשְׁטִים מְאֹד בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְצָרִיכִים לְחַסֵּן אֶת הַבְּנוֹת עִם אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִיךָ יִחְזִיקוּ מֵעָמֵד בְּמִשְׁךָ חַיִּיהֶם.

הַעֲקָר רְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מֵינֵי אָפְנִים שְׁבָעוּלָם, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוָּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלִקְרַאת הַשָּׁנָה הַחֲדָשָׁה תִּהְיֶה לָנוּ הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה בְּחַנוּף הַבְּנוֹת.

הַעֲקָר הוּא אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לְהַחֲדִיר בְּעֶצְמוֹ, אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְדְבַר גְּדוֹל וְדְבַר קָטָן אֵינוֹ נֶעֱשֶׂה מֵעֶצְמוֹ, אֶלֶּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, כִּי מָה יֵשׁ לָנוּ בְּחַיִּים — אִם לֹא אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן רְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מֵינֵי אָפְנִים שְׁבָעוּלָם, וּבְיָדָי עוֹד תִּרְאִי נְסִים נְגָלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אִם הוֹלֵךְ לָךְ כָּל-כֶּף קָשָׁה הַהִפְצָה וְכוּ', יוֹתֵר טוֹב שְׂתַכְנִיסִי אֶת עֶצְמוֹךָ בְּקַבּוּץ הַבְּנוֹת, וְלְהַחֲדִיר בָּהֶן אֲמוּנָה פְּשוּטָה, אֲשֶׁר אֵין עֲרֹף אֵלֶיהָ, כִּי, לְצַעֲרֵנוּ הַרְבֵּה, הַעֲרֹב-רַב מְאֹד מְאֹד רוּצִים לְתַפֵּס אֶת הַנֶּעֱרָר, וְלְהַכְשִׁיל אוֹתָם, יַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח צא.

בְּצוֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְטוֹת-מַסְעֵי, כ' תמוז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ כָּבֵד פְּעַמִּים, אִף מְרֵב טְרוֹדוֹתֵי לֹא הִיָּה הַפְּנָאֵי לְהַשִּׁיבְךָ כְּרִצּוֹנְךָ.

בְּאִמַּת עֲלִיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר הַסֵּדֶר הוּא הַיְסוֹד בִּיְהוּדוּת, כִּי בְּלִי סֵדֶר אֵין יְהוּדִית, וְחֲמֵנָא לִישׁוֹבָן, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא קִבַּע יוֹם וְלִילָה, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב (בְּרֵאשִׁית א, ה): "וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד", וְהֵנָּה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים תִּקְּנוּ לָנוּ שְׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בַּיּוֹם כֹּל אַחַת בְּזִמְנָה: שְׁחֲרִית בִּבְקָר, מְזִמֵּן גַּץ הַחֲמָה עַד שְׁעָה עֶשֶׂר, שְׂאֵז הוּא זְמַן תְּפִלָּה לְכַתְּחֵלָה, וּמִשְׁעָה עֶשֶׂר עַד שְׁתַּיִם-עֶשְׂרֵה זֶה תְּפִלָּה בְּדִיעָבֵד, וְאַחַר שְׁתַּיִם-עֶשְׂרֵה מְכַרְחִים לְהַתְּפַלֵּל שְׁנֵי שְׂמוֹנֵה-עֶשְׂרֵה, כִּי כָּבֵד עֵבֶר זְמַן תְּפִלַּת שְׁחֲרִית, וּכְבֵּר לֹא מְדַבְּרִים מְזִמֵּן קְרִיאַת שְׁמַע, שֶׁהוּא לְעוֹלָם, עַד שְׁעָה תִשְׁעַ בִּבְקָר כְּפִי דַעַת יְחִיד הָרֵב הַקְדוּשׁ מְקַאמְרָנָא, מְנַחֵה מִתְחַלֵּת מִתְשַׁע שְׁעוֹת וּמְחַצָּה, זֶה מְנַחֵה קְטָנָה, דְּהֵינּוּ מִשְׁלֹשׁ וְחֲצִי עַד הַשְּׁקִיעָה, וְעֲרִבִית מִצְאָת הַכּוֹכָבִים עַד חֲצוֹת, וְאַחֲרֵיכֶּן זְמַן חֲצוֹת, רוֹאִים מְכַל זֶה, שְׁחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים הַתְּקִינוּ לָנוּ זְמַנִּים, יְהוּדִי צָרִיךְ לְחַיּוֹת עִם הַשְּׁעוֹן, וְכֵן אוֹמְרִים אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁלֹמוֹהֲרַנְתָּ וְ"ל הִיָּה הַבֵּית מְלֹא שְׁעוֹנִים, בְּכֹל קִיר הִיָּה לוֹ שְׁעוֹן, בְּפִיס הִיָּה לוֹ שְׁעוֹן, בְּמַעֲלֵל הִיָּה לוֹ שְׁעוֹן, תְּמִיד הַסֵּתְפֵל עַל הַשְּׁעוֹן, וְכֶךָ נִצַּל אֶת הַזְּמַן, אֲבָל בְּרִגַע שֶׁהָאָדָם מְאָבֵד אֶת הַחֹשְׁבוֹן, אֵז הוּא אֵינוֹ אָדָם כָּלֵל, וְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַמְּלִיצוֹ עַל זֶה: אֵין לָךְ אָדָם שְׂאֵין לוֹ שְׁעָה, מִי שְׂאֵינוֹ מְסַדֵּר עִם הַשְּׁעוֹת, הוּא אֵינוֹ בֶּן אָדָם, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, הַיְלָדִים מִתְחִילִים לְהַתְּגַדֵּל, עוֹד מְעַט מְגִיעִים לְגִיל הַמְּצוּוֹת, אֵיזָה חֲנוּךְ הֵם רוֹאִים כְּשֶׁהָאָבִא יֵשֵׁן עַד אַחֲרֵי הַצְּהָרִים בְּשְׁעָה שְׁלֹשׁ, אֵין זֶה תְּרוּץ שְׁחוֹזְרִים הַבֵּיתָה לְפָנוֹת בְּקָר וְכוּ'.

אֵין לִי שׁוֹם כְּפִנָּה לְצַעַר אוֹתְךָ אוֹ לְהוֹכִיחַ אוֹתְךָ, אֲלֹא אֶתָּה הוֹרֵס אֶת עֲצָמְךָ וְאֶת הַבֵּית שְׁלֹךְ, וְאֶתָּה לֹא מְבַחֵין שְׂאֶתָּה נוֹפֵל

מִדְּחֵי אֵל דְּחֵי מִיּוֹם אֵל יוֹם, וּמָה גַם שֶׁהַחֹבוֹת רַק גְּדֻלִים וְצוּמְחִים וְכוּ' וְכוּ'.

לְדַעֲתִי, תִקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדְךָ, וּתְשַׁנֶּה אֶת כָּל הַנְּהַגוֹתֶיךָ, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזוֹכָה לְהַתְּבוֹדֵד עֲצֻמוֹ בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְּבַרְךָ, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְּבַרְךָ אֶת כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, שֶׁאִזּוּ כָּל הַחַיִּים שָׁלוֹ וְיָלְכוּ בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרֵי, כִּי בְּלִי הַתְּבוֹדוֹת הָאָדָם מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל לְגַמְרֵי, וְזֶה הַחֲדוּשׁ בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, שֶׁהַזְּהִירוֹנוּ רַבְּנוּ ז"ל כָּךְ עַל עֲנָן יָשׁוּב הַדַּעַת, וְעַל תְּפִלָּה שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְהַתְּפַלֵּל וּלְבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְּבַרְךָ, וְיִזְכֶּה לְיָשׁוּב הַדַּעַת.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּכְנָס אֶת דְּבוּרֵי אֱלֹהֵי בְּתוּךְ לְבָבְךָ, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח צב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת מְטוֹת-מַסְעֵי, כ' תַּמּוּז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיחֵיו נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְהַתְּחַזֵּק וּלְהַתְּנַהֵג בְּצַנִּיעוֹת וּבְדַרְךְ אֶרֶץ גְּדוּל, וְלִשְׁמֹר מְאֹד לֹא לְרִיב בֵּינֵיכֶם, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּעֲבְרֵי אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת, וְתִלְדֵי בְּנִקֵּל, וְתִבְשְׂרֵי לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, הַעֲקֹר מַה שֶׁאַתֶּם צְרִיכִים לְקַבֵּל עַל עֲצֻמְכֶם לֹא לְרִיב בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפָּן, כִּי הַמְרִיבוֹת בְּבֵית

גורמות את כל הצרות, ואם בני-אדם היו יודעים מה זה מריבות בבית, ואיך שזה מגרש את השכינה, היו מאד מאד נזהרים בזה.

הרגילו את עצמכם לדבר אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים אל הקדוש-ברוך-הוא, הוא הצלחה נצחית, הצלחה פזו, שאין לתאר ואין לשער כלל.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כח צג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון כ' בתמוז לסדר מטות-מסעי ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל כלליות נשות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הו"ה עליהן ישרה שכינתו תמיד, וישמרון ויצילן מפל צרה וצוקה, מפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהן, אמן.

הנה אנו נמצאים עכשו בימי אבל, משבעה-עשר בתמוז עד תשעה באב הם עשרים ואחד יום, והם ימי אבל, אסור לעשות בהם חתנות, אסור לשמע מוסיקה וכו', פי אנו מתאבלים על חרבן בית-המקדש. בשבעה-עשר בתמוז קרו לעם ישראל חמשה מקרים מזעזעים: נשברו הלוחות, נתבטל התמיד, נבקעה העיר, אפוסטמוס שרף את התורה, והעמידו צלם ביהיכל. בתשעה באב גם-כן קרו חמשה דברים מצערים: המרגלים דברו רע על ארץ ישראל, נשרף הבית הראשון והשני, נכבשה העיר ונלכדה ביתר (תענית כו.).

עשרים ואחד זהו מספר שם אהי"ה, כפיכול הקדוש-ברוך-הוא נקרא בשם הזה. בעת הגאולה אנו מוצאים, כשמשה רבנו נשלח מהקדוש-ברוך-הוא אל עם ישראל במצרים לגאלם, "ויאמר משה אל האלקים, הנה אנכי בא אל ישראל, ואמר אליהם אלהי אבי

שְׁלַחְנֵי וְגו', וְאָמְרוּ לִי מַה שְּׁמוֹ, מָה אָמַר אֲלֵיהֶם, וַיֹּאמֶר, אֶהְיֶה
 אֲשֶׁר אֶהְיֶה וְגו', וַיֹּאמֶר כֹּה תֹאמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: אֶהְיֶה שְׁלַחְנֵי
 אֲלֵיכֶם" (שְׁמוֹת ג, יד). הֵינּוּ עִם הַשֵּׁם הַזֶּה 'אֶהְיֶה', הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 יִגָּאֵל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל. וְזֶה עוֹלָה בְּגִימְטְרִיָּה עֶשְׂרִים וְאַחַד. זֶה לְעַמַּת
 זֶה יֵשׁ לָנוּ יְמֵי אָבֶל עֶשְׂרִים וְאַחַד יוֹם. וְלָמָּה אָנוּ מִתְאַבְּלִים?

אֵלָּא אָנוּ עֵדִים, שְׁחָרְבָן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ הָיָה בְּשִׁבְלֵי שְׁנֵאת חֲנָם,
 כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (יוֹמָא ט: ס:ט): מִקְדָּשׁ רֵאשׁוֹן נִחְרַב מִפְּנֵי עֲבוּדָה זָרָה,
 גְּלוּי עֲרִיזוֹת וְשְׁפִיכוֹת דָּמִים, שְׁלֹשׁ עֲבֻרוֹת חֲמוּרוֹת מְאֹד, אָבֶל מִקְדָּשׁ
 שְׁנֵי לָמָּה נִחְרַב? מִפְּנֵי שְׁנֵאת חֲנָם, לְלַמְדָּךְ, שֶׁשְׁנֵאת חֲנָם קָשָׁה
 מֵעֲבֻרוֹת הַחֲמוּרוֹת בְּיוֹתֵר. וּמְסִימַת הַגְּמָרָא: וְעַדִּין מְרַקֵּד בֵּינָן. הֵינּוּ
 שְׁנֵאת חֲנָם עַדִּין רוֹקֵדֶת בֵּינֵינוּ, וּמִפְּאֵת זֹאת אֵין לָנוּ עַדִּין
 בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ.

מִי שְׁעוֹלָה לִירוּשָׁלַיִם, וְהוֹלֵךְ לַכֶּתֶל הַמְּעֲרָבִי, מִתְּבוּנָן לְעֵבֶר הַר
 הַבַּיִת, רוֹאֶה שֶׁהַר הַבַּיִת אֵינוֹ בְּיַדֵּינוּ, אֵלָּא כָּל טֵמָא וְזָב וְצָרוּעַ לְנֶפֶשׁ
 מִסְתּוֹבֵב שָׁם, הַמָּקוֹם שֶׁהָיָה אֲרָמוֹן שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַמָּקוֹם
 שֶׁשָּׁמַשׁ יֵצֵא אוֹר לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, הַמָּקוֹם שֶׁהֵיְתָה שָׁם עֲקֵדַת יִצְחָק,
 הַמָּקוֹם שֶׁהֵיְתָה שָׁם הָאָבֶן שֶׁשָּׁכַב עָלֶיהָ יַעֲקֹב אָבִינוּ, הַיּוֹם
 מִסְתּוֹבְכִים שָׁם כָּל מִינֵי מְצַרְעִים, זָבִים וְכָל מִינֵי שְׁקוּץ וְתַעֲוִב
 וְעֲבוּדָה זָרָה. הָאֵין זֶה קוֹרֵעַ אֶת הַלֵּב? אֲרָמוֹן הַמְּלָךְ, מְלָךְ מְלָכֵי
 הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חָרַב, וְשׁוֹעֲלֵי בְּנֵי-אָדָם מִסְתּוֹבְכִים שָׁם,
 אֵין זֶה כָּאֵב לֵב נוֹרָא? עַל זֶה אָנוּ אוֹמְרִים בְּכָל לַיְלָה תִּקְוֵן חֲצוֹת,
 וּבּוֹכִים אֵלָיו יִתְפָּרֵךְ, שְׁיִרְחַם עָלֵינוּ, וַיִּבְנֶה בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ, וְעַל זֶה אָנוּ
 מִתְאַבְּלִים עִתָּה בִּימֵי בֵּין הַמְּצַרִּים. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
 (ירוּשְׁלַיִם יוֹמָא, פָּרָק א', הַלְכָה א'): כָּל דּוֹר שְׁאֵינוֹ נִבְנָה בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ
 בְּיָמָיו, מְעַלָּה עָלָיו כְּאֵלוֹ הוּא הַחֲרִיבוֹ; אוֹמֵר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן,
 חֶלֶק ב', סִימָן ז'): הָעֶבֶר — עָבַר, הָעֶבֶר אֵין, מַה שְׁקָרָה — קָרָה,
 נִחְרַב בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, מַה נַּעֲשֶׂה עִתָּה? עִתָּה עָלֵינוּ לְבָכוֹת, שְׁאוּלֵי
 בְּעֻטְיֵינוּ בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ נִחְרַב, שְׁאָנוּ מוֹנְעִים לְבַנְּנוּ, וְגוֹרְמִים לְחָרְבָנוּ.

מַה הֵיְתָה הַסִּפָּה לְחָרְבָן? שְׁנֵאת חֲנָם! מִי יוֹדֵעַ אִם אָנוּ עִם

השנאת חנם שלנו, איננו גורמים שלא יבנה. הסמ"ך-מ"ם רוקד על צרות ישראל, כי בזמן שבית-המקדש היה קיים, היו כל הקלפות נשרפות ולא היתה להם שליטה בעולם, אם אדם חטא, בר מינו, חלל שבת, שחייבים על זה סקילה, עבר על טהרת המשפחה, שחייבים על זה פרת, אכל טרפות ונבלות, שמקבלים על זה ענש חמור, ושאר עברות, אם עלה לבית-המקדש עם קרבן, והתנדב להקדוש-ברוך-הוא, ובכה ובקש סליחה, הקדוש-ברוך-הוא מחל לו. אבל עתה משאין לנו בית-המקדש, אין לנו מי שיכפר לנו, אזי הסמ"ך-מ"ם רוקד, כי כל העולם כלו מלא קלפות והסתרות והעלמות, שמעלימים ומסתירים ומכסים את הקדוש-ברוך-הוא.

כי בזמן בית-המקדש היה יוצא האור לכל העולם כלו, כמאמרם ו"ל (במדבר רבה, פרשה טו, סימן ב'): מהיכן נבראת האורה? ממקום בית-המקדש, משם יצא האור לכל קצוות תבל, וברגע שיש אור, אין לסמ"ך-מ"ם שום שליטה, אין לקלפות וההסתרות שום קיום, כי כל כח הסטרא אחרא והקלפות זה רק כשנעלם מהאדם הקדוש-ברוך-הוא, חושב שיש פה טבע, מקרה ומזל, כל דאליים גבר, ומזה סובלים את הסבל, אבל בזמן שבית-המקדש היה קיים, באו לבית-המקדש וראו את הקדוש-ברוך-הוא, שזו היתה מצוה, ששלוש פעמים בשנה עלו לרגל: פסח, שבועות וסוכות, וקימו מצות ראיה, שבאו לראות את הקדוש-ברוך-הוא, ראו במוחש רוחניות אלקות, מי שרק נכנס לבית-המקדש הרגיש שהקדוש-ברוך-הוא נמצא פה אתו, עמו ואצלו, ולסמ"ך-מ"ם כבר לא היתה שום שליטה עליו.

אבל מאז שחרב בית-המקדש וגלינו מארצנו, כמו שאנו אומרים בתפלה: "ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו, ואין אנו יכולים לעלות ולהראות שם, אזי מר ומרור לנו מאד, עד כדי כף, שהסמ"ך-מ"ם 'חוגג' על צרות ישראל, ואינו נותן שיתקבצו יחד יהודים, לעשות סעדת מצוה, שזה ראשי תבות של שמו: סמאל — ס'עדת מ'צוה אין לעשות, איננו רוצה שיתאחדו יחד, כי כל הכח של הטמאה הזו: 'הפרד ומשל'. ואנו

עדים לשנאת חנם שמרקדת בינן, זה אים ונורא. בכל המדינה יש הסתה זה נגד זה, וזה נגד זה, ומי גורם כל זאת? הערב-רב, ומהיכן בא הערב-רב? מהסמ"ך-מ"ם! בכל עיר ועיר ישנן הסתות נגד הזולת, ישנה גזענות, אשכנזים שונאים ספרדים ולהפך — ספרדים שונאים אשכנזים, ואם לא די בכך, אשכנזים ביניהם שונאים זה את זה, זה חסיד, זה ליטאי, זה פולני, זה הונגרי, ואם לא די בכך, גם בין עדות המזרח ישנן שנאות, עירקי אינו יכול לסבל תוניסאי, ושניהם אינם סובלים תימני, וכך יש שנאת חנם על לא דבר, ואנו סובלים סבל נורא. בכל עיר ועיר ישנו ה'רע' המקומי, שדואג שתהיינה הסתות, בכל עיר ועיר, בכל מושב ומושב ישנו ה'רע' הזה, הדואג שתהיינה שנאות בין נשמות ישראל. ואנו עדים פה ביבנאל, שישנן הסתות על אנשי שלומנו חסידי ברסלב על לא דבר.

ברוך הוא וברוך שמו, איננו עושים לאף אחד דבר, אלא מקדימים שלום לכלם, חיים עם כלם בשלום, אבל יש פה רשע מרשע, שהוא גורם ההסתות. וכן הולך בכל עיר ועיר, בכל כפר וכפר, בכל מושבה ומושבה, וכן הולך בכל העולם, שמסיתים נגד עם ישראל. רב רבם מאמות העולם, הם אפרים פשוטים, אנשים כפריים, בני חם, פושים, פרימיטיבים, ורוצים את השקט, להרויח לחמם בשלחה, אבל באים הפמרים, ש'עובדים' עליהם, והם מסיתים ומדיחים נגד עם ישראל, שזו האנטישמיות שיש בעולם. ולדאבוננו הרב, זה נכנס בתוך תוכנו, ישנם 'פמרים' בלשון המעטה בין עם ישראל, שהם אשר עושים את ההסתות בין נשמות ישראל, שתהיה שנאת חנם ביניהם. ולצערנו הרב, הם מצליחים להתסיס את נשמות ישראל אלו נגד אלו ואלו נגד אלו, וזה הימי אבל שאנו מתאבלים עתה על השנאת חנם שיש בינינו.

ולכן, כל מי שרוצה שיבנה בית-המקדש, שנזכה לגאולה, שישאל: מה עשיתי? ! ומה אעשה שאני לא אהיה גזעני, שאני לא אשנא יהודי שני! רבנו ז"ל אמר (חיי-מוהר"ן, סימן רצב): העולם ראוי שיתמהו על גדל האהבה שיהיה ביניכם; האם יש בינינו אהבה? ! לצערי הרב, אני עוד לא ראיתי אחדות ואהבה בין אנשי שלומנו,

אָנִי לֹמֵד סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ וְ"ל כָּכֵר כַּמַּעַט אַרְבָּעִים וְאַרְבַּע שָׁנִים, וְאִיזוֹ מַחְלָקָת, אֵילוּ מְרִיבוֹת, אֵילוּ אֵי הַבְּנוֹת, אֵילוּ וּכְוֹחִים הָיוּ בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ. וּכְשָׁרְאִיתִי אֶת הַשִּׁיחָה הַזֹּאת שֶׁל רַבְּנֵנוּ וְ"ל, שָׁאָמַר: הָעוֹלָם רָאוּי שְׂיִתְמָהוּ עַל גֹּדֶל הָאֲהָבָה שְׂיִהְיֶה בֵּינֵנוּ, אָמַרְתִּי לְעַצְמִי: שְׁמוּ שְׂמִים! רַבְּנֵנוּ וְ"ל רָצָה שְׂתִהְיֶה אֲהָבָה בֵּינֵינוּ, בֵּין אֲנָשָׁיו, בֵּין נָשׁוֹת אֲנָשָׁיו, וְאִין מְצִיִּתִים אוֹתוֹ? ! אָמַרְתִּי יְבֵא יוֹם, וְאָקִים קְהֵלָה, שְׂתִהְיֶה לְאוֹת וּלְמוֹפֵת, לֹא רַק לַחֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, לְהִרְאוֹתָם שֶׁהַדְּבוּר שֶׁל רַבְּנֵנוּ וְ"ל מִתְקִים, אֲלֵא לְאוֹת וּלְמוֹפֵת לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, שְׂיִשְׁנֶה קְהֵלָה קְדוּשָׁה, שְׂשֵׁם אֵין גְּזַעְנוֹת, וְיִכּוּלִים לַחֲיוֹת בִּיחַד: אֲשַׁכְּנֵזִים וּסְפָרְדִים, וְשָׂאֵר מוֹצְאִים: עִירָקִים, תּוֹנִיִסְאִים, פְּרָסִים, תִּימָנִים, לוּבִים, פּוֹלְנִים, הוּיִנְגָרִים, וְיִכּוּלִים לְהִתְפַּלֵּל יַחַד תַּחַת קוֹרֵת גַּג אַחַת, תַּחַת אוֹתָן ד' אַמוֹת, וְיִכּוּלִים לְהִיּוֹת בְּצוֹתָא, וְזוֹ הִיא הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ, וְאִנִּי יָכוֹל לְהִתְפָּאֵר עִמָּה בְּשְׂמִים! וְצָרִיכִים לְהִזְהַר מְאֹד מִכָּל מִינֵי שׂוּעָלִים קְטָנִים מְחַבְּלֵי כְּרָמִים, הַגּוֹרְמִים מַחְלָקָת וּמְרִיבוֹת, זֹאת צָרִיכָה לְרַכֵּל עַל זֹאת, וְזֶה צָרִיךְ לְדַבֵּר עַל זֶה, וְכֵן מְבַעֲרִים אֵשׁ, וְצָרִיכִים רַק גְּפוּרִיר אֶחָד לְהַשְׁלִיךְ עַל הַתְּבִין וְהַתְּבוּאָה, וְתוֹךְ דִּקּוֹת סְפוּרוֹת כָּל הַשְּׂדֵה בּוֹעֵר, וְכִבֵּר אֵין יְכוּלִים לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַשְּׂרָפָה וּלְכַבּוֹתָהּ. כֵּן הִיא שְׂנֵאת חָנָם, אֶחָד רַק מִתְלוֹצֵץ עַל הַזּוּלָת, אִשָּׁה אַחַת מְרַכֵּלֶת עַל זּוּלָתָהּ, וּמִזֶּה נַעֲשִׂית אֵשׁ הַשְּׂוֹרְפֶת וּמְכַלָּה, וְאוֹי לָנוּ אֵל מַה זֶה יָכוֹל לְהִבְיֵא.

עַם כָּל זֹאת, אֵף שֵׁישׁ חֲרַבְנֵ-בֵית-הַמִּקְדָּשׁ, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא בְתָרָא יב.), מִשְׁתַּרְבַּב בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, נִסְתַּלְקָה הַשְּׂכִינָה לְשָׁמַיִם, וְאֵף-עַל-פִּי שֶׁהוּא חָרַב, הָרִי הוּא בְּקַדְשָׁתוֹ לְעוֹלָם, וְאִין הַשְּׂכִינָה זֹזָה מִכַּתֵּל הַמַּעֲרָבִי, הַשְּׂכִינָה שָׁם עֲדִין, וְזֶה מְרָאָה לָנוּ שֶׁהַמָּקוֹם נוֹתֵר קְדוּשָׁה. אֵף שֶׁנִּשְׁרַף לָנוּ הַלֵּב מְרַב כָּאֵב, שָׁאֵנוּ רוֹאִים שְׂמִסְתּוֹבְבִים שָׁם שׂוּעָלֵי בְּנֵי-אָדָם, כָּל מִינֵי פְּרָאֵי אָדָם, כָּל צְרוּעֵ וְזָב, עַם כָּל זֹאת אָנוּ בְּטוֹחִים, שְׂיִוִם אֶחָד — אִם נִתְלַכֵּד יַחַד בְּאֲהָבָה, וְנִפְסִיק אֶת הַלְּשׁוֹן-הַרְעֵ, הַלִּיצְנוֹת וְהַרְכִּילוֹת, וְנִלְךְ בְּתַמִּימוֹת, הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא יוֹרִיד לָנוּ בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל אֵשׁ, וְאִיךְ וּמַה?! אֵינְנוּ מְבִינִים! כְּמוֹ שֵׁישָׁנָם הַרְבֵּה דְּבָרִים שְׂאִינְנוּ מְבִינִים.

וְכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יְלִקוּט שִׁיר הַשִּׁירִים תַּתְקַפוּ): הִנֵּה זֶה עוֹמֵד אַחַר כְּתַלְנוּ — זֶה כְּתַל הַמַּעֲרָבִי, שְׁאִינוּ חָרַב לְעוֹלָם, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא פֹה אִתָּנוּ, עִמָּנוּ וְאֶצְלָנוּ, וְלָמָּה אֵינָנו רוֹאִים אוֹתוֹ? לָמָּה אֵינָנו מְרַגְּשִׁים אוֹתוֹ? לָמָּה אֵינָנו מַחֲפָשִׁים אַחֲרָיו?! אֵין מַעֲנִין אוֹתָנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! כִּי אִם הֵינּוּ מַחֲפָשִׁים אַחֲרֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — הֵינּוּ מוֹצְאִים אוֹתוֹ.

לְרַבְּנוּ ז"ל הִנֵּה דוֹד בְּשֵׁם: הַרְבֵּי ר' בְּרוּךְ מִמַּעַז'בוֹז' זי"ע, שְׁהִיָּה אַחֵי אִמּוֹ — מֵרַת פִּיגָא, זְכוּתָהּ תִּגַּן עָלֵינוּ. לְרַבֵּי ר' בְּרוּךְ הִיָּה גִבּוֹר, וְשָׁחַק עִם הַיְלָדִים מִשָּׁחַק הַמַּחְבּוּאִים, כְּדָרְךָ יְלָדִים הַמְּשַׁחֲקִים, שְׁכָלָם מִתְחַבְּאִים וְאֶחָד הוֹלֵךְ לְחַפֵּשׁ, עַד שֶׁמוֹצֵא אֶת כָּלָם וְכוּ', בְּכֵן, שָׁחַקוּ בְּחִצְרֵי, וְהַרְבִּי יָשַׁב וְלָמַד, לִפְתָּע נִפְתְּחָה הַדְּלֵת, וְהַגִּבּוֹר נִכְנָס בְּבִכְי תַמְרוּרִים, מַה קָּרָה? שְׁאֵלוּ הֵסֵב. וְעָנָה: סָבָא, סָבָא, הִתְחַבְּאֵתִי, וְאֵין אֵף אֶחָד בָּא לְחַפֵּשְׁנִי. אֵזִי הַרְבֵּי ר' בְּרוּךְ מִמַּעַז'בוֹז' זי"ע הִחַל לְבַכּוֹת, וְעָנָה וְאָמַר: זֶה מַה שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹכֶה, הִתְחַבְּאֵתִי מֵעַם יִשְׂרָאֵל, וְאֵין אִישׁ בָּא לְחַפֵּשׁ אוֹתִי. אֵינָנו מַחֲפָשִׁים אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵינוּ מַעֲנִין אוֹתָנוּ, הַרְאֶיָּה — יֵשׁ לָנוּ זְמַן לְרַכֵּל, יֵשׁ לָנוּ זְמַן לְמַצֵּא מוֹמִים וְחִסְרוֹנוֹת אֶצֶל אַחֲרִים!

הַבַּעַל הַתִּנְיָא זי"ע פָּרַשׁ אֶת הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ט, ב): "הִנֵּה זֶה עוֹמֵד אַחַר כְּתַלְנוּ", וְכֵן אָמַר: הִנֵּה זֶה עוֹמֵד: הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹמֵד פֹּה, אֵי — אָנוּ חוֹשְׁבִים אַחֲרָת, שְׁנֵה אַחַר וְלֹא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּתַלְנוּ — אֲנַחְנוּ גִרְמָנוּ לַעֲשׂוֹת כְּתַל בֵּינֵינוּ לְבֵין הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אָנוּ גִרְמָנוּ לַעֲשׂוֹת מַחֲצֵה בֵּינֵינוּ לְבֵינוּ יִתְבַּרֵּךְ. אִם אָדָם הִנֵּה מִסְתַּכֵּל וְרוֹאֶה אֵיךְ שֶׁהוּא הוֹלֵךְ, הוּא מִתְנוּעֵעַ, הוּא שׁוֹמֵעַ, הוּא מְדַבֵּר, הוּא נוֹשֵׂם וְכוּ', הִנֵּה יוֹדֵעַ שְׁיֵשׁ פֹּה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹצֵיא אֶת הַחַיּוֹת מֵהָאָדָם, בְּרָגַע נַעֲשֶׂה אָכֵן מַת, דוֹמִם, כָּלוּם!

וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (קְדוּשִׁין ל:): שְׁלֹשָׁה שְׁתַּפִּים יֵשׁ בְּאָדָם: אָבִיו וְאִמּוֹ וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם אָדָם מְצִיָּת לְאָבִיו וְאִמּוֹ

— הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא שָׁם, אָבֵל אִם, חֵס וְשְׁלוֹם, אֵין אָדָם מְצִיַת לְהוֹרִיו, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹצֵא מְשֵׁם, וְאוֹמֵר: אֵינְכֶם רוֹצִים לְצִיַת הוֹרֵיכֶם, גַּם אֲנִי אֵינִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת בֵּינֵיכֶם. וְאִם-כֵּן כְּבוֹד אָב וְאִם מְצוּהַ חֲשׂוּבָה הִיא בְּמֵאֵד מְאֵד וְחֲמוּרָה שְׂבַח־מִוֹרוֹת (דְּבָרִים וַבְּהַ, פְּרָשָׁה ו', סִימָן ב'), לְכֵן כָּל מִי שֵׁיִשׁ לוֹ אָב וְאִם, שִׁיְהִיו בְּרִיאִים, צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת לַעֲצֻמוֹ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר פַּעַם בְּשָׁבוּעַ לְבַקְרָם, וְאִם זֶה קָשָׁה, לְכָל הַפְּחוֹת כַּמָּה פְּעָמִים בְּשָׁבוּעַ לְצַלְצֵל אֲלֵיהֶם, אוֹ בְּכָל יוֹם וְכוּ', זֶה מְצוּת עֲשֵׂה דְאוֹרֵיתָא, וּבְפֶרֶט כְּשֶׁהוֹרִים מְבַגְרִים, אֵין מְצוּהַ גְדוּלָה מְזוּ! וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: כִּיּוֹן שֶׁמִּגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁאָדָם צָרִיךְ לְצֵאת מִזֶּה הָעוֹלָם, מוֹצִיא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַחַיּוֹת מִן הָאָדָם, וְהַגּוֹף נִשְׁאָר, וְהַהוֹרִים בּוֹכִים, הַמְשַׁפְּחָה בּוֹכָה, אוֹמֵר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: לָמָּה אַתֶּם בּוֹכִים, הֲלֹא יֵשׁ כָּאֵן שְׂתַפּוֹת, אֲנִי הוֹצֵאתִי הַשְׂתַּפּוֹת שְׁלִי, הִנֵּה יֵשׁ לָכֶם הַגּוֹפָה, לָכוּ תִקְבְּרוּהָ, וְלָמָּה לָכֶם לְבַכּוֹת?! לְמַדִּים מִכָּאֵן, שֵׁיִשׁ בְּנוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא מִתְנוּעֵעַ בְּנוֹ! הוּא הוֹלֵךְ בְּנוֹ! הוּא נוֹשֵׂם בְּנוֹ! וְאִם נִכְנִיס דְבָר זֶה הֵיטֵב בְּלִבֵּנוּ, אֲזַי נִרְגִישׁ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא פֶה אֶתְנוּ, עִמָּנוּ וְאֶצְלָנוּ.

אוֹי, כַּמָּה שׁוֹטִים הֵם בְּנֵי-אָדָם, אֵינָם מִתְבוֹנְנִים, שְׁעַל כָּל דְּבָר קָטָן יִצְטָרְכוּ לְתֵן דִּין וְחֲשַׁבּוֹן, אִם אָדָם מְצַעֵר אֶת מִישֶׁהוּ, יִצְטָרֵךְ לְשַׁלֵּם עַל כֶּף מְחִיר יָקָר, אִם אָדָם מְצַעֵר אֶת הַצַּדִּיק, יִשְׁלַם עַל כֶּף כְּפָל כְּפָלִים וְעֶשֶׂר פְּעָמִים כְּפָלִים, וּמֵאָה פְּעָמִים כְּפָלִים וְאֶלֶף פְּעָמִים כְּפָלִים, וְאֵין לְבְנֵי-אָדָם שָׁכַל, יֵשׁ לָהֶם טַעֲנוֹת עַל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שׁוֹכְחִים אֶת הַחֶסֶד שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה אֶתְנוּ וְעִמָּנוּ; בְּבֵית — בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, הַבְּעַל וְהָאֵשָׁה בְּרִיאִים, הַיְלָדִים בְּרִיאִים, מֵה צְרִיכִים יוֹתֵר?! הַעֲקֹר זֶה הַבְּרִיאוֹת. הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה מִתְחַלְּלָה: "בְּרֵאשִׁית בְּרָא", הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן: בְּרָא — בְּרִיאוֹת. אָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת 'בְּרִיא'. רוֹאִים בְּנֵי-אָדָם שֵׁיִשׁ לָהֶם טַעֲנוֹת עַל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חַיֵּב לָהֶם מְשֶׁהוּ, חֵס וְשְׁלוֹם, שׁוֹכְחִים לְהוֹדוֹת לוֹ יִתְבָּרַךְ עַל הַחֶסֶד חֲנֻם שֶׁעֲשֵׂה אֶתְנוּ עַד כּוּהַ, וְאִם נוֹדָה,

נִמְשֵׁיךְ יִשׁוּעוֹת גַּם לְהִבָּא. וְהִנֵּה בְּנֵי-אָדָם שׁוֹטִים וַיֵּשׁ לָהֶם טְעָנוֹת
עָלָיו יִתְבָּרֵךְ...

אם אֲסַפֵּר לָכֶם סִפּוּר אֶחָד מִמָּאוֹת הַסִּפּוּרִים שְׂאֵנִי שׁוֹמֵעַ בְּכָל
יוֹם, הֵייתֶם רוֹעֲדִים וְזוֹחֲלִים מְרֹב פֶּחַד, וְהֵייתֶם מִתְחִילִים לָתֵת תּוֹדָה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אֵילֹו צָרוֹת יֵשׁ הַיּוֹם? ! אֵילֹו מַחְלוֹת וְחֻלָּאִים
בְּנֵי-אָדָם מְסֻבָּכִים בָּהֶם? ! וְלָנוּ יֵשׁ טְעָנוֹת עַל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא? !
נִכְנָסָה אֵלַי אִשָּׁה בְּיוֹם חֲמִישִׁי שְׁעָבֵר, וְעַד עַתָּה אֲנִי מְזַעֵזַע מִהַמְקָרָה
שְׁלָהֶם. נוֹלַד לָהֶם בֶּן, שְׂרַחְמָנָא לְצֶלֶן, חֲסָרָה לוֹ רַב רַגְל, וְאֵין
יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת עַל זֶה דְּבָר, אֶלָּא רַגְל תּוֹתָבֵת, וְנִנְדָעְעוּעִתִּי בְּיֹתֵר. וַיֵּשׁ
עוֹד לְבְנֵי-אָדָם טְעָנוֹת עַל הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, כְּשֶׁבְרוּךְ הַשֵּׁם, נוֹלְדוּ
לָכֶם יְלָדִים בְּרִיאִים, תֹּאמְרוּ: "הוֹדוּ לֵה' כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ";
דּוֹד הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר (תְּהִלִּים קלו, ד): "לְעוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת לְבָדוּ —
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ. אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מִדְרַשׁ תְּהִלִּים מו), מַה זֶה
לְבָדוּ? אֶלָּא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת עִם הָאָדָם, שֶׁרַק הוּא
לְבָדוּ יוֹדֵעַ, כִּי בְנֵי-אָדָם אֵינָם מִבְּחִינֵים בְּנִפְלְאוֹת הַלָּלוּ, וְזֵהוּ "לְעוֹשֶׂה
נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת לְבָדוּ — כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ". וְלָכֵן אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל
(לְקוּשִׁי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ב'): אָדָם צָרִיךְ לְהִרְגִיל עֲצָמוֹ לְתֵן תּוֹדָה
וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁזֵה שְׁעָשׂוּעַ עוֹלָם הִבָּא. וּמִמְשֵׁיךְ
רַבְּנוּ ז"ל וְאוֹמֵר: מֵהֵי הַחֲשִׁיבוֹת בְּשָׂמַיִם? כְּשֶׁפְּעֻלֹת מְשָׁנוֹת
מִתְאַתְדִים בְּאַחַדוֹת הַפְּשׁוּט. כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲתָנוּ חוֹשֵׁב אַחֲרֵת,
וְזָכוֹתוֹ לְחֹשֵׁב אַחֲרֵת, אֶבֶל הִבָּה נִתְאַחַד בְּיַחַד בְּאֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא. מַה עוֹשֶׂה הַסֵּמ"ך-מ"ם? אֵינָנו רוֹצֵה בְּזֵה! וְעוֹשֶׂה
פְּרוּדִים בֵּין גְּשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׁמֶשֶׁם בָּאָה הַכְּפִירוֹת וְהַאֲפִיקוֹרְסוֹת,
כִּי אִם עִם יִשְׂרָאֵל הָיוּ מִתְאַחֲדִים, הֵייתָ לָנוּ אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת.

הַגַּם שְׂאֵינָנו יְכוּלִים לְתַקֵּן אֶת כָּלֵל עִם יִשְׂרָאֵל, אֶבֶל אֶת הַקְהֵלָה
שְׁלָנוּ אָנוּ יְכוּלִים לְתַקֵּן, הִבָּה נִתְחִיל מֵעַתָּה, שְׁתַּהֲיֶה בֵּינֵינוּ אֲהָבָה
וְאַחֲדוּת, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ד'): אֲהָבָה
גִּימְטְרִיָּה אַח"ד, אִם אָדָם מִחֲזִיק בְּאֶחָד יַחֲיד וּמְיַחַד, בְּהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, אֲזֵי יֵשׁ לוֹ אֲהָבָה וְאוֹהֵב אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, אִם אָנוּ
רוֹאִים שְׂיֵהוּדֵי אוֹהֵב אֶת עִם יִשְׂרָאֵל, סִימָן שְׁבִלֵב שְׁלוֹ בּוֹעֵר הָאוּר

שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אָבֵל אִם אָנוּ רוֹאִים שְׂאֵחַד מִסִּית וּמְדִיחַ תּוֹשְׁבֵי הַמְקוֹם זֶה נִגְדַּד זֶה, תִּדְרְעוּ לָכֶם, שְׂזוֹ הַטְּמְאָה הַכִּי גְדוּלָה, כִּי נִגְדַּד מִשֶּׁה רַבְּנוּ יֵשׁ בְּלַעַם הַרְשָׁע. וּמָה אָנוּ מוֹצְאִים? שְׂבִלְעַם הַרְשָׁע רָצָה לְקַלֵּל אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אָבֵל לֹא יָכוֹל הָיָה, לְמָה? אוֹמְרִים חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים, שְׂרָאָה שְׂפִתְחִיהֶם אֵינָם זֶה מוֹל זֶה. "וַיֵּשֶׂא בְּלַעַם עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת יִשְׂרָאֵל שֹׁכֵן לְשִׁבְטֵי" (בְּמִדְבָר כו, ב), כָּל אֶחָד וְאֶחָד יוֹשֵׁב בְּשִׁבְטוֹ, אֵף אֶחָד אֵינּוּ מִתְעַרֵּב בְּאַחֵר. אֵף אֶחָד אֵינּוּ מִסְתַּכֵּל לְאֶשֶׁר קוֹרֵה בְּבֵית זוּלָתוֹ, וְאִזּוֹ לֹא יָכוֹל הָיָה לְקַלֵּלֵם. הַרְשָׁע מְרַשָּׁע הַזֶּה שְׂעוֹשֶׂה פְרוּדִים, אֵימָתִי כִחוֹ בְּאִבּוֹ? כְּשֶׁאֵין בֵּינֵינוּ אַחֲדוּת! אָבֵל אִם תִּהְיֶה בֵּינֵינוּ אַחֲדוּת וְאַהֲבָה, וְנַעֲזֹר זֶה לְזֶה, לֹא נִתֵּן לְרַשָּׁע מְרַשָּׁע הַזֶּה לְהַכְנִס בֵּינֵינוּ! וְזֹאת עֲלֵינוּ לְרְאוֹת, שְׂתִּהְיֶה אַחְדוּת וְרַעוּת שְׂרוּיָה בְּמַעוֹנֵנוּ תָּמִיד.

לְדַאֲבוּנֵנוּ הָרַב, עֲשֶׂרָה בַחֲוִירִים צְעִירִים אֵינָם יְכוֹלִים לְהִתְאַחַד יַחַד, וּמָה אָנוּ רוֹצִים מַעֲשֶׂרָה בַחֲוִירִים מְבַגְרִים?! וּמָה אָנוּ רוֹצִים מַעֲשֶׂרָה אֲבָרְכִים?! וּמָה אָנוּ רוֹצִים מַעֲשֶׂרָה הוֹרִים?! אוֹמְרִים חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים (סְנֵהֲדָרִין לט): עַל כָּל בִּי עֲשֶׂרָה שְׂכִינְתָא שְׂרִיא; הֵיכָן שֵׁישׁ עֲשֶׂרָה, שֵׁם הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה. וְאָמַר הַמַּגִּיד מְמַעֲזְרִיטְשׁ זִי"ע, אִם יֵשְׁבוּ עֲשֶׂרָה אֲנָשִׁים בְּיַחַד, וְלֹא יֵאמְרוּ כְלוּם, לֹא תִפְלָה, לֹא תוֹרָה, רַק יֵשְׁבוּ בְיַחַד סָבִיב שְׁלִחֹן, וַיִּחְשְׁבוּ בְיַחַד מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּאַחֲדוּת אַחַת — שׁוּם מְלֶאֶךָ וְשׁוּם שְׂרָף אֵינָם יְכוֹלִים לְגַשֵּׁת אֲלֵיהֶם! עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה כְּשִׁיּוֹשְׁבִים עֲשֶׂרָה בַחֲוִירִים וְלוּמְדִים תוֹרָה, הַשְּׂכִינָה שֵׁם, הַסַּמ"ף-מ"ם אֵינּוּ יָכוֹל לְגַשֵּׁת שֵׁם. עֲשֶׂרָה זוּגוֹת צְעִירִים מִתְאַחֲדִים עִם הַצַּדִּיק יַחַד — שׁוּם טְמְאָה וְזִהְמָה אֵינָה יְכוֹלָה לְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם. עֲשֶׂר מִשְׁפָּחוֹת שְׂיִחְזִיקוּ עִצְמָם בְּיַחַד עִם הַצַּדִּיק — אֵף אֶחָד לֹא יוּכַל לָהֶם! לְצַעֲרֵנוּ הָרַב, גַּם עֲשֶׂרָה אֵין לָנוּ, וְזֶהוּ גְדֹל הַחֲרָבֹן.

לְעוֹלָם קוֹרְאִים פִּרְשֵׁת בְּלֶק לְפָנֵי יְמֵי הָאָבֵל. כִּי מִי גָרַם לָנוּ אֶת יְמֵי הָאָבֵל? בְּלַעַם הַרְשָׁע! שְׂהַכְנִיס עֵין רָעָה בְּנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, הוּא רָאָה שְׂאֵינוּ יָכוֹל לְקַלֵּל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, אָבֵל נִתֵּן עֲצָה שֶׁל זִהְמָה, שֶׁל נֶאֱמַר לְמִדְרָן, לְמוֹאֵב, כְּדֵי לְהַכְשִׁיל אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְזֶה מָה

שְׁאַנְחֵנוּ סוּבְלִים עַד הַיּוֹם, שְׂרׁוּאִים אֶת הַהֶפְקָרוֹת וְהַפְּרִיצוֹת שְׁעוֹשֶׂה פְּרִצוֹת בֵּין גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֵימִם וְנוֹרָא! עַד שֶׁהַהוֹרִים מוֹרְטִים שְׁעָרוֹת רֵאשִׁם — הֵיכָן בְּנִיחָם וּבְנוֹתֵיהֶם הוֹלְכִים?!

חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֶזֶר לִי לְהִקָּים קַהְלָה קְדוֹשָׁה וּמִיחָדָת, שְׂאִין בְּכָל הָעוֹלָם, שְׂאִנִּי זוֹכֵה לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה, וְלֹא בַחֲנָם שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם אוֹרֵב עָלַי, לֹא בַחֲנָם שְׁעוֹשֶׂה פְּרוּדִים בֵּין גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּדִי שְׁלֹא יִתְקַרְבוּ לְקַהְלָה שְׁלֵנוּ, לֹא בַחֲנָם מַעֲמִיד מְלֻשְׁיָנִים עַל הַקַּהְלָה שְׁלֵנוּ, וְחַפֵּץ בְּכָל מְאֹדוֹ, שְׁבַתוֹךְ הַקַּהְלָה שְׁלֵנוּ לֹא תִהְיֶה אַחַדוֹת וְאַהֲבָה, אֲשֶׁר זֶה עֲצַת בְּלָעַם, אַךְ לֹא יַעֲלֶה בִּידוֹ!

מָה אִמַּר לְכֵן! הֲלֹא אָנוּ רוֹאִים אֶת גְּדֹל הַצָּרוֹת שֵׁישׁ לַעַם יִשְׂרָאֵל, כָּל הַבְּתֵי חוֹלִים בְּכָל הָעוֹלָם מְלֵאִים מִגִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, סוּבְלִים חֲלָאִים, אֲנָשִׁים, נָשִׁים וְטָרְף, שָׁמוּ שָׁמַיִם! הַמַּחֲלָה הַמְּמַאֲרַת אוֹכֶלֶת אֶת הָאָדָם, יֵשׁ כָּל מִינֵי מַחֲלוֹת וְחֲלָאִים רָעִים, וְהֵינּוּ יְכוּלִים לְמַנֵּעַ אֶת זֹאת, אִם הִיְתָה לָנוּ אַחַדוֹת וְאַהֲבָה, וְלֹא לְמִצַּא מוֹמִים וְחֲסְרוֹנוֹת בְּזוּלָתֵנוּ: הֵהִיא כֶּף וְכֶף, וְהֵהִיא כֶּף וְכֶף, וְשָׂאֵר מִיַּי לְשׁוֹן-הָרַע וּרְכִילוֹת, אֲשֶׁר כָּל זֶה מְרַחֵק אֶת בְּנֵי בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ. [אַבְל אֵלֹהֵי שְׁשֻׁמְעוֹ בְּקוֹלִי וְצִיְתוֹ לִי — הֵם הֵכִי מְאֲשָׁרִים, מְאֲחֲדִים יַחַד, עוֹזְרִים זֶה לְזֶה, מְסִיעִים אִישׁ לְרֵעֵהוּ, חַתְּנוֹ אֶת הַיְלָדִים, וְרוֹאִים כְּכֹר נְכָדִים, וְאֵלֹהֵי שְׁהִיוּ חֲכָמוֹלוּגִים, עֲדִין מַחֲפִים עִם בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם, וּמָה אֲנִי יְכוּל לַעֲשׂוֹת?! בְּזֶה הָעוֹלָם יִשְׁנֶה בַּחִירָה חֲפְשִׁית]...

וּבְכֵן, תְּמִיד לִפְנֵי יָמֵי בֵּין הַמְּצָרִים קוֹרְאִים פִּרְשֵׁת בְּלָק, וְהַפְּרָשָׁה הָרֵאשׁוֹנָה שְׁקוֹרְאִים בְּתוֹךְ יָמֵי בֵּין הַמְּצָרִים הִיא: פִּרְשֵׁת פִּינְחָס, פִּינְחָס הָיָה קְנָאִי שְׁקָנָא בְּעַבּוֹר עִם יִשְׂרָאֵל, רָאָה, שְׂרַחֲמָנָא לְצַלֵּן, עִם יִשְׂרָאֵל נוֹפְלִים וְנִכְשָׁלִים, אָזִי עָמַד וּבִקֵּשׁ עֲלֵיהֶם אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "וַיַּעֲמַד פִּינְחָס וַיִּפְלַל" (תְּהִלִּים קו, ל), אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סְנֵהֲדִין מֵד), שְׁעָשָׂה פְּלִילוֹת עִם קוֹנוֹ. בַּפְּרָשֵׁת פִּינְחָס כְּתוּבִים כָּל מוֹעֲדֵי יִשְׂרָאֵל, אוֹמֵר מוֹהַרְנֵת ז"ל, שְׁבִימִי בֵּין הַמְּצָרִים יִשְׁנֵן שְׁלֵשׁ שְׁבַתוֹת, וְהֵן כְּגַד שְׁלֹשָׁה חֲגָיִם: פֶּסַח, שְׁבֻעוֹת

וְסִפּוֹת, וּבְיָמִים הָאֵלֶּוּ, שְׁזָה חֶשֶׁךְ לְעַם יִשְׂרָאֵל, מִפְּנֵי שְׁנֵאת חָנָם, דִּיקָא בְיָמִים אֵלֶּה יְכוּלִים לְמַצֵּא אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — אִם רַק נִחַפֵּשׁ אוֹתוֹ. הַפְּרָשָׁה הַשְּׁנֵיָה שְׁקוֹרָאִים בְּיָמִים אֵלֶּוּ: מְטוֹת-מִסְעֵי, שְׂבָה מְדַבֵּר אֵיךְ הִרְגוּ אֶת בְּלָעַם הַרְשָׁע, וְכֵן שֶׁהִתְחִילוּ לְסַפֵּר אֶת גְּשֵׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהַמְסָעוֹת הֵיכֵן שְׁעַם יִשְׂרָאֵל נָסְעוּ. וְהַפְּרָשָׁה הַשְּׁלִישִׁית: פְּרֻשַׁת דְּבָרִים, שְׁמָשָׁה רַבְּנוּ הוֹלֵךְ לְהִסְתַּלַּק מִזֶּה הָעוֹלָם, וְהוּא נִפְרָד מֵעַם יִשְׂרָאֵל, שְׁזָה כָּל סֵפֶר דְּבָרִים. וּמוֹכִיחַ אֶת יִשְׂרָאֵל, וְאוֹמֵר לָהֶם: תִּדְעוּ לָכֶם שְׁאֵנִי יוֹצֵא מִזֶּה הָעוֹלָם, וְאַתֶּם תִּשְׁאָרוּ, אֲנִי מִכְרַח לְהוֹכִיחְכֶם, זְכְרוּ וְאַל תִּשְׁכַּחוּ אֶת אֲשֶׁר לְמַדְתִּי עִמָּכֶם. וְאֵלֶּוּ הַשְּׁלֵשׁ שְׁבֻתוֹת שֵׁישׁ לָנוּ בִימֵי בֵּין-הַמְּצָרִים: פִּינְחָס, מְטוֹת-מִסְעֵי וּדְבָרִים.

וְלָכֵן עָלִינוּ לְרֵאוֹת לְתַקֵּן אֶת מַעֲשֵׂינוּ, וּלְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁיִמְחַל לָנוּ, אִם פָּגַמְנוּ בְּשְׁנֵאת חָנָם, אִם פָּגַמְנוּ בְּכָבוֹד הַצְּדִיק, אֲשֶׁר אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ראש השנה יח): קֶשֶׁה סְלוּקָם שֶׁל צְדִיקִים יוֹתֵר מִחֲרַבֵּן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, עַל זֶה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ מְאֹד אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִמְחַל לָנוּ, וְיִרְחַם עַל הַצְּדִיקִים, כְּמֵאמָרָם ו"ל (בְּרֻכּוֹת נח): מִיּוֹם שֶׁחָרַב בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ נִגְזְרָה גְזֵרָה עַל בְּתִיָּהֶם שֶׁל צְדִיקִים שְׁיִתְּרָבוּ; הַצְּדִיקִים צְרִיכִים לְסַבֵּל סָבֵל מִיִּלְדִיָּהֶם וְכוּ' וְכוּ', הַבֵּית שֶׁלָּהֶם חָרַב. וְכֵן זְמַן שֶׁהַבֵּית שֶׁלָּהֶם חָרַב, בְּתֵי יִשְׂרָאֵל חָרְבִים. הָאֵם אֲנַחְנוּ שׁוֹפְכִים דְּמָעוֹת אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא? ! הָאֵם אָנוּ הוֹלְכִים עַל קַבְרֵי צְדִיקִים לְבַקֵּשׁ? ! אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת לב): מֵאֲזַ שֶׁחָרַב בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ נִפְסְקָה חוֹמַת בְּרוּזַל בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם שְׁבַשְׁמִים, נִנְעָלוּ שַׁעְרֵי הַתְּפִלָּה, יִשְׁנָה מַחִיצַת בְּרוּזַל בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם שְׁבַשְׁמִים, אַף-עַל-פִּי-כֵן שַׁעְרֵי דְּמָעוֹת לֹא נִנְעָלוּ, אִם בּוֹכִים בְּעַת הַתְּפִלָּה, זֶה שׁוֹבֵר אֶת כָּל הַמְּנַעֲוִלִים, הָאֵם אָנוּ בּוֹכִים עַל צְרוֹת יִשְׂרָאֵל? !

וְכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (זֶהר חֲדָשׁ, פְּרֻשַׁת נח): מַה הִתְּפַרֵּשׁ בֵּין נַח לְאַבְרָהָם אָבִינוּ? נַח הִיָּה צְדִיק, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הָעִיד עָלָיו "נַח אִישׁ צְדִיק תָּמִים הִיָּה בְּדוֹרוֹתָיו", וְכֵן אַבְרָהָם אָבִינוּ הִיָּה צְדִיק גְּדוֹל, אֲלֹא מַה הִתְּפַרֵּשׁ? נַח, בֵּינוֹ שְׁשִׁמְעַ שֶׁהוֹלֵךְ לְהִתְּרַב

העולם, ואמר לו הקדוש-ברוך-הוא לבנות תבה — שמח מאד, ויבנה תבה ויכנס לתוכה, ויכנסו הוא ואשתו ושלשת ילדיו, סגר הדלת בעדם, והתבונן איך כל העולם כלו נמחק. וכשפסק המבול ויבשה האדמה, והגיע הזמן, ונתנו רשות לנח לצאת, יצא והחל לבנות את חרבן העולם, ואשר לא נותר מאומה! יצאה בת קול מהשמים: 'רעיא שטייא', למה אתה בוכה עתה? היכן היית קדם? מדוע לא בכית קדם לכן?! מה אנו רואים אצל אברהם אבינו? הקדוש-ברוך-הוא שולח אליו מלאכים ואומר לו: אני הולך למחות את אנשי סדום, אשר מי הם היו? רעים וחטאים לה' מאד, רשעים ארורים, הציקו לבני-אדם על לא דבר, אף-על-פי-כן הקדוש-ברוך-הוא לא רצה לעשות מאומה, קדם שמגלה לאברהם אבינו. מה אנחנו רואים? שאברהם אבינו מתחיל לבנות, לבקש את הקדוש-ברוך-הוא: לא, לא, רבוננו של עולם, אל תעשה זאת, אל תמחק אותם, אולי יחזרו בתשובה שלמה, ואומר לו הקדוש-ברוך-הוא: לא, אלו רשעים ארורים, חטאים לה' מאד. אומר אברהם: אולי יש שם חמשים צדיקים בכל העירות של סדום ועמורה (כי היו חמש עירות, ובכל עירה עשרה), האף תספה צדיק עם רשע?! אגא, רבוננו של עולם, בזכותם של החמשים אל תמחם. ויאמר ה', אם אמצא בסדום חמשים צדיקים, ונשאתי לכל המקום בעבורם, אבל אין אפלו חמשים. מישהו אחר בשמעו תשובת הקדוש-ברוך-הוא, הנה נכנע והולך וכו' וכו', אף אברהם אבינו אינו עוזב את הקדוש-ברוך-הוא. ויאמר אברהם, אולי יחסרו חמשים הצדיקים חמשה, אולי ישנם ארבעים וחמשה, רבוננו של עולם, אגא אל תמחק אותם, ובזכות אלו הצדיקים תמחל לכלם. והקדוש-ברוך-הוא אומר שאין. ואברהם אבינו ממשיך ואינו חדל, אולי יש ארבעים וכו', אולי יש שלשים, אולי עשרים, אולי עשרה, אבל אין! — אפלו עשרה. וכשראה פך, וילך ה' כאשר כלה לדבר אל אברהם, ואברהם שב למקומו. אומרים חכמינו הקדושים: נגזרה הגזרה, שצריכים להרס את כל סדום ועמורה, אבל אברהם אבינו שב למקומו, ונחרבה העיר. [ועד היום כשהולכים לכוון ים המלח

רואים הכל חרב, מלח, שרוף וכו'. למדים מפאן מי היה אברהם אבינו, שבכה ומסר נפשו בשביל ישראל.

לזאת, אם היו לנו היום עשרה אנשים שתהיה להם אחדות אחת עם הצדיק, שילכו באש ובמים, יכולים להציל את כל המדינה. וגם העשרה אינם, עשרה בחורים יושבים ולומדים, ושומעים דברי תורה, יושבים בד' אמות אחד, בשלחן אחד, ואינם באהבה, שונאים זה את זה, עשרה בחורים צעירים יושבים אצל הצדיק, ומתקוטטים זה עם זה, אזי מה יאמרו כשאין עשרה בחורים? או עשרה זוגות, או עשרה הורים? ובשביל זה סובלים מה שסובלים, אם אין יכולים לפעל, שעשרה אנשים יחזיקו עצמם ביחד, ויפסיקו את השנאה והקנאה, מה אנו רוצים מכל עם ישראל?! ואזי הסמ"ך-מ"ם גורם מה שגורם.

לזאת, אני מבקש אליכם ומתחנן, באו נעשה כל מיני פעולות שבעולם ונעזב את השנאת חנם, אם אנו רוצים לראות גאולה. אני אבדתי כבר מה שאבדתי, איך אמרה אסתר? "וכאשר אבדתי אבדתי" (אסתר ד, טז); אם הייתי יודע שהסמ"ך-מ"ם בכבודו ובעצמו ילחם נגדי, איני יודע אם הייתי נכנס בדבר כזה, שבר לי את הבית, החריב אותי לגמרי, וכו' וכו', מי שיש לו רק טפת שכל, ומתבונן בעין אמת, יראה מה שקורה. אם הייתי יודע שפך יקרה, ואשלים מחיר כל-כף כבוד על כף, אמר לכם את האמת, לא הייתי נכנס בזה, אבל כיון שוננסתי בזה, ואבדתי מה שאבדתי, ונחרב לי מה שנחרב, לא אעצר בזה, ואמשיך עד הסוף, לכל הפחות שיהיו עשרה שיחזיקו עצמם ביחד, לא ישנאו זה את זה, לא יעלילו זה על זה, לא יחרחרו זה נגד זה, ונזכה להגאול.

לזאת, מה עושים בעתים הללו? רק לברח אל הקדוש-ברוך-הוא! שמעו פעם את הבעל-התניא ז"ע, שיושב בחדרו ושר בנגון ובוכה: "מי לי בשמים" — אין לי אפלו אחד בשמים שימליץ עלי טוב, הינו לא רק פה בארץ אין לו, אלא גם בשמים אין מי שימליץ בעדו. כלם מדברים על הצדיק רע, אבל "ועמד" — יש לי רק

אוֹתָךְ, "לֹא תַפְצְתִּי" — אֵינְנִי רוֹצֵה כְּבֹר שׁוֹם דְּבָר, אֲנִי רוֹצֵה רַק אוֹתָךְ יִתְבָּרֵךְ! וְזוֹ הַמְדַרְגָּה הַכִּי עֲלִיּוֹנָה, אָדָם צָרִיף לְדַעַת, שְׂאִין לוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵין לוֹ עוֹלָם הַזֶּה וְאֵין לוֹ עוֹלָם הַבָּא, אֵין לוֹ כְּלוּם, רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אִם נִהְיֶה חֲזָקִים בְּאַמוּנָה, נִמְסֵר נַפְשֵׁנוּ רַק בְּשִׁבִיל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לֹא נִצְטָרֵף שׁוֹם דְּבָר רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזַי אֵין צָרִיכִים לְפָחַד מֵאַף אֶחָד, וְדַבֵּר זֶה צָרִיכִים לְהַחֲדִיר הַיֵּטֵב בְּלִבֵּנוּ.

אֲנִי מְקַנֶּה מְאֹד מְאֹד, שֶׁהַדְּבוּרִים הַלְלוּ נִכְנָסוּ לְלִבְכֶן, לְכָל הַפְּחוֹת לְעֶשֶׂר נָשִׁים נִכְנָס בְּלֵב, לְעֶשֶׂה גְבָרִים, לְעֶשֶׂה זּוּגוֹת צְעִירִים, לְעֶשֶׂה בַּחוּרִים צְעִירִים, וְאֲזַי אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְצַפּוֹת וּלְקוֹוֹת שְׂוֵנָאֵל כְּבֹר מֵהַצְרוֹת הַלְלוּ. אֲבָל לְצַעֲרֵנוּ הָרַב, אִם לֹא יִהְיֶה לָנוּ הָעֶשֶׂה הַלְלוּ, מִי יוֹדֵעַ מֵהַ מַחֲכָה לְעַם יִשְׂרָאֵל. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂכֵן יִהְיֶה עֶשֶׂה בַּחוּרִים צְעִירִים, שְׂמֻקְבָלִים עַל עֲצָמָם שְׁלֹא יִשְׁנָאוּ זֶה אֶת זֶה, שְׂכֵן תִּהְיֶינָה עֶשֶׂר בְּנוֹת שֶׁתִּתְאַחַדְנָה יַחַד לֹא לְדַבֵּר רְכִילוֹת וּלְשׁוֹן-הָרַע, שְׂכֵן תִּהְיֶינָה עֶשֶׂר נָשִׁים וְעֶשֶׂה זּוּגוֹת צְעִירִים וְעֶשֶׂר מְשֻׁפְחוֹת, שְׂיִחְזִיקוּ עֲצָמָם בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְאֲזַי נִזְכֶּה לְרְאוֹת בִּישׁוּעָתְךָ וּבְגִאֲלָתְךָ שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִי מִתְּפִלָּל בְּעַדְכֶן, שֶׁתְּצַלְחֶנָה דְרָכְכֶן תָּמִיד, וְתִרְוִינָה רַב נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצִיכֶן.

הַמֵּאֲחַל לְכֶן בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח צד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִטוֹת-מִסְעִי, כ' תַּמּוּז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֲשֶׁר כַּח צֶה בְּנַחַל נַה
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

בְּוֵדָאֵי הָעֲנִיָּן שֶׁל שְׁלוֹם-בֵּית זֶה בְּרֹאשׁ מַעֲיָנִי.

וּבְאֵמַת אָנִי מִצְטַעַר שֶׁכָּךְ קוֹרָה, וּמִסְפָּנִים אֵלּוּ הָאֲבָרְכִים, וְגַם
הַנְּשִׁים שֶׁלֹּא קָבְלוּ חֲנוּף וְהַדְּרָכָה אִיף לְהַתְּנַהֵג, עַד שֶׁהֵם הוֹלְכִים
בְּפָרְאוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן.

נָא וְנָא לְהַתְּחִיל לְדַבֵּר מִזֶּה בְּרַבִּים, וּלְהַעֲבִיר אֶת הַמָּסָר שֶׁאֲנִי
לוֹמֵד עִם הַתְּלִמִּידִים, כִּי בְּאֵמַת רַבְּנּוּ ו"ל הַקְּפִיד מָאֵד מָאֵד עַל
שְׁלוֹם-בֵּית, כַּמּוּבָא בְּדַבְּרֵי ו"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָנִים: רֶסֶג, רֶסֶד),
וְצָרִיכִים לְשַׁמֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעַבּוֹר שְׁלוֹם-בֵּית, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׁנֹזְכָה לְהַחֲדִיר בְּנֵו אֶת הָעֲנִיָּן שֶׁל הַשְּׁלוֹם-בֵּית, כִּי בְּעֵתִים
הִלְלוּ הַסֵּמ"ך-מ"ם עוֹשֶׂה מַה שְׁעוֹשֶׂה לְשִׁבְר בְּתֵי יִשְׂרָאֵל.

אֹדוֹת הַשְּׁטַח שְׁלָךְ, תֵּאֱמִין לִי, שְׁזָה רַק יַעֲלֶה וְיַעֲלֶה וְיַעֲלֶה
וְכו', רַק אֵל תִּדְחַק אֶת הַשְּׁעָה, עוֹד תֵּצֵא מִצְּלִיחַ עִם הַשְּׁטַח שְׁלָךְ.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח צֶה.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ' תַּמּוּז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אֲנִי מָאֵד מָאֵד שְׂמַח, שֶׁבַּנְּכֶם ... גֵּרוּ יְאִיר, הַתְּקַבֵּל בִּישִׁיבָה,
וְאֲנִי מָאֵד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיִּגְדֵל לְאֵילָנָא רַבְרָבָא, וְתִרְוּ
מִמֶּנּוּ רַב גַּחַת דְּקַדְשָׁה, וְיִתְמִיד מָאֵד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, עַד
שְׂיַהֲיָה צַדִּיק וְלַמְדָּן.

בְּעֵינַי הַגִּיס הָאֵחַ וְכוּ', לְצַעֲרָנוּ הָרַב, יֵשׁ כְּאֵלוֹ לְאֲלֹפִים בְּעַתִּים
הַלְלוּ, וּמִה יִכּוּלִים לַעֲשׂוֹת, וְגַם בְּגַד כְּבֹד בְּנִפְשׁ, כִּי כָל אֱלוֹ שְׁפָרְקוּ
עַל, זֶה לֹא רַק מִצַּד שְׁפָרְקוּ עַל, אֲלֵא גַם נִפְשִׁית הֵם לֹא מִסְדְּרִים,
וְכִנְרָאָה גַם אֶתוֹ כִּכָּה.

מָה אָמַר לָכֶם! אָנִי בְּלַחֲץ כָּל-כָּף גְּדוֹל, כִּי אָנִי עוֹבֵר לְבִנְיָן
חֲדָשׁ, וְכָל הַטְרָדוֹת עָלַי, וְלָכֵן אָנִי מִתְרַשֵּׁל הֵן עִם הַסְדִּיר, וְהֵן עִם
הַשְּׁפַת הַנַּחֲל, וְהֵן עִם הַיְזָכוֹת אָבוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלֵה' הַתְּשׁוּעָה,
שְׁלִבְסוּף הַכֹּל יִסְתַּדֵּר.

אָנִי אֲשַׁתְּדֵּל מְאֹד, שְׁעוֹד הַלִּילָה יַעֲבֹר אֲלֵיכֶם הַקּוֹנְטְרָס: "בְּחוֹר
מִצְלַח", שְׁזֶה קוֹנְטְרָס מְאֹד מְאֹד יָפֵה, וְתַכְתְּבִי אֶת זֶה בְּלִשׁוֹן יַחִיד,
אֶהוּבִי, בְּנִי וְכוּ'.

וְחָבַל מְאֹד שְׁלֵא שְׁמַעְתֶּם אֶת זֶה, כִּי זֶה הִיָּה מִמֶּשׁ יוֹצֵא מִן
הַכָּלָל הַדְּבוּרִים עַל הַבְּחוּרִים.

הַעֲקֹר רְאוּ לְהַתְחַזֵּק שְׁאַתֶּם עוֹסְקִים בְּעֵבוֹדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת,
וּבְנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח צו

בְּעֵזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת מִטּוֹת-מַסְעֵי, כ' תַּמּוּז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מִצְטַעֵר עַל הַתְּנַהְגוּתָךְ אִיךָ שְׁאַתָּה מִתְנַהֵג עִם
אֲשַׁתְּךָ בְּאֵלִימוּת, אִינִי יוֹדֵעַ אִיפֹה לְמִדַּת דְּרָךְ כְּזוֹ, וְאִי-עַל-פִּי שְׁיֵשׁ
לְךָ טְעֵנוֹת עָלֶיךָ, אִינִי זוֹ דְרָךְ לְלַכֵּת בְּאֵלִימוּת וְלִבְרוּחַ מִן הַבַּיִת, אוֹ
לְהַבְרִיחַ אוֹתָהּ מִן הַבַּיִת, אֵתָהּ הוֹלֵךְ בְּרִשְׁעוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, וְרָאָה
לְשֵׁנוֹת אֶת הַטָּבַע שְׁלֹךְ.

אֲשֶׁר כַּח צוּ — כַּח צַח בְּנַחַל נז
מֵאֵד מֵאֵד רְצִיתִי שְׁתַּחֲזֹר לְבֵיתִי, וְכֵן תִּכְנִיס אֶת אֲשֶׁתְּךָ לְבֵיתִי,
וּתַעֲשֶׂוּ שְׁלוֹם-בַּיִת לְמַעַן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.
מְרַב צַעַר אֲנִי מְכַרַח לְקַצֵּר, שְׂמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מְצַטְעַר עַל מַה
שְׁעוֹבֵר בֵּינֵיכֶם, אֲנִי מִקְנֶה שְׁתַּצִּית אוֹתִי.
הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח צוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת מְטוֹת-מִסְעֵי, כ' תַּמּוּז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

מֵאֵד מֵאֵד נִרְאָה לִי הַנֶּסֶח שְׁעַשִׂיתֶם בְּעֵינַי הַעֲשֶׂרָה, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁבַאֲמַת יְהוָה עֲשֶׂרָה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂיִתְאַחֲדוּ
יַחַד, וְנִזְכֶּה כְּכֹר לְרֵאוֹת בְּגֻאֲלָתֶם וַיִּשׁוּעַתֶּם שֶׁל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

מֵאֵד רְצִיתִי ... גֵּרוּ יְאִיר, שְׁתַּסְפֹּר לְדוֹדְךָ הָרַב ... גֵּרוּ יְאִיר, מַה
שְׂאֲנַחְנוּ סוֹבְלִים בְּתִלְמוּד תּוֹרָה, כִּי הוּא מְמוּעָצֵת חַכְמֵי הַתּוֹרָה,
וְהוּא יָכוֹל לְהִיטֵחַ טוֹב עֲבוּרֵנוּ, וְלִכֵּן כְּדֹאֵי לָךְ מֵאֵד לְדַבֵּר אֵתוֹ,
וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִזְכֶּה לְבָנוֹת קְהֵלָה קְדוֹשָׁה, קְהֵלָה
מֵאֲחֻדָּת, בְּלִי שְׁנָאָה וּבְלִי קִנְיָאָה, וְשִׁתְהִיָּה אַחֲדוּת גְּדוּלָה בֵּינֵינוּ.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח צַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת מְטוֹת-מִסְעֵי, כ' תַּמּוּז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נִצַּח.

מָאד מָאד אַבְקֶשׁ אֶתְכֶם, אִם אַתֶּם יְכוּלִים לְתַפֵּס אֶת הָאֲחִין שְׁלָכֶם ... גֵּרוּ יְאִיר, כִּי אֲשֶׁתּוֹ בּוֹכָה לִי שֶׁהוּא מִדְרָדָר, וְהִתְחִיל לְקַחַת סָמִים וְכוּ', וַיֵּשׁ לְאַחֲרוֹנָה אֵיזָה בְּחֹר מְלֵא קַעְקוּעִים, שְׂאֵתּוֹ הוּא מִתְחַבֵּר, רְצִיטִי מָאד, שְׂיוּצִיאוּ אֶת הַבְּחֹר מִיְּבִנְאֵל, כִּי מִי יוֹדֵעַ אִם הוּא לֹא יִהְרַס אֶת הַבַּיִת שֶׁל ... גֵּרוּ יְאִיר, וְחָבֵל מָאד מָאד, וְלִכֵּן אֲנִי מָאד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, אִם אַתֶּם יְכוּלִים לְהַכְנִיס אוֹתָם שְׂיִגְוּרוּ אֶצְלָכֶם, זֹו תִּהְיֶה יְשׁוּעָה גְּדוֹלָה מָאד, כִּי מִסְכָּנִים, הֵם זּוּג כָּל-כָּף חָמוּד, וּמִמֶּשׁ מִן הַשָּׁמַיִם, וְהִיא בְּהַרְיוֹן בְּחֻדָּשׁ הַחֲמִישִׁי, וְלָמָּה לָהֶם לְהִתְגַּרֵּשׁ וְלִשְׁבֹּר בַּיִת, וְלִכֵּן תִּרְאוּ שְׂנִיכֶם לַעֲשׂוֹת מַה שְׂאֵתֶם יְכוּלִים לְהַסְדִיר שְׁלוֹם-בַּיִת בִּינֵיהֶם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

... גֵּרוּ יְאִיר, רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְתִצֵּא לְהַפְצִיָּה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיךָ וְתִצְלִיחַ, רַק תִּתְחַזֵּק וְתִדְבֵּר בְּכֹל יוֹם אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִתְפַּלֵּל בְּכֹל יוֹם בְּמִגִּין עָרֹב וּבִקְרוּ וְצַהֲרִים, כִּי מִי שְׂמִתְפַּלֵּל בְּמִגִּין, יֵשׁ לוֹ דְבַר שְׂבִמְנִין, שֶׁהוּא פְּרֻנְסָה בְּשְׁפַע.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח צט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר מְטוֹת-מִסְעִי, כ' תמוז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְדוֹחַ מַה קוֹרָה אֶתְךָ לְאַחֲרוֹנָה, וּבִפְרֵט בְּעִנִּין הָאֲטָלִיז וְכוּ', וּמַה הַתְּכַנִּית שְׁלָךְ לְהִלָּאָה וְכוּ', הַעֲקָר רְאֵה לְהִתְחַזֵּק וְאֵל תִּשְׁבֵּר מְשׁוּם דְבַר שְׁבַעוּלָם.

מִסְתוֹכֵב בְּחֹר עִם כְּפָה לְכָנָה בְּקֹהֶלְתָּנוּ, וְהוּא מְלֵא קַעְקוּעִים,

וְאוֹמְרִים שֶׁהוּא לֹא שְׁפוּי בְּדַעְתּוֹ, רְצִיתִי שְׁיִוָּצִיאוּ אוֹתוֹ כַּמָּה שְׁיִוָּתֵר מֵהַר. לָכֵן אִם אַתָּה יְכוּל לַפְעֵל אֶת זֶה — מַה טוֹב וּמַה נְעִים.

רְאֵה לְדוֹחַ לִי מַה הַתְּכַנִּית שְׁלָךְ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח ק.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת מְטוֹת-מִסְעֵי, כ' תמוז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מֵאֵד ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת שְׁנֵי הַקּוֹנְטְרָסִים: "שְׁנֵאת חֲנָם", וְכֵן "אַהֲבַת דְּהַזוּלַת", וְאַנִּי מְקַוֶּה לְהַתְּחִיל לְהַגִּיחַ אֶת כָּל הַקּוֹנְטְרָסִים עַל אֶף שְׁאֲנִי מֵאֵד מֵאֵד טְרוּד.

אוֹדוֹת הַמְשַׁפֵּט וְהַעוֹרֵף-דִּין, אֵל תִּפְחַד, פִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאִין לְתָאֵר וְאִין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל זְכוּתְךָ בְּשָׁמַיִם, שְׁאֵתָה זוֹכָה וּמְזַכָּה אֶת הַרְבִּים בְּזְכוּת כּוֹז, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּעֲסֵק בְּזֶה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, הַעֲקֵר אֵל תִּפְחַד כָּלֵל, כִּי בּוֹא תְּבוֹא יְשׁוּעָתְךָ, וְכָל מִי שְׂרוּדְךָ אוֹתְךָ, יִפֹּל נְפִילָה אַחֵר נְפִילָה, אַתָּה אֵל תִּפְחַד, וְתִרְאֶה נִסִּים וּנְפִלָאוֹת שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח קא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת מְטוֹת-מִסְעֵי, כ' תמוז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מֵאֵד ... נְרוֹ יְאִיר.

שְׁלַחְתִּי לָךְ כַּמָּה מִכְתָּבִים לְמַסֵּר אֶת זֶה לִיעָדָם, כִּי הֵם מְאֹד מְאֹד נְחוּצִים.

אֲנִי מְאֹד רוֹצֶה לְהַחְזִיר אֶת הַחֹב הֵן לְמִשְׁפַּחַת ... שְׂיִחְיוּ, וְהֵן לְמִשְׁפַּחַת ... שְׂיִחְיוּ, אֲפִי שֶׁהֵם מוֹחְלִים לִי אֶת הַחֹב, אֲנִי לֹא רוֹצֶה בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, כִּי מִשְׁפַּחַת ... שְׂיִחְיוּ, הֵם עֲנִיִּים מְרוּדִים, וְאֶת הַכֶּסֶף הַזֶּה הֵם הִחְבִּיאוּ בְּעֵבֹר קְנִיַת דִּירָה, וְאֲנִי לֹא רוֹצֶה לְקַחְתִּי מֵהֵם אֶת הַכֶּסֶף, כִּי אוֹי לִי וְאוֹי לְחַיֵּי, אִם אֲנִי אֶקַּח לְמִישֶׁהוּ אֶת הַכֶּסֶף, אֲפִי שֶׁהֵם מִתְחַנְּנִים, שְׂאֲנִי אֶקַּח אֶת זֶה, אֲנִי לֹא רוֹצֶה בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, כִּי זֶה כֶּסֶף לְדִירָה, וְעַל-כֵּן תִּרְאֶה לְשֵׁלֵם לָהֶם אֶת הַכֶּסֶף בְּכָל מְחִיר.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח קב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת מְטוֹת-מִסְעֵי, כ' תמוז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחְיוּ.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְקַחְתִּי אֶת הַכֶּסֶף מֵכֶּם, כִּי זֶה כֶּסֶף שְׁלוֹתִי, וְאֲנִי לֹא רוֹצֶה לְהִיּוֹת, חַס וְשְׁלוֹם, בְּכָלֵל לְלוֹה רֶשַׁע וְלֹא יִשְׁלַם' (תְּהִלִּים לז, כא), הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ הוּא יִצְּלֵנִי שְׁלֵא אֲגַע בְּשׁוּם פְּרוּטָה שֶׁל שׁוּם בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן מִצְּוָה עָלַי לְהַחְזִיר אֶת הַחֹב, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ — אֵל תִּתְעַקְּשׁוּ לְמַחַל לִי אֶת הַחֹב, אֲנִי חַיֵּב לָכֶם, וְאַתֶּם צְרִיכִים לְקַנּוֹת עִם זֶה דִּירָה, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּהְיֶה לָכֶם דִּירָה מְשֻׁלָּכֶם, וְתַעֲלוּ מַעְלָה מַעְלָה, וְכִשְׂוִיתֶרְחַב לָכֶם, אַז תִּתְּנֶנּוּ צְדָקָה כַּמָּה שְׂרַק תּוֹכְלוּ.

הַעֲקֹר רְאוּ לְשִׂמְחָה עַל נַעֲם חֻלְקְכֶם, שֶׁהִיָּה לָכֶם חֵלֶק דְּקַדְשָׁה

לְהַלֹּוֹת לִי אֶת הַכֶּסֶף, וְעַם הַכֶּסֶף הַזֶּה בְּנִיתִי אֶת הָאוּלָם שְׁמַחוֹת,
יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד יִהְיוּ שְׁמַחוֹת בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח קָג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ" תמוז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת כָּל מַכְתְּבֵיךְ.

רְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּכְכֹל שְׁתַּחֲדִירִי
בְּעֵצְמֶךָ אִמוּנָה בְּהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה יִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל
הַדֵּינִים, כִּי בְּאֵמַת הַמֵּאֲמִין הָאֲמִתִּי, שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ נִמְצָא, וְאִין מִלְּבָדוֹ
נִמְצָא, וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מֵעֵצְמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת
הַמֵּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, עַל-יְדֵי-זֶה נִמְתְּקִים מִמֶּנּוּ כָּל הַדֵּינִים, כִּי מִי
שֶׁמְבַטֵּל אֶת עֵצְמוֹ לְגַמְרֵי אֵל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שׁוֹם דָּבָר אֵינּוּ יָכוֹל
לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ, וְאִפְלוּ שְׁיִתְקוּמְמוֹ נִגְדוּ בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, הוּא יָכוֹל לְהַחֲזִיק
מֵעַמֵּד, אֲשֶׁרִי מִי שְׁחָזַק בְּאִמוּנָה, וּמִבְּקֵשׁ אֶת כָּל מַה שְּׁצָרִיךְ מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרַךְ, שְׂאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִמְתְּקוּ מִכֶּם כָּל הַדֵּינִים, וְהַכֹּל
יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח קֵד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ"ג תמוז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל יְדִידִי ... וְ... שְׁיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

בְּאֶמֶת תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת, שְׁבוּנֵכֶם ... גֵּרוּ יָאִיר, יִכָּנֵס דִּיקָא לִישִׁיבַת ... מִפְּנֵי שְׁלֵשָׁה טַעֲמִים א. שְׁלֵא יִשְׁחָקוּ פּוֹלִיטִיקָה עַל גַּב בְּנֵכֶם. ב. יִשִּׁיבָה חוּץ לְבֵית מֵאֵד מְסַכְּנַת בְּעֵתִים הַלְלוּ. ג. אָחִיו וּבְנֵי דוֹדָיו נִמְצְאִים שָׁם, וְזֶה יִקַּל עָלָיו מְאֹד, וְחָבַל לְהִלְחִיץ יָלֵד בְּלַחֲץ מִיָּתֵר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ עֲלֵיכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח קה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מַסְעֵי, כ"ג תמוז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלַמִּידֵי "הַיִּכְל-הַקְדוּשׁ" דֵּי בְּכָל אֲתֵר וְאֲתֵר, הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וּמִכָּל צוּקָה, מִכָּל נֹגַע וּמִחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (תַּיִ"מ-מוֹהַר"ן, סִימָן רצב): הַעוֹלָם רָאוּי שְׂיִתְמָהוּ עַל גְּדֹל הָאֱהָבָה שְׂיִהְיֶה בֵּינֵינוּ; וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, שְׂיִתְקַיֵּם הַדְּבִוֵּר הַזֶּה, וּבִפְרָט כְּשֶׁאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים, שְׁכָל חֲרַבֵּן-בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ אֲרַע רַק עַל-יְדֵי שְׂנֵאת חֲנָם. וְלִכֵּן עֲכָשׁוּ בִימֵי 'בֵּין הַמְּצָרִים', עָלֵינוּ לְמִסֵּר נַפְשֵׁנוּ בְּעַבּוּר אֱהָבַת חֲנָם, לְאַהֲבָה אֶת הַזּוּלָּת. וּבְמָה עוֹד אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְעֹזֵר וּלְסִיעָה וְלְאַהֲבָה אֶת הַזּוּלָּת, כְּמוֹ הַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל. עִם יִשְׂרָאֵל צְמֵאִים אֶל דְּבַר ה', כָּלֵם רוֹצִים לְהִתְקַרֵּב אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִף אֶחָד אֵינוּ יוֹדֵעַ אֶת הַדְּרָךְ הַנְּכוֹנָה אִיךָ לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וְרַבְּנוּ ז"ל נִשְׁלַח מִהַשָּׁמַיִם אֶל דּוֹרוֹתֵינוּ אֱלוֹ, כְּדִי לְהַגְבִּיחַ אֶת כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִיְרִידָתָם וּנְפִילָתָם וּלְקַרְבָּם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, רַבְּנוּ ז"ל הִבְטִיחַ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִחְזוּר אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ אֵלָיו, וְלֹא בְּחָנָם שְׂהַסְמִ"ךְ-

מ"ם עָשָׂה רַעַשׁ לְפָנַי שְׁנֹשְׁמַת רַבְּנוּ ו"ל יִרְדָּה לְזֶה הָעוֹלָם, וְאָמַר, שְׂאֵם הַנְּשָׁמָה הַזֹּאת יוֹרְדַת — אֵין לוֹ מָה לַעֲשׂוֹת. הַשִּׁיבוּ לוֹ, שְׁהַנְּשָׁמָה הַזֹּאת מִכְרַחָה לְרַדַּת, וַיִּלֶּךְ וַיִּמְצָא לוֹ עֲצָה. וְהֵלֵךְ וַיִּמְצָא לוֹ עֲצָה, שְׁהַבִּיא אֵיזָה זָקֵן עִמּוֹ וְאָמַר: הַנְּשָׁמָה הַזֹּאת כָּבֵד יְכוּלָה לְרַדַּת, כְּמוֹבָא (סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיֹת, מַעֲשֵׂה ד', מִהֲזָבוּב וְהַעֲכָבִישׁ).

וְלַצְעָרְנוּ הָרַב, דִּיקָא בְּדוּרוֹתֵינוּ, שְׁיֵישׁ צְמָאוֹן כְּזֶה אַחַר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֻלָּם רוֹצִים לְלַמֵּד וּמִתְעַנְיָנִים בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל וְכוּ', אָז יֵשׁ [חֶסֶר].

לְכֵן עָלִינוּ לֹא לְהַתְּפַעֵל מִזֶּה, אֶלֶּא לְהַמְשִׁיף בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבְיַתֵּר עַד לְהַפְיֵץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, לְהַפְיֵץ דַּעַת רַבְּנוּ ו"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, לְגַלוּת לְכֻלָּם, שְׁדַעַת רַבְּנוּ ו"ל זֶה דַּעַת וְדַרְךְ יִשְׂרָאֵל, בְּלֵי רַבּוּי אֹר, בְּלֵי שְׁגִיוֹנוֹת, בְּלֵי דְמִיוֹנוֹת.

דְּבַר רַבְּנוּ ו"ל זֶה תוֹרָה וְתַפְלָה, וְזֶה הַיְסוּד אֲצֵל רַבְּנוּ ו"ל. רַבְּנוּ ו"ל אָמַר פַּעַם: מָה יֵישׁ לְאַדָּם לַעֲשׂוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם? לְהַתְּפַלֵּל! לְלַמֵּד! וְלְהַתְּפַלֵּל! הֵינּוּ לְהַרְגִיל עֲצָמָנוּ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כֹּל מָה שְׂאָנוּ צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ מֵאֵתוֹ יְתַבְּרֵךְ, שְׂזוֹ עֲבוּדַת הַהַתְּבוּדָּוִת, כִּי אֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וְכֵן לְלַמֵּד שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן, כֹּל יוֹם לְלַמֵּד חֲמֵשׁ וּרְשׁוּ"י עִם הַתְּרַגּוּם, כְּדֵי שְׁנֹסִים בְּכָל שָׁבוּעַ פְּרִשַׁת שָׁבוּעַ — שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רִשׁוּ"י, וְלְלַמֵּד שְׁעוּר בְּמִשְׁנֵיֹת, אֲשֶׁר לְהַרְבֵּה מֵאֲנָשִׁי שְׁלוּמָנוּ גִּתָּן רַבְּנוּ ו"ל תִּקּוּן לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיֹת (שִׁיחֻת-הַר"ן, סִימָן קפ"ה), לְלַמֵּד שְׁעוּר קְבוּעַ בְּגִמְרָא כְּסִדְרָן, לְהַתְּחִיל מִבְּרַכּוֹת וְלִסִּים, אַחֲרֵי-כֵן לְהַמְשִׁיף שַׁבַּת וְלִסִּים, אַחֲרֵי-כֵן עֲרוּבֵין וְלִסִּים וְכוּ' וְכוּ', וְאִם זוֹכִים עוֹשִׂים גַּם שְׁעוּר בִּירוּשְׁלַמִי מִהַתְּחִלָּה, וְאִם זוֹכִים עוֹשִׂים שְׁעוּר גַּם בְּתוֹסְפָתָא, וְכֵן גִּשְׁלָם בִּי'ת' שְׁלָם, שְׁהוּא רִאשֵׁי תְבוּת: בְּבִלִי, יְרוּשְׁלַמִי, תוֹסְפָתָא. וְעַל כָּלֵם הַזֶּהִירְנוּ רַבְּנוּ ו"ל לְלַמֵּד הַרְבֵּה פּוֹסְקִים, שְׁלַחַן עֲרוּךְ כְּסִדְרָן, וְלִכְּן אֲשֶׁרִי הַלּוּמֵד בְּכָל יוֹם רַמְב"ם, טוֹר וְשְׁלַחַן עֲרוּךְ, שְׂאֵין עוֹד דְּבַר טוֹב מִזֶּה. וְכֵן הַזֶּהִירְנוּ רַבְּנוּ ו"ל לְלַמֵּד הַרְבֵּה זֶהר וְהַרְבֵּה תְקוּנִים, וְאָמַר

(שיחות-הר"ן, סימן קח), שְׁעַל-יְדֵי לַמּוֹד זֶהר וְתַקוּנִים מְקַבְּלִים חֲשֵׁק גְדוֹל מְאֹד לְלַמַּד תּוֹרָה וּלְקַיֵּם אֶת הַמְצֻוֹת; כִּי לַמּוֹדִים אֵלּוּ מְכַנְיָסִים חֲשֵׁק וְתַשׁוּקָה עֲצוּמָה לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, וְהַלְשׁוֹן שֶׁל הַזֶּהר וְהַתְקוּנִים מְעוֹרְרַת לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ. וְכֵן הַזֶּהרִינוּ רַבְּנוּ ז"ל לְלַמַּד אֶת סֵפֶרוֹ "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, וְאָמַר שֶׁסֵּפֶר זֶה יַחְזִירְכֶם בְּתַשׁוּבָה, וְיִפְתַּח לְכֶם אֶת הַמַּחַ וְהַלֵּב וְאֶת קִשְׁיוֹת הַגִּידִים שֶׁנִּסְתָּמוּ לְכֶם, וְתַתְּעוֹרְרוּ מְאֹד אֵלָיו יִתְבַּרְךָ. וְכֵן רָצָה רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁנִּלְמַד "סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", שֶׁזֶה מְעוֹרֵר מֵהַשְּׁנָה, וְכֵן "סְפָר־הַמַּדּוֹת", כִּי הַמַּדּוֹת הֵן עֵקֶר הָאֲדָם, וּבְלִי מַדּוֹת הָאֲדָם הוּא כְּמוֹ חֵיָה. לְכֵן עֲלִינוּ לְלַמַּד בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר בְּ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, שְׁעוֹר בְּ"סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", שְׁעוֹר בְּ"סְפָר־הַמַּדּוֹת" חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, וְעוֹד פְּעַם לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם: שְׁחִרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית בְּמַגֵּן דִּיקָא. וּמִי שְׁזוּכָה לֹאמַר בְּכָל לַיְלָה תְּקוּן חֲצוֹת — אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה. וּבְזֶה מִתְקַיֵּם הַדְּבוּר שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אָמַר: מַה יֵּשׁ לְאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם? לְהַתְּפַלֵּל, לְלַמַּד, וְלַחְזוֹר וְלְהַתְּפַלֵּל; הֵינּוּ הַרְבֵּה לְהַתְּבוֹדֵד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַרְבֵּה לְלַמַּד תּוֹרָה, וְהַרְבֵּה לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת, לֹא לַחֲטֹף אֶת הַתְּפִלָּה, אֶלָּא לְהַתְּפַלֵּל בְּדַבְּקוּת וּבִשְׂמִיחָה מְלֵא בְּמִלָּה לְאֵט לְאֵט, וְזוֹ חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב. וְאֵל יֹאמַר מִי שֵׁיֵאמַר, כְּאֵלּוּ יֵשׁ עִבּוּדוֹת אַחֲרוֹת, הַכֹּל דְּמִיוֹנוֹת וְשִׁטוֹת — ג' ננח' — זֶה כְּלוּם, הַכֹּל דְּמִיּוֹן גְּדוֹל. אוֹ שְׁחוֹשְׁבִים: זֶה 'עוֹבֵד', זֶה 'פּוֹרֵחַ', זֶה 'מִתְּלַהֵב' וְכוּ' וְכוּ', הַכֹּל דְּמִיּוֹן אֶחָד גְּדוֹל, כִּי מַה נִּשְׁאָר מִהָאָדָם? כְּלוּם! אוֹמַר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן רי), הֵיִצֵּר הָרַע נִדְמָה כְּמִי שָׂרָץ עִם יָד סְגוּרָה וְכֹלָם רְצִים אַחֲרָיו, וּלְבַסּוֹף נִתְבַּרַר שֶׁאֵין בְּיָדוֹ כְּלוּם. כְּמוֹ-כֵן רְצִים וְרוֹדְפִים אַחַר מִישֵׁהוּ, וּלְפִתַע פִּתְאֵם פּוֹתַח יָדוֹ וְרוֹאִים שֶׁאֵין כְּלוּם, בְּשַׁעַת שֶׁהַתְּנֵא הַקְּדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק רי) צוֹעֵק וְאוֹמַר: בְּשַׁעַת פְּטִירְתּוֹ שֶׁל אָדָם אֵין מְלִיץ לוֹ לֹא כֶּסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְגַלִּיּוֹת, אֶלָּא תּוֹרָה וּמְצֻוֹת בְּלִבָּה. אָדָם זָכָה וְלַמַּד בְּכָל יוֹם מְקַרָא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא, בְּרִיּוֹת וְתוֹסְפּוֹת, וְזֶה מַה שְׁיִלְּוֶה אוֹתוֹ. אָדָם מִתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמַגֵּן שְׁחִרִית, מְנַחָה, מְעֵרִיב, וְאוֹמַר תְּקוּן חֲצוֹת בְּכָל לַיְלָה, זֶה אֲשֶׁר מְלַוֶּה אוֹתוֹ לְנֻצַת. כֹּל דְּבוּר

וְדַבּוֹר שְׁמִדְבָרִים אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה נִשְׁאָר לוֹ לְנֹצֵחַ, וְשֶׁאֵר הַדְּבָרִים זֶה דְּמִיוֹנוֹת.

אֲבָל אֲנַחְנוּ בְּלִנּוּ חֻטְאֵנוּ, בְּטַלְנוּ אֶת הַזְּמַן, וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (עֵין יְרוּשָׁלַיִם חֲגִיגָה, פָּרָק א', הַלְכָה ז'): הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְתָרַע עַל הַכֹּל, אֲבָל לֹא עַל בְּטוּל תּוֹרָה, וְאֵף אֶחָד מֵאַתָּנוּ אֵינוֹ יָכוֹל לוֹמַר, שְׂאִין לוֹ עוֹן בְּטוּל תּוֹרָה, כִּי אֵימָתִי שְׂאֵנוּ יָכוּלִים, אָנוּ בּוֹרְחִים מִהַתּוֹרָה, וְאֵינָנוּ רוֹצִים לְלַמְדָּהּ, כְּשֶׁהַמְּשַׁגֵּחַ אֵינוֹ נִמְצָא, אוֹ הָרֹאשׁ-יְשִׁיבָה נֶעְדָּר, אָנוּ מִתְחַמְּקִים מֵהַלְמוּד. כִּי בְּאַמֶּת אָמַר פְּעַם רַבְּנוּ ז"ל לְאֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן יז): אִם הַתּוֹרָה הִיְתָה מְרָאָה לְךָ פְּנִיָּה, לֹא הִיְתָה רוּצָה כְּלוּם, רַק אֶת הַתּוֹרָה. לָכֵן זֹאת תִּדְעוּ, אֲשֶׁר חֲסִידוֹת בְּרֶסֶלֶב הִיא רַק תּוֹרָה וְתַפְלָה!

עַתָּה חֻטְאֵנוּ כֹּל-כֹּף הַרְבֵּה, וְאֵיךְ נִתְקַן עֲצָמָנוּ? אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (חֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן תִּמּוּז): בְּזֶה שְׁמִקְרָבִים יְהוּדִים לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּזֶה נִתְקַן כֹּל אֲשֶׁר שִׁחַתְנוּ וּפְגַמְנוּ וְכוּ'. עַל-יְדֵי שְׁמִקְרָבִים יְהוּדִי אֶחָד בְּלִבְד אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, זֶה נִזְקָף לְזִכּוֹתָנוּ, מִכָּל שֶׁכֵּן עוֹד וְעוֹד. וְזֶה כֹּל עֲנִין הַהֶפְצָה — לְמַלֵּא אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ עִם הַקּוֹנְטְרָסִים, שֶׁהֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, זֶה בָּא קֶשֶׁה, אֲבָל אַתָּם מְצִילִים בְּזֶה נִפְשוֹת כִּידוּעַ, שְׂמִי שָׂרָק קָבַל אִיזוֹ חוֹבֶרֶת אַחַת, אוֹ שְׂתִים אוֹ שְׁלֹשׁ, גִּדְבָק אֵלֶיךָ כְּדָבָק מִמֶּשׁ, וְאֵינוֹ יָכוֹל לְהַפְרֵד מִמֶּנּוּ, וְנוֹשֵׂא אוֹתָהּ בְּכָל מְקוֹם: בְּתִיק, בְּעֵבֹדָה, בְּמִטָּה, קָם עִם זֶה, יָשָׁן עִם זֶה וְכוּ' וְכוּ'. וְלָכֵן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְעֶסֶק בְּהֶפְצַת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, שְׂזוֹ הַעֲבֹדָה הַקְדוֹשָׁה בְּיוֹתֵר, וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל אֵף אֶחָד, עַל אֵף מִנְהִיג, צְבוּעַ וְכוּ', עַל אֵף לֶץ הַצּוֹחֵק, כִּי זֶה עָקַר הַתְּקוּן שְׁלָנוּ. כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר פְּגַמְנוּ וְשִׁחַתְנוּ, אֲלֵא עַל-יְדֵי שְׂזוּכִים לְקָרֵב עוֹד יְהוּדִים אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲחִי וְרַעֲי הַיְקָרִים! זְכְרוּ הֵיטֵב מַה שְׂרַבְּנוּ ז"ל אוֹמַר (לְקוֹשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן סז), שֶׁהַצְדִּיק הוּא הַפֶּאֶר וְהִפְיִי וְהַחֵן שֶׁל כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ, וְאִם הַצְדִּיק הִזָּה הִנֵּה מִתְגַּלְּה לְכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ, הִנֵּה מִתְפָּרֵס לְכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ, אֲזִי הָיוּ נִפְתַּחוֹת הָעֵינַיִם שֶׁל הָעוֹלָם, כִּי

בְּאֵמַת בְּנֵי-אָדָם — עֵינֵיהֶם סְגוּרוֹת, אֵינָם רוֹאִים, "עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ" (תהלים קטו, ה), לֹא רוֹאִים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ. לִכְן אוֹמְרִים חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מִדְרַשׁ תְּהִלִּים קמו), אֲשֶׁר אֵין לָךְ עוֹד צַעַר כְּעוֹרוֹן עֵינַיִם; מִסְּפֵן אָדָם אֲשֶׁר עוֹר הוּא, וְזֶהוּ הַצַּעַר הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר! וְהִנֵּה יֵשׁ לְאָדָם עֵינַיִם, הוּא מְסַתְּפֵל, וּבְכָל זֹאת הוּא בְּבַחֲנֵית עוֹר, כִּי אֵינוּ מְסַתְּפֵל עַל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-כֵּן נִקְרָא עוֹר, מְסַתְּפֵל בְּכָל מְקוֹם, אֲבָל לֹא עַל הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, מְסַתְּפֵל עַל דְּבָרִים הַמְּבִיאִים אוֹתוֹ לְהִרְהוּרִים רָעִים, רַחֲמָנָא לְצַלָן, מִשְׁתַּמֵּשׁ בְּעֵינָיו לְדְבָרִים שְׁלִילִיִּים, אֲבָל אִם הִיָּה מִתְגַּלֶּה יָפִי וּפְאָר הַדּוֹר, שְׂזָה הַצַּדִּיק, הִיָּה מְאִיר אֶת הָאוֹר אֵין סוּף לְכֻלָּם, שְׂזָה בַחֲנֵית 'מְאוּרֵי אוֹר', שְׂזָה הַצַּדִּיק הַמְּאִיר אֶת הָאוֹר אֵין סוּף לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. אֲבָל לְצַעֲרֵנוּ הָרַב, מִתְּפָרְסָמִים מְפָרְסָמִים שֶׁל שָׁקֵר, שֶׁהֵם 'מְאוּרֵי אֵשׁ', וּבְמְקוֹם לְהֵאִיר אוֹר בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, הֵם מְעוֹרְרִים אֶת אֵשׁ הַמַּחְלֶקֶת וְהַמְּרִיבוֹת, מְלַבֵּים אֵשׁ הַתְּאוּוֹת, שְׂזָה הַסַּמ"ךְ-מ"ם, שְׁכָל מְגַמְתוֹ לַעֲשׂוֹת שְׂרָפוֹת בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׂזוֹ כָּל הַגּוֹזְעָנוֹת, שְׂאֵין יְכוּלִים לְסַבֵּל זֶה אֶת זֶה, וְהַכֹּל מִפְּנֵי שְׁנִסְתֵּר וְנִעְלָם הַצַּדִּיק בְּעוֹלָם. וְלִכֵּן עֲלֵינוּ לְגַלוֹת אֶת הַצַּדִּיק בְּכָל הָעוֹלָם, וְכָל הַמְּרַבֶּה — הִרֵי זֶה מְשַׁבַּח, וְלֹא לְהִסְתַּפֵּל עַל אַף אֶחָד.

הִנֵּה אֲנַחְנוּ כְּבָר סְמוּכִים אֶל חֲדָשׁ מְנַחֵם-אָב, שֶׁהוּא הַחֲדָשׁ בּו גִּתְרַב בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וּבְאוֹתוֹ חֲדָשׁ אָנוּ מְצַפִּים שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִבְנֶה לָנוּ אֶת בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ. לִכֵּן מוּבָא בְּשֵׁם צַדִּיקִים: הַחֲדָשׁ נִקְרָא מְנַחֵם-אָב, שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל מְנַחֲמִים אֶת הָאָבָא שְׁבַשְׂמִים, שְׂאָנוּ עֲדִין אַתָּה, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲדִין לֹא עֲזַבְנוּ אוֹתְךָ, וְאֵף שֶׁחֲטָאנוּ, לֹא עֲשִׂינוּ אֶת זֹאת מְרַע מְעַלְלֵינוּ, אוּ בְדוּקָא אוּ בְּמִזִּיד, אֲלֵא שֶׁהַתְּגַבֵּר עֲלֵינוּ יִצְרָנוּ, וּבְזָה אָנוּ מְנַחֲמִים אֶת הָאָבָא, וְלִכֵּן נִקְרָא 'מְנַחֵם-אָב'. וְאָמַר רַבּוֹנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן סז): וְהִנֵּה הָעֶבֶר אֵין בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ כְּבָר גִּתְרַב, וְשִׁרְף בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ, אֵף כָּעַת שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא מְצַפֶּה לְשׁוּב אֵלֵינוּ, לְבוֹא לְחֹזֵר לְבֵית-הַמִּקְדָּשׁ, רְאוּי לָנוּ לְהִשְׁתַּדֵּל בְּבִנְיָנוּ. עַל-כֵּן רְאוּ לְקוֹם בְּחֻצוֹת, לְהִיּוֹת מְצַרִּים עַל הַגְּלוּת, כִּי אוּלַי אָנוּ הַמְּעַכְבִּים אֶת בְּנֵי הַבֵּית, וְנַחֲשָׁב כְּאִלּוּ גִרְמָנוּ

לְחַרְבָּנוּ, כִּי כָל דּוֹר שְׁלֵא נִבְּנָה בְיָמָיו — כָּאֵלוּ נִחְרַב; לְכֵן צָרִיךְ לְהִזְהָר לְקוֹם בְּחֻצוֹת, וּלְהִתְאַבֵּל עַל חֲרַבְּן-בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וְהַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַבְּטִיחַ, שְׁמִי שְׁמַתְאֲבֵל עַל הַחֲרַבְּן, אֲזִי יִזְכֶּה שְׁשׂוּם לוֹ פֶּאֶר תַּחַת אֶפֶר, שְׁזֶה הַמַּחֲזִין הַמְּאִירִים לְאָדָם הָאוֹר אֵין סוּף.

לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ מִכָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בְּאוֹ נַחֲזֵק זֶה אֶת זֶה, הִבֵּה נִמְסַר נַפְשֵׁנוּ בְּעִבּוֹר הַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּמִסִּירוֹת נַפֶּשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וְלֹא רַק נַפְיֵךְ, אֲלֵא נְקִים מְפִיֲצִים — הֵן הַגְּבָרִים וְהֵן הַנְּשִׁים יִצְאוּ לְהַפְּצָה. וּבִפְרָט שֶׁהַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אוֹתָנוּ עִם הַקּוֹנְטְרָסִים, שֶׁהֵם תַּמְצִית סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל: "לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵן", "סִפְרוֹרֵי-מַעֲשֵׂיֹת", "סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת", שִׁיחוֹתָיו הַקְדּוּשׁוֹת: "שִׁיחוֹת-הַרְ"ן", וְ"חֵי-מוֹהֲרֵן", וְכֵן תַּמְצִית סִפְרֵי מוֹהֲרֵנֵת ז"ל: "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", וְכִתּוּבִים בְּשֵׁפָה עֲמֻמִּית, לְהַמְשִׁיךְ אֶת הַכִּי רְחוּק וְהַכִּי נִפּוּל וְיָרִיד אֶל הַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל שׂוּם מוֹנֵעַ וּמַעֲכָב, אֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל שׂוּם לִיֻּצָנִים הַעוֹשִׂים לִיֻּצְנוֹת.

וְהִנֵּה אַחַר מְנַחֵם-אֵב, בָּא חֲדָשׁ הַסְּלִיחוֹת וְהַרְחָמִים, חֲדָשׁ אֱלוּל, חֲדָשׁ שְׁאֲנוּ צָרִיכִים לְהִכִּין עֲצֻמָּנוּ לְהִיּוֹת אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְלָכֵן כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְחַיִּבִים לְהַפְּיץ בְּחֲדָשׁ הַבָּא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה, חֲדָשׁ מְנַחֵם-אֵב, בְּיֵתֵר שְׂאֵת וּבְיֵתֵר עֵז אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּבִפְרָט סְמוּךְ וְנִרְאָה לְחֲדָשׁ הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת, רְצִיתִי מְאֹד, שְׁכָלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יִקְחוּ "סְלִיחוֹת", וְיַפְּיִצוּ אֶת זֹאת בֵּין עַדוֹת הַמְּזֻרָח, שֶׁהַדַּפֵּס בְּשִׂיא הַיַּפִּי, וְאַחֲיָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מַעֲדוֹת הַמְּזֻרָח מַתְחִילִים לוֹמַר כְּבָר מֵאַחֲרֵי רֹאשׁ-חֲדָשׁ אֱלוּל סְלִיחוֹת, עַל-כֵּן הָיָה טוֹב מְאֹד שֶׁהַשָּׁנָה נַעֲשֶׂה מְבַצֵּעַ יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל — לְמֵלֵא אֶת כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְאַרְבָּה וּלְרַחֲבָה עִם "סְלִיחוֹת", שֶׁהַדַּפֵּס בְּשִׂיא הַפָּאֵר, וְכֵן לְהַפְּיץ מַחֲזוֹרִים, וְכֵן לְהַפְּיץ קוֹנְטְרָסִים הַמְּדַבְּרִים מֵרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּמְדַבְּרִים מִמַּעַלְת לְבֹא אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל בִּקֵּשׁ מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לַעֲשׂוֹת כְּרוֹז, שְׁמִי שְׁמַאֲמִין בּוֹ, יְבֹא אֶצְלוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאוּמָן, וְכֵן קוֹנְטְרָסִים הַשְּׂיָכִים לִימֵי הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת, יְמֵי אֱלוּל, רְצִיתִי מְאֹד שְׁכָלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל יִרְתְּמוּ בְּיַחַד — הֵן הַנְּשִׁים וְהֵן הַגְּבָרִים, וְיַפְּיִצוּ

בְּמֶרֶץ גָּדוֹל, אָנוּ רוֹצִים לְהֵבִיא עִכְשׁוֹ אֶת הַגָּאֲלָה, לַעֲשׂוֹת סוּף וְקֵץ לְצָרוֹת יִשְׂרָאֵל, סוּף וְקֵץ לְשִׁנְאֵת חַנּוּם, סוּף לְגִזְעָנוֹת. בָּאוּ וְנִעְקַר אֶת הַזָּבֵל וְהַלְכִּינֵהּ הִנֵּה! בָּאוּ נִבְיָא לְאוּמָן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה מֵאוֹת אֲלִפֵי אַנְשִׁים. רַבְנוּ ז"ל מִתְנַה לְכָלֵל עִם יִשְׂרָאֵל. לָכֵן חוֹב קְדוּשׁ עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים לְהַפִּיץ סִפְרִים: "אוֹצֵר-רֹאשׁ-הַשָּׁנָה", קוֹנְטְרָסִים הַמְדַבְּרִים מִמַּעַלֵּת רֹאשׁ הַשָּׁנָה, מִהַמַּעֲלָה לְבוֹא לְצִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל, וְנִעֲשֶׂה תַעֲמוּלָה הַכִּי גְדוּלָה לְקִרְאֵת שְׁנַת תש"ס, שְׂיִבֹאוּ מֵהַשִּׁיֹּתֵר יְהוּדִים לְצִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל; כִּי עָלִינוּ לְגִלוֹת אֶת הַצְדִּיק הָאֵמֶת, שֶׁהוּא הַיְפִי וְהַפֶּאֶר שֶׁל כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ, כָּל מִי שֶׁנִּכְלָל בְּשֵׁם שְׁלוֹ, נִכְלָל בְּכִיכּוֹל בְּאוֹר אֵין סוּף, כִּי כָּל עֲנִין הַצְדִּיק — לְגִלוֹת רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. לָכֵן אֲבַקֵּשׁ מְאֹד מְאֹד אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיִהְיֶה לָכֶם חֵלֶק בְּהַפְצַת אוֹר רַבְנוּ ז"ל.

וְעַל-כֵּן — תִּרְאוּ לְשִׁמַּח וְלִרְקַד בְּכָל יוֹם אַחַר כָּל תְּפִלָּה וְתְפִלָּה, וְשׁוֹם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, וְתִהְיֶה הַכִּי מֵאֲשֵׁרִים בְּחַיֵּיכֶם, וְתִתְּנוּ תוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂזַכִּיתֶם לְהַתְקַרֵּב לְרַבְנוּ ז"ל, רַבֵּי אֵמֶת כְּזֶה, וְיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּינֵיכֶם, וְאִף אֶחָד לֹא יִכַּנֵּס בְּתַחוּם חֲבֵרוֹ, אֲלֵא אֶחָד יַעֲזֹר לְשָׁנִי.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַפַּעַם נִזְכֶּה לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּגִלוּי כְּזֶה, שְׁעַם הָאוֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, נִזְכֶּה לְשַׁרְף אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת! וְנִזְכֶּה כְּבָר לְרֹאוֹת בְּגִאֲלָתָם וּבִישׁוּעָתָן שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח קו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְרַ מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ד תמוז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גִּרוּ יְאִיר.

אודות האטליז וכו', זה אַתָּה צָרִיף לְהַחְלִיט מֵה שְׂאֵתָה רוּצָה, כִּי קִשָּׁה לִי לְהַחְלִיט בְּשִׁבְלֶךְ, וְזֶה לֹא שֵׁיף לְהַחְלִיט, וּבִפְרֵט דָּבָר כְּזֶה עֲדִין וְכוּ', אָנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַפֶּל יִסְתַּדֵּר, וְתִהְיֶה פְּרֻנְסָה לְכָל אֶחָד, עִם כָּל זֹאת תַּחְלִיט אַתָּה וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַחֲרִיזוֹן יַעֲבֹר בְּקַלּוֹת, וְאִשְׁתָּף תּוֹלִיד בְּקַלּוֹת מְאֹד, וְהַפֶּל יִסְתַּדֵּר בְּתַכְלִית, וְיִהְיֶה לָכֶם רַק כָּל טוֹב.

יֵשׁ לִי מְאֹד מְאֹד צַעַר מִבְּנֶךָ ... גֵּרוֹ יֶאִיר, הוּא מְאֹד עֲצָלָן, בְּבִקְרֵי אֵינוֹ יְכוּל לְקוּם וְכוּ', כָּל דָּבָר שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, זֶה בְּאִטְיּוֹת וְכוּ', הֵן הַמְקוּוֶה, וְהֵן הָאֶכָּל, וְכֵן כָּל הַתְּנַהֲגוֹתוֹ, וְכֵן בְּעֵנִין הַלְמוּד הוּא מִתְרַשֵּׁל, וַיֵּשׁ לִי צַעַר וְעִגְמַת נֶפֶשׁ גְּדוּלָּה, הִיָּה טוֹב מְאֹד, שֶׁתַּכְתֵּב לוֹ, וְתִזְהֵר אוֹתוֹ, כִּי אַחֲרַת אֲצַטְרֶךְ לְשַׁלְּחוֹ הַבִּיטָה, אָנִי לֹא יוֹדֵעַ מֵה נִכְנָס לוֹ, כִּי יֵשׁ לִי צַעַר גְּדוֹל מִמְּנוֹ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמְאֵחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח קז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ד תמוז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, אֶהוּבִי, תְּלַמִּידִי ... גֵּרוֹ יֶאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וְאֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנַּחֲת-רוּחַ שְׂגֻרְמָתָ לִי בַּד"וּחַ שְׂכַתְבָּתָ, אֵיךְ שֶׁהַתְּלַמִּידִים מִתְמַיְדִים בַּתּוֹרָה, זֶה כָּל חִיּוּתִי, וְזֶה כָּל תַּקְוָתִי, וּבִפְרֵט בְּעֵתִים הַלְלוֹ, שֵׁשׁ לִי צַעַר גְּדוֹל מְאֹד מִהַיֵּלֶד ... שֶׁפְּשׁוּט מְכַנִּיס לִיצְנּוֹת בֵּין הַבַּחּוּרִים, וּמְקַלְקֵל לִי אֶת כָּל הַבַּחּוּרִים, וַיֵּשׁ לִי עִגְמַת נֶפֶשׁ גְּדוּלָּה מְאֹד מִמְּנוֹ, עַד שֶׁהַחֲלִטָּתִי שְׂאֵנִי כָּבֵר לֹא רוּצָה יוֹתֵר בַּחּוּרִים, פְּשׁוּט

הוא מְמַרר לי את הַחַיִּים, וְאֵין לי כחות אֶפְלוּ בַגְּשָׁמִיּוֹת, כָּל הַיּוֹם
 לֹא הִרְגַּשְׁתִּי טוֹב מִמֶּנּוּ, בְּבִקְרָא לֹא רוֹצֶה לְקוֹם, בְּלִילָה לֹא רוֹצֶה
 לְלַכֵּת לַישׁוֹן, כָּל הַיּוֹם הוּא מִפְרִיעַ לְבַחֲוֹרִים, וְאֲנִי חוֹשֵׁשׁ לְהֵבִיא עוֹד
 בַּחֲוֹרִים כָּל זְמַן שֶׁהוּא פֹה, כִּי הוּא יִקְלַקֵּל אוֹתָם, וְלִכְּנֹן בְּזֶה שֶׁפִּתְבַּתָּ
 לִי, שְׂאֲצַלֶּךָ יֵשׁ חֲבוּרָה שֶׁל בַּחֲוֹרִים טוֹבִים, לוֹמְדִים בְּהִתְמַדָּה, זוּ כָּל
 חִיּוּתִי. תַּחֲזִיק מֵעַמֵּד, אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וְקִטְנוֹת
 וְעֲנִיּוֹת, עִם כָּל זֹאת תַּחֲזִיק מֵעַמֵּד, כִּי שְׂכָרְךָ גְּדוֹל בַּשָּׁמַיִם, וּבַפָּרֶט
 שֶׁהִתְלַמְּדִים הוֹצִיאוּ עֲלוֹן בְּשֵׁם "אוֹר הַחֲבוּרָה", זֶה מִמֶּשׁ הַכְּנִיס בִּי
 נַחַת גְּדוֹלָה מְאֹד, וּמִי יִתֵּן, שֶׁהַבַּחֲוֹרִים פֹּה יִקְחוּ אֶת עֲצָמָם בִּידֵיהֶם,
 וְהֵם יִכְתְּבוּ, וּתְהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ לָהֶם הַמּוֹן מֵה לְכַתֵּב וּמֵה לְסַפֵּר.

אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּקִרְוֹב מְאֹד תִּהְיֶה לְנוּ
 יִשׁוּעָה, וְנוֹכַח לְהַרְחִיב לְכָל הַמְּלַמְּדִים, כִּי כָּל הַמוֹסְדוֹת שֶׁלְנוּ
 עוֹמְדִים רַק בְּנִס אֶחָד גְּדוֹל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲנִי מְקוּוֶה לְכַתֵּב לָךְ בְּאַרְיִכוֹת, וְלִכְּנֹן לְכַתֵּב מִכְּתָב לְכָל הַכֶּתֶה
 כְּמוֹ שְׂרָצִיתָ, אֲךָ מַחֲמַת אִישׁוֹן לִילָה — הַהִכְרַח לְקַצֵּר.

כח קח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ"ד תמוז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

מֵה אִמַּר לָךְ! אֵין לִי כְּבֹר כַּח, אֲנִי פָּשוּט חוֹלָה, פָּשוּטוּ
 כְּמִשְׁמְעוּ, כָּל הַיּוֹם הָיָו לִי דְקִירוֹת בְּלֵב וּבִגְב וְכוּ', בְּגַף ... מְלַחֵץ
 אוֹתִי מְאֹד, מְקַלְקֵל לִי אֶת הַבַּחֲוֹרִים, כְּמֵה שְׂאֲנִי רַק לֹא אֲדַבֵּר אֶתּוֹ,
 כְּמֵה שְׂאֲנִי רַק לֹא אֲקַרֵּב אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ', הוּא צוֹחֵק וּמִצְחִיק אֶת
 אַחֲרִים, מְבַטֵּל אוֹתָם מִלְמוּד תּוֹרָה, עַד שֶׁבָּאוּ מִים עַד גִּפְשׁ, אֲנִי
 תַּרְחֵמִי עָלַי, וְתַקְחִי אוֹתוֹ מִפֹּה, כִּי אַחֲרַת אֲנִי אֶתְמוּטֵט, אֲנִי מְכַרַח

להגיד לך, עוד לא פתבתי לך אף אחד מכתב כזה, פשוט אני מרחם עליו, אבל אני רואה, שאם לא ארחם על בריאות גופי, יהיה לבסוף מעות אשר לא יוכל לתקן, מאז שהקמתי את הישיבה, זה כמעט שלשים שנה, עוד לא היתה לי כל-כף הרבה עגמת נפש מילד, כמו שיש לי מהילד שלך, עד שהוא לא יוצא, אני לא לוקח יותר בחורים, פשוטו כמשמעו, אני פשוט מפקח להביא פה בחורים, פי הוא יקלקל אותם, משהו לא בסדר אתו וכו', הילד צריך לקחת פדורי הרגעה וכו'. וההכרח להוכיח אותך, לא מדברים עם ילד בצורה כזו, שלפה אין לך מה לחזר, אין לך אבא אין לך אמא, ואף אחד לא ידאג בשבילך, כנראה שדברים כאלו ודבורים כאלו מתסכלים אותו, ומכניסים אותו בלחץ, עד שהוא מסכן, ואני מאד מרחם עליו, אבל אני צריך לרחם גם על עצמי, ואני צריך לרחם על שאר הבחורים, תהלה לאל, אני שומע שבכתת ר' ... גרו יאיר, כלם לומדים בחשק רב, והם יודעים, שאם לא ילמדו ולא ישתפרו במעשיהם, אני לא לוקח אותם בשום פנים ואופן, ולכן אל תחשבי פעמים, ותדאגי שיהיה לו פרטיס, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנשמע ונתבשר בשורות משמחות.

לא רציתי לכתב לך את זה, פי אני סובל וסובל וסובל, ויש לי מדת הסבלנות, אבל היום הרגשתי שבאו מים עד נפש וזהו זה, אני לא אקח יותר ילדים לפה, עד שבגוף לא יצא מפה, וחבל שילדים תמימים וטובים יסבלו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כח קט.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדוש לסדר מטות-מסעי, כ"ו תמוז ה'תשנ"ט.

שלום וברכה אל אהובי ידידי ... גרו יאיר.

שבוע שעבר היה לי צער גדול מהבחורים, והראיתי להם איך שבחורים יותר צעירים מהם, שלומדים אצל ר' ... גרו יאיר, הוציאו

עלֹן, וְהֵם מִתְמַיְדִים בַּתּוֹרָה וְכוּ', וְזֶה הַכְּנִיס בָּהֶם קְנֵאת סוּפְרִים, וּמִיּוֹם שֵׁשִׁי הַזֶּה הִתְחִילוּ לְהוֹצִיא עֲלוֹן "מִן הַנַּחַל", וְאֲנִי רוֹאֶה שֵׁשׁ לָהֶם בְּאֵמֶת כְּשֵׁרוֹנוֹת. וְכֵן בְּנֶךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְלִכֵּן אֲנִי שׁוֹלַח לָךְ אֶת זֶה, שֶׁתַּעֲשֶׂה עֲתָקִים לְהַהוֹרִים, שֶׁהַבְּנִים שֶׁלָּהֶם לּוֹמְדִים כָּאֵן, וְכֵן לְתַלוֹת הָעֵתֶק עַל לִוַח הַמוֹדְעוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב...

כח קי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַ דְּכָרִים, כ"ז תמוז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל תְּלַמִּידֵי הַיְקָרִים, הַלּוֹמְדִים אֶצֶל הַרֵב ... גֵּרֵם יִזְרַח וְיֵאִיר לְנֶצַח.

אֵין אַתֶּם יְכוֹלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּלֵי הַשְּׂמֻחָה שֶׁנִּכְנְסָה בְּלִבִּי, שֶׁקִּבְּלֵתִי דו"ח מִהַמְּלַמֵּד שֶׁלְכֶם, שֶׁאַתֶּם לּוֹמְדִים טוֹב, וּמִתְמַיְדִים בְּלַמוּד, וּמְחַדְּשִׁים חֲדוּשֵׁי תּוֹרָה, זֶה שֶׁמְּחַתִּי וְזֶה כָּל תַּעֲנוּגִי, יַעֲזוּר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּתַמִּידוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּלַמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּמְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שֶׁתַּעֲשׂוּ לְעֶצְמְכֶם שְׁנֵי שְׁעוּרִים בְּגִמְרָא, שְׁעוּר כְּסִדְרָן בִּש"ס, כְּדֵי שֶׁתּוֹכּוּ לְסִים אֶת כָּל הַש"ס, שֶׁרַבְּנוּ ו"ל אָמַר: מִי שֶׁזוֹכֶה לְסִים אֶת כָּל הַש"ס, מִמְּשִׁיף עַל עֲצָמוֹ צָלֵם אֱלֹקִים, וְשְׁעוּר אֶחָד רְצִיתִי שֶׁתְּלַמְּדוּ מִסְכַּת תַּעֲנִית מְאֹד פְּעָמִים וְאַחַת, וְתַרְשְׁמוּ בְּכָל פַּעַם שֶׁתְּסִימוּ בְּסוֹף הַמִּסְכַּת מְתֵי סִימָתָם, וְזֶה יִכְנִיס בְּכֶם חֶשֶׁק לְסִים פַּעַם אַחַר פַּעַם, עַד שֶׁתְּהִיֶּה הַמִּסְכַּת הַזֶּה שְׁגוּרָה בְּפִיכֶם.

מִלְבָּד זֹאת רְצִיתִי שֶׁתְּלַמְּדוּ הַרְבֵּה בְּ"סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת", כִּי הַמִּדּוֹת הֵן יְסוּד הָאָדָם, עַד שֶׁיְהִיֶּה שְׁגוּר עַל פִּיכֶם, וְרַבְּנוּ ו"ל רְצָה מְאֹד, שֶׁנִּדְפִּיס אֶת זֶה בְּמַהֲדוּרַת כִּיס, כְּדֵי שֶׁיְהִיֶּה תְּמִיד בְּכִיס, וְנוֹכַל לְלַמֵּד וּלְהַגִּיט בּוֹ, עַד שֶׁיְהִיֶּה שְׁגוּר עַל לְשׁוֹנֵנוּ, וְאָמַר, שֶׁהַסֵּפֶר הַזֶּה עָשָׂה אוֹתוֹ לִיהוּדִי, הֵינּוּ עַל-יְדֵי שֶׁתִּקַּן אֶת הַמִּדּוֹת שֶׁלוֹ זָכָה לָמָּה שֶׁזָּכָה,

אָשֶׁר כַּח קִיא בְּנַחַל עג
וְלִכֵּן אָנִי רוֹצֶה מְאֹד, שְׁפֹל תְּלַמִּיד וְתַלְמִיד יִהְיֶה שָׂגוּר עַל לְשׁוֹנוֹ
"סִפְר־הַמִּדּוֹת".

תְּתַפְּלְלוּ בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאֵל תִּנְיָחוּ תְּפִלִּין בְּלִי טְבִילַת מְקוּהָ
מִקְדָּם, וְזֶה יִהְיֶה לָכֶם חֹק וְלֹא יַעֲבֹר כָּל יָמֵי חַיֵּיכֶם, הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן
בְּבִקּוּר לְלֶכֶת לַמְּקוּוֹה לְפָנַי הַנִּחַת תְּפִלִּין, וְזֶה יָבִיא לָכֶם מַחְשְׁבוֹת
קְדוֹשׁוֹת, וְתִנְצְלוּ מִמַּחְשְׁבוֹת זָרוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתַּצְּלִיחוּ דְרַפְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח קִיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסִדְרֵי דְבָרִים, כ"ז תַּמּוּז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נִצַּח.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָאֱהָבָה שֶׁישׁ לִי
אֵלֵיכֶם, אֲךָ מֵצַד שְׁנַי אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָעֲגֻמַת
נַפְשׁ שֶׁישׁ לִי, שֶׁישׁ בֵּינֵיכֶם מְרִיבוֹת וְאֵי הַבְּנוֹת, וְאַתֶּם מְבַזִּים
וּמְחַרְפִּים אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, עַד שֶׁבָּאִים לִידֵי הַגְּבִהַת יְדִים, רַחֲמָנָא
לִישְׁזַבֵּן, אֲשֶׁר הָעוֹן הַזֶּה חָמוּר, וּבְשָׂמִים מְאֹד מְאֹד מְקַפִּידִים עַל
דְּבָר זֶה, וְלִכֵּן תִּרְאוּ לְפָנַי אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, וְאֵף פַּעַם לֹא לְהַשְׁפִּיל
אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, כִּי אֲצַל רַבְּנוּ ז"ל הָיָה שְׁלוֹם-בֵּית עֶקֶר גְּדוֹל, וְאָמַר,
אֲשֶׁר הַסֵּמ"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְשִׁבְרֵי אֶת
הַשְּׁלוֹם-בֵּית, כְּדֵי לְהַכְשִׁיל בְּפָגַם הַבְּרִית וּבַעֲבֻרוֹת חֲמוּרוֹת, אֲסוּר
כְּרִיתוֹת, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מַה שֶׁבִּידְכֶם לְהִיּוֹת בְּיַחַד
בְּאֱהָבָה גְּדוֹלָה, וּבְהִבְנָה אֲמִתִּית, כִּי אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ — שְׂכִינָה
בֵּינֵיהֶם, לֹא זָכוּ — אִשׁ אוֹכְלֶתָן, וְלִכֵּן לָמָּה אַתֶּם צְרִיכִים לְבֹא לִידֵי
מֵצַב כְּזֶה, שֶׁאַתֶּם צְרִיכִים לְרִיב אֶחָד עִם הַשְּׁנַי, וְלְהַזְמִין אֶת הַגִּיּוֹנוֹם

בְּתוֹךְ הַבַּיִת שְׁלָכֶם, מְתֵי תִשְׁפִּילוּ וְתִפְסִיקוּ כְּכֹר אֶת הַמְרִיבוֹת וְאֶת
הָאֵי הַבְּנוֹת, אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר שֵׁישׁ
לְשִׁכְיָה מִשְׁנִיכֶם, כִּי אֶחָד מְקַלֵּל אֶת הַשָּׁנִי, וְאֶחָד מְנַבֵּל אֶת הַפֶּה
עַל הַשָּׁנִי, מָה אַתְּכֶם, תִּקְוֹמוּ כְּכֹר, וְתוֹכְרוּ שְׁחַכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים
אוֹמְרִים (סוֹטָה ב.): אֵין מְזוּגִין לְאָדָם אִשָּׁה, אֶלָּא לְפִי מַעֲשָׂיו; וְלִכֵּן
לְמָה יֵשׁ לָכֶם טְעָנוֹת עַל הַשָּׁנִי, הֲרֵי שְׁנִיכֶם זְווֹג מִן הַשָּׂמַיִם, וְלִכֵּן
תִּפְסִיקוּ לְרִיב בֵּינֵיכֶם. חַכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (סְנֵהֲרִין כח): אִשָּׁה
כְּבַעֲלָהּ, וּבַעַל כְּאִשְׁתּוֹ, וְאַתֶּם שְׁנִיכֶם צְרִיכִים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְלִכֵּן תִּרְאוּ לְמָסָר אֶת גַּפְשְׁכֶם מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה, שְׁיִהְיֶה לָכֶם שְׁלוֹם-
בַּיִת, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְצַטְטֵר, שְׁאֲנִי שׁוֹמֵעַ, שֵׁישׁ בֵּינֵיכֶם אֵי הַבְּנוֹת
וּמְרִיבוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּצְיִתוּ אוֹתִי, וְהַפֵּל יִתְהַפֵּף
לְטוֹבָה.

גַּא וְנָא בְּכָל יוֹם יוֹם תִּשְׁתַּדְּלוּ לְסִיִּם "יוֹם תְּהִלִּים", הֵינּוּ שְׁסָפֵר
הַתְּהִלִּים מִחֻלְק לְשִׁבְעָה יָמִים, וְאִשְׁרֵי הָאִישׁ וְהָאִשָּׁה שְׁזוֹכִים לְסִיִּם
בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יִמְחַל לָהֶם הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא עַל הַכֵּל.

מְאֹד רְצִיתִי שְׁתַּכְתְּבוּ לִי מִיַּד מִכְתָּב, שֶׁהַכֵּל עַל נְכוּן.

הַמְּאֻחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח קיב

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ז תַּמּוּז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, אֶהוּבִי, תְּלַמִּידֵי ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ עִם הַדּו"ח בְּעֵבֹר הַתְּלַמִּידִים.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנַּחַת-רוּחַ שְׁגֻרְמָתָ לִי,
יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תִּגְרַם לִי נַחַת-רוּחַ, וּתְבַשֵּׂר לִי
בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְאֲנִי מְאֹד מְעִרִיף אוֹתְךָ בְּזֶה שְׁאֵתָה מְחַדִּיר

אֲשֶׁר כח קיג בנחל עה

בִּילָדִים יֵרָאֵת שְׁמִים שְׁלֵמָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁתְּמִיד תִּבְשָׂר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת כְּאֵלוֹ.

הַעֲקָר רַק תִּתְחַזֵּק, כִּי בְּדוֹר הַזֶּה מִי שֶׁמְחַדִּיר בְּנֵעָרֵי יִשְׂרָאֵל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, מַעֲלָתוֹ בְּשָׁמַיִם גְּדוּלָּה מְאֹד, וּבִפְרֻט בְּיִבְנָאֵל, שֵׁשׁ שָׁם הַסֵּמ"ף-מ"ם בְּעֶצְמוֹ, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְהַחֲדִיר בִּילָדִים אֲמוּנָה, וְזֶה תַקוּן גְּדוֹל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְעֲרִיף אֶת עֲבוֹדָתְךָ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּמִיד תַּעֲלֶה מַעֲלָה מַעֲלָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּיל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תְּמִיד.

הַבְּחוּרִים פֹּה רַק שָׁמְעוּ שֶׁהַתְּלִמִּידִים שָׁלְךָ מוֹצִיאִים עֲלוֹן "אוֹר הַחֲבוּרָה", אֲזַי גַּם הֵם הִתְחִילוּ לְהוֹצִיא עֲלוֹן "מִן הַנַּחֲל", תַּעֲשֶׂה עֲתָקִים, וְתַחֲלַק אֶת זֶה לְתַלְמִידִים שְׁלֹךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח קיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ז תַּמּוּז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אִף מִחֲמַת רַב טְרוּדוֹתֵי וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ וְכוּ' וְכוּ', שְׁעוֹבֵר עָלַי בְּעֵתִים הַלְלוּ וְכוּ' וְכוּ', קֶשֶׁה לִי לְהֵאָרִיף בְּמִכְתָּבִים.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שֶׁתְּכַתֵּב לִי כַּמָּה אֲנִי חָיִב עֲדִין לְמִשְׁפַּחַת ... שְׂיַחֲיוּ, וְכַמָּה אֲנִי חָיִב לְמִשְׁפַּחַת ... שְׂיַחֲיוּ, וְכֵן לְעוֹד מִי אֲנִי חָיִב מִיִּבְנָאֵל, כִּי רְצִיתִי מְאֹד לְסַלֵּק אֶת כָּל הַחֻבוֹת, כִּי הַחֻבוֹת מְלַחֲצִים

אוֹתִי מְאֹד מְאֹד, עַד שְׁאֲנִי לֹא יְכוּל לְחַשֵּׁב יִשְׂרָאֵל מְרֹב צְרוּת וְחוֹבוֹת שְׂיֵשׁ לִי.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב, וְכִבֵּר נִזְכָּה לְהִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח קיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ז תמוז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְשִׁשׁוּם דְּבַר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, אֶת צְרִיכָה לְהִבִּין, כִּי הַחַיִּים לֹא קָלִים, וְלִכְלֹ אֶחָד יֵשׁ עֲלֵיוֹת וִירִידוֹת, וּבְמִקּוֹם לְלֶכֶת אֵל רוֹפְאִים וְכוּ' וְכוּ', בְּמִקּוֹם שְׂיִהְיוּ לְאָדָם יְלָדִים חוֹלִים וְכוּ' וְכוּ', יוֹתֵר טוֹב לְעֵסֶק בְּצַדִּיקָה, כִּי כְמוֹ שְׁכֵתוֹב (מְשַׁלֵּי י, ב): "וּצַדִּיקָה תַצִּיל מַמּוֹת"; וְלִכֵּן אֲשַׁרְיָךְ וְאֲשַׁרֵּי חֲלֻקָךְ, שְׂאֵת מוֹסְרֵת אֶת נַפְשֵׁךְ, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, בְּעִבּוּר בְּנִין בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְתַאֲמִינִי לִי, שְׁאֲנִי מְאֹד מַעְרִיף אֶת עֲבוֹדָתְךָ עֲבוֹדַת-הַקִּדְשׁ, וַיִּמָּה שְׂאֵת רוּצָה כָּל יוֹם מִכֶּתֶב, אֵין לִי זְמַן אֶפְלוֹ לְבַלַּע אֶת הָרֶק וְכוּ', פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, אֲנִי עֶסוּק יוֹמָם וְלַיְלָה, וְאֵין לִי מְנוּחָה כְּרָגַע, וְלִכֵּן אֵל תַּחֲשָׁבִי שְׁאֲנִי מוֹלִזֵּל בְּךָ, חַס וְשְׁלוֹם, אֵלֹא אֲנִי מַעְרִיף מְאֹד אֶת הַעֲבוֹדָה הַקְדוּשָׁה שְׂאֵת עוֹסְקֵת בָּהּ, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבַעֲלֶךְ יִהְיֶה בְּרִיא, וְתַהֲיֶה לְךָ סְבֻלָּנוֹת לִילָדִים, כִּי אֶת צְרִיכָה לְהִבִּין שְׁהִילָדִים הֵם מְאֹד קָשִׁים וּבְכַפְרֵט בְּדוֹר הַזֶּה, שְׂאֵינּוּ חֹסֵר דְּבַר, הַיְלָדִים שׁוֹבְבִים מְאֹד, וְגַם מִתְחַצְּפִים פְּנֵגֵד הַהוֹרִים,

אָפֶּשֶׁר כַּח קטו בְּנַחֵל עז
וְצָרִיכִים סִבְלָנוֹת שֶׁל בְּרוּל, וְכָל מִי שֵׁישׁ לוֹ יוֹתֵר סִבְלָנוֹת — הוּא
יוֹתֵר מְצָלִיחַ.

מִדֵּי פַעַם תִּלְכִּי אֶל קֶבֶר הַצַּדִּיק, לְשַׁפֵּף אֶת נַפְשְׁךָ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ,
אָפֶּשֶׁר זֶה הִיא הַעֲצָה הַיְחִידָה שֵׁישׁ לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם — רַק לְבַקֵּשׁ
מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמֻקִּים אֶת זֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַהַעֲרָכָה שְׂאֵנִי מְעִרֵךְ
אוֹתְךָ בְּעִבּוּדַת הַקֹּדֶשׁ שְׂאֵת עוֹשָׂה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח קטו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ז תַּמּוּז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

מָאָד מָאָד רְצִיתִי אִם אֶפְשֶׁר שְׂתַקְחִי כְּתֵה לְשָׁנָה הַבָּאָה, וְאֶף
שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה לֹא בָּא לְךָ קָל, עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְזָכֵר, שְׂאֵנִי רוֹצֶה
מָאָד שְׂתַהַיֶּה רוּחַ שֶׁל קֹדֶשׁה בְּבֵית-הַסֵּפֶר שֶׁלָּנוּ, וְאֶת יְכוּלָה לְתַרֵּם
לְזֶה הַרְבֵּה מָאָד, וְכֵן לְהוֹצִיא אֶת הַלִּיצָנוֹת, שֶׁלֹּא יִהְיֶה בְּבֵית-הַסֵּפֶר
שׁוּם לִיצָנוֹת, בֵּת אוֹ שְׂתִים שְׁעוֹשׂוֹת בְּעִיּוֹת, נְצַטְרֵךְ לְהוֹצִיא אוֹתָן
מִבֵּית-הַסֵּפֶר.

רְצִיתִי מָאָד, שְׂתַכְתְּבִי לִי מֵה דַעְתְּךָ, אִם אֶת מְעִינָת לְהַמְשִׁיךְ
לְלַמֵּד, וְאֶף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁהִיָּה לְךָ מָאָד קִשָּׁה, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מְקַוֶּה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂהַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח קִטְז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי דְבָרִים, כ"ז תַּמּוּז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי הַדִּירָה, הִיָּה טוֹב מְאֹד אִם אַתְּ יְכוּלָה לְקַחַת דִּירָה יוֹתֵר
טוֹבָה מִשְׁתֵּי הַהֲצָעוֹת שֶׁכְּתַבְתְּ לִי.

אוֹדוֹת הַנְּסִיעָה לְאוֹמֵן וְכוּ', אֲנִי אוֹמֵר, שֶׁהִכִּי טוֹב לְנִסְעַ בְּדֶרֶךְ
הַקָּל וְהַיָּשָׁר דִּיקָא, לֹא לְחִסּוֹף חֲמִשִּׁים דּוֹלָר, וְאַחֲר־כֵּן לְנִסְעַ שְׁלֹשָׁה
יָמִים וְלִהְיוֹת חוֹלָה כַּמָּה שָׁבוּעוֹת, וְזֶה מוֹבֵן מֵאֲלִיו.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמַחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח קִיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי דְבָרִים, כ"ז תַּמּוּז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי בְּיוֹם שְׁנֵי בְּלִילָה בְּשַׁעַת תְּשַׁע, שֶׁיָּבֹאוּ כָּל
הַכֶּתֶה שֶׁל הַתִּיכּוֹן, אַתָּךְ וְעַם הָאֲמֵהוֹת, וְאֲנִי רוֹצֵה לְדַבֵּר אִתָּךְ, כִּי
זֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ, כִּי אֲנִי רוֹצֵה שְׁחוֹתְרִים תַּחַת בֵּית-הַסֵּפֶר שְׁלֵנוּ,
וְרוֹצֵים רַק לְהִרְס לָנוּ אֶת הַכָּל, וְאִם הֵן דּוֹקָא רוֹצוֹת, אֶסְגֵּר אֶת
בֵּית-הַסֵּפֶר, אֲבָל אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ, הַסֵּמ"ך-מ"ם רְצָה לְשַׁבֵּר
אוֹתִי בְּמִשְׁךָ כָּל הַשָּׁנִים וְלֹא הַצְּלִיחַ, וְגַם עֲכָשׁוּ הוּא לֹא יַצְּלִיחַ,

עט בנחל כח קיח אָשֶׁר

וְאֶפְלוּ אִם יִשְׁאָרוּ שְׁתֵּי בָנוֹת בְּתִכּוֹן, גַּם־כֵּן יִמְשִׁיךְ הַתִּיכּוֹן. רַבְּנוּ ז"ל
אָמַר: "נִצְחָתִי וְאֲנִצְחָה, כִּי מִדְּתוֹ מִדַּת נִצְחָה".

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּעֲזָרֵי לִי לְבַצֵּעַ אֶת רְצוֹנִי,
לְהַחֲדִיר בְּבָנוֹת יִרְאֵת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה וְצְנִיעוּת, וְאִם יֵשׁ מִשְׁהוּ לְתַקֵּן
תְּכַתְּבֵי לִי, אֲדַרְבֶּה אֶל תְּהִי אֲדִישָׁה, תִּקְחֵי אֶת הַכֹּל בְּרְצִינּוֹת,
וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׁנַצְלִיחַ לְגַדֵּל אֶת הַבָּנוֹת בְּיִרְאֵת שָׁמַיִם,
וּלְחַתֵּן אוֹתָן בְּגִיל צָעִיר.

רְאֵי לְלַמֵּד עִם הַכֹּלֹת, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁלַם לְךָ חֲזָרָה כְּפֹל
כְּפֹלִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח קיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ז תמוז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ, וּמָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ שְׂאֵת
עוֹסְקָת בְּעֶסֶק הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא, לְאַסֵּף עֲשָׂרָה מְנֻשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
שְׂיַחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמָן בְּיַחַד, כְּדֵי לְקַרֵּב אֶת הַגְּאֻלָּה, וְאָנִי בְּטוֹחַ בְּאַמְתּוֹת,
שְׂאֵם תְּהִיָּה אַחֲדוּת וְאַהֲבָה בֵּין נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲזִי אֲנַחְנוּ
יְכוּלִים לְצַפּוֹת עַל הַגְּאֻלָּה הָאֲמִתִּית.

הַעֲקָר רְאֵי לְהַתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבַר, תְּשַׁתְּדֵלִי לְהִיּוֹת
תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וּלְשִׂמְחַת אֶת אַחֲרִים, כִּי אֵין בְּזֶה הָעוֹלָם רַק שְׂמִיחָה,
אֲשֶׁרִי מִי שְׂשִׂמְחַת תְּמִיד, וְאֲזִי טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׂתַצְלִיחֵי.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח קיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ז תמוז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְבָרַח מִמִּחְלָקֶת, כִּי לֹא כְּדַאי לָרִיב בְּמִשְׁפָּחָה, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדִיךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי,
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד, שְׂיִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח קכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ז תמוז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲנִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַבְּחוּר זֶה לֹא בְּשִׁבְלֶךָ וְכוּ', הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לּוֹ
רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְדִי לְמַבִּין.

לֹא כְּתַבְתָּ לִּי אֶת הַסִּבָּה שֶׁל הַגְּרוּשִׁין, וְחָבַל מְאֹד שֶׁבְּגִיל צַעִיר
הִתְגַּרְשֶׁתָּ עַל לֹא דְבָר, אִם אֶפְשָׁר לְחַזֵּר — מַה טוֹב וּמַה נְּעִים.

רְאֵי לְקַבֵּל עַל עֲצָמְךָ אֶת עַל הַמְצוּוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר
לְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחִי בְּחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח קכא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי דְבָרִים, כ"ז תמוז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּיָדָי אִם בָּאוּ אֵלַיךְ שְׂתַמְסֵר שְׁעוֹר, תִּרְאֶה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ,
פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, בַּעֲבוּר זֶה, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר גְּדוֹל מִלְּהַצִּיל אֶת בְּנֵי
וּבְנוֹת יִשְׂרָאֵל בְּדוֹר הַזֶּה, לְהַחֲדִיר בָּהֶם אֲמוּנָה, כִּי הָעַרְב־רַב רוֹצִים
לְעַקֵּר אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן מִי שֶׁרַק יֵשׁ בִּיכְלָתוֹ
לְדַבֵּר עִם נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל — תְּבוֹא עָלָיו בְּרָכָה, וְהוּא מֵאֵד חָשׁוּב
בְּשָׁמַיִם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְךָ, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה
— תִּשְׁפִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח קכב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי דְבָרִים, כ"ז תמוז ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַבְּקוֹר עֲכָשׁוּ בְּאַרְץ יִהְיֶה מֵאֵד קָצֵר, כִּי אֲנִי עוֹבֵר דִּירָה, וְאֲנִי
לֹא יְכוֹל לְנַסֵּעַ לְהִרְבֶּה יָמִים, וְלִכֵּן אֲנִי לֹא רוֹאֶה שְׂיִהְיֶה לִי אֶפְלוּ
יוֹם אֶחָד פְּנוּי לְהִיּוֹת בְּכַנְסִים.

אין מלים להודות לך על גדל החסד שאתה עושה עבור הפצת ספרי רבנו ז"ל, ובנדאי בא תבוא על שכרך בעולם הזה ובעולם הבא, כי בעתים הללו הערב רב עוקרים את נשמות ישראל, ואשרי מי שיש לו חלק בלהציל נשמות ישראל, וזה נעשה על-ידי הפצת מעינות החכמה.

אודות הבריאות שלך, אתה צריך הרבה מאד לנוח, ולא להתאמץ יותר מדי.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כח קכג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, כ"ז תמוז ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות נשות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הונ"ה עליהן ישרה שכינתו תמיד, וישמרון ויצילן מכל צרה וצוקה, מכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהן, אמן.

הנה אנו נמצאים עכשו בשלשה שבועות של אבל, שבהם מתאבלים על חרבן בית-המקדש, ואומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן סז) חרב כבר בית-המקדש, אבל אנחנו צריכים לדעת אולי אנו גורמים לחרבנו, כי כל דור שלא נבנה במקומו, כאלו נחרב (ירושלמי יומא, פ"ק א', הלכה א'). נמצא, שאנו הגורמים לחרבנו, ועל זה אנו צריכים לבכות — למה נהיה המונעים לבנות בית-המקדש? ! וכן אומרים חכמינו הקדושים (במדבר רבה, פרשה טו, סימן ב'): מהיכן נברא האור? ממקום בית-המקדש. כל האור של כל העולם יצא ממקום בית-המקדש. מה היה שם? אכן שתיה, שמשם השתת העולם, ועל מקום זה היתה עקדת יצחק.

אֲבָרְהָם אָבִינוּ הָיָה בְּגִיל שְׁלֹשׁ כְּשֶׁהִכִּיר אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל אֵף שֶׁלֹּאֲבִיו תָּרַח הָיָה מִפְּעַל שֶׁל אֱלִילִים, וְכָל הַדּוֹר כְּלוּ עָבְדוּ עֲבוּדָה זָרָה, הוּא הָיָה יָלֵד יְחִידִי, שֶׁעָמַד חֲזַק נֶגֶד כָּל הָעוֹלָם, וְגִלָּה וּפְרָסָם לְכֻלָּם, שֶׁהַכֹּל שְׁטִיּוֹת, יֵשׁ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹלָם, יֵשׁ מִנְהִיג לְעוֹלָם, הַשֶּׁמֶשׁ מִסְתּוֹבֶכֶת סְבִיב הָאָרֶץ, הַלְּבָנָה מִסְתּוֹבֶכֶת סְבִיב הָאָרֶץ, הַפּוֹכְבִים וְהַמְזוֹלוֹת הוֹלְכִים דְּרָךְ גִּלְגָּלִים, וּמִי מְגַלְגֵּל אֶת הַגִּלְגָּלִים? רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! וְכֵן הָיָה חֲזַק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה.

וְאֵף שֶׁהָיוּ לוֹ נְסִיווֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, כְּמוֹ שֶׁהִתְנַא אֹמֵר (אֲבוֹת ה, ד): עֲשֶׂה נְסִיווֹנוֹת וְתִנְסֶה אָבִינוּ אֲבָרְהָם וְעָמַד בְּכֻלָּם. לְקַחוּ אֶת אִשְׁתּוֹ, לֹא הָיָה לוֹ כֶּסֶף, הָיָה עָנִי מְרוּד, הָיָה בַּעַל חוּב גְּדוֹל, הָיָה צָרִיף לְלֶכֶת נַע וְנָד, הַשְּׁלִיכוּהוּ לְכַבְשָׁן הָאֵשׁ, קָרְאוּ אַחֲרָיו — בְּשָׂבִיל הַמִּין הַזֶּה אָנוּ סוֹבְלִים, אֵילוּ עֲלֻבוֹנוֹת וּבִזְיוֹנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים סָבֵל, וְהוּא הַחֲזִיק מֵעָמַד, לֹא שָׁאֵל שׁוּם קְשִׁיּוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ; לְכֻלָּם יֵשׁ יְלָדִים, לְאֲבָרְהָם אָבִינוּ אֵין יְלָדִים, וְזֶה פּוֹאֵב מְאֹד, כִּי מִי שֶׁאֵין לוֹ יְלָדִים חֲשׁוֹב כְּמֵת. אָבֵל לְאֲבָרְהָם אָבִינוּ אֵין שׁוּם שְׂאֵלוֹת וּטְרוּנִיּוֹת, הוּא יָדַע שְׁמָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה — כֵּן צָרִיף לִהְיוֹת.

וּבְשָׂבִיל זֶה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִתְפָּאֵר עִם אֲבָרְהָם אָבִינוּ וְקוֹרְאוֹ 'אֲבָרְהָם אוֹהֵבִי' — אֲבָרְהָם אוֹהֵב אוֹתִי. וְזוֹ הֵיטָה מְעַלְתּוֹ — שֶׁלֹּא שָׁאֵל שׁוּם קְשִׁיּוֹת עַל הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא, הָיָה חֲזַק מְאֹד בְּאַמוּנָה, וְהוּא הָיָה הֵרָאשׁוֹן שֶׁהִפִּיר אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֵרָאשׁוֹן שֶׁפָּרַסָם אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְּדוֹלָה. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אֹמְרִים (וַיִּקְרָא יט, יח): "וְאֶהְבֶּתָּ אֶת הַנְּיָ"ה אֱלֹהֶיךָ" — אֶהְבֵּהוּ עַל כָּל הַבְּרִיּוֹת בְּאֲבָרְהָם אָבִיךָ; צָרִיכִים כָּל-כֵּף לְאַהֲבָה אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַד שֶׁצָּרִיכִים לְהִכְנִיס בֵּין כָּל הַבְּרִיּוֹת אֶהְבָּה, שְׂגָם הֵם יֵאָהְבוּ אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. לֹא דֵי שֶׁאֲנִי אוֹהֵב אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עַל אֵף שֶׁעוֹבְרִים עָלַי הַרְבֵּה צְרוּת, יִסּוּרִים וּמְרִירוֹת, עִם כָּל זֹאת אֲנִי צָרִיף לְרְאוֹת שְׁעוֹד יְהוּדִים יֵאָהְבוּ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי אֶהְבֶּת ה' עוֹלָה עַל הַכֹּל.

רַבְּנוּ ו'ל אֹמֵר (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת אֶהְבָּה, סִימָן ג'): עַל־יְדֵי אֶהְבַּת ה', הַנֶּנְפֵשׁ נִשְׁמֶרֶת מִכָּל פְּגָעִים רָעִים; מִי שְׁאוּהֵב אֶת הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, נִשְׁמֶרֶת נִפְשׁוֹ מִכָּל מַרְעִין בִּישׂוּן, וְאִךְ אֶחָד אֵינּוּ יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לוֹ דְּבַר. אֲבָל לֹא כָּל־כֶּף קָל לְהַגִּיעַ לְאֶהְבַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּבִפְרָט מִי שְׁחָטָא וּפְשָׁע.

לְזֹאת, אֹמֵר רַבְּנוּ ו'ל (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת אֶהְבָּה, סִימָן ר'): כְּשֶׁתִּשׁוּב בְּתַחֲלָה עַל עֲוֹנוֹתֶיךָ, תּוּכַל לְאַהֵב לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא; וּבְרַגַע שְׂאֲדָם אוֹהֵב אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֵין דְּבַר טוֹב מִזֶּה. וְאֶהְבָּה נִקְרָאת אֶפְלוּ כְּשֶׂאֲדָם מְלֵא צְרוּת; וְיָק אֵין לוֹ אֶשָׁה, וְיָקָה אֵין לָהּ בַּעַל, אֶרְע־עַל־פִּי־כֵן אוֹהֵבִים אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְלֹא נַעֲשִׂים בְּרָגוּ עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, זֹג אֵין לָהֶם יְלָדִים, אֶךְ מִמְּשִׁיכִים לְאַהֵב אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֵין פְּרִנְסָה בְּבֵית, אֶךְ לֹא מְדַבְּרִים נֶגְדַּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, בַּר מִיָּנֹן, אֶלֹא אֲדַרְבָּה, "כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עַלִי צְרוּת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת, אֲנִי אוֹהֵב יוֹתֵר אֶת הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא"; זֶה עֶקֶר הַשְּׁלָמוֹת — לְאַהֵב אֶת הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא תְּמִיד, אֶפְלוּ כְּשֶׁהוֹלֵךְ לוֹ לְהִפָּךְ. זֹו נִקְרָאת אֶהְבַּת ה'.

בְּאִים הָאֶפִּיקוֹרְסִים וְשׂוֹאֲלִים: "תִּרְאֶה מֵה עוֹבֵר עָלֶיךָ, יֵשׁ לָךְ כָּל־כֶּף הַרְבֵּה צְרוּת וְיִסּוּרִים, עֲנָשִׁים קָשִׁים וּמְרִים, דִּינִים וְחוֹבוֹת, בְּעַלִי הַחֹבוֹת נוֹשִׂים וְכוּ', וְכִיִּצַּד אַתָּה אוֹהֵב אֶת הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא?" וְעוֹנִים לָהֶם בְּפִשְׁטוֹת: "אֲנִי אוֹהֵב אֶת הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כִּי הַנִּשְׁמָה שְׁלִי חֵלֵק מִהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאֲנִי רוֹצֵה לְהִדְבִּיק נִשְׁמָתִי חִזְרָה אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וּמֵה שְׁסָבִיב — לֹא אֶכְפֹּת לִי".

אִם יֵשׁ לְאָדָם אֶהְבָּה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עַד מִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, הוּא יִתְבָּרַךְ מִמְּשִׁיךְ עָלָיו שְׁפַע, וְלֹא חֶסֶר לוֹ כְּלוּם. אֲבָל צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְהַגִּיעַ לְאֶהְבַת הַשֵּׁם, כִּי זֶה לֹא בָּא כָּל־כֶּף בְּנִקְל. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (נְלָקוּט דְּבָרִים תַּתְקַמַּג): עַד שְׁלֵא בָּא אֲבָרְהָם אָבִינוּ לְעוֹלָם, כְּבִיכּוֹל לֹא הָיָה הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְלָךְ אֶלֹא עַל הַשָּׁמַיִם, אָבִינוּ אֲבָרְהָם הִמְלִיכוֹ עַל הַשָּׁמַיִם וְעַל הָאָרֶץ, אֶפְלוּ בִקֵּשׁ הַמְּקוֹם מֵאֲבָרְהָם גְּלָגַל עֵינָו, הָיָה נוֹתֵן לוֹ. לְפָנֵי

אַבְרָהָם אָבִינוּ לֹא יָדְעוּ הַפְּרִיזוֹת הַיְכָן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, חָשְׁבוּ שֶׁמִּסְתּוֹכָב לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם, אָבֵל לֹא תֵאָרוּ לְעַצְמָם שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁנֶה בְּאַרְצָא. אָבִינוּ אַבְרָהָם פָּרַסָם שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גִמְצָא בְּכָל מְקוֹם, אִין דָּבָר כְּזֶה בְּלִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אָדָם הוֹלֵךְ — מֵהֵיכָן כַּחוֹ? מֵהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! חַיּוֹת מִסְתּוֹכָבוֹת — מֵהֵיכָן כַּחֵן? מֵהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! אֵילָנוֹת צוֹמְחִים, מְגִיבִים פְּרוֹת — מִי מְגַדְּלָם? הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! דּוֹמָם עוֹמֵד — הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹמֵד שָׁם! וְלֹא הָיָה קָל לְאַבְרָהָם אָבִינוּ, אֲלֹא הֵלֵךְ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, אָפְלוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הָיָה רוֹצֵה אֶת עֵינָיו — הָיָה אַבְרָהָם אָבִינוּ נוֹטֵל עֵינָיו וְנוֹתְנָה לּוֹ. מִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ כְּזוֹ, מֵתַגְּלָה אֵלָיו הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּפִי שֶׁנִּתְגַּלָּה לְאַבְרָהָם אָבִינוּ.

וְהִנֵּה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְצִוֶּה לְאַבְרָהָם אָבִינוּ (בְּרֵאשִׁית כב, ב):
 "קַח גַּא אֶת בְּנֶךָ יְחִידֶךָ אֲשֶׁר אֶהְבֶּתָ, אֶת יִצְחָק, וְלֵךְ-לְךָ אֶל אֶרֶץ הַמּוֹרִיָּה, וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעוֹלָה עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אֵרְאֶךָ". אַבְרָהָם אָבִינוּ הָיָה בֶן מֵאָה שָׁנָה כְּשֶׁנוֹלַד לוֹ בֶן, וְהִנֵּה אוֹמֵר לוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: תִּקְרֵיב אוֹתוֹ קֶרְבָן, וְאַבְרָהָם אָבִינוּ אִינוֹ מְהַסֵּס כְּרַגַע, אֲלֹא "וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם בְּבִקְרָא", הוֹלֵךְ בְּזִרְזוֹת תַּכְף-וּמְדָד לַעֲשׂוֹת צוּרֵי הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא, וְלִהְקָרִיב אֶת בְּנוֹ. יֵשׁ לָנוּ מִשָּׁג מַה זֶה מִסִּירוֹת נֶפֶשׁ אֲצֵל אַבְרָהָם אָבִינוּ? עִם כָּל זֹאת, גִּזְקַפְת הַזְכוּת עַל יִצְחָק, שְׁקוֹרִין: 'עֲקַדַת יִצְחָק', וּמְדוּעָ? אֲלֹא יִצְחָק הָיָה גְדוֹל, וַיְכוּל הָיָה לְבָרַח, אִךְ הוּא הִחְדִּיר בְּעַצְמוֹ, מַה שֶּׁאָבִינוּ אוֹמֵר — כֶּף עוֹשֶׂה. הַאֲבֵא אָמַר שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא צִוֶּה לְהִקְרִיבוֹ קֶרְבָן — כֵּן עָשָׂה. וּבְנֵה אַבְרָהָם אָבִינוּ מִזְבֵּחַ, [הֵיכָן שֵׁישָׁנָה כִּיּוֹם אָבֵן הַשְּׁתֵּיָה], הֵיכָן שֶׁהָיָה קֹדֶשׁ הַקְּדוֹשִׁים, וַיִּצְחָק מִבְּקִשׁ מֵאָבִינוּ שֵׁיִקְשֵׁר אוֹתוֹ הֵיטֵב שְׁלֹא יָזוּ, שְׁלֹא יִהְיֶה פְּסוּל בְּקֶרְבָן, וּמוֹכֵן לְהַשְׁחֵט לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וּבְרַגַע הֶאֱחָרוֹן שֶׁלַח הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִלֶּאֶף לְאָמְרוֹ, שְׁלֹא יִשְׁחַט אֶת יִצְחָק, וְאָמְרוֹ, שֶׁזֶהוּ נִסְיוֹן, לְרֵאוֹת הַבְּאָמַת רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ.

אָנוּ אֵינָנו מְבִינִים אֶת הַדָּבָר, אָבֵל זֶה קָרָה בְּמְקוֹם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ,

וְלִכְּנֵן מִשֵּׁם יוֹצֵא הָאוֹר לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, כִּי שֵׁם הֵיְתָה מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְסֵר אֶת הַבְּחִירָה לְאַבְרָהָם וּלְיִצְחָק, וְהֵם הַתְּגַבְּרוּ. וְעַל-כֵּן מִשֵּׁם יוֹצֵא הָאוֹר; כְּשֵׁי-הוֹדִי מוֹכֵן לְמִסֵּר נֶפֶשׁוֹ בְּשִׁבְלֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא יְכוּל לְהַאִיר אוֹרוֹת אֱלֻקוֹת. וּמֵאֵז שִׁיִּצְחָק הָיָה מוֹכֵן לְהִשְׁחֵט לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא הִכְנִיס כַּח בְּעַם יִשְׂרָאֵל, שְׂאִינֵם מִפְּחָדִים מֵאַמּוֹת הָעוֹלָם, וְאַף פַּעַם לֹא יָמִירוּ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בַּר מִיָּנֵן, בְּעַבּוּדָה זָרָה. וְזֶה הַשִּׁבְחָה שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל, שְׂאֵלְפִים שָׁנָה הֵם נִשְׂרָפִים, נִצְלָבִים, בְּכָל מִיָּנֵי מִיתוֹת מְשֻׁנוֹת וְאַכְזָרִיּוֹת וּמְחִזְזִיקִים מֵעַמֵּד. וְזוֹ הַזְּכוּת שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל, וְאֵין לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם כָּעַם יִשְׂרָאֵל. וְלִכְּנֵן עָלִינוּ לְהַזְהִיר מְאֹד, לֹא לְדַבֵּר שׁוֹם רַע עַל שׁוֹם בֶּן אָדָם, כִּי כָּל יְהוּדֵי יֵשׁ לוֹ כַּח שֶׁל מְסִירוֹת נֶפֶשׁ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן פ'), וְלִכְּנֵן אֶסוּר לְשַׁנֵּא שׁוֹם בֶּן-אָדָם. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת אֶהְבֶּה, סִימָן א'): כְּשֵׁאִין אֶהְבֶּה בֵּין בְּנֵי-אָדָם, עַל-יְדֵי-זֶה הֵם הוֹלְכֵי רְכִיל, וְעַל-יְדֵי-זֶה הֵם דוֹבְרֵי לִיצְנוּת, וְעַל-יְדֵי לִיצְנוּת הֵם דוֹבְרֵי שֶׁקֶר.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲיֵד אֶת הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שֶׁהִשְׁקַעְתִּי פֶה בְּיִבְנָאֵל, וּבְנִיתִי קֶהְלָה כְּזוֹ, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲיֵד שְׂאִין בְּכָל הָעוֹלָם קֶהְלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ, שֶׁמְחִזְזִיקִים עֲצָמָם בְּיַחַד, וּבֵא הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, שֶׁפָּחַזוּ הַפֶּרֶד וּמִשְׁלֵי, לְהַפְרִיד בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְכֹף מוֹשֵׁל עֲלֵיהֶם. וּמֵה שֶׁקוֹרָה בְּיִבְנָאֵל, קוֹרָה בְּכָל הָעִירוֹת, בְּכָל הַמוֹשְׁבִים, בְּכָל הַכְּפָרִים בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, יֵשׁ שֵׁם שְׁלִיחֵי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, שֶׁהֵם עוֹשִׂים פְּרוּדִים בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, עוֹשִׂים מְפֻלְגוֹת, פֶּלֶג, פֶּלֶג, זֶה אוֹחַז יָמִין, זֶה אוֹחַז שְׂמָאל, זֶה אַחֲוָה, זֶה קְדִימָה, כָּל אֶחָד בָּא עִם הַשְּׂטִיּוֹת שָׁלוֹ, הָעֵקֶר שֶׁיְהִיו פְּרוּדִים בֵּין עִם יִשְׂרָאֵל, "שְׁנוּי" — לְשֻׁנוֹת אֶת עִם יִשְׂרָאֵל, וְהוֹלְכִים בְּ"מָרִץ" לְעַקֵּר אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֵן כָּל מִיָּנֵי לְשׁוֹנוֹת, הָעֵקֶר לְגֵרָם לְפְרוּדִים. וּמְרַכְלִים זֶה עַל זֶה, וְאַחַר-כֵּן בָּאִים לְלִיצְנוּת וּלְשֶׁקֶר.

לְפָנַי כָּל הַמוֹסְדוֹת הַקָּמְתִי אֶת בֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת, כִּי יַדְעֵתִי אֶת חֲשִׁיבוֹת הַדְּבָר, שֶׁהַבָּנוֹת תִּהְיֶינָה שְׁמוּרוֹת וְכוּ', עַל-כֵּן לֹא רָצִיתִי שֶׁתִּצְאָנָה מִיִּבְנָאֵל לְלַמֵּד, אֶלָּא תִהְיֶינָה בְּד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ, בְּפִקּוּחַ

ההורים, ולכן את בית-ספר לבנות הקמתי בראשונה (והבנים אז נסעו ללמד בטבריה). וכמו שאומרים חכמינו הקדושים (במדבר ו, כד): "יברכך ה' וישמרך" — יברכך בבנים, וישמרך בבנות, מלמד שהבנות צריכות שמירה (בראשית רבה, פרשה יא, סימן יג); וברוך הוא וברוך שמו זה הצליח, ובמשך השנים, רואים כבר את הזוגות הצעירים, חתנתי אותם ביבנאל, וכלן אמהות, ולהן ילדים חמודים.

אבל לאחרונה נכנסה בינינו רוח של ליצנות: "תראי אותה, התבונני עליה" וכו' וכו', אשר זה בא רק מקנאה, רואים את הזוגות הצעירים שלמדו אצלי, הבנות שלמדו בבית-הספר שלי, שאני הקמתי עם דם ויזע, ושפיות דמים ובזיונות. וכן הבנים למדו אצלי, והרבה געתי עמהם. וברוך השם, הצליחו וכלן כבר אמהות, והבנים פלם כבר אבות, ושורה ביניהם שלום-בית, אין מחלוקת ומריבות ביניהם, אין ופוחים, יש רק אהבה והבנה הדדית. ודבר זה יש פאלו שאינם יכולים לסבל, ועל-כן מתחילים לעשות ליצנות, ועל-ידי-זה מדברים שקר, עד שרוצים להכשיל את בית-הספר של הבנות, ומסיתים את בנות התיכון להתקומם.

על-כן אבקש מאד מכן, חוסו נא על בנותיכן, אל תתנו שיסיתו בנותיכן להתקומם כנגד ההנהלה, אם תתנה להן גב לזה, אתן מתקוממות נגדי, לא שאני מפחד, אלא אני יודע, שמי שיעשה את זאת, יענש בענש חמור, כי בית-ספרנו נבנה בדם וביזע ובמסירות נפש, ובמקום שיש מסירות נפש, שם נמצאת השכינה, ומי שמגביה יד או פוער פה כנגד השכינה, השם ישמר, מה יקרה לו. לכן אבקש את האמהות שיש להן בנות בתיכון, תתפסנה את הענין בידיכן, ולא תתנה שתצאנה חוץ לגבולות. מפני ליצן אחד עלינו לסבל, חס ושלום, שכל התיכון יתפרק?! ומי יסבל? הבנות! כי אם הן תמרדנה, יהיו פניהן כפי אלו שעזבו את בית-ספרנו, שהן עדין מחכות לחתן.

הבנים שלומדים אצלי, אני אדאג להם לכלות לכלם. אם לא

מבית־ספרנו, אֲדַאֵג לָהֶם מִמְּקוֹם אַחֵר, הַבְּטַחְתִּי שְׁאַחַחְתָּן אֶת הַבָּנִים שְׁלוֹמְדִים אֲצִלִּי, וְאַקְיִים אֶת זֹאת בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה.

לְכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל הָאֲמָהוֹת שֵׁישׁ לָהֶן בְּנוֹת בְּתִיכוֹן, תִּכְרַף־וּמְיָד תַּחַחֲלִנְנָה לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ וּלְמַצֵּא מִי מְסִיתָן לְמֶרֶד, חֵס וְשָׁלוֹם, רַק הֵן וְאַתָּן תִּסְבְּלִנְנָה, וְאַחֲר־כֵּן תִּהְיֶינָה בְּבַחֲיִנַת 'צוּעַק וְאִין עוֹנָה', וְלֹא אֲדַאֵג בְּעִבּוּרָן, כִּי מִי שְׁאַיִנו לּוֹמֵד בְּבֵית־סְפָרֵי אִינְנִי אַחֲרָאֵי שְׂיִתְחַתֵּן, מִי שְׁלוֹמֵד אֲצִלִּי בִישִׁיבָה, וּמִי שְׁלוֹמֵדְת אֲצִלִּי בְּתִיכוֹן — אֲנִי מְחַיֵּב לְמַצֵּא לָהֶם זְווג טוֹב, שְׂדוּף מְתָאִים, אֲבָל מִי שְׁאַיִנו לּוֹמֵד פֹּה, אִין לִי כָּל הַתְּחִיבוֹת כְּלַפְּיוֹ.

וְכַאֲמֹר, הַמְּקוֹם שֶׁל מִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, זֶהוּ זֶה מְקוֹם הַמְּקַדֵּשׁ, שֶׁם הַקָּרִיב אֲבָרְהָם אָבִינוּ אֶת יִצְחָק, וְהָיוּ מוֹכְנִים שְׁנֵיהֶם לְמֶסֶר נֶפֶשָׁם בְּשָׁבִיל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֲבָא מוֹסֵר אֶת בְּנוֹ לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, זֶה הַמִּסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וְהֵבִין מוֹכֵן לְמֶסֶר נֶפֶשׁוֹ בְּשָׁבִיל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, זֶה נְסִיּוֹן עוֹד יוֹתֵר גְּדוֹל. וְאוֹתוֹ מְקוֹם הָיָה הַיְכָן שְׂיַעֲקֹב אָבִינוּ הִלֵּךְ לִישׁוֹן, וְלָקַח שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה אֲבָנִים, וָרָבוּ בִינֵיהֶן, עַד שֶׁנַּעֲשׂוּ אֶבֶן אַחַת, וַעֲלִיָּהֶן הִנִּיחַ יַעֲקֹב אָבִינוּ אֶת רִאשׁוֹ, זֶה גַם הָיָה בְּמְקוֹם הַמְּקַדֵּשׁ, וְלָכֵן לֹא פָּלָא, שֶׁמֶשֶׁם יוֹצֵא הָאוֹר לְכָל הָעוֹלָם כֹּל, כִּי בְּמְקוֹם שֵׁישׁ מִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, מֶשֶׁם יוֹצֵא הָאוֹר לְכָל הָעוֹלָם.

וְהִנֵּה יִבְנֵאל, כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ חַיִּים שֶׁם בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, זֶה לֹא קָל לְגֹר חוּץ לִישׁוֹב, זֶה לֹא קָל לְהַקָּרִיב מֵה שְׂמַקְרִיבִים, אֲבָל בְּזִכּוֹת הַמִּסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַזֶּה תִּזְכּוּ לְרִאוֹת יְלָדִים צְעִירִים מִתְּחַתָּנִים בְּגִיל צְעִיר, וְתִזְכּוּ לְנִכְדִים וְכוּ'. וַעֲלִיכֶם לְשִׂמַח מְאֹד בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַזֶּה. אֲבָל תִּשְׁמְרוּ עֲצֻמְכֶם מְאֹד מְאֹד, כִּי יֵשׁ לְעַתִּים הוֹלְכֵי רַכִּיל, וּמְרַכִּילוֹת מְגִיעִים לְלִיצְנוֹת, שְׂמַתְלוּצְצִים, כְּאֵלוֹ הַחֲנוּף שְׁלֵנוּ אִינְנוּ הַחֲנוּף כְּשֶׁל הַמְּרַבֵּז, וַעֲלִי־יָדֵי לִיצְנוֹת הֵם דוֹבְרִים שְׂקָר, וְטוֹפְלִים עֲלִילוֹת שְׂוָא, כְּאֵלוֹ בְּנוֹתֵינוּ כֵּן וְכָךְ, אֲשֶׁר הַכֹּל שְׂקָר וְכֹזֵב! וְנוֹבֵעַ רַק מִחַמַּת קִנְאָה וְשִׁנְאָה, קֵשׁ וְתִבְזָן, שֶׁהוּא רֵאשִׁי תִּבּוֹת: קֵשׁ — קִנְאָה שִׁנְאָה, וְיִתְ'בִּין' — וְכּוֹחִים, תְּרוּצִים, בְּעִצּוֹת, נִקְמוֹת.

וְלָכֵן אֵל תִּתְּנָה שְׁיִסִּיתוּ אֶתְכֶן נֶגֶד בֵּית-סֹפֶר, אָנִי רוֹצֶה שְׁתַּעֲזֹרְנָה לִי לְחַנֹּךְ עַל טְהוֹרַת הַקֹּדֶשׁ. אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שִׁבְתַּ לֵּג): נָשִׁים דַּעְתָּן קָלָה; יְכוּלִים לִפְתּוֹתָן בְּנֶקֶל. וְלָכֵן תַּעֲשִׂינָה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם, שְׁלֹא יַעֲבֹדוּ עֲלֵיכֶן. תִּתְּבוֹנְנָה בְּמוֹ עֵינֵיכֶן, מִי הַבְּנוֹת שְׁסִימוּ אֶת הַתִּיכוֹן שְׁלֵנוּ — אֵיזָה אֶשֶׁר יֵשׁ לָהֶן? ! אֵיזָה תִּינוּק חֲמוּד אוֹ תִינֶקֶת חֲמוּדָה הֵן אוֹחֲזוֹת בְּזִרְעוֹתֶיהֶן, וְלִהְפֹּךְ — מִי שְׁעֹזֵב אֶת הַתִּיכוֹן שְׁלֵנוּ, וְעֹדִין מַחֲפּוֹת לְשִׁדּוּף. וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶן, עַכְשָׁו הֵם יְמֵי אָבֵל, שְׁאֵנוּ מֵתְאָבְלִים עַל חֲרַבְּן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, שְׁעֹדִין אֵינְנוּ זֹכִים שְׁיִבְנָה, וּמִדּוּעַ? כִּי יֵשׁ שְׁנֵאת חֲנָם. לְתַקֵּן אֶת הָעוֹלָם — זֶה יוֹתֵר מִדְּאֵי בְּשִׁבִילֵנוּ, אֲבָל לְתַקֵּן קֵהֶלְתָּנוּ זֶה יְכוּלִים. לָכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּלְכֶן — בְּאוֹר נְתִיקָן אֶת עֲצָמָנוּ, וְנַעֲקֹר מֵאֲתָנוּ אֶת הַשְּׁנֵאת חֲנָם! אֵל תִּתְּנָה שְׁיִהְיֶה הוֹלְכֵי רְכִיל בְּתוֹכֵנוּ, שְׁעַל-יָדַי רְכִילוֹת יִבּוֹאוּ לְלִיצְנוֹת, יִתְלוּצְצוּ מִמּוֹרָה זֹ אוֹ אַחֲרַת, וְעַל-יָדַי לִיצְנוֹת יִדְבְּרוּ שְׁקֵר: "לֹא לוֹמְדִים מִסְפִּיק, לֹא רוֹכְשִׁים מִסְפִּיק יַדַּע" וְכוּ' וְכִדּוּמָה שְׁאֹר כְּזָבִים.

אָנִי מִכְרַח לֹאמֵר לָכֵן דְּבַר, שְׁפִלְכֶן יוֹדְעוֹת אוֹתוֹ הַיֵּטֵב: הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲזָרְנוּ, שְׁיֵשׁ לָנוּ מְלָמֵד נִפְלֵא מְאֹד בְּמִתִּבְתָּא "בֵּית שְׁלֵמָה" — ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, מֵה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה עִם הַיְלָדִים — מְמַשׁ פְּלָאִים, פְּלָאֵי פְּלָאוֹת, מְמַשׁ נַחַת לְהַסְתַּפֵּל אֵיךְ הַיְלָדִים לוֹמְדִים בְּהַתְמַדָּה יוֹצֵאת מִן הַפֶּלֶל. עַד שֶׁהֵם הִתְאַחֲדוּ וְהוֹצִיאוּ עֲלוֹן, וְאֵנִי מְקַבֵּל מֵהַיְלָדִים פְּקֻסִים, שְׁמִבְּקָשִׁים אוֹתִי: "אָנָּה, תִּקְחוּ אוֹתִי, אָנִי רוֹצֶה לְלַמֵּד אֶצְלָכֶם, אָנִי לוֹמֵד טוֹב, אָנִי מִבְּטִיחַ שְׁאֲלַמֵּד טוֹב", וְאִף שְׁחֻלְקָם אֵינָם עֹדִין בְּגִיל אַרְבַּע-עֶשְׂרֵה, הֵם רוֹצִים מְאֹד לְבֹא לְכָאן, וְכָל אֶחָד מִבְּקֵשׁ לְבֹא, וּמִכְפָּמָה סְבוֹת אֵינְנִי יְכוּל לְקַחַת לְפָנַי גִּיל אַרְבַּע-עֶשְׂרֵה, הֵיוּ לִי כְּאֵן הַרְבֵּה בְּעִוֹת. וְתַכְף שֶׁהִתְעוֹרְרוּ אֶצְלֵי הַבְּעִיּוֹת, הִרְאִיתִי אֶת הַמְּכַתְּבִים לְבַחֲוִרִים שְׁלוֹמְדִים פּוּה, וְגַם אֶת הָעֲלוֹן שֶׁהוֹצִיאוּ "אוֹר הַחֲבוּרָה", אָנִי מִכְרַח לֹאמֵר לָכֶם, זֶה עֲשֵׂה אֶצְלָם רֵשֶׁם כָּל-כֶּף חֲזָק, שְׁתוּף עֶשֶׂר — חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה דְקוֹת, הִרְאוּ לִי אֶת יְכֻלְתָּם, וְהֵם הוֹצִיאוּ עֲלוֹן מִשְׁלָחָם, וְאֵנִי מְאֹד גָּאָה עִמָּהֶם, וּמִתְפִּילָא שְׁלֹא יַדְעֵתִי אֵילוּ כַחוֹת טְמוּנִים בָּהֶם, כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּתַב

דְּבַרֵי תוֹרָה בְּמִשְׁךָ חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה דְקוֹת, וַיֵּצְאוּ שְׁבַעַה עֲמוּדִים, וְקָבְלוּ
עַל עֲצָמָם שְׁמַעְתָּה יִכְתְּבוּ כָּל יוֹם, וְאָנִי מְקַנֶּה עַד סוֹף הַשָּׁבוּעַ, יִהְיֶה
בְּחַמְשֵׁים דְפִים לְכָל הַפְּחוֹת.

פַּעַם רַבְּנוּ ז"ל הוֹכִיחַ מְאֹד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, לָמָּה אֵינָם
מִתְּנַהֲגִים כְּיָאוֹת כְּפִי שֶׁהוּא רוֹצֶה, וְהוֹכִיחָם מְאֹד, אַחֲר־כֵּן עָנָה
וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל: הֲאֵם אֵינָם מִתְּנַהֲגִים טוֹב? אֲלָא רְצִיתִי שְׁיִהְיֶה עוֹד
יֹתֵר טוֹב, עִם כָּל זֹאת אָנִי יְכוֹל לְהַעֲיֵד, שֶׁתְּלַמְּדֵי יֹתֵר טוֹבִים
מֵאַחֲרֵים. גַּם אָנִי אוֹמֵר עַל בַּחוּרִים אֵלּוּ — רְצִיתִי שְׁיִהְיֶה יֹתֵר
טוֹבִים, אָבֵל אָנִי יְכוֹל לְהַעֲיֵד שֶׁהֵם הִרְבֵּה יֹתֵר טוֹבִים מֵאַחֲרֵים, אִם
תּוֹךְ חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה דְקוֹת רְבַע שָׁעָה הִכִּינוּ עֲלוֹן כָּל-כֵּף יָפָה, אָנִי גָּאָה
בָּהֶם. וְרְצִיתִי שֶׁהָאֵמָהוֹת תִּרְאִינָה אֶת אֲשֶׁר כָּתְבוּ, וְרְצִיתִי שֶׁר' ... גֵּרוֹ
יֵאִיר, יִצְלַם אֶת זֹאת לְכָלֹּ, וְתִרְאִינָה לָמָּה בְּנֵיהֶם מְסֻגְלִים. זֶה רַק
הַבְּנִים, אָנִי בְּטוֹחַ שְׁגַם הַבְּנוֹת כֵּן, רַק צְרִיךְ לַעֲקֹר אֶת הַלִּיצְנוֹת,
שֶׁלֹּא תִהְיֶה לָּהּ דְרִיסַת רִגְלָ בְּקַרְבָּנוּ! אָדָם צְרִיךְ לְמַסַּר נַפְשׁוֹ לְגַמְרֵי
לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵין לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם רַק הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. מַהִי
הַהֲצִלְחָה שְׁלָנוּ? רַק הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! לָכֵן אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת
כָּלֶּךָ, בְּאֵנָה וְתַעֲזֹרְנָה לִי לְבָנוֹת קְהֵלָה עוֹד יֹתֵר יָפָה.

יֵשׁ כַּמָּה זְיוּגוֹת שֶׁלֹּא לְמַדּוֹ אֲצִלִּי, וְרַק בָּאוּ יֹתֵר מֵאַחֵר, וְאֵין
לָהֶם שְׁלוֹם-בֵּית, שְׁמוֹ שְׁמַיִם! אָנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
לְדַבֵּר עִמָּהֶם וּלְהַפְּכֵם, כִּי כָּל מִי שֶׁלָּמַד אֲצִלִּי, יֵשׁ אֲצִלּוֹ שְׁלוֹם-בֵּית
בְּתַכְלִית הַשְּׁלָמוֹת, אָבֵל מִי שֶׁלֹּא לָמַד אֲצִלִּי, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, הוּא
מִתְּנַהֵג כְּתִיבָה, וְאָכֵן מְבַהִיל מַה שְׁנַעֲשֶׂה אֲצִל הַזְיוּגוֹת שֶׁלֹּא לְמַדּוֹ
אֲצִלִּי, וְלֹא קָבְלוּ הַקְדָּמוֹת נְאוֹתוֹת, הֵם רַבִּים בֵּינֵיהֶם, מְקַלְלִים זֶה
אֶת זֶה, מְנַבְּלִים אֶת פִּיהֶם וְכוּ' וְכוּ', עַד שֶׁמְגַבִּיחִים יָדִים זֶה עַל זֶה,
הֵן הַבַּעַל וְהֵן הָאִשָּׁה, יֵשׁ נָשִׁים מְכּוֹת וַיֵּשׁ בְּעָלִים מְכִים, רַק בּוֹדְדִים
וְכוּ', אָבֵל אֵינֶנִּי רוֹצֶה קְהֵלָה כְּזוֹ; אִם אֵינָם יְכוֹלִים לְהַשְׁתַּלֵּט עַל
עֲצָמָם, אֵינִי רוֹצֶה אוֹתָם בְּקְהֵלְתִּי, אָנִי רוֹצֶה קְהֵלָה שְׁאֵתְפָאֵר בָּהּ
לְפָנֵי כְּסֵא הַכְּבוֹד. אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, תַּחֲזַקְנָה עֲצָמְכֶן בְּאַהֲבָה, וְתַעֲזֹרְנָה
לִי לְבָנוֹת קְהֵלָה קְדוֹשָׁה, וְאִם תּוֹךְ רְבַע שָׁעָה הַבְּנִים כָּל-כֵּף הַשְּׁתַּנּוּ
מִן הַקְצָה אֶל הַקְצָה, אָנִי בְּטוֹחַ שְׁגַם הַבְּנוֹת כֵּן, רַק תּוֹצֵאנָה אֶת

הַלִּיצְנוֹת, כִּי הַלִּיצְנוֹת שׁוֹרֶפֶת הַכֹּל. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יח.): כָּל הַמִּתְלוֹצֵץ — יִסּוּרִים בָּאִים עָלָיו. רַחֲמָנָא לְצַלָּן, כָּל הַיִּסּוּרִים הַבָּאִים לְאָדָם זֶה רַק עַל־יְדֵי לִיצְנוֹת. תִּרְאִינָה אֶת הַצָּעִירֹת שֶׁהִתְחַתְּנוּ, הֵן הֵכִי מְאֹשְׁרוֹת! וְלֹא חֶסֶד לָהֶן מְאוּמָה, הֵן עֵקְרוֹת בֵּית לְתַפְאֲרָה! וְאֵלּוּ שְׁעוֹשׂוֹת לִיצְנוֹת, תִּרְאִינָה בְּאֵמֶת מֶה חֶסֶד לָהֶן. אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אוֹתִיּוֹת דְּרַבִּי עֲקִיבָא ג'): כָּל מִי שֵׁישׁ בּוֹ לִיצְנוֹת, אֵין דָּנִים בְּגִיּהָנוֹם תַּחֲלָה אֶלָּא הוּא.

לְזוֹת, אֲבָקֵשׁ אֶתְכֶן מְאֹד, רֵאשִׁית לְעַקֵּר אֶת הַלִּיצְנוֹת מֵאַתְּנוּ, וְלִמְסֹר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְגַמְרֵי אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד מִכַּעַס וּמִקְפָּדוֹת, אֵינִי רוֹצֵה שְׁעַתָּה מִפְּנֵי שְׂאֲמַרְתִּי מֶה שְׂאֲמַרְתִּי תַּחֲלִלְנָה מְרִיבוֹת וְכוּ', הַפְּסִקְנָה לְדַבֵּר רְכִילוֹת, וְאִזּוּ תִהְיֶה אֶהְבֶּה בֵּינֵינוּ, וּמִמִּילָא לֹא תִהְיֶה לִיצְנוֹת, וּמִמִּילָא לֹא יִהְיֶה שְׂקָר. יִשְׁנֶן אַחַת אוֹ שְׁתַּיִם שֶׁהוֹצֵאתִי מִבֵּית-סֵפֶר, וְתִדְאָגְנָה שְׁבָנוֹתֵינוּ לֹא תִתְחַבְּרְנָה עִמָּהֶן, הַעֲקֵר תִּמְסַרְנָה עֲצָמְכֶן אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא יִהְיֶה לְכֶם שׁוֹם כַּעַס וּקְפָדָה עַל אֶף אֶחָד. אָדָם צָרִיךְ לִמְסֹר נַפְשׁוֹ לְגַמְרֵי אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

הִיָּה לְבַעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זִי"ע תִּלְמִיד "תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף", וְהוּא הִיָּה הֵרָאשׁוֹן שֶׁכָּתַב תּוֹרוֹת הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זִי"ע, אֲבָל הִיָּה כַּעֲסָן וְקַפְדָּן גָּדוֹל. פַּעַם הִיָּה צָרִיךְ לִהְיוֹת סַנְדֵּק בְּאִיזוֹ בְּרִית, וְהַעֲגִלָּה הַתְּעַכְבָּה, וְחָכוֹ וְחָכוֹ, וּמְחַמֵּת שְׁלֹא בָּא, עָשׂוּ אֶת הַבְּרִית בְּלַעֲדָיו, וּכְשֶׁהִגִּיעַ וְרָאָה שְׁלֹא הִמְתִּינוּ לוֹ עוֹד, הִיָּה מְאֹד בְּקַפְדָּה, אֲבָל מִהִשְׁמִים רָחֲמוּ עָלָיו, שְׁלֹא יִפֹּל מִמִּדְרָגָתוֹ, אֲזִי פִתְאֹם נִכְנַס אִיזָה עָנִי לְשִׁמְחָה, וְהִתְיַשֵּׁב שָׁם, וּשְׁאָלוֹ: "מִי הוּא?" וְעָנָה: "שִׁיָּהִיָּה כָּךְ", אֲזִי צָחֲקוּ, וּנְגַשׁ אַחַר וּשְׁאָלוֹ: "רוֹצֵה לְאָכֹל?" וְאָמַר: "שִׁיָּהִיָּה כָּךְ". וְהִבִּיאוּ לוֹ חֲלוֹת. וּשְׁאָלוּהוּ: "רוֹצֵה חֲלָה?" אָמַר: "שִׁיָּהִיָּה כָּךְ", וְעַל כָּל שְׂאֵלָה עָנָה: "שִׁיָּהִיָּה כָּךְ", אֲזִי חָשְׁבוּ שְׂאָדָם זֶה מְשַׁעַע וְכוּ', וּבַעַל 'תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף' הִכִּין בְּגִדֵל צְדָקוֹתוֹ שֵׁישׁ דְּבָרִים בְּגוּ, וְאָמַר לְעַצְמוֹ, שְׂאֲחַר בְּרַפְת־הַמְּזוֹן יִתֵּן לוֹ שְׁלוֹם, וְתַכְךָ כְּשִׁסְיָמוּ בְּרַפְת־הַמְּזוֹן, נַעֲלָם הָעָנִי הַזֶּה, וְהִבִּין שֶׁהִיָּה זֶה אֵלָיְהוּ הַנְּבִיא, שְׂרָצָה לְלַמְדוֹ, שְׂאֲסוֹר לְהַקְפִּיד וּלְהִיּוֹת בְּכַעַס, וְכָל מֶה שֶׁקוֹרָה צָרִיכִים

לוֹמַר: "שִׁיְהִיָּה כָּךְ". אֲשֶׁר זוֹ אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, שְׂאִסּוּר לְאָדָם לְהִתְעַקֵּשׁ עַל שׁוֹם דְּבָר, אֶלָּא לִידַע אִיךָ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג — שִׁיְהִיָּה כָּךְ. לֹא יְכוּלִים לְשַׁנּוֹת טַבַּע שֶׁל בְּנֵי-אָדָם, יֵשׁ בְּנֵי-אָדָם קִנְאִים, בְּעֲלֵי קִנְאָה, וְעַל-כֵּן מְדַבְּרִים שֶׁקָּר, וְעַל-יְדֵי שֶׁקָּר בָּאִים לְלִיצְנוּת, וְעוֹשִׂים צְחוּק, וּמִזֶּה בָּאִים לְרִכִּילוּת, וּמִזֶּה בָּאִים אַחֲרֵי-כֵן לְשַׁנְּאוֹ, וְהַכֵּל נוֹבֵעַ מִחֲמַת קִנְאָה.

עַל-כֵּן אֵין לָנוּ עֲצָה אַחֲרֵת, רַק לֹמַר עַל כָּל דְּבָר: "שִׁיְהִיָּה כָּךְ", "שִׁיְהִיָּה כָּךְ". הִבָּה לֹא נִפְגַּס בְּוֹכּוּחִים! הִבָּה נִתְחִיל לְכַנּוֹת אֶת בֵּית-סֵפֶר! הִבָּה תִּתְחִילוּ לְשִׂים דְּגֵשׁ עַל בֵּית-סֵפֶר, שִׁישְׁגִּשְׁג וַיִּפְרַח. וְאַבְקֵשׁ מִכֵּן, אִם לֹא יִהְיֶה לָנוּ בֵּית-סֵפֶר כְּפִי שְׂאֵנִי רוֹצֶה — לֹא פַעֲלָנוּ כְּלוּם. מָה רְצוֹנָנוּ? שֶׁהַבְּנוֹת תִּלְכַּנֶּה בְּצַנִּיעוּת הַלְשׁוֹן, בְּצַנִּיעוּת הַלְבוּשׁ, בְּצַנִּיעוּת הַהִתְנַהֲגוּת וְכוּ', וְאִם יֵשׁ בֵּת מִפְרַעַת, יִשְׁלַחוּ אוֹתָהּ הַהוֹרִים לְמוֹסֵד מְיֻחָד לָהּ, לְמָה צְרִיכוֹת כָּלֵן לְסַבֵּל?! עִם כָּל זֹאת יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת הַכֵּל דְּרָךְ אֶהְבֶּה וְלֹא דְרָךְ שְׁנוֹאָה, שְׁלֹא יוֹצֵר מִצַּב כְּזֶה אֶצֶל הַנָּשִׁים: וְכוּחִים וְכוּ', מִי מְחַזֵּיק יוֹתֵר בְּצַדִּיק, מִי יֵשׁ לָהּ יוֹתֵר אֲמוּנַת חֲכָמִים וְכוּ' וְכוּ', וְכִי אֲתֵן יְכוּלוֹת לְמַדֵּד אֶת הָאֲמוּנַת חֲכָמִים וְכוּ'!?

זֹאת אֲנִי מְכַרִּיז וּמוֹדִיעַ: כָּל מִי שֶׁגָּר בְּיִבְנָאֵל, יֵשׁ לוֹ אֲמוּנַת חֲכָמִים, אַחֲרֵת לֹא הִיָּה יוֹצֵא לְמַדְבַּר שָׁמַם, שְׁשֵׁם יֵשׁ סִמְ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, שְׁזֶה הַרְשָׁע מְרַשָּׁע, שְׁזֶהוּ הַסִּמְ"ךְ-מ"ם בְּעֲצָמוֹ בְּשִׂיא הַתְּגַלְמוּתוֹ, וּמִמֶּנּוּ יוֹצֵאִים הַשְּׁלִיחִים לְכָל הָעוֹלָם. וְהִנֵּה בְּאֲתֵן פֹּה לְיִבְנָאֵל בְּמָקוֹם שָׁמַם וְכוּ' וְכוּ', וְאֲתֵן גְּרוֹת פֹּה, סִימֵן שֶׁלְכִלְכֵן יֵשׁ אֲמוּנַת חֲכָמִים! כִּי הִרְאִיָּה, שְׂאֲתֵן גְּרוֹת פֹּה בְּיִבְנָאֵל. וְלָכֵן אֲנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ: אַף אֶחָד לֹא יֵאמֵר: לְפָלוּנִית אֵין אֲמוּנַת חֲכָמִים וְכוּ', כִּי אִם אֲשֶׁה זֶה גֵּרָה בְּיִבְנָאֵל, סִימֵן שִׁישׁ לָהּ אֲמוּנַת חֲכָמִים!

לָכֵן אֶבְקֵשׁ אֶתְכֶן מְאֹד, עֲשִׂינָה מַה שְׂתַּעֲשִׂינָה, שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם אֶהְבָּה וְשָׁלוֹם, וּבִכְפֻרְט שְׁבָא עֲתָה חֲדָשׁ מְנַחֵם-אָב, לְמָה נִקְרָא כָּךְ? אָנוּ מְנַחֲמִים אֶת הָאָבָא שְׁבַשְׁמִים, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאֹד מְצַטַּעַר, לְמָה הִגְלָה אֶת עַם יִשְׂרָאֵל?! הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְכַרִּיז

בְּכָל יוֹם: "אוֹי לְבָנִים שְׂבַעֲוֹנוֹתֵיהֶם הִחְרַבְתִּי בֵּיתִי, וְהִגַּלְתִּים בֵּין הָאֲמוֹת". הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ מְצַטְעַר לְמַה בְּשִׁבִיל עֲוֹנוֹתֵינוּ הִחְרִיב אֶת הַמִּקְדָּשׁ, וְשָׂרַף אֶת הַהֵיכָל וְכוּ'. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ג.): בְּכָל יוֹם וְיוֹם כְּשֶׁעַם יִשְׂרָאֵל נִכְנָסִים בְּבֵתֵי-מִדְרָשׁוֹת וּבֵתֵי כְּנִסְיֹת, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַעֵנֵעַ רֹאשׁוֹ וְאוֹמֵר: "אֲשֶׁרֵי הַמֶּלֶךְ שֶׁמְקַלְסִים אוֹתוֹ בְּנֵיו"; וְלִכֵּן אֲבָקָשׁ אֶתְכֶן מֵאֵד, דִּיקָא עֵתָהּ, שְׂאֲנוּ מִתְּאֲבָלִים עַל חֲרַבְּן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, עַל הַסְּתוֹת שֵׁישׁ בְּאַרְץ, עַל שְׂרוּצִים לְשָׂרֵשׁ שׁוֹמְרֵי תוֹרָה וּמִצְוֹת, עַל שְׂרוּצִים לְעַקֵּר אֶת הַשַּׁבָּת מֵעַם יִשְׂרָאֵל, פּוֹתְחִים קְנִיּוֹנִים בְּשַׁבָּת, מוֹכְרִים חֲזִיר בְּרִישׁ-גְּלִי, מְבִיאִים מֵאוֹת אֲלָפֵי גוֹיִים וְגוֹיֹת מִחֻבֵּר הַעַמִּים לְבוֹלָלִם בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, הָאֵין זֶה צַעַר לְשִׁכְנֵיהָ?! וְאֲנוּ צְרִיכִים לְהוֹסִיף שָׁמֶן לְמִדוּרָה?! אֲנוּ צְרִיכִים לְרֹאוֹת בְּצַעַר הַשְּׂכִינָה?!

הִבֵּה נִתְאַחַד יַחַד! נִחְדַּל מִהַשְּׁטִיּוֹת! שְׂאֵף אִשָּׁה לֹא תֹאמֵר עַל זוּלָתָהּ, שְׂאֵין לָהּ אֲמוּנַת חֲכָמִים. עֲצֹם הַעֲבָדָה שְׂגָרָה פָּה, יֵשׁ לָהּ אֲמוּנַת חֲכָמִים, כִּי אַחֲרֵת — מַה הִיא מוֹצֵאת פָּה?! מַה רוֹצָה פָּה?! אֶת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם?! אֶת מִי יֵשׁ לָנוּ פָּה בִּיבְנָאֵל?! הֲאֵם לֹא הֵיִינוּ יְכוּלִים לְגוֹר בְּשִׁכּוּנוֹת אַחֲרוֹת בְּאַרְץ, בְּמִקּוֹמוֹת אַחֲרִים בְּאַרְץ?! כָּל אִשָּׁה הַגְּרָה בִּיבְנָאֵל, סִימֵן שֵׁישׁ לָהּ אֲמוּנָה, שְׂפָה זֶה מִשְׁהוּ מִיַּחַד, וַיֵּצֵא מִכָּאן הָאוֹר לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וּמִפָּה תִּהְיֶה הַגְּאֻלָּה!

לִכֵּן אֲבָקָשְׁכֶן מֵאֵד, אֵל תִּגְרַמְנָה לִי לְדַחּוֹת אֶת הַגְּאֻלָּה, חַס וְשָׁלוֹם, וְתִכְרַזְנָה בְּשָׁמִי, שְׂכַל אִשָּׁה הַגְּרָה בִּיבְנָאֵל, יֵשׁ לָהּ אֲמוּנַת חֲכָמִים, אַחֲרֵת לֹא הִיָּתָה נִשְׂאֶרֶת פָּה. עַל-כֵּן רְצִיתִי מֵאֵד שְׂתִפְסַקְנָה עִם הַשְּׁטִיּוֹת וְהַקְּטָנוּיּוֹת שֵׁישׁ בִּינִיכֶן. הִבֵּה עֲזוּרָה לִי לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַסֵּפֶר! מִי שֵׁישׁ לָהּ תְּכִנִּית יוֹתֵר יָפָה — תֹּאמֵר לִי, אֵין זֶה חֲכָמָה לְעֹרֵף בַּקֶּרֶת עַל בֵּית-סֵפֶר, אוֹ לְבִטֵּל מוֹרוֹת וְכוּ', אֲדַרְבֶּה! תִּהְיִינָה כְּלֶכֶן מוֹרוֹת, תִּכְנִסְנָה לְחֲנוּף וְכוּ', אֵינְכֶן יְכוּלוֹת לְתַאֵר אֶת גְּדֹל הַשְּׂכָר שֶׁל אִשָּׁה הַמְּחַנְכֶת בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל לְאֲמוּנָה. וְכַמוֹ-כֵּן בַּתְּלִמוּד-תּוֹרָה — כָּל מִי שֵׁישׁ לוֹ רְעִיּוֹן, יָבוֹא וַיַּעֲזוֹר לָנוּ!

בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, הַמְּעוֹן הַרְחֹב, וְיְכוּלִים לְהַכְנִיס עוֹד וְעוֹד

יְלָדִים, בְּיָדָי אָנוּ בְּצָרָה, אֲבָל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר וְיַתְרַחֵב. הִנֵּה יֵשׁ לָנוּ אֶת הַמוֹסְדוֹת שֶׁלָּנוּ אַחַד-עֶשֶׂר דְּיוֹנִים, וְשֵׁם נִבְנְהָ אֶת כָּל מוֹסְדוֹתֵינוּ — מִבְּנֵי קָבַע, עַל אַפְסֵי וְעַל חֲמַתָּם שֶׁל מִתְנַגְּדֵינוּ וְשׁוֹנְאֵינוּ. יֵשׁ לָנוּ תִּכְנִית נִפְלְאָה לְפָעוּטוֹן, לַגִּנָּים, לְתַלְמוּד-תּוֹרָה, לְבֵית-סֵפֶר, לְבִרְכַת שְׁחִיָּה עֲנֻקִית, שֶׁלֹּא נִצְטַרֵּךְ טוֹבוֹת מֵאַחֲרֵים, אֲבָל יִגִיעַ הַזְמַן גַּם לָזֶה, הַתִּכְנִיּוֹת מוֹכְנוֹת לְבִצּוּעַ, עַל זֶה אָנוּ צָרִיכִים כֶּסֶף וְכו', וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָי יַעֲזָרֵנוּ, אִם נִמְשִׁיךְ לְהַתְפַּלֵּל. כְּמוֹ-כֵן הָאוֹלָם-שְׂמֵחוֹת הָיָה בְּגֵדֵר גִּס וְנִפְלֵא, אִף אֶחָד לֹא חָלַם, שֶׁפֶה יָקוּם אוֹלָם-שְׂמֵחוֹת, וְהִנֵּה הוּא עוֹמֵד, וְעַל אִף שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם כָּל יוֹם מִתְכַנֵּן אֵיךְ לְמַסֵּר אֶת זֹאת, אֲבָל הוּא יִפֹּל קֹדֶם, כְּמוֹ הַמֵּן, שֶׁאִמְרָה לוֹ זָרֵשׁ (אֶסְתֵּר ו', יג): אִם מְזַרְעֵ הַיְהוּדִים מְרַדְּכֵי — נָפוּל תִּפֹּל לְפָנָיו; כְּמוֹ-כֵן הַסֵּמ"ךְ-מ"ם יִפֹּל נִפִּילָה אַחֵר נִפִּילָה, וְאַתָּן תַּחֲזַקְנָה מְעַמְד.

יֵשׁ נָשִׁים הַמְרַגִּישוֹת עֲצָמָן מְבַדְּדוֹת, הִנֵּה טוֹב שֶׁתִּדְבַּרְנָה וְתִתְקַשְׁרְנָה אֵלֵינוּ, לָמָּה לֹא לְהַזְמִין אוֹתָן בְּסַעֲדַת רֹאשׁ חֹדֶשׁ?! בְּעֶרֶב שְׂמִחָה?! יֵשׁ כַּמָּה וְכַמָּה מְשֻׁפְחוֹת שֶׁהֵן בּוֹדְדוֹת עֲדִין, תִּשְׁתַּדְּלֵנָה לְקַרְבָּן, לְעֹזֵר לְהֵן בְּחֻמַּת חַיִּים, וּכְכֹל יְכַלְתְּכֵן, אֲשֶׁר זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבַּרֵּךְ, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (לְקוּט הוֹשַׁע, רַמְזוֹ תַקְכַּב): אָמַר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, חֲבִיב עָלַי חֲסֵד שְׂאֲתָם גּוֹמְלִים זֶה עִם זֶה יוֹתֵר מִכָּל הַזְּבַח שְׂזֹבַח שְׁלֵמָה לְפָנָי; וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֲתָכֵן, אֵינְכֵן יוֹצֵאוֹת הַלִּילָה מִפֶּה, עַד שְׂאֲתָן מְשֻׁלְּמוֹת זוֹ עִם זוֹ, אֵין יוֹתֵר שְׁנֵאוֹ! אֵין יוֹתֵר קִנְאוֹ! אֵין יוֹתֵר לִיצְנוּת וְרַכִּילוּת! וְאַבְקֵשׁ שֶׁכָּל אֵלוֹ שְׂרַחֲקֵתִי מִבֵּית-סֵפֶר, לֹא תִהְיֶה לְהֵן שְׂיִכוֹת עִם בְּנוֹתֵיכֵן.

אֲנִי מִכְּטִיחַ לְכָל אֵלוֹ הַגְּרוֹת כָּאֵן, מִלְּבַד הַחֶלֶק הַרוֹחֵנִי שְׂאִי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּירוֹ וְלִשְׁעֲרוֹ כָּלֵל, אֲזִי הַשְּׂכָר הַגִּשְׁמִי, שְׂיִלְדִיכֵם יִתְחַתְּנוּ בְּגִיל צָעִיר, וְיִהְיוּ הַכֵּי מְאֻשְׁרִים. רַק תַּעֲזְרוּ לִי, וְתִהְיוּ בְּאַחֲדוּת וּבְאַהֲבָה!

וְאֲנִי רוֹצֵה לְהוֹדוֹת לָכֵן עַל שִׁיצְאוֹתֵן לְהַפְצָה מְרַכְזֵת, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם, חֲצִי מֵהַחֹב סְלֻקָּתִי, וְהַפֵּל רַק בְּזִכְרוֹתֵכֵן. הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

יֵעֹזֵר שְׁגֵם הַשְּׁבוּעַ אֲזַכֶּה בְּזִכְוֹתֶיךָ לְסַלֵּק אֶת הַחֲצֵי הַשָּׁנִי, וְכִף לֹא אֶהְיֶה בְּעַל חוֹב, אֵינִי רוֹצֶה לְגַעַת בְּכֶסֶף שֶׁל אִף אֶחָד! בְּרוּךְ הַשֵּׁם, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵינוֹ עוֹזֵב אוֹתִי, יֵשׁ לִי מְקוֹם טוֹב לְהִתְחַבֵּא — אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ! אֲבַקֶּשׁ שְׁתַּעֲזְרֶנּוּ לִי, וְתִרְאִינֵה נִפְלְאוֹת.

וְכֵן אֲבַקֶּשׁ שׁוּב — עֲזֹרְנָה לַעֲשׂוֹת הַעֲתִיקִים מִהַעֲלוֹן שֶׁהוֹצִיאוּ הַבַּחֲוִירִים כָּאֵן, וְתִרְאִינֵה אֵל מֵה מְסֻגָּלִים, וְאֲנִי מְקַנֶּה שֶׁהַשְּׁבוּעַ יִהְיֶה לָהֶם חֲמָשִׁים עֲמוּדִים, וְעַל אִף שֵׁשׁ לִי בְּעִיּוֹת, אָבֵל לַעֲמַת שְׂאֵר יִשִּׁיבוֹת — הֵם צְדִיקִים. יִשְׁנֵם תְּלַמִּידִים שְׁסִימוּ מֵאֵה וְאַחַת פְּעָמִים מִסְּכַת תַּעֲנִית, וְכִכָּר אוֹחֲזִים עֶשֶׂר וְעֶשְׂרִים פְּעַם בְּמִסְכַּת מְגֵלָה, וְאֵלוֹ שֶׁלֹּא הִגִּיעוּ לְמֵאָה וְאַחַת, מִחֲזִיקִים כְּכָר כַּמְעַט בַּפֶּעַם הַשְּׁמוֹנִים, תִּשְׁעִים, תִּשְׁעִים וְחָמֵשׁ וְכוּ' וְכוּ'. וְכֵן יֵשׁ לַבַּחֲוִירִים מִדוֹת טוֹבוֹת, וְלֹא תִכְרַנֶּה אוֹתָם, אִךְ פֹּה וְשָׁם יֵשׁ לִי צֶעַר מֵאֶחָד אוֹ שְׁנַיִם, וְאֲנִי מְקַנֶּה שֶׁהַחֲוִירִים יִדְבְּרוּ עִמָּהֶם שִׂיחָה כָּל יוֹם, וְכִף יִשְׁתַּנּוּ. כְּמוֹ-כֵן אֲנִי מְקַנֶּה תוֹךְ שְׁבוּעַ שְׁבוּעִים לְהִגִּיעַ לְאַרְץ, רַק עָלִי לְסִדֵּר אֶת הַמְּקוֹם, שִׁיְהִיָּה בְּעֵבֹר עוֹד כְּעֶשְׂרִים בַּחֲוִירִים שְׁצִרִיכִים לְהַכְּנִס. וְלִכֵּן בְּיִדֵּי תוֹדִינֵה לִי כְּשֶׁהֶסוּף טוֹב, כִּי סוּף טוֹב — הַכֹּל טוֹב, כְּשֶׁתִּזְכְּרֵנִי לְחַתֵּן יְלָדֶיךָ בְּגִיל צֶעִיר, אֲזוּ תִתְּנֵה לִי תוֹדָה וְהוֹדָאָה עַל כָּל הַהִשְׁקָעָה שֶׁהִשְׁקַעְתִּי, בְּרִאוֹתֶיךָ אוֹתָם מֵאֲשֶׁרִים מְאֹד.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֵעֹזֵר, שְׁנֹזְכָה לְהִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְדִיקָא מִהַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ תִהְיֶה הַגְּאֻלָּה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִתְּפַלֵּל בְּעַדְכֶן, שֶׁתַּצְלִיחֵנִי דְרַכְכֶן תְּמִיד, וְתִרְוִינֵה רַב נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶן.

הַמְּאַחַל לְכֵן בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח קַכְד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר פְּלִלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיָּקָרִים, הַיְוָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְעוֹרֵר אֶתְכֶם, שֶׁהַשׁוֹחֵט שְׁלָנוּ ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, הוּא אֶצְלִי
מִחֶזֶק לְאִישׁ יְרָא ה' מְרַבִּים, וּבְשִׁבִיל זֶה אֲנִי מְעוֹרֵר אֶת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיָּקָרִים לְאָכַל רַק מִהַשְּׁחִיטָה שְׁלוֹ, וְלִכְנֹן כָּל מֵה שֶׁשְּׁחַט עַד
עֲכָשׁוּ זֶה בְּוִדְאֵי כָּשֶׁר, אֲבָל מִפְּנֵי כַּמָּה טַעֲמִים אֲנִי רוֹצֵה שְׁמֵהִיּוֹם
וְהִלָּאָה יִהְיֶה הַמְּשַׁגֵּיחַ ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, וּמֵה שֶׁשְּׁחַט ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר,
עַד עֲכָשׁוּ, יְכוּלִים לְאָכַל בְּלִי שׁוֹם פֶּקֶפוֹק, אֲבָל מֵהִיּוֹם וְהִלָּאָה מִכְרַח
לְהִיּוֹת תַּחַת פְּקוּחַ שֶׁל הַמְּשַׁגֵּיחַ, וְלֹא מִפְּנֵי שְׁאֲנִי לֹא מֵאֲמִין לוֹ, חֵס
וְשְׁלוֹם, אֲלֹא אֲנִי רוֹצֵה לְהַדְּר אֶת הַשְּׁחִיטָה בְּכָל מִיַּי הַדּוֹרִים, וּמֵה
גַּם שְׂיֵשׁ לִי עֲכָשׁוּ תְּכִנִּית, שֶׁתִּהְיֶה הַשְּׁחִיטָה שְׁלָנוּ בְּתַכְלִית הַהַדּוֹר
וְהַיְפִי, עִם כָּל הַהַדּוֹרִים שְׂיֵשׁ רַק לְהַדְּר בְּשִׁחִיטָה.

רְאוּ לְהִתְאַחַד יַחַד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח קכה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ב' אָב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאָד, אֶהוּבֵי תְּלַמִּידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֵין אֶתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׁמִיחָה שְׂיֵשׁ לִי, שֶׁאֶתָּה
מְשַׁקֵּיעַ בִּיְלָדִים יְרָאת שָׁמַיִם, כִּי רַק זֶה מֵה שְׂיֵשְׂאָר מֵאֲתָנוּ, וְאֲנִי
מָאָד מָאָד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְהַמְשִׁיךְ, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר
גְּדוֹל מִזֶּה. רַק חֶזֶק וְאַמֶּץ, וְתִרְאֶה שְׁשׁוֹם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ
בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּזוֹ, אֲנִי מָאָד מָאָד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף
כָּל סוּף אַחַר הַרַע יְבוֹא הַטוֹב, שְׁנִזְכֶּה לְרִאוֹת אֶת הַטוֹב מִהַבְּחוּרִים,
וְתִהְיֶה לְאֵל, הַבְּחוּרִים פֹּה הַתְּחִילוּ לְהוֹצִיא עֲלוֹן שֶׁל שִׁיחוֹת

וְדְבוּרִים שֶׁשָׁמְעוּ פֹּה, וְזֶה יוֹצֵא מְאֹד מְאֹד יָפֶה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא שְׂיִמְשִׁיכוּ, וְזוֹ תִהְיֶה תוֹעֵלַת גְּדוּלָּה לְהִבָּא.

הַעֲקָר רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי גְדוּל אֲדוֹנָנוּ
וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

חֲזוּק, חֲזוּק, וְאַל תִּתְפַּעַל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי גְדוּל אֲדוֹנָנוּ
וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח קכו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ב' אָב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו
נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

בְּוֵדָאֵי אַתֶּם צְרִיכִים לְנִסְעַ וּלְנוּחַ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם
כַּחוֹת חֲדָשִׁים, וְאֵת הַשְּׁעוּרִים נִקְלִיט וְנַעֲבִיר דְּרָךְ הַדָּאֵר אֶלְקָטְרוֹנִי,
וְאִין שׁוּם בַּעֲיָה.

אוֹדוֹת הַמְּרָאָה מְקוֹמוֹת אֵין לִי אֶת זֶה מְרַכְזוּ, כִּי אִמְרָתִי אוֹתָם
מְהֵרָאשׁ, וּבְוֵדָאֵי תִמְצָאוּ אֶת זֶה, וְאִם לֹא, אֲנִי אֲכַנִּים אוֹתָם פֹּה.

הַעֲקָר רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְאִין אַתֶּם
יְכוּלִים לְתָאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדַל הַזְּכוֹת שֶׁיֵּשׁ לָכֶם.

הִנֵּה הַבְּחוּרִים הִתְחִילוּ מִשְׁבּוּעַ שְׁעֵבֵר לְהוֹצִיא עֲלוֹן בְּשֵׁם "מִן
הַנַּחֲל", וְזֶה יוֹצֵא מְאֹד מְאֹד יָפֶה, מִמֶּשׁ לְהַפְּלִיא פְּלָאֵי פְּלָאִים, וְאֲנִי
מְאֹד מְתַפְּלָא, אִיךָ לֹא יִדְעָתִי שֶׁיֵּשׁ לָהֶם כַּחוֹת כָּל-כָּף גַּעְלָמִים,
וְכִתְבוּ כָּל דְּבוּר, וְהַשְּׁבּוּעַ כְּבָר יוֹצֵאוּ עֲשָׂרִים וּשְׁנַיִם עֲמוּדִים. וְלִכְן

אָנִי שׁוֹלַח לָכֶם דְּגָמָא אַחַת, כְּדֵי שְׁתַּשְׁלַחוּ אֶת זֶה לְאַשְׁדּוֹד אֶל ...
וּתְגִיד לוֹ, שֵׁישׁ לָנוּ שְׁלֹשָׁה עוֹרָכִים, וְזֶה יֵצֵא מְאֹד מְאֹד יָפֵה. אָנִי
מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִמְשִׁיכוּ כֶּף, וְאִזּוּ נוּכַל לְהַדְפִּיס אֶת זֶה
בְּכֶרֶךְ אַחַד גְּדוֹל.

אָנִי מְקַנְהָ שְׁקִבְלַתֶם אֶת הָאֲבוֹת שֶׁשְׁלַחְתִּי, וּבְעִזְרוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, תּוֹךְ
שְׁבוּעַ אָגָמֵר אֶת כָּל הַסֵּפֶר, וְנוּכַל לְהַדְפִּיס אֶת זֶה עוֹד לְפָנַי רֵאשׁ
הַשָּׁנָה.

אָנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה לְהַמְשִׁיךְ — הֵן עִם ה'שִׁפְת הַבַּנְחַל', וְהֵן
עִם הַסְּדוּר, אֶךְ אָנִי מְאֹד מְאֹד טְרוֹד עִכְשׁוּ בְּהַעֲבֵרַת הַדִּירָה.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח קכז.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁמַיִם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ב' אָב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָה אֵמֵר לָךְ! אֵין לָךְ מִשְׁגַּ אֵיזָה צַעַר וְעִגְמַת נֶפֶשׁ יֵשׁ לִי מִכָּל
הַצְּדָדִים, וּמִכָּל עֲנָן וְעֲנָן וְכוּ', וּתְהִלָּה לְאֵל, עֵקֶר הַנִּחַת יֵשׁ לִי רַק
מִמֶּךָ, שְׁלֻקְחַת אֶת כָּל הָעֲנָנִים בְּיָדֶיךָ, וְלִכֵּן רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי
אָפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאָנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכָּה לְשֵׁלֵם
אֶת כָּל הַחֻבוֹת, וּמָה גַם שְׁנִזְכָּה לְהִתְחִיל לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ
הַגְּדוֹל.

בְּיָדַי סֵפֶר לָךְ ... גֵּרוּ יְאִיר, אֶת גְּדָל הַנְּסִים שֶׁהָיוּ לָנוּ, שֶׁהֲרַשַׁע
חַתֵּם לָנוּ, וְאָנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוּכַל גַּם בְּקָרוֹב לְקַבֵּל
רְשׁוֹן עַל הַבֵּית-מְדֻרָשׁ, וְאֵיךְ אָמַר הַתֵּם הַקְדוּשׁ: "אֲצַל הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא הַכֹּל יָכוֹל לְקָרוֹת". וְלִכֵּן עָלִינוּ רַק לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׁאֵת
וּבְיָתֵר עֲזוֹ.

רְצִיתִי מְאֹד לְדַבֵּר אִתְּךָ, אֲבָל הֵייתִי כָּל הַיּוֹם טְרוּד, וּבִפְרָט
שֶׁהֲצִרְכָּתִי לְדַבֵּר כַּמָּה דְרָשׁוֹת, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁזֶה יַעֲזֹר לְךָ הַהוֹרָאת קִבְעַת מִכָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו.

בְּעֵינַי הַדִּירָה שְׁלִי וְכוּ', אִם אַתָּה יָכוֹל לְשַׁפֵּץ אֶת זֶה וְלִצְבֹּעַ,
עַד שָׂאֲנִי בָּא, זֶה יִהְיֶה לִי חֶסֶד חַנּוּם גָּדוֹל מְאֹד.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְדַבֵּר אִתְּךָ עוֹד לְפָנַי הַשְּׂבֵת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֶת הַמִּכְתָּב בְּעֵבוֹר הַשּׁוֹחֵט ר' ... גְּרוֹ יְאִיר, תִּתְּלָה בְּלוּחַ
הַמוֹדְעוֹת שְׁלֶךְ.

כח קכח.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ב' אָב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, אֶהוּבִי, תִּלְמִידִי ... גְּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְיךָ, וְתִקְבַּע עֵתִים
לַתּוֹרָה, כִּי כָּךְ אָמַר הַתַּנּוּא הַקְּדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ו'): 'אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם
לֹא כֶּסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֵא תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים
טוֹבִים בְּלִבְדוֹ'; וְלִכֵּן חָבַל עַל כָּל יוֹם שֶׁעוֹבֵר בְּלִי לַמּוֹד חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י
עִם הַתְּרַגּוּם, וּבְלִי פָּרָק מְשֻׁנּוּת וְדָף גְּמָרָא, וּבְלִי סִימָן בְּשִׁלְחַן עֲרוּף,
כִּי יִמִּינֵנו כְּצֵל עוֹבֵר, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לֵילָה, וְהִנֵּה שְׁבוּעַת וְהִנֵּה חֲדָשׁ
וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֵּל פּוֹרֵחַ. וְלִכֵּן רְאֵה לְקַחַת אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְיךָ, וְ'תִגְנַב'
בְּכָל יוֹם לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְכָךְ פָּרַשׁ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ו),
חֵלֶק א', סִימָן רפד), שְׁשׂוֹאֲלִים אֶת הָאָדָם בְּשָׂמִים — קִבְעָת עֵתִים
לַתּוֹרָה? 'קִבְעָת' הוּא לְשׁוֹן גָּזַל, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב (מִשְׁלֵי כב, כג): "וְקִבְעָת
אֶת קִבְעֵיהֶם נִפְשׁ", הֵינּוּ שְׁשׂוֹאֲלִים אֶת הָאָדָם אִם גָּזַל מִהֶזְמַן שֶׁהוּא
טְרוּד — לַתּוֹרָה, כִּי צָרִיךְ הָאָדָם לְחַטֵּף עֵתִים לַתּוֹרָה — מִתּוֹךְ

העסק. ולכן אל תהיה בטלן! אלא ראה 'לגנב' בכל יום קצת זמן, ותלמד תורה, אשר אין למעלה מזה, וכן תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר כל דבור ודבור שמדברים אל הקדוש-ברוך-הוא, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל, ואם היית יודע את מעלת המדבר אליו יתברך, היית חזק בזה מאוד מאוד, כי אצלו יתברך יכולים לפעל כל מה שצריכים. ואיתא (תנא דבי אליהו רבה, פרק טו): לפי שכל המרבה שיחות ותפלות, הם המלווין אותו לבית עולמו. ולכן אל תהיה בטלן! ותדבר בכל יום אליו יתברך, אפלו קצת דקצת, כי כל דבור ודבור הוא כלי להמשיך בו שכינת עזו יתברך למטה.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתבוא להתפלל במנין "התאחדות האברכים", וזה אצלי גחת רוח גדול מאד, שכל יוצאי ישיבתנו "היכל-הקדש" מתפללים ביחד עם הגנ"ס שלנו, ולכן תעשה כל מיני מאמצים לבוא בליל שבת להתפלל, שמתחילים רבע שעה אחר הדלקת גרות, ובבקר בשבת מתחילים בתשע ורבע, ובמנחה מתחילים ארבעים דקות קדם השקיעה, ואחר-כך אני מאד מאד רוצה, שתאכל סעדה שלישית בצותא עם כל האברכים, והאברך היקר לי מאד ר' ... גרו יאיר, ילמד אתכם "לקוטי-מוהר"ן", ואחר-כך תתפללו ערבית, ואם תקימו את דברי, אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הנחת-רוח שתגרום לי, כי אתם כלכם חקוקים בפנימיות לבבי, ואני כל-כך מצטער למה במשך כל הזמן שהייתם אצלי, לא למדתי אתכם, כי עם הבחורים הצעירים שלומדים עכשו, יש לי כמה שעורים בכל יום, אבל העבר אין, ונראה מה יכולים עוד לתקן עכשו, וזה יתן לכם כח על כל השבוע.

אני מאד מקנה שתקיים את דברי, ותצליח דרכך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כח קכט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר דברים, ב' אב ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אֶל ידידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

רצייתי שתכתוב לי מה התכנית שלך בדיוק בענין הבשר, כי אני
רוצה לחדש את מערכת השחיטה בתכלית ההדור והיפי.

תהלה לאל, בנך ... גרו יאיר, השתפר מאד, והוא נעשה אחד
מהעורכים של העלון "מן הנחל", וזה יוצא מאד מאד יפה,
והשבוע יוצאים עשרים ושנים עמודים, ולכן תכין מקום בלוח
המודעות לתלות את זה לפני שבת, כדי שאנשי שלומנו יגנו, כי
גם אני נהנה מזה, ולא ידעתי את הכחות הטמונים בבחורים
הצעירים האלו, שממש כל דבור שרק דברתי רשמו, וכן פדאי
לעשות מזה עתקים בשביל הורי הבחורים שלומדים פה.

מלבד זאת יש לי מכתב כללי שישלח לך ... גרו יאיר, שתתלה
את זה בלוח המודעות, כי זה מאד מאד נחוץ בשביל הבשר. פה
תקבל גם מכתב כללי בעבור ר' ... גרו יאיר, ואני מקנה
להקדוש-ברוך-הוא לחדש את השחיטה בצורה מסדרת, אבל,
לצערי הרב, זה מכרח להיות בחשאי, מפני המסירות של הסמ"ך-
מ"ם, ימח שמו וזכרו.

הקדוש-ברוך-הוא שאמר לעולמו די, יאמר לצרותינו די.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כח קל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ב' אָב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד, אֱהוּבִי, תְּלַמִּידִי ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כְּתַבְתִּי כְּבָר מִכְתָּב לְכָל הָאֲבָרְכִים, וְאֲנִי מָאד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִצְיָתוֹ אוֹתִי.

אוֹדוֹת הוֹלֵכֶת סֵפֶר תּוֹרָה מִבֵּית-הַפְּנִסֶּת לְבֵית-הַפְּנִסֶּת, מִתָּר
עַל-פִּי דִין עִם לוֹוֵי שֶׁל עוֹד אִישׁ, כָּל הַשְּׂאֵלָה לְהוֹצִיא סֵפֶר תּוֹרָה
מִבֵּית-הַפְּנִסֶּת לְבֵית פְּרֻטִי, שֶׁעַל זֶה נִפְסַק, שְׂצָרִיכִים לְהִיּוֹת בְּטוֹחִים
שְׂקוֹרְאִים לְכָל הַפְּחוֹת שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים, אִם לֹא לְאָדָם גָּדוֹל מָאד, אֲבָל
מִבֵּית-הַפְּנִסֶּת לְבֵית-הַפְּנִסֶּת, מִתָּר לְהוֹלִיךָ עִם לוֹוֵי אֶחָד, וַיֵּשׁ
מִחֲמִירִים מָאד עִם לוֹוֵי שֶׁל מִנְיָן, וְאִינִי יוֹדֵעַ אֶת מְקוֹרוֹ.

בְּעֵינַי זְמַנִּי הַתְּפִלָּה כְּתַבְתִּי כְּבָר לְכָל הָאֲבָרְכִים, שְׂמִנְחָה עָרַב
שְׂבַת רְבַע שְׁעָה אַחַר הַדְּלָקַת גֵּרוֹת, וְשַׁחֲרִית בְּבִקְרָה זֶה תִּשְׁעָ וְרַבְעָ,
וּבְמִנְחָה אַרְבַּעִים דְּקוֹת לְפָנַי הַשְּׂקִיעָה, וְאֲנִי מְקַנְהָ שְׂפָלָם יִקְיָמוּ אֶת
דְּבָרִי.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח קלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ב' אָב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

פֶּה תִקְבַּל עֲלוֹן "מִן הַנַּחַל", שְׂיִצְאָ בְּיִזְמָתוֹ שֶׁל בְּנֵךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר,

וְהוּא מֵרְאשֵׁי הָעוֹרָכִים, וַיֵּשׁ לוֹ עוֹד שְׁנֵי עוֹזְרִים, וְזֶה יֵצֵא כָּל-כָּף יָפָה, שְׁלֵא הָאֲמֵנֵתִי מִגְדֵּל הַכַּחוֹת שֵׁישׁ בּוֹ, וְהִשְׁבּוּעַ יֵצֵאוּ עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם עֲמוּדִים, וְלָכֵן רְצִיתִי שְׁתַּתְּלֶה אֶת זֶה עַל לִוַח הַמּוֹדְעוֹת בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" בְּאֶשְׁדּוֹד.

הָעֵקֶר רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבָעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוּכַל עֲכָשׁוּ לְהִדְפִּיס בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבִיָּתֵר עֵז.

רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבָעוּלָם, וְאֵל תִּשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, וְאֲנִי מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וּשְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח קלב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ב' אָב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, הַצְּמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר. לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רָאָה לְשָׁמֵר מְאֹד עַל בְּרִיאוֹת גּוֹפְךָ, וְשׁוּם דְּבָר שְׁלֵא יוּכַל לְשִׁבֵּר אוֹתְךָ.

כָּבֹד כְּתַבְתִּי לָךְ, שֶׁהַפַּעַם אֲנִי לֹא יְכוּל לְהִיּוֹת בְּאַרְץ יוֹתֵר מִחֲמַשָּׁה יָמִים, כִּי אֲנַחְנוּ עוֹבְרִים לְבִנְיָן חֲדָשׁ, וְהִטְרָדוֹת רַבּוּ עָלַי כְּמוֹ שֶׁרַבּוּ וְכוּ', וְלָכֵן לֹא אוּכַל לַעֲשׂוֹת שׁוּם כְּנָסִים.

רָאָה לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד בְּעִנְיַן הַהִפָּצָה, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְכַתֵּב אֶת הַמַּכְתְּבִים, הָעֵקֶר שְׁצָרִיכִים תְּמִיד מְפִיצִים חֲדָשִׁים, בְּאִפְּן שְׁנוּכַל לְהַפִּיץ מֵה שִׁיּוֹתֵר, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּיּוּם, הָעֶרְב־רַב עוֹשִׂים כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם לְעֵקֶר אֶת

הַאֲמוּנָה מִנְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְנוֹתְנִים יָד חֲפָשִׁית לְמַסְיוֹנָרִים, יִמַּח שָׁמַם, וְאִין שׁוּם עֲצָה רַק לְלַכֵּת לְהַפְצָה, לְהַפְיץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים, שְׁאָמַר מִוֵּהַרְנֵנָּה ז"ל לְפָנַי הַהִסְתַּלְקוֹת שָׁלוֹ, טְרִיף פְּסוּל מִתְגַּבֵּר וּמִתְפַּשֵּׁט בְּעוֹלָם, אָבֵל אֲנִי מְקַוֶּה שְׁעֵלָה אֶחָד מִסְפָּרֵי רַבְּנוֹ, יִהְיֶה תִקּוּן עַל הַכֹּל; זֶה סוֹכֵב עַל הַחוֹבְרוֹת וְהַקּוֹנְטְרָסִים, שֶׁהֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבְּנוֹ ז"ל וּמוֹהַרְנֵנָּה ז"ל, וְלִכֵּן רָאָה לְחַדֵּשׁ תְּמִיד מְפִיצִים חֲדָשִׁים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת וּמְשַׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח קלג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ג' אָב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

הִנֵּה בְּדַבָּר לְעֵבֶר לְמוֹשֵׁב ... זֶה דְּבַר נְכוֹן, כִּי הוּא מְקוּם נִפְלָא, וּמָה גַם שְׁיִישׁ שָׁם תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים, וַיַּעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְמַכּוֹר אוֹ לְהַשְׁפִּיר אֶת הַדִּירָה שְׁיִישׁ לָכֶם בְּמוֹשֵׁב, וְתוֹכְלוּ לְעֵבֶר מָה שְׁיִוְתֵר מֵהָר, וְתִזְכּוּ לְתַת לִילְדִים חֲנוּף תּוֹרְנִי, וְתִרְוּ מֵהֶם רַב גַּחַת דְּקַדְשָׁה, וְגַם הֵם יִגְדְּלוּ תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּצְלִיחֵי דְרַבְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח קלד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ג' אָב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... נְרוֹ יֵאִיר.

לִנְכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, אֶף מֵרַב טְרִדוֹתַי הַרְפוֹת לֹא הָיָה
הַפְּנֹאֵי לְהַשִּׁיבְךָ.

הִנֵּה בָּאָה לִיְדִינּוּ מִצְוֶה גְדוּלָה מְאֹד, יְדִינּוּ ר' ... גֵּרוּ יְאִיר,
עוֹמֵד לְגַמֵּר אֶת הַדִּירָה בְּשִׁבִיל בֵּיתוֹ, וְהִרְשַׁע מִסַּר אוֹתוֹ, וּבָא פִקְח,
וְאָמַר לוֹ שֶׁהוּא יַעֲלִים עֵינַי עַד יוֹם רֵאשׁוֹן, וְשִׁיגְמַר מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר,
וְלִכְּן הוּא צָרִיךְ עֲזָרָה, וְאִם אַתָּה יְכוּל לְבוֹא עִם עוֹד כְּמָה בַּחוּרִים,
מִמָּשׁ תַּצִּיל אֶת הַמַּצָּב, וּבִזְכוּת הַמִּצְוֶה הַגְּדוּלָה הַזֶּה, יַעֲזֹר לְךָ
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבַעֲזָרְתוֹ יִתְבַּרְךָ, תִּזְכֶּה גַם-כֵּן לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים
שֶׁלְּךָ סְמוּךְ לַפְּרָקִים.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכֹל מִיְנֵי אֲפָנִים שְׁבַעֲעוֹלָם, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתְּהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁפִּיל
וְתִצְלִיחַ.

הִנֵּה טוֹב לְקַחַת גַּם כְּמָה בַּחוּרִים מִיִּשְׁבֵּיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר",
וְשִׁיעֲזָרוּ לְגַמֵּר אֶת הַבְּנִיָּה הַיּוֹם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח קלה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְר דְּבָרִים, ג' אָב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, ר' ... גֵּרוּ יְאִיר.

אִם יֵשׁ בְּאִפְשָׁרוֹת בְּצַהָרִים לְשַׁלַּח כְּמָה בַּחוּרִים לְעֹזֵר לִיְדִינּוּ
ר' ... גֵּרוּ יְאִיר, לְגַמֵּר אֶת בְּנִיַּת הַדִּירָה, תְּהִיָּה מִצְוֶה גְדוּלָה מְאֹד שֶׁל
הַכְּנָסַת פְּלָה, כִּי בָּא פִקְח, וְהִזְהִיר אוֹתוֹ שְׁבִיּוֹם רֵאשׁוֹן נוֹתָנִים לוֹ צו
הַפְּסָקַת עֲבוּדָה, וְהָיֹת שְׁבִיּוֹם שְׁשֵׁי הַכֹּל סְגוּר, לִכְּן יִזְדַּרֵּז מֵה שְׁיֹתֵר

מִהָר לְגִמְרוֹ, וְכִכְהָ לֹא יוּכְלוּ לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבָר, וְלִכֵּן זֶה מִצְוָה גְדוֹלָה לְסַיֵּעַ בְּיָדוֹ, וְזֶה בְּכֻלּוֹ הַכְּנָסֶת כְּלָהּ, וּבִזְכוּת הַמִּצְוָה הַזֶּה יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנֹזֶפֶה לְחַתֵּן אֶת כָּל הַבַּחֲוָרִים.

וּמַחֲמַת טְרָדוֹתֵי הַרְבוּת עֲכָשׁוּ — הַהֲכָרַח לְקַצֵּר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כַּח קלוּ.

בַּעֲזֹרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר דְּבָרִים, ג' מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

הִנֵּה שְׁמַעְתִּי, שְׁאֵתָה מְאֹד מְעַנֵּן לְקִנּוּת רֶכֶב, וַיַּעַן שְׂיָדִידְנוּ ... נִרוּ יְאִיר, נִמְצָא בְּצָרָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְהוּא רוֹצֵה לְמַכֵּר אֶת הָרֶכֶב שְׁלוֹ בְּעָרָף בְּשַׁבְעִים אוֹ שְׁבַעִים וַחֲמִשָּׁה אֶלְף ש"ח, אִם תּוּכַל לְהַתְעַנֵּן בְּזֶה, זֶה תִּהְיֶה מִצְוָה גְדוֹלָה מְאֹד שֶׁל פְּדִיוֹן שְׁבוּיִים, כִּי רוֹצִים לְהוֹצִיא אוֹתוֹ מִהַדְרִיָּה בְּיוֹם שְׁנִי.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּמִּיד נֹזֶכֶה לַעֲסֹק בְּמִצְוֹת, וְלַעֲזֹר אֶחָד לְשָׁנִי, כִּי רַק זֶה חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ — כְּשֶׁפָּר יִשְׂרָאֵל עוֹזֵר לְשָׁנִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כַּח קלוּ.

בַּעֲזֹרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר דְּבָרִים, ג' מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר.

הִנֵּה שְׁמַעְתִּי אֶת הַבְּעִיָּה שְׁאֵלֶיָּה נִקְלַעְתָּ, וְלִכֵּן אֲנִי חוֹשֵׁב שְׁכַדְאֵי לְלַכֵּת עִם הַהֲצָעָה שֶׁל יְדִידְנוּ ... נִרוּ יְאִיר, וְאֲנִי אֲדַבֵּר פֶּה עִם שְׁנֵי

אחיק ... גרו יאיר, וכן עם ... גרו יאיר, שיעזרו לך, וכן תמצא פה מכתב בעבור אחיק ... גרו יאיר, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתוכל לצאת מהסכך הזה שנסתבכת, הן אמת שזה מכניס את האדם בקטנות המחין, עם כל זאת ראה להתחזק אתה ואשתך, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתוכל לצאת מזה מה שיותר מהר.

באמת כל החיים מלאים נסיונות קשים ומרים, ועקר גדלת ברו ישראל — כשזוכה להחזיק מעמד, ואינו נשבר מכל מה שעובר עליו, ולכן ראה לעשות כל מיני פעולות להיות בשבת רק שמח, כי כך הזהירנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ז, חלק ב', סימן יז), שבשבת צריכים להיות אף ורק שמח. וראוי ונכון לך עכשו ללמד את התורה הזו, ולומר עליה את התורה מ"לקוטי-תפלות", כי באמת אם תהיה בשבת בשמחה, אתה ואשתך, תוכל להמשיך עליך ישועה, כי כך מובא בזהר, שכל הברכות שנגמשכות לאדם בששת ימי החל, באות רק משבת, ולכן כדאי לך ולאשתך ללמד ביחד את המאמר הנ"ל, ולומר התפלה בלקוטי-תפלות, חלק ב', תפלה י"ח, וזה בודאי יעזור לך.

המאחל לך שבת שלום...

כח קלח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר דברים, ג' מנחם-אב ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אהובי, ידידי ... גרו יאיר.

באתי לבקש אותך מאד, היות שאחיק ... גרו יאיר, נקלע למצב מאד לא נעים, ויש לו חוב של עשרים אלף ש"ח, ויש לו כפר צו פנוי, לכן אם אתה יכול לעזור לו באספת צדקה — למצוה רבה יחשב, ובזכות המצוה הזו, יעזור לך הקדוש-ברוך-הוא, שאתה וילדיך אף פעם לא תצטרכו לבוא למצב כזה.

אֲנִי בְּאֵמַת יוֹדַע, שְׁגַם אֶתָּה תִּקְוֶעַ בְּחֹבוֹת מֵהַחֲתָנוּת שֶׁל יְלִדֶיךָ,
עִם כָּל זֹאת תִּתְאַמֵּץ וְתַעֲשֶׂה הַתְּעוֹרְרוֹת בֵּין שְׂאֵר אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו,
וּבְיָדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבִזְכוּת הַמְּצִיגָה הַזֹּאת
תִּשְׁעַע בִּישׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת.

הַמְּאַחֵל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

כח קלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ג' מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

פֶּה תִקְבֵּל כַּמָּה מִכְתָּבִים דְּחוּפִים, שֶׁתִּמְסַר אוֹתָם תִּכְף-וּמְיָד, כִּי
הֵם מְאֹד מְאֹד נְחוּצִים, שֶׁיִּגִּיעוּ עוֹד לְפָנַי קְדוֹשׁ לִיעֲדָם.

עֲרִין לֹא דוֹחַת לִי מֵהַ תִּכְנִית שֶׁלְךָ בְּעִנְיַן הַבְּשֵׁר, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר
בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן לְהִשְׁאֵר בְּלִי בְּשֵׁר, וַיֵּשׁ לִי תִכְנִית לְהִרְחִיב אֶת
הַמְּקוֹם מִחוּץ לְיִבְנָאֵל, וְעַל-כֵּן אִם אֶתָּה רוֹצֵה לְקַבֵּל אֶת זֶה עַל
עֲצָמְךָ, תִּכְתָּב לִי תִכְף-וּמְיָד, וְאִם לֹא, גַּם-כֵּן תִּכְתָּב לִי, אֵין לָנוּ
בְּרָרָה, כִּי הַסְּמִ"ךְ-מ"ם מוֹסֵר אוֹתָנוּ בְּכָל מִיָּנִי מְסִירוֹת, וּמִצַּד אֶחָד
זֶה סְכוּן, אֲבָל מִצַּד שֵׁנִי אֵין לָנוּ בְּרָרָה, וְכָל קִיוִּמָנוּ פֶּה בְּיִבְנָאֵל זֶה
גַּם אֶחָד גְּדוֹל, שֶׁהִרְשָׁע מִרְשָׁע הַזֶּה לֹא יִתַּפֵּס אוֹתָנוּ.

הַמְּאַחֵל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

כח קמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ג' מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מֵאֵד מְאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ, שְׁאַתָּה מְעַנֵּן לְהַפְנֵס בְּעֵבֵי הַקּוֹרָה, לְהַצִּיל אֶת הַמִּצֵּב שֶׁל יְדִידֵנוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר, אֲבָל אֲנִי מְאֵד רוֹצֶה, שְׁתַּקַּח אֶת הָעֲנִינִים בְּיַדְךָ וְגַם אֶת הַפֶּסֶף, כִּי הוּא, לְצַעְרֵי הָרַב, מִפְּקָר וְכוּ', מֵרַב יְאוּשׁ לֹא אֲכַפֵּת לוֹ כְּלוּם וְכוּ', וְלֵנוּ זֶה תִּצְאָ צָרָה גְדוֹלָה, אִם חֵס וְשְׁלוֹם, לוֹקָחִים לוֹ אֶת הַבֵּית, כִּי יִהְיֶה לָנוּ בְּעִוֹת אַחֲר־כֶּף לְבָנוֹת אֶת בֵּית־הַמִּדְרָשׁ, כִּי הַשֶּׁכֶן יָכוֹל לַעֲצֹר, וְאֲנִי מְאֵד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְשִׁיֵּצֵא מֵהַצָּרָה שְׁנִקְלַע בָּהּ.

בְּמוֹצָאֵי־שַׁבַּת תְּדַוּחַ לִי חֲדָשׁוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כח קמא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדֵּר דְּבָרִים, ג' מִנְחָם־אָב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיִחִיו נִצַּח.

הִנֵּה קִבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וְשִׁמְעֵתִי בְּאִיזוֹ צָרָה אַתֶּם נִמְצָאִים, וְאֲנִי מִשְׁתַּדֵּל בְּכָל מַחִיר לַעֲזֹר לָכֶם, וְהִצַּעֲתִי לְ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׁיִקְנֶה אֶת הָרֶכֶב שְׁלָכֶם, אֲפִלוּ לְשִׁבְעִים אוֹ לְשִׁבְעִים וַחֲמִשָּׁה, כֶּף לְכָל הַפְּחוֹת תּוֹכֵל לְשָׁלֵם לְבִנְךָ, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָךְ צוּ פְּנוּי, וְאַחֲר־כֶּף תּוֹכֵל לְהִתְרַחֵב לְצֵאת לְחוּץ לְאַרְץ, וְלִקְחַת הַלְוָאוֹת אוֹ לְאַסֵּף צְדָקָה, אֶף רְצִיחֵי מְאֵד, שְׁפָל הָעֲנִינִים יַעֲבִרוּ דְרָךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי אַתָּה ... תִּהְיֶה לִי בְּרִיא, אֲדִישׁ, וּמֵרַב יְאוּשׁ, אַתָּה נִכְנָס לְמִטָּה וּמִכֶּסֶה אֶת רֵאשֶׁף וְכוּ' וְכוּ', וְלֵנוּ תִּהְיֶה רַעַה גְדוֹלָה, אִם, חֵס וְשְׁלוֹם, יִהְיֶה לָךְ צוּ פְּנוּי, מִי יוֹדֵעַ אִם חִלּוּנִי לֹא יִכְנָס בָּזֶה, אֲזִי אֲנִי חִלּוּנִי לֹא יְכוּלִים לְבָנוֹת אֶת בֵּית־הַפְּנִסֶת חֵס וְשְׁלוֹם. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֵד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי, שְׁיִדְּוֵנוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר, יִקַּח אֶת הָעֲנִינִים בְּיָדָיו, וְכֶף הַכֹּל יָבוֹא עַל נְכוּן.

הַעֲקָר לֹא לְהַתְיַאֵשׁ אֶפְלוּ בַּמַּצְבִּים הַכִּי קָשִׁים, כִּי לַפְעָמִים
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר בְּרַגְעַ הָאֲחֵרוֹן, וְאַתָּה הָאֵל עוֹשֶׂה פְּלֵא,
וּבְיָדָי יַעֲשֶׂה עִמָּךְ נִפְלְאוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כח קמב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ג' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מֵאֵד, הַצְּמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

שָׁמַעְתִּי שְׁהֵייתְ בְּקִרְיַת גַּת וְנִתְּתָ הַרְצָאָה, הֵיוּ הַמּוֹן אֲנָשִׁים,
וְחֻזְקַת אוֹתָם וְעוֹרְדַת אוֹתָם בְּאִמוּנָה פְּשוּטָה.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֵין עוֹד דְּבַר גְּדוֹל מְזֵה, וְהַזְכוּת הַזֹּאת
בְּיָדָי תִּגָּן עֲלֶיךָ וְעַל יְלָדֶיךָ, כִּי בְּאִמַּת עֲלִינוּ לִזְכֹּר, שְׁחַטָּאנוּ כָּל-כָּף
הַרְבֵּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִי יוֹדֵעַ אִם נוֹכַל לְתַקֵּן אֶת זֶה, אֲבָל בְּזֵה
שְׁנֹקֵרֵב יְהוּדִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַתַּקּוּן הַכִּי גְּדוֹל. וְלִכֵּן
תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם, לְהַמְשִׁיךְ וּלְדַבֵּר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ,
וּלְהַחֲדִיר בָּהֶם אִמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אִמוּנָה בְּצַדִּיק, וְהַעֲקָר
תַּחֲדִיר בָּהֶם לְדַבֵּר הַרְבֵּה אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֵה הַיְסוּד אֲצֵל
רַבֵּנוּ ז"ל, וּבְזֵה תְלוּיָהּ הַגְּאֻלָּה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כַּח קִמְג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ג' מִנְחָם־אָב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי דִּין וְחֻשְׁבוֹן, שְׁהֵייתָ עִם יְדִידֵנוּ ... גֵּרוּ יְאִיר,
בְּקִרְיַת גַּת, וְהַפְצָתָ שָׁם אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר גְּדוֹל מְזָה, יַעֲזוֹר
הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתַּמִּיד תַּעֲסֵק בְּעַבְדוּתָה הַקְדוֹשָׁה הַזֹּה, כִּי זֶה עֲקָר
הַתְקוּן שֶׁל הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם — לְקָרֵב רְחוּקִים. וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל,
שְׂבִיבָה שְׂמֻקְרָבִים רְחוּקִים, הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מוֹחֵל גַּם עַל עוֹוֹנוֹתָיו.
וְלִכֵּן עַלֵינוּ לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם, לְגַדֵּל
אֶת שֵׁם הַצַּדִּיק בְּעוֹלָם וּלְפָרְסָמוֹ, וְעַל־יְדִידֵי־זֶה נִזְכָּה לְתַקֵּן אֶת כָּל מָה
שֶׁפָּגַמְנוּ וְשִׁחַתְנוּ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְחַזֵּק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַתּוֹרָה הַקְדוֹשָׁה,
וְאִפְלוּ קִצַּת דְּקִצַּת, וְכֵן לְהַתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר
אֵין לְמַעַלָּה מְזָה.

הַמְּאַחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כַּח קִמְד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ג' מִנְחָם־אָב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר
לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לְדַעֲתִי, הַהֲצָעָה הָרְאוּשׁוֹנָה זֶה יוֹתֵר נִרְאָה בְּעֵינַי, רַק לְשַׁפֵּץ אֶת

הסדקים ולצבֵעַ אֶת כָּל הַבֵּית, פִּי הוּא בְּעֶצְמוֹ אוֹמֵר, שְׁצַרְיִכִים לְהֵבִיא מִהֵנְדֵס וְתִכְנִית בְּצוּעַ לְהֵרֵס וְלִשְׁבֹר, וְזֶה רַק עַל שְׁנֵתִים, בֹּא נַעֲזֹב אֶת זֶה אִיךָ שֶׁהוּא, רַק לְסִדֵּר אֶת הַסְּדָקִים וְלִצְבֵּעַ, רַק הַבְּעֵיָה שְׁאֲנִי מִפְּחַד, שְׁעַד שְׁאֲבוֹא זֶה לֹא יִגְמַר, וְאִז לֹא אוּכַל לְהֵיוֹת שָׁם, וְלִכֵּן אוֹלֵי עֲדִיף לִצְבֵּעַ אַחַר שְׁאֲלֶךָ, אָבֵל בֵּין כֶּף לְסִדֵּר אֶת הַרְשָׁתוֹת בְּכָל הַחֲלוֹנוֹת, וְכֵן בְּמַרְפֶּסֶת לְסִדֵּר שָׁם רְשָׁתוֹת, שְׁלֹא יִכְנָסוּ הַיּוֹנִים, וְלִצְבֵּעַ שָׁם, שְׁזֶה מְאֹד מְלַכְלֶךְ, וְעוֹד תִּקְוֹנִים, שְׁיִכּוּלִים לְתַקֵּן וְלִנְקוֹת.

בְּעֵינַי מַה שְׁאַתָּה שׁוֹאֵל מַה יּוֹתֵר דְּחוּף — הַחֲנִיָּה לִיד הָאוּלָם אוֹ הַבֵּית שְׁלִי, שְׁנִיָּהֶם דְּחוּפִים, וְצַרְיִכִים אֶת שְׁנִיָּהֶם, וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מַה קָשׁוֹר אֶחָד לְשָׁנִי, וְאֶדְרֹבָה, אֶת הַחֲנִיָּה כְּכֹר צַרְיִכִים לַעֲשׂוֹת, כְּדִי שְׁכַשְׁאֶהֶיָה שָׁם, יִהְיֶה מְקוֹם לְכָל הַרְכָּבִים לְחֲנוּת, וְנִרְאֶה לְכֻלָּם, שְׁיִישׁ לְנוּ חֲנִיָּה מְסֻדָּרֶת, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתִּכַּיֵּן אֶת זֶה. רַק תִּכְתָּב לִי אִם כְּדָאִי לְהַתְחִיל לִצְבֵּעַ אֶת הַדִּירָה, כִּי הַשְּׁבוּעַ יִהְיֶה תִשְׁעָה בָּאָב, וְאַחַר שֶׁבֶת זֶה סֶף הַכֹּל כְּמָה יָמִים, אֲנִי לֹא רוֹאֶה שְׁיִכּוּלוּ לְגַמֵּר לִצְבֵּעַ אֶת כָּל הַדִּירָה, וְעַל זֶה תִּכְתָּב לִי תְּשׁוּבָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כח קמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שֶׁבֶת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר דְּבָרִים, ד' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

עֲכָשׁוּ דְבַרְתִּי אִתְּךָ, וְתִכְף-וּמְיָד הַתְּקַשֵּׁר ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, בְּעֵינַי הַלְוָאָה מְאֹד מְאֹד נְחוּצָה לְנוּ כְּדִי לְהַצִּיל אֶת ... מִחַר מִצּוֹ פְּנוּי, כִּי אִם, חֵס וְשְׁלוֹם, זֶה יֵצֵא מִכַּח אֶל הַפְּעַל, אֲנִי וְכָל הַקְּהֵלָה בְּבִעְיָה הַכִּי גְדוּלָה, כִּי אִם יִכְנָס שְׁמָה חֲלוּנֵי, הוּא יְכוּל לְהַפְרִיעַ הֵן לְאוּלָם,

אָשֶׁר כַּח קִמּוּ — כַּח קִמּוּ בְּנַחֲל קִיג

וְהֵן לְעֵתִיד בְּנִין בֵּית־הַמִּדְרָשׁ, וְלִכֵּן אַתָּה יְכוּל לְהַלְוֹת אֶת הַכֶּסֶף
אֶף וְרַק לֵר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי הוּא יְסַדֵּר אֶת הָעֲנָנִים עִם עוֹרֵף־דִּין, וְאֲנִי
עָרַב עַל זֶה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח קִמּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדֵּר דְּבָרִים, ד' מְנַחֲמ־אָב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הִנֵּה אֲנִי מְשַׁתְּדֵל לְלוֹוֹת כֶּסֶף בְּעֵבוֹר הַצָּרָה שְׁלָךְ, וְאֲנִי עָרַב עַל
זֶה, כִּי אַחֲרַת לֹא אוֹכַל לְבַנּוֹת אֶת בֵּית־הַמִּדְרָשׁ, וְכֵן כָּל הָאוֹלָם הוּא
בְּסִכְנָה.

וְלִכֵּן צֵא מִהָאֲדִישׁוֹת שְׁלָךְ, זֶה הַטְּמֵטוּם שֵׁישׁ בָּךְ, וּבֹא לְחוּץ
לְאָרֶץ לְאַסֵּף כֶּסֶף, וְאִם אַתָּה רוֹצֵה אַתָּה יְכוּל, כִּי אֲנִי נֹעֲשִׂיתִי עָרַב,
וְלֹא אֶתֵּן שְׁתַּאמְלִל אוֹתִי. וְלִכֵּן רֵאֵה תַכְף־וּמִיד לְצֵאת לְחוּץ לְאָרֶץ,
וְאֵל תִּישֵׁן, רַק אַחַר תִּשְׁעֶה־בְּאָב תָּבוֹא לְכָאן לְקַבֵּץ נְדָבוֹת, כְּדִי
לְשַׁלֵּם אֶת הַחוּב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח קִמּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר וְאַתְחַנּוּן, ה' מְנַחֲמ־אָב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הִנֵּה שְׁמַעְתִּי שֶׁהַתְּחִלָּה לְשַׁחֵט אֶצֶל ... בְּלִי הַשְּׂגָמַת ר' ... גֵּרוֹ
יְאִיר, וְהִנֵּה כְּבָר הַסְּבִרְתִּי לָךְ, כִּי מִחֲלַל שַׁבַּת יֵשׁ לוֹ דִּין שֶׁל גּוֹי,

ואיך יכולים לקחת בָּשֶׁר בְּזוֹה, וּלְכֵן מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שֶׁתִּכְתֹּב לִי
 מֵה קוֹרָה פֶּאֶן, אִם זֶה נְכוּן, כִּי אַחֲרַת לֹא נוּכַל לְאָכַל בְּשֶׁר.
 רָאָה לְדוֹת תַּכְּף־וּמְיָד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח קמח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן ה' בְּמִנְחָם־אָב לְסִדְר וְאַתְחַנֵּן ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת נְשׁוֹת
 אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר
 בְּרֶסֶלֶב", הַזֵּה עָלֵיהֶן יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵן וַיִּצִילֵן מִכָּל
 צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נִגְעָה וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה
 יְדֵיהֶן, אָמֵן.

חֲסִדֵי הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁאָנוּ זוֹכִים עוֹד לִילָה אֶחָד לְדַבֵּר מִרְבֵּנוּ
 ו"ל, וּבִכְפֻרֵט לְפָנַי הַיּוֹם הַנּוֹרָא שֶׁל תִּשְׁעָה בָּאָב, אֲשֶׁר אָנוּ מְצַפִּים
 וּמְקוּיִם שֶׁהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִהְפֹּךְ לָנוּ יוֹם זֶה לְיוֹם חַג, לְיוֹם שְׂמֵחָה,
 אֲזַ בְּזוֹה שְׁאָנוּ מְדַבְּרִים מִרְבֵּנוּ ו"ל, זוֹ לָנוּ זְכוּת גְּדוּלָה מְאֹד; כִּי כָּל
 הַעֲנִיָּן שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל הֵיזָה רַק לְאַחַד אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל יַחַד, וְלֹהֲבִיא
 אֶת הַגְּאֻלָּה, וּכְמוֹ שְׁאָמַר (לְקוּטִי־מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן סו), הָעֶבֶר —
 אֵין, נִחְרַב בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, וּמָה עוֹשִׂים עִכְשָׁו? עָלֵינוּ לְרְאוֹת שְׁאָנוּ לֹא
 נִגְרָם, שֶׁבְּשִׁבְלֵנוּ לֹא נִבְנָה בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ. כִּי כָּל אֶחָד עַל־יְדֵי מַעֲשָׂיו
 גוֹרֵם לְחִרְבֵּן הַבַּיִת, וּבִכְפֻרֵט הַעֲנִיָּן שֶׁל שְׂנֵאת חֲנָם, שְׁאֶחָד שׁוֹנֵא אֶת
 הַשְּׂנִי עַל לֹא דָבָר, זֶה מֵה שֶׁהוֹרֵס אֶת הָאֶדָם לְגַמְרֵי. לְכֵן עָלֵינוּ עִכְשָׁו
 דִּיקָא בְּשָׁבוּעַ שְׁחָל בּוֹ תִּשְׁעָה בָּאָב, לֵה שְׁתַּדַּל מְאֹד לְקַבֵּל עַל עַצְמֵנוּ
 אֶת הַמַּצּוֹה הַיְקָרָה שֶׁל "וְאֶהְבֵּת לְרַעֲךָ כָּמוֹךָ", שְׁאָמַר רַבֵּי עֲקִיבָא,
 שְׁכָל הַתּוֹרָה תְּלוּיָהּ רַק בְּמַצּוֹה זוֹ — אֵיךְ לְאַהֲבָה אֶת הַזּוּלָּת? כָּמוֹ
 שְׁאָנִי אוֹהֵב אֶת עַצְמִי. וּחְכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (נִגְעִים ב', ה'): כָּל
 הַנִּגְעִים אֶדָם רוֹאָה, חוּץ מִנִּגְעֵי עַצְמוֹ. אֶדָם יִמְצָא כָּל הַחֲסֵרוֹנוֹת

בעולם על כלם, אָבֵל לֹא עַל עֲצָמוֹ, כִּי זֶה טֹבֵעַ שֶׁל אָדָם, שְׂרוּאָה
 רק רע אָצֵל הַזּוּלָת, וְלֹא אָצֵלוֹ. וְלִכֵּן זֶה מַה שְׁגָרַם לָנוּ חֲרַבָן
 בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ.

וּחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים מִסְפָּרִים עַל קִמְצָא וְכִר קִמְצָא, שֶׁהֵלֵךְ וּבִישׁוּ
 בְּרַבִּים וְהִשְׁלִיחוּ וּגְרָשׁוּ מִהַשְׁמָחָה בְּבִיזוֹן, וּבִשְׂבִיל שְׂנוּכַחוּ הַחֲכָמִים
 וְלֹא מַחוּ, נִגְזְרָה גְזֵרַת הַחֲרַבָן וְגִלּוֹת עִם יִשְׂרָאֵל. וּבַמָּה אָנוּ יְכוּלִים
 לְתַקֵּן אֶת זֹאת? אִם אָנוּ נִשְׁתַּדֵּל לְרִאוֹת לְאַהֲבַת הָאֱחָד אֶת זּוּלָתוֹ.
 וְהֵאֵם אָנוּ מְקִימִים אֶת זֹאת? ! הֲבֵיאַתְנוּ לְחֻקֵּי לְבִין עֲצָמָנוּ,
 הָאֵין בִּינֵינוּ גְזֻעֵנוֹת? ! הָאֵין בִּינֵינוּ רְשָׁעוֹת? ! יֵשׁ בְּנֵי-אָדָם הַעוֹשִׂים
 רְשָׁעוֹת לְשֵׁם רְשָׁעוֹת, אֲף שֶׁלֹּא יוֹצֵאת מִזֶּה שׁוֹם תּוֹעֵלָת!

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּעֲנִית ח.), שֶׁאֵלוֹ לְנַחֵשׁ, מַה הַנְּאֻה יֵשׁ
 לָךְ כְּשֶׁאַתָּה נוֹשֵׁף, הֲלֹא אַתָּה רַק נוֹגֵעַ בְּלִשְׁוֹנֵךְ בְּגוּף הָאָדָם, וְכָךְ
 מְכִישׁוּ וּמְכַנְּסִים אֶת הָאָרֶס, אָבֵל אֵינְךָ מִשְׂבִּיעַ רַעֲבוֹנֵךְ בְּזֶה וְכוּ',
 לְעַמַּת כָּל חַיָּה — אָרִי, נֹמֵר, דָּב וְכוּמָה, הַטּוֹרְפוֹת אֶת הָאָדָם
 כְּשֶׁהֵן רַעֲבוֹת, וַיֵּשׁ לָהֵן הַנְּאֻה, כִּי נַעֲשׂוֹת שְׂבִיעוֹת עַל-יַדֵי הַטֶּרֶף?
 עֲנֵה וְאָמַר: וְלִי אַתָּם שׁוֹאֲלִים? שֶׁאֵלוֹ לְבַעַל הַלְשׁוֹן, שֶׁמְדַבֵּר רַע עַל
 פְּלוֹנִי אוֹ עַל אֲלֻמוֹנִי וּבְכָךְ הוֹרְגוֹ. כִּי בְּאַמַּת כְּשֶׁאָדָם מְדַבֵּר רַע עַל
 הַזּוּלָת, זֶה מִמֶּשׁ מַעֲשֵׂה הַנְּחָשׁ. וְכֵן מוֹבָא (פְּרָקֵי דְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר, פְּרָק יג),
 שֶׁהַנְּחָשׁ שֶׁהִכְשִׁיל לְחֹהָה, הָיָה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם רוֹכֵב עָלָיו. נִשְׁאֲלָת
 הַשְּׂאֲלָה, לְמַה צְרִיכִים שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם יִרְכַּב עַל הַנְּחָשׁ? אֵלֹא הַנְּחָשׁ
 הוּא גַם-כֵּן נִבְרָא מִתְקַדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהָיָה חַיָּה כְּשֶׁאֵר חַיּוֹת,
 וְאֲדַרְבָּה, בְּפִסּוּק כְּתוּב, שֶׁהָיָה עָרוֹם מְכַל, הָיָה חָכָם גְּדוֹל בֵּין כָּל
 הַחַיּוֹת, אָבֵל מִמֶּה בָּא שֶׁיִּפֵּל כָּל-כָּף, עַד שֶׁיְהִיָּה אָרוּר מְכַל? אִם
 הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה מְעִידָה, שֶׁהַנְּחָשׁ הָיָה עָרוֹם מְכַל הַחַיּוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה
 אֱלֹקִים, אֵיךְ יֵרֵד לְדִיּוּטָה תַּחְתּוֹנָה כָּל-כָּף, וְהִכְשִׁיל אֶת חֹהָה? אֵלֹא
 הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַתְּלַבֵּשׁ עָלָיו; כִּי כָּל הַכַּח שֶׁל הַטְּמָאָה וְהַזְּהֻמָּה שֶׁל
 הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, לְהַעֲלִים וּלְכַסּוֹת וּלְהַסְתִּיר אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כָּל
 הַטְּמָאָה שֶׁל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוֹ, זֶה רַק הַפְּרִד
 וּמִשְׁל', לְהַפְרִיד נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּלְהַלְשִׁינָם וּלְמַסְרָם בְּמַסִּירוֹת הַיֵּכֶן
 שֶׁיְכוּל, וְזֶה מַה שְׁגָרַם מַה שְׁגָרַם.

לכן עלינו עתה למסר נפשנו, שתהא בינינו אהבה גדולה, ונתחזיק את עצמנו ביחד. הגם שאין זה קל, כי סוף כל סוף אנו בני-אדם, בשר-ודם, בעלי בחירה, ועוברים עלינו משברים וגלים, כל אחד עם הצרות והבעיות שלו, ונוסף על זאת, אם לא די לנו בצרותינו, אזי צרות צרות מתחת לאדמה, ואיך, אם-כן, יש לנו כח להתחזיק עצמנו ביחד? ! אבל בזה תלוי התקון — אם נתחזיק עצמנו בכח ביחד, באהבה, אחוה ורעות, על-ידי-זה תצמחנה לנו ישועות גדולות.

לזאת, עשינה כל הפעולות שבעולם, שתהיה ביניכן "אגדת אהבת חנם", ואני מדבר עתה רק בין גשות אנשי שלומנו, עזבנה עתה את התושבים, את הסביב, אלא הבה מתוך הקהלה שלנו שתהא אהבת חנם.

אומרים חכמינו הקדושים (ראש השנה ד.): תפסת מרבה — לא תפסות; אם רוצים הרבה, לא עושים לבסוף כלום. ומוהרנ"ת ז"ל היה רגיל לומר: אדם רוצה לעשות מצוה גדולה, ורואה שאינו יכול לעשותה, אזי אינו עושה כלום. לכן, הבה נתחיל בקהלה שלנו, והלאי שאזכה לפעל, שלא יהיה בקהלה שלנו איזה נחש, המסיתה ומדיחה את שאר הנשים. ואין זה קל, כי כל אחד יש לו טענות, ומדוע לא?! והכל נופל על ראש הצדיק. כמו שאומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן י'), שיעקב אבינו אמר: "עלי היו כלנה", הכל נוחת על ראש הצדיק, והוא צריך לסבל; אם לזה הולך כן, מי אשם? הצדיק... אם לזו נעשה כן, מי אשם? הצדיק... אם זו אינה יכולה לשדוך את בתה, מי אשם? הצדיק... איי, למה לא ציתם את הצדיק?! הצדיק רצה לעזרכם! אם לזה יש בין מפרע, מי אשם? הצדיק... איי, למה דברת עם בנך דברים כדרךנות, שאין לו בית, אין לו להיכן לחזור, ובזה שברת אותו לגמרי, עד שהוציא עצביו ורגזו בשיבה וכו'. או שמסיתים את הבן שלא יצית, ומוציאים אותו מהצדיק, ומה אתם רוצים אחר-כך, כיצד יגדל? פרא, עם שערות ארפות, ועגילים, רחמנא לצלן, ויסתובב ברחובות, עד שיסיים בבית-סהר, ולמה יש לכם אחר-כך טענות על הצדיק! ?

כִּי אֵינְכֶם רוֹצִים לְשָׁמְעוּ? ! כַּמָּה מְסִירוֹת נָפֵשׁ, כַּמָּה יְגִיעוֹת וּטְרָחוֹת יִגַע וּטוֹרַח הַצַּדִּיק, שְׂיִהְיֶה חֲנוּף טוֹב לְבָנִים וּלְבָנוֹת שְׁלָכֶם? ! מָה אֵינוֹ עוֹשֶׂה, שְׂיִהְיֶה טוֹב לְיִלְדֵיכֶם? ! הֲלֹא סָגְרוּ בְּפָנֵינוּ אֶת כָּל הַבְּרִזִּים, אֵין פְּלוֹם! אֵין כֶּסֶף — לֹא לְמַלְמָדִים וְלֹא לְמוֹרוֹת, מְאִיזוּ סָבָה שְׁלֹא תִהְיֶה, הַמְצִיאוֹת הֵיא — שְׁאֵינְנוּ מְקַבְּלִים אַגוּרָה אַחַת! לְכָל הַשְּׂטִיּוֹת יֵשׁ כֶּסֶפִּים בְּלִי גְבוּל, אַבָּל לֹא לְשֵׁלֶם בְּעֶבֶר הוֹצֵאוֹת תְּלֻמוֹד תוֹרָה וּבֵית-הַסֵּפֶר, לֹא לְשֵׁלֶם לְמַלְמָדִים תוֹרַת ה', וְלֹא לְשֵׁלֶם לְמוֹרוֹת דֶּרֶךְ ה'.

וְאֲנִי רוֹאֶה אֶצְלֵי דְגָמָא חֲזָה; לְיִלְדִים אֵין חֶסֶר כֶּסֶף, יֵשׁ לָהֶם דְּמֵי כִּיס — מָאָה, מְאֵתִים דוֹלָר וְכוּ', וּכְשֶׁמְגִיעַ לְקִנּוֹת אֵיזָה מִמֶּתֶק וְכַדוּמָה — הֵם בָּאִים אֵלַי. הֵיכֵן לְמַדּוֹ מְדָה כּוֹז? ! זֶה מִתְחִיל בְּבֵית! אֶת זֹאת רוֹאִים בְּבֵית! אִם בְּבֵית קִמְצָנִים, וַיֵּשׁ לְהוֹרִים עֵין רַעָה, מְזָה בָּא, שְׁאַחַר-כֵּן הַיִּלְדִּים יוֹרְשִׁים אֶת הַמְּדָה הַרַעָה הַזֶּה שֶׁל קִמְצָנוֹת וְכִילִי, וּכְשֶׁיִּתְחַתְּנוּ יִנְהֲגוּ כֵּן גַּם כְּלָפִי נְשׁוֹתֵיהֶם. כִּי מָה שְׂרוּאִים אֶצֶל הָאָב וְהָאֵם — אֶת זֹאת מְחַקִּים. וְכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: כְּבֹשָׁה הוֹלֶכֶת אַחַר אִמָּה; מָה שֶׁהִבַּת רוֹאֶה אֶצֶל אִמָּה — בֵּן תִּתְנַהֵג. הַבֵּן הוֹלֵךְ אַחַר הָאָבָא, מָה שְׂרוּאֶה אֶצֶלוֹ — בֵּן יַעֲשֶׂה, כִּי הַתְּפוּחַ אֵינוֹ נוֹפֵל רְחוּק מִהָעֵץ, הָאָבָא פָּרָא אָדָם — הַבֵּן כֵּן וְכוּ'. וְלִכֵּן הָעֵקֶר בְּחֲנוּף — לְהִתְחִיל לְחַנּוּף אֶת עֲצָמֵנוּ, הָאָב וְהָאֵם צְרִיכִים לְחַנּוּף עֲצָמָם בְּבֵית, וְלִנְהֵג כְּשׁוֹרָה, וְאִם אֵין אֲהָבָה וְשְׁלוֹם בְּתוֹךְ הַבֵּית, מָה אַתֶּם רוֹצִים אַחַר-כֵּן, שְׂהִילְדִים יִהְיוּ בְּרִיאִים בְּנִפְשָׁם וּבְרוּחָם? ! מָה אֲנִי לֹא עוֹשֶׂה שְׂיִהְיֶה לָכֶם טוֹב בְּחַיִּים? ! וּמָה אֲנִי מְקַבֵּל בְּחַזְרָה בְּעֶבֶר זֶה? ! אֲבָנִים! זֶה שְׂכָרִי, וְכֵן עָלֵי לְחַיּוֹת, וְלִקְבֵל אֶת זֹאת בְּאֲהָבָה!

אַבָּל בַּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה כְּתוּב (דְּבָרִים ד, ב): "לֹא תוֹסִיפוּ עַל הַדָּבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם, וְלֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ, לְשֹׁמֵר אֶת מִצְוֹת הַיְיָ" אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם"; הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְבַקֵּשׁ אוֹתָנוּ, אַל תוֹסִיפוּ וְאַל תִּגְרְעוּ מִמָּה שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם. אֵף פַּעַם לֹא בִקְשָׁתִי אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת יוֹתֵר מִדְּאִי, כְּדֵי שְׁלֹא תִצְטָרְכוּ לְהִפְחִית יוֹתֵר מִדְּאִי. וְזֹאת רוֹאִים בְּחוּשׁ, רוֹצִים הַרְבֵּה וּלְבַסוּף אֵין עוֹשִׂים כְּלוֹם!

וְזֶה נוֹגֵעַ בְּעֵקֶר בְּעֵינֵי אֲהַבַת הַזּוּלָּת, אֲהַבַת חֲנָם, הִבָּה לֹא נִתְקַן אֶת כָּל הָעוֹלָם, וְלֹא נִתְקַן אֶפְלוּ אֶת כָּל הַמוֹשְׁבָה, אֲלֹא רַק אֶת כָּל הַקְּהֵלָה שְׁלֵנוּ.

אֲבָקֵשׁ אֶת כָּל הַנָּשִׁים, שֶׁתִּתְאַחַדְנָה יַחַד בְּ"חֻבְרַת אֲהַבַת חֲנָם". אֲנִי יוֹדֵעַ, שֶׁפֶה וְשֵׁם תַּחֲסוּרָה נָשִׁים — שְׁלֹא תִבְאֶנָּה, וְאֵל תִּדְבְּרָנָה עֲלֵיהֶן, גַּם עֲלֵיהֶן אֲסוּר לְדַבֵּר, וְזֶה בְּכֻלּוֹ לְשׁוֹן-הָרַע. אֵל תַּחֲזוּקָנָה סָרַט מִדָּה לְמִדָּה לְמִי יֵשׁ יוֹתֵר אֲמוּנַת חֻכְמִים וְלְמִי פְחוּת, שְׁזֶה גַם-פֶּן בְּכֻלּוֹ שְׁקָר, כָּל אַחַת צְרִיכָה לְמִדָּה אֶת עֲצָמָה. וְזִכְרָנָה דְּבַר זֶה הֵיטֵב: בְּמִקּוֹם לְחַפֵּשׁ וְלַחֲטוּט אֶת הָרַע אֲצֵל הַזּוּלָּת, יוֹתֵר טוֹב לְחַטוּט וְלַחֲפֵשׁ בְּעֲצָמָה, אִם יֵשׁ לָהּ אֲמוּנַת חֻכְמִים. הִבָּה עֲזוּרָנָה זֹו לְזוֹ, הִבָּה נִרְאָה שֶׁהִסְמִ"ךְ-מ"ם לֹא יִכְנָס בְּגִבּוּלְנוּ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, הִבָּה נַעֲשֶׂה חוֹמָה סְבִיבָנוּ, וּמַהִי הַחוֹמָה? אֲהַבָּה. אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ד'), אֲהַבָּה גִימְטְרִיָּה אֶחָד; אִם נִהְיָה בְּאַחַדוֹת אַחַת, וְנִאֲהַב זֶה אֶת זֶה, זֹו הַגִּדְר שֶׁהִסְמִ"ךְ-מ"ם אֵינוּ יָכוֹל לְעַבֵּר גִּבּוּלָהּ, וְלַחֲדוֹר בִּינֵינוּ, וְאֵינָנוּ יָכוֹל לְעֲשׂוֹת לָנוּ מְאוּמָה — עַל אִפּוֹ וְעַל חֻמְתּוֹ.

לְזֹאת אֲבָקֵשׁ כֵּן מְאֹד, וּבִפְרָט עֲתָה, שְׁאֲנוּ עוֹמְדִים לְפָנֵי יוֹם אֵים וְנוֹרָא; מִצַּד אֶחָד — זֶהוּ יוֹם שֶׁחֲרַב בּוֹ בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וְנִגְרַמוּ צָרוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמִצַּד שְׁנֵי יָכוֹל לְהַהֲפֹךְ לְיוֹם גְּדוֹל וְנוֹרָא, שְׁיִכְנָה בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וְיִהְיֶה יוֹם חַג לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל. וְזֶה תְּלוּי רַק בְּדַבָּר אֶחָד — אִם הַנָּשִׁים תִּתְאַחַדְנָה יַחַד, אֲכַל לֹא סִתָּם יַחַד, אֲלֹא יַחַד — הַנִּקְרָא יַחַד! הֵינּוּ לֹא לְחַפֵּשׁ וְלַחֲטוּט בְּמוֹמֵי הַזּוּלָּת, אֵין זֶה נִקְרָא יַחַד! אוֹמְרִים חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת יט, ב'): "וַיִּתֵּן שֵׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הַהָר" — כְּשֶׁעַם יִשְׂרָאֵל בָּאוּ לְהָר סִינַי, הָיָו בְּיַחַד 'פְּאִישׁ אֶחָד בְּלֵב אֶחָד' (שֵׁם רַש"י), לֹא דִבְרוּ אֶחָד בְּפִהּ וְאֶחָד בְּלֵב, לֹא דִבְרוּ זֶה עַל זֶה. וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לְכַלְכֵּן הַגְּרוֹת כָּאֵן בְּיִבְנָאֵל, תִּרְאִינָה לְאֵילוֹ דְּבָרִים יָפִים תּוֹזְפִינָה! וְתִרְאִינָה מַה זָכוּ אֵלוֹ שְׁמִצִּיתִים. הַתְּבוּנָה עַל הַזּוּגוֹת הַצְּעִירִים, כְּמָה מְאֲשָׁרִים הֵם, וַיֵּשׁ לָהֶם יְלָדִים, וַיִּזְכִּיתֵן לְנִכְדִים.

קדם קבלת התורה, אמר הקדוש-ברוך-הוא למשה (שמות יט, ג): "כה תאמר לבית יעקב ותגד לבני ישראל", הינו קדם תאמר לנשים ואחר-כך לגברים, מדוע? כי אם האשה תקבל על עצמה על תורה, ותהיה מרצה, ממילא גם הגבר יקבל על עצמו על תורה, ויהיה מרצה. ואומרים חכמינו הקדושים (ברכות יז): גדולה הבטחה שהבטיחן הקדוש-ברוך-הוא לנשים יותר מהאנשים; כי האשה תמיד בבית, והילדים מציקים ומצרים לה, והיא סובלת יותר מאשר הגבר, ועל-כן פשיגצ היום, שיצטרכו להתחלק בשכר, הנשים תזכנה יותר, כי הניחו לבעליהן לילך ללמד תורה, ושלחו את בניהן ללמד תורה, וחנכו את בנותיהן בדרך צניעות ויראת שמים.

היום הזה זהו יום קדוש ונורא, יום ההוליא של האר"י ז"ל. האר"י הקדוש נולד בירושלים, ואביו נפטר, והוא נותר יתום. לאמו לא היתה היכלת לפרנס עצמה ובנה, על-כן ירדה לדודה במצרים, ושם נתגדל האר"י הקדוש. ובשעה שהיה ילד, כמה דמעות שפכה עליו אמו, בהיותה אלמנה, ללא בעל, בודדה, רק ארבעה קירות סביבה, אזי שפכה לבה לפניו יתברך, ומה יכולה לעשות אמה, שבנה יהיה צדיק וירא שמים? רק דמעות, לבבות להקדוש-ברוך-הוא. בדור הזה צריכים נסים ונפלאות, שהילדים לא יצאו לתרבות רעה. הילדים מפרעים מהסביב, ממה שרואים, די בכחה אחת בילד אחד מפרע, פדי שכל הכחה תהיה מפרעת, די בבית-ספר לבת אחת מפרעת, שתהפך את כל בית-ספר, על-כן צריכים רחמים רבים לזכות להצלחת הילדים, ולשפך שיח ותפלה בעת הדלקת נרות, בעת הפרשת חלה, בעת טהרת המשפחה, לשפך דמעות להקדוש-ברוך-הוא, שהבן והבת יהיו צדיקים וצדקניות. וכן עשתה אמו של האר"י הקדוש, בכחה הרבה שבנה יגדל בתורה.

וזכינו שנתגדל האר"י הקדוש, שהאיר את כל העולם מסודות הזהר, ופרש את הזהר והתקונים בחכמת הקבלה, וממנה האיר את כל העולם עם פגנות וגלויים נוראים פאלו. וכיצד זכה לזה? כי אמו התפללה עליו כל-כף בדמעות. והאר"י הקדוש הגיע לצפת, ולמד את חכמתו לתלמידו ר' חיים ויטאל, ותלמידו כתב הכל. ולכן יש

לְנוּ סִפְרִים רַבִּים מֵהָאָר"י הַקְדוּשׁ. וְאֵלּוּ הֵם כְּתָבֵי הָאָר"י ז"ל, אֲשֶׁר הוֹתִיר לָנוּ.

לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, שְׁתַּשְׁפְּכֵנָה דְמַעוֹת בְּעַת הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת, וְתִתְאַסְּפֵנָה יוֹם יוֹם, וְתִאֲמַרְנָה תְהִלִּים שִׁיְהִיו לָנוּ מִבְּנֵי קִבְע, תִּלְמוּד תּוֹרָה כְּפִי שְׁצַרִּיךְ, וּבֵית-סֵפֶר בְּמִבְנֵה קִבְע, וְגַנְיִם וּפְעוּטוֹן בְּמִבְנֵי קִבְע, וַיִּמָּה שְׁתַּפְּלָה פּוֹעֵלֶת, שׁוֹם דָּבָר אֵינוֹ פּוֹעֵל. תְּבַקֵּשְׁנָה אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁהִסְמִ"ךְ-מ"ם לֹא יִכְנַס בְּכֶן, שְׁלֹא יִשְׁלַט בְּכֶן שׁוֹם רוּחַ רָעָה מִבְּחוּץ, צָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד, שְׁבִיבִית לֹא תִהְיֶה טְלוּיָזָה וְכָל מִינֵי זָבָל, וְאֵל תִּחַשְׁבוּ שְׂאֵם יִהְיֶה לְכֶם זָבָל, הַיְלָדִים לֹא יִתְקַלְקְלוּ, כִּי בְּוַדַּי יִתְקַלְקְלוּ. וְצָרִיכִים לְעַקֵּר אֶת כָּל מִינֵי טְמָאוֹת מִתּוֹךְ הַבֵּית, כָּל מִינֵי שִׁירֵי נוֹאֲפִים, אֲשֶׁר אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ג'), עַל-יְדֵי שְׁשׁוּמְעִים שִׁירִים שֶׁל נוֹאֲפִים, זֶה גּוֹרֵם, רַחֲמָנָא לְצַלְן, לְחֻטָּא, זֶה גּוֹרֵם שְׂאֵדָם אֵינוֹ יָכוֹל לְהִתְקַרֵּב לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן מְאֹד, תַּעֲשִׂינָה "חֲבוּרַת אֶהֱבַת חֲנָם", רַק בֵּין נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בִּיבְנָאֵל, אֵל תִּצְאָנָה לְבְּחוּץ, הִבָּה לֹא נִתְקַן אֶת כָּל הַמּוֹשְׁבָה, נְסִינוּ וְעַבְדְּנוּ קָשָׁה מְאֹד, וְכַלְכֵּן זוֹכְרוֹת אֵיזוֹ הַתְּעוֹרְרוֹת עֲשִׂינוּ, אֲשֶׁר אֵינְנִי יוֹדֵעַ אִם בְּכָל הָאָרֶץ הִיְתָה הַתְּעוֹרְרוֹת כְּפִי שְׁעֲשִׂינוּ בִּיבְנָאֵל. וּבֶן לִילָה לְיוֹם כְּקִיּוֹן דְּיוֹנָה, בְּאֵה תוֹלַעַת — הַרְשַׁע מְרֻשָּׁע, הַסְמִ"ךְ-מ"ם, בָּא וְכֹלָה הַכֵּל, הוּא וְזָרַשׁ אֲשֶׁתּוֹ הַפִּילּוֹ הַכֵּל. אֲזִי אֲנִי רוֹאָה, שְׁחִבֵּל עַל הָעִבּוּדָה. מֵה שְׁכֵן צָרִיךְ — לְהַקְדִּים שְׁלוֹם לְכָל יְהוּדֵי, לְשִׁכְנוֹת וְכוּ', אֲבָל לֹא לְהַכְנִס בְּוִפּוֹחִים, כָּלֶם מְסַמְמִים מֵהַטְמָאָה שֶׁל הַטְמָא הַזֶּה, הִבָּה נִרְאָה שְׂאֲצֻלְנוּ לֹא יִכְנַס הַרְשַׁע מְרֻשָּׁע הַזֶּה, וְשׁוֹם הַשְּׁפָעָה לֹא נִקְבַּל מִמֶּנּוּ. אוֹמַרְת לִי אֲשֶׁה אַחַת, שְׂאֵמָה יְלִידַת יְבְנָאֵל, שְׂאֵינָה יָכוֹלָה לְסַבֵּל שְׁמַדְבָּרִים עַל הַרְשַׁע הַסְמִ"ךְ-מ"ם וְכוּ', אֲבָל שְׁהַשְׁלִיכוּ אוֹתָנוּ לְיַד הַמּוֹזְבֵּלָה שֶׁל יְבְנָאֵל, וּנְכַדֶּיָה צָרִיכִים לְנָשֵׁם אֶת הָאוִיר הַמְּזוּהָם, וְאֵת הַצְּחָנָה וְהַעֲשָׂן, זֹאת הִיא כֵּן יָכוֹלָה לְסַבֵּל! אֶסוּר לְדַבֵּר עַל הַסְמִ"ךְ-מ"ם — הִיא אוֹמַרְת, אֲבָל עַל כָּל הַתְּנַהֲגוֹתָ הַנְּבִזִית — הִיא דוֹמְמַת וְשׁוֹתֶקֶת... [אֲבָל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁכָבֶר לֹא יַעֲשׂוּ כֵּן

לְעֵתִיד...] וְאֲנִי מִבְּטִיחְכֶם שְׁנֹהֶיָה אִמְפְּרִיָה, וְיִהְיוּ מִבְּנֵי קִבְעַת לְתַלְמוּד תּוֹרָה וּלְבֵית-הַסֵּפֶר, לְפַעוּטוֹן וְלַגְנִים וְכוּ', וְתִהְיֶה בְּרַכָּה עֲנֻקִית. זָכְרוּ הֵיטֵב אֵת זֹאת, אֲשֶׁר אֶמְרָתִי לָכֵן בִּהְלוּלָא שֶׁל הָאֶר"י הַקְּדוֹשׁ זי"ע, וְזָכוּת כָּל הַצְּדִיקִים תַּעֲמַד לָנוּ וְנִצְלִיחַ. רַק עֲזַרְנָה זֹ לָזוּ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנֹזְפָה כָּבֵר לְרֹאוֹת בְּבִגְנֵן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ.

וּמַחֲמַת טְרֹדוֹתֵי הַרְבוּת — הַהֲכָרַח לְקַצֵּר, אִף שֶׁבְּאֻמַּת הַיִּיטִי צָרִיךְ הַרְבֵּה לְדַבֵּר עִמָּכֶן, אֲנִי מִקְנֶה לְבוֹא אַחַר תְּשׁוּעָה בְּאָב, אִף שְׁאֲנוּ עוֹבְרִים פֹּה בְּגִין חֲדָשׁ, כִּדֵּי שְׂאוּכַל לְהַכְנִיס שְׁלֹשִׁים יְלָדִים לְכָל הַפְּחוֹת בְּבַת אַחַת.

וְאֲנִי מִכְּרַח לֹאמַר לָכֵן, שְׂאֲקַפִּיד הֵיטֵב הֵיטֵב אֵת מִי אֲנִי מִבִּיא לְפֹה, מֵאַחַר שֶׁהָיוּ לִי הַרְבֵּה בְּעִיּוֹת, עַל-כֵּן מִי שֶׁר' ... נִרוּ יְאִיר, לֹא יִמְלִיץ עָלָיו — לֹא אֶקְבְּלוּ. לָכֵן מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ בֶּן אֶצְלוֹ, יִשְׁתַּדֵּל מְאֹד שְׂיַצִּיתוּ, וְיִלְמַד בְּכוּלָל שְׁלוֹ, שְׂיִמְלִיץ עָלָיו, כִּי אֶצְלִי זֶה לֹא עָרִי מִקְלָט, וְיִלְד מִפְּרַע — לֹא אֶקְבַּל, עַל-כֵּן תִּרְאוּ לַעֲזֹר לְחַנוּף יְלִדְכֶם, תַּחֲעֲנִינוּ בְּכָל צָרְכֵיכֶם, אֵל תִּשְׁמְעוּ הַלְשׁוֹן-הָרַע שֶׁמְדַבְּרִים עַל הַמּוֹרוֹת וְהַמְלַמְּדִים, אֵין לָהֶם פְּרֻנְסָה, מִסְּפָנִים אֵין לָהֶם כְּלוּם. אֶפְלוּ מִשְׁכַּרְתֶּם הַזְּעוּמָה אֵינֶם מִקְבָּלִים.

וְאֲנִי מִכְּרַח לְסִיִּים, עֲקֹב הַדְּרָשָׁה שֶׁיֵּשׁ לִי עֵתָהּ, אֲשֶׁר לִי זֹו קָרַן נִפְלְאָה, שְׂאֲנִי יְכוּל לְדַבֵּר עַל לֵב נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי אֵילוּ צְרוֹת וְיִסּוּרִים הֵם סוּבָלִים, וְאֲנִי יְכוּל לְעֲזֹרָם, עַל-יְדֵי דְבוּרֵי הַתְּחֻזָּקוֹת וְעִדּוּד וְשִׁמְחָה, אֲשֶׁר זֶה לְעֻמַּת זֶה, הַסֵּמ"ךְ-מ"ם מְסִית וּמְדִיחַ, וּמִפִּיל אֵת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל לְבָאֵר שַׁחַת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִמִּים אֵלוּ יַהֲפֹכוּ לִימֵי שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה, וְאֲנִי מִקְנֶה מְאֹד, שֶׁתַּחֲתָמוּ יַחַד עַל "חֲבוּרַת אֶהְבַּת חֲנָם", שְׂאֵתָן מִקְבָּלוֹת עַל עֲצָמָכֶן אֶהְבַּת חֲנָם, וּבְזָכוּת זֶה נִזְכָּה לְהִרְאוֹת לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "הִנֵּה תִרְאֶה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֲנִי פְלוֹנִית שְׂיִכַת גַּם לְאֶהְבַּת חֲנָם", וְעַל יְדֵינוּ נִזְכָּה לְהַגְּאֵל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי

שְׁאֵנִי מִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶן, שֶׁתְּצַלְחָנָה דְרָכְכֶן תָּמִיד, וְתִרְוִינָה רֹב נַחַת מִפֶּלַע
 יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶן.

הַמֵּאֲחֵל לָכֵן בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח קמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וְאַתְחַנֵּן, ז' אָב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָרֵב הַגָּאוֹן, מִפֶּלַע
 וּמִפֶּלַע בְּהַפְלָגַת חֲכָמִים ... שְׁלִיט"א.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי בְּשִׂמְחָה אֶת סִפְרְכֶם "נִשְׁמַת שְׁבַת", וְהוּא הַפֶּלַע
 וּפֶלַע כְּמוֹ יֵתֵר הַחֲלָקִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתּוֹכְלוּ לְחַבֵּר
 עוֹד סִפְרִים רַבִּים וּלְזַכּוֹת אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

פֶּה תִקְבְּלוּ נְדָבָה קִטְנָה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר כְּשִׁיתְרַחֵב,
 נוֹכַח לְשַׁלַּח נְדָבָה גְדוֹלָה.

חִזְקוּ וְאַמְצוּ לְחַבֵּר עוֹד סִפְרִים כְּהֵנָה וְכֵהֵנָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח קנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וְאַתְחַנֵּן, ז' אָב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִּיּוֹת אֲנָשֵׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
 הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אַחַר יְגִיעָה וְטִרְחָה גְדוֹלָה עָלָה בְּיַדֵּינוּ
 לְשַׁחַט שְׁחִיטָה מְהֵדְרַת, עַל-יְדֵי הַשּׁוֹחַט הַכָּשֵׁר שְׁלָנוּ ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר,
 בְּמִשְׁחָטָה, שֵׁשׁ שָׁמָּה פְּקוּחַ עַל הַזְּרִיקוֹת וּבְדִיקוֹת צְמַת הַגִּידִין

וְהִרְאוֹת וְהִפְרָפְשׁוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְהִפֵּל הָיָה תַּחַת פְּקוּחַ שֶׁל צְנוֹת
 מְשֻׁגְיָחִים וּבּוֹדְקִים וְתִיקִים, וּבְרֵאשֵׁם עֲמַד שֵׁם הָאֲבֵרָה ר' ... גֵּרוֹ
 יֵאִיר, וְהַבֶּשֶׂר עֲכָשׁוּ אֲרוֹז בְּחִבְלֵי לֹת בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי וְהַפְּשׁוּרֹת,
 כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תַּחְזִינָה, וְנִמְכַר אֲצֵל הָאֲבֵרָה ... גֵּרוֹ יֵאִיר, וְלִכֵּן אֲנִי
 מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, מִהַיּוֹם וְהִלָּאָה לֹא לְקִנּוֹת
 שׁוּם בֶּשֶׂר, אֲלֵא אִם יֵשׁ הַחֹתֶם שֶׁל "וְעַד הַפְּשׁוּרֹת חֲסִידֵי בְּרִסְלָב
 יִבְנֵאל", שֶׁזֶה הַשְּׁחִיטָה הַמְהֵדֶרֶת שֶׁל ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר, בְּפִקּוּחוֹ הָאִישִׁי
 שֶׁל ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר, בְּצִרוּף פְּקוּחַ שֶׁל צְנוֹת מְשֻׁגְיָחִים וּבּוֹדְקִים גַּם
 מִהַבַּד"ץ בִּירוּשָׁלַיִם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמְרֵנוּ שֶׁלֹּא נִכְשַׁל אֶף
 פַּעַם בְּאִסּוּרֵי גְבוּלוֹת וּטְרֵפוֹת, כִּי זֶה מְשֻׁפֵּעַ עַל הַיְלָדִים שְׁלֵנוּ.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, הִנֵּה אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים לְפָנֵי יוֹם נוֹרָא
 מְאֹד, אֲשֶׁר מְצַד אֶחָד הוּא לָנוּ יוֹם צָר וּמָר חֲרַבָּן בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ, אֲבָל
 מְצַד שְׁנֵי אִם נִזְכָּה לְאֶחָד אֶת עֲצָמְנוּ עַל-כָּל-פָּנִים בִּי כְּנִישְׁתָּא חֲדָא,
 אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְהַפִּיךְ אֶת כָּל הַגְּזֵר-דִּין, וְיִהְיֶה כְּבָר פְּדוּת וּפְשָׁנוּ
 וּגְאֻלָּתֵנוּ הַנִּצְחִית. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים,
 בּוֹאוּ וְנַחְזִיק אֶת עֲצָמְנוּ בְּיַחַד, בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְאֶחָד יְדוֹן אֶת
 הַשְּׁנֵי לְכַף זְכוּת, וְנִזְכָּה וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
 שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָפְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח קִנְיָא

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וְאַתְחַנּוּ, ז' אָב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל אֱהוּבֵי, יְדִידֵי
 הַיְקָר לִי מְאֹד, הָרַב הַגִּפְּלָא וְהַמְּפָאָר ר' ... שְׁלִיט"א.

מָה אִמַּר לָכֶם! עַד עֲכָשׁוּ אֵין לִי מְנוּחַ מֵרַב הַצָּעַר וְהָעֲגַמַת נַפְשׁ
 שִׁישׁ לִי, מִהָעֲלֹבוּנוֹת חֲרוּפִים וְגִדּוּפִים שִׁישׁ לָכֶם וְכוּ', רָאוּ לְהִתְחַזֵּק

להיות דבוקים בְּחֵי החיים בו יתְּבַרְךָ, וְתִבְרַחוּ רק אֵלָיו יתְּבַרְךָ, פִּי
הַמְּאָמֵן הָאֲמֵתִי, שְׂמֵאֲמִין שְׂאִין בְּלַעֲדָיו יתְּבַרְךָ כָּלֵל, וְדָבָר גְּדוּל
וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֵלָא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאָצִיל הָעֲלִיוֹן, אִז
בְּנִקְל לוֹ לְקַבֵּל אֶת כָּל הַחֲרוּפִים וְהַגְּדוּפִים וְלִהְתְּחַזֵּק, וְהַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדָאי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

אֲנִי יוֹדֵעַ וּמִבִּין הֵיטֵב אֶת הַסֵּבֵל הַנִּפְשִׁי שְׂאֲתֶם סוֹבְלִים, צַעַר
וְעִגְמַת נֶפֶשׁ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הַמְּשִׁיכוֹ אֶת עֲצַמְכֶם בְּמַסִּירוֹת
נֶפֶשׁ אֵלָיו יתְּבַרְךָ, וְאִז תִּרְאוּ יְשׁוּעָה גְּדוּלָה שִׁיעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתַּצְלִיחוּ דְרַפְּכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח קנב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יתְּבַרְךָ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר וְאַתְחַנֵּן, ח' מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל
"עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אִין אַתָּן יְכוּלוֹת לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שִׁישׁ לִי,
שֶׁהַתְּאֲרָגְנָתָן יַחַד לְחֹשֶׁב מִחֻשְׁבוֹת אִיף יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת חִבּוּרַת
"אַהֲבַת חַנּוּם", בֵּין נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּלְעֶזֶר אַחַת לַשְּׁנֵיָה בְּכָל מָה
שֶׁרַק יְכוּלִים, וּלְעֶזֶר הֵן לַיּוֹלְדוֹת, וְהֵן לְחֻזֵּק אֶת שְׂאֵר נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַצָּרִיכוֹת חֻזֵּק, וְהֵן לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם-בֵּית וְכוּ', וְהֵן אֲמִירַת
תְּהִלִּים וְכוּ', כָּל דְּבָר קָטָן מִה שֶׁרַק עוֹשִׂים בְּשִׁבִיל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמִים, וּבַפְּרָט אִם מְקַבְּלִים עַל עֲצָמָם בַּיּוֹם הַזֶּה
לִפְנֵי תַשְׁעָה בָּאָב, זֶה מוֹעִיל מְאֹד בְּשָׂמִים לְהוֹרִיד אֶת הַקְּטָרוֹג
מִנְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

וְלִכֵּן חֻזְקוֹ וְאַמְצוֹ מְאֹד בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, וּבּוֹדָאי לֹא יַעֲזֹב

אֲתָכֶן הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְזִכּוֹת שְׁתַּחֲזִיקוּ יַחַד, וְתַחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, נִזְכֶּה שְׂיִקְבֹּץ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת נְדַחֵינוּ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ, וְכִלְנוּ גַחְזוֹר בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּכַנְיָן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֵן בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח קנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, ח' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל תַּלְמִידֵי יְשִׁיבַת "דִּמְשֶׁק אֲלִיעֶזֶר", הַיְוִנִי הַעֲלִיָּהּ יִשְׂרָאֵל שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

אִין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנַּחֲת-רוּחַ מִהַדְיוֹת שְׁאֵנִי מְקַבֵּל בְּכָל פַּעַם הֵן מִהֲרֵא-שִׁיבָה וּמִהַמְשִׁיגִית, וְהֵן מִשְׁאָר אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁפוֹתָבִים לִי מִכְתָּבִים, אִיף אַתֶּם מְעוֹרְרִים אוֹתָם בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי הַתַּפְּלָה שְׁאֵתֶם מִתַּפְּלִים בְּקוֹל וּבְחַיּוּת, וְכֵן הַתְּמִדָּה בַּתּוֹרָה, יַעֲזוֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִכּוֹת זֶה, שְׁאֲזֻכָּה לְרֵאוֹת בְּשִׂמְחַתְכֶם, שְׁתַּחֲתַנּוּ מֵהַ שְׂיִוִּתֵר מֵהָר.

עֲלִיכֶם לְקַבֵּל עַל עֲצָמְכֶם מִצּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וְאֶהְבֶּתְ לְרַעַךְ כְּמוֹךְ", וְתַשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם לְאַהֲבָה אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְהֵאָרִיזוּ"ל הַזֶּהִיר מְאֹד מְאֹד עַל אֶהְבַּת חֲבֵרִים, וְאָמַר, שְׂזֵה יְסוֹד גְּדוֹל בְּיַהֲדוּת, וְהַזֶּהִיר הַרְבֵּה אֶת תַּלְמִידֵינוּ, שְׂאֵם יַחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד, הוּא יְכוּל לְהַבִּיא אֶת הַגְּאֻלָּה, אִיף לְצַעֲרֵנוּ, עַל-יְדֵי נְשׁוֹתֵיהֶם, נִהְיָה רִיב בֵּין הַתַּלְמִידִים וְנִתְבַטַּל כָּל הַעֲנִיָּן, וְלָכֵן רְצִיתִי מְאֹד, שְׂבִישִׁיבָה תִּשְׂרָה אֶהְבָּה בֵּין כָּל הַתַּלְמִידִים, וְשִׁלָּא תִהְיֶה שׁוֹם גְּזַעֲנוֹת וְאַכְזָרִיוֹת וְרַשְׁעוֹת, וְשְׂאֶחָד לֹא יִצִּיק לְשֵׁנִי.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תַּפְּלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי, שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתַּפְּלֵל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֵם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח קנד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ואתחנן, ח' מנחם-אב ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, הצמוד בפנימיות לבכי לטוב כל הימים, הרב ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם.

עליך לזכור, אשר החיים של האדם קשים ומרים מאד, ואין האדם נצול מצרות ויסורים ועגמת נפש בכל יום ויום, כמובא בלקוטי-מוהר"ן (חלק א', סימן עז), ש'בכל יום עובר על כל אחד ואחד איזו צרה ויסורים, ואשרי מי שמחזיק מעמד, פי כל מי שדעתו יותר גדולה, עוברת עליו צרה יותר גדולה, על-פן צריכים להחזיק מעמד, ולא להשבר משום דבר שבעולם.

עקר ההתחזקות הוא לחזק את אחרים, כמובא (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קו): עצה לבוא לגדלות המחין הוא לחזק את אחרים; ולכן אני מיעץ לך, בכל יום ויום תדבר עם אנשי שלומנו, ואם קטן אתה בעיניך, ראש שבטי בני ישראל אתה (שמואל-א' טו, יז), אל תשבר את עצמך, ואל תשפיל את עצמך בשום פנים ואפן, כי אין זו עצה, אדרבה, תחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

אני מאד מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שבקרוב תראה נסים נגלים למעלה מן הטבע, שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, העקר הדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותדע, שהוא יתברך מחיה ומחיה ומקיים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי ומדבר — הם לבוש לגבי האין סוף ברוך הוא, ותשתדל מאד לדבר אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים אל הקדוש-ברוך-הוא, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזאת שאין לתאר ואין לשער כלל, אשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כח קנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, ח' מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אַהוּבֵי, יְדִידֵי
הַיֶּקֶר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּעֵינַי לִידָה קִיסְרִית, זֶה לֹא כָל-כֶּף פֶּשׁוּט לַעֲשׂוֹת דְּחוּי לַבְּרִית,
כִּי יֵשׁ אַחֲרוֹנִים שְׂמֵחֵמִירִים, וְיֵשׁ שְׂמֵקִלִים, וְלִכֵּן אֵינִי עוֹצֵר תִּשְׁאַל אֶת
הַמּוֹהֵל מִחֲצוֹר, כִּי הוּא מוֹהֵל מִמְּחָה וִירָא שְׁמַיִם גְּדוֹל, וְגַם פּוֹסֵק
בְּהִלְכוֹת מִלָּה, וּכְפִי שִׂיפְסֵק לָךְ — כֶּף יִהְיֶה.

הַעֲקֹר לֹא לְהַתְּבַלְּבֵל, רַק לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
עַל הַחֲסֵד חָנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ, וְאַתָּה צָרִיךְ תְּמִיד לְחַזֵּר עַל הַפְּסוּק
(תְּהִלִּים קה, ה): "זָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו", הֵינּוּ לְזָכֹר אֶת הַנִּפְלְאוֹת שֶׁעָשָׂה
עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְאֵמֶת אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (נִדָּה לא):
אֵין בְּעַל הַנֶּס מְפִיר בְּנֶסוֹ; וְלִכֵּן אַתָּה צָרִיךְ תְּמִיד לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל
וּלְשַׁבַּח וּלְפָאֵר אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ עַל גְּדֹל הַנֶּס שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ,
וּבּוֹדָאי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. הַעֲקֹר רְאֵה לְהַתְּחַזֵּק בְּיָתֶד
שְׂאֵת וּבְיָתֶד עֵז, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח קנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, ח' מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתָאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שִׂישׁ לִי,

שֶׁהַתְּקַבֵּצְתָן יַחַד, וַיֵּשׁ בַּיַּיִכָן אֶהְבֶּה וְאַחֲדוֹת וְשְׁלוֹם וְכוּ', וְכוּ', דְבַר
 זֶה מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמַיִם, וְאִם הָיִיתָן יוֹדְעוֹת מֵה זֶה פּוֹעֵל בְּשָׂמַיִם,
 כְּשֶׁנִּשְׁוֹת יִשְׂרָאֵל בְּאוֹת בְּיַחַד וּלְדַבֵּר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּמִגְדֵּלֵת הַצַּדִּיקִים,
 וּמִשְׁבַּח הַצַּדִּיקִים וְכוּ', וּמִקְבָּלוֹת עַל עֲצָמָן קְבָלוֹת טוֹבוֹת לְהִיּוֹת
 בְּיַחַד, בְּלִי לְשׁוֹן-הֶרַע, רְכִילוֹת וְלִיצְנוֹת, בְּלִי מַחְלָקָת, זֶה גוֹרֵם
 שְׁעִשׂוֹעַ גְּדוֹל לְמַעֲלָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁיֵּשׁ לָהּ
 חֶלֶק בָּזֶה.

תְּמַשִּׁיכִי וְתִרְאִי נְסִיִּים נְגָלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח קנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, ח' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת כָּל הַמְּכַתְּבִים מִמָּךְ, אַף מְרַב טְרָדוֹתֵי בְּעֵתִים
 הַלְלוּ, שְׁאַנְחֶנּוּ עוֹבְרִים לְבַנֵּן חֹדֶשׁ, לֹא הָיָה הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבָךְ.

עֲכָשׁוּ קְבִלְתִּי אֶת הַמְּכַתְּבַת הַזֶּה מִר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְאַנִּי מְכַרְח
 לְדַעַת מֵה זֶה? וְאִיךָ זֶה קוֹרֶה דְבַר כֵּזֶה? וְכַמָּה מְסִירוֹת נִפְשׁ אָנִי
 מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי שֶׁיְהִי שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין הַקְּהֵלָה שְׁלֵנוּ, וְלָמָּה מַגִּיעַ
 לְרַחֵק אֶת הַמְּשַׁפָּחָה הַזֶּה, שְׁמִסְרוּ אֶת נַפְשָׁם בְּשִׁבְלִי וּבְשִׁבְלֵי
 הַקְּהֵלָה, רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתִּטְפְּלִי בְּעֵנִין בְּחֻמְרָה הַכִּי גְדוֹלָה, וְכֵן תְּדוּחִי
 לִי לָמָּה זֶה קוֹרֶה.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי לְדַבֵּר עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, בְּעֵנִין הַהֲלוֹאָה, כִּי אָנִי
 לֹא עָרַב לְאַף אָחֵד, וּפְהָ מְסַרְתִּי אֶת נַפְשִׁי, לָכֵן שֶׁיִּכְתַּב לִי פָקָס מִתִּי
 הוּא בְּבֵית, וְאִז אֲצַלְצֵל אֵלָיו.

הַכֹּפֵל הַדְּבַר, לֹא מְסַפִּיק לְבָרַר מֵה קָרָה אֲתוֹ, אֲלֹא גַם מִי

אָשֶׁר כַּח קִנְחָה — כַּח קִנְט בְּנַחֵל קִכְט

שַׁעֲשֵׂה אֶת זֶה, שִׁיפִיִּים אוֹתוֹ, כִּי בְּשִׁבִיל דְּבָרִים כָּאֵלוֹ אֲנַחְנוּ אוֹמְרִים
קִינּוֹת, לְצַעֲרֵנוּ הַרְבֵּי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח קִנְחָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, ח' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכֶּה לַעֲקֹר מֵאֲתָנוּ אֶת
הַגִּזְעָנוֹת וְאֶת הַשְּׁנֵאֵת חֲנָם, וְכַמָּה שְׁאֲדַבֵּר מִזֶּה, לֹא יִהְיֶה דִי, וַיֵּשׁ לִי
צַעַר גָּדוֹל עַל כֶּף.

פֶּה תִקְבַּל מִכְתָּבִים, וְתִמְסַרֵם לִיעֲדָם, וְאֶת הַמִּכְתָּב הַכֹּלְלִי אִם
יְכוּלִים לְהַפִּיץ בֵּין נָשִׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ — הִיָּה טוֹב מְאֹד, אוֹ
עַל-כָּל-פָּנִים לְתֵלוֹת אֶת זֶה בְּלוֹחַ הַמוֹדְעוֹת.

כָּל-כֶּף כּוֹאֵב לִי, שְׁאַחַר כָּל-כֶּף הַרְבֵּה דִבּוּרִים שְׁאֲנִי מְדַבֵּר וְסָח
עִם בְּנֵי אָדָם שִׁיְהִיָּה אֶהֱבַת חֲנָם, לְבִסּוֹף יוֹצֵא בְּדִיוֹק הַהֶפֶךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי
שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל, שְׁכַבֵּר נִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח קִנְט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, ח' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל דִּידִי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד נודעוּעתי, ונדקא עכשו
בליל תשעה באב שיקרה דבר כזה, ממש קמצא ובר קמצא וכו'.

מה אמר לך! אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הצער
והעגמת נפש שיש לי, כמה שאני מחדיר בין אנשי שלומנו, שיעקרו
מעצמם את השנאת חנם, זה לא מועיל וכו', ואני כבר מטפל
אישית במקרה שקרה עם ילדך, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא
למצות את הדין, לזה שעשה דבר כזה. עם כל זאת הייתי אומר
לך, שיש שני כווננים לדרך, אתה צריך לבקש את בתך ... תחיה,
שגם-כן לא תתגרה בבנות, אני לא מצדיק בשום פנים ואפן דבורים
כאלו שדברו, כי זו שנאת חנם, וזה מה שאנחנו סובלים בעוונותינו
הרבים, מזה אלפים שנה, ואת זה אני רוצה לעקר לגמרי, אם לא
אזכה אצל כל העולם כלו, על-כל-פנים אצל אנשי קהלתי, עם כל
זאת הנה טוב מאד לחנך את הילדים — שלא צריכים להתגרות
וכו'.

הקדוש-ברוך-הוא שאמר לעולמו די, יאמר לצרותינו די, ונזכה
להגיע לאהבת חנם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כח קס.

בצורת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ואתחנן, י' אב ה'תשנ"ט.

שלום רב אל ... ו... שיחיו.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

... גרו יאיר! ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם להיות
בשמחה, פי השמחה היא רפואה לכל — בין בגשמיות ובין
ברוחניות, וצריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות רק
בשמחה, ואף בשמחה באה לאדם מאד מאד קשה, עם כל זאת זו
עבודת בר ישראל להיות בשמחה.

אָשֶׁר כַּח קסא בְּנַחֵל קלא

... תְּחִיָּה! לְגִבֵּי מַה שְּׂאֵת שׂוֹאֵלֶת אִם מִתָּר לְחִזֵּק וְכוּ', בְּיָדָי
זוֹ מִצְוֶה רַבָּה לְחִזֵּק אֶת הַזֵּוּלֹת, אֲבָל רַק בְּתַנְאֵי שֶׁהוּא לֹא יִמְשֵׁךְ
אוֹתָךְ לְשֵׂאוֹל תְּחִתִּית, אֲבָל אִם אֵת מְרַגֵּיִשָּׁה שְׁלֵהִיא יֵשׁ דְּמִיּוֹנוֹת,
אִז בְּיָדָי לָךְ לַעֲשׂוֹת כָּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שֶׁבְעוֹלָם לְהִתְרַחֵק מִמֶּנָּה, כִּי
אֵת צְרִיכָה לְרַחֵם עַל עֲצֻמָּךְ יוֹתֵר, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְשֶׁנִּשְׁמַע אֶצְלָכֶם בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת,
הַעֲקֹר רַק לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים..

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח קסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, " אֵב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, עִם הַקַּבְּלוֹת שֶׁקַּבַּלְתָּם עַל עֲצֻמְכֶם.

מַה אִמַּר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! מְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִנִּי, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתָּמִיד תִּזְכֶּה לְשִׂמְחָה אוֹתִי בְּדַבָּרִים כְּאֵלוֹ, כִּי בְּאַמַּת
לְאַחֲרוֹנָה בְּכָל דְּבַר קָטָן מְטְרִידִים אוֹתִי וּמְצַעְרִים אוֹתִי, וְהַשְּׂנֵאוֹת
חֲנִם שֶׁבִּין בְּנֵי אָדָם — זֶה מַה שֶּׁשׁוֹבֵר אוֹתִי לְגַמְרִי, כִּי כַּמָּה שְׂאֵנִי
מַחְדִּיר אֶת הַעֲנִיָּן שֶׁל שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין הַבְּרִיּוֹת, לְבִסּוּף יֵשׁ בִּינֵיהֶם
אֵי הַבְּנוֹת וְכוּ', וְכֵן בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יֵשׁ כָּל פַּעַם אֵי הַבְּנוֹת, וְלִכֵּן
בְּזֶה שְׂאֵתָה אֶסְפַּת מְנִינן מְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאַתָּם מַחְזִיקִים אֶת עֲצֻמְכֶם
בְּיַחַד — אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי חֲלַקְכֶם, וּמִי יִתֵּן, שֶׁהַמְּנִינן שְׁלָכֶם יְכַלֵּל
אֶת כָּל הַמְּנִינִים שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁכָּל־לִיּוֹת הַקְּהֵלָה יִתְאַחֲדוּ יַחַד
בְּאַהֲבָה וְאַחֲדוּת וְרַעוּת, וּבְכַאֲמוּנַת חֻכְמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח קסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי וְאַתְחַנֵּן, " מִנְחַם־אָב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ יִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין לִי דְבוּרִים לְהוֹדוֹת לְךָ עַל כָּל מַה שְּׁאַתָּה יָגַע וְטוֹרַח בְּעָדִי, אַךְ מִצַּד שְׂנִי, אַתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָעֲגָמַת נִפְשׁ שְׁשֵׁי לִי, שֶׁבְּכָל פַּעַם יֵשׁ מְרִיבוֹת וְאַכְזָבוֹת מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כַּמָּה יִגִּיעוֹת וְטִרְחוֹת הַתְּדַרְתִּי בְּקַהְלָה, וּלְכַסּוֹף יוֹצְאוֹת אֵי הַבְּנוֹת.

אֲנִי כוֹתֵב מִכְתָּב אַחֲרוֹן לְמִשְׁפַּחַת ... שְׁיִחִיו, וְתִרְאֶה לְמִסֵּר לָהֶם בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת, וּלְדַעְתִּי, אִם יִהְיֶה לָהֶם שְׂכָל — יִקְבְּלוּ אֶת הָאֲמַת מִמִּי שְׁאַמְרָה, וְאִם לֹא יִהְיֶה לָהֶם שְׂכָל, תִּהְיֶה לָהֶם בְּכִיָּה לְדוּרוֹת.

פֶּה תִקְבֵּל "חֲסֵדֵי אָבוֹת" כְּדֵי לְהַעֲבִיר אֶת זֶה לְ... גֵּרוּ יְאִיר, כִּי הַפֶּקֶס שֶׁלָּהֶם לֹא עוֹבֵד, וְהֵם בִּקְשׁוּ לְשַׁלַּח אֵלֶיךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כח קסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי וְאַתְחַנֵּן, " מִנְחַם־אָב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אוֹדוֹת שְׁאַלְתָּךְ לְכַתֵּב לְךָ אֶת הַנְּמִשָּׁל מִהַסְּפוּר שֶׁל הַ"אֵינְדִיג" (תְּרַנְגוֹל הוֹדוּ), יֵשׁ בְּמִשָּׁל הַזֶּה הַרְבֵּה פְּרוּשִׁים, אַךְ אִכְתָּב לְךָ תְּמַצִּית הַדְּבָר. אָדָם נִשְׁמַתוֹ הִיא חֶלֶק אֱלוֹךְ מִמַּעַל, וְיִרְדֶּה אֶל זֶה הָעוֹלָם כְּדֵי לְהַפְּיֵר אֶת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וּבְמִקוֹם זֶה הוּא מִתְחִיל לַעֲשׂוֹת

שְׁטִיּוֹת, עַד שְׁיֹם אֶחָד מֵתַחִיל לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים שֶׁהֵם נֶגֶד הַהֲגִיּוֹן, עַד כְּדֵי כֹּף, שֶׁהוּא מִתְיַשֵּׁב עִרוֹם תַּחַת הַשְּׁלֶחָן וְאוֹכֵל פְּרוּרִים, וְהוּא צוֹעֵק שֶׁהוּא תְּרַנְגוֹל הוֹדוֹ, וְאִי אֶפְשָׁר לְרַפְּאוֹתוֹ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן, כִּי הוּא כָּל-כּוֹף בְּטוֹחַ בְּעֲצָמוֹ שֶׁהוּא תְּרַנְגוֹל הוֹדוֹ עַד שֶׁלֹּא שִׁיף לְתַקֵּן אוֹתוֹ וּלְרַפְּאוֹתוֹ, וְהַמְלִיךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֵשׁ לוֹ צַעַר גְּדוֹל מְאֹד מְזֵה, מֵה קָרָה עִם הָאָדָם שֶׁהִיא חֶלֶק אֵלּוֹךְ מִמַּעַל, וְאִיךָ יֵרֵד וְנִפְּל וְעוֹשֶׂה מַעֲשִׂים מְגַנְיִים מַעֲשֵׂי תַעֲתוּעִים, גּוֹנֵב, גּוֹזֵל, נוֹאֵף, רוֹצֵחַ וְכוּ' וְכוּ', עַד שֶׁנִּדְמָה לוֹ לְאָדָם, שֶׁזוֹ הִיא הַדְּרֵךְ הַנְּכֹנֶה, וְהַשֵּׁר שֶׁהוּא הַצְּדִיק רוֹאֶה אֶת צַעַר הַמְּלִיךְ, אִזּוֹ הוּא מִתְיַשֵּׁב לְרַפֵּא אֶת בֶּן הַמְּלִיךְ, וְזוֹרֵק אֶת עֲצָמוֹ גַּם-כֵּן בְּתוֹךְ הַשְּׁגָעוֹן שֶׁל הַבֶּן הַמְּלִיךְ הַזֶּה, וְגַם-כֵּן מִתְיַשֵּׁב תַּחַת הַשְּׁלֶחָן בְּלִי בְּגָדִים וְכוּ', שֶׁזֶה מֵה שֶׁרַבְּנוֹ ו"ל אוֹמֵר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ח'), שֶׁהַצְּדִיק יְכוֹל לְרַדֵּת לְצַנּוֹר שֶׁל הַרְשָׁע, וּלְהוֹצִיא אוֹתוֹ מִשְׁמָה, וְכֵן מוֹכֵא בְּדַבְרֵי רַבְּנוֹ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ל'), שֶׁהַצְּדִיק יְכוֹל לְהוֹרִיד שְׁכָלִים עַל-יוֹנִים מִשְׁכָּל עַל-יוֹן עַד שְׁכָל תַּחַתוֹן, מַעֲלֵה לְעֹלוֹל וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן מוֹכֵא בְּדַבְרֵי רַבְּנוֹ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח'), שֶׁהַצְּדִיק יְכוֹל לְהַפְּנֵס בְּתוֹךְ בֵּית הַבְּלִיעָה שֶׁל הַסֵּטְרָא אַחֲרָא, וּלְהוֹצִיא מִשָּׁם נַפְשׁוֹת. וְכֵן מוֹכֵא בְּדַבְרֵי רַבְּנוֹ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן צא), שֶׁהַצְּדִיק מְדַבֵּר דְּבָרִים בְּטִלִּים, וְהַפֵּל כְּדֵי לְהַכְנִיס בְּאָדָם הַשְּׁגָת אֱלֻקוֹת. מִכָּל זֶה רוֹאִים, שֶׁהַצְּדִיק זוֹרֵק אֶת עֲצָמוֹ תַּחַת הַשְּׁלֶחָן, וּפּוֹשֵׁט אֶת מְלַבּוֹשָׁיו, עַד שְׁחוֹשְׁבִים שֶׁהוּא אֶחָד מֵהֶם, וְכֵן לֹאט לֹאט הוּא מְדַבֵּר עִם בֶּן הַמְּלִיךְ, שֶׁתְּרַנְגוֹל הוֹדוֹ גַּם-כֵּן יְכוֹל לְלַכֵּת עִם בְּגָדִים, וְתְּרַנְגוֹל הוֹדוֹ גַּם-כֵּן יְכוֹל לְשַׁבֵּת תַּחַת הַשְּׁלֶחָן, עַד שֶׁמְרַפֵּא אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, וְזוֹ עֲבוֹדַת הַצְּדִיק, וְזֶה תְּמַצִּית הַנִּמְשָׁל שֶׁל הַסְּפּוֹר.

אך באין קֶשֶׁר עֲלֵי לְהוֹסִיף שֶׁהוּא דְּבַר פֶּלֶא, פֶּלְאֵי פֶּלְאוֹת, שֶׁהַבֶּן-מְלִיךְ שֶׁהִשְׁתַּגַּע, וְהִתְיַשֵּׁב תַּחַת הַשְּׁלֶחָן, שְׂכַח כְּבָר אִיךָ שֶׁהִיא נִרְאֶה בְּעֵבֶר, שֶׁהִיֹּם הוּא בֶּן אָדָם וְהוּא מְסֻתּוֹכָב כְּאֶחָד הָאָדָם, וּמִתְחִיל לְחַלֵּק עַל הַצְּדִיק, וּמְדַבֵּר עַל-יוֹ חֲרוּפִים וְגִדּוּפִים, וְזֶה הַפֶּלֶא הַכִּי גְדוֹל, וְזֶה מְרָאֵה שְׁאִין שׁוֹם הַפֶּרֶת הַטּוֹב, אֲדַרְבָּה כָּלֵם כְּפוּיֵי טוֹבָה, וְדֵי לְחַפְיָא מֵה שְׁקוֹרָה, וּבְכַפְרֵט עִם הַמְּשַׁפְּחָה וְכוּ' וְכוּ'...

תִּאֲמִינִי לִי, שְׁפוּאֵב לִי מְאֹד, אִף פַּעַם לֹא הִבַּנְתִּי בְּפִרוּשׁ אֶת
הַפְּסוּק (מִשְׁלֵי כט, כג): "גִּנְאוֹת אָדָם תִּשְׁפִּילְנוּ", הַגָּאוֹת שֶׁל הָאָדָם
יְכוּלָה לְהִבְיֵא אוֹתוֹ לְהִשְׁפִּלוֹת הִכִּי גְדוּלוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁאֵמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֹאמַר לְצְרוּתֵינוּ דֵּי.

בְּרַחֲמֵי בְרוּךְ אַחַר בְּרוּךְ לֹא דְבִים וְלֹא יַעַר, אִף אֶחָד לֹא אָמַר
לְבַת ... שׁוּם מְלָה וְחֻצֵי מְלָה, לֹא רָאוּ אוֹתָהּ אֶפְלוּ, לֹא רַק שְׁלֹא
דְּבָרוּ אִתָּהּ, אֶפְלוּ לֹא רָאוּ אוֹתָהּ בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם, וְזוֹ סֵתָם הַמְצָאֵת
דְּבָרִים, וְחָבַל לְהַכְנִיס בְּכּוֹפּוּחִים, הַבְּחִירָה חֲפָשִׁית, וְדִי לְמַבִּין.

הַמְאֲחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כח קסד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְאַתְחַנּוּ, יי מְנַחֵם-אָב
ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֶבְקַשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּקְנֶנָה מְזוּגֵן חֲדָשׁ, וְאֵל תִּדְאָג בְּעִבּוֹר
כְּסָף, כִּי גְדוּל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבְיַדָּאֵי לֹא יַעֲזוּב אוֹתְךָ
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, סוּף כָּל סוּף אֲשֶׁתְּךָ כָּל-כָּף סוּכַלֵּת סָבַל מֵהַחֵם,
וְהִיא בְּהַרְיוֹן וְכוּ'.

עֲלִיךָ לְדַעַת, שְׁהָאָדָם צָרִיךְ לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָל מָה שְׁיֵשׁ לוֹ עַל הַלֵּב עֲלָיו לְבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרַךְ, וְאִם יִהְיֶה חֲזוֹק בְּזֶה, יִצְלִיחַ דְּרַכּוֹ תָּמִיד.

גַּא וְנָא רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא בְּיַדָּאֵי לֹא יַעֲזוּב אוֹתְךָ, הָעֵקֶר הוּא תְּפִלָּה, לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שְׁצָרִיכִים, וְאִם אָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְבַקֵּשׁ
מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל מָה שְׁצָרִיכִים, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְצָלִיחַ אֶת
דְּרַכּוֹ תָּמִיד.

אֲשֶׁר כַּח קְסָה — כַּח קְסוֹ בְּנַחַל קְלָה

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׂאֵנִי מִבִּקְשׁ וּמִתַּפְּלִל בְּעַדְכֶם, שִׁיְהִיָּה לְכֶם רַק טוֹב בַּחַיִּים.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כַּח קְסָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְאַתְחַנּוּן, י' מְנַחֵם-אָב
ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְתַת תּוֹנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֹסֵד
חָנּוּם שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ, וְאֶת צְרִיכָה תְּמִיד לְהוֹדוֹת וּלְהִלֵּל וּלְשַׁבַּח וּלְפָאֵר
אֶת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שָׁמוּ עַל כָּל הַנְּסִים וְהַנְּפִלְאוֹת שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ, אֶת
גְּרָה בִּיבְנָאֵל, אֵיזָה חֹסֵד זֶה, וְאֵיזוֹ זְכוּת הִיא זוֹ וְכוּ' וְכוּ'.

גַּא וְנָא תִּשְׁתַּדְּלִי בְּכָל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת שְׂמִיחָה
וְעֲלִיזָה, וְתִדְיִנִי אֶת בְּעֵלְךָ לְכַף זְכוּת, וְאֵנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁסוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְכִמּוֹ שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא נְסִים וְנִפְלְאוֹת שֶׁאֵת גְּרָה בִּיבְנָאֵל, שִׁזָּה הָיָה מִמֶּשׁ גַּם פְּתוּחַ,
גַּם שֶׁל קְרִיעַת יַם סוּף, כֵּן עוֹד תִּרְאִי הַרְבֵּה נְסִים, הַעֲקֵר לְהִתְחַזֵּק
הַרְבֵּה בְּאַמוּנַת חַכְמִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנִדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כַּח קְסוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְאַתְחַנּוּן, י' מְנַחֵם-אָב
ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ.

אחרי ברור היטב, נתברר לי שהכל היה שקר וכזב, שבתכם ספרה לכם ספור בדוי לחלוטין, אף בת לא דברה אתה, ובפרט באותו יום שהיא אמרה, וזה ברור, כנראה שהיא לא טלית שכלה תכלת. בזה שאתם כל שני וחמישי מנסים לעזוב את יבנאל, אתם לא מסדרים את אף אחד אלא את עצמכם וכו' וכו', ואני לא יודע למה אתם צריכים לזרק את הגט בפנים! :

ספר לי ידידנו ... גרו יאיר, שאמרת לבעלך — בא ביום ראשון ונגלך מפאן וכו'... כמודכן רציתי בחור מצין ל... ואת לא רצית, וכן עשיתם מעשה חמור, שלקחתם את ... גרו יאיר, מפה, שזה עון בל יכפר מה שעשיתם לילד, ומי שיש לו רק איזו הבנה בחנוכה, לא יעשה דבר כזה, כי לא לוקחים מילד מקל בשום פנים ואפן. עכשו אני מבין היטב את הפסוק מה ששלמה המלך, עליו השלום, אומר (משלי כט, כג): "גאות אדם תשפילנו", תראי אל מה הגאות מביאה אותך, קדם — לא פעם אחת אמרתי לך, אני לא פטרתי אותך, את ברכת, כי לא יכלת לעבד עם עוד אחד, את שוכחת שיש לנו היום כפר מערכת של שלש-מאות וחמשים ילדים, כן ירבו, וקרוב למאה ועשרים משפחות, כן ירבו, וצריכים מנפ"ל, ואת לא יכלת לקבל פקודות, עכשו הבחירה היא בידיכם, אבל זאת תזכרו, אני מאד מאד מרחם עליכם, מילא מה יהיה עם הבת ... זו הבת שלכם, תסתכלו אילו פנים יש למשפחת ... מה קרה עם הבת הגדולה, את מי היא לקחה? אם לא סוג ה' או ו', ועדין הם לא מרצים, ומה קרה עם הבן ...? חתך את הפאות ואת הזקן וכו', ורק הקדוש-ברוך-הוא יודע מה אתו, וזה בא רק מהגאונה של האמא שלו, הם היו יכולים להיות כפר הכי מאשרים. ונחזור אל בניך ... גרו יאיר ו ... גרו יאיר, הם היו יכולים כל-כף להצליח, אף מחמת הגאות והישות שבה, והנקמה שבווערת בה, את מוכנה להפקיר את הילדים שלך, איפה השכל שלך?! האם את לא תופסת שבשעה שהחברים של ... גרו יאיר, יהיו להם כפר ילדים בני שנתיים ושלוש, הם עדין יסתובבו רוקים?! ולמה אני כותב לך כל-כף חריף, כי

אָנִי יוֹדֵעַ שְׁאַתֶּם הֵייתֶם הֶרָאוּשׁוּנִים, וּמִסֶּרְתֶּם אֶת נַפְשְׁכֶם בְּעִבּוּרֵי, וְאָנִי אוֹהֵב אֶתְכֶם עַדִּין בְּאַהֲבַת נֶפֶשׁ, כַּאֲשֶׁר הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ, וּמֵאֵד מְאֵד כּוֹאֵב לִי, כְּשֶׁאָנִי רוֹאֵה שְׁמִשְׁפָּחָה נִהְרָסֶת עַל לֹא דְבָר, וּמִי יוֹדֵעַ לָאֵן זֶה יוֹבִיל אֶתְכֶם.

וְלָכֵן אָנִי מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם לִפְנֵי שְׁאַתֶּם עוֹשִׂים צַעַד פְּזִיזִי — תַּחֲשְׁבוּ פְּעַמִּים.

אָנִי מְאֵד מְקוּנָה לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַדְּבּוּרִים הָאֵלֶּוּ יִכְנָסוּ הַיֵּטֵב בְּלִבְכֶם, וְאִם לֹא — הַטּוֹב בְּעֵינַיְכֶם עֲשׂוּ, וְהִבְחִירָה חֲפָשִׁית, וְאִף אֶחָד אֵינֹו מִחֲזִיק אֶתְכֶם.

הַמֵּאֲחַל לָכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם...

כַּח קִסוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדֵּר וְאַתְחַנּוּ, י' מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֵד ... נִרוּ יְאִיר.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כֹּל הַחֲסֵד חֲנֻם שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי, שֶׁנִּדְבַּקְתָּ לְתַקֵּן אֶת כֹּל הַחֲלוּנוֹת וְהַרְשָׁתוֹת בְּבֵיתִי, יַעֲזֹר הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁגִם בֵּיתְךָ יִהְיֶה תְּמִיד מְגִדָּר, שְׁשׁוּם מִשְׁחִית וּפְגַע רַע וְכוּ' וְכוּ', לֹא יוֹכְלוּ לְהַכְנִס בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, אֶלָּא בֵּית יִהְיֶה שְׁמוֹר בְּתַכְלִית הַשְּׁמִירָה, וְתִרְנָה רַב נַחַת מִכֹּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיף.

הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאָנִי מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל, שְׁאֲזַכֶּה לְהִיוֹת בְּכֹל שְׁמִחָה שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה.

הַמֵּאֲחַל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם...

כח קסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֵר וְאַתְחַנֵּן, " מִנְחַם־אָב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֶסֶד חָנָם שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי, בְּזֶה שְׁאַתָּה עוֹזֵר לְבֵית־הַכְּנֹסֶת, וְכֵן מֵה שְׁאַתָּה עוֹזֵר לִי לַעֲשׂוֹת אֶת הַפְּרָגוּלָה, שֶׁהִיא יִצְאָה מְאֹד מְאֹד יָפֵה, כְּאֲשֶׁר סִפְרוּ לִי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאִף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁיִגְעַת וְטָרְחַת בְּזֶה וְכוּ', עִם כָּל זֹאת שְׁכַרְךָ לֹא יִקְפַח מִן הַשָּׁמַיִם, וּמֵה גַם תִּקְבַּל חֲזָרָה בֵּן, שֶׁיְהִיֶּה לָךְ הַרְבֵּה נַחַת מִמֶּנּוּ.

הַעֲקָר רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְנִזְכָּה וְנִתְבָּשֵׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כח קסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֵר וְאַתְחַנֵּן, " מִנְחַם־אָב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל אֶהוּבִי, יְדִידִי וְתִלְמִידִי ... גֵּרוּ יְאִיר.

סִפְר לִי ר' ... גֵּרוּ יְאִיר, שְׁעוֹרֶת בְּהַתְנַדְּבוֹת לַעֲשׂוֹת אֶת הַפְּרָגוּלָה לְפָנַי כְּנִיסַת בֵּית־הַמְּדֻרָשׁ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל זֶה שְׁיִגְעַת וְטָרְחַת בְּשִׁבְלִי בְּהַתְנַדְּבוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתְּמִיד תִּהְיֶה גַם לְפָנַי בֵּיתְךָ שְׁמִירָה, וְיִשְׁמַר אֶתְכֶם הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מִכָּל רַע וְכוּ', מַעֲזִין הַרַע

אָשֶׁר כח קע בַּנְחַל קלט
וְכוּי, וְהִפְלִי יַעֲבֹר בְּקָלוֹת, וּתְבַשְׂרוּ לִי תְמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת,
וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי דו"ח אִיף עֲבָרָה הַשְּׁבֵת, וּמַה קוֹרָה בְּמִנְיָן
הָאֲבָרְכִים, וּמַה צְרִיכִים לְתַקֵּן, וְאַהֲיָה לְךָ אָסִיר תּוֹדָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבֵת שְׁלוֹם...

כח קע.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, " אָב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמִנִי הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַנּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינְתוֹ תְּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, שֶׁתִּשְׁמְרוּ עֲצֻמְכֶם מִכָּל מִינֵי
מְרִיבוֹת בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְבָמוֹת צו:):
מַעֲשֵׂה בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת שֶׁל טְבָרְיָה, בְּנֶגֶר שֵׁישׁ בְּרָאשׁוּ גְלוֹסְטְרָא
שֶׁנֶחֱלְקוּ בּוֹ רַבֵּי אֶלְעָזָר וְרַבֵּי יוֹסִי, עַד שֶׁנִּקְרַע סֵפֶר תּוֹרָה בַּחֲמַתָּן,
וְהָיָה שֵׁם רַבֵּי יוֹסִי בֶּן קֶסְמָא, אָמַר: תָּמָּה אֲנִי אִם לֹא יִהְיֶה
בֵּית־הַכְּנֶסֶת זֶה עֲבוּדַת כּוֹכָבִים, וְכֵן הָיָה, רַחֲמָנָא לְצַלָּן; כִּי הַמְרִיבוֹת
בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת זֶה מְאֹד מְאֹד חָמוּר, עַד כְּדֵי כָּךְ, שֶׁבִזְהַר הַקְּדוּשׁ (חֶלֶק
א' ונא). מִקְפִּיד לֹא לְדַבֵּר דְּבָרִים בְּטָלִים, וְאִיף יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת שׁוֹק
בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת, לְמַכּוֹר בֵּי צִיִּים וְאַבְטִיחִים וּשְׂתִיָּה וְכוּי וְכוּי, אִיף לֹא
מִפְּחָדִים מִהַשְׁכִּינָה הַקְּדוּשָׁה, וְאִיף אָדָם שָׂבָא לְבֵית־הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפַלֵּל
אֶל הַקְּדוּשָׁה־בְּרוּךְ־הוא יָאִים עַל הַשְּׁנֵי וְכוּי, הָרִי עֲכָשׁוּ צְמִנּוּ תִשְׁעָה
בָּאֵב עַל חֶרְפֵּן בֵּית־הַמְּקֹדֶשׁ, וְעַל שְׁנֵאת חָנָם, מְרִיבוֹת בַּחֲנָם, וְכַמָּה
שְׁאֵנִי רַק לֹא אֲדַבֵּר, שֶׁתִּהְיֶה אֶהְבָּה וְאַחֲדוֹת בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנִי, אֲנִי
רוֹאֶה שֶׁהַסֵּמ"ך־מ"ם מִתְעַרֵּב תְּמִיד בְּיַנְנוּ, שֶׁתִּהְיֶה רַק מִחֲלַקַּת
וּמְרִיבוֹת.

וְלִזְאוֹת אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ וּמִתְחַנֵּן לְפָנֶי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנִי הַיְקָרִים,

באו ונשמר על קדשת המקום, בואו ולא נעשה מהבית-הכנסת שוק, אסור למכר שום דבר בתוך בית-הכנסת או מחוץ לבית-הכנסת, שזה זלזול גדול מאד, שכל אחד בא עם סל של קניות בתוך בית-הכנסת, איפה נשמע בדבר הזה?!

באו ונשמח פלגו, שזכינו להיות בחלקו של רבנו ז"ל, והנה מט"ו באב מתחילה כבר להאיר ההארה של הימים הנוראים, ואנחנו צריכים רחמים רבים, שימחל לנו הקדוש-ברוך-הוא על כל חטאינו ועוונינו ופשעינו המרבים של כל השנה, ואיך יש זמן לריב אחד עם השני?!

ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יתהפך לטובה, ומי שרב עם זולתו, שישלים אתו תכף-ומיד, וכן יפסקו המכירות בתוך בית-הכנסת, או בחצר בית-הכנסת.

גא ונא לשמר על פשרות הבשר, ואני מאד מאד מבקש את אנשי שלומנו לא לקנות שום בשר, אלא משחיטת ר' ... גרו יאיר, בהשגחת ר' ... גרו יאיר, כי בעוונותינו הרבים, שומעים כל-כף הרבה שאלות — הן בזריקות שנותנים, רחמנא לישזבן, במקומות שעושים את העוף ודאי טרפה, והן בענין ההכשרה והמליחה וכו', יהודי מתבודד להקדוש-ברוך-הוא, מתפלל יומם ולילה שיהיה איש בשר, לומד תורה, נוסע לציון רבנו ז"ל, ולבסוף נכשל באכילת נבלות וטרפות, שמו שמים על זה.

באו ונתאחד יחד, ונאהב אחד את השני, ונעזר אחד לשני, ועל-ידי-זה נזכה באמת שנוכל כבר להתחיל לבנות את בית-המדרש שלנו, שהוא בחינת בית-המקדש, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (מגלה כט): "ואהי להם למקדש מעט", אמר רבי יצחק — אלו בתי פנסיות ובתי מדרשות. היות שבודאי שמעתם שעומדים לתת לנו התר בניה, ורק בתנאי שעשינו חנייה.

ולכן אני מאד מבקש מכל אנשי שלומנו — אל תחנו בסבוב, כדי שלא יהיה לרשעים עילה ופתחון פה עלינו וכו', אני מאד מאד

מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תַּעֲשׂוּ אִתִּי חֶסֶד, כִּי אַחֲרַת לֹא נוּכַל לִכְנוּת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂיִמְתְּקוּ מִכֶּם כָּל הַדִּינִים, וְיִמְשְׁכוּ עֲלֵיכֶם חֲסָדִים וְרַחֲמִים רַבִּים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִנַּחֵם אוֹתָנוּ בְּכַפְּלִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שְׁבֹת שְׁלוֹם...

כח קעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֹת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, י"א מְנַחֵם-אֵב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלוּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמִמֶּשׁ שְׂמֵחָתֵנִי עִם הַבְּשׂוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

בְּנִדְאֵי אַתָּה צְרִיף לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה עִם ... כִּי כְּשֶׁאֲבוּא, שְׁלֹא תִהְיֶינָה בְּעִיּוֹת בְּעֵינַי הַחֲנִיָּה, וְלִכֵּן תִּקַּח אוֹתוֹ, וְאַנִּי מְאֹד מִתְפַּעֵל מִמֶּךָ, אֵיךְ אַתָּה מְצַלִּיחַ לְהוֹרִיד מְחִירִים, וּבְאַמַּת הַצְּרִכְתִּי אוֹתְךָ לִפְנֵי בְּשִׁבֵל דְּבָרִים כְּאֵלוֹ... הַעֲקֵר בְּכָל יוֹם וְיוֹם אֲנִי מִתְחִיל לְרְאוֹת אֶת הַחֶסֶד חֲנָם שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא סִבֵּב, שְׁנַתֵּן לִי אוֹתְךָ, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַמִּיד תַּעֲמִד לִימִינִי, וְתַעֲזֹר לִי בְּעֵינַי הַקְּהֵלָה, וְאַשְׁלֵם לְךָ, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, בְּכַא וּלְנִצָּח נִצָּחִים.

רְאֵה לְדַוּחַ בְּשׂוּרוֹת טוֹבוֹת.

הָאֵם שְׁלַחְתָּ לְ... אֶת הָעֲמוּדִים שֶׁל "זְכוּת אָבוֹת"?

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב...

כח קעב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר עקב, י"ב מנחם-אב ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל תלמידי ישיבת
"דמשק אליעזר", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שכל הדבורים שאני מדבר
אתכם נכנסו בתוך לבכם, כי באמת אני מאד מאד רוצה לראות
מכם נחת, והייתי מאד מאד חפץ שתבואו ותלמדו אצלי, אבל מצד
שני, אני מאד מאד רוצה שתתחתנו בגיל צעיר, כי הולך לי בחיים
שבחורים צעירים יתחתנו, כי כך אומרים חכמינו הקדושים (מנחות
ק.י): הלומד תורה בטורה — נושא אשה, ואחר-כך לומד תורה;
כי כשאדם מתחתן, המחזין שלו נקיים לגמרי.

הנה מהשבוע הזה מט"ו באב כבר מתחילה להאיר הארת ראש
השנה. ולכן הייתי מיעץ לכל הבחורים, שכל אלו שהתחילו כבר
ללמד שעור בסדרן בש"ס בגירסא, שימשיכו בהתמדה גדולה,
ויסימו את כל הש"ס, אם אפשר בכל יום ללמד כ"ח דפים — אין
למעלה מזה, ואצלי היו בחורים צעירים שהראו את זה, על-כף-
פנים שילמדו בכל יום כמה וכמה דפים גמרא, שזה מופך את הנפש
מכל מיני חלדה, אשר הגירסא בעלמא מאד טובה, כמאמר ו"ל
(עבודה זרה יט.): לעולם ליגריס איניש, ואף על גב דמשפח, ואף על
גב דלא ידע מאי קאמר, שנאמר (תהלים קיט, כ): "גִּרְסָה נִפְשִׁי
לְתַאבָּה", ומי שעדין לא התחיל לגרס בש"ס, שפבר היום יתחיל
לגרס בש"ס עד ראש השנה, וכמה שתספיקו — תספיקו, כדי
שתביאו לרבנו ו"ל מתנה על ראש השנה כמה מסכתות שזכיתם
לגרס, וביתר הזמן דהינו אחר הצהרים, הייתי מיעץ לכלכם ללכת
להפצה, כדי שיהיה לכם כסף לנסע אל ציון רבנו ו"ל על ראש
השנה, אשר אין למעלה מזה, כי רבנו ו"ל רצה מאד, שכלנו נהיה
אצלו בראש השנה. ולכן אני מאד מאד מבקש את כלכם, אל תהיו
בטלנים, תזדרזו ותצאו בכל יום להפצה, תשלמו על הקונטרסים

כַּמָּה שְׁמֵבֻקְשִׁים מִכֶּם, וְאֵת יֵתֵר הַפֶּסֶף תִּצְנִיעוּ בְּעֵבֹר הַנְּסִיעָה
הַקְדוּשָׁה לְאוֹמֵן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּמַעֲלַת הַפְּצַת הַקּוֹנְטְרָסִים עוֹלָה
עַל הַכֹּל, כִּי מַחְזִירִים אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

גַּא וְנֹא רְאוּ לְרִקֵּד בְּכֹל יוֹם אַחַר כָּל תְּפִלָּה וּתְפִלָּה, וְכֵן תִּשְׁתַּדְּלוּ
לְהַתְּפִלֵּל בְּקוֹלוֹת וּבְצַעֲקוֹת גְּדוּלִים וּבַחֲמִיּוֹת, וְאֵל תִּפְחָדוּ מִשׁוֹם בְּרִיָּה
שְׁבַעוּלָם, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְרְאוֹת בִּישׁוּעַתְכֶם.

בְּעֵת שְׁאַתֶּם מִתְבוֹדְדִים תִּבְקְשׁוּ גַם עָלַי, כִּי אֲנִי צָרִיךְ הַשְּׁבֹעַ
יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי
שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם — שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם,
וְתִזְכּוּ לְהַתְחַתֵּן מֵהַשְּׁיֹתֵר מֵהַר.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהִיּוֹת הַשְּׂבֵת הַזֹּאת, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבַּרֵךְ, בְּיַבְנָאֵל,
וּלְשִׁבּוֹת אֶתְכֶם בְּיַחַד.

הַמֵּאַחַל לְכֶם בְּרִכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח קעג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר עֲקֵב, י"ב מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אִין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֶסֶד שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי,
וּבְיָדָי תִּקְבַּל חֲזוֹרָה בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

... גֵּרוּ יְאִיר אָמַר, שְׁהִטְלִפוֹן בְּבֵית שְׁלִי מִנְתָּק, וְזֶה מְאֹד מְאֹד
נִצְרָךְ לִי, וְעַל-כֵּן אִם אַתָּה יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לִי חֶסֶד, תִּצְלַצֵּל לְבֹזֵק
שִׁפְתָּחוּ לִי, וְאֶהְיֶה לָךְ אֲסִיר תּוֹדָה.

נא ונא ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, פי גדול אדוננו ורב להושיע.

אל תשכח להגיד, שיעשו לנו במרפסת רשת, באפן שלא יכנסו שם היונים וילכלכו וכו'.

מה אמר לך, ידידי היקר! החיים כל-כף קצרים, ועוברים על כל אחד כל-כף הרבה משברים וגלים, ושומעים בכל יום כל-כף הרבה צרות וחסדים רעים, רחמנא לישזבן, עד שיכולים להשתגע מרב צער ועגמת נפש, ולכן עלינו להתחזק על החסד חנם, שזכה אותנו הקדוש-ברוך-הוא לדעת מרבי אמת כנה, רבי נורא ונפלא כנה, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שסוף כל סוף הכל יתהפך לטובה.

אל תעשה עסק עם שום בן אדם שעומד על דרכך וכו', ועושה עליך בקרת, אל תשמע לו, עשה את עצמך כאינך שומע כלל, אל תשים לב, פי הכל בא מקנאה, פי זה טבע רע של בני-אדם, שלא יכולים לראות איך שאחד מצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כח קעד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר עקב, י"ב מנחם-אב ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער איך שאני אוהב אותך, פי רק הקדוש-ברוך-הוא יודע מה שאני מצפה ממך, ואיך אני רוצה לראות בגדלתך.

העקר תתחזק להיות בשמחה, ואל תסתפל על שום ברנה שבעולם, והעקר תראה להיות דבוק בחי החיים בו יתברך, ותברח רק אליו יתברך, ותדבר רק עמו יתברך, ותרגיל את עצמך לספר

לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל מַה שְּׁמַעִיק לָךְ, וְתַתּוּדָה אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, כִּי מַעֲלַת הַיּוֹדֵי דְבָרִים עוֹלָה עַל הַפֶּל, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ד'), אֲשֶׁר כְּשֶׁאָדָם מַתּוּדָה אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מוֹצִיא אֶת כָּל הָעוֹנוֹת מִתּוֹךְ עֲצוּמוֹתָיו, כִּי הָעוֹנוֹת נִכְנָסִים בְּתוֹךְ הָעֲצוּמוֹת, וְהֵם אֲשֶׁר נוֹקְמִים בְּאָדָם, כַּמּוּ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים לד, כב): "תַּמּוֹת רָשָׁע רָעָה", הִרַע שֶׁל הָאָדָם שֶׁעָשָׂה, זֶה מַה שְּׁמַמִּית אוֹתוֹ, וְזֶה מְכַנֵּס אוֹתוֹ בְּדַכְאוֹן, וְלִכֵּן אַתָּה צָרִיךְ לְמַסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לַהֲיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְעַקֵּר הַשִּׁמְחָה הוּא לְעוֹדֵד וּלְחֹזֵק וּלְשִׂמְחָה אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמְךָ שְׁעוֹר בִּשְׁ"ס, וְתַגְרַס בְּכָל יוֹם כ"ח דְּפִים, וְאֵל תַּחֲשֹׁב שְׂזוֹ גְזוּמָא, כִּי אֲצִלִּי בַּחוּרִים צְעִירִים זָכוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם כ"ח דְּפִים, וְיִוְתֵר מְזֵה, וְהִיָּתָה תְּקוּפָה אַרְכָּה שְׁבַחוּרִים צְעִירִים סִימוֹ מִסְּכַת תַּעֲנִית בְּכָל יוֹם, וְלִכֵּן תִּלְמַד כְּסֻדְרָן בִּשְׁ"ס וְתַגְרַס, וְכָל מְגוּמָתְךָ תִּהְיֶה לְסִיִּם אֶת הַשְׁ"ס, וְאַחַר הַצְּהָרִים תִּצָּא לְהַפְצָה, וְתִאָּסֵף כֶּסֶף לְמַעַן לְנַסֵּעַ לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאוּמוֹן.

הַעֲקֵר חֲזַק וְאַמֵּץ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח קעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְרַ עֵקֶב, י"ד מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲשֶׁר עֲזָרוּ בְּבֵיתִי, הַיְוֵי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבָרְךָ אֶת כָּל אַחַת וְאַחַת מִכֵּן, עַל גְּדֹל הַחֶסֶד שֶׁעֲשִׂיתָן עִמִּי בְּדִירָה, וְאַף שְׁאֵנִי מְאֹד מִתְבַּיֵּשׁ שֶׁטְּרַחַתָּן בְּעִבּוּרִי, אֲכַל זֶה אֲצִלִּי חֶסֶד חֲנָם מַה שֶׁעֲשִׂיתָן אֵתִי, וְאַנִּי מוֹקִיר לְכֵן טוֹבָה, יַעֲזֹר

קמו אֲשֶׁר כח קעו — כח קעז בנחל

הקדוש־ברוך־הוא בזכות זה, שתמיד תבשרנה לי בשורות משמחות, וששמח בשמחתכן.

המאחל לכן ברכה והצלחה מן השמים...

כח קעו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר עקב, י"ד מנחם־אב ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

פה תקבל מכתב שתצילם ותמסר לכל אחת מגשות אנשי שלומנו, שעזרו לנקות את הבית.

ראה לבשר לי בשורות משמחות, והקדוש־ברוך־הוא יעזר, שזנפה לישועות ונחמות, ואזפה לנסע מחר לארצנו הקדושה, ושפועל שם מה שאני צריך לפעל כו' וכו'.

העקר ראה לדבק עצמך בו יתברך, ולשפף לפניו שיח ותפלה, כי רק הוא יכול לעזור, ואין בלתי.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

כח קעז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר עקב, ט"ו מנחם־אב ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות גשות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוני"ה עליהן ישרה שכנתו תמיד, וישמרן ויצילן מכל צרה וצוקה, ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהן, אמן.

חסידי השם יתברך, זכינו להגיע ליום בו תל ט"ו באב. וחכמינו

הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּעֲנִית לֵא): לֹא הָיוּ יָמִים טוֹבִים לְיִשְׂרָאֵל בְּחַמְשָׁה-
 עָשָׂר בָּבָב וּכְיוּם הַכַּפּוּרִים. שֶׁבָּהֶם בָּנוּת יְרוּשָׁלַיִם יוֹצְאוֹת בְּכָלִי לְבָן
 שְׂאוּלִין, שְׁלֹא לְבַיֵּשׁ אֶת מִי שְׂאִין לוֹ. נִשְׁאַלְתָּ הַשְּׂאֵלָה, אֵיךְ יוֹם
 חַמְשָׁה עָשָׂר בָּבָב יִהְיֶה כְּמוֹ יוֹם הַכַּפּוּרִים, הֲלֹא אָנוּ יוֹדְעִים, שֶׁהַיּוֹם
 הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל זֶהוּ יוֹם הַכַּפּוּרִים, יוֹם שֶׁהַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא סוֹלַח וּמוֹחֵל לַעֲוֹנוֹת יִשְׂרָאֵל, יוֹם שֶׁהַשֵּׁטֶן אֵינְנוּ מְקַטְרֵג,
 שְׂאִין רְשׁוֹת לְסַמֵּךְ-מִ"ם לְשֵׁלֵט עַל עִם יִשְׂרָאֵל, וְאֵיךְ מְדַמִּים אֶת
 ט"ו בָּבָב לְיוֹם הַכַּפּוּרִים? אֵלֹא יְדוּעַ בְּסֵפֶר הַקְדוּשׁ 'בְּנֵי יִשְׁשַׁכָּר',
 שֶׁמְחַמְשָׁה-עָשָׂר בָּבָב כָּבַר מִתְחִילָה לְהַאֲדִיר הָאָרֶז שֶׁל הַיָּמִים
 הַנּוֹרָאִים. דַּקִּי הַנֶּפֶשׁ כָּבַר מִתְחִילִים לְהַרְגִישׁ בְּחַמְשָׁה-עָשָׂר בָּבָב,
 שֶׁהֵנָּה יוֹם הַדִּין הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא מִתְקָרֵב, וְלָכֵן עָלִינוּ לְהַקְדִים אֶת יָמֵי
 הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת, וּלְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיַרְחֵם עָלֵינוּ,
 וְיִמְחַל לָנוּ בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן
 כט): כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא, אָזִי בְּגָדָיו הַלְּבָנִים נַעֲשִׂים מְלֵאֵי כֶּתֶם, כִּתְמֵי
 דָם, גּוֹרֵם דָם לְשִׁכְנָה. וְעַל הָאָדָם לְחַזֵּר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, שִׁיְהִי לוֹ
 בְּגָדִים לְבָנִים. וְעַל בְּגָדִים לְבָנִים, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל, יִשְׁנֵם שְׁנֵי
 פְּשָׁטִים: א. שִׁיְהִיו הַבְּגָדִים לְבָנִים, פְּשׁוּטוֹ כְּמַשְׁמְעוֹ, שְׂאָדָם צָרִיךְ
 לְשָׁמֵר שִׁילֵךְ בְּבָגְדֵים לְבָנִים, וְיִהְיֶה לוֹ בְּגָדִים נְקִיִּים, כְּמַאֲמָרם ז"ל:
 כָּל תַּלְמִיד חָכֵם שֶׁנִּמְצָא רָבָב עַל בְּגָדוֹ חָיֵב מִיתָה, צָרִיכִים לְשָׁמֵר
 לִילֵךְ בְּבָגְדֵים נְקִיִּים. ב. אַל תִּקְרָא בְּגָדִים לְבָנִים, אֵלֹא בְּגִידִים
 לְבָנִים, הַגִּיד שֶׁל הָאָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת לְבָן, לֵלֵא חֲטָא. מַהוּ גִיד? גִּיד
 הַלְשׁוֹן שֶׁל הָאָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת לְבָן, אֵיךְ פֶּעַם לֹא לְדַבֵּר שׁוֹם דְּבוּרִים
 רְעִים עַל הַזּוּלָת. וְאִם הָאָדָם שׁוֹמֵר עַל לְשׁוֹנוֹ, זֶה נִקְרָא בְּגִידִים
 לְבָנִים.

הַנְּשִׂמָה שֶׁל כָּל אָדָם מְלַבֶּשֶׁת בְּלִבוֹשִׁים, וְאֵילוּ? לְבוּשֵׁי
 הַמְצוּוֹת. עַל-יְדֵי כָּל מְצוּהָ וּמְצוּהָ שִׁיְהוּדֵי מְקַיִם, הוּא מְנַקֵּה אֶת
 נִשְׁמָתוֹ, שִׁיְהִי לוֹ בְּגָדִים לְבָנִים לְנִשְׁמָתוֹ. לָכֵן אָנוּ רוֹאִים, שֶׁבְּיוֹם
 הַכַּפּוּרִים, כָּלֵם הוֹלְכִים בְּבָגְדֵים לְבָנִים, שְׂאָז הוּא עֵת מַחִילַת עֲוֹנוֹת,
 שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא סוֹלַח לַעֲוֹנוֹת עִמוֹ. וְיַעַן שֶׁהַתְּחִלַּת כָּל הַיָּמִים
 הַנּוֹרָאִים זֶה מִט"ו בָּבָב, זֶהוּ מַה שְׂאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: לֹא הָיוּ

ימים טובים לישראל פתמשה-עשר באב וכיום הכפורים, שבהן היו יוצאות בנות ישראל בכלים שאולים, שאנו שואלים את הקדוש-ברוך-הוא בדרך השאלה, אף שכל השנה חטאנו, לא דקדקנו לילך בבגדים לבנים ונקיים, בלבושים נאים, לא דקדקנו שהלשון שלנו תהיה לשון נקייה, דברנו לשון-הרע, רכילות וליצנות, ואנו עתה מתחילים להתפלל ולבקש ממנו יתברך — הנה עתה באים ימי הרחמים והסליחות שימחל לנו, ובנדאי הקדוש-ברוך-הוא ימחל לנו ביום הכפורים.

ולכן מעתה אנו שואלים מהקדוש-ברוך-הוא בדרך השאלה — תלווה לנו כבר מעתה בט"ו באב בגדים לבנים, כדי שלא לבייש את מי שאין לו, כי בנדאי ישנם צדיקים וצדקניות שפן זכו כל השנה לילך בבגדים נקיים, ותפרו לנשמתם בגדים לבנים, ושמרו על דבורם, אבל ישנם אנשים שלא זכו, לא עשו די מצוות כל השנה, לא הלבישו נשמתם בבגדים לבנים, וכן לא שמרו על דבוריהם — גיד הלשון, כדי שלא לבייש את מי שאין לו, אנו שואלים בדרך הלואה להקדוש-ברוך-הוא, שכבר ימחל לנו. נמצא, שט"ו באב זה יום של שמחה גדולה, כי חכמינו הקדושים אומרים: לא היתה שמחה גדולה לעם ישראל ביום הכפורים, שבו מחל לנו הקדוש-ברוך-הוא כל עוונותינו. בט"ו באב זהו גם-כן חג, שאז מוצאים את הזווגים. כי ביום הזה היו בנות ישראל יוצאות במחולות בכרמים, ומי שלא היתה לו אשה, היה יוצא לשם ומוצא זווגו, נמצא, שט"ו באב זהו חג של זווגים, כי יכולים למצא אז את הזווג. וכן אומרים חכמינו הקדושים: בט"ו באב, אז מתחיל היום להתקצר והלילה מתארך. הינו בקיץ היו לנו ימים ארבעים וילילות קצרים, ומחמשה עשר באב מתחילים להתקצר הימים והלילות נארכים. על-כן מט"ו באב צריכים לשמור מאד להתחיל ללמד תורה בלילה, לשמור את הלילות. עוד יש לנו שמחה, שבו ביום הפסיקו למות כל אלו שדברו רע על ארץ ישראל, שהם מתו במדבר, ונגזר עליהם שמכרחים למות במדבר, בט"ו באב פלו בו מתי מדבר. למדים מזה שיום זה הוא יום שמחה.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הַשְּׂבוּעַ הַזֶּה הָיָה בַּקְהֵלָה שְׁלָנוּ שְׂבוּעַ עָמוּס
 שֶׁל שְׂמַחוֹת, בְּרִיתוֹת וְחַתֻּנוֹת, וְאֲנִי מְקַוֶּה מְאֹד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 שְׂנוּכַל לַעֲשׂוֹת גַּם-כֵּן פְּמָה שְׂדוּכִים. כְּדֵי שְׂתִהְיֶה לָנוּ קְהֵלָה מְצַלַּחַת,
 קְהֵלָה שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתְפָּאֵר בָּהּ, זֶה תְּלוּי רַק כְּפִי שֶׁנִּקְבַּל אֶת
 הַחֲמִשָּׁה-עָשָׂר בָּאָב בְּשִׂמְחָה, שְׁגַם אֲזוּ נִתְחִיל לְהִלְבִּישׁ עֲצָמֵנוּ
 בַּבְּגָדִים לְבָנִים, הֵינּוּ בְּגִידִים לְבָנִים; נִקְבַּל עַל עֲצָמֵנוּ שְׂמִירַת
 הַלְשׁוֹן, לֹא לְדַבֵּר רַע עַל הַזּוּלָּת. טָבַע הָאָדָם, שֶׁמְכַרְח לְבַקֵּר מֵעֲשֵׂי
 אַחֵרִים, וְהוּא בְּקִרְתִּי. זֶה אוֹמֵר יוֹם, מְכַרְח לְבוֹא הַשְּׁנִי וְלוֹמֵר לִילָה,
 זֶה אוֹמֵר לִילָה, מְכַרְח לְבוֹא הַשְּׁנִי וְלוֹמֵר יוֹם. תָּמִיד יֵשׁ אֵי הַבְּנוֹת
 וְחִלּוּקֵי דַעוֹת בֵּין בְּנֵי-אָדָם. אִם זֶה הָיָה נִשְׁאָר רַק בְּכַחֲנֵת חִלּוּקֵי
 דַעוֹת; נִיחָא, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (בַּמְדָּבָר רַבָּה, פְּרָשָׁה כֹּא, סִימָן ב'): כְּשֵׁם
 שֶׁפְּרָצוּפֵיהֶם שׁוֹנִים כֵּן דַעוֹתֵיהֶן שׁוֹנוֹת, אֵי אֶפְשָׁר לְהַכְרִיחַ דַעוֹתוֹ עַל
 זוּלָּתוֹ. וְעַל-כֵּן כְּשֵׁיִשׁ אֵי הַבְּנוֹת — אֶת זֹאת עוֹד אֶפְשָׁר לְהַבִּין.

אָבֵל אִם מֵאֵי הַבְּנוֹת נֹכְעֵת שְׂנֵאָה, קְנֵאָה, ר'שְׁעוֹת, זֶה מְצַטְרֵף
 לְאוֹתִיּוֹת: שְׂק'ר'. בְּרָגַע שְׂאֲחַת שׁוֹנֵאת אֶת הַשְּׁנֵיָה, בְּרָגַע שְׂאֲחַת
 מְקַנֵּאת בַּשְּׁנֵיָה, בְּרָגַע שְׂאֲחַת עוֹשֶׂה רְשָׁעוֹת לַשְּׁנֵיָה — זֶה שְׂקָר.
 יְהוּדִים מְכַרְחִים לְאַהֲבָה זֶה אֶת זֶה, וְרַק עַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה הַגְּאֻלָּה,
 וְתִתְגַּלֶּה הָאֱמֶת. וּמִי זֶה אֱמֶת? רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שְׂכַתּוֹב
 (יְרֵמְיָה י' ט'): "וַיְהִי־הָאֱלֹקִים אֱמֶת". אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים עַל
 הַפְּסוּק (יְשַׁעְיָה נט, טו): "וַתְּהִי הָאֱמֶת נְעַדְרַת", מְלַמֵּד שֶׁהָאֱמֶת נַעֲשִׂית
 עֲדָרִים עֲדָרִים, וְכָל אֶחָד אוֹמֵר שֶׁאֲצִלוֹ הָאֱמֶת, כָּל אֶחָד מְדַבֵּר
 שֶׁאֲצִלוֹ הָאֱמֶת. כְּמוֹ שֶׁכָּל אֶחָד רוֹצֵה שְׂהַרְבִּי שְׁלוֹ? הָיָה מְשִׁיחַ, וְאוֹי
 לְאַחֵר אִם יִקְבַּל אֶת רַבּוֹ לְמְשִׁיחַ — יִסְקַל אוֹתָף, אִף זֶה שְׂקָר. אֱמֶת,
 אוֹמֵר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן נא), זֶה אֶחָד, וּמִי־הוּא אֶחָד?
 הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִגְאֵל אוֹתֵנוּ, רַק הַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא יִבְחַר אֶת מִי שְׂרוֹצֵה לְגָאֵל, וְזֶה לְמַעַלָּה מִהַשְּׂגָתֵנוּ, אָנוּ
 אֵינָנוּ יוֹדְעִים מִי יְהִיָה וּמִה יְהִיָה וְאִיךָ יְהִיָה, זֶה סֵתָם שְׂטוֹת וְדַמְיוֹן
 לְהַתְחִיל לְחַשֵּׁב, וּמִכָּל שֶׁכֵּן לְהַתְחִיל לְדַבֵּר, וּמִכָּל שֶׁכֵּן לְהַתְחִיל
 לְהַתְחִיל לְהַתְנַפֵּחַ, הֵן סֵתָם שְׂטִיּוֹת, שְׂמִבִּיאוֹת לְכַפִּירוֹת
 וְאַפִּיקוֹרְסוֹת. מָה אַתֶּם חוֹשְׁבִים, מָה יְהִיָה מְשִׁיחַ, מָה יִחַדֵּשׁ וּיְגַלֶּה

בעולם? ישנה את העולם? לאו! יכניס את הקדוש-ברוך-הוא כל-כף חזק בעולם, עד שיתקיים (ירמיה לא, לג): "וידעו אותי מקטנם עד גדולם, ונבאו אותי בנביכם ובננותיכם", (ישעיהו יא, ט): "ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לימים מכסים", (צפניה ג, ט): "כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם ה'", יהיה גלוי אלקות כזה, שכל אחד ירגיש את הקדוש-ברוך-הוא, אז ממילא כבר לא יהרגו אחד את השני, לא ישנאו זה את זה, לא ישקרו זה את זה, כי הקדוש-ברוך-הוא נמצא פה, משיח יחידר בעולם אלקות בגלוי ובמדרגה כזו, שכלם יראו את הקדוש-ברוך-הוא, כמו שכתוב (ישעיה נב, ח): "כי עין בעין יראו בשוב הוי"ה ציון", כל אחד ישמע את הקדוש-ברוך-הוא, כל אחד ירגיש את הקדוש-ברוך-הוא, וכל אחד ידבר אל הקדוש-ברוך-הוא. וזה נקרא אמת. אם אדם כבר עכשו מכניס בעצמו את ידיעות אלו, אז החלק של משיח שלו כבר נמצא בעולם.

ואומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן עט), שאדם צריך לראות שהוא לא יהיה המונע לביאת משיח, ואיך? על-ידי שישמר על דבורו, ובמקום לדבר לשון הרע, רכילות וליצנות, במקום להציק לשני, יעשה רק טובות, ידבר רק דבורי אמונה, אשר זו תהיה הגאולה. מה שיהיה בכל העולם, זה דבר שלא צריך לענין אותנו, כי אם זה יענין אותנו, אז יתחילו עם שטיות, שכל העולם בשקר ורק אנו באמת, שזה גם-כן שקר.

הקדוש-ברוך-הוא אוהב את כל עם ישראל, אצל הקדוש-ברוך-הוא כל יהודי ויהודי בכל העולם הבן שלו, פדכתיב (דברים י, א): "בנים אתם להוי"ה אלקיכם", כל יהודי בעולם באשר הוא נמצא, הוא בנו יתברך, ואי אפשר לומר שאחד יותר גדול מהשני, כמו אבא שיש לו עשרה ילדים, ואוהב את כל בניו באותה מדה, ואם חס ושלום, אוהב בן אחד יותר מבן אחר, זה גורם לו פרווד במשפחה. ואומרים חכמינו הקדושים על יעקב אבינו (שבת י.), מתוך שאהב את יוסף יותר מכל האחים, לזאת הצרכנו לירד במצרים ולהיות בגלות אצל פרעה, והצרכנו לעבר את השעבוד

מאתים ועשר שנים בין גויים מלכלכים ומזהמים, כמאמרם ו"ל (שמות רבה, פרשה כג, סימן יד): אין לך מזהמים מפל האמות כמו המצרים, שהיו הכי מזהמים עם נאוף וכשוף וכל מיני זמה. ממה זה נובע? מאנוכיות, ברגע שאמרים: רק אנחנו ורק אנחנו השלמים, ושוב אני ואני ואני, תמיד מדברים אני ואני, זה אשר מביא את התרבן. כי אין דבר פזה רק אנחנו, רק אני, אלא צריכים לדעת, פלנו, כל היהודים בלי יוצא מן הכלל, והראיה שהגויים שונאים את כל עם ישראל, ואינם מסתפלים אם הוא דתי, חילוני, אשכנזי, ספרדי, מרוקאי, תוניסאי, תימני, הונגרי, פולני, הם שונאים את כלם, וראינו דבר זה בשואה, לא בדרך בציציות, שמי שיש לו ציצית יפנס לתאי הגז, רחמנא לצלן, אלא כל יהודי באשר הוא דחפוהו לתאי הגז. וזה צריך לעוררנו לאהב את כל בר ישראל בלי יוצא מן הכלל.

אך לצערנו הרב, אחד מסימני הגלות, זהו שעושים פלג, מפלגות מפלגות, אשר בלן זהו שקר אחד גדול, אין דבר פזה של מפלגות, האינכם יודעים שהערבים מחכים ליום שלא תקום צרה פעמים, ויזרקו את כל היהודים לתוף הים, היה לא תהיה, היעשו פעם שלום עם ישראל, אם רבי שמעון בר יוחאי אמר: הלקה היא בידוע שעשו שונא ליעקב (ספרי בהעלותך יא), אין יכולים לשנות — זהו חק, רשב"י ידע את אשר אמר, גוי שונא יהודים, כך חנכוהו, שהיהודים הרגו את אלילם. וכך הם נוטרים שונאה בלבם על היהודים, ומה אנו רואים עתה? שהמסיון, ימח שמם וזכרם, ממלאים את כל העולם, ובפרט את ארצנו הקדושה, ועושים שמדות בגשמות ישראל, אלו הנוצרים, ימח שמם. מצד שני המוסלמים, ימח שמם, רק רוצים לראות שעם ישראל יטבעו בים — כל המפלגות באחד זו כל פונתם, אבל בפניהם מדברים רק משלום, ושוב שלום, באים עם אהבה, חיוף מעשה, ובתוף לבם מלאי שונאה על ישראל. ולכן אם אנו יודעים דבר זה, למה לנו לעשות פלוגים בין גשמות ישראל! למה לנו לחיות באשלויות כאלו אנו טובים יותר מהזולת? פלנו בני אברהם, יצחק ויעקב, פלנו

בְּנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲבָל יַעַן שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַכְנִיס דַּעַת זֶה בְּעוֹלָם, אֲף אֶחָד אֵינוֹ רוֹצֶה לְקַבֵּל אֶת זֹאת, כָּל אֶחָד צוֹעֵק, אָנִי — הַרְבֵּי שְׂלֵי הַצַּדִּיק הַכִּי גָדוֹל, וְהוּא הָאֱמֶת הַכִּי גָדוֹל, וְאִתָּה — הַשְּׂקָרָן הַכִּי גָדוֹל, דַּעַת זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְתַקֵּן, זֶה יִגְלֶה מְשִׁיחַ, יִגְלֶה כָּל-כָּף אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַד שְׂיִתְבַּטְּלוּ כָּל הַשְּׂטִיּוֹת וְהַדְּמִיּוֹנוֹת, נִרְאֶה אֶת הָאוֹר אֵין סוּף, עַד שְׁנֵאֵהֵב אֶת כָּלָם.

אֲבָל אֶת הַקְהֵלָה שְׁלָנוּ אָנוּ יְכוּלִים לְתַקֵּן. אִם לֹא נִתֵּן לְתַקֵּן אֶת כָּל הָעוֹלָם, לְכָל הַפְּחוֹת אֶת הַקְהֵלָה שְׁלָנוּ עֲלֵינוּ לְשֹׁמֵר, שְׂאֲצֻלָּנוּ לֹא תִהְיֶה גְזֻעָנוֹת, כִּי כָּל זְמַן שְׂאֲשַׁכְּנֵנִי יְכוּל לְשֹׁנֵא סְפָרְדִי, עֲלֵיו לִידַע שֶׁהוּא שְׂקָרָן גָּדוֹל, אֶפְלוּ שְׂיִהְיֶה לוֹ פְּאוֹת אַרְכּוֹת עַד הַמְּתַנִּים, וְזָקְנוּ אַרְף עוֹד יוֹתֵר, וְכוּכְעוּ יִהְיֶה כְּמִטְרֵיהַ, עִם הַגְּרָבִים הַלְּבָנִים, עִם הַגְּרָבִים הַשְּׁחוּרִים, אִם הוּא שׁוֹנֵא סְפָרְדִי, עַדִּין הוּא רְחוּק מִהַקְדֻשָּׁה וְהָאֱמֶת. וְלִהְפֹךְ גַּם-כֵּן — כָּל זְמַן שְׂסְפָרְדִי שׁוֹנֵא אֲשַׁכְּנֵנִי, יְכוּל לִילֵךְ עִם תְּרַבּוּשׁ וּמַעִיל עַד הַקְרָקַע, אֲבָל שְׂקָרָן גָּדוֹל הוּא, כִּי הַשְּׁנֵאָה הִיא אֲשֶׁר שׁוֹרְפֶת אֶת עִם יִשְׂרָאֵל. שְׁנֵאָה זֶהוּ הַסְּמָל שֶׁל הַסְּמָ"ךְ-מ"ם. אִם רוֹצִים לְרְאוֹת מְקוֹם שֶׁל הַסְּמָ"ךְ-מ"ם הֵיכָן הוּא גָר, הֵיכָן הוּא נִמְצָא? יַחֲפֹשׂוּ בְּמְקוֹם שֶׁל מְרִיבוֹת וּמַחֲלָקֶת, בְּמְקוֹם שֶׁל שְׁנֵאָה, תִּדְעוּ שְׂשֵׁם גָר הַסְּמָ"ךְ-מ"ם וְלֹא יוֹעִיל שׁוּם דְּבָר, לְכֵן הַסְּמָ"ךְ-מ"ם פָּחַד מְאֹד מְאֹד שְׁנֹשְׁמֶת רַבְּנוּ ו"ל תִּרְד לְעוֹלָם, כִּי יִדַע שְׂאִם הַנְּשֻׁמָּה הַזֶּה תִּרְד אֵין לוֹ מַה לַּעֲשׂוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, לֹא יוֹעִיל שׁוּם דְּבָר, רַבְּנוּ ו"ל בָּא לַעֲקֹר אֶת הַסְּמָ"ךְ-מ"ם מִן הָעוֹלָם, עַל-כֵּן הוּא מְפַחַד מְאֹד מִרַבְּנוּ ו"ל.

לְכֵן אָנִי בָא וּמִבְקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן אֲלֵיכֶן, כִּיִּין שְׂמוֹהֲרַנְיָת ו"ל קָדָם הַסְּתַלְקוֹתוֹ אָמַר: אָנִי מִבְקֵשׁ מִכֶּם, שְׂהַעֲבֹדָה שְׁלָכֶם יִהְיֶה וְיִפּוּצוּ מַעֲיֵנוֹתַיךְ חוּצָה, לְכֵן אֲבַקֵּשׁ, תִּקְחוּ אֶת הַחוּבְרוֹת וְהַקּוֹנְטְרַסִים וְתִפְצוּ אוֹתָם בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְאַרְכָּה וּלְרַחְבָּהּ, וְאֵל תִּפְתְּדוּ מֵאֲף אֶחָד, כִּי מַה כְּתוּב בָּהֶם? שְׂהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְלֵא כָּל הָאֶרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְצָרִיכִים לְהַתְחַזֵּק וְלִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וּלְדַבֵּר רַק אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלֹא לְדַאג, וְעַל אֲף כָּל הַצְּרוֹת וְהַיְסוּרִים שְׂעוֹבְרִים עֲלֵינוּ, עֲלֵינוּ לְהַתְחַזֵּק בְּאִמּוּנָה פְּשׁוּטָה, וְלְכֵן אֵין עֲצָה נִגְדַּד הַמְּסִיוֹן, יִמַּח

שָׁמָּה, אִין עֲצָה נִגְדַּר הָעֶרְב־רַב, תִּפְּחַ רוּחַם וְנִפְשָׁם, אֲלֵא לְהַפִּיץ אֶת אֹר רַבְּנוּ וְיִלְ בְּעוֹלָם! וְאִם אִשָּׁה מְפִיצָה, זֶה עוֹשֶׂה רָשָׁם גְּדוֹל מְאֹד, כִּי אִשָּׁה יְכוּלָה לְהַגִּיעַ לְמִקְוֹמוֹת שְׂגָבֵר אִינוּ יְכוּלִים לְהַגִּיעַ. וְעַתָּה נִפְלָה עֲלֵיכֶם חוֹבַת הַיּוֹם שֶׁתִּפְּצָנָה אֶת אֹר רַבְּנוּ וְיִלְ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה. יִשְׁנֶן חוֹבְרוֹת בְּרוּסִית, אִם מוֹצָאִים יְהוּדִים מִבְּרִית־הַמוֹעֲצוֹת, צְרִיכִים לְהַפִּיץ לָהֶם בְּרוּסִית, כִּי הַמְּסִיּוֹן עוֹבֵד עֲלֵיהֶם חֲזַק מְאֹד, וּמִסְכָּנִים מְעַבְרִים אוֹתָם עַל דָּתָם, אִין שְׂבוּעַ שֶׁהַמְּסִיּוֹן יִמַּח שְׁמוֹ, לֹא יִקְחוּ וְיִטְבְּלוּ לְנִצְרוֹת יְהוּדֵי מִבְּרִית־הַמוֹעֲצוֹת, וּמִסְכָּנִים תִּינוּקוֹת שֶׁנִּשְׁבָּבוּ, עַל־כֵּן כִּשְׁפוֹגְשִׁים יְהוּדִים מְרוּסְיָה, יֵשׁ לְהַפִּיץ לָהֶם בְּרוּסִית, כִּשְׁפוֹגְשִׁים יְהוּדִים שְׂבָאוּ מִגְּרוּזִיָּה, יֵשׁ לְהַפִּיץ לָהֶם קוּנְטֵרְסִים בְּגְרוּזִיָּת, אִם מוֹצָאִים יְהוּדִים מִפְּרָס, לְהַפִּיץ לָהֶם קוּנְטֵרְסִים בְּפְרָסִית. וְאִם בָּאִים עֲכָשׁוּ תִיָּרִים מֵאַרְצוֹת־הַבְּרִית, וְיִשְׂאֵר אַרְצוֹת שְׂמִדְבָּרִים בָּהֶם אֲנִגְלִית, יֵשׁ לְהַפִּיץ לָהֶם קוּנְטֵרְסִים בְּאַנְגְלִית, אִם בָּאִים מִצְרַפֶּת לְהַפִּיץ לָהֶם בְּצִרְפֶּתִית, וְכֵן מִכָּל דְרוֹם אַמְרִיקָה, אֲשֶׁר שָׁם יֵשׁ יְהוּדִים מִתְּבוּלָלִים רַבִּים, צְרִיכִים לְהַפִּיץ לָהֶם קוּנְטֵרְסִים בְּסִפְרָדִית וּבְפוֹרְטוּגָלִית, שְׂזוֹ הַשָּׁפָה הַמְּדַבֶּרֶת שָׁם. וְזֶה לְאַלּוֹ הַבָּאִים מִהַתְּפוּצוֹת, אֲזִי יֵשׁ לָנוּ קוּנְטֵרְסִים בְּשִׁתִּים־עֲשָׂרָה שְׁפוֹת.

אָבֵל הָעֵקֶר עֲלֵינוּ עֲתָה לְהַתְּמַקֵּד בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וּבְפִרְט לְנַעַר, שְׂצִמָּאִים לְדַבֵּר ה', צִמָּאִים לְשַׁמַּע אֶת הָאֱמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, מִתְּבַגְּרִים וְעוֹבֵר עֲלֵיהֶם מִה שְׁעוֹבֵר, אֲשֶׁר אֵינָם מוֹצָאִים אֶת עֲצָמָם, וּמָה עוֹשִׂים? עוֹזְבִים אֶת הָאָרֶץ וּבוֹרְחִים אֶל הַמְּזוּרַח הַרְחוֹק, הַשָּׁם יִשְׁמַר לָמָּה מְגִיעִים שָׁם? לְסַמִּים וְכוּ' וְכוּ', וְאַף אֵלּוּ שְׂאֵינָם נוֹסְעִים לְהוֹדוּ אוֹ לְתַאֲלִנֵּד, אֵלּוּ שְׂכַבְּר יוֹצָאִים אֶל אַרְצוֹת־הַמְּעַרְב, מָה הֵם עוֹשִׂים בְּאַרְצוֹת־הַבְּרִית, בְּגְרַמְנִיָּה, בְּאַנְגְלִיָּה, וּבְשְׂאֵר מְדִינוֹת אֵירוּפָּה? הֵם מוֹכְרִים עֲצָמָם לְהִיּוֹת עֲבָדִים לְעַבְדִּים, מְדִיחִים פְּלִים בְּמִסְעָדוֹת, וְאִם זוֹכִים לְמַשְׁרָה בְּכִירָה יוֹתֵר, הֵם נִהְגִים בְּרַכְבִּים. בְּשִׁבִיל זֶה הִצְרַכְנוּ לְגַדֵּל בָּנִים וּבָנוֹת, שְׂיִהְיוּ בְּעוֹלָם הַתְּהוֹ, בְּעוֹלָם הַדְּמִיּוֹן, וְלֹא יִפְּרוּ עֲצָמָם, אֲלֵא יַעֲזֹבוּ אֶת הָאָרֶץ לְבָרַח אֶל הַמְּזוּרַח הַרְחוֹק, שְׂעַל־פִּירֵב בָּאִים חֲזָרָה מִסְמָמִים בְּאַלוֹנְקוֹת, אוֹ שְׂנַאֲבָדִים לְגַמְרִי, וְהָאֵב וְהָאֵם בּוֹכִים וּמְבַכִּים, אֵינָם יוֹדְעִים אִיָּה הֵיכָן הֵבֵן אוֹ

הבת? ! או שתבואו לארצות-הברית, ותראו בכל המסעדות — מי המלצרים ומדיחי הכלים? אלו שסימו צבא ושרתו פה בארץ, ובמקום לשקם אותם, הם בורחים מהארץ, סימן שמשהו חסר פה! חסרה היהודית, חסרה האמונה.

לזאת מנח עליכן תוב למלא את כל ארץ ישראל עם החוכרות והקונטרסים, לגלות ולפרסם לכלם את הקדוש-ברוך-הוא, מלבד הזכות שיש לכן, שזה בלתי נתן לפרש ולא נתן להסביר, כי עליכן לזכור, שפכתוב בזהר הקדוש (נשא קכח): מאן דאחיד בידוהי דחייבא קדשא בריהו הוא משתבח בו [מי שזוכה להחזיר יהודים בתשובה שלמה הקדוש-ברוך-הוא משבח עצמו אתו]. כמה מקרים קרו כבר, שפחורים צעירים שרק סימו את למודם, או בחורות צעירות נכנסו בתסכול פזה, ואבדו עצמם לדעת, רחמנא לצלן, מה שאנו יודעים ומה שאיננו יודעים שלא מפרסמים, או שלוקחים סמים, רחמנא לצלן, שזה בעצמו אבוד עצמו לדעת, כי הסמים מטשטשים את כל המוח והשכל, ואין שכל לחשב ישר, וברגע האחרון קרה לא פעם אחת ולא עשר ולא עשרים ולא מאה ואלף, שבא איזה יהודי או איזו יהודיה ומסר לאדם הנכון את הקונטרס או את החוכרת הנכונה שהצילה אותם, ואומרים חכמינו הקדושים (סנהדרין לו): כל המציל נפש אחת מישראל, כאלו הציל עולם מלא; ולכן מנח עליכן החוב עתה להפיץ את החוכרות והקונטרסים במסירות נפש הכי גדולה, ואל תסתפלגנה על אף אחד, ואני יודע שזה קשה, אבל אמר רבנו ז"ל: אם אדם חטא, איך יכול לתקן? עשיתי כל-כף הרבה חטאים יש עלי הרבה מקטרגים, שרק הקדוש-ברוך-הוא יודע, ואיך אתקן הכל? אמר רבנו ז"ל (תני-מוהר"ן, סימן תמו), שהיה פעם עשיר גדול והכריז: "מי שצריך הלואה, אני יכול להלוות לו כסף בלי ערבים". תתארו לעצמכם אם היה דבר פזה היום, מליוני אנשים היו באים אליו ללוות ממנו, וכן היה, שבאו המוני בני אדם ללוות מאותו עשיר. זה לזה חמשים אלף, זה עשרת אלפים וכו', וכל אחד כתב לו שטר, שביום זה וזה ישלם את חובו. בא היום המיחל, ואין איש בא, והעשיר המתין עוד יום, עוד שבוע, ואין איש בא,

חִפָּה חֲדָשׁ וְאָף אֶחָד לֹא בָּא, וְנִשְׁבֵּר — הִנֵּה עָשִׂיתִי חֶסֶד לְכֻלָּם, הַלְוִיתִי לְכֻלָּם, נִתְתִּי אִמּוֹן בְּכֻלָּם, הַלְוִיתִי בְּלִי רַבִּית, וְכִתְבוּ לִי שְׁטָר, אֲשֶׁר בְּאֶמֶת הָיוּ לוֹ אֶלְפֵי שְׁטָרוֹת חֲתוּמִים: "אֲנִי יַעֲקֹב בֶּן מֹשֶׁה אֲשַׁלֵּם לָךְ עֲשָׂרִים וּשְׁמוֹנֶה אֲלָף, שְׁלוֹתִי מִמֶּךָ בְּיוֹם פְּלוֹנִי" וְכוּ, וְכוּ, וְהִנֵּה עֲבָרָה מִחֲצִית הַשָּׁנָה, וְאָף אֶחָד לֹא בָּא, וְהָיָה בְּצַעַר גְּדוֹל. הָיָה יְהוּדֵי מִסְפֵּן, שְׁלוֹה מִמֶּנּוּ עֲשָׂרָה שְׁקָלִים, הָיָה עֲנֵי גְדוֹל, לֹא הָיָה לוֹ לֶאֱכֹל, לָחֶם וְחֵלֶב לְתֵת לִילָדִים, וְהִצְטַבֵּר חוּבוֹ לְעֲשָׂרָה שְׁקָלִים, וְלוֹה סָכּוּם זֶה וְנָתַן לְמִשְׁפַּחְתּוֹ, וְכָתַב שְׁטָר שִׁישְׁלֵם בְּאוֹתוֹ תַּאֲרִיף, וְהִנֵּה חֲלָף הַתַּאֲרִיף, וְכָאֵב לִיהוּדֵי זֶה מְאֹד: "בִּיצַד עָשִׂיתִי עוֹל, יְהוּדֵי זֶה הִלְוָה לִי וְלֹא הִשְׁבַּתִּי לוֹ", וּבוֹשׁ לְשׁוֹב אֶל הָעֲשִׂיר, עַד שְׁיוּם אֶחָד הַתַּגְּבֵר עַל עֲצָמוֹ, וְנִכְנַס אֵלָיו בְּכִי, וְאָמַר לוֹ: "תִּסְלַחוּ לִי מְאֹד, לוֹיִתִּי מִמֶּכֶם עֲשָׂרָה שְׁקָלִים, וְכִתְבַתִּי שְׁטָר שְׂאֲשִׁיב לָכֶם, וְאֵין לִי, אֲנִי עֲנֵי מִסְפֵּן, גַּם אֲזוֹ לוֹיִתִּי זֹאת בְּעֵבוֹר צְרָכִי לָחֶם חֵלֶב וְזִיתִים וְשָׂאֵר יְרַקוֹת, אֲבָל אֵין לִי לְהַשִּׁיב, אֲזוֹ אוּלַי תִּמְתַּיְנוּ עוֹד חֲצֵי שָׁנָה, אֲנִי מִבְּטִיחַ לָכֶם בְּאֶמּוֹנָה שְׂאֲשִׁיב לָכֶם". וְהַחֵל הָעֲשִׂיר לְצַחֵק וְאָמַר: "הָעֲשָׂרָה שְׁקָלִים שְׁלָךְ יַעֲזֹרוּ לִי?! " וְהִרְאָהוּ עֲשָׂרוֹת שְׁטָרוֹת, וְאָמַר: "הַלְוִיתִי מִלְּיוֹנֵי שְׁקָלִים לְאֲנָשִׁים, וְכֻלָּם הִבְטִיחוּ לְהַשִּׁיב, וְאָף אֶחָד לֹא בָּא, תוֹדָה לָךְ שְׁלֹכְל הַפְּחוֹת, שְׂאִתָּה בָּא וּמִתְנַצֵּל וְכוּ, אֲזִי אֲנִי מִיַּעֲץ לָךְ עֲצָה, קַח אֶת כָּל הַשְׁטָרוֹת הַלְלוּ, כְּתוּבָה שֵׁם כְּתַבְתָּ, וְתִלָּךְ לְאֲנָשִׁים שְׂשִׁיבוּ לִי, אֵף אִם יִשִּׁיבוּ לִי חֲצֵי רִבְע וּשְׁלִישׁ, גַּם-כֵּן אֶהְיֶה מְרַצָּה, וְאִם תִּקַּח מִכֻּלָּם אֶפְלוּ מַעַט, אֶמְחַל לָךְ עַל חוּבְךָ". עֲנָה וְאָמַר רַבְּנוּ ו'ל: כֵּן אוֹמֵר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בָּא אָדָם, וּמִתְחִיל לְבַקְּשׁוֹ יְתֻבָּרָךְ — תִּמְחַל לִי, תִּסְלַח לִי, עָשִׂיתִי עוֹוֹנוֹת, אוֹמֵר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: אֲנִי אֶמְחַל לָךְ, אֲבָל אַתָּה יוֹדֵעַ, יֵשׁ לִי כָּאֵן אֶלְפֵי אֲלָפִים וְרַבּוֹת אֲנָשִׁים הַחֲבִיבִים לִי חוּבוֹת, שְׁגַם-כֵּן חֲטָאוּ, וְאִינִם חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה כְּמוֹךָ, לָךְ אַתָּה וְהַחֲזִירִם בְּתִשׁוּבָה, וְאֲזוֹ אֶמְחַל לָךְ גַּם עַל חוּבְךָ. וְאֵת זֹאת דַּבֵּר רַבְּנוּ ו'ל לְעַנְיָן קְרוֹב יְהוּדִים אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

לְכֵן עָלִינוּ מִנַּח הַחוּב לְגַלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת רַבְּנוּ ו'ל בְּעוֹלָם, בּוֹדָאֵי יֵשׁ עַל זֶה מְנִיעוֹת, מְדַבְּרִים עָלֵינוּ מֵה שְׁמִדְבָּרִים, אֲבָל עָלֵינוּ

להתגבר על כּף, ואל לנו להתיגע, ובפּרט עתה, שְׁבֵט"ו בָּאב מתחיל להשֵׁבֵר החם, עֲלִינוּ לראות להפיץ יותר ויותר אור רבנו ז"ל, ואם אנו נפיץ לאחרים, גם לנו תהיה טובה מְכֹה, ובפּרט בְּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל — מט"ו בָּאב עד אֵלוּל, השבועים הללו זהו חֶפְשׁ, וְכָלֶם הוֹלְכִים על גִּלְגָּלִים, מְדָרוּם בָּאִים לְצִפּוֹן, מְצִפּוֹן בָּאִים לְדָרוּם, אִף אֶחָד אִינוּ מְרַצֶה מִמְקוֹמוֹ, הַדָּרִים בְּבֵאֵר שֶׁבַע עוֹלָיִם לְמַעְלָה לְצִפְתָּ, אֵלוּ שְׁדָרִים בְּצִפְתָּ יוֹרְדִים לְמַטָּה לְבֵאֵר־שֶׁבַע, וְכָל אֶחָד מְשַׁנֶּה מְקוֹם וּמְזוֹל, וְחוֹשֵׁב שֶׁהִדְשָׂא אֶצֶל הַשְּׁנִי יוֹתֵר יֵרֵק, וְיוֹצֵא לְחֶפְשָׁה, נוֹסֵעַ מִהֶכָּא לְהֵתָם, אֲזִי כָל הַגִּלְגָּל מֵלֵא תִּירִים, בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, עִם יִשְׂרָאֵל יְהוּדִים קְדוֹשִׁים הוֹלְכִים לְקַבְּרֵי צַדִּיקִים אֶצֶל רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי בְּמֵרוֹן, אֶצֶל ר' מֵאִיר בְּעַל הַנֶּס בְּטְבֵרְיָה, אֶצֶל הָאֲר"י הַקְּדוֹשׁ, אֶצֶל ר' יוֹנָתָן בֶּן עוֹזִיָּאל בְּעַמְקָה, אֲזִי יֵשׁ לְכֵן הַזְדַּמְנוֹת פֶּז לְתַפְסָם בְּגִלְגָּל, וְאֵלוּ שְׂיִכּוּלִים לְרֵדֵת דְּרוּמָה: תְּבֵא עֲלֵיהֶם בְּרָכָה, הֵיכֵן שְׂאֲתָם רוֹצִים תְּפִיּצוּ לִיהוּדִים הַחֶפְצִים דְּבַר ה', וְהַזְכוּת הַזֹּאת תִּגַּן עֲלֵיכֶן, שְׂיִמְחַל לְכֵן הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל כָּל אֲשֶׁר עָשִׂיתָ. כִּי זֹאת רְצִיתִי מֵאֵד, שְׁנִשׁוֹת אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ תִּהְיֶינָה הַרְאֵשׁוֹנוֹת לְהַפִּיץ אֹר רַבְּנוּ ז"ל, מֵה יֵשׁ לְכֵן לְהַתְּבַיֵּשׁ! אֲתָן מוֹכְרוֹת אֲמוֹנָה, לְגִלוֹת אֶת הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

וְהִנֵּה אָנוּ עוֹמְדִים לְבָנוֹת בֵּית־הַמִּדְרָשׁ, וְאָנוּ רוֹאִים אִיךָ הַסֵּמ"ך־מ"ם עוֹמֵד עַל זֶה חֲזַק לְעַכְב, בְּכָל מְקוֹם אֵין בְּעֵינָה, מִי שֶׁרַק רוֹצֶה לְבָנוֹת בֵּית־הַכְּנֶסֶת — מְצַלִּיחַ לְבָנוֹתוֹ בְּמַהִירוֹת, וְאֶצְלָנוּ — כָּל לְבָנָה, כָּל בְּלוֹק שְׂאָנוּ רוֹצִים לְשִׁים, כְּכֹר יֵשׁ לָנוּ מְסִירוֹת, פְּקָחִים, דּוּחוֹת, הַסֵּמ"ך־מ"ם מְנִיחַ עֲצָמוֹ לְאֶרֶץ וְלָרַחֵב לְמִנֵּעַ וְלְעַכְב, וְלָמָּה הַתְּלַבֵּשׁ עֲלִינוּ כָּל־כֶּף הַרְשָׁע הַזֶּה? אֵלֵא אָנוּ רוֹצִים לְבָנוֹת בֵּית־הַמִּדְרָשׁ שְׂיִהְיֶה כְּדָגְמַת בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, שְׂיִכּוּלִים לְהַתְּפַלֵּל בּוֹ אֲשַׁכְּנִיזִים וְסִפְרָדִים, תּוֹנִיָּסָאִים וּמְרוֹקָאִים, תִּימְנִים, עֵירָקִים וּפְרָסִים, פּוֹלְנִים וְהוֹנְגָרִים — כָּל הַעֲדוֹת שְׁנִתְפַּלֵּל בְּצוֹתָא, כִּי אָנוּ מִתְּפַלְּלִים לְבוֹרָא עוֹלָם אֶחָד, אָנוּ מִתְּפַלְּלִים כָּל הַנְּסִחָאוֹת — זֶה רוֹצֶה נִסַּח אֲשַׁכְּנִי, שְׂיִסְלֵסֵל כָּל נְגוּנָיו בְּנִסַּח זֶה, זֶה רוֹצֶה נִסַּח עֵירָקִי — בְּבִקְשָׁה, כִּי לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם חָשׁוּב כָּל יְהוּדִי עִם כָּל שִׁירָיו

ומנגינותיו, אָנִי אָנוּ רוֹצִים לְבָנוֹת בֵּית־הַכֶּנֶסֶת כְּזֶה, שְׁלֵא הָיָה אִף
 פֶּעַם וְלֹא יִהְיֶה עַד בְּנֵין בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, בֵּית־הַכֶּנֶסֶת שְׁיִהְיֶה שִׁיף לְכָל
 עַם יִשְׂרָאֵל, וְלֹא תִהְיֶינָה שָׁם מְרִיבוֹת, לְכֵן רוֹצֶה הַסֵּמ"ךְ־מ"ם לְכַלֵּעַ
 אוֹתָנוּ, וְשׁוֹלַח לָנוּ פְּקָחִים, וּמְאַיְמִים עָלֵינוּ כָּל מִינֵי אֵיזִמִּים, אָבֵל
 הַכֹּל לְמַרְאִית עֵינַי, כִּי כְּפִי הַפְתָּגָם: 'כָּלֵב שְׁנוּבַח אֵינֹו נוֹשֵׁף', וְאִם
 נוֹשֵׁף מִקַּל מְגֻרְשָׁנוּ, כָּלֵב גְּבוּר עַד שְׁמַרְאִים לוֹ אָבֵן, מִקַּל, וְאֵז בּוֹרַח.
 הוּא נוֹבַח, אָבֵל כְּשֵׁרוּאָה מִקַּל — פּוֹחַד לְגִשְׁת, כֵּן הִרְשָׁעִים הָאֵלֹוּ,
 בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אֵינֵנוּ מִפְּחָדִים, אָבֵל אֵינֵנוּ רוֹצִים לְעַבֵּר עַל הַחֶק, וְאִנִּי
 נִגְדָה זֶה, אֵין לָנוּ שׁוֹם עֶסֶק עִם אִף אֶחָד, סוּף כָּל סוּף הֵם גַּם יְהוּדִים,
 וְאֵינֵנוּ מְעַנְנִים לְהַסְתַּכְסֵךְ עִם שׁוֹם גּוֹף, וְאֶמְרָתִי וְאִנִּי חוֹזֵר וְאוֹמֵר:
 אֵינִי מַחְזִיק מִהַפְּגָנוֹת בְּשַׁבָּת, זֶה מְעוֹרֵר דָּם חַם, וְצוֹעֲקִים עַל
 יְהוּדִים 'נְאֻצִים', חַס וְשְׁלוֹם, וְשָׂאֵר מִינֵי כְּנוּזִים מְגַנִּים, וְסוּף כָּל סוּף
 הֵם גַּם־כֵּן יְהוּדִים — רַק לֹא קִבְּלוּ חֲנוּף. מֵהִי הַהַפְּגָנָה הַכִּי גְדוֹלָה
 בְּשַׁבָּת? 'לִזְרֹק' לוֹ אָבֵן בְּתוֹךְ הַלֵּב, הַכִּיצַד? לוֹמֵר מִלֵּה אַחַת: "שַׁבָּת
 שְׁלוֹם", "אֵיךְ אַתָּה מְרַגִּישׁ"? "תִּהְיֶה בְּרִיא!" "אוּלַי אַתָּה רוֹצֶה
 לְאָכֵל אֵיזֶה מִשְׁהוּ חֲמִין — בֹּא לְבֵיתִי", אִם תִּלְכוּ בְּדֶרֶךְ הַזֶּה, תִּקְרְבוּ
 אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, "שְׁמַעַתְּ קְדוּשָׁ?" "בֹּא
 לְהִתְאַרַח אֶצְלִי וְאֶכְבְּדֶךָ בְּפִיסַת עֵגָה וְכוּ', וְכוּ', אוֹ שָׂאֵר מְאָכְלִים
 שְׂתֵאבְּהָ גַפְשָׁךְ... זוֹ דֶרֶךְ רַבְּנוּ ז"ל, לֹא בְּאֵלִימוֹת — לֹא אֵלִימוֹת
 מְלוּלִית, וּכְבוֹדָאֵי לֹא הִשְׁלַכְתָּ אֲבָנִים וְכוּ', כָּלֵנוּ יְהוּדִים, כָּלֵנוּ בְּגָלוֹת,
 כָּלֵנוּ עֹבְרֵנוּ עֲבֻרוֹת, אֶת מִי נִשְׁטָה? כָּלֵנוּ צְרִיכִים אֶת אוֹתוֹ אֲבִינוּ
 שְׁבַשְׁמִים, לְכֵן הַהַפְּגָנָה הַכִּי גְדוֹלָה נִגְדָה הַמְּסִיחֵן וְהַעֲרֹבֵרֵב —
 לְמַלֵּא אֶת כָּל הָאָרֶץ עִם אֲמוּנָה, וְאִף פֶּעַם לֹא לְהִתּוֹכַח עִם אִף אֶחָד.

מְסַפְּרִים עַל הָרַב הַקְדוּשׁ 'הַבַּעַל הַתְּנַיָּא' זי"ע, שְׁבַסוּף יָמָיו לֹא
 שָׁמַע, שְׁאֵלוּהוּ תַלְמִידָיו: רַבִּי, הֲלֹא אַתָּם עוֹזְרִים לְכָלֵם, לָמָּה לֹא
 תִתְפַּלְּלוּ עַל עַצְמְכֶם שְׂתִשְׁמְעוּ, אָמַר: "מָה אֲנִי צְרִיף לְשִׁמְעַ? מָה
 שִׁישׁ לִי לוֹמֵר — אֲנִי אוֹמֵר, וּמָה שְׂאֵינִי שׁוֹמַע, לָמָּה לִי לְדַעַת?"
 וְזֶהוּ לְמוֹד עֲמִק, מָה שֶׁהוּא מְדַבֵּר — אֵין מְעַנְּנֵן אוֹתִי, אֲנִי רוֹצֶה
 רַק אֲמוּנָה, הַהוּא מְדַבֵּר נִגְדָה הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, נִגְדָה כָּל הַקְדוּשׁ לְעַם
 יִשְׂרָאֵל, אֵין מְעַנְּנֵן אוֹתִי כָּלֵל, וְלָמָּה לִי לְהַגִּיב? מָה יִהְיֶה אִם

אָגיב? הַדָּם יַעֲלֶה לְרֹאשׁ, וְשָׁנִינוּ נְתוּפָח, וְשָׁנִינוּ נַעֲשֶׂה לְפִידִים, אָךְ עַקֵּר הַחֹב הוּא לַעֲשׂוֹת שְׁנוֵי לְטוֹבָה, 'לְפִי"ד' — הֵינּוּ שְׁלֹבְנוּ יִהְיֶה לְפִיד לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מְר"ץ — שְׁנָקִים מַצּוֹת בְּמֶרֶץ הָכִי גְדוֹל, כָּל הַשְּׁמוֹת וְהַכְּנוּיִים הֶלְלוּ הֵם שְׁטִיּוֹת בַּעֲלָמָא, הֵם מַחֲכִים שְׁנַפְנַס עִמָּהֶם בּוֹכּוֹחִים, אָבֵל אִם מְדַבְּרִים מִהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — כָּלֵם מִתְבַּטְּלִים, לְכֵן הַחֹב הַמָּנַח עָלֵינוּ רַק לְדַבֵּר מִהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵינּוּ בַּעֲוֹלָם כָּלוּם רַק הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם תַּחֲנֹכוּ אֶת יְלִדְכֶם לְזֶה, בְּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת לְדַבֵּר רַק מִהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אָצְלָנוּ בְּמוֹסְדוֹת מְדַבְּרִים רַק מִהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַבְּנִים מְדַבְּרִים רַק מִהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִז תִּהְיֶה מִבְּטָחִים שֶׁתִּהְיֶה הָכִי מְאֹשְׁרִים, יִהְיֶה לְכֶם יְלָדִים בְּרִיאִים בְּנַפְשָׁם וּבְרוּחָם, וַיִּגְדְּלוּ וַיִּזְכּוּ לְהִתְחַתֵּן, וַיִּקְיֵמוּ בְּתִים נְאֻמָּיִם בִּישְׂרָאֵל.

לְזֹאת, אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּלֵךְ, הִנֵּה הַשָּׁבוּעַ יִהְיֶה, בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, כַּמָּה בְּרִיתוֹת, שְׁנוֹלְדוּ בְּנִים זָכָרִים, יֵשׁ כַּמָּה חֲתָנוֹת, וְהַבְּטַחְתִּי לְכֵן, שֶׁבְּקִהְלָה שְׁלָנוּ תִּהְיֶינָה רַק שְׁמֵחֹת: לְפָנַי הַצְּהָרִים בְּרִית, אַחַר הַצְּהָרִים בְּרִית-מַצּוּהָ, וּבְלִילָה חֲתָנָה, וּבְשַׁבַּת נַעֲשֶׂה קְדוֹשׁ לְבָנוֹת שְׁנוֹלְדוּ לְקְרוֹתָן בְּשֵׁם, וְכָךְ כָּל הַשָּׁבוּעַ תִּהְיֶינָה רַק שְׁמֵחֹת, וְאַתָּן רֹאוֹת שְׁזֶה לֹא כָל-כֶּף רְחוּק, וּמִתְקַיֵּם. מִי חָלַם שְׁנֹכְנָה פֶּעַם אוֹלָם שְׁמֵחֹת, וְאִם הֵייתָן יוֹדְעוֹת אֵילוּ מְנִיעוֹת הִיוּ עַל זֶה, בְּכָל הָאָרֶץ בּוֹנִים אוֹלָמוֹת לְשְׁמֵחֹת, וְאֵינּוּ לָהֶם שׁוֹם מְנִיעָה וּבַעֲיָה, וְאָצְלָנוּ עַל כָּל צַעַד וְשַׁעַל יֵשׁ עֲפוּבִים, אִם אַתֶּם רוֹצִים לְרֹאוֹת גַּם קְרִיעַת יַם סוּף, תִּסְתַּכְּלוּ עַל הָאוֹלָם שְׁמֵחֹת שְׁלָנוּ, שְׁזֶהוּ גַם מִן הַשָּׁמַיִם, בְּוֹדָאֵי לְכָלֵם יֵשׁ חֶלֶק בָּזֶה, וּבְמִיחָד לְגַבְּאֵי הַצְּדָקָה שְׁלָנוּ, אָבֵל כַּמָּה מְרוּרֵי חַיֵּינוּ וְטְרַטְרוּ אוֹתָנוּ, מְקוֹם חֲנִיָּה — עֲשִׂינוּ, וּבְוֹדָאֵי כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ צְרִיכִים לְצִיָּת, וְאִם לֹא יִחַנוּ בְּמְקוֹם הַחֲנִיָּה — יַעֲשׂוּ לִי בַּעֲיוֹת.

מַה יִּהְיֶה אַתְּכֶם? ! אֲנִי מְכַרְח לֹאמַר לְכֶם מַה שְּׁאֵמַר רַבְּנוּ ז"ל לְמוֹהַרְבַּ"ת ז"ל: כָּל זְמַן שְׁאַתֶּם אָצְלִי — אֲנִי מְאָמִין לְכֶם, בְּרַגַע שְׁאַתֶּם יוֹצְאִים מִמְּנִי, אֲנִי מְאָמִין לְכֶם, וְלָמָּה? כִּי בַחוּץ יֵשׁ נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים מְאֹד, הִנֵּה יֵשׁ אֲמוּנַת חַכְמִים, וְהִנֵּה יוֹצְאִים בַּחוּץ, וּכְבָר יֵשׁ

לִיצְנִים וְלִיצְנִיּוֹת, וְאֵין אֲמוֹנַת חַכְמִים וּבוֹרְחִים. אֲנִי אֶת יִבְנָאֵל לֹא אֶעֱזֹב! אָמֵת, אֲנִי עָתָה בְּגָלוֹת, אָבָל עַד שֶׁהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְצֶה, מִסְתַּמָּא יֵשׁ לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּנֻגָה בְּזֶה, אָבָל אֲנִי אֲנִיחַ אֶת גּוּפִי בְּחוּף יִבְנָאֵל, שֵׁם כְּבָר רִשׁוּם בְּשָׂמִים שִׁיקְבְּרוּ אֶת גּוּפִי, אֲנִי מִיִּבְנָאֵל לֹא אֲזוּוּ, הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לִי אֶת הַחַיִּים, אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּלְכֶם שֶׁתִּתְפַּלְלוּ, שֶׁאֲזוּכָה לְבוֹא בְּחַיִּים חַיּוּתִי לְשֵׁם, אָבָל לֹא אֶעֱזֹב אֶת יִבְנָאֵל! מִי שְׂרוּצָה לְעֹזֵב — שִׁיעֹזֵב, אֵךְ זֹאת תִּדְעוּ, כִּי מִשֵּׁם תֵּצֵא הַגָּאֻלָּה לְעַם יִשְׂרָאֵל, מִשֵּׁם כָּל הַנְּסִים יוֹצְאִים לְיִשְׂרָאֵל, זֶה נִרְאֶה מִגִּתְיָה, אָבָל הִנֵּה יֵשׁ לָנוּ קְהֵלָה קְדוּשָׁה, שֶׁהַיּוֹם כְּבָר אֲבָדוּ אֶת הַחֲשֻׁבוֹן מִי גָר וּמִי רַק מְבַקֵּר, בְּכָל שַׁבַּת רוֹאִים פְּנִים חַדְשׁוֹת, לֹא יוֹדְעִים מִיֵּהוּ הַתּוֹשֵׁב וּמִיֵּהוּ גָר — שֶׁבֹא לְבַקֹּר. אָבָל זֶה עֲדִין כְּלוּם לְעֻמַּת מַה שֶׁעוֹד יִהְיֶה, פֶּה תִּהְיֶה עִיר גְּדוּלָּה עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, וְזָכְרוּ הַיֵּטֵב מַה שֶׁאֲנִי אוֹמֵר, הֲלֹא מַה שֶׁאֲנִי אוֹמֵר מִדְּפָס וּמִקְלָט!

אִם תִּסְתַּכְּלוּ בַּסֵּפֶר "פְּעֻלַּת הַצְּדִיק" בְּמַהְדוּרָה הָרֵאשׁוֹנָה בְּשָׁנַת תשל"ח, תִּרְאוּ אֶת הַקְּטַע הָאֲחֵרוֹן שֶׁפְּתַבְּתִי, שֶׁיְבוֹא הַיּוֹם וַיִּפְתְּחוּ הַגְּבוּלוֹת לְהַגִּיעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וַיְבוֹאוּ אֶלְפִים וּרְבָבוֹת. אַתֶּם יוֹדְעִים אֵיזָה צָחוּק וְלִיצְנוּת עָשׂוּ מִמֶּנִּי בְּשַׁעַה שֶׁפְּתַבְּתִי כֶּן, וְאָמְרוּ לִי: וְכִי יִכְנָסוּ לְרוּסְיָה?! יְבוֹאוּ אֶלְפִים וּרְבָבוֹת?! זֶהוּ סֵתֶם דְּמִיּוֹנוֹת! וּשְׂאֵר מִיָּנִי לִיצְנוּת עָשׂוּ; אָבָל הַמַּהְדוּרָה שֶׁהִדְפִּיסוּ אֲזוֹ, הִיא לְאוֹת וְלִרְאִיָּה שֶׁכָּפַד אֲמֵרָתִי וְכַתְּבָתִי, וּבְרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, תִּרְאוּ שֶׁכָּל מְלָה נִתְקַיְּמָה, וְהִנֵּה הַגְּבוּלוֹת פְּתוּחִים, וְכָל בְּרִית הַמוֹעֲצוֹת הַתְּפוֹרָרָה כְּבִגְזֵן קְלָפִים, וְהַגְּבוּל פְּתוּחַ, וַיְכוּלִים לְבוֹא בְּכָל עֵת, וּכְבָאִים לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶלְפֵי אֶלְפִים אֲנָשִׁים. בְּיָדַי יֵשׁ עָלַי מַחְלָקָת, כִּי יֵשׁ שֵׁם קִמְצָן קִטְּוֹן שְׂרוּצִים אֶת הַבְּעֻלוֹת עַל הַצִּיּוֹן, וְרוּצִים רַק אֶת הַכֶּסֶף, וּפְתָאֵם אֲנִי מְבִיא אֶלְפֵי אֶלְפִים, חֵלְקָם מֵעֲדוֹת הַמְזוּרָח, אֲזוֹ הֵם בְּיָדַי בְּכַעַס עָלַי, וְאוֹמְרִים: מַה הִבֵּאתָ לָנוּ וְכוּ', מִי צָרִיךְ אוֹתָם פֶּה; וְעַל כָּל 'מִי צָרִיךְ' אָבִיא עוֹד אֶלְפֵי וְעוֹד אֶלְפֵי, וְלֹא אֶשְׁקֹט עַד שֶׁאֲגִיעַ לְמַלְיוֹן סֶפְרֵדִים, וְאֲחַר-כֵּן נִמְשִׁיף הַלָּאָה, אֲנִי רוּצָה לְהוֹכִיחַ, שֶׁרַבְּנוּ ז"ל מִתְּנָה לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל!

וְכֵן אֲנִי אוֹמֵר לְגַבֵּי יִבְנָאֵל, זֹאת תִּהְיֶה עִיר וְאִם בְּיִשְׂרָאֵל, עִיר

גְּדוּלָה עַל שֵׁם רַבּנוּ ז"ל! אַף שֶׁנֶּרְאָה עִתָּה בְּחֵלוּם, אָבֵל יִתְגַּשֵּׁם!

וְהַדָּבָר הַרְאִישׁוֹן בְּקֵהְלָה שְׁלָנוּ הוּא — לְחַדֵּל מִגּוֹזְעוֹת, כִּי אִם אֶצְלָנוּ יֵשׁ אֵי הַבְּנוֹת וּמִחֲלָקֶת וּגְזֵעוֹת, אִזּוּ מִשְׁהוּ חֶסֶר פֶּה, וְאִם מִשְׁהוּ חֶסֶר, אִין זֶה בְּשִׁבְלִי, רַק בְּשִׁבְלִי כִּמָּה אֲנָשִׁים שְׂיֵשׁ לָהֶם חֻכְמוֹת שֶׁל הַכֵּל, וְאִינֶם רוֹצִים לְקַבֵּל. עַל-כֵּן עֲזָרוּ לִי לְהִרְאוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹא אֶלְמָן יִשְׂרָאֵל, וְיֵשׁ לוֹ קֵהְלָה אַחַת שְׂאִין בָּהּ גּוֹזְעוֹת, וְאִין קוֹרְאִים זֶה לְזֶה שְׁמוֹת וְכַנּוּיִים: אֲשַׁכְּנִי קוֹרְא לְסִפְרֵדִי, וְסִפְרֵדִי לְאֲשַׁכְּנִי, וּבֵין הַסִּפְרֵדִים — סוּרֵי אִינוּ יְכוּל לְסַבֵּל עֵירָקִי, עֵירָקִי אִינוּ יְכוּל לְסַבֵּל תִּימְנִי, הִבָּה נַעֲקֹר אַחַת וּלְתַמִּיד אֶת כָּל הַשְּׂטִיּוֹת הַלָּלוּ, וְנֶרְאָה לוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁכְּלָנוּ יְהוּדִים וְאוֹהֲבִים אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם נֶרְאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא קֵהְלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ, אִנִּי מִבְּטִיחְכֶם, שֶׁנִּגָּאֵל בְּגֵאֲלָה אֲמֵתִית וּשְׁלָמָה, וְנִזְכָּה לְרְאוֹת בָּמוֹ עֵינֵינוּ גְלוּי שְׁכִינָה.

הַמֵּאחַל לְכֵן בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח קעח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרֵי רְאָה, כ"א אָב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חִסְדֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תַּמִּיד.

אִין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׁמֻחָה שֶׁנִּכְנְסָה בְּלִבִּי מֵה שְׂרַאֲיִתִּי בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּבִקּוּרֵי הַקְּצָר, מִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים נִפְתַּחְתֶּם בִּי, שְׂאִנִּי רוֹאָה קֵהְלָה קְדוּשָׁה, שְׁמַחֲזִיקִים אֶת עֲצָמֶם בְּיַחַד בְּלִי שׁוּם חֻכְמוֹת, וְהוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ רַבּנוּ ז"ל, יַעֲזוּר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תִּמְשִׁיכוּ כָּכָה.

חִסְדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲזוּר לִי הַיּוֹם לַעֲבֹר לְבִנְיָן תְּדַשׁ שְׁבוּ יִלְמְדוּ בְּנִיכֶם, וְאִנִּי מְאֹד מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,

אָשֶׁר כַּח קַעֲט בְּנַחֵל קִסָּא

שְׂיִקְבְּלוּ פֹה תוֹרָה וַיִּרְאֵת שָׁמַיִם וַהֲתַעֲוֹרוּת וַהֲתַחֲזְקוּת עַל כָּל
הַחַיִּים, וַיְהִיָּה לָכֶם רַב נַחַת מֵהֶם.

אָנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, תִּשְׁמְרוּ עַל הַיְלָדִים,
שֶׁלֹּא יִסְתַּוְּבוּ סֵתֶם בְּרַחֲבוֹת, וּבִפְרֵט עֲכָשׁוּ בְּקִיץ, לֹא כְּדַאי לְהוֹצִיא
אֶת הַיְלָדִים חוּץ מִיִּבְנְאֵל, וּבִפְרֵט כְּשֶׁעוֹבְרִים דְּרֹךְ יָם וְכוּ', שֶׁשָּׂמָּה
מִתְרַחֲצִים בִּפְרִיצוֹת גּוֹרָאָה וְכוּ', אֲשֶׁר אֶפְלוּ הַבְּטָה אַחַת כְּבָר מִזִּיקָה
לְנִשְׂמָה, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵנוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֹא קָמָא כֵּט): אִי אִיכָּא דְּרִכָּא
אַחֲרֵינָא פּוֹשַׁע הוּא; וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד לְהִזְהַר לֹא לְקַחַת אֶת
הַיְלָדִים לְמִקוֹמוֹת שְׂיָרְאוּ פְּרִיצוֹת, וְאֵל תִּחַשְׁבוּ שֶׁהֵם יְלָדִים קְטָנִים,
אֲלֵא כָּל מָה שְׁנִכְנַס לָהֶם בְּמַחַ מַחֲשַׁבְתָּם בְּעַת קְטָנוּתָם, זֶה גִּדְבָק
לָהֶם לְכָל הַחַיִּים.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁתִּשְׁתַּדְּלוּ לְקַבֵּעַ
עֵתִים לַתּוֹרָה, כִּי אֵין עוֹד טוֹב מִלְּמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, אֲשֶׁרִי מִי
שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וַהֲצַלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח קַעֲט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שְׁבֹת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר רָאָה, כ"ה אָב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רָאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְעַקֵּר
הַהֲתַחֲזְקוֹת הִיא הַאֲמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה, לְהִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּזְכֶּה בְּאֵמֶת לְעִבְרַת עַל הַכָּל. וְהַעֲקֵר — לֹא
לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר.

אוֹדוֹת בְּנֶךָ ... גֵּרוּ יְאִיר, מָה אִמְר לָךְ! הַכָּל תְּלוּי כְּפִי הַרְצוֹן,

מה שְׁמַחְדִּירִים בְּיָלָדִים וּמָה שְׁמִשְׁקִיעִים בְּיָלָדִים זֶה מוֹצִיאִים וְכוּ'
 וְכוּ', לֹא שֶׁיֵּךְ לְבוֹא בְּטַעֲנוֹת — לָמָּה זֶה יֵשׁ לוֹ יָלָדִים טוֹבִים וְכוּ',
 וְלָמָּה לִי אֵין יָלָדִים טוֹבִים וְכוּ', כָּל אֶחָד כִּפִּי שְׁמִשְׁקִיעַ בְּיָלָדִים שְׁלוֹ,
 כִּי הוּא מוֹצִיא, וְלִכֵּן אֶסוּר לָכֶם לְהִתְבַּלְּבֵל מִשׁוּם דְּבַר, אַתֶּם צְרִיכִים
 רַק לְעוֹרֵר אֶת בְּנֵיכֶם ... גֵּרוֹ יָאִיר שְׂיִצִּית, כִּי לְצַעֲרֵי הָרַב, הוּא לֹא
 כָּל־כֵּף מְצִיַת, מִתִּי שֶׁהוּא רַק יְכוּל לְהִתְחַמֵּק לֹא לְלַמֵּד — הוּא אֵינוֹ
 לוֹמֵד, וְלִכֵּן הַחֹב מִנְּחַ עֲלֵיכֶם, וְכֵן תִּצְלִיחוּ עִם יָלָדִים טוֹבִים.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב
 לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה, שְׂיֵשׁ לָנוּ רַבֵּי כְּזֶה, וּמָה
 הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל.

בוּ בְּזִמָּן שְׂאֲנִי כוֹתֵב לָךְ אֶת הַמְּכַתֵּב הַזֶּה, קִבַּלְתִּי גַם מְכַתֵּב
 שְׁנֵי מִמֶּךָ, שְׂאֲתָה מְבַשֵּׁר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת, שְׂאֲתָה עוֹבֵד עִם בְּנֵי
 ... גֵּרוֹ יָאִיר, לְדַעְתִּי, זֶה עֲבוֹדָה טוֹבָה מְאֹד, אַף שֶׁזֶה קָשָׁה, עִם כָּל
 זֹאת אַתָּה לֹא צְרִיךְ טוֹבוֹת מֵאַף אֶחָד, אַתָּה עוֹבֵד בְּעֶצְמְךָ, וְלֹא צְרִיךְ
 לְתַתּוֹת חֶשְׁבוֹן לְאַף אֶחָד, וְזֶה הֵכִי טוֹב, שְׂאָדָם אֵינוֹ צְרִיךְ לְתַתּוֹת
 חֶשְׁבוֹנוֹת לְאַף אֶחָד.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
 שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח קפ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצִיאֵי-שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי רְאֵה, כ"ה אָב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי אֶת מְכַתְּבְּךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת.

תְּאֲמִינִי שְׂאֵין בְּזֶה הָעוֹלָם מָה לְקַנֵּא בְּאַף אֶחָד, כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ
 אֶת הַצְּרוֹת וְהַבְּעִיּוֹת שְׁלוֹ, וְלִהְפֹךְ גַּם אֶת הַנִּנְחַת שְׁלוֹ, וְאֲנִי בְּטוֹחַ

שָׁגַם לָךְ יֵשׁ, תְּהִלָּה לְאֵל, נַחַת, שְׁזִכָּה אֶתְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 שְׁחַתְּנֶתֶם כְּבָר שְׁנֵי יְלָדִים, וְאַתֶּם צְרִיכִים לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחִים
 וְעֹלִיזִים עַל זֶה, וּמָה גַם, שֶׁהֵייתֶם צְרִיכִים לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם,
 וְעַל-כָּל-פָּנִים פְּעַם בְּשָׁבוּעַ עִם בְּנֵיכֶם ... גְּרוֹ יְאִיר, שֶׁיִּשְׁתַּפֵּר בְּמַעֲשָׂיו,
 וְכֵן גַּם הוּא יוּכַל לְהִתְחַתֵּן בְּגִיל צְעִיר, וְיִשְׁאַר בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה
 הַקְּדוּשָׁה, וּסְתָם לְקַנֵּא בְּ... שְׂיַחֲיוּ, זֹו לֹא עֲצָה, הֵם הַשְּׂקִיעוּ בְּבָנֵם
 הַשְּׂקִיעָה כְּזוֹ שְׁלֹא רְאִיתִי, וְכִפִּי שֶׁמְשַׁקִּיעִים בְּיְלָדִים כֵּן מוֹצִיאִים,
 וְלִכֵּן אֵל תְּבַלְבְּלִי אֶת עֲצֻמְךָ בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפֵּן, וְכִדְאִי לְהַשְּׁקִיעַ בְּ...
 גְּרוֹ יְאִיר, וְאֲזוֹ תּוֹצִיאִי מִמֶּנּוּ.

אָדָם צָרִיךְ תָּמִיד לְהוֹדוֹת וּלְהִלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְרַחֵב לְבוֹ, וְיִוְכַל לְבַקֵּשׁ עַל לְהַבָּא.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח קפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן כ"ו בְּמִנְחָם-אָב, לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּל־לִיּוֹת נְשׁוֹת
 אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנֵי-אֵל "עִיר
 בְּרֶסֶלֶב", הַזֵּה עֲלֵיהֶן יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵן וְיַצִּילֵן מִכָּל
 צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה
 יְדֵיהֶן, אָמֵן.

הִנֵּה יְמֵי אֱלוֹל נִכְנָסִים וּבָאִים, וְעֲלִינוּ לְעֶרְךָ חֲשׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ, מֶה
 עֲשִׂינוּ כָּל הַשָּׁנָה, וְכִיצַד בְּלִינוּ אֶת פְּלֵה, הָאֵם אֵין בְּנוּ עוֹן שֶׁל
 לְשׁוֹן-הָרַע, רְכִילוֹת וְלִיצְנוּת, שְׁזֵה הָעוֹן הַחֲמוּר בְּיוֹתֵר; בְּנֵי-אָדָם
 אֵינָם נִזְהָרִים בְּזֵה, יַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי עֲבוֹדוֹת שְׁבָעוּלָם, יְקוּמוּ בַחֲצוֹת,
 יִתְמִידוּ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, יִתְבוֹדְדוּ הַרְבֵּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, אֲבָל אֵינָם נִזְהָרִים מִהָעוֹן הַחֲמוּר שֶׁל לִיצְנוּת, רְכִילוֹת
 וְלְשׁוֹן-הָרַע, שְׁזֵה אָבִי אֲבוֹת הַטְּמָאָה. וְכֵן אָמַר מוֹהֲרַנ"ת ז"ל, אֲשֶׁר
 עָקַר פְּתַח הַטְּמָאָה זֶהוּ לִיצְנוּת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שְׁבַת קד.): הֵבֵא לְטָמֵא

פּוֹתְחִין לוֹ, שְׁנֵאמַר (מְשָׁלִי ג, לד): "אִם לְלִצִּים הוּא יִלְיִץ", וְלָמָּה תִּפְסֹו חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים דִּיקָא פְּסוּק זֶה? אֲלֵא מִכָּאן, שְׁעָקַר פְּתַח הַטְּמֵאָה זֶה לִיצְנוּת; וְעַל-כֵּן עֲלִינוּ לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֵא תִהְיֶה לָנוּ שׁוּם שְׂיָכוּת לְלִיצְנִים. וּמִסְפָּרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּסָחִים קיב:), שְׂרַבְנוּ הַקְּדוֹשׁ צְוָה לְבָנָיו: אַל תְּדוּרוּ בְשִׁכְנָצִיב, מִשׁוּם דְּלִיצְנֵי הָוִי וּמִשְׁכוּ לָךְ בְּלִיצְנוּתָא; עֲיַרְת שְׁכָנָצִיב הִיְתָה מְלֵאָה בְּלִצִּים, וְלָכֵן הִזְהִיר רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ אֶת בָּנָיו שְׁלֵא יִגּוּרוּ שָׁם, כִּי עֲלוּלִים לְהִמָּשֵׁף אַחַר הַלִיצְנוּת.

לָכֵן אֲנִי רוֹצֵה לְבַנּוֹת קַהְלָה כְּזוֹ, שְׁלֵא יִהְיֶוּ בָּהּ שׁוּם לִיצְנִים, אֲלֵא קַהְלָה שֶׁל תְּמִימִים, שְׂאִינָם רוֹצִים כְּלוּם רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִם אֲזַכֶּה לְהִקָּים קַהְלָה קְדוֹשָׁה כְּזוֹ — כָּבֵר הִיָּה פְּדָאִי לִי לְבוֹא לְזֶה הָעוֹלָם, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה לְהַשְׁרֹת שְׂכִינְתוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, וּמִחֲפֵשׁ מְקוּם הֵיכָן יוּכַל לְשָׁרֹת, וּלְצַעֲרָנוּ הָרַב, בְּכָל מְקוּם יִשְׁנָה לִיצְנוּת, יֵשׁ לְשׁוֹן-הָרַע וּרְכִילוּת, יֵשׁ דְּבָרִים בְּטָלִים וְנַבּוּל פָּה, יִשְׁנָן מְרִיבוֹת וּמַחְלוּקוֹת, אִי הִבְנּוֹת, קִנְיָה וְשִׁנְיָה, תְּאַוָּה וְכַבּוּד, וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן מְאֹד, הִבָּה וְנִרְאָה שְׁבֹד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ תִהְיֶה תְּמִימוֹת אֲמִתִּית, אֲמוּנַת חֲכָמִים אֲמִתִּית, וְלֹא תִהְיֶינָה שׁוּם קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת — לֹא עַל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלֹא עַל צְדִיקִים. בָּאוּ וְנַחְזִיק עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה נְצַלִיחַ בְּחַיֵּינוּ.

עֲכָשׁוּ נִכְנָסִים יְמֵי אֱלוּל הַקְּדוֹשִׁים. אֱלוּל זֶהוּ חֲדָשׁ שֶׁל תְּשׁוּבָה, חֲדָשׁ אַחַד שֶׁנִּתֵּן לָנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר בְּחֲדָשׁ זֶה נוּכַל לְחַזֵּר בְּתְשׁוּבָה שְׁלָמָה. בְּכָל יוֹם מֵרֵאשׁ חֲדָשׁ אֱלוּל, מִתְחִלִּים לְתַקַּע בְּשׁוֹפָר, וְאָמַר הַנְּבִיא (עֲמוֹס ג, ו): "אִם יִתְקַע שׁוֹפָר בְּעִיר וְעַם לֹא יִחַרְדּוּ"? ! בְּרַגַע שֶׁמִּתְחִלִּים לְתַקַּע בְּשׁוֹפָר — נוּפֶלֶת חֲרָדָה, כִּי הִנֵּה הִנָּה יוֹם הַדִּין הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בָּא, יוֹם רֵאשׁ הַשָּׁנָה קָרֵב, שְׂאֵז דְּנִים אֶת הָאָדָם מֶה עֲשֶׂה בְּמִשְׁךָ כָּל הַשָּׁנָה. וְאִם נִתְחִיל לְבַדֵּק מֶה עֲשִׂינוּ כָּל הַשָּׁנָה, יִפְלוּ עֲלֵינוּ יִרְאָה וּפְחַד, אִימָה, רַתַּת וְזִיעַ. לְזֹאת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִתֵּן לָנוּ חֲדָשׁ אַחַד שֶׁל יְמֵי הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת, שְׁבִימִים הָאֵלוּ מְאִירָה הָאָרֶה גְּדוּלָה מְאֹד מִהַשְׁמִים, י"ג מְדוּת הַרְחָמִים מִתְּגַבְּרִים בְּכָל יוֹם וְיוֹם.

וְלִכֵּן אַחֲנֵנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵעֲדוֹת הַמְּזֻרָח מִתְחִילִים כְּבָר מֵרֹאשׁ
 חֲדָשׁ אֱלוּל לֹאמַר סְלִיחוֹת, לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים רַבִּים מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, שְׂיִמְחַל
 לָנוּ עַל מַה שֶּׁפָּגַמְנוּ בְּאֶחָד-עֶשֶׂר חֲדָשִׁים, כְּדֵי שְׂנַכִּין עֲצַמְנוּ לְרֹאשׁ
 הַשָּׁנָה. חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (עֵינן בִּיצָה טז): בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה
 כּוֹתְבִים אֶת הַתְּקָצִיב לְאָדָם עַל כָּל הַשָּׁנָה, וְלִכֵּן אִם לְכַלְכְּנוּ אֶת
 עֲצַמְנוּ כָּל הַשָּׁנָה בַּלְשׁוֹן-הָרַע, רְכִילוֹת וְלִיצְנוּת, עֲלִינוּ לְשׁוֹב
 בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה. וְאִךָ אֶחָד מֵאַתְּנוּ אֵינוּ נָקִי מֵעוֹן זֶה, וְאַפְלוּ גְדוּלֵי
 הַלְּמַדְנִים, וְאַפְלוּ מְקַבְּלִים אֵינֶם נָקִיִּים מִזֶּה, לְשׁוֹן-הָרַע זֶהוּ עוֹן
 חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, עַד כְּדֵי כָּף, שֶׁשְׂקוּלָהּ לְשׁוֹן-הָרַע נִגְדָּה כָּל הַעֲבֵרוֹת
 שֶׁבְּעוֹלָם, וְכִף אָמְרוּ חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲרִיכֵן טו): כָּל הַמְּסַפֵּר
 לְשׁוֹן-הָרַע מְגַדִּיל עוֹנוֹת כִּנְגֵד עֲבוּדָה זָרָה, גְּלוּי עֲרִיוֹת וְשִׁפְיֹכוֹת
 דָּמִים; כָּל-כָּף חֲמוּר לְשׁוֹן-הָרַע, וְזֶה מְאֹד מְצוּי בֵּין בְּנֵי-אָדָם,
 וְכַל-כָּף קָשָׁה לְעַקֵּר עֲצָמוּ מִלְשׁוֹן-הָרַע, עַד שְׂאוּמְרִים חֲכַמֵּינוּ
 הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא בְּתָרָא קסה): רַב בְּגֹזֶל — רַבִּים נִכְשְׁלִים בְּגֹזֶל, וּמַעוֹט
 בְּעֲרִיוֹת — לֹא כָּלֶם נִכְשְׁלִים בְּעֲרִיוֹת, אֲבָל הַכֹּל בַּלְשׁוֹן-הָרַע, אֲשֶׁר
 בַּחֲטָא זֶה כָּלֶם נִכְשְׁלִים. עַל-כֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן מְאֹד, בְּאוּ נַעֲקֹר מֵאַתְּנוּ
 אֶת הַלְשׁוֹן-הָרַע, מִסְפִּיק שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם מִסִּית וּמְדִיחַ אֶת תּוֹשְׁבֵי
 הַמְּקוֹם נִגְדָּנוּ, מִסְפִּיק שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם מְכַנִּס שְׁנֵאָה בֵּין תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם
 אֲלֵינוּ, בְּאוּ לֹא נִתֵּן לְאִךָ אֶחָד שְׂיוּכַל לְהַפְרִיד בֵּינֵינוּ, וְנִתְאַחַד בְּיַחַד.

לְזֹאת, אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל גְּשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, הִבֵּה נִתְאַחַד בְּחֲדָשׁ
 אֱלוּל, חֲדָשׁ הַתְּשׁוּבָה, תִּתְחַזְקֶנָּה מְאֹד, מַה שֶּׁעָבַר — עָבַר, אֵל
 תְּקַנְיָנָה בְּשׁוּם אִשָּׁה, כִּי הַקְּנָאָה מְדָה רְעָה מְאֹד, וְאוֹכֶלֶת וְשׁוֹרְפֶת
 אֶת הָאָדָם, הַקְּנָאָה גּוֹרֶמֶת שֶׁהַעֲצָמוֹת יִרְקִיבוּ, כִּמְאֶמְרָם ו"ל (שְׁבַת
 קנב): כָּל מִי שֵׁישׁ לוֹ קְנָאָה בְּלִבּוֹ — עֲצָמוֹתָיו מִרְקִיבִין; וְזֶה עוֹד
 בַּחַיִּים חַיּוֹתוֹ, וְאֵין מַה לְקַנֵּא בְּאַחֵר; מִבְּחוּץ נִרְאָה שֶׁלְּאַחֵרֶת טוֹב
 יוֹתֵר, אִךָ אֵין זֶה כָּף, כָּל אַחַת וְאַחַת יֵשׁ לָהּ הַבְּעִיּוֹת וְהַצְּרוֹת שְׁלָהּ,
 וְאֵין שׁוּם טַעַם לְקַנֵּא בְּזוּלָתָהּ. וְאִךָ שְׂאוּמְרִים חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים
 (מְגִלָּה יג): אֵין אִשָּׁה מְקַנְיָת אֶלָּא בִּירָךְ חֲבֵרְתָהּ; זֶה טַבַּע שֶׁל אִשָּׁה,
 שֶׁתְּקַנְיָת בְּזוּלָתָהּ, עִם כָּל זֹאת יְכוּלָה לְעַקֵּר מֵעֲצָמָה מְדָה רְעָה זוֹ שֶׁל
 קְנָאָה. וּמַה שְׂאַתָּן צְרִיכוֹת — רַק לְעַבֵּד עַל עֲצָמְכֶן, לְרֹאוֹת שֶׁמְצַדְּכֶן

לא יהיה לשון הרע, לא לדבר רע על אף אחד, אשה שמדברת נגד הצדיק, היא ממילא תפלט מהקהלה שלנו, ותברח מפה ממילא, ותראה שאין לה מה לעשות פה, אבל אתן נשות אנשי שלומנו היקרות, אם תהיינה מאחדות יחד, ותעזרנה זו לזו, לא לדבר לשון-הרע, רכילות וליצנות, אלא דבורי אמונה והשגחה פרטית, לידע שהכל מהקדוש-ברוך-הוא, ותעשינה לעצמכן ליל שמחה, ולעשות כל מיני פעולות שבעולם לעשות ליל שמחה, אז תראינה את הנסים נגלים שייעשה עמכן הקדוש-ברוך-הוא.

לזאת אבקשכן מאד, היות שימי אלול נכנסים ובאים, תקבלנה על עצמכן לא לקנא בשום אשה, ולא לרכל על אף אחת, אלא תשתדלנה לאהב את כל אחת ואחת ובפרט בקהלתנו. ישנן הרבה נשים צעירות שנשארו זה עתה, או נשים חדשות שנצטרפו זה עתה לקהלתנו, ומרגישות עצמן בודדות מאד, ואין מי שידיבר אתן, חושבים שהכל כשורה אתן, ולמעשה, הן גלמודות מאד וממרמרות לגמרי. ועל-כן אבקש את כל נשות אנשי שלומנו בלי יוצא מן הכפל, תעשינה חבורה קדושה של אהבת חנם, אחדות, ובפרט עתה בחדש אלול, חדש הרחמים והסליחות, השתדלנה שיהיה לכן קשר עם כל אשה מנשות אנשי שלומנו מקהלתנו, להתענין מה היא צריכה ובמה יכולים לעזור לה, שלא תהיה בודדה.

ואם תעשינה דבר זה, אינכן יכולות לתאר ולשער גדל הנחת-רוח שתגרמנה להקדוש-ברוך-הוא, פי הקדוש-ברוך-הוא חפץ מאד, שעם ישראל יעשו חסד זה עם זה, כמאמרם ו"ל (נלקוט הושע, רמז תקכב): אמר הקדוש-ברוך-הוא, חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה יותר מכל הזבח שזבח לפני שלמה; שלמה המלך הקריב לפניו יתברך בכל יום אלף קרבנות, כל חצי דקה הקריב קרבן עם שמות ויחודים, עם כל זאת אמר הקדוש-ברוך-הוא, יותר חשוב לפני חסד שאחד גומל עם זולתו, מכל הזבח שזבח שלמה המלך. לזאת אבקשכן, תחזקנה עצמכן ביחד, ואל תקנאנה זו בזו, ואז תראינה שהשכינה תשרה בינינו, ונצליח לחנוך בנינו ובנותינו לעבודתו יתברך.

אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁפַלְכֶן תְּתַקְבְּצֶנָה יַחַד פַּעַם בְּשָׁבוּעַ לְלֵיל שְׂמֻחָה. רַבְּנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד שְׂיִהְיֶה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד שְׂמֻחַת הַחַיִּים. תִּהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ בְּמָה לְשֻׂמַּח, שְׂאָנוּ מֵאֲמִינִים בְּנֵי מֵאֲמִינִים, בְּנֵי אֲבָרְהָם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב, אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִזְרָעָם שֶׁל הָאֲבוֹת הַקְּדוֹשִׁים, אֲשֶׁר זֶה הַשְׂמֻחָה הַכִּי גְדוֹלָה. וְלָכֵן אָנוּ אוֹמְרִים כָּל יוֹם בְּרַכָּה מִיְחֻדָּת: "שְׁלֹא עָשִׂנוּ גּוֹי", כִּי מָה הֵיינוּ עוֹשִׂים אִם הֵיינוּ נִבְרָאִים תַּאֲלִינָדִים, סִינִים, אֲנַגְלִים וְכוּ' וְכוּ', וְהִנֵּה, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, נִבְרָאנוּ מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, שְׂזוֹ הַשְׂמֻחָה הַכִּי גְדוֹלָה שְׁלָנוּ. וּבָזָה עָלֵינוּ לְשֻׂמַּח. לְזֹאת אֲבַקֵּשְׁכֶן מְאֹד, שְׁפַלְכֶן בְּלֵי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל תְּתַקְבְּצֶנָה פַּעַם בְּשָׁבוּעַ בְּלֵיל שְׂמֻחָה, וְתַחֲזַקְנָה זֹאת זֶה. "וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶן בְּכָל לְשׁוֹן שֶׁל בְּקֻשָּׁה, שְׁבָכָל שָׁבוּעַ יִהְיֶה לָכֵן לֵיל שְׂמֻחָה בְּאוֹלָם הַשְׂמֻחוֹת דִּיקָא", אֲשֶׁר רַק בְּשָׁבִיל זֶה בְּנִיתִי אֶת זֶה. וְכֵן תִּרְאִינָה לַעֲזֹר זֶה לְזוֹ בְּמָה שְׂאֵתָן יְכוּלוֹת, אֲפִלוּ עִם מְלָה טוֹבָה, כָּל אִשָּׁה וְאִשָּׁה מְנֻשּׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מַחֲבִיבֵת בְּחוּב קְדוּשׁ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם כְּמָה נְשִׁים מִהֶקְהֵלָה, לְשֹׂאֲלָן לְשְׁלוֹמָן, לְצָרְכֵיהֶן, לְהַתְעַנֵּין בְּבַעֲיֹתֵיהֶן וּבְצָרוֹתֵיהֶן שְׂצֻצוֹת בְּכָל יוֹם אֲצֵל כָּל אַחַת וְאַחַת. וְאִם תַּעֲשִׂינָה דָבָר זֶה, תִּגְרַמְנָה נַחֲת־רוּחַ לְבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, תִּגְרַמְנָה נַחֲת־רוּחַ לְצַדִּיק, שְׁפָל רְצוֹנוֹ וְכִסּוּפוֹ רַק לְאֶחָד אֶת נְשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בִּיחַד, שְׂיִחְזִיקוּ עֲצָמָם בְּאַחֲדוּת אַחַת. מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, שְׂתַעֲשִׂינָה חֲבוּרָה קְדוּשָׁה, שְׂיִכּוּלָה לַעֲזֹר אַחַת לַשְּׁנִיָּה, בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים, אֲפִלוּ עַל־יְדֵי מְלָה טוֹבָה, זֶה שְׂוֵה יוֹתֵר מִכָּל הַכֶּסֶף שְׂבַעוּלָם.

וְכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תְּשֻׁתְדַלְנָה מְאֹד שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם־בֵּית בִּינִיכֶן, שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם־בֵּית בְּבֵיתְכֶן, תְּהִינָה בְּשְׁלוֹם עִם בְּעֲלִיכֶן. אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנָא דְבֵי אֲלִיהוּ רַבָּה, פֶּרֶק ט'): אִיזוּהִי אִשָּׁה כְּשֶׁרָה? כָּל שְׂעוּשָׁה רְצוֹן בְּעֵלָה; הַבַּעַל רוֹצֵה כְּבוֹד, הוּא גְאוּתָן, אֲזִי נוֹתְנִים לוֹ אֶת הַכְּבוֹד, וְאִז תִּרְאִינָה אִיךָ שְׂהַכַל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, בָּזָה שְׂתַכַּבְדְּנָה אֶת בְּעֲלִיכֶן, בְּעֲלִיכֶן יֵאָהֲבוּ אֶתְכֶן, וְאִם תִּהְיֶה אֶהְבָּה בְּתוֹךְ הַבֵּית — תִּהְיֶה אַחֲדוּת, כִּי כָף אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ד'): 'אֶחָד' גִּימְטְרִיָּה 'אֶהְבָּה', אִם יֵשׁ אֶהְבָּה — אוֹחֲזִים בְּאַחֲדוּת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, לָכֵן תְּשֻׁתְדַלְנָה

מֵאֵד שְׁתֵּהִיָּה אֶהְבֵּה בִּינִיכֹן לְבִין בְּעֲלִיכֹן, שְׁזֵה חֲשׁוּב מְאֹד מְאֹד בְּעֵינֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֵין הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשֻׁרָה שְׁכִינְתּוֹ, אֶלָּא בְּבֵית שְׁיֵשׁ שָׁם אֶהְבֵּה, וְאוֹהֲבִים זֶה אֶת זֶה, הַיְלָדִים גְּדֻלִים אֹז בְּאִפֶּן נִפְלָא, כְּשֵׁרוֹאִים שְׁהַהוּרִים חַיִּים בְּאֶהְבֵּה וּבְאֶחָוָה, הַיְלָדִים מִתְּפַתְחִים בְּצוּרָה בְּלִתֵּי רְגִילָה, כְּשֵׁרוֹאִים שְׁיֵשׁ שְׁלוֹם וְהִבְנָה הַדְּדִית בֵּין הוּרִיָּהֶם, לֹא-כֵן הַיְלָדִים נַעֲשִׂים בְּעֲלֵי מוֹמִים בְּנִפְשָׁם, כְּשֶׁהָאֵב מְזֻזֵל בְּאֵם וּלְהַפֶּךָ, וּמִפְּלֵ שְׁכֵן כְּשֵׁשׁ הַכְּאוֹת בִּינֵיהֶם, רַחֲמָנָא לִישׁוּבֹן, אֲשֶׁר זֶה רְצִיחָה גְּדוּלָה מְאֹד, לְפַעֲמִים הָאֵם מִתְחִילָה, וּלְעֵתִים הָאֵב מִתְחִיל, אֲבָל זֶה בּוֹשֶׁה גְּדוּלָה מְאֹד, שְׁהַיְלָדִים רוֹאִים שְׁהַהוּרִים רְבִים בִּינֵיהֶם. וְרַבְּנּוּ וְ"ל הַקְּפִיד עַל זֶה, וְאָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָנִים: רסג, רסד), שְׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם רוּצָה מְאֹד, שְׁיֵהִיו פְּרוּדִים וּמִחֻלָּקֵת בֵּין הַזּוּגוֹת הַצְּעִירִים, כִּי רוּצָה לְהַכְשִׁילָם בְּעֶבְרוֹת.

לְכֹן הֵינִינָה פְּקֻחוֹת, וְאֵל תִּתְּנָה לְסֵמ"ךְ-מ"ם לְהַכְנִס בִּינִיכֹן, וְלֹא יֵהִיו מְרִיבוֹת בִּינִיכֹן, רְאִינָה לְדוֹן אֶת בְּעֲלִיכֹן לְכַף זְכוּת, תִּדְעָנָה לְכֹן, שְׁבַעֲלִיכֹן עוֹכְרִים הַשְּׁפָלוֹת, עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה לֹא, סִימָן יב): קָשָׁה הִיא הָעֲנִיּוֹת, שְׁאֵם הָיוּ שְׁמִים אֶת כָּל הַיְסוּרִים בְּכַף מֵאֲזִנִּים אַחַת וְאֶת הָעֲנִיּוֹת בְּכַף שְׁנֵיָה — הָעֲנִיּוֹת מְכַרְעַת אֶת כָּלָם. כָּל-כֶּף חֲמוּרָה הָעֲנִיּוֹת, וְהַטְּבַע שֶׁל הַבַּעַל, שֶׁהוּא בַּעַל גְּאוּוָה, וְאֵם אֵין לוֹ מֵה לְתֵן לְאִשְׁתּוֹ וְלִילָדֵיו, הוּא נִשְׁבֵּר מְאֹד, וּבְמִקּוֹם שֶׁהָאִשָּׁה תַחְזֹקוּ וְתַעֲזוּדְדוּ, וְתֹאמַר לוֹ: "בְּעֲלֵי הַיָּקָר, אֵל תִּדְאָג, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פֹה עִמָּנוּ, אֶתְנוּ וְאַצְלָנוּ, הִבָּה נִתְּפַלֵּל בְּיַחַד אֵלָיו יִתְּבַרַךְ, הִבָּה וְנִבְרַח אֶל קְבֻרוֹת צְדִיקִים"; אִם הִיָּתָה הָאִשָּׁה אוֹמְרַת לְבַעֲלָהּ כֶּף, הִיָּתָה מְרַחֶבֶת דַּעַתּוֹ, וְכִינֹן שְׁהִיָּתָה נִתְּרַחֶבֶת דַּעַתּוֹ, כְּכֹר הִיָּתָה לוֹ פְּרִנְסָה.

וּבְאֵמַת לְמָה לֹא תִצְאוּ לְקְבֻרוֹת צְדִיקִים לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְּבַרַךְ. עַל הָאִשָּׁה לְהִיּוֹת פְּקֻחִית, לְחֻזֵק, לְעוֹזֵד וּלְשִׁמַּח אֶת בְּעֲלָהּ, וְאֹז הִיָּתָה נוֹכַחַת לְרְאוֹת אֵיזָה בַּעַל יָקָר יֵשׁ לָהּ. סוּף כָּל סוּף הַתְּחַתְּנָתָם, וּבְכַפְרֵט שְׁעוֹזְרָם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם יְלָדִים נִפְלְאִים, אֵין לְעוֹב אֶת הַבֵּית! תִּשְׁכַּחוּ מִמַּחְשְׁבוֹת שֶׁל גְּרוּשִׁין, חַס וְשְׁלוֹם, לְעֵתִים נִכְנָסוֹת לְאִשָּׁה מִחְשְׁבוֹת: "אוּלֵי כְּדַאי הִנֵּה לִי לְהַתְּגַרֵּשׁ, כִּי בְּעֲלֵי רִשְׁע

מִרְשָׁע", אָבֵל אֵלֹה מַחְשְׁבוֹת שֶׁל הַיֵּצֵר הָרָע, פִּי אִם הִתְחַתְּנֶתֶם וְהִבַּאתֶם יְלָדִים, אַתֶּם זֹוג מִן הַשָּׁמַיִם, וְאִם אֵין הוֹלֵךְ לָכֶם כְּסֹדֶר, אֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹחֲבֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן פב), זֶה בָּא מִגְּאוֹת, פִּי אִם אָדָם הָיָה מִשְׁפִּיל עֲצָמוֹ לֹא הָיָה לוֹ שׁוֹם מְנִיעוֹת בְּחַיִּים, וְלֹא הָיָה הוֹלֵךְ לוֹ שְׁלֵא כְּסֹדֶר. וְלָכֵן אֵל תַּחֲשַׁבְנָה מַחְשְׁבוֹת שֶׁל הֶבֶל לְהַתְגַּרֵּשׁ מִבְּעָלֵיכֶן, וְאִף שֵׁישׁ לָכֵן טְעָנוֹת עֲלֵיהֶם, אֵל תִּשְׁכַּחְנָה שְׁגָם לְבַעֲלֵיכֶן יֵשׁ טְעָנוֹת עֲלֵיכֶן, עַל-כֵּן הֵיִינָה פְקָחוֹת, וְקַבְלָנָה אֶת הַמְצִיאוֹת כְּמוֹת שְׁהִיא, זֶהוּ גּוֹרְלָכֶן! זֶה מִצְבְּכֶן! וְאִם אַחַת מִכֵּן בְּמַצֵּב רַע, בַּר מִיָּנֹן, זֹו גֹזְרָה מִן הַשָּׁמַיִם, אֵין עֲצָה לְהַתְגַּרֵּשׁ, אֲלֵא הַעֲצָה לִילֵךְ לְקַבְרוֹת צַדִּיקִים וּלְהִתְפַּלֵּל עַל גּוֹרְלָכֶן. הַכֶּפֶל הַדָּבָר — בְּרַגַע שֶׁהִתְחַתְּנֶתֶם וְהִבַּאתֶם יְלָדִים, אַתֶּם זֹוג מִן הַשָּׁמַיִם, וְאִם תַּתְגַּרְשְׁנָה, חֵס וְשָׁלוֹם, אַתֶּן שׁוֹחֲטוֹת יְלָדֵיכֶן.

לָכֵן הֵיִינָה פְקָחוֹת, רְאִינָה לְשַׁבַּח וּלְרוֹמֵם וּלְחַזֵּק אֶת בְּעָלֵיכֶן בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה, וְלוֹמַר לוֹ: "בְּעָלֵי הַיֵּקָר! אַתָּה יוֹדֵעַ שֶׁהַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת הָעוֹלָם, וּמָה שֶׁעוֹבְרֶת עָלֵינוּ עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת, זֶה מִחַמַּת שֶׁהַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא רוֹצֵה שְׁנַבְקֵשׁ מֵאִתּוֹ כָּל צָרְכֵינוּ", אִם תִּדְבַּרְנָה כִּף אֶל בְּעָלֵיכֶן, תִּשְׁנִינָה אוֹתוֹ מִן הַקְּצָה אֶל הַקְּצָה, וְתַגְבְּהֶנָּה מִחוּ, הַבְּעָלִים רוֹצִים כְּבוֹד, וְאִם תִּכְבְּדֶנָּה אוֹתָם, הֵם יִכְבְּדוּ אֶתְכֶן. כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (אֲבוֹת ד, א): אֵיזֶהוּ מְכַבֵּד? הַמְכַבֵּד אֶת הַבְּרִיּוֹת. בְּזֶה שֶׁמְכַבְּדִים אֶת הַבְּעַל, הַבְּעַל יִכְבֵּד אֶתְכֶן.

לְזֹאת רְאִינָה לְהִזְהַר שִׁיהִיָּה אֶצְלָכֶן שְׁלוֹם-בַּיִת, פִּי כָּל זְמַן שְׁאֵין בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם-בַּיִת, כִּי־צַד תִּרְצִינָה לְבָנוֹת חֲבוּרָה קְדוּשָׁה שְׁאִינָה מְדַבֶּרֶת לְשׁוֹן-הָרָע, רְכִילוֹת וְלִיצְנוּת, כְּשֶׁאֵינְכֶן מְסַתְּדְרוֹת עִם בְּעָלֵיכֶן. לְזֹאת אֲבַקֶּשְׁכֶן מְאֹד, זֹאת עֲשִׂינָה, שִׁיהִיָּה שְׁלוֹם-בַּיִת בֵּינֵיכֶן לְבֵין בְּעָלֵיכֶן, וְאֵל תִּסְפְּלָנָה עַל אִף אֶחָד, בֵּיתְכֶן הוּא מִשְׁכַּן הַשְּׁכִינָה, וְכָל אִשָּׁה צְרִיכָה לְשֹׁמֵחַ עִם בְּעָלָהּ, וּבִפְרָט כְּשֵׁישׁ לָכֵן יְלָדִים, תִּדְעָנָה שְׁאַתֶּם הַזֹּוג מִן הַשָּׁמַיִם, וְאִם, חֵס וְשָׁלוֹם, יֵשׁ לָכֵן בְּעָלִים אֲכוּרִים, אַתֶּן אֲשַׁמּוֹת, פִּי אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְבָמוֹת סג): זָכָה — עוֹזְרָתוֹ, לֹא זָכָה — כְּנֻגְדּוֹ; אִם אָדָם זָכָה הָאִשָּׁה מְסִיעָתוֹ, וְאִם לֹא — הָאִשָּׁה עוֹמְדַת בְּדַרְכּוֹ, וּבְרַגַע זֶה הַבְּעַל מִתְפָּרֵץ, עַד שֵׁישׁ בְּעָלִים

אלימים, שְׁמֵכִים אֶת נְשׁוֹתֵיהֶם, חס וְשְׁלוֹם, חֲלִילָה וְחַס, אַבְל עֲלִיכֶן
 לְהִיּוֹת פְּקֻחוֹת, וְאֵל תִּבְאֵנָה אֶת בְּעֲלִיכֶן לְכַעַס, תָּמִיד תִּדְבָּרְנָה
 מִהֶקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִזּוּ לֵב בְּעֲלִיכֶן יִמַּס לְגַמְרֵי כְשַׁעוֹה, כְּשֵׁישׁ חַס
 גְּדוֹל, אֵשׁ בּוֹעֵרַת, הַשַּׁעוֹה נִמְסָה, כְּמוֹ-כֵן בְּבֵית, כְּשֵׁישׁ חַס מֵהָאֵשׁה
 לְבַעֲלָהּ, כְּשֵׁישׁ חֲמִימוֹת מֵאֲמוֹנָה, מְדַבְּרִים בְּבֵית רַק מֵאֲמוֹנָה, אִף
 שֶׁהַבַּעַל יִהְיֶה הַקָּשָׁה בְּיוֹתֵר — יִשְׁתַּנָּה. וְאִזּוּ תִרְאִינָה אֵילֹו בְּעֲלִים
 טוֹבִים יִהְיוּ לְכֶן, רַק תִּתְחַלְּנָה לְדַבֵּר מִהֶקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּבֵיתְכֶן,
 שְׁבִינְכֶן וּבְנוֹתֵיכֶן יִשְׁמְעוּ תָּמִיד לְדַבֵּר מִהֶקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה
 יִשְׁפִיעַ עֲלֵיהֶם, וְיִבְנֶה אֶת תְּדַמִּיתָם, וְיִבְנֶה אֶת הַבְּטָחוֹן הַעֲצָמִי
 שְׁלָהֶם, כִּי כְשֵׁישׁ לִילָד אוֹ לִילָדָה אֲמוֹנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, הַכֹּל
 הוֹלֵךְ לָהֶם בְּנִקְלָה. לְכֶן עֲשִׂינָה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם, שְׁבִינְכֶן
 יִהְיֶה מְשֻׁכָּן הַשְּׂכִינָה, וְיִדְבְּרוּ בּוֹ רַק מִהֶקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִם
 תִּהְיֶינָה חֲזָקוֹת בְּזֶה, יִהְיֶה לְכֶן בֵּית חַס, שְׁבַעֲלִיכֶן לֹא יִרְצוּ לְכַרְחַת.
 הִנֵּה אָנוּ רוֹאִים בְּאֶרֶץ, שְׂרַחֲמָנָא לִישׁוֹבָו, בְּעֲלִים בּוֹרְחִים וְכוּ'
 וְכַדוּמָה, רַחֲמָנָא לְעֲלָן, מֵאִין בָּאָה קְלָפָה זֹו? כִּי אֵין אֶהְבָּה בְּבֵית,
 אֵין חַס בְּבֵית, אִזּוּ הַבַּעַל הוֹלֵךְ לְרַעוֹת בְּשָׂדוֹת זָרִים, בַּר מִינָו, לְכֶן
 מִנַּח עֲלִיכֶן הַחֹב לְהַתְקַדֵּשׁ בְּחַס דְּקַדְשָׁה, וְאִזּוּ תִרְאִינָה אֵיזֶה בֵּית
 חַס יִהְיֶה לְכֶן, אֵילֹו בְּעֲלִים יִהְיֶה לְכֶן.

אַבְקֵשׁ אֶת כָּל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, תִּשְׁתַּדְּלָנָה לְחַנּוּף יִלְדֵיכֶן
 לְאֲמוֹנָה, תִּדְבָּרְנָה עִמָּהֶם רַק מִהֶקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מֵאֲמוֹנַת חֲכָמִים,
 וְאֵל תִּתְלוּצְצָנָה מֵאִף אֶחָד, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (סִפָּה נו.): שׁוֹתָא דִּינּוּקָא
 בְּשׁוּקָא אוֹ דְאָבוּה אוֹ דְאִימָה; אֵל תִּחְשְׁבוּ שְׁהִילְדִים מִפְּגָרִים, חַס
 וְשְׁלוֹם, וְעַדִּין לֹא מְבִינִים, כִּי אִף שְׁהֵם קְטַנֵּי קְטַנִּים, הֵם קוֹלְטִים,
 אֲלֵא שְׂדַעְתָּם אֵינָה פְתוּחָה, וְאֵינָם מְבַטְאִים עֲצָמָם, אַבְל קְלָטוּ הֵיטֵב
 מֵהַשְּׂמֻדְבָּרִים בְּבֵית, וְאִם מְדַבְּרִים בְּבֵית נִגְדַת הַצְּדִיק, אוֹ עוֹשִׂים
 לִיצְנוּת, חַס וְשְׁלוֹם, זֶה כְּמוֹ שְׂמֻכְנִיסִים רַעַל בְּאֶכְל, וּמִי מוֹכֵן
 לְהַכְנִיס רַעַל בְּצִלְחַת הָאֶכְל שֶׁל בְּנוֹ אוֹ בַתּוֹ? ! עַל-כֵּן תִּתְחַזְקְנָה
 בְּבֵית עִם אֲמוֹנַת חֲכָמִים, וְתִדְבָּרְנָה בְּשִׁבְחַת הַצְּדִיק, וְרַבְּנוּ ו"ל אוֹמַר
 (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כט): כְּשֶׁמְדַבְּרִים מְשִׁבַח הַצְּדִיק, הַמַּח
 מִתִּישָׁר, וְיֵשׁ לוֹ מַחֲזִין גְּקָיִים.

לזאת אַבְקֶשְׁכֶּן מֵאֵד, תַּעֲשִׂינָה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם, שְׁבַבִּיתְכֶּן לֹא יִדְבְּרוּ נֶגֶד הַצְּדִיק, וּבִפְרֹט עִם הַיְלָדִים, וְאִף שִׁישׁ לֶכֶן קִשְׁיוֹת עַל הַצְּדִיק, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן נב), שֶׁהֶחֱרַח שְׁתֵּהֵינָה קִשְׁיוֹת עַל הַצְּדִיק, כִּי אִיךָ אָנוּ עִם הָרֹאשׁ הַמְּטַמֵּם שְׁלָנוּ, עִם הַמַּח הַמְּלַכְלֵךְ שְׁלָנוּ, עִם הַלֵּב הַמְּעַקֵּם שְׁלָנוּ, נוֹכַח לְהִבִּין אֶת הַצְּדִיק הַדְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֶכֶן תִּשְׁמְרָנָה מֵאֵד, שְׁבַבִּיתְכֶּן לֹא יִדְבְּרוּ נֶגֶד הַצְּדִיק, כִּי זֶה יִשְׁפִּיעַ לְרָעָה עַל הַיְלָדִים, תִּדְבְּרָנָה תְּמִיד מֵאֲמוֹנַת חֻכְמִים, וְאִז תִּרְאִינָה אֵילֹו יְלָדִים צְדִיקִים וְצַדִּיקִיּוֹת יִהְיוּ לָכֵן, תִּהְיִינָה חֲזָקוֹת בְּזֶה — הֵן אֲתֵּן וְהֵן בְּעֲלִיכֶן, וְחַס וְשָׁלוֹם, אִם יֵשׁ לָכֵן אֵילֹו טְעָנוֹת, אֵל תִּדְבְּרָנָה בְּפָנֵי הַיְלָדִים, כִּי אַחֲר־כֵּף יִקְבְּלוּ הַכֹּל בְּזִלְזוּל גָּדוֹל מֵאֵד.

אַבְקֶשׁ אֲתָכֶן, שְׁתֵּהֵינָה מְעַרְבוֹת בַּחֲנוּךְ שְׁלָנוּ, אָנִי רוֹצֶה שְׁבַנּוֹתֵינוּ תִקְבְּלָנָה חֲנוּךְ הַכִּי טוֹב, אָנִי רוֹצֶה שְׁתִּקְבְּלָנָה אֲמוֹנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּקְנִינָה מִדּוֹת טוֹבוֹת, שְׁתֵּהֵינָה הָאִמָּהוֹת הַבָּאוֹת שְׁלָנוּ. רְצִיתִי שְׁיִלְמְדוּ הַשָּׁנָה גַּם יַדַע כְּלָלִי, כִּי מִרְבוֹי רִיקְנוֹת, נוֹצֵר מֵצַב שְׁאִין לְבָנוֹת מֵהַלְעָשׂוֹת, אֶלֶּא לְדַבֵּר מִשְׁטִיּוֹת וְהַבְּלִים. הֵן אָמַת שְׁחִבְרוּתֵיהֶן מִתְחַתְּנוֹת, אֶבֶל אִם הָיוּ מְמַלְאוֹת אֶת הָרֹאשׁ עִם יַדַע כְּלָלִי — הֵן אֲמוֹנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, וְהֵן הַלְכוֹת הַשְּׂכוֹת לְבָנוֹת וּלְנָשִׁים, וְשָׂאֵר לְמוֹדִים, לֹא הָיָה רֹאשׁם פְּנוּי לְכָל הַשְּׁטִיּוֹת. לְזֹאת אַבְקֶשְׁכֶּן, עֲזֹרָנָה לִי לְהַצְלִיחַ בְּבֵית-סֵפֶר הַשָּׁנָה, אָנִי רוֹצֶה שְׁבַנּוֹתֵינוּ תִצְלַחְנָה מֵאֵד, רַק תִּשְׁמְרָנָה שְׁלֹא תִהְיִינָה בִּינִיכֶן מְרִיבוֹת, וְלֹא תִהְיִינָה שׁוּם קִטְטוֹת, וְהַמְחַלְקַת חֲמוּרָה מֵאֵד. וְאוֹמְרִים חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בַּמִּדְבָּר רַבָּה, פֶּרֶשׁה יח, סִימָן ד'): מִחַלְקַת עוֹקְרַת אֶת הַכֹּל, בֵּית-דִּין שֶׁל מָטָה אִי אֶפְשָׁר לְדוֹן אֶלֶּא מִשְׁלֹשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּמַעְלָה, בֵּית-דִּין שֶׁל מַעְלָה אִי אֶפְשָׁר לְדוֹן אֶלֶּא מִעֶשְׂרִים שָׁנָה, וּמִחַלְקַת אֶפְלוֹ תִינּוּקוֹת בְּנֵי יוֹמָם; כִּפְּהַ נְשִׁים הַפִּילֹו, בַּר מִינּוּ, וְהַכֹּל מִמְחַלְקַת. וְלֶכֶן לָמָּה לָכֵן לְהַגִּיעַ לְמַצֵּב זֶה?! לְזֹאת, אַבְקֶשׁ אֲתָכֶן וְאִנִּי מִתְחַנֵּן אֲלֵיכֶן, תִּחְזַקְנָה עֲצָמְכֶן בְּיַחַד, תִּעְזֹרְנָה זֹו לְזֹו, וְאִז תִּגְרַמְנָה לִי נַחַת-רוּחַ כְּזֶה, שְׁאִינֶכֶן יְכוּלוֹת לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כְּלָל.

אַבְקֶשׁ מְאֹד מְאֹד אֶת נְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תִּגְרַנְהָ עִם הַשְּׂכֵנִים
בְּאַהֲבָה וּבְאַחֲדוּת, וּתְדוּנִינָה אוֹתָם לְכַף זְכוּת, וְאִז הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יְדוּן אֶתְכֶן לְכַף זְכוּת.

גַּם רְצִיתִי לְחַזֵּק אֶתְכֶן; לְאִשָּׁה יֵשׁ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים עֵת רְצוֹן גְּדוֹל
בְּשָׁמַיִם: בְּעֵת טְהָרָה, אִז יְכוּלָה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מֵהַ
שְׁהִיא רוֹצָה, וּתְפַלְתָּהּ מְאֹד מְקַבֵּלָת וּמְרַצָּה בְּשָׁמַיִם, לְכֶן רְצִיתִי שְׁפֹל
אִשָּׁה בְּעֵת שִׁטּוּבָלָת תִּבְקֶשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל מֵה שְׁצָרִיכָה,
כִּי אִז הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם. וְכֵן בְּעֵת הַדְּלָקָת הַנְּרוֹת —
לְשִׁפְךָ דְּמָעוֹת כַּמֵּים, לְעַמֵּד שָׁם אֶפְלוּ חֲמֵשׁ-עָשָׂרָה דְּקוֹת, וּלְבַקֵּשׁ
אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל אֲשֶׁר צָרִיכִים: פְּרִנְסָה, בְּרִיאוֹת, נַחַת
מֵהַיְלָדִים, וְצָרִיכִים כָּל-כָּף הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ עַל הַיְלָדִים שְׁיִצְלִיחוּ,
וּמְסַפְּרִים סְפוּרִים מְנַשִּׁים צְדָקְנִיּוֹת, שְׁכָבוּ בְּדְמָעוֹת שְׁלִישׁ בְּעֵת
הַדְּלָקָת הַנְּרוֹת, שְׁיִלְדִיהֶן יִצְלִיחוּ. וְכֵן בְּעֵת הַפְּרִשְׁת חֻלָּה, כָּל אִשָּׁה
וְאִשָּׁה שְׁיִכוּלָה לְאַפּוֹת חִלוֹת — אִין לְמַעְלָה מְזָה, כִּי לְהַפְרִישׁ חֻלָּה
מִהַעֲסָה, הִיא מְצוּה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְזֶה שִׁיף לְאִשָּׁה דִּיקָא, וְאִז הוּא
עֵת רְצוֹן גְּדוֹל מְאֹד, וּבְפֶרֶט כְּשׁוֹזָכִים לְאַפּוֹת, וּמוֹסִיפִים עוֹד מֵאַפָּה
בְּעֵבוֹר שְׂכָנָה, אֲשֶׁר הִיא מְחַסְרֶת אֲמֻצָּעִים, אוּ מְשַׁפְּחָה מְרַבַּת יְלָדִים,
וְעוֹזְרִים לָהּ בְּזֶה מְאֹד, אִינְכֶן יְכוּלוֹת לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל
הַנַּחַת-רוּחַ שִׁישׁ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּשַׁעַת הַפְּרִשְׁת חֻלָּה. וְאִם-כֵּן
שְׁלֹשָׁה זְמַנִּים אֵלוּ הֵם זְמַנֵּי רְצוֹן, וְאִם הָאִשָּׁה חֲזָקָה בַּתְּפִלָּה, וּמְרַבֶּה
אִז בְּבַקְשָׁה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִינָה וְזֶה מִשָּׁם עַד שְׁנַעֲנִית בַּתְּפִלָּה.

לְזֹאת אֲבַקֵּשְׁכֶן מְאֹד, תַּתְּחַזְקֶנָה מְאֹד, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא
יִוָּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶן, וְתִרְאִינָה אֵילוּ נְסִים וְנִפְלְאוֹת יַעֲשֶׂה אֶתְכֶן
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

חֲסֵדֵי הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יֵשׁ לָנוּ קָהֳלָה מְאֹד יְפָה, וְיֵשׁ לָנוּ בְּמָה
לְהַתְּפָאֵר, אֲבָל רְצִיתִי שְׁיִהְיֶה בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז. תַּעֲזוּרְנָה בְּעִנְיַן
הַמְּקוּוֹה שְׁיִהְיֶה נָקִי, אִם אִין מִים חַמִּים, תִּבְרַנְנָה לָמָּה וּמְדוּעַ, וְאֵל
תַּהֲיִינָה הַגּוֹרְמוֹת לְהַעֲדֵר מִים חַמִּים, כִּי מְקוּוֹה חָיִב בְּמִים חַמִּים,
וְאִם לֹאוּ, אִשָּׁה יְכוּלָה לְהַמְנַע לְטָבֵל, אֲשֶׁר זֶה אִסוּר כְּרִיתוּת. וְלְכֶן

אם אין מים חמים, תודענה למי שאחראי על כך. מאד לא נעים לי לבקש אתכן, אבל יש מאמר החכם: "ההכרח אם לא ישבח — לא יגנה". באפן שיהיו לנו מים חמים במקנה, צריך שיהיה כסף לקנות גז, ובכל העולם נוהגים, שמשלמים קדם הטבילה, ורק אצלנו אין דבר כזה, אשר זה בא מאי אכפתיות, טבילת מקנה צריכים לקנות בכסף, על-כן ראינה להחזיק את המקנה, כי המקנה שלנו נבנה במסירות נפש במרתף, כי פתחנו מהסמ"ך-מ"ם שימסר אותנו, בנינו את המקנה עם דם — תרתי משמע, הן עם דם לבי, והן עם כספי, שלויתי מאה ועשר אלה דולר כדי לבנותו, ועתה בשביל כמה שקלים, שלא יהיו מים חמים?! על-כן ראינה לטבס עצה, שיהיו מים חמים, ויהיה גם לשלם לעובדות, ואז תראינה אילו ילדים קדושים יהיו לכם.

אבקש אתכן, הגה נכנסים ימי אלול, ימים קדושים ונוראים, שיכולים לפעל אצל הקדוש-ברוך-הוא כל אשר צריכים, אל תהיינה בטלניות, אלא תנצלנה כל יום ויום ותבקשנה מאתו יתברך כל צרככן, ואז תראינה נסים נגלים שיעשה עמכן הקדוש-ברוך-הוא. חסדי השם יתברך, יש לנו רבי גדול, רבי נורא ונפלא מאד, רבי שמחזק ומעודד ומשמח אותנו, רבי שמקרב אותנו אל הקדוש-ברוך-הוא, עליכן לשמח מאד מאד, שאתן מקרבות אל רבנו ז"ל, וכלכן כבר זכיתן להיות אצל ציון רבנו ז"ל, איזו זכות זו! רבנו ז"ל הבטיח, שאפלו אם עצמו וגבהו חטאיו ופשעיו של האדם, אם יבוא לציונו ויתן פרוטה לצדקה, ויאמר את ה"תקון הכללי", יוציאו מהשאל תחתית ומתחתיו. ולכן כלכן כבר הייתן פעם בחיים בציון רבנו ז"ל, על-כן ראינה לשמח מאד. לאשה אין זה ממלץ לרוץ כל כמה חדשים לציון רבנו ז"ל, הן אמת, שאני מבין את כסופיכן, אבל מי שהיתה פעם אחת, אל תדחק עצמה, הגה אתן בארץ ישראל, אזי עשינה לעצמכן חק ולא יעבר פעם בשבוע, תלכנה לקבר רבי מאיר בעל הגס, שמי שמתפלל אצלו — רואה ישועות. על-כן היינה שם פעם בשבוע, אשר מיבנאל לטבריה

זהו כְּעֶשֶׂר דְּקוֹת, וְאִז תִּרְאִינָה נְסִים נְגִלִים, אַף אִשָּׁה שְׁלֵא הִיְתָה אַף פֶּעַם בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, תִּרְאֶה לְנִסְעַ לְשָׁם, שְׁנֵה תִקְוִן נִפְלָא מְאֹד.

אַבְקֵשׁ אֶתְכֶן לְמִסֵּר נִפְשְׁכֶן בְּעִבּוּר יְלִדִיכֶן, וּבֵאוּ נַעֲזוּר שֶׁהִתְנַאֲמִים שֶׁל הַמְּלַמְּדִים וְהַמּוֹרֹת יִהְיוּ תְּנָאִים טוֹבִים, שְׂיַחֲזִיקוּ מֵעַמְדָּה, כִּי עוֹבְרִים עַל כָּל־מִצְוֹת וְיִסּוּרִים, הֵן עַל הַמְּלַמְּדִים וְהֵן עַל הַמּוֹרֹת, וּבְזֵה שֶׁתִּדְאַגּוּ לָהֶם — הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִדְאָג לְכֶן.

אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיַחֲוֶס וּיִרְחַם עֲלֵיכֶן, וְיִתֵּן לְכֶן בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה, וְתִתְּבָרְכֶנָה מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן, וְתִחַזְקֶנָה עֲצָמְכֶן בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה, וְאִז תִּרְאִינָה נְסִים וְנִפְלְאוֹת, שְׂיַעֲשֶׂה עִמְכֶן הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחַל לְכֶן בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח קפב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַ שׁוֹפְטִים, כ"ז אָב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גִּרוּ יְאִיר.

מָה אָמַר לָךְ! יֵשׁ לִי צַעַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד מִמָּה שֶׁקוֹרָה בִּינְךָ לְבֵין אִשְׁתְּךָ, עַד שֶׁנִּתְּהַוְּהָה בֵּינֵיכֶם שְׁנֵאָה וְכוּ', וּמִגְּבִיּהִים יָדִים וְכוּ', הֲרִי זֶה מְנַהֵג כּוֹתֵיִים (עֵין אֲבוֹן הַעֲזָרָה, סִימָן קנ"ד, סַעֲיִי ג'), הֵאֵם אַתָּה לֹא רוֹאֶה שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם תִּפְסֵ אוֹתְךָ הַיֵּטִב הַיֵּטִב בְּיָדִים?! אִם רַבְּנוּ ז"ל הַקַּפִּיד מְאֹד עַל שְׁלוֹם-בֵּית, וְאָמַר (שִׂיחוֹת-הַר"ן, סִימָנִים: רסג, רסד), שֶׁהַבַּעַל-דְּבָר עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבַעוֹלָם, שְׂיִהְיוּ גְרוּשִׁין בֵּין הַזּוּג, כְּדִי לְתַפֵּס אוֹתָם בַּחֲטָאִים; וְלִכֵּן לְמָה לֹא תִשִּׁים לֵב אֶל דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, לֹא מִסְפִּיק שֶׁעֲבַר עֲלֶיךָ בִּימֵי הַנְּעוּרִים מָה שֶׁעֲבַר — יִרִידוֹת וְנִפְלוֹת, וְנִכְשָׁלְתָּ בְּמָה שֶׁנִּכְשָׁלְתָּ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִתֵּן לָךְ מִתְּנָה — אִשָּׁה, וְעִכְשָׁו אַתָּה צָרִיךְ לְהַתְּגַרֵּשׁ וְכוּ', אוּ לְלַכֵּת אַתָּה בְּאַלִּימוּת?! אֲנִי לֹא מִבִּין אוֹתְךָ, הֵאֵם אַתָּה רוֹצֵה לְגַמֵּר אֶת הַחַיִּים

שָׁלַף עִם גְּרוּשֵׁינִי? ! עַד שְׁזָכִיתִּי לְהִתְחַתֵּן, עַד שֶׁהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן
 לִי מִתְּנָה כָּל-כֶּף יִקְרָה, וְלִבְסוּף אַתָּה מְזַלְזֵל בְּמִתְנָה הַזֹּאת, הֲרִי
 חֲכָמִינוּ הִקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (בְּמֹת ס.ג.): זָכָה — עוֹזְרָתוֹ, לֹא זָכָה —
 כִּנְגָדוֹ; אַתָּה חָיֵב בְּכֹל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי אִם אַתָּה זוֹכָה לִפְנֵי
 הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא אֲזוֹ, הִיא תַעֲזֹר לְךָ, וְאִם לֹא תִזְכָּה — הִיא תִהְיֶה
 כִּנְגָדְךָ; וְלִכֵּן עָלֶיךָ לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה. וְכֵן אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל
 (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן פב): כִּשְׁהוֹלֵךְ לְאָדָם שֶׁלֹּא כֹסֵדֵר, סִימָן
 שֵׁשׁ לוֹ גִּאָוָה וְגִדְלוּת, וְעָקָר הַעֲצָה — לְשֹׁבֵר אֶת הַגִּאָוָה וְהַגִּדְלוּת;
 וְלִכֵּן רֵאֵה מָה לִפְנֵיךָ, כֹּל זְמַן שְׂאִין יְלָדִים, יֵשׁ סֶפֶק הָאִם מִתֵּר
 לְהִתְגַּרֵּשׁ, אֲבָל כִּשְׁשׁ יְלָדִים, בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּסוּר אֲסוּר לְהִתְגַּרֵּשׁ, כִּי
 הוֹרְסִים אֶת הַיְלָדִים, וְאֲנִי לֹא מִבִּין לְמָה אַתָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת כָּל-כֶּף
 אֲכֹזֵר, תִּתְחִיל כְּבָר לְלַכֵּת בְּרַחֲמֵנוּת, תִּרְחַם עַל אֲשֶׁתְךָ שֶׁהִיא חֶלֶק
 מִנְּשִׁמְתְךָ, כִּי לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם הֵייתָם נִשְׁמָה אַחַת.

נָא וְנָא אֵל תֵּלֵךְ בְּדֶרֶךְ חֲטָאִים בְּדֶרֶךְ מְקַלְקֵלֵת, שְׁבִגְנֵי-אָדָם יִסִּיתוּ
 אוֹתְךָ לְהִתְגַּרֵּשׁ, וְתִשָּׂאֵר עֲרִירִי וּמִסְכֵּן, וְלִכֵּן תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת
 שְׁבַעוֹלָם לֹא לְהִתְגַּרֵּשׁ.

נָא וְנָא תִקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְתִתְחִיל לְהִתְבּוֹדֵד אֶל הַקְּדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, וְתִדְבֵּר בְּכֹל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְתִסְפֹּר לוֹ כֹּל מָה שְׁעוֹבֵר
 עָלֶיךָ, בְּמָקוֹם לְצַעֵק עַל אֲשֶׁתְךָ, תַצַּעֵק אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא קוֹלֵי
 קוֹלוֹת, כִּי כֶּף אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לו):
 כְּשִׁעוֹבֶרֶת עַל הָאָדָם תְּאֹת נְאוּף, הַעֲצָה לְצַעֵק בְּקוֹלֵי קוֹלוֹת, כְּדִי
 לְזַכּוֹת לְזִכּוּף הַמַּחֲזִין: "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיְוָ"ה אֱלֹהֵינוּ הַיְוָ"ה אֶחָד",
 "בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד", וְעַל-יְדֵי שְׁנֵי הַפְּסוּקִים הָאֵלּוּ
 בְּפֶרֶט כְּשִׁאוֹמְרִים אֶת זֶה עִם דְּמַעוֹת, מְשַׁכְּכִים אֶת תְּאֹת נְאוּף.
 וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן עה): כָּל הַמַּחְלוֹקוֹת בְּאוֹת
 מִהֲדָמִים שֶׁלֹּא עֲבָדוּ בָהֶם אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; וְלִכֵּן צָרִיכִים
 הַרְבֵּה לְצַעֵק אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, עַד שֶׁיִּזְדַּכְּכוּ לוֹ הַדָּמִים. וְאִם תִּצָּא בַחוּץ
 אֶל הַהָר, וְתַצַּעֵק קוֹלֵי קוֹלוֹת אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכֹל יוֹם וְיוֹם
 חֶק וְלֹא יַעֲבֹר, אֲזוֹ יִזְדַּכְּךָ דְּמָךְ, וְתִפְסִיק לְרִיב עִם אֲשֶׁתְךָ, וְאֲנִי מְאֹד
 מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ חוּס וְחַמֵּל עַל גַּפְשְׁךָ, עוֹד מְעַט אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים

מִזֶּה הָעוֹלָם. דָּוֵד הַמֶּלֶךְ אָמַר (תהלים צ, י): "יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בְּהֶם
שְׁבַעִים שָׁנָה", וְאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (לקוטי-מורה"ן, חלק א', סימן סא),
שֶׁהַשְּׁבַעִים שָׁנָה הֵם כְּמוֹ רִבְעֵי שָׁעָה, וְתִסְתַּכַּל כַּמָּה עֶבֶר מִהֶרְבַּע
שָׁעָה, וְכַמָּה עוֹד נִשְׁאָר לָךְ מִהֶרְבַּע שָׁעָה, הָאֵם בְּשִׁבִיל עוֹד כַּמָּה
דְּקוֹת שְׁתַּהֲיֶה בְּזֶה הָעוֹלָם כְּדָאֵי לָךְ לְהַתְגַּרֵּשׁ מֵאַשְׁתְּךָ? ! כְּדָאֵי לָךְ
לְרִיב עִם אֲשֶׁתְךָ? ! תִּפְסִיק עִם הַשְּׁטִיּוֹת, וְתִתְחִיל לְלַמֵּד תּוֹרָה
בְּהַתְמָדָה רַבָּה, וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר ח"י פְּרָקִים מִשְׁנוֹיֹת,
שְׁזֶה הוֹרֵג אֶת הַיֶּצֶר הָרַע, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁאִינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ, וְאִז
טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח קפג.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי שׁוֹפְטִים, כ"ז אב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׁחִזַּרְתָּ בְּשִׁלּוֹם
לְבֵיתְךָ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעַכְשׁוֹ תוּכַל לְקַחַת אֶת עַצְמְךָ
בְּיַדְךָ, וְתִתְחִיל לְבַנּוֹת בַּיִת, שְׂיִהְיֶה כְּלוּל מִתּוֹרָה וְעִבּוּדָה וּגְמִילוּת
חֻסְדִּים, וְשִׁנְזֻכָּה וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

אָנִי מָאֵד מָאֵד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכֶּה לְשִׁלֵּם אֶת כָּל
הַחֻבוֹת מֵהַ שְׂיִוִּיתֵר מֵהָר, כִּי זֶה לֹא נָעִים לִי לְהַכְּנִס בְּחֻבוֹת, וְכֵן
אָנִי מָאֵד מָאֵד מְקַוֶּה, שְׁנוּכַל לְהַדְּפִים קְבִלוֹת עַל חַמְשָׁה שְׁקָלִים
וְעֵשְׂרֵה שְׁקָלִים, וְעַם זֶה יֵצְאוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאָנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא שְׂיַצְלִיחוּ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל מֵה שְׁאַתָּה יִגַּע בְּשִׁבִילִי, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתָּמִיד תַּעֲזֹר לִי, וְאֲשַׁלֵּם לָךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה
וּבְעוֹלָם הַבָּא.

אֲשֶׁר כח קפד בנחל קעז
אודות הדיקה, אם יכולים כבר להתחיל לצבוע — מה טוב
ומה נעים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כח קפד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שופטים, כ"ז אב ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
ש'לומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב",
הנ"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

הנה ימי אלול הקדושים מתקרבים ובאים, ולכן ראו להתאזר
מאד מאד להכין את עצמכם על ראש השנה הקדוש והנורא,
ותאמרו בכל יום סליחות כמנהג עדות המזרח בכונה גדולה מאד,
ומי יתן, שתזכו לקום קדם אור היום, ואז להגיד את הסליחות
ולהתפלל ותיקין, אשר אין למעלה מזה, אבל גם אלו שלא זוכים
לקום עם הנץ, ובפרט אלו שיוצאים להפצה וחוזרים מאחר, יכולים
להגיד באמצע היום את סדר הסליחות, והוא דבר גדול, כי הימים
האלו ימי אלול הם ימי רצון, ונפתחים שערים חדשים בשמים
לקבל את תפלות ישראל, ואשרי מי שמנצל את הזמן היקר הזה.

היות שבערב ראש-חודש נוסעים מכל ארץ ישראל אחינו בני
ישראל לצפון אל קברי צדיקים, ולכן אני מעורר ומחזק את כל
אנשי שלומנו — הן הגברים והן הנשים שישעו להפצה, שתעשו
הפצה גדולה מאד, ותשתדלו לקיים את הצוואה של מוהרנ"ת ז"ל,
שצוה את אנשי שלומנו קדם הסתלקותו: "תשתדלו שיהיה יפוצו
מענינותיך חוצה", כי עם ישראל צמאים אל דבר ה', ועל-כן ראו
לעשות כל מיני פעולות שבעולם להפיץ את החוכרות והקונטרסים,
והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנוזכה כבר שיתגלה אלינו הקדוש-ברוך-
הוא, וכלנו נדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, כאשר ידבר איש אל רעהו
והבן אל אביו, כי סוף כל סוף אין לנו בזה העולם רק את

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִם זֹכִים לְהִתְבּוֹנְנוֹת בְּאֵמֶת, אִזּוּ רֹאִים שְׁמֵהּ
נִשְׁאָר מֵהָאֵדָם? כְּלוּם, רַק אֵלוֹ הַדְּבוּרִים שְׁמֵדְבַר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא. וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמֵנִצֵּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר הַזֶּה — הֵן
שְׁמֵדְבַר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְהֵן שְׂזוּכָה לְהַפְיֵץ אֶת אֹר רַבֵּנוּ וְ"ל בְּעוֹלָם,
אֲשֶׁרִי לוֹ בָּזָה וְאֲשֶׁרִי לוֹ בָּבֵא!

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח קפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, כ"ח אב ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר
בְּרִסְלָב", הַיְיִ"ה עֲלֵיהֶן יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֵין אַתָּן יְכוּלוֹת לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדוֹל הַנַּחֲת־רוּחַ שְׁאַתָּן
גּוֹרְמוֹת לִי בָּזָה שְׁאַתָּן מִתְאַחֲדוֹת יַחַד בְּלִיל שְׁמָחָה, וּשְׁמֵחוֹת יַחַד
וּמִדְּבוּרוֹת יַחַד, וְעוֹזְרוֹת אַחַת לַשְּׁנֵיָהּ, דְּבַר זֶה הוּא כָּל הַחַיִּים שְׁלִי,
כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְרֹאוֹת רַק בְּטוֹבֵתְכֶן הַגְּשָׁמִית וְהַרוּחָנִית. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד
מְחַזֵּק וּמְעוֹדֵד אֶתְכֶן, שְׁתַּרְאֲנֶיָה לְקַרְא לְכָל הַנְּשִׁים, שְׁתַּתְּאֲסַפְּנָה
בְּלִיל שְׁמָחָה. וְכֵן רְצִיתִי מְאֹד, שְׁכָּל אַחַת תִּתְּרַם מְשֵׁהוּ בְּעֵבֹר נְקִיּוֹן
הָאוּלָם, כִּי סוּף כָּל סוּף יֵשׁ בָּזָה הוֹצָאוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר
לָנוּ, שְׁנִזְכָּה לְשַׁפְּצוֹ כְּרֹאוֹי, כִּי אֲנִי רוֹצֵה, שְׁזֶה יִהְיֶה הָאוּלָם הַכִּי יָפָה
בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁפֵן יִהְיֶה. וְלִכֵּן
אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, שְׁתַּתְּנֶה יָד וְכַתֵּף, שְׁהָאוּלָם יִהְיֶה לְתַפְאֲרָתְךָ, וּלְדַעֲתִי,
אֵין לַעֲשׂוֹת שְׁמָה שׁוֹק וְכוּ', כִּי הָאוּלָם נוֹעֵד רַק לְשְׁמֵחוֹת, בְּרִיתוֹת,
בַּר מְצוּנָה, חֲתוּנָה, וְלִיל שְׁמָחָה, וּבְרִגַע שְׁנַתְּחִיל לַעֲשׂוֹת מְזֵה שׁוֹק —
הַכֹּל יִשְׁבֵּר.

נָא וְנָא רְאוּ לְרוּץ אַחַר כָּל אִשָּׁה בּוֹדְדָה, כִּי יֵשׁ כַּמָּה נְשִׁים
וּבְפָרֵט מֵהַצְּעִירוֹת, שְׁמַרְגִּישׁוֹת אֶת עֲצָמֵן בּוֹדְדוֹת, וְלִכֵּן מְצוּנָה רַבָּה
לְרוּץ אַחֲרֵיהֶן, וּלְקַרֵּב אוֹתָן, וּלְהַכְנִיס אוֹתָן גַּם-כֵּן בְּלִיל שְׁמָחָה, כְּדִי
שְׁלֵא תִשְׁאַרְנָה בַּחוּץ.

אָשֶׁר כַּח קפּו בְּנַחֵל קַעֵט

הִנֵּה מִחַר יְהִי עָרֵב רֵאשׁ-חֲדָשׁ אֱלוֹל, שֶׁהוּא זְמַן תְּשׁוּבָה,
רְצִיטִי מְאֹד שֶׁתִּתְאַסְּפֶנָּה יַחַד, וְאִם תּוּכְלֶנָּה, תִּלְכְּנָה אֶל קְבָרֵי
הַצַּדִּיקִים, לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן אֵלָיו יְתָבְרוּ, וְאִז תִּזְכְּרֶנָּה גַם אוֹתִי
לְטוֹבָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶן, שֶׁתְּצַלְחֶנָּה דְרָכְכֶן.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶן בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח קפּו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתָבְרוּ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוּפְטִים, א' דְּרֵאשׁ-חֲדָשׁ אֱלוֹל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

תֵּאמְנִי לִי, שְׁאֵנִי מִבִּין אֶת הַבְּעִיָּה שְׁלָךְ וְכו', וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא בּוֹדֵאֵי יְרַחֵם עָלֶיךָ, וְיִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאֹת הַנֶּפֶשׁ
וּרְפוּאֹת הַגּוּף.

אֲנִי אֲשַׁתְּדֵּל מְאֹד לְהַחְזִיק אֶת הַיְלָדִים שְׁלָךְ, אֶת "שְׁנֵיהֶם" בְּכַח
גְּדוֹל מְאֹד, כִּי פֶשׁוּט הֵם אֵינָם מִתְּאִימִים לִישִׁיבָה, וַיֵּשׁ לִי הַרְבֵּה
עֲגָמַת נֶפֶשׁ מֵהֶם, וּבִפְרָט מֵהַקְּטָן, זֶה פֶשׁוּט מְמַרֵּר לִי אֶת הַחַיִּים,
וְאִם הָיִיתִי יוֹדֵעַ לְכַתְּחֹלָה אֵיזָה טְפוּס הוּא, בְּכֻלָּל לֹא הָיִיתִי לוֹקֵחַ
אוֹתוֹ, וְהָיִיתִי אוֹמֵר לְךָ: תִּשְׁלַחֵי אוֹתוֹ לִישִׁיבָה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, כִּי גַם
אֲנִי בְּשׁוֹר וְדָם, וְגַם הַסְּבָלְנוֹת שְׁלִי נִגְמְרָה, אֲנִי לֹא עָשׂוּי מִפְּלֹדָה, גַּם
בְּתוֹךְ גַּם שֶׁהִחְזַקְתִּי מֵעַמֵּד עַד עַכְשָׁיו.

יְכוּל מְאֹד לְהִיּוֹת אִם הוּא לֹא יִשְׁתַּנֶּה וְגַם הַגְּדוֹל, אֲצַטְרֵךְ לְשַׁלַּח
אוֹתָם חֲזָרָה, לֹא יִתְכַּן שְׁלֹא יִהְיוּ מִמְּשֻׁמְעִים וְכו' וְכו'.

בְּעֵינֵי הַמַּעֲוֵן, אֲנִי אֶכְתֵּב לְ... וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שֶׁהִפֵּל יִסְתַּדֵּר.

בְּזֶה הָעוֹלָם אֵין לָנוּ רַק תְּפִלָּה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנֹזֶכֶה לְשִׁמְעַ רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח קפּוּז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, א' דְּרֵאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשנ"ט

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בַּעֲנִין בְּנֶךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, הֵייתִי מְצִיעַ לְהַכְנִיס אוֹתוֹ לִישִׁיבָה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל לְחֻצֵי שָׁנָה, וְאִז אֶקַּבֵּל אוֹתוֹ, אֲכַל לֹא לְפָנַי זֶה, כִּי הוּא יֵלֵד מְאֹד פְּרָאִי, כְּפִי שְׂרָאִיתִי בְּעֵינַי, וְכִפִּי שְׁמוּסֵר לִי הַמְלַמֵּד שְׁלוֹ, וְלִכֵּן אֵין לִי כַּח פֹּה לִילְדִים שׁוֹכְבִים, לְדַעֲתִי, שִׁילָךְ קָדָם חֻצֵי שָׁנָה לִישִׁיבָה אַחֲרַת וַיִּרְגַע, וְאַחֲר־כֵּן אֶקַּח אוֹתוֹ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּיל לְבַעֲדְכֶם, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח קפּח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, א' דְּרֵאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ. וּבְפִרְט שְׁאַתֶּם מִתְקַבְּצִים יַחַד מְדֵי פַעַם, וְלִרְאוֹת מָה אֶפְשֶׁר לְתַקֵּן בְּעֵנִין "אַהֲבַת חֲנָם", זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, כִּי הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים, שִׁיחִיָּה רַק שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְאַחֲדוּת בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי לְצַעֲרֵי

הרב, כָּל הַצָּרוֹת שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל סוֹבְלִים, זֶה רַק מִחֲמַת שְׂאִין אֲהָבָה
הַדָּדִית, וְאִין שְׁלוֹם בֵּין אַנְשִׁים, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת
שֶׁבְעוֹלָם לְהַגְדִּיל אֶת הַחֲבוּרָה, וְשִׁבּוּאוֹ מֵה שִׁיּוֹתֵר הַרְבֵּה אַנְשִׁים,
וַיִּתְאַחֲדוּ יַחַד בְּאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל.

בְּעֵינֵי הַכוֹלֵל, אָנִי רוֹצֶה מְאֹד מְאֹד, שֶׁהַשָּׁנָה הַבָּאָה עֲלִינוּ
לְטוֹבָה יִשְׁגֶּשֶׁג הַכוֹלֵל. וְלִכֵּן הִשְׁגַּתִּי לְמַעַן כָּל אַבְרָהָ, שִׁיַּחְזִיק בְּזַמְנֵים
בְּמִשְׁךְ כָּל הַחֹדֶשׁ, יִקְבַּל תּוֹסֶפֶת עַל הַמְּשַׁכְּרֶת, שׁוֹכֵר בְּשׂוּי שְׁלֹשׁ-
מֵאוֹת ש"ח, לְקִנּוֹת בּוֹ בְּשֶׁר מְשַׁחֲטָתָנוּ, וְאִנִּי חוֹשֵׁב שֶׁזֶּה יִהְיֶה עֶזֶר
גָּדוֹל לְאַבְרָהָי הַכוֹלֵל שֶׁמְקַבְּלִים מְשַׁכְּרֶת זְעוּמָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח קפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, א' דְּרֵאשֵׁי-חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּה יְכוּלָה לְקַחַת בְּיָדִים אֶת
הַנְּהוּל שֶׁל הַמַּעֲוֹן לְמִשְׁךְ תְּקוּפָה, עַד שֶׁהַגְּבֻרָת ... תִּתְאוּשֶׁשׁ וְכוּ', כִּי
הִיא לֹא מְרַגִּיֶשֶׁה טוֹב וְכוּ', זֶה יִהְיֶה לִי לְחֹסֶד חָנּוּם גָּדוֹל, כִּי אַתָּה
צְרִיכָה לְהַבִּין, שֶׁבְּנִינוּ אֶת הַמַּעֲוֹן בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ חֲכִי גָדוֹלָה, וְרָצִיתִי
שֶׁהַמַּעֲוֹן שְׁלָנוּ יִצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן אֶהְיֶה לָךְ אֶסִּיר תּוֹדָה, אִם
תּוֹכְלִי לְקַחַת אֶת הַנְּהוּל, וּבְמִשְׁךְ הַזְּמַן גַּם לְקַחַת עוֹד עֲבוּדָה בְּמַעֲוֹן,
כִּי הַמַּעֲוֹן זֶה צְפוּר נֶפְשִׁי, וּכְתִיב (תְּהִלִּים ח, ג): "מִפִּי עוֹלָלִים וַיּוֹנְקִים
יִסְדֹּת עוֹז" וְגו', וְאִם הֵתְחַלָּה טוֹבָה, מִמִּילָא הַכֹּל יֵלֶךְ בְּטוֹב.

אִין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַחֹסֶד שֶׁתַּעֲשֶׂי עִמִּי, אִם תִּקְחִי
אֶת הַנְּהוּל שֶׁל הַמַּעֲוֹן בְּיָדֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח קצ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שופטים, א' דראש-חודש אלול ה'תשנ"ט.
 שלום וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגְיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד,
 צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת שְׁנֵי מִכְתָּבֶיךָ.

מָה אָמַר לָךְ! יֵשׁ לִי צֶעַר גָּדוֹל מְאֹד מִמָּה שְׁקוּרָה בְּמִקְוֶה, שֵׁשׁ
 רַק מִיָּם קָרִים, וְזֶה יָכוֹל לְגַרֵם לְאִסּוּרֵי פְּרֵת חֲמוּרִים וְכוּ' וְכוּ', כִּי
 יְדוּעַ, שְׁלֵהֵן מְאֹד קָשָׁה לְטָבֵל בְּמִקְוֶה קָרָה וְכוּ', וִיכוּלִים לְצֵאת מְזֶה
 קְלִיקוּלִים אִים וְנוֹרָא, שֶׁהִיא תַּגִּיד לְבַעֲלָה שֶׁהִיא טְבֵלָה, וְלִבְסוֹף וְכוּ',
 וְלִכֵּן רְצִיתִי מֵהַיּוֹם וְהַלְאָה, שְׁאַתָּה תִּהְיֶה הַמְשַׁגֵּיחַ עַל הַמִּקְוֶה,
 וְתִתְחִיל לְלַמֵּד הַלְכוֹת מִקְּנָאוֹת, וְכִמוּ שְׁלִקְחָתָ עַל עֲצָמָךְ לִהְיוֹת
 מְשַׁגֵּיחַ עַל הַבֶּשֶׂר, אֲנִי רוֹצֶה שֶׁתִּהְיֶה מְשַׁגֵּיחַ הֵן עַל הַמִּקְוֶה, וְהֵן עַל
 הָאוֹלָם שְׂמֻחֹת, שְׁלֵא יִכְנִיסוּ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן שׁוּם דְּבַר מִהַכֶּשֶׁר
 הַרְבֵּנוֹת, אֲשֶׁר זֶה בְּיַד אֵי טְרַפּוֹת וְנִבְלוֹת, כִּי הַרְבֵּנוֹת שֶׁל הָעַרְב־רַב,
 הֵן הֵן שְׁגָרְמוּ לְפִטְסִים אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּמִשְׁךָ יוֹבֵל שְׁנַיִם עִם
 טְרַפּוֹת וְנִבְלוֹת, וְכִכָּה הֵעֲבִירוּ עַל הַדַּת מְלִיוֹנִים מֵאַחֲיֵנוּ נִשְׁמוֹת
 יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִקְפִּיד עַל זֶה, שְׁלֵא יִכְנִיסוּ שׁוּם מוֹצֵר
 מִהַרְבֵּנוֹת, מִכְּלִי שֵׁיִרְעוּ בְּדִיּוֹק מִי הַרְבַּ הַנּוֹתֵן אֶת הַהַכְּשֵׁר, כִּי
 הַרְבֵּנוֹת בְּכָל־לִיּוֹת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הִיא בְּדִיּוֹק כְּמוֹ הַרְבֵּנוֹת שֶׁל יִבְנָאֵל...
 וְלִכֵּן מֵהַיּוֹם וְהַלְאָה, אֲנִי רוֹצֶה שְׁאַתָּה תִּהְיֶה הַמְשַׁגֵּיחַ הֵן עַל הָאוֹלָם
 וְהֵן עַל הַמִּקְוֶה וְהֵן עַל הַבֶּשֶׂר שֶׁנִּשְׁחַט וְנִמְלַח וְהַכְּשֵׁר וְכוּ' וְכוּ'.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְחַזֵּק, וְאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁאַתָּה בְּמַצֵּב קָשָׁה מְאֹד, אֲכַל
 אֲנִי מִקְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְסוֹף כָּל סוֹף
 אַחַר הָרַע יָבֹוא הַטּוֹב, שֶׁתִּזְכָּה לְטוֹב הַגָּנוּז.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח קצא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שופטים, א' דראש-חדש אלול ה'תשנ"ט.

שלום ובִּרְכָה וְכֵל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְצִיתִי מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה, שֶׁהֶאֱבֹרְךָ ר' ... גֵּרוּ יְאִיר, יִהְיֶה הַמְּשָׁגִיחַ
עַל הַפְּשָׁרוֹת בְּאוֹלָם הַשְּׂמֻחוֹת, כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֵה בְּשׁוֹם פָּנִים וְאֶפֶן,
שִׁיְהִיָּה יוֹתֵר הַכְּשָׁרִים שֶׁל הַרְבֵּנוֹת, שְׁזֵה בְּוִדְאֵי טְרַפָּה בְּלִי שׁוֹם סֶפֶק
סְפִיקָא, וְהוּא כְּבָר יִדְאָג לְרֵאוֹת שֶׁהִכֵּל יִהְיֶה עַל נִכּוֹן.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוּכַל לְהַדְפִּים עֲכָשׁוּ
קִבְּלוֹת יְפוֹת עַל סֵךְ עֲשָׂרָה שְׁקָלִים, וְכֵן עַל חֲמֵשֶׁה שְׁקָלִים, בְּאֶפֶן
שֶׁאֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ — הֵן הַגְּבָרִים וְהֵן הַנְּשִׁים וְהֵן הַיְלָדִים יוֹכְלוּ לְלַכֵּת
וְלִגְבוֹת בְּעִבּוֹר בְּנִין בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְנִזְכָּה לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ
הַגָּדוֹל.

... גֵּרוּ יְאִיר, דְּיוּחַ לִי, שֶׁהוּא דְבַר עִם ... גֵּרוּ יְאִיר, וְהוּא הַבְּטִיחַ
שֶׁמִּטְעָם הַמוֹעֵצָה הַדְּתִית הֵם יַעֲשׂוּ שְׁעוֹן נִפְרָד לַחֲשֵׁמֶל וְלַמִּים
וְלַמְקָנָה, וְזֶה יוֹרִיד מֵאֲתָנוּ גִטְל גְּדוֹל מְאֹד, וְלִכֵּן תְּדוּחַ לִי אִם זֶה
סֵתֵם דְּבוּרִים וְהַבְּטָחוֹת, אוֹ זֶה בְּאֵמֶת לְאֵמֶתָהּ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהִכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, כִּי
יֵשׁ לִי הַרְבֵּה עֲגָמַת נֶפֶשׁ בְּעֵנֵן הַמְקָנָה, שֶׁאֵין מִים חַמִּים וְכוּ', וְזֶה
יְכוֹל לְגָרֵם לְאֶסוּר פְּרַת הַחֲמוֹר, וְאֲנִי מְאֹד מְצֻטְעָר לְמָה לֹא מְדוּחִים
לִי תַכְּף-וּמִיד, אֶלָּא אַחֲרֵי שִׁישׁ בְּעִיּוֹת, אִזּוּ נִזְכָּרִים לְדוּחַ לִי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תְּמִיד.

הַעֲקֵר תִּתְחַזֵּק.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח קצב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שופטים א' דראש-חדש אלול ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

כל הזמן יש בדעתי לכתב לך בענין הכולל, אבל מרב טרדותי,
ובפרט עכשו שעברנו בנין חדש, אני דוחה את זה מיום ליום.

אין מלים בפיי להודות לך על גדל המסירות נפש שאתה מוסר
את נפשך בעבור הכולל, וקבלתי את התקנון בעבור כולל "אור
המאיר", ומאד מאד נראה לי, אף אני מאד מאד מצטער שאברכי
הכולל מקבלים משעה תשע עד ארבע רק תשע-מאות ש"ח, שזה
סכום פשוט, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שיכנס שפע
גדול, ונוכל להכפיל לאנשים את ההכנסות.

והנה נסכם בדעתי, שאם אברכי הכולל יחזיקו בתקנון כל
החדש, אזי לסוף החדש יקבלו שובר על סך שלש-מאות ש"ח
לקבל בשר בחנם משחיטתנו, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שזה
יעזר לאברכי הכולל להחזיק בתקנון, אבל אתה צריך להיות מאד
מאד חזק בזה, כי רציתי שיהיה לנו כולל, שלומדים בו תורה
לשמה, לשם אל עולם, כי ימינו כצל עובר, ומה יהיה אתנו —
אם לא נקח את עצמנו בידינו.

רק חזק ואמץ, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ותדע לך, שזו
זכות מאד גדולה להחזיק כולל, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-
הוא, שיתרחב לנו ברוחניות ובגשמיות, ואז נוכל להכפיל את
המשכרת הזעומה של אנשי הכולל, העקר שישמעו קול תורה
בכולל שלנו, ובזה נצליח ברכנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ראה לדונח יותר פרטים בענין הכולל.

כח קצג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שופטים, א' דראש-חדש אלול ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... נְרוּ יְאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי שְׂמַח לְשִׂמְעַ, שְׂאֲתָה מְקַבֵּל עַל עֲצָמְךָ אֶת הַנְּהוּל
שֶׁל הַכּוֹלֵל, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִפְתַּח הַכּוֹלֵל בְּהַצְלָחָה גְּדוּלָה
מֵאֵד.

גַּא וְנָא רְאֵה לְלָמֵד, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ,
וַתְּבַשֵּׁר לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח קצד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שופטים, א' דראש-חדש אלול ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל תְּלַמִּידי כּוֹלֵל
אֲבָרְכִים "אוֹר הַמַּאִיר", הַיְוִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי שְׂמַח, שֶׁהַיּוֹם נִפְתַּח הַכּוֹלֵל לְזִמְנֵי הַחֶדֶשׁ, רְאוּ
לְהַתְּמִיד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי זֶה חֶלְקֵנוּ, וְלֹא יִשְׁאַר מֵאֲתָנוּ רַק
הַתּוֹרָה שְׂאֲנַחֲנוּ לְוַמְדִים, וְאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂאֲתָם לְוַמְדִים תּוֹרָה מִתּוֹךְ
הַדְּחָק, כִּי מֵה זֶה מִשְׁפָּרַת שֶׁל תְּשַׁע-מֵאוֹת ש"ח לְחֶדֶשׁ, עִם כָּל זֹאת
מְעַלֵּת לְמוֹד הַתּוֹרָה עוֹלָה עַל הַכֹּל. וְרַבְּנוּ ז"ל הִבְטִיחַ לְאַחַד מֵאֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ (שיחות-הַר"ן, סימן קלז): אִם תִּתְּמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
תִּהְיֶה עֲשִׂיר גְּדוּל; וְלִכֵּן רְאוּ לְהַתְּמִיד מֵאֵד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם עֲשִׁירוֹת וְהַרְחֵבֵת הַדַּעַת.

השגתי מאחד, שיתן לאברכי הפולל בכל חדש שובר על סף שלש-מאות ש"ח, שיקבל על סכום זה בשר משחיטתנו, אך ורק אם יחזיק בזמנים.

מאד מאד אני רוצה, שתהיה בפולל שלנו אוירה רצינית, ושלא תהיה שום ליצנות, ועל-ידי-זה נצליח מאד.

נא ונא ראו ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום, באפן שתסימו בכל שבוע את פרשת השבוע שנים מקרא ואחד תרגום עם פרוש רש"י ז"ל, אשר הוא תקון גדול לנשמה, וכן אם תוכלו לגרס ח"י פרקים משניות — אין למעלה מזה לתקון הנשמה, וזה הורג את היצר הרע, אשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים, וכן תעשו לעצמכם שעור בגרסא בגמרא, לסיים מסכת אחר מסכת, ובזכות זה ימשך עליכם צלם אלקים. ומלבד זה רציתי מאד מאד שתלמדו את המסכת שלומדים בצותא בפולל, ותקחו בחינות, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתתעלו בתורה וביראת שמים.

נא ונא ראו להחזיק בתקנון של הפולל, לא להוסיף ולא לגרע. ואני מאד מאד שמח, שאתם רוצים להוציא עלון דו שבועי מטעם הפולל, וזה יכניס חשק חדש לאברכי הפולל לחדש חדושי תורה, אשר רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן קה), שהוא תקון גדול לפגם-הפריה, אשרי מי שיאחז בזה!

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כח קצה

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שופטים, ל' אב ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רְצִיתִי מְאֹד, שֶׁתְּדַבֵּר עִם בְּנֵךְ וּתְחַזֵּק אוֹתוֹ, שֶׁיִּקַּח אֶת עֲצֻמוֹ בְּיָדָיו, פִּי חָבַל עַל יְמֵי הַנְּעוּרִים. וּבְאַמַּת זֶה הַנַּסְיוֹן הַכִּי קָשָׁה, שֶׁל בְּנֵי הַנְּעוּרִים, שֶׁלֹּא יִבְטְלוּ אֶת הַזְּמַן, כַּמָּה שָׁאֲנִי מְדַבֵּר אִתָּם זֶה לֹא מוֹעִיל, וְיָמֵי יִתֵּן, שֶׁאֲזַכֶּה שִׁיהִיו דְּבָרִים הַיּוֹצְאִים מִן הַלֵּב — שֶׁנִּכְנָסִים אֶל הַלֵּב, פִּי רְצִיתִי לְרֹאוֹת גַּחַת מִכָּל הַבְּחוּרִים, כַּמָּה אֲנִי מְשַׁקֵּיעַ בָּהֶם, וְכַמָּה אֲנִי לוֹמֵד אִתָּם, וְלָכֵן רָאֵה לְכַתֵּב לוֹ, וְכֵן אֲשַׁתָּף שֶׁתְּכַתֵּב לוֹ, פֶּן וְאוֹלֵי יִקַּח אֶת עֲצֻמוֹ בְּיָדָיו, זֶה לֹא כְּדֹאֵי לְקַנֵּא בְּאַחֲרִים, אִתָּם צְרִיכִים לְהַבִּין, שֶׁאַחֲרִים מְשַׁקֵּיעִים בְּיָלְדִים שֶׁלָּהֶם, וְכִמוֹ בְּגִשְׁמִיּוֹת אִם מְשַׁקֵּיעִים מוֹצִיאִים — כֶּף בְּרוּחָנִיּוֹת.

אם ... גֵּרוֹ יָאִיר, יִשְׁלַח לְךָ מִכְּתָב כָּלְלִי שֶׁל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תִּבְקֶשׁ אֶת ... גֵּרוֹ יָאִיר, שֶׁיַּעֲשֶׂה מִזֶּה הַעֲתָקִים, וְיִמְסְרוּ אֶת זֶה לְנְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח קצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְּתָבְךָ.

רָאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכָל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְאֵל תִּשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, פִּי הַחַיִּים הֵם נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שֶׁעוֹבֵר, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּק מֵעַמֵּד, וְאִינוּ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר.

בְּעֵינַי שֶׁבִקְשָׁתָּ לְהַדְפִּיס עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים חוֹבְרוֹת בְּשִׁבְלֵי הַנֶּדֶר שֶׁלְךָ וְכוּ', לְדַעֲתִי, תִּקַּח סְכוּם כַּמָּה שֶׁעוֹלָה לְהַדְפִּיס עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים קוֹנְטְרָסִים, וְתִקַּח אֶצְלִי יְדִידֵנוּ ... גֵּרוֹ יָאִיר, "לְקוּטֵי-מוֹהֵר" וְכֵן "לְקוּטֵי-תַפְלוֹת" וְנִדְפְּסִים בְּדָף: "הַסֵּפֶר הַזֶּה נִדְבָּו לְזִכְרוֹת ... לְרַפּוּאֹת הַנֶּפֶשׁ וְרַפּוּאֹת הַגּוּף", וְלִמְטָה נִכְתַּב: "אֲסוּר לְהוֹצִיא אֶת הַסֵּפֶר

מִכְתְּלֵי בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְאֵת זֶה נִדְבִיק בְּעִמּוּד הַרְאִשׁוֹן, וְנַחֲלֵק אֶת זֶה לְבִתֵּי כְּנִסְיֹת וּבִישִׁיבוֹת, וּבְמִקּוֹמוֹת שְׂרָבִים דְּשִׁים שָׁם, וְזוֹ זְכוּת מְאֹד גְּדוֹלָה בְּזְכוּת הַרְבִּים, וּבְזְכוּת זֶה יִשְׁלַח לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שְׁתּוּכַל לַעֲמֹד בְּזֶה, וּלְשַׁלֵּם אֶפְלוֹ בְּתִשְׁלוּמִים, וְכִף אֲנִי אֶקַּח אֶבְרָךְ שִׁפְיָן אֶת זֶה בִּישִׁיבוֹת וּבְבִתֵּי כְּנִסְיֹת לְמַעַן זְכוּתְךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מֵינֵי אִפְנִים שְׁבַע-עוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. וְרַבְּנוּ ז"ל הִבְטִיחָנוּ, שְׁמִי שִׁיְהִיָּה אֶצְלוֹ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה יִתְקַן אוֹתוֹ בְּתִקּוֹן גְּדוֹל (חֵי-מוֹתְרָן, סִימָן תו). וְלִכֵּן רְאֵה לְשִׂמְחַת מְאֹד מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנִדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וּבִפְרָט שְׁכָבֵר זְכִיתָ לְהִיּוֹת הַרְבֵּה פְּעָמִים אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֵין לָךְ מָה לְדַאֵג כָּלֵל, רַק לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, כִּי אֵין דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלֹתֵי שְׁאֲנֵי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח קצז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר שׁוֹפְטִים, א' דְּרֵאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ בְּעֵינַי ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְדַבְּרֹתִי כְּכֹר עִם אִשְׁתּוֹ, וְהֵם מְסַפְּיִים לְתָרִם בְּסִכּוּם הַזֶּה "לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן" וְכֵן "לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת", וְהַצַּעֲתִי לְהַדְבִּיק מִדְּבָרָה שְׁמוֹ וְשֵׁם אִמּוֹ, כְּמוֹ שְׁפִתְבִּיתִי בְּמִכְתָּבוֹ, תִּרְאֶה לְהַעֲבִיר לוֹ אֶת הַמִּכְתָּב, כִּי מְסַפֵּן עוֹבְרִים עֲלָיו הַרְבֵּה צְרוּת וְיִסּוּרִים וְכו' וְכו'.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל כָּל הַחֲסֵד אֲשֶׁר אַתֶּם עוֹשִׂים, שְׁאַתֶּם מְדַפְּיִסִים בְּמִסִּירוֹת נִפְשׁ אֶת הַסְּפָרִים, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-

אָשֶׁר כַּח קִצְח בְּנַחַל קִפְט

הוא, שִׁיתְקַיִם (יִשְׁעִיהַ יֵא, ט): "כִּי מְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה לְדַעַת אֶת הַיְיָ"ה", שְׁכֹלִם יִזְכּוּ לְהַפִּיר אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, "וַיֵּדַע כָּל פֶּעוּל כִּי אַתָּה פִּעַלְתּוּ, וַיִּבִין כָּל יִצְוֹר, כִּי אַתָּה יִצְרַתּוּ".

מָה אָמַר לָךְ! יֵשׁ מְאֹמֵר הַחֲכָם: "הַיְזְמֵן בּוֹגֵד וְהַרְצוֹן רוֹצֵה", כִּי לֹא כָל מָה שֶׁרוֹצִים יְכוּלִים לְבַצֵּעַ תְּכַף-וּמְיָד, הֵיוּ לִי תְּכַנְיֹת לְגַמֵּר אֶת הַסְדוּר וְאֶת הַסֵּפֶר "סִכָּה שְׁלֵמָה" וְכוּ' וְכוּ', אִךְ מְרַב טְרַדוּתִי הַרְבוֹת בְּפָרֵט שְׁעַבְרָתִי בְנִיָן, וְעַדִּין יֵשׁ עָלַי עֲמָס רַב שֶׁל חוֹבוֹת לְמֵאוֹת אֲלֵפֵי דוּלָרִים, זֶה מָה שְׁלֶקַח לִי אֶת כָּל הַמַּח, אִךְ אֲנִי מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא לְהַרְפוֹת אֶת הַרְצוֹן, כִּי סוּף כָּל סוּף אֲזַכֶּה לְעֹבֵר עַל זֶה, וַיִּדְפַּס הֵן הַסְדוּר וְהֵן כָּל הַסֵּפָרִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח קִצְח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר שׁוֹפְטִים, א' דְּרֵאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אַתָּה צְרִיף לְהַסְבִּיר לְאִשְׁתְּךָ, שְׁכָל הַתְּלוּנוֹת שְׁלָה לְמָה בָּאנוּ לְיִבְנָאֵל וְכוּ' וְכוּ', זֹה תְלוּנָה טְפָשִׁית, כִּי אִם לֹא הֵייתֶם בְּיִבְנָאֵל, מִי יוֹדַע אִיךָ הַבְּנִים שְׁלָכְם הֵיוּ נְרָאִים וְכוּ', וְלִכֵּן אַתֶּם צְרִיכִים לְהוֹדוֹת וְלְהֵלֵל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל יוֹם שְׁאַתֶּם בְּיִבְנָאֵל.

אוֹדוֹת הַחוֹבוֹת וְכוּ', בּוֹדְאֵי שְׁאַתֶּם צְרִיכִים לְחַיּוֹת בְּחֻשְׁבוֹן, וְלֹא סֵתֶם לְתַת צִ'קִּים בְּלִי כְפוּי וְכוּ', אָדָם צְרִיף לְחַיּוֹת עִם חֻשְׁבוֹן, וְלֹא לְזֹרֵק וּלְפִזֹּר צִ'קִּים עַל סִמְךָ שִׁיְהִיָּה לוֹ, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, שְׁיֹתֵר טוֹב לְהִיּוֹת בְּעַל חוֹב לְעַצְמוֹ מְאֹשֶׁר לְהִיּוֹת בְּעַל חוֹב לְחַנוּת.

רַק חִזֵּק וְאַמֵּץ בְּמַדַּת הַסְּבָלָנוּת, וְאֵז תְּרַאֶה יְשׁוּעָה גְדוּלָה

שִׁיעָשָׂה לָנוּ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בָזָה הָעוֹלָם צְרִיכִים הָעֶקֶר סְבֻלָּנוֹת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְסִבֵּל כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח קצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, א' דְּרֵאש־חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ וְאִיר, הַלּוֹמֵד בִּישִׁיבַת "דְּמֶשֶׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְהַתְמִיד בְּכָל יוֹם בְּאַמִּירַת ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, אֲשֶׁר דָּבַר זֶה הוֹרֵג אֶת הַיֵּצֶר הָרַע, וְאִם בְּגִי-אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מָה זֶה לְלַמֵּד בְּכָל ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וּבִפְרָט בְּגִי הַנְּעוּרִים, הָיוּ מִתְמַיִדִים בְּזֶה בְּכָל יוֹם וְיוֹם, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר שֶׁהוֹרֵג אֶת הַיֵּצֶר הָרַע כְּמוֹ אַמִּירַת ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת בְּכָל יוֹם וְיוֹם, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁחֹזַק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל לְהַתְּבוּדָד אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שְׁאַתָּה צָרִיךְ — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנוּיּוֹת, כִּי הָעֶקֶר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא תְּפִלָּה, כִּי כָּף לְלַמֵּד אוֹתָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, וְאִף שְׁאַנִּי יוֹדֵעַ שְׁגָם לְתַפְּלָה צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים, עִם כָּל זֹאת תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ, וְעַל-יָדֵי שְׂמֵחָה יִתְרַחֲבוּ לָךְ הַמַּחֲיִין.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קס"ט): מִי שְׁזוּכָה לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ מְשַׁמֵּר אוֹתוֹ מִפְּגַם הַבְּרִית; וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדֵּל מֵאֵד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמֵחָה מַצְלֵת אֶת

אֲשֶׁר כח ר בַּנְחַל קצא

הָאָדָם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁשָּׂמַח תָּמִיד, וְאִז
טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח ר.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, א' דְּרֵאש־חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נִצַּח.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וּמָאֵד מָאֵד שֶׁמַּחְתִּי לְשִׂמְעַ הַטוֹב
מִמְּכֶם, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לָךְ אַרְךְ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת,
וְאֲנִי מְבָרֵךְ אוֹתְךָ בַּיּוֹם הַהֶלְדֵת שְׁלֶךְ, שְׂאִז מִזֵּל יוֹם גּוֹרֵם שֶׁהַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עָלֶיךָ יִרְאֵת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, וְתִזְכֶּה לְהַתְעַלּוֹת בְּתוֹרָה
וּבְמִצְוֹת וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים.

אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! אֵלָא בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם תִּתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן דִּיקָא עָרַב
וּבִקֵּר וְצִהְרִים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְאֶפְלוּ שְׂיִגִיעַ לָךְ דְּבַר זֶה
בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ, רְאֵה לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן.

וְעַל-כָּל-פָּנִים רְאֵה לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶפְלוּ חֲמֵשׁ
דְּקוֹת בַּיּוֹם, וְחֲסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שְׂאִתָּה צְרִיף, וְאִז תִּרְאֶה
נְסִים וְנִפְלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ, וּבְכַפְרֵט לְאִשְׁתְּךָ, שְׂתִּהְיֶה לָּהּ רְפוּאָה
שְׁלֵמָה, רְפוּאָה הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף, וְשְׂתִזְכֶּה לְהִגִּיעַ אֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ
וְ"ל וְלַחֲזוֹר בְּשָׁלוֹם, וְלַפְעַל שֵׁם מָה שְׂצָרִיכָה לַפְעַל.

... גְּרוּ יְאִיר, יִשְׁלַח מַכְתָּב כָּלֵלִי לְנָשִׁים לִיבְנָאֵל אֵל חֲמִיף, וּמָאֵד
מָאֵד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂתַעֲשֶׂה מִזֶּה עֲתָקִים, וְתִמְסַר שְׂיַחֲלְקוּ אֶת זֶה
בֵּין נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח רא.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרָא־חֲדָשׁ אֱלוֹל
ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ זָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת הַמְּכַתֵּב מֵהָאֲבָרָךְ ... גֵּרוֹ זָאִיר, שֶׁהוּא תָרַם לְךָ
סְכוּם הַגּוֹן, כִּי שִׁכְנַעְתִּי אוֹתוֹ שֵׁיִקַח "לְקוּטֵי־מוֹהַר" וְ"לְקוּטֵי־
תְּפִלוֹת", וַיַּחֲלֵק אֶת זֶה בְּבִתִּי כְּנִסְיוֹת וּבִישִׁיבוֹת, וְלִכְן כְּדָאִי לְהַדְפִּיס
בַּמַּחְשֵׁב פֶּתַק, שְׁזוֹ זְכוּת בְּשִׁבִיל הַשֵּׁם שֶׁפָּתַבְתִּי, וְצָרִיכִים לְחַלֵּק אֶת
זֶה בְּמִקְוֹמוֹת צְבוּרִים, וְזוֹ זְכוּת גְּדוּלָה מְאֹד, וְרָצִיתִי שִׁיְהִיָּה גְּדוּל,
הִינּוּ "לְקוּטֵי־מוֹהַר" בְּפּוֹרְמֵט גְּדוּל, וְכֵן "לְקוּטֵי־תְּפִלוֹת" בְּפּוֹרְמֵט
גְּדוּל, וּמִי יִתֵּן, שֶׁהֵיוּ יְכוּלִים לְגַדֵּב גַּם לְבֵית־הַפְּנִסֵּת שֶׁלָנוּ הַחֲדָשׁ
כַּמָּה "לְקוּטֵי־מוֹהַר" וְכַמָּה "לְקוּטֵי־תְּפִלוֹת", וְאַנִּי אֲעוֹרֵר אוֹתוֹ
שִׁימְשִׁיךְ בְּזֶה.

אֶת הַמְּכַתֵּב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ רָאָה לְשַׁלַּח עוֹד קִדָּם הַשַּׁבָּת
— הֵן לִיבְנָאֵל וְהֵן לְאַשְׁדּוֹד וְהֵן לְבְּנֵי בְּרַק וְהֵן לְאַשְׁקֵלוֹן וְכוּ' וְכוּ',
הֵיכֵן שָׂרַק יֵשׁ קְבוּץ מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּא בְּכֶם, שֶׁאַתֶּם זּוֹכִים לְזְכוּת כְּזוֹ לְתַקְתֶּם סְפָרִים
קְדוּשִׁים כְּאֵלוּ, אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי חָלַקְכֶם.

הַמְּאַחַל לְכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כח רב.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרָא־חֲדָשׁ אֱלוֹל
ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

את לא צריכה להתפעל ממה שהנשים מדברות, אם אין להן שום אחריות לשלם על נקייון האולם, שלא יעשו ערב שמחה, הן כל-כף רגילות שנותנים להן הכל בכפית זהב לפה, עד שאם לא מקבלים ישר אל הפה עם כפית זהב יש להן טענות וכו' וכו', וכבר נפסק הדבר הזה, אם לא יכולות לשלם למקנה וכו', שלא יהיה להן ערב שמחה, ועל-פן אל תתפעלי משום ברִיה, אני אכתב לכה נשות אנשי שלומנו, שישתדלו לאסוף את הכסף, ואם לא, לא יהיה ערב שמחה.

הקדוש-ברוך-הוא יתן לכם ברכה והצלחה בכל הדרך, שתזכו לנסע אל ציון רבנו ז"ל, ותפעלו שמה כל מה שצריכים, ובודאי גם אותי תזכירו לטובה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כח רג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר שופטים, ב' דראש-חדש אלול ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לענין מה שכתב ... לעשות דלת, זה לא כל-כף מכרח, כי ממילא לא נכנס שמה רק אדם אחד, ודי למבין, ועם כל זאת אם הוא רוצה דוקא לעשות דלת, שיעשה דלת שתפתח לחדר הכביסה, ואני מאד מאד מודה לך על שאתה טורח בשבילי, כי באמת בלי דלת, זו בעיה של צניעות.

מי יתן, שאזכה כבר לבוא לגור בארצנו הקדושה. כל הבנין

פה זה רק לבוש וכו', אבל רצוני וכסופי הוא רק לבוא לארצנו הקדושה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כח רד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר שופטים, ב' דראש-חדש אלול ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

מה אמר לכם! בנכם עושה חיל ולומד טוב ומתנהג טוב, וכל הבעיות היו רק מהחבר וכו', אבל הוא בעצמו ילד טוב ומצית, ואינו עושה שום בעיות.

בזה שאתם נרגשים מהדבורים שלו, תאמינו לי, מאז שמתחילים לכתב, גם אני מתרגש מהדבורים שלהם, אני רואה איך הם קולטים ממה שמדברים אליהם, פי אין עוד הקלטה יותר טובה מזה שפותבים מה ששומעים, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שהבן שלכם יעלה מעלה מעלה, ויצליח את דרכו בגשמיות וברוחניות.

העקר מה שהייתי מבקש אתכם לא לעורר אצלו החשק לחזור לבית, פי סוף כל סוף אם הוא כבר התאקלם חבל לבלבל אותו, הן אמת שאני מבין שאתם מתגעגעים, אבל אם הוא יהיה שנה לכל הפחות רחוק מהבית, על-ידי-זה הוא יקנה לעצמו עצמאות, ואחר-כך יהיה לכם את הבן לכל החיים לארץ ימים ושנים טובות, ותרוו ממנו רב נחת דקדושה, וכמו שהוא אמר לכם — יש דרך קצרה וארפה, ויש דרך ארפה וקצרה וכו', ולכן לא פדאי לעורר אותו — האם אפה לא רוצה לראות את אחותך הקטנה שגולדה וכו' ... אני מקנה שאתם מבינים לאשר אני מתכוון, אין לי שום

אָשֶׁר כח רה בַּנְּחָל קצה
פּוֹנֶה אַחֲרַת — רַק שֶׁהֵילֵד יִצְלִיחַ, וְשִׁתְּרוּ מִמֶּנּוּ רַב נַחַת כָּל יְמֵי
חַיֵּיכֶם.

גַּא וְנָא רְאוּ לְחִזּוּק וְלַעֲוֹדָד וְלִשְׂמִיחַ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי זֶה
הַעֲקָר, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הַרְבֵּה חֲזוּק, וְצָרִיכִים לְחִזּוּק אֶחָד אֶת
הַשָּׁנִי, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שֶׁתַּחֲזִקוּ, וְאִזּוּ יִהְיוּ לְכֶם
גַּם דְּבוּרִים לְחִזּוּק אֶת הַשָּׁנִי, אֲשֶׁר זֶה הַמְצָוָה הַכִּי גְדוֹלָה בְּעֵתִים
הַלְלוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כח רה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרָאשׁ־חֹדֶשׁ אֱלוּל
ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֵינְךָ אֲתָה יְכוֹל לְתַאֵר וְלִשְׁעַר אֶת
גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֵׁשִׁי לִי מִמֶּךָ, שְׂאֲתָה מוֹסֵר אֶת נַפְשְׁךָ, פְּשׁוּטוֹ
כְּמִשְׁמָעוֹ, בְּעֵבֹר הַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכֵמָה חוּצָה, אֲשֶׁר בְּעֵתִים הַלְלוּ
זֶה מִמֶּשׁ פְּקוּחַ נֶפֶשׁ, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂמוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעֵבֹר כָּלֵל נִשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל, וּבְנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתוֹ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא — לֹא בְּעוֹלָם
הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, וְהִיא זְכוּת נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, זְכוּת הַרְבֵּים
לְדוּרֵי דוּרוֹת, כִּי מִי עוֹד יוֹדֵעַ כְּמוֹ הַמְּפִיצִים מָה שְׂאֵלוֹ הַחֻבְרוֹת
וְהַקּוֹנְטְרַסִּים פּוֹעֲלִים בְּעוֹלָם. וְלִכֵּן רְאֵה לְחִזּוּק אֶת עֲצֻמְךָ, וּבִשְׂוֹם
פָּנִים וְאִפֶּן אֵל תִּשְׁבֵּר, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂעוּבֵר עֲלֶיךָ מָה שְׂעוּבֵר, עִם
כָּל זֹאת גְּדֻלוֹת בֵּר יִשְׂרָאֵל — כִּשְׂהוּא מְאָרִיךְ אִפּוֹ עַל כָּל מָה
שְׂעוּבֵר עָלָיו, וְאִינוּ נִשְׁבֵּר מִשְׂוֹם דְּבַר, כִּי מַעֲלַת אֲרִיכוֹת אִפִּים עוֹלָה
עַל הַכֹּל. וְדַבֵּר זֶה יְכַנִּים מְשִׁיחַ בְּעוֹלָם, כִּי מִתְקַף הָאֲמוּנָה וְהַגְּלוּי

אֲלֵקוֹת שְׂיִתְגַּלֶּה בְּעַת בֵּיאַת הַמְּשִׁיחַ, כִּלְמַסּוֹ יִדְעוּ, אֲשֶׁר דָּבָר גְּדוֹל
וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מִעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן,
וְעַל-יְדֵי-זֶה יוֹכְלוּ לַעֲבֹר עַל הַכֹּל.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיַּי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְהִדְבַק אֶת עֲצָמְךָ
בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי סוּף כָּל סוּף אֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֶת
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַדִּיר בְּעֲצָמוֹ יְדִיעָה זֹאת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבִנְךָ, גֵּרוֹ יְאִיר, וְכֵן
תּוֹכַל לְהִגִּיעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ וְ"ל בְּשָׁלוֹם וּבְקִלּוֹת עִם בְּנֵךְ שֶׁכָּבֵד נַעֲשֶׂה
בְּזֶה שָׁבַע, כִּי כֹה מְקַבֵּל אֲצֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, שֶׁרַבְּנוּ וְ"ל הַבְּטִיחַ, שֶׁכָּל
תִּינוּק שְׂיִגִיעַ אֲצֵלוֹ קָדָם גִּיל שָׁבַע, יִכְנַס לַחֲפָה עִם כְּתַנַּת נְקִיָּה וְכוּ'
(חֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן תְּק"ז).

אֲנִי בּוֹדְאִי אַעֲשֶׂה הַתְּעוֹרוֹרוֹת בֵּין כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, שֶׁיִּקְחוּ
כַּמּוֹת גְּדוּלָה שֶׁל סִפְרִים אֶל הַקְּבוּץ הַגְּדוֹל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן,
וְנִפְיֵץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ וְ"ל בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עַז.

הַעֲקֹר רְאֵה שֶׁהַמְּפִיצִים יִפְּצוּ עֲכָשׁוּ כָּל הַקּוֹנְטְרַסִים הַשְּׂיִכִים
לְאֵלוּל, וּבְכַפֵּרֵט מַחְזוֹרִים וּסְלִיחוֹת, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּזְכָּה
לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ וְתִכְרַךְ בְּעוֹלָם כָּלוּ.

הַמַּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח רו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַ שׁוֹפְטִים, ב' דְּרֵאשׁ-חֹדֶשׁ אֵלוּל
ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אָשֶׁר כח רז בַּנְחַל קצז

בְּוֹדַי אֲנִי אֶעֱוֹרר אֶת הָאֲבָרְכִים עַל מֵה שֶׁכְּתַבְתָּ וְכוּ' בְּכָל־לַיּוֹת,
כְּדֵי שֶׁלֹּא יִבִּין שְׂאֲנִי מִתְכּוֹן אֲלֵיו בְּפִרְטִיּוֹת, עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְדוֹן
אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, כִּי אוֹלֵי הוּא כֵּן הוֹלֵךְ לְמִקְוֵה שֶׁל הַמַּעֲיָן.

מֵאֵד רְצִיטִי, שֶׁכְּשֶׁתְּקַבֵּל מִהַבְּחוּרִים אֶת הָעֲלוֹן "מִן הַנְּחַל",
שֶׁתַּעֲשֶׂה עֲתָקִים לַהוּרִים שֶׁל הַבְּחוּרִים שְׁלוֹמְדִים פֹּה, שְׁיִרְאוּ מֵה
הַיְלָדִים שֶׁלָּהֶם רוֹשְׁמִים, וּמִמָּשׁ תַּחֲיָה אוֹתָם.

הַמֵּאֲחַל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כח רז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרֹאשׁ־חֹדֶשׁ אֱלוֹל
ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל הָאֲמָהוֹת שֶׁל
הַבֵּית־סֵפֶר "בֵּית פִּיגָא", חֲסִידֵי בְּרֶסֶלַב בִּיבְנָאֵל, הוֹי"ה עֲלֵיהֶן יִשְׂרָה
שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֵין אַתָּן יְכוּלוֹת לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי,
שֶׁהַשְּׂנָה מִתְחַלֵּת עֲכָשׁוּ בְּבֵית־סֵפֶר, וְאֲנִי מְאֵד מְאֵד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלְכֵן,
שׁוּהָ לֹא יִהְיֶה סֵתֶם בֵּית־סֵפֶר, שֶׁשׁוֹלְחִים אֶת הַבְּנוֹת, וְאַחֲר־כֵּךְ
מִנְיָחִים אֶת כָּל הָעַל עַל הַמּוֹרוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֶלֹא רְצִיטִי שֶׁכָּלְכֵן
תִּהְיֶינָה שְׂתַּפּוֹת בְּבֵית סֵפֶר, וְשִׁיְהִיָּה שְׂתוּפָה פְּעֻלָּה בֵּין הַמּוֹרוֹת
לַהוּרִים, וְכֵךְ נִצְלִיחַ מְאֵד מְאֵד הַשְּׂנָה עִם חֲנוּפֵה הַבְּנוֹת, שֶׁהוֹלֵךְ לִי
בְּנַפְשִׁי שֶׁיִּצְלִיחוּ מְאֵד.

נָא וְנָא רְאוּ לַעֲשׂוֹת עַל־כָּל־פָּנִים פְּעַם בְּחֹדֶשׁ אֲסַפֵּת אֲמָהוֹת,
לְמַעַן גְּרָאָה מֵה יְכוּלִים לְתַקֵּן בְּבֵית־סֵפֶר, וְאִיךְ שֶׁנִּצְלִיחַ.

וְאֲנִי מְאֵד מְאֵד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלְכֵן, שֶׁלֹּא יִסִּיתוּ אֶתְכֵן נֶגֶד
בֵּית־סֵפֶר, וְדִי לְמַבִּין, כִּי הַבֵּית־סֵפֶר זֶה צְפוּר נַפְשִׁי.

הַמֵּאֲחַל לְכֵן שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כח רח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרָאשׁ־חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֵין אַתָּה יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שִׁישׁ לִי, שְׁנֹכְנֶסֶת בְּמַעְרַכַת הַחַנוּךְ, לְחַנּוּךְ אֶת הַבְּנוֹת שְׁלֵנוּ, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂתַהֲיֶה לָךְ הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה הַשָּׁנָה, לְהַחֲדִיר בְּהֵן אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִלְמַד אֶתְּן מִדוֹת טוֹבוֹת, אֲשֶׁר זֶה הָעֶקֶר, כִּי אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְגִלָּה יב:): בְּמִדָּה שֶׁאָדָם מוֹדֵד — בָּהּ מוֹדְדִים לוֹ; וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֲחֵל לָכֵן בְּכָל לַבִּי, שְׂתַתְּבָרְכֶנָה מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן, וְתַצְלַחְנָה לְהַחֲדִיר בְּבִנּוֹת יִרְאַת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, עַל־פִּי דְרָךְ הָאֱמֶת שֶׁקִּבְּלֵנוּ מִרְבֵּנוּ ו"ל, וִיְהִי הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אֶתְּכֵן תְּמִיד.

וְאוֹדוֹת הַגְּשָׁמִיּוֹת, אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁיִכְנַס לָנוּ שְׁפַע, וְנוּכַל לְתַת לָכֵן מִשְׁכָּרַת כְּפֹל כְּפֹלִים מִמָּה שֶׁקִּבְּלַתָּן, וִיְהִיָּה לָכֵן בְּרַכָּה עַד בְּלִי דֵי בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיכֵן.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחִי בְּמִשְׁמַחַךְ הַקְּדוּשָׁה, וְתִדְעֵי, שְׂאֵת מִמֶּשׁ גּוֹתְנַת לִי חַיּוֹת, בְּזֶה שְׂאֵת מוֹרָה לְבִנּוֹת שְׁלֵנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם...

כח רט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרָאשׁ־חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל הַמְּלַמְדִים הַיְקָרִים הַעוֹסְקִים בְּמִלְאֲכַת הַקְּדוּשׁ בְּתַלְמוּד־תּוֹרָה "יְלָדֵי חַן", "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" בְּיַבְנָאֵל, הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

לקראת השנה החדשה אני מאחל לכם, שתהיה לכם הצלחה בלמודים עם התלמידים, ותדעו לכם שעבודת הקדש בכתיף ישאו (במדבר ז, ט), וזו העבודה הכי קדושה, ואין עוד דבר יותר גדול מזה, הן אמת אני מבין ומרגיש את צערכם הקשה שאתם סובלים צמצום, ודחקות בפרנסה, אבל אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שסוף כל סוף תהפוך הגלגל, והקדוש-ברוך-הוא ירחיב לנו בין בגשמיות ובין ברוחניות, וכבר אמרו חכמינו הקדושים: פל המקדש יותר חרב ביותר, ולא בתנם שהסמ"ך-מ"ם אורב עלינו כל-כף, כי לדעתי, התלמוד-תורה שלנו הוא תלמוד-תורה יחודי שאין פמוהו, שמלמדים את הילדים אמונה ברוחה ומזככת בו תברך, שישתפלו רק כלפי שמים, ולבקש רק ממנו תברך, אשר אין למעלה מזה, ולכן אני מאד מאד מבקש אתכם, שתחזיקו את עצמכם ביחד, ואיש את רעהו יאמר חזק, ועל-ידי-זה תראו ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם.

לא יקח הרבה זמן, שתראו את הפרות של התלמוד-תורה, ומלבד חלק הרוחני שהילדים יגדלו עובדי השם ויראי וחושבי שמו תברך, עוד תקבלו שכרכם פה בעולם הזה, שהיה לכם שפע דקדושה, כי הקדוש-ברוך-הוא מנסה אותנו עכשו, אבל געבר על הנסיון הזה, והקדוש-ברוך-הוא ירחיב לכם, ולכן ראו להתחזק יחד, ואיש את רעהו יאמר חזק, וחס ושלום, שאף אחד מהמלמדים לא יפגס בתחום חברו, אדרבה, שהיה לו לעזרה, ובזכות זה נצליח מאד דרכנו.

המאחל לכם שבת שלום...

כח רי.

בעזרת השם תברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר שופטים, ב' דראש-חדש אלול
ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

פֶּה תִקְבַּל בְּמָה מִכְתָּבִים נְחוּצִים, וְתִמְסַר אוֹתָם תַּכְף-וּמִיד
בְּמוּצָאֵי-שִׁבְת לִיעֲדָם, וְאָהֶיָה לָךְ אָסִיר תּוֹדָה.

בְּעֵינַי הָעֶרֶב שְׁמָחָה, בְּדַאי שְׂאֵשָׁה אַחַת תִּקְבַּל אֶת זֶה בְּיַדֶּיָה,
וְהִיא תִהְיֶה הַמְּמַנָּה עַל זֶה, וְכָךְ הִיא תִצְלִיחַ לְגַיִס אֶת כָּל הַכֶּסֶף.

הַעֲקָר רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמָךְ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדְאֵי לֹא
יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

רְאֵה לְדוּחַ לִי מְתִי אֶתָּה נוֹסֵעַ, וּמְתִי אֶתָּה חוֹזֵר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ, וּבְנֹדְאֵי תִתְפַּלֵּל גַּם עָלַי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח ריא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוּל
ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַמְּלַמֵּד הַיָּקָר לִי
מְאֹד, הָעוֹסֵק בְּמִלְאֲכַת הַקִּדְשׁ בְּתַלְמוּד תּוֹרָה "יְלֵדֵי חַן" ... גֵּרוּ
יְאִיר, הַיְיָ"ה עֲלֶיךָ יִשְׂרָאֵל שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

לְקִרְאָת שְׁנַת הַלְמוּדִים הַחֲדָשָׁה, אֲנִי מֵאֲחֵל לָךְ הַצְלָחָה גְדוֹלָה
בְּעִבּוּדַת הַקִּדְשׁ, וְאִין אֶתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמָחָה שְׁיִישׁ
לִי, שְׂאֶתָּה מְלַמֵּד, וְתוֹדַע לָךְ, שְׂאֶתָּה עוֹסֵק בְּעֶסֶק הַקְדוּשׁ לְהַחֲדִיר
בְּיַלְדֵי יִשְׂרָאֵל אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה,
לְלַמֵּד אוֹתָם אֶת דְּרָכֵי הַיְיָ"ה בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, אֲשֶׁר זֶה מְאֹד
מְאֹד חָשׁוּב בַּשָּׁמַיִם, וּכְמֵאֲמָרָם ו'ל (בְּכֹא בְּתָרֵא ח':) מְצַדִּיקֵי הַרְבֵּים
כְּכּוֹכְבִים — אֱלוֹ מְלַמְדֵי תִינּוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן; וְלִכְּן בְּזִכּוֹת זֶה
שְׂתַחֲדִיר בְּיַלְדִים אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְדַרְךְ אַרְץ וּמִדּוֹת טוֹבוֹת

אָשֶׁר כח רבי בְּנַחֵל רא
וְהִלְכוֹת הַצְּרִיכִים לְיוֹם יוֹם, יִשְׁמַר אוֹתָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְכַל רַע,
וַיִּתְרַחֵב לְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת.

אֵתָּה לֹא יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי, שֶׁלְקַחְתָּ
עַל עֲצֻמָּךְ מְשִׁימָה קְדוֹשָׁה כְּזוֹ לְהִיּוֹת מְלַמֵּד, וְאַף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁעֲכָשׁוּ
הַמְּשַׁכְּרֵת הִיא מְאֹד זְעוּמָה, אָבֵל אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁהַגְּלָגַל יִתְהַפֵּף עָלֵינוּ לְטוֹבָה, וַיְהִיֵּה לָנוּ לְתַת לְכָל מְלַמֵּד מְשַׁכְּרֵת
גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, עַל אֵף שֶׁזֶה נִרְאֶה כְּגִזְמָא, עִם כָּל זֹאת
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ, כִּי אֲנַחְנוּ מִתְנַסִּים בְּנִסְיוֹן
קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת אַחַר הַרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְתִהְיֶה לְךָ מְשַׁכְּרֵת יוֹתֵר
מְכַל הַיְשִׁיבוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וְזוֹ כָּל תְּשׁוּקָתִי, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר,
שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח רבי.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' אֱלוֹל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין אֵתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי בְּזֶה
שֶׁאֵתָּה מְדַבֵּר דְּבוּרֵי אֲמוּנָה, כִּי זֶה הַתְּכָלִית בְּזֶה הָעוֹלָם — לְגַלוֹת
וּלְפָרְסֵם אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹלָם, וְזוֹ הַשְּׁלִיחוֹת שֶׁל כָּל בַּר
יִשְׂרָאֵל, כָּל אֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ.

אוֹדוֹת הַמְּדַרְשִׁיָּה וְכוּ', אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֵלְקֶךָ, וְאִם תּוּכַל לְבַצֵּעַ
דְּבַר בְּזֶה עַל-כָּל-פְּנִיִם פַּעַם אַחַת בְּשָׁבוּעַ בְּשִׁבְתִּי, כִּי כָּל מֵה שֶׁעוֹשִׂים
בְּשָׁבִיל עִם יִשְׂרָאֵל, זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְךָ הַצְּלִיחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ, וְתִתְבָּרַךְ

מפי אל עליון, העקר תחפש ותבקש רק את הקדוש-ברוך-הוא, ואז לא תהיה שום מחלקת ושום אי הבנות, כי פשאדם רוצה רק את הקדוש-ברוך-הוא, הוא אינו מסתפל על בני-אדם, כי שם בעולם הבא אין קנאה ואין שנאה, אין תחרות ואין כבוד, ולכן אשרי מי שמדבק את עצמו באין סוף ברוך הוא, ואז חי חיים ארכים, והוא שמח איפה שהוא גר, ואינו רוצה לברח, אדרבה, הוא מוצא את הקדוש-ברוך-הוא באותו מקום.

ושלום לזוגתך ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני שמח שאת נוסעת אל ציון רבנו ז"ל, ובנדאי פשתתפלי — תתפלי גם בשבילי, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שהתפלות תתקבלנה לרחמים ולרצון, ושיהיה רק אהבה ושלום בין אחד לשני, ולא נחפש ונחטט אחר הרע של הזולת, רק לחפש את נקדת האלקות שיש בכל בר ישראל, ואז עולים מעלה מעלה.

המאחל לכם שבוע טוב...

כח ריג.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר שופטים, ב' אלול ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר לי מאד ... גרו יאיר.

בענין ששאלת מה עושים עם חמ"ך וכו', בנדאי אם יזכה להיות אצל ציון רבנו ז"ל על ראש השנה — אין למעלה מזה, כי רבנו ז"ל אמר (חיי-מוהר"ן, סימן תו), שבראש השנה הוא יכול לתקן אנשים אפלו כאלו שבכל השנה הוא אינו יכול לתקן, ולכן תעשה כל מיני מאמצים שבעולם, שתחמ"ך יהיה בראש השנה באומן, ובנדאי יזכה לחזר בתשובה שלמה, וגם תהיה לו רפואה שלמה בגשמיות וברוחניות גם יחד.

אָשֶׁר כַּח רִיד — כַּח רִטוּ בְּנַחֵל רַג
רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֲלֵיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּו תִּרְאֶה נְסִים וְנִגְלִים
שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח רִיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, ב' אֱלוֹל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאוּ לְבַדֵּק אֶת מְזוֹזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה
אִיזו מְזוֹזָה בְּפִית, כִּי כָּל דְּבַר קָטָן כְּשֶׁקוֹרָה בְּפִית צְרִיכִים לְבַדֵּק אֶת
הַמְּזוֹזוֹת, וְכֵן לְבַדֵּק אֶת הַתְּפָלִין שֶׁל בְּעֵלְךָ, כִּי אֵין דְּבַר כְּזֶה שֶׁל
טָבַע, מְקַרָּה וּמְזַל וְכוּ', וּבְיַדָּאֵי אִם קָרָה פְּעַמִּים שֶׁהוּא הַחֲלִיק
בְּאִמְבֹּטְיָהּ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה מַשְׁהוּ וְכוּ'.

אֲנִי מֵתְפַלֵּל לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבַעֲלֶךָ ... תַּהֲיֶה לוֹ רְפוּאָה
שְׁלֵמָה, וְיִוָּכַל לְלַכֵּת עַל שְׁתֵּי רַגְלָיו, וְלֹא יִחְסַר לוֹ שׁוּם דְּבַר.

אֵין אֶתְּ יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שְׁיֵשׁ לִי, שְׂאֵת
עוֹזֶרֶת בְּכַנִּית בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וּבְזִכּוֹת הַרְּבִים הַזֶּה תִּתְבָּרְכוּ מִמְּעוֹן
הַבְּרָכוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח רִטוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, ב' אֱלוֹל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּכְנִיסוּ אֶת הַבֵּן שֶׁל מִשְׁפַּחַת ...
 לְמַעוֹן, כִּי מִי עוֹד יוֹדֵעַ כְּמוֹ אֶת מִי מְסַר אֶת נַפְשׁוֹ לְבָנוֹת אֶת הַמַּעוֹן,
 וְאִם הֵם לֹא הָיוּ נִכְנָסִים בְּזֶה, לֹא הָיָה לָנוּ בְּכֻלָּל מַעוֹן, וְלָכֵן תַּעֲשִׂי
 כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעְעוֹלָם שְׂיִכְנַס כָּבֵר מִחֵד לְמַעוֹן, וְזֶה אָנִי מְבַקֵּשׁ
 אוֹתְךָ מָאד מָאד אִישִׁית. יִתֵּר הַדְּבָרִים שְׂיִישׁ לִי לְדַבֵּר אִתְּךָ, זֶה נְדַבֵּר
 דְּרָךְ הַטְּלָפוֹן, וְרִצִּיתִי מָאד לְשִׁמֵּעַ — אִיךָ הַעֲנִינִים מִסְתַּדְרִים
 בְּמַעוֹן, וְתַתְּכֵבִי לִי דִין וְחֻשְׁבוֹן פְּרָטִי, וְכֵן מִה בְּעֲנִינֵי מְבַשְׁלֵת וְכוּ' ?
 הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח רטז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים. ב' אֱלוֹל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
 הַיְקָרִים הַנוֹסְעִים בְּיוֹם רֵאשׁוֹן אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל וְאֶל שְׂאֵר קְבָרֵי
 הַצַּדִּיקִים, הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינַתוֹ תָּמִיד.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שְׂיִישׁ לִי,
 שְׂאִתֶּם נוֹסְעִים אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל קֹדֶשׁ הַקְּדוֹשִׁים, אֲשֶׁר מוֹהֲרֵנִת ז"ל
 אָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "שְׂמַעְתִּי מִפִּי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר עָנַשׁ הַגְּלָגוּל הוּא
 עָנַשׁ הֵכִי קֶשֶׁה, כִּי מִי יוֹדֵעַ אִם אָדָם יוֹרֵד לְזֶה הָעוֹלָם, אִם לֹא יִחְזוֹר
 לְסוּרוֹ, וְיִהְיֶה יוֹתֵר גְּרוּעַ מִמֶּה שֶׁהָיָה עַד עַכְשָׁיו, וְלָכֵן הָעָנַשׁ מָאד
 מָאד גְּרוּעַ, אֲבָל אִם הִיִּיתִי יוֹדֵעַ, שְׁכַּאֲחֹזֵר בְּגַלְגּוּל, אֶהְיֶה עוֹד פַּעַם
 בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, כְּדֹאֵי לְחֹזֵר בְּגַלְגּוּל". וּמִי שֶׁרַק שׁוֹמֵעַ דְּבוּרִים אֵלּוּ,
 מַזְדַּעְזַע מְרַב גְּדֻלָּתוֹ שֶׁל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל. הַד' אֲמוֹת הָאֵלוּ שֶׁל צִיּוֹן
 רַבְּנוּ ז"ל, הֵם קֹדֶשׁ קְדוֹשִׁים, וְלָכֵן אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כְּלַכְּם, כְּשֶׁתְּהִיוּ
 שְׂמָחָה, אֵל תְּהִיוּ בְּטָלְנִים, אֲלֵא תִנְצְלוּ אֶת הַמְּקוֹם הַזֶּה, וְתַכְּפוּ
 בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְלַהֲגִיד שְׂמָחָה אֶת הַעֲשָׂרָה
 מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים, שֶׁהֵם ה'תְּקוּן הַכְּלָלִי כַּמָּה וְכַמָּה פַּעַמִּים, וְלִבְקֵשׁ
 בְּכָל פַּעַם עַל כָּל מַה שְּׂצָרִיכִים, כִּי כֵּן מְקַבֵּל אֲצֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ:
 אִם מִתְעַקְשִׁים אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל — פּוֹעֲלִים.

אָשֶׁר כַּח רִיז בְּנַחֵל רַה

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁתַּגִּיעוּ לְשָׁלוֹם וְתַחֲזְרוּ לְשָׁלוֹם,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר מִכֶּם בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

בְּיָדָי תִּזְכְּרוּ גַם אוֹתִי לְטוֹבָה בְּכָל הַמְקוֹמוֹת הַקְדוֹשִׁים, כִּי
אֲנִי נֶצְרָךְ לְרַחֲמִים רַבִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שְׁבוּעַ טוֹב...

כַּח רִיז.

בְּעִזְזַת הַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, בִּי אֵלּוּל ה'תשנ"ט.

שָׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ.

קְבַלְתִּי אֶת מִכְתָּבְכֶם בְּצַעַר גָּדוֹל מְאֹד.

אֲנִי מִבִּין הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב מֵה קוֹרָה פֹּה, וְכַנְרָאָה שְׁיֵשׁ פֹּה אִי
הַבְּנוֹת, וְאֲנִי אֲשַׁתְּדֵל בְּכָל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לִישֵׁר אֶת הַהֲדוּרִים.

בְּיָדָי לָכֶם לְדוֹן אֶת ... לְכַף זְכוּת, כִּי הוּא עֲכָשׁוּ שְׁקוּעַ בְּחֻבוֹת
עַד שֶׁהוּא נִשְׁפָּר, כִּי נִרְאָה לוֹ שֶׁהוּא לֹא יוּכַל יוֹתֵר לְשָׁלֵם לְמַלְמָדִים
וְלַמּוֹרוֹת, וּבְיָדָי אֲנִי אֲדַבֵּר אִתּוֹ, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר אִיךְ שֶׁהִיָּה עַד עֲכָשׁוּ.

תֵּאֱמִינוּ לִי, שֶׁעוֹד לֹא הָיָה לִי אֲנָשִׁים יִשְׂרָאֵל כְּמוֹכֶם, וְהַקְדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּמְשִׁיכוּ בְּעִבּוּדַת הַקֹּדֶשׁ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמָּחוֹת.

בְּיָדָי כְּשֵׁאתֶם נוֹסְעִים אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, תִּזְכְּרוּ גַם אוֹתִי
לְטוֹבָה, כִּי אֲנִי צָרִיךְ לִישׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת מְאֹד, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּיָה
לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִמְתְּקוּ מִמֶּנִּי כָּל הַדֵּינִים, וּכְפָרֵט עֲכָשׁוּ, שְׁאֲנִי
שְׁקוּעַ בְּחֻבוֹת לְמַעְלָה רֵאשׁ.

שֶׁתְּהִיָּה כָּל הַעֲגָמַת נַפְשׁ שְׁלָכֶם לְכַפֶּרֶת עוֹנוֹת, וּבְיָדָי אֲתֶם
עוֹשִׂים עֲכָשׁוּ פְעֵלָה מְאֹד גְּדוּלָה, עַד שֶׁבָּאָה לָכֶם הַעֲגָמַת נַפְשׁ הַזֶּה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רָאָה לְדוֹחַ לִי אִם יִתְחִילוּ אֶת הַשְּׁפוּץ בְּדִירָה שְׁלִי הַשְּׁבוּעַ אוֹ
רַק כְּשֵׁאתָה חוֹזֵר, כִּי רְצִיתִי מְאֹד שְׁיִגְמַר מֵה שְׁיִוְתֵר מֵהָר, כִּי יָכוֹל
מְאֹד לְהִיּוֹת, שְׁאֵהִיָּה עַל חַג הַסְּכּוֹת בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, וְאִם לֹא, אֲזִי
תִּכְףּ-וּמִיד אַחַר חַג הַסְּכּוֹת.

כח ריח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, ב' אֱלוֹל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי אֲשַׁתְּדֵל בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַע-עוֹלָם שְׁתִּהְיֶה לְאֲשַׁתְּךָ עֲבוּדָה
בְּמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ. אִךְ הָעֵקֶר מֵה שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּשְׁתַּדֵּל שְׁיִהְיֶה
בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם-בֵּית, וְלֹא תִרִיבוּ, וְלֹא יִהְיוּ מַפּוֹת בֵּינֵיכֶם, אֲשֶׁר דָּבַר
זֶה הוּא מְאֹד מְאֹד מְגִנָּה.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ לְהַפְיֵץ עֲכָשׁוּ בְּחֹדֶשׁ אֱלוֹל מֵה שְׁיִוְתֵר סְלִיחוֹת
וּמַחְזוּרִים וְקוּנְטְרָסִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מִכֶּם כָּל הַדִּינִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח ריט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא לְמַלְחָמָה, ד' אֱלוֹל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָאֲבִרָה הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד רְצִיתִי שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדְיךָ, וּבִפְרֹט בְּיַמֵּי אֱלוֹהַי
הַקְדוּשִׁים, וְתִשְׁתַּדֵּל לְקוֹם קִדְמָה אֹרֶךְ הַיּוֹם וְלוֹמַר סְלִיחוֹת, אֲשֶׁר אֵין
עוֹד לְמַעַלָּה מִזֶּה. וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים אִם כָּל הָאֲבָרְכִים יִקְוִמוּ קִדְמָה
אֹרֶךְ הַיּוֹם וְלִהְתַּפְּלֵל וְתִיקֵן, וְאַחֲרֵי כֵן יִלְמְדוּ בְּכוֹלָל וְתִיקֵן, אֲשֶׁר
אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי בְּאַמֶּת אִם עוֹשִׂים חֻשְׁבוֹן הַנְּפֶשׁ, רוֹאִים אֲשֶׁר
כָּל יוֹם וָיוֹם שְׂעוּבֵר לָנוּ, לְעוֹלָם לֹא יִחְזֹר, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי מִי
שֶׁשׁוֹמֵר אֶת הַיָּמִים שְׁלוֹ, שְׂזֵה מָה שֶׁכְּתוּב אֲצֵל אֲבָרְהָם (בְּרֵאשִׁית כד,
א): "וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בְּיָמָיו", וּמוֹבָא בְּזֵהר הַקְדוּשׁ (חֲזִי שְׂזֵה קַטֵּס),
שֶׁהִגִּיעַ עִם כָּל הַיָּמִים שְׁלוֹ, כִּי אֲבָרְהָם אָבִינוּ הִיָּה הָרֵאשׁוֹן שֶׁגָּלָה
אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּפְרָסָם אֶת שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל הָעוֹלָם,
וְעַל-יְדֵי-זֶה זָכָה לְשֹׁמֵר עַל כָּל יוֹם וָיוֹם, כִּי בְּאַמֶּת מִי שֶׁמֵּאֲמִין
בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְחִי עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָל הַמַּחֲ שְׁלוֹ זֶה
רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא יוֹדֵעַ מָה זֶה יוֹם, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלל בְּגֵי-אָדָם
מִפְרִידִים בֵּין הָעוֹלָם הַזֶּה לְעוֹלָם הַבָּא, וְחוֹשְׁבִים שֶׁהָעוֹלָם הַזֶּה זֶה
דְּבָר אֶחָד, וְהָעוֹלָם הַבָּא זֶה דְּבָר שֵׁנִי, וּבִשְׁבִיל זֶה עוֹבֵר עַל בְּגֵי-אָדָם
מָה שְׂעוּבֵר, אֲבָל אִם בְּגֵי-אָדָם זוֹכִים כְּשֶׁעֲדִין מִסְתוֹכְכִים בְּזֵה
הָעוֹלָם, הֵם מְדַבְּקִים מִחֻשְׁבָּתָם בְּעֵלְמָא דְאַתִּי, אֲזִי זוֹכִים לְקַשֵּׁר אֶת
הָעוֹלָם הַבָּא אֶל הָעוֹלָם הַזֶּה, שְׂזֵה עֵקֶר הַשְּׁעִשׂוּעַ שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה
וְהָעוֹלָם הַבָּא גַם יִחַד, שְׂזוֹכִים לְהוֹדוֹת וְלִהְלֵל וְלִשְׁבַּח וְלִפְאֹר אֶת
הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, כְּמוֹבָא בְּדַבְּרֵי רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב'),
סִימָן ב'), שֶׁתּוֹדָה וְהוֹדָאָה שֶׁהָאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצֻמוֹ לְהוֹדוֹת וְלִהְלֵל
וְלִשְׁבַּח אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה מְמַשֵּׂיף עַל עֲצֻמוֹ הָאֶרֶת
הָעוֹלָם הַבָּא, וּמָה זֶה הָאֶרֶת הָעוֹלָם הַבָּא, מוֹבָא בְּדַבְּרֵי רַבְנּוּ ז"ל
(לְקוּשִׁי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נד), שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְהִדְבִיק מִחֻשְׁבָּתוֹ
בְּעֵלְמָא דְאַתִּי, וְשֵׁלֵא יִחֻשַׁב שֵׁיִשׁ רַק עוֹלָם הַזֶּה, אֲלֵא יִדַע שֵׁיִשׁ גַּם
עוֹלָם הַבָּא, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְכַנְּסֵי דְבָר זֶה בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה לְעֲצֻמָּךְ קְבִיעוֹת לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרִשִׁי עִם
הַתְּרַגּוּם, בְּאַפֵּן שֶׁתּוֹזְכָה לְסִיִּים בְּכָל שְׁבוּעַ אֶת פְּרִשְׁתַּת הַשְּׁבוּעַ שְׁנַיִם
מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם, וְאַנִּי מָאד מָאד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,

שְׁתַּצִּית אוֹתִי, כִּי רַב הַצָּרוֹת שֶׁבָּאוֹת עַל אָדָם הֵן מִפְּנֵי שְׁלֹא נִזְהָר לְסִים אֶת פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם.

וְכֵן הִרְגַּל אֶת עֲצָמָךְ לְגִרְס בְּכֹל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, אֲשֶׁרִי שְׁמַצִּית, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְשִׁיחַ וּלְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח רכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תַצֵּא, ד' אֱלוּל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי, כְּדָאֵי לָךְ לְהַכְנִס בְּעֶסֶק הַדִּירוֹת, וּבּוֹדָאֵי תַצְלִיחַ, וּמִלְבָּד זֹאת אֶתָּה עוֹשֶׂה טוֹבָה לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, שְׁיִתְרַבּוּ הַתּוֹשְׁבִים שֶׁל אִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִּיבְנֵאֵל, כִּי אֲנִי מְאֹד מִשְׁתוֹקֵק לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁפֹה תִהְיֶה עִיר וְאֵם בְּיִשְׂרָאֵל, וְאִף שְׁזֶה נִרְאֶה כְּמוֹ חֵלוֹם, אֲנִי מִקְנֶה לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ, שֶׁהַחֵלוֹם הַזֶּה יִתְגַּשֵּׁם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַבְּךָ תְּמִיד.

הַעֲקֵר תַחֲזוֹק אֶת עֲצָמָךְ וּתְדַבֵּר בְּכֹל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְאֵין עוֹד יוֹתֵר טוֹב מִלְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁרִי מִי שְׁחֲזַק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח רכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ד' אֱלוֹל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! צְרִיכִים לְגַמֵּל אֶת הַתִּינֵקֶת וְכוּ', כִּי
זֶה לֹא בְרִיא לְשִׁתִּיָּהֵן, לֹא לְאִמָּא וְכֹל שָׁפֵן לֹא לְבַת, כִּי נוֹתְנִים
לַתִּינֵקֶת כ"ד חֲדָשִׁים, וְזֶה כְּבֹר הַרְבֵּה מְאֹד, וּבְדֶרֶךְ כָּלֵל אַחֲרֵי חֲצִי
שָׁנָה אוֹ שְׁלֹשֶׁת רְבַעֵי שָׁנָה מִפְּסִיקִים לְהִנִּיק, רַק בְּמִקְרִים מִיְחָדִים
מִמְּשִׁיכִים, וְלִכֵּן תִּגִיד לְאִשְׁתְּךָ שֶׁתִּפְסִיק, חַד מִשְׁמָעִית! כִּי זֶה פְּשׁוּט
לֹא בְרִיא לְשִׁתִּיָּהֵן.

הַעֲקָר רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וּבִפְרֹט
עֲכָשׁוּ בִימֵי אֱלוֹל, חֲבֵל עַל כָּל רִגַע וְרִגַע, וְכֹל יוֹם וְיוֹם שְׁעוֹבֵר וּבָא.

בְּעֵינַי הַבֶּשֶׁר אִתָּה צְרִיף לְשִׁמּוֹחַ שְׂיִצְאָתָּ מִזֶּה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ־
הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְתִהְיֶה לָךְ פְּרִנְסָה מִמְּקוֹם אַחֵר, כִּי כָּל
הַעֵינַי שֶׁל הַבֶּשֶׁר, תִּדַע לָךְ שֶׁזֶה סְכוּן מְאֹד גָּדוֹל, וְאֲנִי יוֹדֵעַ מִזֶּה,
וּבִפְרֹט שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, אוֹרֵב לָנוּ מְאֹד מְאֹד, וְלִבְיַנְתִּים אֲנִי
עוֹשֶׂה אֶת זֶה בְּמַחְתָּרֶת, וְאֲנִי מְקוּיִם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁלֹּא יַעֲלֶה
עַל זֶה וְכוּ'. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע
בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַד קְהֵלְתָנוּ, שֶׁכְּבֹר נִזְכָּה לְרְאוֹת
בְּנֵינָיִם עוֹלִים וְנֹבְנִים, וְנִזְכָּה וְנִתְבָּשֶׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פֹּה תִקְבַּל הַרְבֵּה מִכְתָּבִים לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאַבְקֵשׁ אוֹתְךָ
שֶׁתִּמְסֹר אֶת זֶה לְיַעֲדֵם.

כח רכב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא לַמִּלְחָמָה, ד' אֱלוֹהַי ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד, צְמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, הָרַב ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְגָּנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאַתָּה צְרִיף לְהַבִּין,
שֶׁבְזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד צְרוּת וְיִסוּרִים, מְרִירוֹת
וּמְכַאוּבִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּק מֵעַמֵּד, וְאִינוּ נִשְׁפָּר מִשׁוּם דְּבַר, וְזֶה
עָקֵר גְּדֻלַּת בַּר יִשְׂרָאֵל, שֶׁיִּכּוֹל לְהִתְחַזֵּק מֵעַמֵּד מְכַל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו,
בַּפְּרִט עֶכְשָׁו בִּימֵי אֱלוֹהַי הַקְּדוֹשִׁים, זֶה הַזְּמַן לְזֶה, שֶׁרַבְנוּ ו'ל גְּלָה
לָנוּ (לְקוּטִי-מוֹהֲרָ"ן, חֶלֶק א', סִימָן ר'), שֶׁפָּנַת אֱלוֹהַי הִיא לְהִיּוֹת בְּקִי
בְּרִצּוֹא וּבְקִי בְּשׁוֹב, הִינּוּ שֶׁאָדָם מִתְּלַהֵב לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְרוֹצֵה
לְצֵאת מֵעַצְמוֹ, וְרוֹצֵה רַק לְעֵלוֹת וּלְהִתְעַלּוֹת מֵעֵלָה מֵעֵלָה, וּמַצִּיד שְׁנֵי
הוּא נוֹפֵל לְעַמְקֵי עַמְקוֹת לְשִׂאוֹל תַּחְתִּית וּמִתְחַתֵּיו, וְאָדָם צְרִיף
לְהִיּוֹת בְּקִי לְדַעַת אֵיךְ לְהִתְהַלֵּךְ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְלֹא לִפְלִ בְּדַעְתּוֹ. וְלָכֵן
רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְגָּנִים שֶׁבְּעוֹלָם.

רַבְנוּ ו'ל גְּלָה לָנוּ עֵצָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה לְקַטְנוֹת הַמַּחֲזִין
(לְקוּטִי-מוֹהֲרָ"ן, חֶלֶק א', סִימָן קו) לְהִשְׁכִּיל אַחֲרֵים; הִינּוּ שֶׁצְרִיכִים
לְהַרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר עִם אַחֲרֵים, וּבְזֶה שֶׁמְדַבְּרִים עִם אַחֲרֵים,
עַל-יְדֵי-זֶה גַם הוּא מִתְעוֹרֵר, כִּי יְכוֹל לְהִיּוֹת שֶׁהָאָדָם מְלֵא דְבוּרִים,
אֲלֹא שֶׁהַדְּבוּרִים יִשְׁנִים אֲצִלוֹ, וְתַכְף-וּמִיד כִּשֶׁהוּא מוֹצִיא אֶת
הַדְּבוּרִים מִפִּיו, בְּזֶה יֵשׁ לוֹ גַם כֵּן הִתְחַזְּקוֹת. וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי
מֵאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אַנְשִׁים, וְדִיּוֹקָא עַל-יְדֵי-זֶה
תּוֹכָה לְצֵאת מֵעַצְמְךָ. הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁתֵּצֵא מֵעַצְמְךָ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ,
וְתַדְּבַר בְּכָל יוֹם עִם אַנְשִׁים, וְאַל תִּסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם,
רַק לְדַבֵּר וּלְדַבֵּר וְלְדַבֵּר וְכֹו' וְכֹו', וְרַבְנוּ ו'ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲרָ"ן, חֶלֶק
א', סִימָן לד), שֶׁיֵּשׁ נִקְדַּת הַחֶבֶר בַּחֲנִינַת 'וּמְקַבְּלִין דִּין מִן דִּין', הִינּוּ

אָשֶׁר כח רכג בַּנְחַל ריא

על-ידי שְׁמֵדָבָרִים עם הזולת מְקַבְּלִים גם מִמֶּנּוּ; וְלִכֵּן רָאָה לְדַבֵּר עם כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּעִבּוּדָתָהּ ה' יִתְבָּרַךְ, וּתְחִזֵּק וּתְעוֹדֵד וּתְשַׂמַּח אֶת כָּל אֶחָד, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה לָּהּ גַּם בֵּן דְּבוּרִים, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוּ מְטַעָה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

בְּעֵינֵי הַדִּירָה, אָנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִבְנוּ לָהּ עוֹד מְעַט וְיִלְהָ מִשְׁלָף, וְלֹא תִצְטָרֵף לְגוֹר יוֹתֵר בְּשִׂכְרוֹת, כִּי הוֹלֵךְ לְהִיּוֹת מִהַפְכָה פֶּה בִּיבְנָאֵל, יִהְיֶה הַמּוֹן דִּירוֹת לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

וְעַל כֵּלָם — רָאָה לְמַסֵּר אֶת נַפְשָׁהּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, כַּמוֹכָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ו'ל (לְקוּשְׁטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימֵן כד), אֲשֶׁר חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים אוֹמְרִים, שְׂגַם בְּגִשְׁמִיּוֹת הַשְּׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, מִכָּל שָׁכַן וְכָל שָׁכַן בְּרוּחַנִיּוֹת.

הַמֵּאחַל לָהּ בְּרֻכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח רכג.

בְּעִזְבַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תִצֵּא לְמַלְחָמָה, וְיֵאָלֵל ה'תַּשְׁנִי"ט.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אוֹדוֹת הַשָּׁנִי שְׁעוּרִים, לֹא הָיָה לִי עם מִי לְשַׁלַּח אוֹתָם דְּרָךְ דָּאֵר אֶלְקָטְרוֹנִי, וּבְמִשְׁךְ הַיּוֹם אֶעֱבִיר אֶת זֶה לְכֶם.

אִין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְכוּת שְׂיֵשׁ לְכֶם לְעַסֵּק בְּעַסֵּק קְדוּשׁ וְנוֹרָא כְּזֶה, גְּלוּי אֶלְקוֹת בְּמִדְרָגָה חֲכִי עֲלִיוֹנָה, וְאִנִּי רוֹאָה אֶת רַבּוּי הַמְּנִיעוֹת וְהַעֲכוּבִים שְׂיֵשׁ לִי — הֵן עַל הַסְּדוּר וְהֵן עַל "שִׁפְתַּת הַנְּחַל", וְהֵן עַל "זְכוּת אָבוֹת" וְיִתֵּר הַסְּפָרִים, יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִתְבַּטְּלוּ כְּבָר הַמְּנִיעוֹת, וְאוּכַל לְגַמֵּר אֶת כָּל הַסְּפָרִים שֶׁהִתְחַלְתִּי בָהֶם.

פה תִּקְבְּלוּ עוֹד כַּמָּה פְּרוּשִׁים בְּ"זְכוֹת אָבוֹת", אֶקְוֶה שֶׁקִּבְּלֶתֶם
כָּבֵר עַד פֹּה.

אַתֶּם יְכוּלִים לְשַׁלַּח לַגְּבֵרַת ... תַּחֲזִיקָה מֵה שֶׁהִיא מִבְּקֻשֶׁת —
פְּרוּשׁ "זְכוֹת אָבוֹת", מֵה שֶׁכָּבֵר מְסֻדֵּר אֶצְלָכֶם, כִּי כִּף הִיא תוֹכֵל
לְלַמֵּד עִם הַבְּנוֹת, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב.

אוֹדוֹת מֵה שֶׁכִּתְּבֶתָּ שֶׁיְכוּל לֵהִיֹּת מְאֹד שְׂרַבְנוּ ז"ל הַתְּאֻכְסֵן
אֶצֶל אָבוֹת אָבוֹתֶיךָ בְּהִיֹּתוֹ בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, זֶה יְכוּל מְאֹד לֵהִיֹּת, וְלֹא
בַּחֲנֹם זְכִיתָ לֵהִיֹּת שִׁמְשׁ אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הִיא זְכוֹת מְאֹד מְאֹד
גְּדוּלָּה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׁאַנִּי מִבְּקֻשׁ וּמִתַּפְּלִל בְּעַדְכֶם, שֶׁתַּצְּלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח רכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֻדֵּר כִּי תֵצֵא לְמַלְחָמָה, ח' אָלוּל
ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

בְּרוּכִים הַבָּאִים בְּשֵׁם ה', וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד שִׂמַח שֶׁחֹזַרְתָּ בְּשְׁלוֹם,
וּבְיֹדָאֵי פְעֻלַּת שְׂמָה מֵה שֶׁהִיֹּת צְרִיךְ לַפְּעֵל, וְגַם קִבְּלַת אֶת הַפְּקֻס,
וְהִיִּיתִי מְאֹד מְאֹד שִׂמַח, שֶׁהַכֹּל סֻדֵּר בְּעֵנֵן רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאֲנַחְנוּ לֹא
צְרִיכִים טוֹבוֹת מֵאַף אֶחָד.

עֲכָשׁוּ צְרִיכִים לְבַצֵּעַ פֹּה בִּיבְנָאֵל מֵה שֶׁיְכוּלִים לְבַצֵּעַ, וְהַקְּדוּשׁ-

אָשׁוּר כח רכה — כח רכו בַּנְחַל ריג

בְּרוּךְ־הוּא יִתֵּן לָךְ אֶת כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ, וְתוֹכָה לְהַגִּיעַ אֶל מַה שְּׁאַתָּה צָרִיךְ לְהַגִּיעַ, כִּי לֹא בַחֲנָם נִסְעַתְּ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל.

הַמֵּאחַל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

כח רכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ח' אֱלוּל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אַחֲרֵי שֶׁהִתְיַשְׁבְּתִי הַיּוֹטֵב, רְאִיתִי שֶׁלֹּא שִׁיף שֶׁהֵבֵן שֶׁלָּךְ ... גֵּרוּ יְאִיר, יָבוֹא לְפָנַי רֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי אֲנִי לֹא אֶהְיֶה פֹה, וּבִקְשֵׁי יִהְיֶה לִי מִי שְׁיִשְׁגִיחַ עַל שְׂאֵר הַתְּלַמִּידִים, וְלִכֵּן עֲדִיף לִי מְאֹד שֶׁיָּבוֹא תַכְּף־וּמִיד אַחַר רֹאשׁ הַשָּׁנָה, הוּא וְכָל הַחֲבָרִים, כִּי כִּדְאִי שֶׁהַתְּלַמִּידִים יִתְחִילוּ בְּרִגְלֵי זְמַן וְכוּ', וְעַם מֵצֵב רוּחַ טוֹב וְכוּ', וְאִם הֵם יָבוֹאוּ כְּשֶׁלֹּא אֶהְיֶה פֹה, תִּהְיֶה לָהֶם אֲכֻזָּבָה גְּדוּלָּה, וְלִכֵּן רְאֵה לְסֹדֵר אֶת הַכְּרֻטִים, שֶׁיָּבוֹאוּ תַכְּף־וּמִיד אַחַר רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְזֶה יֵצֵא לִי טוֹבָה גְּדוּלָּה.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֲדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח רכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ח' אֱלוּל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָה הַיָּקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתָה מִמִּי הַנְּחַל נוֹבֵעַ מִקּוֹר חֲכָמָה, אֶהוּבִי, תְּלַמִּידִי ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאֵתָה מִסְתַּדָּר, וְאֲנִי מָאֵד מָאֵד רוֹצֶה, שְׂעַכְשׁוּ תִתְחַיֵּל
לְהִתְמַיֵּד בְּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, כִּי רַק זֶה מֵה
שְׂיִשְׂאָר מֵאֲתָנּוּ, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהִתְפַּלֵּל תְּפִלַּת הַיְּתִיקִין, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה
מִזֶּה, וְתִהְיֶה מִתְמַיֵּד עֲצוּם, כִּי אֵין תּוֹרָה כְּמוֹ שְׁלוּמְדִים בְּשָׁנָה
רֵאשׁוֹנָה אַחַר הַחֲתָנָה, וּמִי יִתֵּן, שְׂתִקַּח לְךָ מִסְכַּת לְחֹזֵר עָלֶיךָ מֵאָה
פְּעָמִים וְאַחַת, וְרֵאווִי וְנִכּוֹן שְׂתִתְחַיֵּל עֲכָשׁוּ מִסְכַּת בְּרֻכּוֹת, כִּף שְׂתוּכַל
בִּימֵי תִיִּךְ לַעֲבֹר עַל כָּל הַשִּׁס מֵאָה פְּעָמִים וְאַחַת, וְיַעַן שְׂזָכָה אוֹתְךָ
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂכַשְׂהִיֵּת אֲצִלִּי סִימַת מֵאָה פְּעָמִים וְאַחַת מִסְכַּת
תְּעַנִּית וּמִסְכַּת מְגֵלָה, זֶה מֵרֵאָה לְךָ שְׂיִכּוּלִים לַעֲבֹר עַל כָּל הַשִּׁס
מֵאָה פְּעָמִים וְאַחַת, וּמִי יִתֵּן, שְׂתִזְכָּה לַעֲבֹר עוֹד יוֹתֵר מִזֶּה. וּמִסְפָּרִים
עַל הַשִּׁס אֲנִי וְזֶה הַשִּׁס, שֶׁהוּא סִים אֶלְךָ פְּעָמִים אֶת כָּל הַשִּׁס
בְּחִיּוֹ, וְאֵל זֶה צְרִיךְ לְהִיּוֹת רְצוּנְךָ וְכִסּוּפְךָ, לְהִתְמַיֵּד בְּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה
וּלְהִתְעַלּוֹת מֵעֵלָה מֵעֵלָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנִדְאֵי יַעֲזֹר לְךָ, שְׂנִזְכָּה
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחַל לְךָ שְׂבַת שְׁלוֹם...

כח רכז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן י" בְּאֵלוּל לְסֵדֵר כִּי תֵבֵא הַיְּהוֹשֻׁעַ.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּלִיּוֹת נְשׁוֹת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר
בְּרִסְלָב", הַגּוֹי"ה עֲלִיהֶן יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תְּמִיד, וְיִשְׁמְרֵן וְיַצִּילֵן מִכָּל
צָרָה וְצוּקָה, מִכָּל גִּנְע וּמַחְלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה
יְדֵיהֶן, אָמֵן.

הִנֵּה יוֹם הַדִּין הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא מִתְקַרֵּב, וּיְמֵי רֵאשׁ הַשָּׁנָה כְּבָר
מִמְשֻׁמְשִׁים וּבָאִים. אֲנִי יוֹדֵעַ שְׂלִנְשִׁים מָאֵד מָאֵד קָשָׁה שְׂבַעֲלִיהֶן
נוֹסְעִים וּמְנִיחִים אוֹתָם עִם הַיְּלָדִים.

רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר, שְׂבַשְׂמִים הַתְּפִלָּה שֶׁל הָאִשָּׁה מָאֵד מָאֵד

חשובה. ופעם אמרו לרבנו ז"ל בשם הפעל-שם טוב הקדוש זי"ע, שִׁשְׁיָבּוּא מְשִׁיחַ, תִּתְבַטֵּל עֲזַרְתְּ הַנָּשִׁים, הִנְנוּ שְׂלֵא יַגִּיחוּ אוֹתָן לְבוֹא לְבֵית-הַכְּנֶסֶת. וְהַקְפִּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְאָמַר, שְׁפַל זֶה שְׁקָר.

וּבְאֵמַת אֵיךְ נִשְׁתַּרְבֵּב שְׁקָר כְּזֶה, כִּי הֲלֹא גַם בְּבֵית-הַמִּקְדָּשׁ הִיְתָה עֲזַרְתְּ נָשִׁים, וְכִי־צַד יְכוּלִים לוֹמַר, שְׁפַכְיָאת מְשִׁיחַ תִּתְבַטֵּל עֲזַרְתְּ הַנָּשִׁים, אֲשֶׁר אֵין שְׁטוֹת גְּדוּלָה מְזוּז! וְכִשְׁפָּרוּ לְרַבְּנוּ ז"ל אֵת הַשִּׁיחָה הַזֹּאת, הַקְפִּיד מְאֹד, וְאָמַר: מָה אַתֶּם מְדַבְּרִים, תְּפִלוֹת הָאִשָּׁה חֲשׂוּבוֹת בְּמְאֹד מְאֹד בְּשָׁמַיִם.

לַעֲתָ עֲתָה, בָּאָה שָׁנָה חֲדָשָׁה, שְׁפַל עִם יִשְׂרָאֵל מְצַפִּים לְנִפְלְאוֹת, עַל-כֵּן עָלִינוּ לְהִתְחַזֵּק בְּמְאֹד מְאֹד, וְאַבְקֵשׁ מְאֹד אֵת הַנָּשִׁים, שְׂלֵא תַעֲשִׂינָה מְנִיעוֹת לְבַעֲלֵיהֶן, אֵף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה קֶשֶׁה מְאֹד לְהַשְׁאֵר לְבַד עִם הַיְלָדִים וְכוּ', אֲבָל רַבְּנוּ ז"ל אָמַר: מָה אָמַר לָכֶם, אֵין עוֹד דְּבַר גְּדוֹל יוֹתֵר מִלְּהִיּוֹת אֶצְלֵי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת יז): מָה הַשְּׂכָר שֶׁל הָאִשָּׁה? גְּדוּלָה הַבְּטָחָה שֶׁהַבְּטִיחַן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְנָשִׁים יוֹתֵר מִהָאֲנָשִׁים, נָשִׁים בְּמֵאֵי וְכִיָּן? בְּאֶקְרוּיִי בְּנִיּוֹהוּ לְבָנֵי כְּנִישְׁתָּא, שְׁמַחְכוֹת לְבַעֲלֵיהֶן שְׁיָבּוּ, וּמוֹלִיכוֹת לְדִלְיָהֶן לְלַמֵּד תּוֹרָה. לְמַדִּים מִכָּאן, בְּזֶה שֶׁהָאִשָּׁה נוֹתֶנֶת לְבַעֲלָהּ לְלַמֵּד תּוֹרָה, וּמוֹלִיכָה אֵת הַיְלָדִים לְתַלְמוּד תּוֹרָה וּלְבֵית-סֵפֶר — זֶה הַבְּטָחָתָה, וְתִקְבַּל שְׂכָר עַל זֶה.

סוּף כָּל סוּף אָנוּ צְרִיכִים עוֹרֵף דִּין גְּדוֹל, כִּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה דְּנִים אֵת הָאָדָם. תִּתְאַרְנָה לְעַצְמְכֶן, יֵשׁ לְאָדָם מְשַׁפֵּט גְּדוֹל, אֲזִי הוּא מִפְּחַד מְאֹד, וְכָכָל שְׁמִשְׁפֵּטוֹ גְּדוֹל יוֹתֵר, לוֹקֵחַ עוֹרֵף-דִּין גְּדוֹל יוֹתֵר. וְהִנֵּה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה דְּנִים אוֹתָנוּ, וְאֵינָנו יוֹדְעִים מָה יְדוּנוּ אוֹתָנוּ הַשָּׁנָה. לְזֹאת אָנוּ צְרִיכִים עוֹרֵף-דִּין גְּדוֹל — וְנֵהוּ רַבְּנוּ ז"ל, שְׁיִכּוּל לְקַרֵּעַ אֵת כָּל גְּזָרֵי דִינִים, כְּמוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן רטו), שֵׁישׁ כ"ד בְּתֵי דִינִים, וְהַצְדִּיק יוֹדֵעַ לַעֲשׂוֹת אֵת הַפְּדִיּוֹן הַכִּי גְדוֹל, וְלְהַמְתִּיק אֵת הַדִּינִין, וּבּוֹדָאֵי זֶה נֹאמַר עַל רַבְּנוּ ז"ל, וְהַפְּדִיּוֹן הוּא בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה.

לְכֵן כָּל אִשָּׁה הַעוֹזֶרֶת שְׁבַעֲלָה יוֹכַל לְנַסֵּעַ לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, יֵשׁ לָהּ

חלק ממש כאלו היא בעצמה נוסעת. הכפל הדבר — כל אשה שתתן לבעלה לנסע לאומן לראש השנה לרפנו ז"ל, תקבל שכר חלק כחלק כבעלה, וממש כמו שהיא נסעה, וזה בטוח; כי סוף כל סוף מה הפעל מבקש? שהוא יהיה בריא, שאשתו תהיה בריאה, שילדיו יהיו בריאים, שתהיה להם פרנסה וכו', לכן כל אשה המעוררת את בעלה שיסע לראש השנה לאומן, מתחלקת עמו בשכר. לכן גם לנשים יש חלק בראש השנה, בזה שנותנות לבעליהן לנסע. לזאת אבקשכן מאד, תראינה לא להיות מונעות את בעליכן, אדרבה! תחזקנה ותעודדנה, תשמחנה ותזרזנה אותם שיסעו לאומן לראש השנה, וכבר פדאי להרשם, כי עתה זה הרגע האחרון ממש, כי בכל ראש השנה הסמ"ך-מ"ם מניח עפובים לא להגיע לציון רפנו ז"ל — הן מצד האוקראינים, ימח שמם, שרוצים תמיד יותר כסף על ויזה, או שאינם רוצים לתן ויזה, ודורשים עוד ועוד כספים, או סתם מניעות משאר אנשי שלומנו, שאומרים שיש שם פריצות וכו', אשר זו שטות וקהל, כי בארץ ישראל אין פחות פריצות, כי סדנא דארעא חד הוא, ולצערנו הרב, בארץ ישראל יש פריצות יותר גדולה מכל מקום, כי בכל מדינה ומדינה יש הפריצות שלה, אבל בארץ ישראל שהיא פלטין של מלך, באים תירים מכל אמות העולם בבגדי שחץ, ומכשילים את נשמות ישראל בראיות אסורות, לכן אין תרוץ לומר, כאלו באומן יש פריצות או כדומה, כי היכן אין פריצות, בעוונותינו הרבים! וזהו מגחך מאד לומר דבר כזה. ואלו האנשים האומרים כך, אינם מקבלים די כבוד באומן כפי רצונם, אזי מחפשים מומים, ותולים על גס חסרון של איזה שגג העושה עברה באומן, אשר למעשה, אם שם הוא חוטא, בודאי היה עושה כך בכל מקום, ולכן אסור סתם להוציא לעז, כאלו שם יש פריצות, כי זה הכל ורעות רוח, אך אין תפקידנו להתערב במחלקת לא לנו, עלינו רק לראות לחזק ולעודד את אנשי שלומנו שיסעו לראש השנה. ועל כך פדאי אפלו ללוות כדי לנסע, אבל לראות שלא יהיה חלול השם, כי אם לווים, צריכים להחזיר.

אך דבר זה עליכם להלחיץ את בעליכן, שבראש השנה בשני

הַיָּמִים, יִקְבְּלוּ עַל עֲצָמָם תַּעֲנִית דְּבוּר. וְזֹאת עֲלִיכֶן לְהוֹצִיא מֵהֶם הַבְּטָחָה, וּבִשְׂכַר זֶה אֲתָן שׁוֹלְחוֹת אוֹתָם — שְׁלֹא יִדְבְּרוּ עִם אָף אֶחָד דְּבָרִים בְּטָלִים, כִּי אִם כָּבֹד יֵשׁ לָכֵן מְסִירוֹת נַפֶּשׁ, שְׁאֲתָן שׁוֹלְחוֹת אֶת בְּעֲלִיכֶן לְנִסֵּעַ, וְאֲתָן נִשְׁאָרוֹת לְבָד, לְכָל הַפְּחוֹת שְׁלֹא יִדְבְּרוּ דְבָרִים בְּטָלִים. בְּוַדַּאי אֵלּוּ שְׁלוֹקָחִים אֶת הַיְלָדִים — מְכַרְחִים לְדַבֵּר עִמָּהֶם בְּדְבָרִים חִיּוּנִיִּים, אֲבָל לֹא דְבוּרֵי הַבֵּל. וְלָכֵן תּוֹצֵאנָה מֵהֶם הַבְּטָחָה, שְׁלֹא יִנְתְּקוּ עֲצָמָם מֵהֲצִיּוֹן, וַיִּבְקְשׂוּ וַיִּתְחַנְּנוּ וְכוּ' וְכוּ' בְּעִבּוּרְכֶן וּבְעִבּוּרָם. וּבְאֵמַת אֵלּוּ שְׁזָכוּ לְהִיּוֹת בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה עַל הַצִּיּוֹן, נוֹכְחוּ לְרֵאוֹת נִסִּים וּנְפִלְאוֹת שְׁעָשָׂה עִמָּהֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל הַשָּׁנָה. בְּוַדַּאי עֲבָרָה עֲלִיכֶן שָׁנָה קָשָׁה, וְעִבְרָ מֶה שְׁעִבְרָ, אֲבָל אַל תִּשְׁכַּחוּ אֶת הַטּוֹב שֶׁהָיָה לָכֵן הַשָּׁנָה. לָכֵן רְאִינָה לְקַחַת הַבְּטָחָה מִבְּעֲלִיכֶן, שְׁכַפְשִׁיהִיו בְּאוֹמֵן, יִנְצְלוּ אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר, וַיִּתְבוּדְדוּ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיִּבְקְשׂוּ כָּל אֲשֶׁר צְרִיכִים.

אֲנִי מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיְהִיָּה מִנֵּן בִּיבְנָאֵל, כְּדִי שִׁתְּשַׁמְעֵנָה תְּקִיעַת שׁוֹפָר בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" דִּיקָא, וְאֲשַׁתְּדַל מְאֹד מְאֹד לְרֵאוֹת שִׁישְׂאָרוֹ עֲשֶׂרָה מְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כְּדִי שִׁיְהִיָּה לָכֵן מִנֵּן, וְלֹא תִצְטָרְכְנָה לִילָף לְבֵית-הַפְּנִסֵּת אַחֵר.

הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אֹרְבַּ עֲלֵינוּ מְאֹד מְאֹד, אֵין לָכֵן מִשְׁגַּ כַּמָּה מְסִית וּמְדִיחַ אֶת הַתּוֹשָׁבִים נְגִדְנוּ, עַד שֶׁהַשְּׁבוּעַ לֹא בּוֹשׁ וְאָמַר בְּרָבִים: עַדִּיף לְתַת כֶּסֶף מִמְשַׁרְדַּת הַדְּתוֹת דְּרָךְ הַמוֹעֲצָה דְתִית לְמַגְרֵשׁ כְּדוּר רְגֵל [הַמְחַלְלִים שֶׁבַת], מְלַתַּת לְבְּרִסְלָבִים' לְמַקְנָה. זֹאת אָמַר הַטְּמָא מְטָמָא בְּשָׁבוּעַ שְׁעִבְרָ בְּלֵי בּוֹשָׁה, אוֹי לוֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ! טְמָא מְטָמָא כְּזֶה, נִגַע צְרַעַת, צָבוּעַ וּמִשְׁחַת, אֲבָל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְטַפֵּל בּוֹ, וַיִּשְׁלַם לוֹ אֶת הַמַּגִּיעַ לוֹ, עֲלֵינוּ לְהַתְּרַחַק מִהַמְצַרֵּעַ הַזֶּה — מוֹצִיא רַע, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּבֹד יִשְׁלַם לוֹ כְּגַמְוִלוֹ. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ח'), שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאָרִיף אָפוֹ וּלְבַסּוֹף גָּבַהּ דִּילָהּ. וְכֵן יִהְיֶה גַם עִם הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, הַעֲקָר שְׁלֹא יִהְיֶה לָכֵן שׁוּם עֶסֶק אֲתוֹ. וְאֲנִי אוֹמַר בְּפִה מְלֵא: הַכְּשָׁרוֹת שְׁלוֹ אֵינָה כְּשָׁרוֹת, וְאֵין יְכוֹלִים לְסַמֵּךְ עֲלֵינוּ בְּשׁוּם אָפֶן, אִם טְמָא מְטָמָא יְכוֹל לְדַבֵּר דְבוּרִים כְּאֵלוֹ זֶה שִׁיְד לְשִׁנוּי' אוֹ לְמַרְץ' וּלְיוֹתֵר גְּרוּעַ.

על-כל-פְּנִימִים הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ וַיִּרְחִיב לָנוּ, אֵל תִּחְשְׁבוּ שִׁיחִיָּה כֶּף תִּמְיֵד, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַסֶּה אוֹתָנוּ בְּכָל מִינֵי נִסְיוֹנוֹת, מֵה שְׁאֲנוּ צְרִיכִים עֲכָשׁוּ — אַחֲדוֹת.

הִנֵּה עוֹד מַעֲט יִתְחִילוּ לִבְנוֹת הַמּוֹן דִּירוֹת — הֵן דִּירוֹת לִבְנֵיהַ וְהֵן לְהַשְׁפָּרָה, וְתִהְיֶה יִשׁוּעָה גְדוּלָּה לְכָל הַזּוֹגוֹת הַצְּעִירִים, וְאֵין זֶה חֵלוֹם כָּלֵל, אֶלֶּא מְצִיאוֹת.

אֵת בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ יִתְחִילוּ לִבְנוֹת בְּקִרְוֹב מְאֹד, אֲבָל אֲנִי צָרִיף לַעֲזֹרְתְּכֶן, כָּל אֵלוֹ שִׁיכוּלִים לְהַחֲתִים הוֹרָאת קִבֵּעַ אֵת בְּנֵי הַמְּשֻׁפָּחָה בְּעִבּוֹר בְּנֵית בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ — זֹו תִּהְיֶה לָנוּ יִשׁוּעָה גְדוּלָּה מְאֹד, לֹא צְרִיכִים טְרַחָה רַבָּה, אֶלֶּא כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ בְּנֵי מְשֻׁפָּחָה: הוֹרִים שִׁיחִיו בְּרִיאִים, אַח, אַחֹת, גִּיס, גִּיסָה וְכוּ', דוֹדִים וַיְדִידִים, לְבַקֵּשׁ מֵהֶם שִׁיחֲתָמוּ הוֹרָאת קִבֵּעַ עַל בְּנֵית בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ, כִּי אָנוּ חִיבִים חוֹבוֹת, וְאֲנִי רוֹצֶה לְהַתְקַדֵּם וּלְבְנוֹת בֵּית-הַכְּנֶסֶת גְּדוּל וּרְחִיב יָדִים וְעֹזֶרֶת נָשִׁים, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחַם עָלֵינוּ הַשָּׁנָה הַזֹּו הַבָּאָה עָלֵינוּ לְטוֹבָה, שְׁנִשְׁמַע כְּכֹר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת לְגֵאֵלֶת עִם יִשְׂרָאֵל. מֵה אָנוּ רוֹאִים? מִי מַעֲפֵב אֵת הַגֵּאֵלָה? הַשְּׁנֵאת חֲנָם, הַגְּזַענוֹת שִׁישׁ בֵּין אַנְשִׁים, שְׁאִינָם יְכוּלִים לְסַבֵּל זֶה אֵת זֶה, וְזֶה גוֹרֵם לְכָל הַצְּרוֹת וְהִיסוּרִים. וְכַתּוּב בַּזֹּהָר (זֹהָר חֲדָשׁ, פָּרָשַׁת נח): אִם יִהְיֶה בֵּית-הַכְּנֶסֶת אֶחָד, שְׁשֵׁם יִתְאַחֲדוּ יַחַד, מִכְּטַח לְכֶם שְׁתִּגְאָלוּ.

אֲזִי בָאוּ וְנִרְאָה שְׁלֵכַל הַפְּחוֹת בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת שְׁלָנוּ לֹא תִהְיֶה גְזַענוֹת, וְתִהְיֶה אֲהֶבָה וְאַחֻוּהָ, וְאֶחָד יַעֲזֹר לְשָׁנִי, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ בְּכָל הַמּוֹבְבִים.

מֵה שְׁאַבְקֵשׁ מִנְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, אֲתָן צְרִיכוֹת לְהַתְאַחֵד יוֹתֵר וַיּוֹתֵר, כִּי אִשָּׁה נִקְרָאת עֲקֶרֶת הַבֵּית, הִיא עֲקֶר הַבֵּית, אִשָּׁה יְכוּלָה לְהַחֲיוֹת אֵת בְּעָלָהּ, אוֹ לְמַרַר אֵת חֲזִיו כְּלַעֲנָה. אִם הָאִשָּׁה מְרַצָּה וְשִׁמְחָה וְאוֹמְרַת שְׁטוֹב לָהּ, גַּם הַבַּעַל שְׂמֵחַ וְטוֹב לוֹ, אֲבָל אִם הָאִשָּׁה מְמַרְרַת חֲזִי בְּעָלָהּ, בְּאַמְרָה: לֹא טוֹב לִי, לֹא טוֹב לִי, וּמְטַפְּטַפֵּת שְׁטִיּוֹת וְהֶבְלִים יוֹם יוֹם, כְּאֵלוֹ בְּיִבְנָאֵל לֹא טוֹב, וְכֵאלוֹ בְּבִנֵי-בְרַק וּבְאֲשֻׁדוֹד טוֹב יוֹתֵר, הָרִי אֵין שְׁטוֹת גְּדוּלָּה מְזוֹ, כִּי

רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, אֵינְכֵן יְכוּלוֹת לְתָאֵר מַה קֹּרָה שָׁם עִם הַנְּעַר הַחֲרָדִי, מִמֶּשׁ פֶּחַד נוֹרָא, שְׁלֵא תִדְעָנָה מְצֻרוֹת, וְאֵל תֵּאמְרָנָה שְׁלֹזָה יֵשׁ הַצְּלָחָה, אַז גַּם לְכֵן לְבִטַח תִּהְיֶה הַצְּלָחָה, כִּי אֵין עֲרָבָה, וְאוֹי וְאָבוֹי אִם בֵּן אוֹ בַת יוֹצְאִים לְתִרְבוּת רְעָה.

וְלִכֵּן עֲלִיכֵן לְשִׂמּוֹחַ מְאֹד, שְׂאֲתָן זֹכוֹת לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל, בְּרוּף הוּא וּבְרוּף שָׁמוֹ חֲתַנְתִּי אֶת הַזּוּגוֹת הַצְּעִירִים, וְהֵם שְׂמֵחִים וּמְאֻשְׁרִים בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה שְׂאֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. מִי שֶׁרַק מְסַתְּכָל עַל הַזּוּגוֹת הַצְּעִירִים, מִמֶּשׁ מְקַנָּא בָּהֶם, מִהֵיכֵן יֵשׁ הַכַּחוֹת הָאֵלוֹ, עַד כְּדֵי כִּף שְׂאֵנִי מְכַרַח לֹאמַר לְכֵן, שְׁנוּצְרָה לִי בְּעֵינֵי רְצִינִית, וְאֵינְנִי יוֹדֵעַ כִּיצַד לְפִתְרָהּ, הֲלֵא יֵשׁ לִי בַּחֲוָרִים גְּדוּלִים בִּישִׁיבַת "דְּמִשְׁק אֵלֵיעֶזֶר", וּבְרוּף הַשֵּׁם, כְּשֶׁהֵייתִי בַּפֶּעַם הָאַחֲרוֹנָה, שְׂדַכְתִּי שְׁנַיִם מֵהֶם, וְאַחַד עוֹמֵד לְהִתְחַתֵּן בְּעוֹד כְּשָׁבוּעַ, וְאַחַר — תִּכְף אַחַר סְכוּת, וְהַבְּחוּרִים אוֹמְרִים, שְׁהֵם מְקַנָּאִים בַּזּוּגוֹת הַצְּעִירִים, אֵיךְ הֵם חַיִּים בְּאַחֲדוֹת כְּזוֹ, שְׁלֵא רָאוּ בְּשׁוּם מְקוֹם בְּאַרְץ, אֲשֶׁר כָּל אֶחָד בָּא מִמְּקוֹם אַחֵר: זֶה מִתַּל-אָבִיב, זֶה מֵאַשְׁקֵלוֹן, זֶה מִבֵּית-יָם וְכוּ' וְכוּ'. וְהֵם אוֹמְרִים שְׂרוּצִים לְלַמֵּד לְכָל הַפְּחוֹת עוֹד חֲצִי שָׁנָה אוֹ שְׁנָה בִּישִׁיבָה, וְאֵין לִי מְקוֹם, וְעַל-כֵּן נוּצְרָה אֶצְלִי בְּעֵינָה.

וּבְזֶה אֲנִי רוּצָה לְהוֹכִיחַ לְכֵן כַּמָּה הַצְּלַחְנוּ עִם הַזּוּגוֹת הַצְּעִירִים, וְאֵל תִּתְּנוּ שְׂיִסִיתוֹ אֶתְכֶן, כִּי הַבֵּית-סֵפֶר שְׁלֵנוּ זֶהוּ נִצְחוֹן, הַבֵּית-סֵפֶר שְׁלֵנוּ זֶהוּ הַצְּלָחָה, בְּכָל הָאָרֶץ מוֹסְדוֹת הַחֲנוּף סוּבְלִים מִתְקַצִּיבִים, וּמוֹסְדוֹת רַבִּים הֵיוּ מְקַנָּאִים בְּקַרְוָאִים שְׂיֵשׁ לָנוּ. בְּיָדָאֵי יִשְׁנֵם מוֹסְדוֹת עִם בְּנֵינִים רַחְבֵי יָדִים, אֲבָל לֹא כְּדָאֵי לְהִסְתַּכַּל עַל אֵלוֹ שְׂיֵשׁ לָהֶם, אֲלֵא עַל אֵלוֹ שְׂאֵין לָהֶם, וְלִהְיוֹת מְאֻשְׁרִים שְׂבְרוּף הַשֵּׁם לָנוּ יֵשׁ. וְלִכֵּן אֵל תִּקְבְּלוּ לְשׁוֹן-הַרְעָה וְהִסְתוֹת, אֲנִי אוֹמֵר לְכֵן, וְחֻזֵר וְאוֹמֵר וּמִדְּגִישׁ: בֵּית-הַסֵּפֶר שְׁלֵנוּ זֶהוּ נִצְחוֹן, בֵּית-הַסֵּפֶר שְׁלֵנוּ זֶה הַעֵינִים שְׁלִי, הַלֵּב שְׁלִי, הַחַיּוֹת שְׁלִי, בְּיָדָאֵי בְּבִיתִי סֵפֶר אַחֲרִים הַמּוֹרוֹת מְקַבְּלוֹת מִשְׁכַּרְת פִּי-שְׁנַיִם וּפִי-שְׁלֵשָׁה, אֲבָל מַה זֶה גְּשְׂמִיּוֹת, הֲלֵא יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה, וּכְבָר עָבְרוּ מִהַשְּׁבָעִים שָׁנָה כַּמָּה שְׁעָבְרוּ, וְכַמָּה עוֹד נוֹתֵר לָנוּ?! בְּיָדָאֵי צְרִיכִים גְּשְׂמִיּוֹת, צְרִיכִים פְּרוֹנְסָה בְּשַׁפְעָה, וְאֲנִי רוּצָה שְׁתוּכְלִנָּה לְהִתְפָּרְסַם בְּכַבוֹד, אֲבָל

לעת עתה אנו בצמצום גדול, אף זאת אבטיחֶכֶן ובפֶּרֶט למורות, העבודה שְׁלֶכֶן שְׂאֵתָן עובדות בבית-ספר "בית פיגא", אין ערף לזה, אתן מורות לבית-ספר של רבנו ז"ל. זהו בית-הספר היחידי בעולם הנקרא על שם אמו של רבנו ז"ל, וכמו־כֵן מהפעוטון, מהגנים, וכל מערכת בית-ספר, הכל מתנהג על-פי דעת רבנו ז"ל ואמונה פשוטה בו יתברך, מחדירים בילדים אמונה בהקדוש-ברוך-הוא, עד שאינם יודעים פלום רק הקדוש-ברוך-הוא, וכף מחנכים אותם. בודאי פה ושם ישנן בעיות, אף זה מצוי בכל מקום, וכמו שהתגברנו עד פה, כן נתגבר על שאר עשבים שוטים, על-כן אל תגורנה אחר הסתות שישנן נגד בית-ספרנו, אשר זה בא מקנאה ושנאה וכבוד וכ' וכ', למורות אין שום כונה רק לחנך את בנותינו, ואמרת את זאת לפני שבוע, ואני חוזר ואומר שוב, למורות ישנה אותה זכות כמו לאמהות הקדושות: שרה, רבקה, רחל ולאה, פי מוסרות נפשן, פשוטו כמשמעו, בעבור חנוף הבנות לאמונה וליראת שמים. יש להן נסיון גדול לנסע למקום אחר וללמד, אבל הן מוחלות על המשפחת הגבוהה וכ' וכ', ועל-כן יבוא היום ותקבלנה שכרן כפול מכל המורות האחרות.

מנסים אותנו מן השמים לראות אם נחזיק מעמד עם הצמצומים הללו, עם כל זאת אל תשברנה שעובר עלינו מה שעובר, תהיינה שמחות ועליזות, אתן המורות, שיש לכן זכות כאמהות הקדושות. ואבקש את כל ההורים שיש להם בנות בבית-ספר, שישתפו פעלה ויחזקו את המורות, כי לא בא להן בנקל, ובזכות זו תזכינה לבנות קדושות ויראות שמים, ויהיה לכן רק טוב בחיים.

אבקש אתכן מאד, שתעשינה כל מיני מאמצים, שיהיה לכן פעם בשבוע ליל שמחה, והולך לי בחיים, שיהיה זה באולם שמחות, אבל יש לדאג שיהיה המקום נקי, אף אחד אינו רוצה להרויח על המקום, אלא האולם זה המקום לכל האספות והקבוצים שלנו, על-כן ראינה לשתף פעלה.

וְאֲנִי מְקַוֶּה מְאֹד מְאֹד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִבֹא הַיּוֹם שְׁנֹצֵא מֵהַעֲנִיּוֹת וְהַדְחָקוֹת שְׂיֵשׁ לָנוּ, וְלֹא נִצְטָרֵךְ אֶת הַפְּרוּטוֹת הַזְּעוּמוֹת, כְּדֵי לְהַחְזִיק אֶת הָאוֹלָם, רַק מֵה שְׂמִבְקָשִׁים מִכֵּן עֲפָה, כִּי רוֹצִים שְׂיִהְיֶה לָנוּ אוֹלָם נָקִי וּמְסֻדָּר, עַל-כֵּן רְצִיתִי מְאֹד שֶׁהַלֵּיל שְׂמַחָה יִהְיֶה דִּיקָא בְּאוֹלָם שְׂמַחוֹת שְׂלָנוּ, וְלִילָה אֶחָד יִהְיֶה לְכֵן מִמַּשׁ שְׂמַח, וְתִאֲרַחֲנָה אֶת כָּל נַשְׂמוֹת אֲנָשֵׁי שְׂלוֹמֵנוּ, וְאִם אַחַת נִעְדָּרְתָּ, נֹא לְצַלְצֵל וּלְבַקֶּשׂה וּלְהַזְמִינָה אִישִׁית שְׂתִשְׁתַּתֵּף גַּם-כֵּן, וּמַלְּיֵל הַשְׂמַחָה תִּשְׂאֲבָנָה חֲזוּק וְשְׂמַחָה לְכָל הַשְּׂבוּעַ, אַךְ אֲבַקֵּשׁ מְאֹד לְבַל תַּעֲשִׂינָה חֲבוּרוֹת חֲבוּרוֹת, אֲגִדּוֹת אֲגִדּוֹת, אֲשֶׁר זֶה הַדְּבָר שְׂמַעֲכֵב אֶת הַגְּאֻלָּה. כֵּלָן בֵּיחַד תִּהְיִינָה בְּאַחֲדוּת וּבְאַהֲבָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּרְאִינָה שְׂנִקְרַב אֶת הַגְּאֻלָּה, הַעֲקָר שְׂלֹא תִהְיִינָה בִּינֵיכֵן אֲגִדּוֹת אֲגִדּוֹת, שְׂחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים הַקְּפִידוּ עַל דְּבָר זֶה יוֹתֵר מִהַפֵּל. עַד כְּדֵי כֶּף שְׂאוּמְרִים (תָּנָא דְּבֵי אֱלֹהֵי רַבָּה, פֶּרֶק כח): כֶּף אָמַר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְיִשְׂרָאֵל, בְּנֵי מַה אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִכֶּם? אֵלֶּא שְׂתִּהְיוּ אוֹהֲבִים זֶה אֶת זֶה וּמְכַבְּדִים זֶה אֶת זֶה; אֲצַל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַעֲקָר זֶה אַהֲבָה — לְאַהֲב אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וּבַפֶּרֶט נָשִׁים צְרִיכוֹת לְאַהֲב אַחַת אֶת הַשְּׂנִיָּה, וְלֹא לְצַעַר זֶה אֶת זֶה. וְאוּמְרִים חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: אֵיזְהוּ גְבוּר? הַעוֹשֶׂה שׁוֹנְאוֹ אוֹהֵבוֹ; הִיִּינָה גְבוּרוֹת וְהַפְּכָנָה אֶת שׁוֹנְאָכֵן לְאוֹהֲבָכֵן, וְזֶה חֲשׂוּב מְאֹד בְּשָׂמַיִם, כְּמֵאֲמָרָם וְ"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פֶּרֶשָׁה צח, סִימָן ב'): נַעֲשׂוּ יִשְׂרָאֵל אֲגִדָּה אַחַת — יִצְפוּ לְגֻאֻלָּה.

אֲנִי מְקַוֶּה מְאֹד מְאֹד, שֶׁהַדְּבוּרִים הַקְּצָרִים שְׂדַבְּרַתִּי עִמָּכֵן יִכְנִסוּ בְּלִבְכֵן, וְרְצִיתִי לְשַׁמַּע בְּשׁוּרוֹת מְשַׂמְחוֹת, כִּיִּצַד אֶתֵּן מִתְּאַחֲדוֹת יַחַד, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ לְבָנוֹת קַהֲלָה קְדוּשָׁה, וּבְקָרוֹב מְאֹד תִּרְאוּ נִפְלְאוֹת מַה שְׂיִהְיֶה פֹה, שְׂיִבְנוּ דִירוֹת וְיִהְיֶה מְקוֹם לְכָלֵם לְגוֹר כְּאֵן, בַּפֶּרֶט לְזוּגוֹת הַצְּעִירִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ בְּתַפְלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְחַנֵּן עֲלֵיכֵן שְׂתִזְכְּנֶנָּה לִישׁוּעוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לְכֵן בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׂמַיִם...

כח רכח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תְּבוֹא, י"א אֱלוֹל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי תַלְמִידֵי ...
גֵּרֹף יְאִיר.

מָאֵד מָאֵד אָנִי מִתְפַּלֵּא עָלֶיךָ, שְׂבָאוּ אֵלַי כַּמָּה תְּלוֹנוֹת, שְׂאֵתָה לֹא לֹבֵשׁ טְלִית קָטָן וְכוּ', הֵיִתְכֵן שִׁיְהִיָּה דְבַר כְּזֶה, שְׂלַמְדַת אֲצִלִּי, וַיֵּאָרַע לָךְ דְּבַר שְׂזָה לֹא מִתְאִים לִיהוּדֵי יִרְאָ שְׂמִים, וּמִכָּל שְׂפָן תַּלְמִיד "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", שִׁיסְתוֹבֵב בְּלִי טְלִית קָטָן, וְלֹא עוֹד אֲלֹא שְׂאֵתָה עוֹבֵד אֲצִלְנוּ בְּמִטְבַּח, וְהֵילְדִים רוֹאִים אֶת זֶה הֵיטֵב הֵיטֵב, וְזֶה גוֹרֵם חֲלוּל ה', רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן.

גַּם בַּעֲנִין מַנְיֵן לְהַתְפַּלֵּל בְּצַבוּר אֵתָה מִתְרַשֵּׁל, וּבְכַרְט בְּשַׁבְתוֹת, וְעַל כָּלֵם הוּא עַנְיֵן מְקוּהָ וְכוּ'. וַיְדוּעַ, שְׂעַל עַנְיֵן טְהָרָה הוּא הִיסוּד שֶׁל כָּל אָדָם, וּמִזֶּה הֵנִינִי ז"ל הַבְּטִיחַ: מִי שִׁילָךְ בְּכָל יוֹם לְמִקְוֵה בְּשָׂכִיל הַקֹּדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִכְּטַח לוֹ שִׁיתְקַן הַכֹּל.

אָנִי מָאֵד מְקוּהָ לְהַקֹּדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַתְקַן אֶת מַעֲשֵׂיךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֲצִלְכֶם בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח רכט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תְּבוֹא, י"א אֱלוֹל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מְכַתְּבֶךָ, וְגַם הִבְנַתִּי וְכוּ' שְׂאֵת שְׂבוּרָה וַיְרַצוּצָה וְכוּ', מָה אִמַּר לָךְ! אֵת צְרִיכָה לְהַבִּין, שְׂהַכֵּל זֶה בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְאִם אָדָם הָיָה מְכַנִּיס בְּעַצְמוֹ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כָּל הַחַיִּים שְׂלוֹ הָיוּ הוֹלְכִים בְּצוּרָה אַחֲרַת, כִּי בְּאֲמַת הַמֵּאֲמִין הָאֲמַתִּי שְׂמֵאֲמִין, שְׂדָבַר גְּדוֹל וְדָבַר קָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֹא בְּהַשְׁגָּחַת הַמֵּאֲצִיל

אָשֶׁר כח רל בְּנַחֵל רכג

הַעֲלִיּוֹן, כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ הוֹלְכִים כָּבֹד בְּצוּרָה אַחֲרֵת. וְלָכֵן תַּעֲשֵׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְהַתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַרְגִּילִי אֶת עַצְמִי לְדַבֵּר עִם הַבְּנוֹת בְּכֶתֶה שְׁלֹךְ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תֵּרְאֵי נִסִּים נִגְלִים שְׂעִשְׂעָה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

בְּעֵינַי הַיְלָדִים וְכוּ', צְרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּרַחֲמִים רַבִּים, רַחֲמִים עֲצוּמִים, וְלֹא לְהַתְיַאֵשׁ מִן הַרַחֲמִים, כִּי בְּאַמֶּת אֵין לָנוּ רַק תְּפִלָּה, וְזֶה מָה שְׁלֵמֵד אוֹתָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, וְאַנְחֵנוּ לֹא צְרִיכִים לְהַסְתַּכֵּל עַל אֶף אֶחָד, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ דְּרַבְּנוּ תְּמִיד.

בְּעֵינַי הַהַשְׁגָּחָה שֶׁל בְּעֵלְךָ, תְּאַמִּינִי לִי, אִם לֹא בְּעֵלְךָ, לֹא הֵינּוּ מְגַלִּים הַרְבֵּה שְׁחִיתוֹת מָה שְׁקָרָה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְאַנְחֵנוּ לֹא יִדְעֵנוּ מִזֶּה וְכוּ', וְתִדְוִי אֶת גִּיסוֹךְ לְכַף זְכוּת.

רק תתחזקי, ונשמע בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כח רל.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תְּבוּא, י"א אֱלוֹל הִתְשַׁנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּעֵינַי בְּנֵךְ ... גְּרוּ יְאִיר, שְׁרוּצָה לְנִסְעַ לְאוּמָן. מָה אִמַר לְךָ! אֲנִי לֹא רוּצָה לְמַנַע אֶת אֶף אֶחָד מִלְּנִסְעַ לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֲדַרְבֵּה, אֲנִי מְעוֹרֵר וּמְעוֹדֵד אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל שְׂיָבוֹאוּ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וּבְתַקְוַתִּי לְהַבִּיא מְלִיּוֹן יְהוּדִים וּבְכַפְרֵט מַעֲדוֹת הַמְזוּרָח, אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, כִּי מִסְפִּיק הַגְזַעְנוֹת שֶׁל אֱלֹהֵי, שְׁחוּשְׁבִים שְׂרַבְּנוּ ז"ל הוּא רַק בְּשָׁבִילָם, אֲנִי מְרָאָה שְׂרַבְּנוּ ז"ל הוּא מִתְּנָה לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל.

אודות מה שאַתָּה שואל אילו ספרים לקחת, דברתי עם ... גרו יאיר, שכל הספרים ובפרט הספרים של רבנו ז"ל — הגדולים והקטנים, לארו בקרטונים, באפן שכל אחד מאנשי שלומנו יקח קרטון אחד.

פה תקבל רשימת ספרים, שתמסר את זה מה שיותר דחוף לידידנו ... גרו יאיר, מעיר אשקלון, ותאמר לו, שאני צריך את כל הספרים חוץ ממה ששמנתי, וכשאבוא, בעזרתו יתברך, לארצנו הקדושה אחר חג סכות, אקבל את זה.

גא ונא ראה להתחזק, כי בזה העולם צריכים רק להתחזק ולא להבהל משום דבר.

מה אמר לך! ספרי "אשר בנחל" זה יקר אצלי מאד יותר מהכל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כח רלא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תבוא, י"א אלול ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי הַיָּקָר לי מאד ... גרו יאיר.

פה תקבל רשימה של כל הספרים שאני צריך, ואם ירצה ה', אחר חג הסכות תשתדל להביא לי את זה ליבנאל.

העקר ראה להתחזק, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשפר אותך, ואז תצליח דרכך תמיד.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ אֶת כָּל הַדִּינִים, וְתִזְכֶּה לְבוֹא
לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", כִּי סוֹף כָּל סוֹף הַמָּקוֹם יִתְהַפֵּף לְהִיּוֹת
עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ו"ל, עַל אַפְס וְחֻמַּתֶּם שֶׁל כָּל שׁוֹנְאֵי וּמִתְנַגְּדֵי, וְלֹא
יִזְעִיל לָהֶם שׁוֹם דָּבָר.

רְאֵה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּנְצַל מִכָּל מִינֵי
פְּגָעִים רָעִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח רֵלֵב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תְּבוֹא, י"א אֱלוֹל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ כַּמָּה פְּעָמִים, אָבֵל מְרַב טְרָדוֹתַי
בְּעֵתִים הַלְלוּ, לֹא הָיָה הַפְּנֹאֵי לְהַשִּׁיבְךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְגָּיִם שְׁבָעוּלָם, כִּי אֵין זֶה עֵצָה לְפַל
בְּרַעְתּוֹ, אֲדַרְבָּה כָּל גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל הוּא לְהַחְזִיק מֵעַמֶּד, וְלֹא
לְהַשְׁבֵּר, עַל אֵף שְׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם מַה שְׁעוֹבֵר — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, צְרִיכִים לְהַחְזִיק מֵעַמֶּד.

הַדְּבֵק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֹסֵד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְהַכֵּל
בְּחֻשְׁבוֹן גְּדוֹל, וְאִם הָיִיתָ יוֹדֵעַ שְׁכָל מַה שְּׂאָדָם סוֹבֵל בְּרוּחָנִיּוֹת
וּבְגִשְׁמִיּוֹת מַה זֶה עוֹשֶׂה בְּשָׂמִים כִּשֶׁהוּא מִתְחַזֵּק, אֲזוּ תָּמִיד הָיָה
מִתְחַזֵּק, וְזֶה הַנְּסִיּוֹן, שְּׂאָדָם אֵינוֹ יוֹדֵעַ מַה קוֹרָה אִתּוֹ.

רַק חֲזוּק וְאַמֵּץ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבִוּר
וְדְבִוּר שְׂמֻדְבָּרִים אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ
שְׂאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח רלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדָּר כִּי תְּבוֹא, י"א אֱלוֹל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מָאד ... נְרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְדוֹחַ מַה קוֹרָה בְּעֵינַי הַבְּנִיָּה וְהַתְקוּן בְּבֵיתִי.

מָאד מָאד אָנִי מִתְפַּלֵּא עָלֶיךָ — לָמָּה לֹא הוֹדַעְתָּ לִי, שְׁלֹפְנֵי
קִבְּלַת שֵׁבֶת בָּא אָדָם וְרָצָה לַעֲשׂוֹת מִגְּבִית בְּעֵבֹר אֵיזָה מוֹסָד וְכוּ',
אֲשֶׁר הוּא סִפֵּק קַיִם... וְאָנִי מָאד מִקְפִּיד עַל דָּבָר כְּזֶה, שְׁלֹא שׂוֹאֲלִים
אוֹתִי קִדָּם, יוֹתֵר טוֹב לַעֲשׂוֹת מִגְּבִית אֲצֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ בְּעֵבֹר
חֲשָׁמַל, בּוֹדָאֵי כָּל עֲנֵי שְׁרוּצָה לְבוֹא אֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ עַל הַבְּתִים
וּלְבַקֵּשׁ כֶּסֶף — כָּל הַכְּבוֹד, כִּי בּוֹדָאֵי צְרִיכִים לְקַבֵּל אֶת כָּל עֲנֵי
בְּסֻבָּר פָּנִים יְפוֹת, אֲבָל רְשָׁמִית לַעֲלוֹת עַל הַבְּמָה לְפָנֵי קִבְּלַת שֵׁבֶת
וּלַעֲשׂוֹת מִגְּבִית, עַל זֶה כָּבֵר צְרִיכִים רְשׁוֹת מִמֶּנִּי, וְתוֹדִיעַ אֶת זֶה
לְגַבְּאִים.

פֹּה תִקְבַּל כְּפָמָה מִכְּתָבִים נְחוּצִים, וְתִמְסַר אוֹתָם מַה שְׁיִוָּתֵר
מֵהָר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח רלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדָּר כִּי תְּבוֹא, י"א אֱלוֹל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ נֹצֵחַ.

מָאד מָאד נִזְדַּעְזַעְתִּי לְשִׁמְעַע אֵיךְ שְׁאֲבָרְךָ צָעִיר הִכָּה אֶת הַבֶּן
שְׁלָכְם, וְתַכְּף-וּמָיֵד הוֹרִיתִי לְמִנְהַל לְהַשְׁהוֹתוֹ מִהַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ לְכָל

הַפְּחוֹת שְׁבוּעַ אֶחָד, וְאִם יִחְזֹר עוֹד פַּעַם דְּבַר כְּזֶה, אֲנַחְנוּ שׁוֹלְחִים אוֹתוֹ לְגַמְרֵי מִהֲמוֹסְדוֹת, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִצְטַעַר מִמֶּה שֶׁקִּוְרָה.

מָה אִמְר לָכֶם! כִּמֶּה שְׂאֲנִי רַק מְדַבֵּר עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁלֹא יִלְכוּ בְּאֵלִימוֹת, וּבִפְרֵט לֹא עִם יְלָדִים, בְּוַדַּי יְלָדִים הֵם שׁוֹבְבִים קוֹפְצִים וְצוֹהֲלִים, זֶה חֶלֶק מֵהַחַיִּים, אֲבָל לֹא לְהַתְעַצְבֵּן, וְלֹא לְתַת מַכּוֹת, וּבִפְרֵט מַכּוֹת רְצוּחַ — זֶה נוֹרָא מְאֹד, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹא יִקְרָה דְבַר כְּזֶה.

רְאוּ לְהַתְחַזֵּק וְלִתְרֵם בְּמָה שְׂאֲתֶם רַק יְכוּלִים לְקַהֵּל שְׁלֵנוּ, הֵן לְעוֹדֵד וְלְחִזֵּק וְלְשַׂמַּח אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, אֲתָה ... גֵּרוֹ יְאִיר, תְּחַזֵּק אֶת הַגְּבָרִים, וְתִשְׁתַּדֵּל לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְדַבֵּר רַבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְאֲתָה ... תְּחַיֶּה, תְּדַבְּרֵי בְּכָל יוֹם עִם אִשָּׁה אוֹ שְׂתִים מְנֻשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, לְחַזֵּק וְלְעוֹדֵד וְלְשַׂמַּח אוֹתָן; כִּי בְּאֵמַת רַבֵּנוּ ז"ל רְצָה מְאֹד שֶׁתְּמִיד נְדַבֵּר אֶחָד עִם הַשְּׂנִי וְנִחְזֵק אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וְלֹא נִתְבַּלְּבַל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, אִם גַּלְף בְּצוּרָה כְּזוֹאת נְצַלִיחַ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח רֵלָה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר כִּי תְבוּא, י"א אֱלוּל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַבְּחוּר הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר, הַלּוֹמֵד בִּישִׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שֵׁישׁ בָּךְ, וְכֶךָ קַבְּלָנוּ מִרַבֵּנוּ ז"ל, שְׂאֲמַר לְמוֹתֵרְנֵי ז"ל "מְעַט גַּם-כֵּן טוֹב", כִּי אֲתָה צְרִיף לְהַבִּין, שְׁכָל פֶּרֶק מְשֻׁנְיּוֹת שְׂאֲדָם זוֹכָה לְלַמֵּד, כָּל דָּף גְּמָרָא שְׂאֲדָם זוֹכָה לְלַמֵּד, כָּל סִימָן שְׁלַחַן עָרוּף שְׂאֲדָם זוֹכָה לְלַמֵּד, זוּ הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹאת, שְׂאֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל,

וְעַל-פֶּן אֵל תִּבְלָבֵל אֶת עֲצָמְךָ בְּשׁוּם פְּנִים וְאָפֶן, יִהְיֶה מִה שְׂיִהְיֶה,
וְאִיךָ שְׂיִהְיֶה.

אֵל תִּבְלָבֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, הַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף
בְּרוּף הוּא, וְתָמִיד תִּחְשַׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שְׂיִישׁ לָנוּ, שְׂאֲנַחֲנוּ זֹכִים
לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבֵּנוּ ו'ל, הָעֶקֶר לֹא לְהִתְבְּלָבֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם,
וְאֵנִי מִקְּוִיָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא, שְׂאֲזֻכָּה לְחַתֵּן אוֹתָךְ בְּגִיל צְעִיר, וְלֹא
תִדַּע יוֹתֵר מִצְרוּת, כִּי אֶצֶל רַבֵּנוּ ו'ל הִיָּה הָעֶקֶר לְהִתְחַתֵּן, אַךְ הִיָּתִי
מִיַּעַן אוֹתָךְ, שְׂתִרְאֶה לְהַגִּיד בְּכָל יוֹם אֶת הַתְּפִלוֹת שְׁבַקוּנְטָרַס
”מְצִיאַת-הַזְּוִיג”, וּבְזְכוּת זֶה תִּמְצָא זְוִיג טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח רלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדָּר כִּי תְּכוּא, י"א אֱלוֹל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׂיִחִיו
נִצַּח.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתֹאֵר וְלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שְׂיִישׁ לִי
לְקִרְאָת הַסְּפָרִים הַחֲדָשִׁים שְׂיִצְאוּ לְאוֹר, וְאִם אַתֶּם יְכוּלִים לְשַׁלַּח
דְּרָךְ ... גְּרוּ יְאִיר, אֶהְיֶה לְכֶם אֶסִיר תּוֹדָה, אֶצְלִי ”אֲשֶׁר בַּנְּחַל” עוֹלָה
עַל הַכֹּל, וְלִכֵּן אִם אַתֶּם יְכוּלִים לְהַמְשִׁיךְ לְהַדְפִּיס כְּרֶךְ אַחַר כְּרֶךְ,
עַד שְׂנַגִּיעַ לְתֹאֲרֶיךָ שֶׁל הַיּוֹם, וְזוֹ תִהְיֶה יְשׁוּעָה גְּדוֹלָה, שְׂפִכָּה יִכְנַס
כְּבֹד דְּרָךְ דִּי אֶרֶץ אֱלֻקְטְרוֹנִי, וְלֹא תִצְטָרְכוּ רַק לְהַגִּיעַ, וּמִי יִתֵּן שְׂנַגִּיעַ
לָזֶה, וּבְקִאֻמַּת עִם רְצוֹן טוֹב זֹכִים לְהַגִּיעַ לָזֶה.

אֲנִי שׁוֹלַח אוֹ עִם ... גְּרוּ יְאִיר, אוֹ עִם ... גְּרוּ יְאִיר, אֶת ה"לוח
שְׁנָה", וְכֵן אֶת הַסְּפָר "תְּזַרַח הַשָּׁמֶשׁ".

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אָשׁוּר כַּח רִלְזוּ — כַּח רִלְח בְּנַחֲל רַכַּט

כַּח רִלְזוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרָא כִּי תְבוּא, י"א אֱלוּל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַ הַטּוֹב מִמְּךָ.

אוֹדוֹת הַיְשִׁיבָה וְכוּ', בּוֹדְאֵי רְצִיטֵי שְׂיִלְמָדוּ בְּשַׁעוֹר מַעֲמִיק, אֲבָל צְרִיכִים רֵאשׁ יְשִׁיבָה טוֹב, וְכֵן מִי שְׂרוּצָה לְקַחַת עַל עֲצָמוּ אֶת הַדְּבָר הַזֶּה.

אוֹדוֹת הַרְגָלִים שֶׁל בְּתָךְ ... תַּחֲזִיחַ, כְּנֵאִי לְבִדֵּק עִם רוֹפֵא אוֹרְטוֹפֵדִי.

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלְךָ תְּמִיד בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

רְאֵה לְשַׁמֵּשׂ אֶת קְהֵלְתָנוּ בְּצִדְקָא וּבִישׁוּר, וּבִזְכוּת זֶה תִּרְאֶה נְסִים נְגָלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְּאַמַּת כְּלָנוּ צְרִיכִים לְנִסִּים גְּדוּלִים וְרַחֲמִים רַבִּים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח רִלְח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרָא כִּי תְבוּא, י"ב אֱלוּל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוּמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בְּבִנְיָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַנּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כְּלַכֶּם הֵן הַגְּבָרִים וְהֵן הַנְּשִׁים, שִׁיתְאַסְפוּ הַלְּלִיָּה
 בְּדִיוֹק בְּשַׁעַת תְּשַׁע וְחֻצֵי, הַגְּבָרִים בְּבֵית־הַמְּדֻרָשׁ, וְהַנְּשִׁים בְּעֹרֹת
 גָּשִׁים, הָאֲסֵפָה הַזֹּאת הִיא אֲסֵפָה גּוֹרְלִית לְקַהְלָתָנוּ וּלְעֵתִידָנוּ, וְאֲנִי יוֹדֵעַ
 שֶׁיֵּשׁ הֶרְבֵּה מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמִינוּ, שְׂאִינָם נִמְצָאִים בְּלֵילוֹת מִפְּנֵי שִׁיּוּצָאִים
 לְהַפְצָה, אָבֵל עֲכָשׁוּ אֲנִי רוֹצֵה שְׂתַעֲשׂוּ יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, שֶׁכָּל אֶחָד
 יִגִּיעַ בְּדִיוֹק בְּזִמְזִן, וְאֲנִי מְאֹד אֲשַׁתְּדֵל שֶׁזֶּה יִהְיֶה בְּזִמְזִן, וְלִכֵּן "אִישׁ בֵּל
 יַעֲדֵר", כִּי הַעֲתִיד שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל תְּלוּי בְּאֲסֵפַת חֲרוֹם הַזֶּה, וְאֲנִי מְאֹד
 מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׂתַשְׁתְּדְּלוּ בְּכָל מַחִיר לְבוֹא, וְלֹא תִתְחַרְטוּ —
 לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּמִכָּל שֶׁכֵּן לֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַמְּאֻחַל לָכֶם בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח רלט.

בְּעֹרֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדֵּר כִּי תְבוֹא, י"ב אֱלוֹל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
 מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שְׂתַקַּח אֶת הַמְּכֻתָב כְּלָלִי, וְתַצְלֵם אֶת זֶה,
 וְלִמְסָר לְכָל יְלָד מִהַתְּלֻמוֹד תּוֹרָה, שְׂיָבִיא אֶת זֶה הַבִּיטָה לַהוֹרִים, כִּי
 זֶה עֲנִינֵן שֶׁל פְּקוּחַ נֶפֶשׁ, וְרְצִיתִי שֶׁהַפֶּעַם אִישׁ בֵּל יַעֲדֵר.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל תִּשְׁבֵּר מְשׁוּם
 דְּבָר, הֵן אֲמַת שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׂעוֹבְרִים עָלָיָה עֲכָשׁוּ מִשְׁבָּרִים קָשִׁים,
 וְאִין אֶתָּה יוֹדֵעַ אֵיךְ לְהִתְמוֹדֵד עִם זֶה וְכוּ'.

עִם כָּל זֹאת מָה אִמַּר לָךְ! מִמֶּשׁ הִרְגַע יֵצֵא מִמְּנֵי ר' ... גֵּרוּ
 יְאִיר, שְׂהִיָּה פֶה אֲצִלִּי, וְסִפֵּר לִי אִישִׁית מַה שְׂעוֹבֵר עָלָיו, וְחֻזְקָתִי
 אוֹתוֹ בְּכָל מִינֵי הַתְּחַזְּקוֹת, וְלִכֵּן רְאֵה גַם אֶתָּה לְהִתְחַזֵּק, וְעוֹד נִדְבֵר
 פָּנִים אֶל פָּנִים.

הַמְּאֻחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח רמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תְּבוּא, י"ב אָלוּל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גְּרוּ יְאִיר.

פֹּה תִקְבַּל מִכְתָּב כָּלְלִי דְחוּף לִידִידָנוּ ... גְּרוּ יְאִיר, שְׁיַעֲשֶׂה מְזֶה
צְלוּמִים לְכָל יְלָדֵי הַתְּלִמּוּד תּוֹרָה, וְכֵן רְאֵה לְתִלּוֹת אֶת זֶה בְּלוּחַ
הַמוֹדְעוֹת, שְׁנֵה מָאד מָאד נְחוּץ.

הַצְּרַכְתִּי לְקַצֵּר עִמָּךְ, כִּי אֲנִי נִמְצָא בְּלִחְצִים מָאד גְּדוּלִים בְּעֵנִין
הַבְּנִיָה וְכו', וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנַעֲבֹר עַל הַכֹּל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח רמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תְּבוּא, י"ב אָלוּל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גְּרוּ יְאִיר.

פֹּה תִקְבַּל מִכְתָּב כָּלְלִי מָאד מָאד נְחוּץ, שְׁתִּתְּלֶה אֶת זֶה בְּלוּחַ
הַמוֹדְעוֹת, וְכֵן תִּמְסַר אֶת זֶה לְ... גְּרוּ יְאִיר, שְׁיַצְלֵם אֶת זֶה, וַיִּמְסַר
אֶת זֶה לְיְלָדִים שְׁיִחְלְקוּ לַהוֹרִים, כִּי אֶצְלִי זֶה מָאד מָאד נְחוּץ.

בְּעֵנִין הַנְּסִיעָה לְעִיר אוֹמֵן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְבִנְךָ ... גְּרוּ יְאִיר,
אֲנִי לֹא רוֹאֶה שְׂכַדָּאִי, רַב הַבְּחוּרִים נִשְׁאַרִים פֹּה, רַק שְׁלֹשָׁה נוֹסְעִים
מִפְּנֵי כַּמָּה טְעָמִים.

מִפְּעַם לְפְעַם תַּעוֹרֵר אֶת ... גְּרוּ יְאִיר, שְׁיִלְמַד, וְאֲנִי מְקַנְהָ, שְׁעַד
יוֹמִים יִהְיֶה לָנוּ כְּבָר טְלָפוֹן צְבוּרִי לְדַבֵּר עִם הַבְּחוּרִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח רמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תְּבוֹא, י"ב אֱלוֹל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ.

הִנֵּה נִסְכֶם בְּדַעְתִּי שׁוֹב רַבֶּם שֶׁל הַבְּחוּרִים נִשְׁאַרִים פֹּה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְשָׁלֵא יִסְעוּ הַשָּׁנָה, כִּי פֶשׁוּט אֵין לַהוֹרִים כְּסָף, וְעוֹד כַּמָּה טַעֲמִים, וְהִכִּי טוֹב שְׂיִשְׁאַרוּ פֹה, וְאַנִּי מְאֹד מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַחֲזְקוּ וּתְעוֹדְדוּ אֶת הַיְלָדִים שְׁלָכֶם שְׂיִשְׁאַרוּ פֹה.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח רמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תְּבוֹא, י"ב אֱלוֹל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֶת לֹא צְרִיכָה לְהֶאֱשִׁים אֶת עֲצָמְךָ בְּשׁוּם אֲשֶׁמָּה, וְכֵן אֶת לֹא צְרִיכָה לְהַתְּבַלְּבֵל מִשׁוּם בְּלִבּוֹל, וּבִקְאֻמַּת רַבְּנוּ ז"ל גְּלָה לָנוּ נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת אֵיךְ שְׁאֲדָם יְכוֹל לְהַתְּחַזֵּק בַּחַיִּים, וְשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם לֹא יִשְׁבַּר אוֹתוֹ, אֲשֶׁרִי מִי שְׂמַחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְאַיִנוּ נִשְׁבַּר מִכָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, סוֹף כָּל סוֹף אֲנַחְנוּ בְּנֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שְׂאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אָבוֹת ג, יד): חֲכִיבִין יִשְׂרָאֵל, שְׂנַקְרְאוּ בְּנִים לְמָקוֹם, שְׂנַאָמֵר (דְּבָרִים יד, א): "בְּנִים אַתֶּם לְהַנִּי"ה אֱלֹקֵיכֶם", וְצְרִיכִים לְהַתְּחַזֵּק רַק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאַתֶּם לֹא צְרִיכָה לְהַתְּבַלְּבֵל מֵאַף אֶחָד בְּעוֹלָם, וְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁלֹא תִשְׁבַּר אוֹתְךָ בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן, אֲשֶׁר זֶה מַעֲלַת בֵּר יִשְׂרָאֵל, שְׂאִינוּ נִשְׁבַּר מֵאַף אֶחָד, יִהְיֶה מִה שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה אֵיךְ שְׂיִהְיֶה, צְרִיכִים רַק לְהַתְּחַזֵּק, וּבְנוֹדָאֵי לֹא יַעֲזוּב אוֹתְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא תַעֲשִׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְחַזְּקִי אֶת נְשֵׁי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֵל תְּסַתְּפְלִי מֵהַ שְׂאֲחָרוֹת אוֹמְרוֹת, אֶת צְרִיכָה לְרְאוֹת רַק מֵהַ שְׁטוּב לְעֲצֻמָּה, וְאֵז תַּצְלִיחִי אֶת דְּרָכֶךָ תָּמִיד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שֶׁתַּצְלִיחִי בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְּנִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח רִמָּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר כִּי תְבוּא, י"ב אֱלוּל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה נִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל אֱהוֹבֵי, תְּלַמִּידֵי הַיֶּקֶר לִי מֵאֵד ... גֵּרוּ יֵאִיר.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵתָה מִתְחַזֵּק, וְאֵינְךָ נִשְׁבֵּר מִכָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת.

רְאֵה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצֻמָּךָ עִם כָּל נִקְדָּה טוֹבָה שֵׁישׁ בָּךְ, כִּי כֶּךָ לְמַד אוֹתָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בְּעֲצֻמוֹ נִקְדוֹת טוֹבוֹת, כְּמוֹבָא בְּדַרְבְּרֵינוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפב); וְעַקֵּר הַתְּכָלִית שֶׁל מְצִיאַת נִקְדוֹת טוֹבוֹת הוּא לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה. אֵל תְּסַתְּפֵל עַל שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם, אֶתָּה רַק תִּמְשִׁיךְ אֶת עֲצֻמָּךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵז תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵינְךָ אֶתָּה צְרִיךְ לְהַתְּבַלְּבֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְחַזֵּיק מְעַמֵּד, וְאֵינוּ נִשְׁבֵּר, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח רִמָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרְב-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר כִּי תְבוּא, ט"ו אֱלוּל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיֶּקֶר ... גֵּרוּ יֵאִיר.

פה תקבל "מן הנחל", ותעשה כמה עתקים להורים של הבנים שלומדים אצלי, למען יחיו עצמם בזה, כי הנה רב רבם של הבחורים סימו מאה פעמים ואחת מסכת תענית, בודאי רציתי לראות את זה גם אצל בנך ... גרו יאיר, אך הוא אטי, עם כל זאת כבר גמר גם-כן שמונים פעמים, ואני מאד מקנה, שאם תחזקו ותעוררו אותו — ישתנה לטובה.

העתק אחד תתלה בלוח המודעות לפני שבת.

המאחל לך שבת שלום...

כח רמו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי לסדר כי תבוא, ט"ו אלול ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידים ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

אין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שקימתם רצוני, לצאת לעזר ולהציל את המוסדות שלנו מלקרס, חס ושלום, כי לצערנו הרב, עומד רשע וסוגר תלמודי תורה על ימין ועל שמאל בכל הארץ, ואם אנחנו לא נקח את עצמנו בידינו, ונעזר ונדאג בעבור ילדינו, חס ושלום, גם אצלנו יכול לקרות דבר כזה (היה לא תהיה), ולכן אני מאד מאד מודה לכם על העבר, ומבקש על העתיד, שלכל הפחות פעם בשבוע שייצאו בעבור המוסדות שלנו, כדי שנוכל לקבל מלמדים טובים ומורות טובות בעבור חנוך בנינו ובנותינו, ושיהיה לכם נחת מהם. ועל כלם — שאזכה להיות אתכם עמכם בשמחתכם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל על כל אחד ואחד, ומודה מקרב לבי לכל

אָפֿער כַּח רמז — כַּח רמח בְּנַחֵל רַלֵּה

אַחַד וְאַחַד, שֵׁיצֵא לְהַצִּיל אֶת הַמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ, כִּי מִמָּשׁ הֵצִלְתֶּם
אוֹתִי.

הַמוֹדָה לָכֶם מִפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי וְשִׁבַּת שְׁלוֹם...

כַּח רמז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֹדֵר פִּי תְבוּא, ט"ו אֱלוֹל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אוֹדוֹת הָאֶכֶל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה וְכוּ', הִנֵּה הַיּוֹם יֵשׁ כְּבֹר מִבְּשָׁר שֶׁל
... נִקְנִיקוּיּוֹת וְכֹל מִיָּנִי מַעֲדוּנִים, וְאַתָּה יְכוֹל לְקַחַת אֶת זֶה, עַל-כָּל-
פְּנִים מֵה שֶׁתִּרְצֶה תַעֲשֶׂה.

אוֹדוֹת אֲשֶׁתְּךָ, בְּוִדְאֵי כְּדֵאֵי שֶׁהִיא תִסְפֵּר אֶת זֶה לְיִלְדֵים, וְלֹא
שִׁישְׁמְעוּ מִבְּחוּץ.

פֶּה תִקְבֵּל מַכְתָּב כָּלְלִי, שְׁאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּתְּלֶה
אוֹתוֹ עַל לוח הַמוֹדְעוֹת לְפָנֵי שִׁבַּת, וְכֵן אֶת הַמַּכְתָּבִים הַרְצוּפִים פֶּה
תִּמְסַר לְיַעֲדֵם, כִּי הֵם מְאֹד מְאֹד נְחוּצִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שִׁבַּת שְׁלוֹם...

כַּח רמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֹדֵר פִּי תְבוּא, ט"ו אֱלוֹל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... תַחֲיָה.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁבְּמוֹצְאֵי שִׁבַּת תִּצְלַצְלֵי אִישִׁית
לְכֶמָּה נִשׁוֹת אֲנִשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנִי, שֶׁתִּצְאָנָה בְּיוֹם רֵאשׁוֹן

לְהַסְעָה מְאֻרְגָּנָתָּ, כְּדֵי לְהַצִּיל אֶת הַמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ, וְאֶהְיֶה לְךָ אֶסִיר
תּוֹרָה בְּעֵבוֹר זֶה מְאֹד, כִּי אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּמִצְבַּב אִים וְנוֹרָא, וְסוּגְרִים
עֲכָשׁוּ בְּכָל הָאָרֶץ תְּלִמוּדֵי תּוֹרָה וּבִתֵּי סֵפֶר תְּרַדִּים עַל יָמִין וְעַל
שְׂמָאל, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְרְאוֹת לְקַחַת אֶת עֲצֻמְנוּ בְּדִינּוּ, וְאִם אֲנַחְנוּ
לֹא נַעֲשֶׂה אֶת זֶה — מִי יַעֲשֶׂה אֶת זֶה.

אֶת הַמְּכַתֵּב הַזֶּה אֲנִי כוֹתֵב לְעוֹד כַּמָּה מִנְּשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
וְתִרְאֵי לְתֵאֵם אִתָּן יַחַד לְהַתְחַלֵּק בֵּינֵיכֶן, שְׁכָּל אַחַת תְּצַלְצֵל לְקַבּוּצַת
נָשִׁים.

הַמְּאֻחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כח רמט

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תְּבוֹא אֶל הַקְּבוּץ ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֶהוּבֵי, יְדִידֵי
הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

מְאֹד מְאֹד שֶׁמְּחַתִּי לְקִרְאָתְךָ אֶת מְכַתְּבֶךָ.

מָה אֵמַר לְךָ! אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנַעֲשֶׂה
הַתְּעוֹרְרוֹת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁפַעַם בְּשָׁבוּעַ יֵצְאוּ לְהַפְצָה מְרֻכָּזָת,
וְתִצְאָנָה מִזֶּה שְׁתֵּי טוֹבוֹת: א. יִפּוּצוּ מְעִינוֹתֶיךָ חוּצָה, יִפְּיִצוּ אֶת
הַקוֹנְטְרָסִים, שְׁזֶה מִמֶּשׁ חֲמֻצָן לְאַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, כְּאֲשֶׁר רוֹאִים אֶת
זֶה בְּחוּשׁ. ב. שְׁיִכְנַס שְׁפַע לְמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ, וְכִמוֹ שֶׁכְּתַבְתָּ שְׁהַעֲקֵר
הוּא הַמוֹסְדוֹת, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִכְנַס שְׁפַע
גְּדוֹל, וְנוֹכַל לְהִבִּיא מְלַמְדִים חֲסִידִישׁע הֵיימִישׁע אֲבָרְכִים, כִּי הַכֹּל
תְּלוּי בְּכֶסֶף, וּבְאַמֻּת תְּכַף-וּמִיד כְּשֶׁקִּבְלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ, הַתְּקַשְׁרָתִי
אֵלֶיךָ, אֵף אֵף אֶחָד לֹא עָנָה, בּוֹדְאֵי צְרִיכִים לְהִבִּיא מְלַמְדִים טוֹבִים,
שְׁיִלְמְדוּ אֶת הַבְּנִים שְׁלֵנוּ תּוֹרָה וְיִרְאֵת שְׁמִים, וְכֵן מוֹרוֹת, אֲכָל הַכֹּל
תְּלוּי בְּכֶסֶף, וְעֲכָשׁוּ הַרְשָׁע מְרָשָׁע ה'צָאֵר' הַחֲנוּף סוּגֵר תְּלִמוּדֵי תּוֹרָה

ובְּתִי סֵפֶר חֲרָדִים, וְאַנְחֵנו צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל הָעוֹר שְׁלֵנוּ, כִּי כְּבֹר דָּנוּ עַל הַמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ בְּמִשְׁרַד הַחֲנוּף, אֲבָל בְּרִגְעַ הָאֲחֵרוֹן הֵם יָרְדוּ מִזֶּה, כִּי מְאֹד מְאֹד פָּחְדוּ שְׂנַעֲשֶׂה פְּשִׁיטָה עִם כָּל הַיְלָדִים בְּבֵית־סֵפֶר נִפְתָּלִי אוֹ בַּמַּמ"ד, וְלָכֵן הֵם יָרְדוּ מֵאַתְנֹו, וְזֶה אֲנִי יוֹדֵעַ מִבְּפָנַיִם.

בְּאַמַּת עַת צָרָה הִיא לִיעֶקֶב וּמִמֶּנָּה יִוָּשַׁע (יְרַמְיָהוּ ל, ז), כִּי מִלְחִיצִים אוֹתָנוּ מִכָּל הַצְּדָדִים, וְהַשְּׁבוּעַ הִיָּה אֲצָלִי ... גְּרוּ יֵאִיר, וְסִפֵּר לִי דְבָרִים נוֹרְאִים מֵהַ שְׁקוּרָה, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן וְכוּ' וְכוּ', וְלָכֵן עֲלִינוּ לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל הַחֲנוּף שְׁלֵנוּ, וּמִי יִתֵּן שִׁיְהִי לָנוּ מְלַמְדִים טוֹבִים יִרְאֵי הַשֵּׁם בְּשִׁבִיל הַיְלָדִים שְׁלֵנוּ, וְזֶה הַרְצוֹן שְׁלִי, אֲנִי מְאֹד מִקְוֶה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שְׂאֻזָּכָה לְהַגִּיעַ אֶל זֶה.

רְאֵה לְהַפִּיץ אֶת הַקוֹנְטְרָסִים בְּיֵתֵר שְׂאֵת וּבְיֵתֵר עוֹ, וְכֵן תִּבְקַשׁ אֶת ... שִׁי־דָפִיס לְךָ בְּצַרְפְּתִית, בְּאַפֵּן שְׂתוּכַל לְהַפִּיץ בְּנִתְנִיָּה, וְכֵן לְהַדְפִּיס בְּרוֹסִית, כִּי חָבַל מֵהַ שְׁעוֹבֵר עֲכָשׁוּ עַל עִם יִשְׂרָאֵל, וּצְרִיכִים לְמַלֵּא אֶת כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עִם אֲמוּנָה.

גַּם אֵל תִּשְׁכַּח מֵעֲצָמָךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא רַש"י וְתוֹסְפוֹת, אֲשֶׁר זֶה מֵאִיר אֶת הַנֶּפֶשׁ, וּמִי יִתֵּן, שְׂתַמְשִׁיךָ לְלַמֵּד דָּף הַיּוֹמִי בְּעִקְשָׁנוֹת גְּדוּלָּה מְאֹד.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח רנ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵ כִּי תְּבוֹא אֶל הַקְּבוּץ הַזֶּה שְׁנֵי ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּיָדָי אִם קָשָׁה לָךְ תִּצְאֵי רַק עַד טְבִירָהּ וְלֹא יוֹתֵר רְחוּק, וְכֵן כָּל נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁהֵן סְמוּךְ לְלָדָה, שְׁלֹא תִצְאֲנָה רְחוּק.

בְּאֵמֶת אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים, שֶׁהַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ יִתְקַיְמוּ, כִּי הַרְשָׁע הַמְרָשָׁע 'צָאֵר' הַחֲנוּךְ סוֹגֵר עַל יְמִין וְעַל שְׂמֹאל תִּלְמוּדֵי תוֹרָה וּבִתֵּי סֵפֶר חֲרָדִיִּים, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְדַאֵג עַל עֲצָמֵנוּ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקַלּוֹת, וְתוֹלִידֵי בְּקַלּוֹת, וְתִקְרָאֵי תְּמִיד שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, וְאִז תִּרְאֵי נִסִּים וּנְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַעֲקֹר לֹא לִפְחוֹד מִשׁוּם דְּבָר.

אֵל תִּבְלַבְּלֵי אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַעֲוֹלָם.

נָא וְנָא לֹא לְקַחַת אֵל הַלֵּב שׁוּם דְּבָר, אֲלֵא תִצְחַקֵי מִהַכֹּל וְאִז תִּצְלִיחֵי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב...

כח רנא.

בְּצִוַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קָדָשׁ לְסֹדֵר כִּי תְּבוֹא אֵל הַקְּבוּץ ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה שְׁלָךְ, וְהֵם מְאֹד מְאֹד יָפִים, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּמִיד תִּתְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, וּבְאֵמֶת גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּיטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן קה), אֲשֶׁר הַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה הֵם תִּקּוּן הַבְּרִית, תִּקּוּן הַמַּח, כִּי כְּנִגּוֹד שְׂאָדָם חָטָא וְהִרְהֵר הַרְהוּרִים רַעִים, עָלָיו לְחַשֵּׁב מִחֲדוּשֵׁי תוֹרָה, וְלִחְדַּשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה.

בְּעִנְיַן הַנְּסִיעָה לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אִתָּהּ רְאֵה לְהִיּוֹת שָׁם, וְאֶת הַיְלָדִים תִּשְׁאִיר, כִּי אִתָּהּ לֹא יְכוּל לְקַחַת עַל עֲצָמְךָ עֲכָשׁוּ חוֹבוֹת

מִיָּתְרִים, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂסוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְשֹׁשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלָךְ בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

בְּעֵינַי הַחֲבֻרוֹתָא וְכוּ', מַה טוֹב וּמַה נְעִים, אִם תִּלְמַד בְּכָל יוֹם עִם חֵבֶר טוֹב, כִּי צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים לְמִצְאָ חֵבֶר טוֹב, וְחֻכְמִינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (לְקוּט פִּנְחָס, רְמֵז תשע"ו): אֵין חֵבֶר נִקְנָה אֶלָּא בְּקִשֵׁי קִשְׁיָן; וְלִכֵּן אִם כָּבֵר מְצֵאתָ חֵבֶר — תַּחֲזִיק בּוֹ וְתִלְמַד אֹתוֹ בְּיַחַד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהֶעֱנִין שָׁל הַדִּירוֹת יִתְבַּצֵּעַ, וְיִתְרַחֵב הַקְּבוּץ שְׁלֵנוּ, וְיִהְיֶה נַעֲשֶׂה "עִיר בְּרִסְלָב" בַּפְּעַל מִמֶּשׁ.

הַמְּאַחַל לְךָ שָׁבוּעַ טוֹב...

כח רנב.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר כִּי תְּבוֹא אֶל הַקְּבוּץ ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, הַצְּמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמֻחָתִי לְשִׂמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבִפְרָט שֶׁהִילְדִים מַחְלִימִים, וְזֶה חֶסֶד גְּדוֹל מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּאֵמֶת צְרִיכִים בְּדוֹר הַזֶּה רַחֲמִים רַבִּים, שְׂיִהְיוּ לְאָדָם יְלָדִים בְּרִיאִים בְּנִפְשָׁם וּבְשִׁכְלָם, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ אֶצְלָךְ לְטוֹבָה, וּבִפְרָט שְׂאֵתָה תִּסַּע עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶל רַבְּנוּ ו"ל, בְּוִדְאֵי תַּמְתִּיק מִמֶּךָ וּמִכָּל מְשַׁפְּחָתְךָ אֶת כָּל הַדִּינִים, וְיִהְיֶה לְךָ אִךְ טוֹב כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְהַדְּבִיק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתַמִּיד תַּחֲשֹׁב רַק מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹר וְדְבֹר

שְׁמֵדְבָרִים אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא הַצְלָחָה גַּעְחִית, הַצְלָחָה
כְּזֹאת, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב...

כח רנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שֶׁבֶת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פִּי תְבוּא אֶל הַקְּבוּץ הַחֲשֵׁנִי ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מָאֵד ... גְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד הַצְטַעַרְתִּי לְשִׁמְעַ שְׂאֵתָה
מְסֻבָּב בְּחֻבּוֹת.

עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אִפְנִים שְׁבַעוֹלָם, וְאֲנִי מִבִּין
אֶת מִכְאוּבֵי נַפְשְׁךָ, הַכֹּל זֶה רַק גְּסִיווּנוֹת מִן הַשָּׁמַיִם, אָסוּר לְהַשְׁבֵּר
מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם, וְאֵף שְׁעוֹבָרִים עַל בְּנֵי אָדָם צְרוֹת וְיִסּוּרִים
קָשִׁים וּמְרִים, עִם כָּל זֹאת זֹו סְגֵלַת בַּר יִשְׂרָאֵל, שְׁזוּכָה לְהִתְחַזֵּק
מִעֲמֵד וְאִינוּ נִשְׁבָּר, וּבִפְרָט אֵתָה, שְׁעוֹרָתְ לִי בְּעֵבֶר כָּל-כֶּף הַרְבֵּה,
אֲנִי מְקוּנָה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִבּוֹאוּ עוֹד יָמִים טוֹבִים, וְתַעֲזֹר לִי
עוֹד יוֹתֵר וְעוֹד יוֹתֵר, וְתִחְזֹר לְגוּר בִּיבְנָאֵל, וְאֵף שְׁזֵה נִרְאֵה עֲכָשׁוּ
כְּמוֹ חֲלוּם, אֲבָל הַחֲלוּם הַזֶּה יִתְגַּשֵּׁם.

אִין אֵתָה יְכוֹל לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַתּוֹדָה וְהַהוֹדָאָה שְׂאֵתָה
צְרִיךְ לְתַת לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּחֲנַף אֶת שְׁתֵּי בְּנוֹתֶיךָ, יַעֲזֹר
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּחֲתֵן אֶת כָּל הַיְלָדִים בְּרַחֲבּוֹת וּבְהִרְחַבַּת
הַדַּעַת וְכוּ', וְדַבֵּר זֶה הוּא עַקֵּר הַהַצְלָה — לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים מֵה
שְׁיִוְתֵר מֵהָר, וּבִפְרָט הַבְּנוֹת, כְּמוֹ שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (מִדְּרַשׁ
וּבַה גִּשָׂא): "יְבָרְכֶךָ ה'" — בְּבָנִים, "וַיִּשְׁמְרֶךָ" — בְּבָנוֹת, מְלַמֵּד
שְׁהַבְּנוֹת צְרִיכוֹת שְׁמִירָה; וְלִכֵּן עָלֶיךָ לְתַת תּוֹדָאָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא עַל הַחֲסֵד חָנּוּם שְׁעֲשֵׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבִזְכוּת

זֶה שְׁתַּמְנֵן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה יִתְרַחֵב לְךָ
לְבָבְךָ וְתִבְקַשׁ גַּם עַל הַבָּא.

אֵל תְּדַאֵג בְּזֶה שְׂאֵתָה לֹא יָכוֹל לְנַסֵּעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֵתָה
תִּקְשֶׁר אֶת עֲצָמְךָ מִמְּקוֹם שְׂאֵתָה שָׁם אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וּבְנִדְאֵי גַם עֲלֶיךָ
יִמְשְׁכוּ כָּל הַתְּקוּנִים, וְזֶה בְּרוּר! וְכָךְ קִבַּלְתִּי מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ — מִי
שֶׁמִּתְפַּשְׁטוֹת עָלָיו הַמְּנִיעוֹת לְאַרְכָּן וּלְרַחֲבֹן, אֲסוּר לוֹ לְהִתְיַאֵשׁ, אֲלֹא
שִׁיקְשֶׁר אֶת מַחַ מַחֲשַׁבְתּוֹ מִמְּקוֹם שֶׁהוּא שָׁם אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְאִם
תּוֹכֵל לְנַסֵּעַ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְיִבְנָאֵל, וְתִהְיֶה שָׁם בְּעַל תְּפִלָּה וּבְעַל
תּוֹקֵעַ — אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה. הֶעֱקַר הַמִּשְׁפָּךְ עַל עֲצָמְךָ אִוְרוֹ יִתְבַּרְךָ,
וְתַמִּיד תִּיַחַד יַחֲוִדִים קְדוּשִׁים: ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן, שֶׁהֵם הַיַּחֲוִדִים
שֶׁל הַד' עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָה, וּמִי שֶׁרָגִיל בְּזֶה,
נִמְשָׁךְ עָלָיו אִוְרֵי וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת שְׁלֹא תֵאָר לְעַצְמוֹ, וְהֶאֱרִיז"ל
אָמַר, שֶׁעֶסֶק הַיַּחֲוִדִים, הוּא גְדוֹל מְאֹד, שֶׁבְּזֶה מְזַכֵּךְ וּמְטַהֵר אֶת
הַמַּחֲיִין.

וְשְׁלוֹם לְחַתְּנֶךָ ... גְּרוּ יְאִיר, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיעֲלָה
בְּתוֹרָה וּבִירְאֵת שְׁמַיִם מַעְלָה מַעְלָה, וְיַחֲבֵר עוֹד סְפָרִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב... .

כח רנד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נְצִיבִים-וְנִלְךָ, י"ט אָלוּל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לְךָ עַל זֶה שֶׁטְּרַחַתָּ לְהַפְיִץ קוֹנְטְרָסִים וּלְאַסֵּף
כֶּסֶף בְּעִבּוּר מוֹסְדוֹתֵינוּ, שֶׁנִּמְצָאִים עֲכָשׁוּ בְּמַצָּב שֶׁל מִשְׁבֵּר גְּדוֹל, כִּי
יְדוּעַ שֶׁהַרְשָׁעִים בָּיָם נִגְרָשׁ, הַשְּׁקֵט לֹא יוֹכֵל (יִשְׁעִיה נו, כ), וְעוֹשִׂים
כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים לְסַגֵּר תַּלְמוּדֵי תוֹרָה וּבְתֵי סֵפֶר תְּרַדִּים עַל יְמִין
וְעַל שְׂמָאל, עַל-יְדֵי שְׁמוֹנְעִים מֵהֶם אֶת הַתְּקַצִּיבִים. וְלִכֵּן אִם אֲנַחְנוּ
לֹא נִדְאֵג בְּעִבּוּר הַיְלָדִים שְׁלָנוּ, חֵס וְחִלְלֵהּ, מִי יוֹדֵעַ מַה יָּכוֹל

לקרות, ולכן בזה שיצאת לאסוף תרומות בעבור מוסדותינו, בזכות זה ישמרך הקדוש-ברוך-הוא מכל רע, ויתן לך ברכה והצלחה בכל מעשה ידך, וכל מה שתבקשי — תקבלי, פי בזכות הצדקה — התפלות מתקבלות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי דרךך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כח רנה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נצבים וילך, י"ט אלול ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אֵל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

פה תקבל מכתב שכתבתי לאשתך, ורציתי שתקח מר' ... גרו יאיר, את כל הרשימה של כל הנשים שעזרו בעבור מוסדותינו, ותתקתק להן את הנסח הזה שכתבתי לאשתך, פי באמת אני מודה להן מכל לבי על המסירות נפש שעשו בעבור מוסדותינו.

נא ונא ראה להתחזק ללכת בכל יום למקנה, ולהתפלל במגן, אשר אין דבר גדול מזה, ואם אפשר לעשות מגן בתלמוד-תורה — זה עולה על הכל, כן מזכים את כל המלמדים שיתפללו במגן, ואם בני-אדם היו יודעים מה זה להתפלל במגן, תמיד היו מתפללים במגן.

העקר תתחזק, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך, העקר להיות תמיד שמח, ובפרט שהקדוש-ברוך-הוא נתן לך מתנה פזו, תראה לכבד וליקר את המתנה ולהעריך אותה, ואז תזכה לראות בנים צדיקים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כח רנו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נצבים-וילך, י"ט אלול ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אֶל ידידי היקר לי מאוד, הצמוד בפנימיות לבכי לטוב כל הימים ... נרו יאיר.

מה אמר לך, ידידי היקר, בזה העולם עובר על כל אחד, ועקר מעלת בר ישראל, שיכול להחזיק מעמד, ובזה נמדדת גדלתו, אשר בעת שיש לו ירידה ונפילה אינו מתיאש, אלא מחזיק מעמד, זה מאד חשוב בשמים, ולכן אתה צריך לדון את עצמך לכף זכות, וכן לדון את כל אחד לכף זכות, ותדע שרבנו ו"ל גלה לנו, שיש ענין שיתהפך הכל לטובה.

העקר מה שאתה צריך, רק לדבר עם בני הנעורים בכל יום מעבודת השם יתברך בהתלהבות הכי גדולה, ובזה שאתה תתלהב ותדבר אתם, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שגם אתה תתעורר בתשובה שלמה, ולעשות התחלה חדשה בעבודת השם יתברך.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שמכל העסק של הפרנסה יתרחב לך, ועוד תראה ימים נפלאים בחייה.

אודות המכתב שאתה רוצה שאכתב וכו', תדע לך, שהם דברים של צניעות וכו', וזה אי אפשר להעלות על הכתב, פי כל דבר שאני כותב נדפס ואחר-כך נתפרסם, ואז כל אחד מממשש בו, פוגתי לבוא בקרוב, ואז אקבץ את כל האברכים הצעירים, ואדבר אתם.

מה גם, שאני שולח עכשו מכתב כללי להתאחדות האברכים, ושיתלו את זה אצל המנין שלהם.

העקר אל תתפעל משום בריה שבעולם, ואז תראה נסים וגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַכְּךָ תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח רנז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר נִצְבִים-וְיִלָּךְ, י"ט אָלוּל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְּלוֹתַי אֶת מִכְתָּבֶךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב
מִמֶּךָ, וּבִפְרֹט שְׁכָבֵר כְּמָה מְאַנְשִׁי שְׁלוֹמִנּוּ חֲתַמּוּ עַל חוֹזָה, יַעֲזוּר
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁיִתְחִילוּ לְבָנוֹת אֶלְפֵי דִירוֹת, וְהַקְּבוּץ שְׁלָנוּ
יִתְרַבֶּה עַד שְׁיִתְהַפֵּף לְהִיּוֹת "עִיר בְּרֶסֶלֶב".

הַעֲקָר רְאֵה לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְשַׁמַּח אֶת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמִנּוּ, וּתְדַבֵּר עַל לִבִּם, כִּי הַעֲקָר אֶצְלָנוּ הוּא הַהֶבְהָה וְאַחֲדוּת,
שְׁאַחַד יַעֲזוּר לְשָׁנִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ דְּרַכְּנוּ מְאֹד.

וְשְׁלוֹם לְזוּגְתֶךָ ... תַּחֲוִיָּה.

הַעֲקָר רְאֵי לֹא לְפַחַד מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי קִדְּם הַלְדָּה נִכְנָסִים בְּאִשָּׁה
כָּל מִינֵי פְחָדִים יִתְרִים, וְלֹא צְרִיכִים לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוֹם דְּבָר שְׁבַעוּלָם,
וְלִכֵּן רְאֵי לְהִיּוֹת חֲזָקָה, וְתִרְגְּלִי עֲצֻמָּה לְהַגִּיד שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים,
וְתִרְאֵי יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶכֶם, שְׁתוּלִידֵי בְּקִלוֹת, וּתְבַשְׂרוּ לִי בְּקִרוֹב
מְאֹד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת. הַעֲקָר לֹא לְפַחַד כָּלָל, כִּי גְדוּל אֲדוּגְנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וְתִרְאֵי שְׁתִּרְגְּשִׁי אַחֲרָת.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח רנח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נצבים-וילך, י"ט אלול ה'תשנ"ט.

שלום ובִּרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיחֵיו נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

מה אמר לכם! אין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שאתם חותמים על חוזה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שהדירה הגדולה תהיה שלכם, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם עם פרי בטן, ותצליחו מאד בחיים, העקר אל תפחדו, בכל דבר שבקדשה צריכים לקפץ בפנים וכה מצליחים, העקר עם מרץ, לא לפחד משום דבר שבעולם, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ובוודאי תצליחו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלת, שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כח רנט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פי תבוא, י"ט אלול ה'תשנ"ט.

שלום ובִּרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ.

אתה צריך רק לתת למי שעוזר לך, מי שאינו עוזר לך אין לו מה לחפש בדירה שלי בכלל. יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שפבר נזכה לאנשים מסדרים ובעלי מדות ובעלי דרך ארץ, ואיך שאני משתוקק להכניס דבר זה בין אנשי שלומנו, אבל זה מאד מאד קשה.

מה אמר לך! מהילדים אני מכיר בדיוק איך ההורים מתנהגים, כי איך הולך הפתגם: "התפוח אינו נופל רחוק מהעץ", יש ילדים שלא אכפת להם שום דבר, הם אדישים, ולא יניחו אצבע לעזר, ואני מכיר את הוריהם, שהם בדיוק אותו דבר, ואני מקנה לדבר על זה היום בשעור, ראה לדוח בענין ההכנסות, כי רציתי מאד מאד לשלם לכל הפחות למשפחת ... כי הם רוצים לחתם על דירה, ואני לא רוצה להיות המונע, ומאד מאד כואב לי, אם הם לא יוכלו לגמר עם הדירה. ולכן הייתי אפלו לזה כסף, כדי להחזיר להם, כי חבל לי מאד מאד, נא לדוח.

אין מלים בפני להודות לך על כל החסד שאתה עושה עמי, ואני מאד מאד מקנה, שבתך תקבל חתן משהו מיחד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כח רס.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נצבים וילך, י"ט אלול ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי הקר לי מאד, הצמוד בפנימיות לבכי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את התקנון של פתה ו'.

מה אמר לך, ידידי הקר! בזה העולם אי אפשר להלחין את התלמידים בשום פנים ואפן, ובפרט בדור הזה, מה שאתה מבקש מהילדים זה דבר גדול מאד, ומי יתן, שיקימו את זה, כי אצלי הם כבר בחורים בני ארבע-עשרה וחמש-עשרה, וקשה לבקש מהם דברים כאלה.

מה אמר לך! מלמד צריך הרבה סבלנות, ולא יכולים לדחק עליהם, אם היית יודע מה עובר עלי מילדים בני ארבע-עשרה וחמש-עשרה — היית משתומם, ולא היו לך טענות על ילדים בגיל עשר ואחת-עשרה, תאמין לי, שכלם יהיו צדיקים, צריך רק

סבלנות, והעקר להכניס אורה של שמחה בפתה, וזה יעזר מאד. ולכן תשתדל לא לדחוק עליהם, אלא ללכת ברוח טובה, רוח שמחה, ותראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח ברכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כח רסא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פי תבוא, י"ט אלול ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ותראה להסביר לאשתך את מעלת גדל הנסיעה לציון רבנו ז"ל בעיר אומן לראש השנה, שעל-ידי-זה זוכים להמתיק את כל הדינים, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שאם תסביר לה בדרך נעם ואהבה — היא תקבל, ואם לא תפעל עכשו, הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך שעוד תפעל לשנים הבאות.

העקר צריך להנהיג בית ברחמים ובחסד, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יתהפך לטובה, והעקר לא להלחיץ את עצמו ולא להלחיץ את אשתך, כי בית שיש שם שלום ואהבה, השכינה נמצא בבית. ועל-כן אל תבלבל את עצמך בשום פנים ואפן.

ראה להיות בקשר אם הרב ... גרו יאיר, ואני מאד מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שבניחוד תוכלו לבנות עוד הרבה בתים, פי

הולך לי בתיים לתתן את כל הבחורים בגיל צעיר, ואני מאד מאד רוצה שתעזור לי בזה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כח רסב

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נצבים-וילך, כ"א אלול ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה גגיעו וירדפו אל ידי ה'קָר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את הפרוספקט שאתה רוצה להדפיס ולחלק באומן, לדעתי, זה רבוי אור, כי ממילא למי שאני צריך לפרסם אני מפרסם וכו', וכן בשעורים של אנשי שלומינו שאני מדבר לעשרים ושתיים עירות בכל ליל רביעי, אז לדעתי זה מיותר.

ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, והקדוש-ברוך-הוא בנדאי יעזור לך, שתהיה לך הצלחה גדולה מאד.

נא ונא ראה להתבודד בכל יום אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים אל הקדוש-ברוך-הוא — הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כח רסג

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נצבים-וילך, כ"א אלול ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה גגיעו וירדפו אל ... שיהיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, ומאד שמחתי לשמע איך שאתם מתקדמים בענין הדירה. וכן ספר לי ידידנו ... גרו יאיר, שהוא ראה את זה, וזה ממש להפליא, ובאמת זו תהיה הפתעה גדולה לאשתי, ואין לי מלים להודות ולהלל ולשבח אתכם על הטוב שאתם גומלים אתי, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שאזכה להחזיר לכם חטיבה נגד חטיבה.

אודות ... תחיה, בנדאי היא יכולה לדבר עם אנשי שלומנו, ואדרבה שיהיה לה בסימן טוב ובמזל טוב, ושיהיה לה הצלחה, וכבר סבלה מספיק.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כח רסד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר נצבים-וילף, כ"ב אלול ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי הנקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ובאתי לברך אותך בברכת "מזל טוב" חמה ולבבית על הולדת בנך. יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה להכניסו בביתו של אברהם אבינו בעתו ובזמנו.

לדעתי, אין אתה צריך לנסע עכשו אל ציון רבנו ו"ל, ואף שזה דבר מאד מכאיב, עם כל זאת אני לא מחזיק מדברים של הפקרות, לעזוב את היולדת והתינוק, ולעשות ברית על ידי שליח.

ראה רק להתחזק, ואם תוכל להשאיר ביבנאל עם שאר אנשי שלומנו שיהיה מנין, אין למעלה מזה.

אף שאני יודע שזה מאד מפריע וכואב לך וכו', וכו', שאתה לא יכול להיות על הקבוץ הקדוש וכו' וכו', עם כל זאת תדע לך,

שִׁזוּ מְצַנֵּת עֲשֵׂה דְאוּרִיתָא — עַל הָאֵב לְמוֹל אֶת בְּנוֹ, וְתַעֲשׂוּ קְבוּץ
בִּיבְנָאֵל, וְתַתְקִשְׁרוּ שָׁם אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם
שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, שָׁנָה שֶׁל עֶשֶׂר וְכַבּוּד, בְּרִיאוֹת וְאַרְךָ יָמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח רסָה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נֹצְבִים-וַיֵּלֶךְ, כ"ב אֱלוּל
ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּיָדַי שְׂאֵתָה צוֹדֵק בְּעֵינַי הַצְדָּקוֹת, וְכֹף נַעֲשֵׂה עִם דְּמֵי הַכִּפּוּרוֹת
— שֵׁיִלְךָ חֲצִי לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ, וְחֲצִי לְמוֹסְדוֹת, וְלִהְבֵּא אֲנַחְנוּ גַם-כֵּן
צָרִיכִים לְטַבֵּס עֲצָה, כִּי אֲנַחְנוּ בְּכַעֲזָה מְשֻׁנֵּי הַכּוּוּנִים, מִצַּד אֶחָד לֹא
נִכְנָסֵת שׁוּם הַכְּנָסָה לְתַלְמוּד תּוֹרָה, וְלִצְעָרְנוּ הָרַב, קָרְסוּ הַמּוֹן
תְּלַמוּדֵי תּוֹרָה וּבִתֵּי סֵפֶר לְאַחֲרוֹנָה וְנִסְגְּרוּ, וְאֲנַחְנוּ לֹא רוֹצִים שִׁיקְרָה
אֲצִלְנוּ, כִּי גַם אֵת הַמְשַׁכְּרֵת הַזְּעוּמָה אֵין לָנוּ לְשֵׁלֵם וְכוּ' וְכוּ', וּמִצַּד
שְׁנֵי פְתָאִים נִצְטָרֵךְ לְהַתְחִיל לְבָנוֹת, וְלֹא תִהְיֶה אֲגוּרָה וְכוּ' וְכוּ', וּמָה
גַּם שְׁצָרִיכִים לְשֵׁלֵם אֶת הַחֻבּוֹת שְׁלוּיֵתִי עַל הָאוּלָם שְׁמַחֹת, וְנִטְבֵּס
עֲצָה.

עֲכָשׁוּ לְפָנַי רֵאשׁ הַשָּׁנָה שִׁיעֵבֵר כָּכָה, וְאַחֲר־כֵּן כָּבֵר נִמְצָא עֲצָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח רסוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נֹצְבִים-וַיֵּלֶךְ, כ"ב אֱלוּל
ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד, צְמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כֹּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶתְמוּל בְּלִילָה אֶת כֶּרֶךְ ח' ב' לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", וְזֶה
מִמֶּשׁ לְהַפְלִיא, פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת, יְפֵי כְּזֶה שְׁאִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל,
יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמְשִׁיף לְהַדְפִּיס עַד שְׁתִּגְמַר אֶת כָּל חֻלְקֵי
ה"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת".

וְכֵן קַבְלָתִי אֶת "אָשֶׁר בְּנַחֵל" חֻלְק י"ט, וּמָה אָמַר לָךְ — זֶה
עוֹלָה עַל הַכֹּל! וְאֵת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שֵׁשׁ לִי — אִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר
כָּלֵל, וּמִי יִתֵּן, שְׁתַּזְכּוּ לְהוֹצִיא עַל-כָּל-פְּנִים כֶּרֶךְ אֶחָד בְּכָל חֹדֶשׁ, כִּי
הַסֵּפֶר הַזֶּה מְחוּלָּל פְּלֵאוֹת פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת, וְכֵן קַבְלָתִי אֶת שְׁנֵי חֻלְקֵי
"אוֹצֵר הַקּוּנְטְרָסִים" — חֻלְק י"ח-י"ט, וְזֶה מִמֶּשׁ לְהַפְלִיא.

יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּזְכֶּה תָּמִיד לְהַדְפִּיס, וְאֲנִי מָאד
מְקוּנָה, שְׁבִימִים אֵלּוּ נִזְכָּה כָּבֹד לְגַמֵּר עִם הַסֵּפֶר "זְכוֹת אָבוֹת",
וּלְהַדְפִּיס אֶת זֶה מַה שְׁיִוְתֵר מֵהֵר.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח רַסֵּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שֶׁבֶת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר נִצְבִים-וַיִּלָּךְ, כ"ג אֱלוּל הַתְּשַׁנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלֵיאוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיָּקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בִּיבְנֵינָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוֵי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁהֵנָּה אֲנַחְנוּ זֹכִים לְנִסְעַ אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ
ז"ל עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וּמָאד מָאד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד
מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל, שֶׁכָּל אֶחָד יִקַּח חֲבִילָה אֲפֵלוּ
קִטְנָה שֶׁל סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וַיָּבִיא אֶת זֶה אֶל בֵּית מְדַרְשָׁנוּ
"הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ" בְּאוּמָן, וּמִי שֶׁיְכוּל לַעֲזֹר לְהַפִּיץ שָׁמָּה — תְּבוּא
עֲלֵיו בְּרָכָה, כִּי יְבוֹאוּ אֵלַי אֲנָשִׁים מִכָּל חֻלְקֵי הָעוֹלָם, וְסֵף הַכֹּל יֵשׁ

הַשָּׁנָה יוֹם וַחֲצֵי לְהַפְיִץ, וְלִכְּנֹן כָּל מִי שִׁיְהִיָּה לוֹ חֵלֶק בְּהַפְצָה, יִתְבָּרַךְ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן.

אָנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים — אֱלוֹ שְׁנֵשְׁאָרִים וְלֹא נוֹסְעִים לְאוּמָן, שִׁיעֲשׂוּ מִנִּין בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" בְּיַבְנָאֵל, וּבּוֹדָאֵי רַבְנוּ ו'ל יְהִיָּה אִתָּם בְּלֵי שׁוּם סַפֵּק, כְּמוֹ שֶׁאָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ו'ל: "אֵיפֹה שִׁישׁ עֲשֶׂרָה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וּמִתְקַבְּצִים יַחַד, רְאוּי לְנִסְעַ מְסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ לְדַחֲף אֶת הָרֹאשׁ לְהִיּוֹת בֵּינֵיהֶם", וְדַבֵּר מִזֶּה לְגַבֵּי רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאָמְרוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲשֶׁר כָּל אֱלוֹ שְׁלֵא יְכוּלִים לְנִסְעַ אֶל צִיּוֹן רַבְנוּ ו'ל מֵאִיזוֹ סִבָּה שָׁרַק תְּהִיָּה, שְׁעַל-כָּל-פָּנִים יִתְאַסְפוּ יַחַד בְּמִקּוֹם אֶחָד, וְיִתְפַּלְלוּ יַחַד בְּהַתְקַשְׁרוֹת אֶל רַבְנוּ ו'ל. וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ גָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", אֲזוֹ בּוֹדָאֵי רְאוּי שִׁיְהִיָּה מִנִּין בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", כְּדֵי שֶׁהַנָּשִׁים יוֹתֵר מִמָּאָה בְּמִסְפָּר לֹא תִצְטַרְכְּנָה לְלַכֵּת לְבִתֵּי כְּנִסְיוֹת אַחֲרֵים לְשִׁמְעַ קוֹל שׁוֹפָר, וְלִכְּנֹן אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ כָּל אֱלוֹ שְׁאִינִם נוֹסְעִים לְאוּמָן, וּבְכַפֵּרֵת הַיְלָדִים שֶׁהֵם בְּגִיל בַּר מִצְוָה, וְכֵן הַתְּלַמִּידִים שֶׁל יִשְׁבֵּת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר" אֱלוֹ שְׁלֵא נוֹסְעִים לְאוּמָן, שִׁישְׁאָרוּ בְּיַבְנָאֵל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְיְהִיָּה מִמֶּשׁ חָשׁוּב כְּאֱלוֹי הֵם אֲצֵל רַבְנוּ ו'ל.

הַעֲקָר רְאוּ לְשִׁמְחַ מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקֵנוּ, עַל אֲשֶׁר בַּנְחַל שֵׁם חֻלְקֵנוּ וְגוֹרְלֵנוּ, וְאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מֵרַבֵּי אֲמֶת כְּזֶה, רַבֵּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִזְכֶּה לְהַתְּבַשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת, וְלִהְתְּרָאוֹת בְּאוּמָן.

הַמֵּאֲחַל לְכֶם שְׁבוּעַ טוֹב...

כח רסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֵר נְצִיבִים-וְיִלְךְ, כ"ג אֱלוֹל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ, שְׂאִתָּה
 נוֹסֵעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל. יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַזְכֶּה לְהַפְיִץ
 שָׁם, וְאֵל תִּפְתַּח מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, אַדְרָבָה, תִּאֲרַגֵּן כַּמָּה שְׂיֹתֵר
 מְפִיצִים, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִזְכֶּה לְמֵלֵא אֶת כָּל הַקְּבוּץ
 הַקְדוֹשׁ שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַבָּאִים מִכָּל חֻלְקֵי הָעוֹלָם עִם סִפְרֵי רַבְּנוּ
 ז"ל.

הַעֲקָר רְאֵה לְהַתְחַזֵּק, וְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעֲוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ,
 וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב בַּחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב...

כח רסט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נֶצְבִים-וַיִּלָּךְ, כ"ג אָלוּל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
 מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׂתִתְפַּלֵּל עִם הַקְּבוּץ שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִּיבְנָאֵל,
 כִּי כָּךְ יִהְיֶה מְגִנָּן לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַנּוֹשְׂאֵרִים, וּמָה גַם שְׁזֶה יִהְיֶה
 מִמֶּשׁ חָשׁוּב כְּאֵלוּ אִתָּה עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל.

בְּעִנְיַן בְּנֵךְ ... גֵּרוּ יְאִיר, הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן אֶת הַחַיִּים,
 וְחֹסֵעַ עִמּוֹ בְּאֲמֻצֵּעַ הַשָּׁנָה, כִּי עֲכָשׁוּ אֵין טַעַם לְשַׁלַּח אוֹתוֹ עִם אַחַד
 מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְכו', מִפְּנֵי הַטַּעַם שְׂכַתְבָתִּי לְךָ וְכו'.

הַעֲקָר שְׂהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׂיִהְיֶה הַבְּרִית בְּעֵתוֹ
 וּבְזִמְנוֹ, וְנִזְכֶּה וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב...

כח ער.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר נֶצְבִים-וַיִּלָּךְ, כ"ג אָלוּל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל תְּלַמִּידֵי יִשְׁיֵבַת
 "דְּמָשֶׁק אֲלֵי־עֶזְרָא", הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל הַתְּלַמִּידִים, כָּל אֱלוּ שְׁלֹא נוֹסְעִים עַל רֹאשׁ
 הַשָּׁנָה לְעִיר אֹמֶן, שִׁישְׂאָרוּ בְּיַבְנָאֵל, וַיִּתְפַּלְלוּ בְּמַגִּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
 וְזֶה יִהְיֶה חֲשׁוֹב מִמֶּשׁ כְּאֱלוּ הֵם בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ וְ"ל, וְזוֹ תֵצֵא טוֹבָה לְכֹל
 אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שִׁיְהִיָּה מַגִּין לְנָשִׁים עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, שְׁלֹא יִצְטָרְכוּ
 לְלָכֶת אֶל מְקוֹמוֹת אַחֲרִים לְשִׁמְעַע קוֹל שׁוֹפֵר, וְאֶהְיֶה לְכֶם אֶסִיר
 תּוֹדָה.

אֲנִי מִתְפַּלֵּל עַל כָּל תְּלַמִּיד וְתַלְמִידָה, שְׂאֲזַפֶּה לְשִׁדְכוֹ מֶה שִׁיִּוְתַר
 מֵהָר, וּבּוֹדָאֵי לֹא אֲשַׁכַּח מִכֶּם בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְנִזְכָּה וְנִתְבָּשֶׁר בְּשׁוֹרוֹת
 מְשִׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח רעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר נֶצְבִים-וַיִּלָּךְ, כ"ג אָלוּל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֶה אֵמַר לָךְ! אֲנִי יוֹדֵעַ, שְׂאֵת בְּלִחְצִים גְּדוֹלִים, עִם כָּל זֹאת
 עֲשִׂי מֶה שֶׁתַּעֲשִׂי, שֶׁתַּשְׂאִרֵי בְּבֵית-סֵפֶר, אֶף שֶׁהֵיוּ אֵי הַבְּנוֹת בִּינֵיכֶם,
 עִם כָּל זֹאת רְאִי לֹא לְהַשְׁבִּיר מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי בַחַיִּים עוֹבְרִים נְסִיוֹנוֹת
 קָשִׁים וּמְרִים, וּבְזָכוֹת זֶה שְׂאֵת תְּלַמִּדֵי בְּבֵית-סֵפֶר שְׁלָנוּ, וּבַפְּרָט עִם
 הַבְּנוֹת הַגְּדוֹלוֹת, שֶׁהֵן הָאֲמֵהוֹת הַעֲתִידוֹת שְׁלָנוּ, בְּזָכוֹת הַיְרָאת
 שְׁמִים שֶׁתַּחֲדִירֵי בְּהֵן, תּוֹכִי לְבָנִים וּלְבָנוֹת יִרְאֵי הַשֵּׁם, וְתַרְוֵי רַב נַחַת

מָהֶם, הָעֶקֶר אֶל תַּעֲזֹבִי אֶת בֵּית-הַסֵּפֶר בְּשׁוֹם פְּנִים וְאַפֵּן, אָנִי מִבֵּין הַיֵּטֵב, שֵׁשׁ לַפְּעָמִים אֵי נֹחֹת וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל צְרִיכִים לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, כִּי לְצַעֲרֵנוּ הָרַב, עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד צְרוּת וְיִסּוּרִים, מְרִירוֹת וְהִרְפָּתָקָאוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּק מֵעַמֵּד.

בְּוֹדָאֵי אֶתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם בְּצִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל, וְיִמְתְּקוּ מִכֶּם כָּל הַדֵּינִים, וְיִהְיוּ לָכֶם יְלָדִים כְּשָׂרִים, וְיִהְיֶה לָכֶם הַרְבֵּה נַחַת מֵהֶם.

הַמֵּאחֵל לָךְ שְׂבוּעַ טוֹב...

כח ערב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נֹצְבִים-וְיִלְךְ, כ"ג אֱלוֹל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת הַטְּשָׁעִקִים שְׁאִמְרַתִּי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּהֲיֶה לָךְ זְכוּת בְּזְכוּת הַרְבִּים.

אוֹדוֹת הַמְּנִינָן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְכוּ', אָנִי עוֹסֵק בְּזוּהַ, וְאַנִּי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁישָׂאֵר מְנִינָן בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", וְהַנְּשִׂים לֹא תִצְטָרְכְנָה לְלַכֵּת לְבַתִּי פְּנִסְיוֹת אַחֲרֵים.

גַּם בַּעֲנִינָן הַשְּׁלוֹם-בֵּית וְכוּ' וְכוּ', אָנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמַח, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שִׁימְשֵׁךְ כָּכָה.

בַּעֲנִינָן הַהִפְצָה בְּאוֹמֵן, עֲשִׂיתִי הַתְּעוֹרְרוֹת וְכוּ', וְהַכֵּל יוֹפֵץ, אֵל תִּדְאָג, הָעֶקֶר שְׁכָל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִקַּח חֲבִילָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח רעג.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר נצבים־וּגִלָּה, כ"ג אלול ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַצִּרְכָּתִי לְהַפְסִיק אֶת הַדְּבוּר עִמָּךְ, כִּי אֲזַ כְּשֶׁצִּלְצַלְתָּ יָשָׁב אֶצְלִי
(זֶה שֶׁהִזְכַּרְתָּ בְּמִכְתָּבְךָ), וְלִכְן לֹא יִכְלָתִי לְדַבֵּר עִמָּךְ, אֲבָל אַחֲר־כֵּן
נִסִּיתִי לְצִלְצֹל אֵלֶיךָ הַרְבֵּה פְּעָמִים, אֲבָל הַפְּלֶאפּוֹן שֶׁלָּךְ הָיָה סָגוּר.

בְּעִנְיַן הַשְּׂדוּף, אִם זֶה מֵתָאִים — תֵּלֵךְ עַל זֶה, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא יַעֲזֹר, שֶׁכָּבֹד תִּהְיֶה אָדָם הַשְּׁלָם, וְתֵצֵא מִכָּל הַצָּרוֹת שֶׁלָּךְ, וְאֲנִי
מָאד מָאד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַשְּׂנָה בְּרֹאשׁ הַשְּׂנָה תִּפְעַל
אֶצְלִי רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁתִּהְיֶה אָדָם הַשְּׁלָם, וְכָבֹד יִהְיֶה סוּף וְקִיץ לְכָל
צָרוֹתֶיךָ, וְתִחַלֶּה וְרֹאשׁ לְפִדְיוֹן נַפְשֶׁךָ.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח רעד.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר נצבים־וּגִלָּה, כ"ג אלול ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רֵאָה לְתִלוֹת אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה עַל לוח הַמוֹדְעוֹת, כִּי מָאד מָאד

אָשֶׁר כח ערה בְּנַחֵל רנז
נחוץ, שִׁישָׁאָר מִנֵּן לְנִשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְלֹא יִצְטָרְכוּ לְלַכֵּת לְבִתִּי
כְּנִסְיוֹת אַחֲרֵים.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמְנוּ, יִקַּח חֲבִילָה שֶׁל סְפָרִים, וְיַעֲזֹר שָׁם לְהַפִּיץ אוֹתָם, אוֹ
עַל-כָּל-פָּנִים שִׁיתֵן אוֹתָם לְמַפְיָצִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שָׁבוּעַ טוֹב...

כח ערה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר נֹצְבִים-וְיִלָּךְ, כ"ג אָלוּל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר..

פֹּה תִקְבַּל מִכְתָּב כָּלְלִי, שֶׁתְּתַלֶּה אֶת זֶה עַל לִוַח הַמוֹדְעוֹת, וְאֲנִי
מְקַוֶּה, שְׁכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ יִקְחוּ אִתָּם חֲבִילָה שֶׁל סְפָרִים.

וְכֵן יֵשׁ פֹּה מִכְתָּב כָּלְלִי לְתַלְמִידֵי "דִּמְשֶׁק אֱלִיעֶזֶר", וְאֲנִי מְקַוֶּה
שֶׁאֵלוּ שְׂאִינָם נוֹסְעִים יִשְׂאָרוּ, כְּדֵי שֶׁנַּעֲשֶׂה מִנֵּן, כְּדֵי שֶׁהַנָּשִׁים שֶׁלָּנוּ
לֹא יִצְטָרְכוּ לְלַכֵּת לְבִתִּי כְּנִסְיוֹת אַחֲרֵים.

וְכֵן יֵשׁ עוֹד כַּמָּה מִכְתָּבִים, וְתִמְסֹר אוֹתָם לִיעֲדָם.

עוֹד פַּעַם אָנִי בָּא לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֶסֶד שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמָּי
בְּעֵינֵי בְּנֵית הַדִּירָה, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁאֲשַׁלֵּם לָךְ חֲזָרָה בְּשִׁמְחוֹת.

הַעֲקָר שֶׁנִּזְכָּה לְפַעַל הַשְּׁנָה דְּבָרִים גְּדוֹלִים, שֶׁנוֹכַח כָּבֵר לְהִתְחִיל
לְבַנוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שָׁבוּעַ טוֹב...

כח רעו.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדוש לסדר נצבים־וילך, כ"ג אלול ה'תשנ"ט.

שלום רב אל ... תחיה.

אין מלים בפיי להודות לך על כל המסירות נפש שאַתְּ מוֹסֶרֶת אַתְּ נִפְשֶׁךָ בַּעֲבוּרֵי בְּאַסְפַּת צְדָקָה, וְכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁפַל הַצְּדָקוֹת שְׁלֶךְ יִהְיוּ בַּעֲבוּר בְּנִית בֵּית־הַמְּדֻרָשׁ וְהָאוֹלָם שְׂמַחוֹת, וְתִמְסְרֵי אֶת כָּל הַכֶּסֶף שְׂאֵת אוֹסְפֶת אֶךְ וְרַק אֶל יְדִידֵנוּ ר' ... גְּרוּ יֵאִיר, וְאַף שְׂאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עֲכָשׁוּ עֲסוּקִים גַּם בְּעִנְיַן הַתְּרָמוֹת לְהַתְּרִים אֲנָשִׁים בַּעֲבוּר הַבֵּית־סֵפֶר וְהַתְּלִמּוּד־תּוֹרָה, שְׂנַמְצָאִים בְּמַצָּב מְאֹד מְאֹד חֲמוּר, עִם כָּל זֹאת הַמְּצָנָה שְׁלֶךְ הִיא לְעֹזֵר בְּעִנְיַן בְּנִית בֵּית־הַמְּדֻרָשׁ, וּבְזִכּוֹת זֶה תִּהְיֶי בְּרִיאָה, וּבַעֲלֶךְ יִהְיֶה בְּרִיא, וְהִילָדִים יִהְיוּ בְּרִיאִים וְרַגּוּעִים, וְשִׁיְהִיָּה לְךָ הַרְּבֵה נַחַת, וְתִאֲמִינֵי לִי, שְׁלֹא אֲשַׁפַּח מִכֶּם עַל צִיוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְאַבְקֵשׁ וְאַתְּפַלֵּל הַרְּבֵה הַרְּבֵה בְּשִׁבְלֵכֶם, וְתִהְיֶה לְךָ שְׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, שְׁנָה עִם הַרְּחִבַת הַדַּעַת, שְׁנָה שְׂתוּכְלִי לְעֹזֵר לִי הַרְּבֵה מְאֹד, וּבְזִכּוֹת הַצְּדָקוֹת שְׂאֵת עוֹשֶׂה, תִּזְכִּי לְהֶאֱרִיךְ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח רעז.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדוש לסדר נצבים־וילך, כ"ג אלול ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לְדַעַתִּי, תִּלְךָ עַל הַדִּירָה שְׂמֵאֹד גּוֹחַ לְךָ בְּעִנְיַן הַתְּשְׁלוּמִים, כִּי

אָשֶׁר כח רעה בְּנַחַל רנט

לא כְּדַאי שְׁתַּכְנַס בְּחֻבּוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר כְּשִׁיתְרַחֵב לְךָ, אַתָּה תָּמִיד יָכוֹל לְהִרְחִיב דִּירָה.

שְׁמַעְתִּי שְׁאֵתָה נִשְׁאַר בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּאַרְץ, וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁתִּשְׁאַר בִּיבְנֵאֵל, וְנַעֲשֵׂה קְבוּץ שְׁמָה, כְּדֵי שֶׁהַנָּשִׁים לֹא תִצְטָרְכְנָה לְלָכֵת לְבֵתִי כְּנִסְיוֹת אַחֲרִים לְשִׁמְעַ קוֹל שׁוֹפֵר, וְתִשְׁתַּדֵּל לְתַקֵּעַ, וְעַקֵּר הַכְּנֵנָה "רַחֲמָנָא אָמַר תַּקְעוּ" (ראש השנה טו.) בְּלֵי שׁוּם חֲכָמוֹת; וְלָכֵן אֵל תִּשְׁכַּר מִשׁוּם דְּבָר, אֲדַרְבֵּה תִתְחַזַּק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, וְאָנִי מִבְּטִיחַ לְךָ, שְׁאַתְּפַלֵּל בְּעִבּוּרְךָ וּבְעִבּוּר אֲשֶׁתְּךָ וְיִלְדֶיךָ, וְיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים, וְתִהְיֶה לְךָ דִּירָה מְשֻׁלָּה, וְלֹא תִצְטָרַךְ לְגוֹר בְּשִׁכְרוֹת.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח רעה.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נֶצְבִים-וְנִלְךָ, כ"ג אֱלוֹל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, הֵרַב ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזַּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרַךְ, לֵידַע שֶׁהוּא יִתְבַּרַךְ נִמְצָא, וְאִין בִּלְעֲדֵיו נִמְצָא, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְחִזּוֹק וְלַעֲוֹדֵד בְּכָל יוֹם כַּמָּה מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, וּבְזֶה תִּצָּא מַעֲצָמָךְ, כִּי צְרִיכִים לְהַרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר עִם הַזּוּלָת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יוֹצְאִים מַעֲצָמוֹ.

נָא וְנָא תִרְאֶה שֶׁשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, הַדְּבָק אֶת עַצְמְךָ בְּאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אוֹתָךְ, כִּי הוּא אָב הַרְחָמָן, וְרוֹצֵה רַק אֶת טוֹבְתָנוּ.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיִּסְתַּדֵּר בְּעִנְיָן

הדירות, ותהיה לך דירה נפלאה, כי מספיק סבלת בתייך, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתתחדש עם כחות חדשים, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כח רעט.

בעזרת השם ותברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר נצבים-וילך, כ"ג אלול ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך כבד פעמים שלש, אבל מרב טרדותי שנכנסתי לבגן החדש, לא יכולתי להשיבך תכף-ומיד כפי הצורך.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שנתראה באומן על ראש השנה, אשר אין למעלה מזה.

וכן אני מאד מקנה לשמע בשורות משמחות מבגך ... גרו יאיר, שהכל מסתדר על הצד הכי טוב.

העקר ראה לשמח על נעם חלקך, אשר בנחל שם גורלך וחלקך, וזכית לחתן את בגך, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה לחתן את כל הילדים בקלות.

המאחל לך שבוע טוב...

כח רפ.

בעזרת השם ותברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר נצבים-וילך, כ"ג אלול ה'תשנ"ט.

שלום רב אל בנות התיכון הלומדות בבית ספרנו "בית פיגא", הנ"ה עליהן ישרה שכינתו תמיד.

אין אַתָּן יְכוּלוֹת לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמִיחָה שֵׁישׁ לִי, שְׂאֲנִי שׁוֹמֵעַ שְׂאֲתָן לוֹמְדוֹת טוֹב מְאֹד, וּמְשַׁתְּפוֹת פְּעֵלָה עִם הַמּוֹרָה וְהַמְנַהֵלָת, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶן, שְׂתַלְמַדְנָה כָּל מַה שְׂמַלְמָדִים אֶתְכֶן, וְגַם הַשְּׁבוּן וְגַאוּגְרַפְיָה, וּלְקַשֵּׁר אֶת הַכּל עִם אַמוּנָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֵר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלְכֶן בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

רְאִינָה לְצִיַּת אוֹתִי, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂבִקְרוּב מְאֹד כָּל אֵלוֹ שֶׁהִגִּיעוּ לְגִיל הַחַתֻּנָּה — שְׂתַתְּחַתְנָה, וְאֲנִי דוֹאֵג עַל כָּל אַחַת וְאַחַת מִכֶּן, הַעֲקָר תִּשְׁתַּדְּלָנָה לְעֲזֹר לִי לְהַצְלִיחַ עִמְכֶן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֵר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלְכֶן בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הִנֵּה מְגִיעַ רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְאֲנִי בּוֹדְאִי אֶתְפַּלֵּל עַל כָּלְכֶן בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַשָּׁנָה יִהְיֶה לְכֶן רַק טוֹב, וְאֲנִי מֵאֲחַל לְכֶן שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה.

הַמֵּאֲחַל לְכֶן שָׁבוּעַ טוֹב...

כַּח רַפָּא.

בְּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר נֶצְבִים-וְנִלְךְ, כ"ג אָלוּל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ הָאָרְךְ.

אֵל תִּדְאָגִי, כְּבָר דִּבְרַתִּי אִתָּהּ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכֵּי טוֹב, לֹא צְרִיכִים לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם דְּבָר, כִּי בַחַיִּים עוֹבֵר צְרוֹת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת וְאֲשָׁרִי מִי שְׂמַחֲזִיק מִעֲמָד, וְאִינוּ נִשְׁפָּר מִשׁוּם דְּבָר.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכּל יִסְתַּדֵּר הֵן בְּבֵית-סֵפֶר וְכו', וְהֵן בְּבֵית וְכו', וְתַרְוִי רַב נַחַת מִלְדִּיךָ, וְתִדְעֵי לָךְ,

בְּזֶה שְׁאֵת מְנַהֵלֶת וְעוֹזֶרֶת לִי, תְּתַבָּרְכִי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּבְיָדָי לֹא
אֶשְׁפַּח מִכֶּם עַל הַצִּיּוֹן לְבַקֵּשׁ כָּל מָה שְׁאֵת צְרִיכָה בְּרוּחַנִיּוֹת
וּבְגִשְׁמִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַמֵּאחַל לָךְ שְׂבוּעַ טוֹב...

כח רפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן כ"ד בְּאֵלוֹל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת נְשׁוֹת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר
בְּרֶסֶלֶב", הַזֵּה עֲלֵיהֶן יִשְׂרָהּ שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵן וְיַצִּילֵן מִכָּל
צָרָה וְצוּקָה, מִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה
יְדֵיהֶן, אָמֵן.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁאַנְחֵנוּ זֹכִים עוֹד לֵילָה בְּזֶה הָעוֹלָם לְדַבֵּר
מִרְבֵּנוּ ז"ל, וּבַפֶּרֶט, שֶׁהֲלִילָה זֶה הַשְּׂבוּעַ הָאַחֲרוֹן שֶׁל שְׁנַת תשנ"ט.
בְּיָדָי בְּשָׁנָה זוֹ הָיוּ לָנוּ עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת, חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, עֲגָמַת נַפְשׁ,
חֻבוֹת, צָרוֹת, יִסוּרִים, וּמָה לֹא?! אָבֵל הִנֵּה בָּאָה שְׁנָה חֲדָשָׁה, שְׁנָה
שְׁאַנוּ מְצַפִּים לְדַבְּרִים גְּדוֹלִים בְּעוֹלָם.

הֵן אִמָּת, שְׁחַכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (סִנְהֶדְרִין צוּ): תַּפַּח נַפְשָׁם
שֶׁל מַחֲשָׁבֵי קִצִּין, וְרַבֵּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד הַקְּפִיד לֹא לְדַבֵּר מִהַקָּץ,
שְׁזֶה רַק גֹּרֵם אַחֲרֵי-כֵן לְחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְלַסְּפִקוֹת בְּאַמוּנָה, רַחֲמָנָא
לִישׁוֹבָן, וְאִזּוּ יֵצֵא שְׂכָרוֹ בְּהַפְסָדוֹ; כִּי בְּאִמָּת עִם יִשְׂרָאֵל הוּא עִם רַק
עַל-יְדֵי אִמוּנָה בְּבוֹרָא עוֹלָם, שְׁאַנוּ מְאַמִּינִים בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְּׁפָלוֹת כָּלֵל.

עֲלִינוּ לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל אוֹדוֹת הָעֲנָנִים מִי יִהְיֶה מְשִׁיחַ, וּמָה תַּפְקִידוֹ,
וּמָה יִגְלֶה בְּעוֹלָם; כִּי מְשִׁיחַ יִגְלֶה רַק אֵת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יַעֲבִיר
אֵת רוּחַ הַטְּמָאָה מִן הָאָרֶץ, עַד שִׁיְהִיָּה גְלוּי אֱלָקוֹת בְּצוּרָה כְּזוֹ,
שְׁכַלְנוּ נִזְכָּה לְרֵאוֹת בְּמוֹ עֵינֵינוּ רַק אֵת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. נִצְחָק

מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב (תהלים קכו, ב): "כִּי אִזּוֹ יִמְלֵא שְׁחוֹק פִּינוֹ וְלִשְׁוֹנָנוּ רִנָּה, אִזּוֹ יֵאמְרוּ בְּגוֹיִים הַגְּדִיל הַיְיִ"ה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ, הֵינּוּ שִׂמְחִים"; תַּתְּגַלֶּה אֱלֻקוֹת בְּמַדְרָגָה כְּזוֹ, שֶׁכִּבְרָ לֹא נִרְאָה רַע אֲצֵל הַזּוּלָּת, אֲלָא רַק טוֹב, נִהְיָה כָּל-כֶּף שִׂמְחִים וְעֲלִיזִים, וְנִתְעַנֵּג מִזֵּיו הַשְּׂכִינָה. לָכֵן לְמָה לְדַבֵּר מִהַטָּפֵל, הִבָּה נִרְחִיב אֶת הַדְּבֹר בְּעֶקֶר. לְמָה לְדַבֵּר מִי יִהְיֶה מְשִׁיחַ וְאֵיךְ יָבוֹא? ! בָּאוּ וְנִדְבַר רַק מֵה יִגְלֶה מְשִׁיחַ לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ? מְשִׁיחַ יִגְלֶה רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלָכֵן עֲדִיף לָנוּ שֶׁתִּכְּף-וּמְיָד כֶּבֶר עֲכָשׁוּ נִדְבַר מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁזֶּו עֲבוֹדָתָנוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, שָׂאז אָנוּ מִמְּלִיכִים אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְצוֹעֲקִים: "הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ", "הַמֶּלֶךְ הַמְּשַׁפֵּט", "וְיִדַע כָּל פְּעוּל כִּי אַתָּה פִּעַלְתָּ, וְיָבִין כָּל יְצוּר כִּי אַתָּה יִצְרָתוֹ, וְיֵאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ הַיְיִ"ה אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמְלֻכוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה", תַּתְּגַלֶּה רַק אֱלֻקוֹת. וְלָכֵן לְמָה לָנוּ לְדַבֵּר מִדְּבָרִים שֶׁאֵינָנוּ יוֹדְעִים, יוֹתֵר טוֹב לָנוּ לְדַבֵּר מִזֵּדוּתוֹ, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלַעֲדָיו נִמְצָא, וְאֵם נִדְבַר רַק מִזֶּה — נִגְאֵל מִכָּל צְרוּתֵינוּ; כִּי לְמָה אָדָם סוֹבֵל כָּל-כֶּף הַרְבֵּה צְרוּת וְיִסוּרִים, הַרְפַּתְקָאוֹת וְחִלְיִשׁוֹת הַדַּעַת? כִּי הָאֱמוּנָה אֲצִלּוֹ אֵינָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, וְאֵינָנוּ זוֹכְה לְדַעַת שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלַעֲדָיו נִמְצָא, וְזֶה מֵה שֶׁגוֹרֵם לוֹ אֶת כָּל הַצְּרוּת וְכָל הַגְּלוּת.

אָנוּ מוֹצְאִים, שֶׁנִּשְׁוֹת יִשְׂרָאֵל הֵיוּ הֶרֶאשׁוֹנוֹת שֶׁהִפִּירוּ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נִשְׁוֹת יִשְׂרָאֵל הֵיוּ הֶרֶאשׁוֹנוֹת שֶׁמְסָרוּ נַפְשָׁן בְּשִׁבִיל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כֶף מִסְפָּרִים לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּרָקֵי דְרַבֵּי אֱלִיעֶזֶר, פְּרָק מֵד): בְּשַׁעָה שֶׁרְצוּ עִם יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת אֶת הַעֲגָל, לֹא רְצוּ הַנָּשִׁים וְלֹא קִבְלוּ עַל עֲצָמָן לְהַתְּנִיחַ לְבַעֲלֵיהֶן, שֶׁאֲמָרוּ לַעֲשׂוֹת שֶׁקוּץ וְתוֹעֵבָה, וְנִתְנָן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁכָּר בְּעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁהֵן מְשֻׁמְרוֹת רֵאשֵׁי חֲדָשִׁים, וְלַעוֹלָם הַבָּא, שֶׁעֲתִידוֹת לְהִתְחַדֵּשׁ כְּמוֹ רֵאשׁ חֲדָשׁ. רֵאשׁ הַשָּׁנָה נִקְרָא "בְּכֶסֶה לְיוֹם תְּגַנוּ" (תהלים פא, ד), כִּי אִזּוֹ יוֹצֵא גַם רֵאשׁ חֲדָשׁ, אֲבָל הוּא בְּכֶסֶף, וְאֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן א'): אֵיךְ אָנוּ יְכוּלִים לְבוֹא לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּלְבַקְשׁוֹ סְלִיחָה עַל שֶׁחֲטָאנוּ, הֲרֵי הַמְּקַטְרְגִים

אומרים: 'הַגִּפְשׁ הַחוּטָאָת הַיָּא תָמוּת', וְאִיךְ אֶפְשֶׁר לָבוֹא וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ סְלִיחָה? אֲלָא בְּקֵשׁ הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא מֵעַם יִשְׂרָאֵל, הִבִּיאוּ עָלַי כַּפָּרָה עַל שְׁמַעְטָתִי אֶת הַיָּרַח, אֲנִי עָשִׂיתִי דְבָר שְׂאֲנִי מִתְחַרֵּט בּוֹ — מֵעַטָּתִי אֶת הַלְּבָנָה, אומרים עם יִשְׂרָאֵל לְהַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, כְּבִיכּוֹל גַּם אֶתָּה עָשִׂיתָ דְבָר וְאֶתָּה מִתְחַרֵּט עָלָיו, וּבִקְשָׁתָּ כַּפָּרָה לְהִבְיֵא שְׁעִיר רֹאשׁ חֹדֶשׁ, לְמָה, אִם-כֵּן, לֹא תִקְבְּלֵנוּ בַּתְּשׁוּבָה, שְׂאֲנוּ מִתְחַרְטִים עַל מַעֲשֵׂינוּ? ! אֲשֶׁר גַּם לָנוּ יֵשׁ רְשׁוֹת לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ. וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל, שְׁנֵה הָעֲנִיָּן הַגְּדוֹל שְׂרֹאשׁ הַשְּׁנָה נוֹפֵל בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ, כִּי כֹף אָנוּ יְכוּלִים לָבוֹא וּלְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא כַּפָּרָה, שְׂיִמְחַל לָנוּ עַל אֲשֶׁר עָשִׂינוּ.

לְמַדִּים מִכָּאן, הַיּוֹת שְׁכָל עֲנִיָּן רֹאשׁ חֹדֶשׁ נִתֵּן לְאִשָּׁה, וְכָל הַיּוֹם שֶׁל רֹאשׁ הַשְּׁנָה תְּלוּי בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ, נִמְצָא, שְׁכָל רֹאשׁ הַשְּׁנָה תְּלוּי בְּנָשִׁים. וּמָה הָעֲנִיָּן בְּזֵה?

אֲלָא אִם אֶתָּן תַּתְּנָה רְשׁוֹת לְבַעֲלִיכֶן לְנִסְעַ לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, תַּהֲיֶה לָכֵן הַזְּכוּת שֶׁל רֹאשׁ הַשְּׁנָה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְלֹא זוֹ בְּלִבְדָּ, אֲלָא אֶתָּן אוֹרְזוֹת לָהֶם אֶת הַמַּטְלָטְלִים וּמִבְשָׁלוֹת בַּעֲבוּרָם, וּכְמוֹ שְׂאֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשְּׁנָה אֶת הַפְּסוּק (נִחְמֶיהָ ח, י): "אֲכָלוּ מֵעֲדֻנִים וְשָׂתוּ מִמִּתְקִים, כִּי חֲדוֹת ה' הִיא מֵעַזְזָכֶם", וְעַל-כֵּן יֵשׁ לָכֵן חֵלֶק בְּרֹאשׁ הַשְּׁנָה, אֲשֶׁר רֹאשׁ הַשְּׁנָה הוּא בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ, וְרֹאשׁ חֹדֶשׁ נִתֵּן לְנָשִׁים בְּמִתְנָה. וְעַל-כֵּן בְּדִרְךְ מְלִיצָה, עֲלִיכֶן לְקַחַת מִקַּל וּלְהַגְבִּיהוּ עַל בַּעֲלִיכֶן, וּלְאֶמְרָם: אִם אֵינְכֶם נוֹסְעִים לְרֹאשׁ הַשְּׁנָה לְאוּמָן, תִּקְבְּלוּ בְּמִקַּל זֶה. זוֹ נִקְרָאת 'חֲסִידַת בְּרִסְלָב', שְׂמַגְרֶשֶׁת אֶת בַּעֲלָהּ, שְׂמַכְרַח לְהִיּוֹת בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּאוּמָן עַל רֹאשׁ הַשְּׁנָה. וְתוֹסִיף וְתֹאמֵר לוֹ: "אֲנִי עוֹשֶׂה אֶתָּךְ תְּנֵאִי כְּפוּל: תַּהֲיֶה בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵל תִּדְבַּר עִם אֶף אֶחָד, אֲלָא תִנְצַל כָּל רַגַע וְדָקָה, וְתִשָּׁב בְּצִיּוֹן וְתִבְקֵשׁ עַל כָּל צְרִכֵינוּ: דִּירָה, פְּרָנְסָה, בְּרִיאוֹת, יְלָדִים, נַחַת וְכוּ' וְכוּ', וְאֵל תִּזְוֶה מִשָּׁם לְפָנַי שְׂתִבְקֵשׁ הַכֹּל. וְכֵן לְפָנַי רֹאשׁ הַשְּׁנָה יֵשׁ סֵף הַכֹּל יוֹם וְחֻצִי, אֲנִי רוֹצֶה גַם שְׂתַפְיֵץ בֵּין אֲלֵפֵי הָאֲנָשִׁים אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל". וְתַהֲיִינָה חֲזָקוֹת לוֹמֵר לְבַעֲלִיכֶן, שְׂבִיּוֹם וְחֻצִי שִׁישׁ לָהֶם, יִפְצִיּוּ בִיתֵךְ שְׂאֵת וּבִיתֵךְ עֵז, כִּי יֵשׁ שָׁם אֲלֵפֵי אֲלֵפִים אֲנָשִׁים הַבָּאִים

מְפֹל כְּדוֹר הָעוֹלָם, מְאַרְצוֹת-הַבְּרִית עַד אוֹסְטְרִלְיָה, מְדְרוֹם אֶפְרַיִקָה עַד דְרוֹם אַמְרִיקָה, מְאִירוּפָה עַד כָּל חֻלְקֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כָּלֵם בְּאִים לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וְלִכֵּן קָדָם רֵאשׁ הַשָּׁנָה, הַיּוֹם הַאַחֲרוֹן שֶׁל הַשָּׁנָה, יִפְיָצוּ מֵה שְׁיִוִּיתֵר סְפָרִים, וַיִּקְרְבוּ יְהוּדִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אָבֵל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה תִּזְהַרְנָה אוֹתָם, שְׁלֹא יִדְבְּרוּ עִם אֶף אֶחָד שׁוֹם דְּבוּר, כִּי רַבְּנוּ ו"ל אָמַר (שִׁיחוֹת-הַרְבֵּן, סִימָן כ"א), שְׁלֹא לְדַבֵּר שׁוֹם דְּבוּר, כִּי אִזְ דְּנִים אֶת הָאָדָם, וְהָאָדָם עַל-יְדֵי דְבוּרָיו יִכּוֹל לְדוֹן אֶת עֲצָמוֹ.

וְאֶף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ, שְׁמָאֵד מְאֹד קָשָׁה לָכֵן לְהַשְׁאֵר לְבַד, וּבִפְרָט עִם יְלָדִים, אָבֵל זֹו זְכוּתְכֵן! וְאַתָּן מְקַבְּלוֹת שְׂכָר עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, בְּזָה שְׁאֵתָן מְאַפְשְׁרוֹת לְבַעֲלִיכֵן לְנִסְעַ, וּבְזָה שְׁאֵתָן סוּבְלוֹת מֵהֵילָדִים.

נִמְצָא, שְׁכָל הַתְּקוּנִים שֶׁל רֵאשׁ הַשָּׁנָה תְּלוּיִים בְּאַשָׁה, שְׁנוֹתָנַת רְשׁוּת לְבַעֲלָהּ לְנִסְעַ. לָכֵן אֵינְכֵן יִכּוֹלוֹת לְשַׁעַר וּלְתַאֲר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שִׁישׁ לָכֵן, וְהֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל תְּלוּי בְּכֵן, נְשִׁים יִקְרוּת! וְלָכֵן עַלִּיכֵן לְשַׁמַּח מְאֹד.

אַקְנִיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֵאֲרָגֵן לָכֵן מִנֵּן בְּיַבְנָאֵל, כִּי כָּל אֱלוֹ שְׁאֵינָם יִכּוֹלִים לְנִסְעַ לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, יִשְׁאָרוּ כְּאֵן, וּמִמִּילָא יִהְיֶה לָכֵן מִנֵּן בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ". וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֵן שָׁנָה טוֹבָה וּמְתָקָה, שָׁנָה שֶׁל פְּרִנְסָה בְּשַׁפְּעַ, כָּל אֱלוֹ שְׁצָרִיכִים יְלָדִים, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שִׁיפְקִדוּ בְּזֹרַע שֶׁל קִימָא, כָּל אֱלוֹ שְׁצָרִיכִים זְוּיָג, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְלֵא מְשָׁלוֹת לְבָם שִׁימְצָאוּ הַשָּׁנָה זְוּיָג טוֹב, כָּל אֱלוֹ הַצָּרִיכִים דִּירָה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְלֵא מְשָׁלוֹת לְבָם לְטוֹבָה, וְתִהְיֶה לָהֶם דִּירָה מְשָׁלָהֶם, וְתִזְכּוּ לְהַצְלָחָה וּלְכָל טוֹב.

הַעֲקָר מֵה שְׁאַבְקֵשׁ אֶתְכֵן: רֵאשׁ הַשָּׁנָה הוּא הַזְּמַן הַמְּאַחַד אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, כִּי כָּל הַתְּפִלוֹת שְׁאָנוּ מִתְּפַלְלִים זֶה עַל גְּלוּי הַמְּלָכוֹת, שְׁיִתְגַּלֶּה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא נִצְטָרֵךְ שְׁפָצַצַת תַּפְתַּת תַּעֲזָרֵר אוֹתָנוּ, אֲלֵא נִתְעוֹזֵר מִקּוֹל הַשׁוֹפָר וְהַשׁוֹפָר יַעֲזָרְנוּ מֵהַשָּׁנָה. וְהָאָר"י ו"ל אוֹמֵר: שׁוֹפָר' זֶה רֵאשִׁי תְּבוֹת: "שׁרְשׁ פְּוִרָה רֵאשׁ

וְלַעֲנָה, אָמַר רַשִׁי, שֵׁשׁ עֶשֶׂב מֵר כְּגִידִין, שְׁמִפְרָה וּמְרַבָּה רְשָׁעוֹת בִּינֵיהֶם. וְלִכְּן עָקַר תְּפָקִידְכֶן, שְׁתִּהְיֶה אַהֲבָה בֵּין הַנְּשִׁים, וְאַחַת תַּעֲזֹר לְשֵׁנֶיהָ, אַחַת תִּמְסַר נַפְשָׁהּ לְשֵׁנֶיהָ, וּבְזָכוֹת הָאַהֲבָה שְׁתִּהְיֶה בִּינֵיכֶן, נִזְכָּה לְרֵאוֹת הַשָּׁנָה נְסִים וְנִפְלְאוֹת.

אַבְקֶשְׁכֶן מְאֹד, תִּקְחָנָה בְּרָצִינוֹת אֶת דְּבוּרֵי, אַל תִּסְתַּכְּלָנָה עַל אַחֵרִים וְכוּ', כִּכְר אָמַרְתִּי: כָּל מִשְׁפָּחָה שְׁתַּצֵּא מִיְּבִנְאֵל, תִּכְנַסְנָה נִגְדָּה עֶשֶׂר אַחֲרוֹת, וְלִכְּן אַל תִּחַלֵּשׁ דַּעְתְּכֶן. יְבִנְאֵל תְּהֵא "עִיר בְּרִסְלָב", פֹּה יִבְנוּ מְאוֹת וְאַלְפֵי דִירוֹת לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, וְעַל הַהָרִים שֶׁם יִתְבוֹדְדוּ, שֶׁם בְּיְבִנְאֵל יִהְיֶה מְקוֹם תּוֹרָה וְתַפְלָה, מְקוֹם קִדְשָׁה וְטְהָרָה, נִחְתָּן יְלָדֵינוּ בְּגִיל צָעִיר, שְׁלֹא יִדְעוּ מֵה זֶה חֲטָא. וְאַף שֶׁנָּאֵה נִרְאָה כְּחֹלוֹם, אֲבָל הַרְבֵּה חֲלוֹמוֹת שְׁלֵי הַתַּגְשָׁמוּ, וְגַם הַחֲלוֹם הַזֶּה יִתְגַּשֵּׁם, בַּעֲזָרְתּוֹ יִתְבַּרֵּךְ.

מֵה שְׁאַבְקֶשׁ אֶתְכֶן, בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה הַזֶּה, כָּל אַחַת בְּלֵי יוֹצֵא מִן הַכְּלָל, תִּזְכְּרָנָה אוֹתִי לְטוֹבָה, אֲנִי צָרִיךְ הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת, אֲנִי חָיֵב כֶּסֶף רַב, קִפְצָתִי לַיָּם הַגְּדוֹל, רְצִיתִי מְאֹד, אִם אֶתֶּן יְכוּלוֹת לְצֵאת פַּעַם בְּשָׁבוּעַ בַּעֲבוּר הַמוֹסְדוֹת, שְׁנַמְצָאִים בְּמַצָּב יְרוּד מְאֹד, כִּי סוּגְרִים בְּתֵי-סֵפֶר וְתִלְמוּדֵי תּוֹרָה, נַעֲלוּ אֶת כָּל הַבְּרִזִּים, לֹא רוֹצִים לְתַת יוֹתֵר לְתִלְמוּדֵי תּוֹרָה וּבְתֵי סֵפֶר חֲרָדִיִּים, אָנוּ נִלְחָם בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ, שֶׁהַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ יִחְזִיקוּ מֵעַמֵּד, וְנִבְנֶה מִבְּנֵי קִבְעָה: הֵן לְפַעֲוִטוֹן, וְהֵן לְגַנִּים, וְהֵן לְתִלְמוּד תּוֹרָה, וְהֵן לְבֵית-סֵפֶר, תִּהְיֶה לָנוּ קְרִית חֲנוּף מִפְּאֶרֶת, אֲבָל אֲנִי זָקוּק לְעִזְרַתְכֶן.

וְרְצִיתִי גַם שְׁנַחֲלַק מֵהַשְּׁפַע הַזֶּה — חֲלַק לְמוֹסְדוֹת, וְחֲלַק לְבֵית-מִדְרַשׁ, שְׁאָנוּ עוֹמְדִים לְבָנוֹת, וְחֲלַק יִהְיֶה בַּעֲבוּרְכֶן.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתִּהְיֶה לְכֶן שָׁנָה טוֹבָה וּמְתָקָה, שָׁנָה שֶׁל אֶשֶׁר וְכָבוֹד, שָׁנָה שֶׁל נַחַת מִיְּלָדִיכֶן, שָׁנָה שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, שָׁנָה שֶׁל גְּאֻלָּה, אֲבָל זֶה תְּלוּי בְּכֶן, אִם תִּתְאַחַדְנָה יַחַד, וְתַעֲשִׂינָה בְּכָל שָׁבוּעַ לֵיל שְׁמִחָה, וְתִהְיֶינָה שְׁמִחוֹת וְעֲלִיזוֹת, וְתִתְאַסְפְּנָה כָּל נְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלֵי יוֹצֵא מִן הַכְּלָל, אִם אִשָּׁה אַחַת נַעֲדַרְת, תִּכְף לְבָרַר מְדוּעַ לֹא בָּאָה, אוּלַי לֹא חָשָׂה

בְּטוֹב, אוֹלֵי אֵין לָהּ שְׁמֵרְטָף, וְתַכְּף תַּלְכָּנָה לְהַבִּיאָהּ, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יִרְאֶה שְׂיֵשׁ קְבוּצָה אַחַת בְּעוֹלָם הָאוֹהֶבֶת זֹאת זֹה, וּבְזִכּוֹת
קְבוּצָה זֹה תִהְיֶה הַגְּאֻלָּה.

הַמֵּאחַל לָכֵן בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח רפג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִלְיָחוֹת, כ"ד אָלוּל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ! טְרֵדוֹתַי רַבּוּ בְּעֵתִים הַלְלוּ, וְעַל-כֵּן לֹא יִכְלָתִי
לְהַשִּׁיבְךָ תַּכְּף-וּמִיד.

בְּעֵנֶן קְרוֹב רְחוּקִים, תֵּאֱמִין לִי, שְׂאִין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה,
וְהַלְוֵאִי שִׁתְּזַרֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּתוֹךְ זֶה לְקִרְבִּי מֵהַ שְׂיִוִּיתֵר אֲנָשִׁים אֵלָיו
יִתְבָּרֵךְ, כִּי, תִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לְךָ כַּחוֹת עֲצוּמִים, וְחָבַל מְאֹד לְבָלוֹת
עִם יְלָדִים קְטַנִּים, בְּשָׁעָה שְׂאֵתָה יְכוֹל לְקִרְבִּי עוֹד מֵאוֹת רְחוּקִים,
וְלִהְיֵא אֹתָם לִיבְנֵאֵל, וְכֵן בְּנוֹת וְכוּ', וְאִם תִּהְיֶה דְבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
וְתִקְשֶׁר אֶת עֲצָמָךְ לְצַדִּיק הָאֱמֵת, אֵתָה כָּבֵר לֹא צָרִיךְ לְפַחַד מְשׁוּם
דְּבַר, כִּי עֲכָשׁוּ בּוֹעֵר אֵשׁ וְכוּ', וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְכַבּוֹת אֶת הָאֵשׁ,
וּלְקִרְבִּי אֶת בְּגֵי הַנְּעוּרִים.

אִם הִיָּה לְךָ אֵיזָה מִרְאָה מְקוּם שֶׁל פְּרָגְסָה, הִיִּיתִי אוֹמֵר לְךָ
לְעֹזֵב אֶת הַמְּלַמְדוֹת, וְלִקְחַת אֶת עֲצָמָךְ רַק לְקִרְבִּי אֶת בְּגֵי הַנְּעוּרִים,
כִּי אֲנִי רוֹאֶה שְׂאֵתָה מְבִיא בְּגֵי נְעוּרִים כָּל-כָּף חֲמוּדִים וְטוֹבֵי לֵב,
וְלִכֵּן אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֲלָקָךְ.

הַעֲקֵר אֶל תְּפַחַד מְשׁוּם דְּבַר, כִּי גְדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד
נִרְאֶה וְנִחְבָּשׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח רפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִלְיֹחוֹת, כ"ד אֱלוּל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד הֶצְטַעַרְתִּי לְשִׁמְעַ מִמָּה
שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעַכְשׁוֹ בָּא רֵאשׁ
הַשָּׁנָה, שְׁנִפְעַל בְּשִׁבְלֶךָ יְשׁוּעָה.

אוֹדוֹת בְּעֶלְךָ וְכוּ', יֵשׁ לוֹ כַּחוֹת עֲצוּמִים לְקָרֵב אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים,
וְעַכְשׁוֹ בּוֹעֶרֶת אֵשׁ בַּחוּץ, וְצָרִיכִים לְהַצִּיל אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִה
שְׁיֹתֵר מֵהָר, וְלִכֵּן אֵל תִּקְפִּידִי עָלָיו, אֲדַרְבֶּה תַּעֲזָרִי לוֹ וְכוּ' וְכוּ',
וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד, שְׁיִהְיֶה בִּינֵיכֶם אֲהָבָה וְאַחֲוָה, שְׁלוֹם וְרַעוּת.

יֹתֵר טוֹב שְׁתִּלְכִי אֶל הָאִמָּא, וְיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּינֶךָ לְבֵין הָאִמָּא,
וְחָבַל שְׁיִהְיֶה סְכָסוּף בְּמִשְׁפָּחָה, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה, שְׁבַעֲלֶךָ יִכְבֹּד אֶת
הַהוֹרִים שְׁלֶךָ, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר יֹתֵר גְּדוֹל מִכְּבוֹד הוֹרִים, כִּי חָמִיו
וְחַמּוֹתוֹ זֶה גַם-כֵּן בְּכָלֵל אָבָא וְאִמָּא, וְלִכֵּן הִלּוֹאִי שֶׁהוּא גַם-כֵּן יִכְבֹּד
אֶת הַהוֹרִים שְׁלֶךָ.

נָא וְנָא רְאֵי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב
אוֹתְךָ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח רפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִלְיֹחוֹת, כ"ד אֱלוּל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ...
נְרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, תִּרְאֶה לְהַשְׁלִים עִם חַמּוֹתֶךָ, לֹא כְּדָאֵי

לַעֲשׂוֹת רִיב בְּבֵית, וּבִפְרִט שְׂאֵשְׁתָּךְ יוֹלֶדֶת וְהִיא חֲלָשָׁה, וְאֲנִי הֵייתִי
 בֶּן מְצִיעַ לָךְ, שֶׁהִיא תֵּלֶךְ אֶל הַהוֹרִים שְׁלָה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי
 הַתִּינוּק מִמִּילָא אֵינּוּ מִסְתַּכֵּל עַל כְּלֵי מִשְׁחִית וְכוּ', כְּשִׁיגְדֵל אֲזִישׁ
 בְּעֵינָה וְכוּ', אַבָּל הוּא עֲדִין רַק תִּינוּק, צְרִיכִים לְדוֹן אֶת אֲשֵׁתְךָ לְכַף
 זְכוּת, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד שֶׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בְּבֵיתְךָ, כִּי חָבֵל לְרִיב, וְהַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי יִרְחִיב לָךְ בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, וְנִשְׁמַע
 וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מִשְׁמַחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם, וְנִזְכָּה וְנִתְרָאָה בְּאוֹמֵן...

כַּח רַפּוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִלְיָחוֹת, כ"ד אֱלוּל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, הֵייתָ שְׂאֵתָה בָּא כְּכַר אֵלֵי לְלִמְדָה, אֲנִי
 אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ מְאֹד, שֶׁתִּשְׁאַר בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בִּיבְנָאֵל, כְּדִי לְהַצְטַרֵּךְ
 אֶל הַמַּנְיָן, וְיְהִיָּה הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ הַזֶּה בִּיבְנָאֵל חֲשׁוֹב כְּאִלוֹ הֵייתָ
 בְּאוֹמֵן, כִּי מִמִּילָא אֵתָה לֹא נוֹסֵעַ לְאוֹמֵן, אֲזִי לָמָּה לָךְ לְנוֹסֵעַ לְמֵרוֹן?!
 יוֹתֵר טוֹב שֶׁתִּשְׁאַר בִּיבְנָאֵל דִּיקָא, וּבִזְוָה אֵתָה עוֹזֵר לִי מְאֹד.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּקְרִים אֶת רְצוֹנִי, וּבְזְכוּת
 זֶה יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּהִיָּה לָךְ כְּתִיבָה וְחֲתִימָה טוֹבָה,
 הַעֲקֵר אֶל תְּהִיָּה בְּטָלָן, תִּקְבֵּל עַל עֲצֻמָּךְ לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד מִשְׁנִיּוֹת,
 וְתִגְרַס בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וְכֵן תִּגְרַס בְּכָל יוֹם כַּמָּה דְּפִים
 גְּמָרָא, כִּי אֲנִי רוֹצֵה שֶׁתִּסְיִים כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים ש"ס עַד הַחֲתֻמָּה
 שְׁלָךְ.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְהַתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמַנְיָן דִּיקָא, וְתִזְהַר לְלַכֵּת
 בְּכָל יוֹם לְמַקְנָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמֹר אוֹתְךָ מִכָּל רָע.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח רפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן א' לְסִלְיָחוֹת, כ"ד אָלוּל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאד מָאד שְׁמַחְתִּי, שְׁנִסְעַתְּ הַבֵּיתָה כְּדִי לְהִתְאוּרָר, אָבֵל אָנִי
מָאד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּשָּׂאֵר בְּיַבְנָאֵל בְּיָקָא לְהִתְפַּלֵּל עִם הַמַּנְיָן שֶׁל
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְזֶה יִהְיֶה חֲשׁוֹב כְּאִלוּ הָיִיתָ בְּאוֹמֵן, וְכֵן גַּם יִהְיֶה
מַנְיָן, וְכֵן תִּרְאֶה שֶׁהָאֵח שֶׁלְךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, גַּם־כֵּן יִשָּׂאֵר, וְיִשָּׂאֵר יְלָדֵי
הַבְּרִמְצוּהָ.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי כַּמָּה שׁוֹרוֹת מֵה חֲדָשׁוֹת בְּיַבְנָאֵל, וְאִיךָ
הִתְרַשְׁמַתָּ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח רפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִלְיָחוֹת, כ"ד אָלוּל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מָאד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

בְּעֵינַי הַשֵּׁם וְכו', בְּיַדֵּי אִתָּה צְרִיף לְקַיֵּם כְּבוֹד אָב, וְאִם אֵין
שֵׁם אֲצִלְךָ עַל אָבִיךָ, תַּכְּפֶּה־וּמְיָד תַּתֵּן שֵׁם עַל הָאָבָא שְׁנַפְטָר, כִּי אֵין
עוֹד כְּבוֹד אָב יוֹתֵר מִזֶּה, וְאִם כְּכֹר נִתְּתָ שֵׁם אַחֲרָיו, אֲזַ תַּתֵּן שֵׁם עַל
צְדִיק קְדוֹשׁ הַדְּבּוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח רפט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִלְיַחוֹת, כ"ד אָלוּל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר,
תְּלַמִּיד יְשִׁיבַת "דַּמְשֶׁק אַלְיַעֲזָר".

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לַעֲשׂוֹת רְצוֹן אָבִיךָ, וְתַסַּע אֲצִלוּ עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְאֲנִי
מִצְוָה רַק אוֹתְךָ, כִּי שְׂאֵר הַבַּחֲוָרִים שִׁישְׂאָרוּ בִּיבְנָאֵל.

הַעֲקָר רְאֵה לְשֹׁמֵר עַל הָעֵינַיִם, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ
(סִנְהֶדְרִין מֵה): אֵין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלָא בְּמִקּוֹם שִׁעֵינְיוּ רוֹאוֹת, וְלִכְּן
צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל הָעֵינַיִם.

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְלַכֵּת בְּכָל יוֹם לְמִקְוֵה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁפִזְכוֹת טְבִילַת מִקְוֵה, יִהְיוּ לְךָ מַחֲשָׁבוֹת נְקִיּוֹת.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח רצ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִלְיַחוֹת, כ"ד אָלוּל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תַּעֲשֶׂה אֶת הַרְצוֹן שֶׁל הַבֶּן שְׁלֶךָ וְכוּ', אֵל תִּכְרִיחַ אוֹתוֹ, אֲדַרְבֶּה,
יֵשׁ יְלָדִים שֶׁהֵם מִתְבַּשְׂשִׂים וְכוּ', וְלִכְּן אֶסוּר לְהִלְחִיץ אוֹתָם, כִּי זֶה
יִגְרַם אַחֲרֵי-כֵן עֲגָמַת נַפְשׁ, תַּעֲשׂוּ אֶת זֶה בְּפוֹרוּם קָטָן כְּרִצּוֹנוֹ, וְאֲנִי
מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת אֲזוּ בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה, הַעֲקָר
לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל.

בְּעֵינַי הַעֲרַעוּר וְכוּ', בְּוֹדָאֵי אַתֶּם עוֹשִׂים טוֹב, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּצְּלִיחוּ וְיִתְרַחֵב לְכֶם, וְהִנֵּה עֹכְשׁוּ בָּא רֵאשׁ הַשָּׁנָה,
וְנוֹסְעִים אֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וִיכוֹלִים לַפְּעַל אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל כָּל מֵה

שְׂרוּצִים — הֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת וְהֵן בְּרוּחָנִיּוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַנְצֵל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח רְצֵא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִלְיָחוֹת, כ"ד אֱלוּל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּיָדָי יְכוּלִים לְלַכֵּת בְּעֵבֹר מְשֻׁפָּחוֹת נִזְקָקוֹת וְכו', כִּי סוּף כָּל סוּף הֵם הַמְּלַמְּדִים וְהַמּוֹרֹת, שְׁבִיבָדָי הֵם מְשֻׁפָּחוֹת הַזְּקוּקוֹת לְעֶזְרָה.

גַּא וְנָא רְאִי לְהַתְחַזֵּק. אֶת לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַצֵּעַר וְהַעֲגַמַת נֶפֶשׁ שֵׁישׁ לִי מִבְּנֶךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, עוֹד לֹא הָיָה לִי יֶלֶד כָּל-כָּף קָשָׁה וְחָבֵל וְכו', יֶלֶד אֵינִי יְכוּל לְשַׁבֵּת בְּשִׁקֵּט חֲמֵשׁ דְּקוּת, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ, מִמֶּשׁ נִתְקַיֵּם אֲצִלוֹ (בְּרֵאשִׁית טז, יב): 'יָדוּ בְּכָל וָיָד כָּל בּוֹ' וְכו', וְלִכֵּן אֵינִי יוֹדֵעַ מַה יְהִיָּה אִתּוֹ.

הַעֲקָר רְאִי לְשַׁפֵּךְ אֶת נִפְשְׁךָ לְהַקְדִּישׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ כָּל מַה שְּׂאֵת צְרִיכָה, וּבִפְרָט בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה לְפַעַל אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁהֵיִלֵּד יִשְׁתַּנֶּה, כִּי תִפְּלֵת הָאֵם עַל הַבֶּן מוֹעֵלֵת מְאֹד בְּשָׁמַיִם, וּמְאֹד מְקַבְּלָת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח רְצֵב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִלְיָחוֹת, כ"ה אֱלוּל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הִנֵּה בָּאָה שָׁנָה חֲדָשָׁה, וּבִוְדָאֵי בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה יְכוּלִים לִפְעַל אֶצֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל מֵה שְׁרוּצִים, וְלִכְּן אֵל תִּשְׁכְּרֵי מִשׁוּם דְּבָר, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה, וְכֹל מֵה שְׁאֵבְדָת וְנִשְׁבֵּר, כְּתוּב בְּתַקּוּנֵי זֶהר (קמג): אֵית מָאן דְּאֵתְפָּרַע בְּגוּפֵיהּ, וְאֵית מָאן דְּאֵתְפָּרַע בְּמַמּוּנֵיהּ; יֵשׁ אֶחָד שְׁמִשְׁלָם עִם הַגּוּף, וְיֵשׁ אֶחָד שְׁמִשְׁלָם עִם הַפֶּסֶף, תְּאֵמִינִי לִי, יוֹתֵר טוֹב לְשַׁלֵּם עִם הַפֶּסֶף מִלְּשַׁלֵּם, חֵס וְשָׁלוֹם, עִם הַגּוּף.

בְּעֵינֵי לְלַכֵּת לְהַפְּצָה לְצִיּוֹן רַבֵּי מְאִיר בְּעַל הַנֶּס, זְכוּתוֹ תִּגַּן עֲלֵינוּ, לְדַעְתִּי, אֵינּוּ כְּדָאֵי, כִּי יֵשׁ שָׁם אֲנָשִׁים אֱלִימִים, וּכְבָר פְּתַחוּ תִּיקִים, וְלִכְּן לֹא חֲסַר מְקוֹמוֹת לְהִיכֵן לְנִסְעָ.

בְּעֵינֵי שְׂיוּצָאִים בְּיוֹם שְׁנֵי לְהַפְּצָה מְרַכֶּזֶת, אֵין לָנוּ בְּרָרָה, הַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ קוֹרְסִים, בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל סוּגְרִים עֲכָשׁוּ תַלְמוּדֵי תוֹרָה וְיִשִּׁיבוֹת עַל זְמִין וְעַל שְׂמָאֵל, וְלִכְּן אֲנַחְנוּ לֹא נִתֵּן שְׁהַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ יִקְרְסוּ, חֵס וְשָׁלוֹם, וְאוֹתוֹ דְּבָר אֲנַחְנוּ חֲיָבִים חוֹבוֹת עַל אוֹלָם הַשְּׂמִחוֹת, וְצָרִיכִים לְשַׁלֵּם אֶת זֶה, וְלִכְּן אִם אֵת יְכוּלָה לְשַׁנּוֹת אֶת הַשְּׁעוֹר לְעָרֵב אַחַר, תִּהְיֶה לָנוּ טוֹבָה גְּדוּלָה מְאֹד, אֲנַחְנוּ, חֵס וְחִלְיָהּ, לֹא מְכוּוֹנִים נִגְדָּךְ, כִּי פִּשׁוּט בְּיוֹם חֲמִישִׁי בְּעָרֵב קָשָׁה לְנָשִׁים לְצֵאת לְהַפְּצָה, כִּי הֵן צָרִיכוֹת לְהִכִּין לְשִׁבְתָּ, אֲכַל לְדַעְתִּי, יֵשׁ הִרְבָּה שְׁעוֹת בְּשָׁבוּעַ, שְׂיְכוּלִים לְעֲשׂוֹת אֶת זֶה, הַעֲקֵר תַּתְּחַזְּקִי, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּוִדָאֵי לֹא יַעֲזוֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח רצג.

בְּעֵזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִלְיָחוֹת, כ"ה אֱלוּל ה'תשנ"ט.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי הַסְּנֵדְקָאוֹת, בְּוִדְאֵי הָיָה טוֹב אִם הָיִיתָ נוֹתֵן אֶת זֶה לְרַב ...
כִּי הוּא יְהוּדֵי תַלְמִיד חָכֵם גָּדוֹל, וְרַב מְפָרָסִם בְּיִרְאֵת שָׁמַיִם, אֲבָל
אִם אַתָּם חוֹשְׁשִׁים בְּאֵיזָה סִפְקָא סְפִיקָא, שְׁתֵּהִיָּה מַחְלָקֶת, לֹא כְּדֹאֵי
שְׁתֵּהִיָּה מַחְלָקֶת בְּבֵית.

בְּעֵינַי הַשָּׁם, תַּתֵּן אַחֵר צְדִיק גָּדוֹל, אִם אֵין אַחֵר אֲבֵא שְׁלָךְ שָׁם,
זֶה מִכְבוֹד אָב לְתַת שָׁם אַחֵר הָאֲבֵא.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן בְּרִיאוֹת לְאֲשֶׁתְךָ שְׁתַּתְּאוּשֵׁשׁ בְּקַלּוֹת,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח רֹצֵד.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִלְיָחוֹת, כ"ה אֱלוּל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו נְצַח.

אֶת הַשְּׁעוֹר שֶׁל הָעֶרֶב "תְּקוּנֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה", שְׁלַחְתִּי דְרָךְ דְּאֵר
אֶלְקָטְרוֹנִי, וְתִקְבְּלוּ אֶת זֶה מִשָּׁם.

אֵין אַתָּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדַל הַזְּכוֹת שֵׁישׁ לְכֶם מֵה
שְׁעֵשִׁיתֶם בְּשָׁנָה זוֹ, יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד נִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְשִׁיחֵיָּה לְכֶם רַק כָּל טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח רֹצֵה.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִלְיָחוֹת, כ"ה אֱלוּל ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו.

הנה באו מים עד נפש, וכבר לא יכלתי לסבל יותר מבנכם ...
והצרכתי לשלח אותו חזרה, והוא יגיע עם טיסת אל-על בשעה
12.00 בצהריים, נא לחפות לו שם.

מה אמר לכם! הוא היה פה תשעה חודשים, ועברתי אתו
תשעה חודשי עבוד, פשוטו כמשמעו, ואם אשה עוברת תשעה
חודשים כף, אף פעם לא תראה פני גיהנום, מה שסבלתי ממנו רק
הקדוש-ברוך-הוא יודע, אבל עד פה וכו', אמרתי לכם כל הזמן,
שאני סבלן וסובל אבל עכשו הגיעו מים עד נפש, ולכן
שלחתי אותו חזרה.

כמוכן שְלוּיְתִי אֶת הַכֶּסֶף, וְלִקְחֹתִי צ'ק דְחוּי עַד יוֹמִים אַחַר
ראש השנה, ולכן תעשו עמי חסד ותשלמו לי את החוב, שעלה
חמש-מאות ושלשים דולר. אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא,
שעל-ידי התפלה תפעלו שהבן הזה יחזיק מעמד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי,
שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כח רצו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסליחות, כ"ה אלול ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הקור לי
מאד ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מצטער לשמע בצערך הקשה וכו', עם כל זאת
לדעתי, כל מה שדברתי אתך בטלפון תקבל את זה וכו', אף שזה
כואב מאד לראות אמא במצב כזה וכו', עם כל זאת לא פדאי לוותר
על הנסיעה לציון רבנו ז"ל בשום פנים ואופן, כי מה שתפעל שם
לא תפעל בשום מקום, כי בד' אמות האלו יכולים לפעל בראש
השנה, ובפרט השנה שאשתך צריכה ללדת, אפה מכרח להיות על

ציון רבנו ו"ל בכל מחיר, ולבקש הרבה שהכל יעבר בקלות בלי
 בעיות ובלי סבוכים, ושאתה תהיה בריאה, ושהילדים יהיו
 בריאים, ושתגמרו עם הבניה, ושהיה לכם רק טוב בחיים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי
 שאני מבקש בערך תמיד.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה, שגרמת לי
 בענין הדירה, ממש "בצר הרחבת לי" (תהלים ד, ב), נתקנים אצלי
 הפסוק הזה, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שאזכה סוף כל
 סוף לבוא לגור שם ביבנאל, ואצל הקדוש-ברוך-הוא הכל יכול
 להיות, פה בארצות-הברית זה רק תחנת בינים.

הנה הצרכתי לשלח את ... חזרה אחר שדברתי עמך, כבר אין
 לי כח יותר פשוט הנצתי לגיל שיבה, ואין לי כח יותר לגדל ילד
 מפרע, והיות שנתתי לסוכן הנסיעות צ'ק דחוי ליומים אחר ראש
 השנה והוא מאמין לי, לכן אם אתה יכול להוציא מהם את הכסף
 — מה טוב ומה נעים, כי פשוט אין לי פרוטה לפרטה, ונס שאחד
 שלם לי את הכרטיס, כך גם לי לא היה כרטיס.

הקדוש-ברוך-הוא ירחיב לאשתך, ושתרגיש טוב ושתוליד
 בקלות, ושתהיה רגילה לומר בכל יום שמות הצדיקים, ובזכות
 הצדיקים — הכל יעבר בקלות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כח רצו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסליחות, כ"ה אלול ה'תשנ"ט.

שלום רב אל ... תחיה.

קבלתי את הדיוח שיצאת להפצה מרכזת, בעבור המוסדות
 שלנו.

מה אמר לך! אין את יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך, פשוט הצלת את המוסדות שלנו, כי לצערנו הרב, עומדים לסגור תלמודי-תורה ובתי ספר חרדיים, על-ידי 'צאר' החנוף, והמון מוסדות כבר קרסו, ואנחנו נמצאים כבר במצב קשה, ולכן בזה שיצאת עבור מוסדותינו, בזכות זה הקדוש-ברוך-הוא יתן לך שנה טובה ומתוקה, שנה של אשר וכל בה, ושיהיה לך כל טוב בחיים, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות, וכודאי אתפלל בעבורך אצל ציון רבנו ז"ל.

ממש הצלת אותי, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שאחר החגים נצרך יחד את ההפצה מרפזת, הן בעבור המוסדות שלנו, והן בעבור בנין הבית-מדרש, פי אנחנו צריכים להתקדם יחד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך שנה טובה ומתוקה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כח רחצ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסליחות, כ"ה אלול ה'תשנ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל פלליות נשות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהן ישרה שכינתו תמיד, וישמרן ויצילן מפל צרה וצוקה, מפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהן, אמן.

אני מאד מאד מבקש את כל נשות אנשי שלומנו; הנה נכנסו עתה ימי אלול, ימי התשובה. אשר אלו ימים קדושים מאד, ימים שיכולים לפעל בהם אצלו יתברך כל אשר רוצים, אם רק ידעו איך לנצל ימים אלו, אשר הם ימי רצון. פי בימים אלו עליה משה רבנו

אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּהַר סִינַי, וַיֵּשֶׁב שָׁם אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה, לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן עַל עַם יִשְׂרָאֵל עַל שְׁעָשׂוֹ אֶת הָעֲגֹל, וְהִתְחַנֵּן לוֹ יִתְבַּרַךְ, שְׂיִמְחַל לָעַם יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר לֹא עָשׂוֹ אֶת זֹאת בְּרָצוֹן, אֲלֹא בְּעֻטִּים שֶׁל יַעֲרֹב-רֹב שְׁגָרְמוּ מֵהַ שְׁגָרְמוּ. וְאַרְבָּעִים יוֹם עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים הָיָה בַּשָּׁמַיִם, עַד שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מָחַל לָעַם יִשְׂרָאֵל, וְנָתַן לָהֶם אֶת הַתּוֹרָה מִחֻדָּשׁ. בְּשִׁבִיל זֶה אָלוֹ הַיָּמִים נִקְרָאִים יָמֵי רָצוֹן, כִּי מִשָּׁה רַבְּנוּ עָלָה לַשָּׁמַיִם לְבַקֵּשׁ עַל עַם יִשְׂרָאֵל שְׂיִמְחַל לָהֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְעַלֵּינוּ בְּיָמִים אֵלּוֹ לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיִמְחַל לָנוּ.

שָׁמְעוּ נָא אֵלַי, וַיִּשְׁמַע אֶתְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; בְּקַבְּלַת הַתּוֹרָה כְּתוּב (שְׁמוֹת יט, ב): "וַיִּחַן שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הַהָר", אוֹמֵר רַש"י: כְּאִישׁ אֶחָד בְּלֵב אֶחָד; הֵינּוּ שֶׁהִיָּתָה בִּינֵיהֶם אַחֲדוּת גְּדוּלָּה, אַף שֶׁלְּפָנֵי-כֵן הָיוּ בִּינֵיהֶם מְרִיבוֹת, אַף קִדְּם קַבְּלַת הַתּוֹרָה הַתְּאֲחָדוּ יַחַד, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן בְּרָגַע הֶאֱחָרוֹן בָּא הַסֵּמ"ך-מ"ם וְגַרְם שְׂיַעֲשׂוּ אֶת הָעֲגֹל, וְכִשְׁמִשָּׁה רַבְּנוּ רָאָה שְׁעָשׂוֹ יִשְׂרָאֵל אֶת הָעֲגֹל, לָקַח אֶת הַלּוּחֹת וּשְׂבָרָם, וְאָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "יִישֵׁר כַּחַ עַל כָּף. מַה מְרַמְזֵת שְׂבִירַת הַלּוּחֹת? אֲלֹא חֲטָא הָעֲגֹל, אוֹמֵר רַבְּנוּ וַיִּלְ (לְקוּטִי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סב) הָיָה, שְׁעָשׂוֹ מְמַצֵּעַ בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאָמְרוּ עֲלֵיו (שְׁמוֹת לב, ח): "אֵלֶּה אֲלֶהֶיךָ יִשְׂרָאֵל", שֶׁזֶּה עֲבוּדָה זָרָה גְּמוּרָה, כִּי אֵין דְּבָר כְּזֶה מְמַצֵּעַ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. רַבְּנוּ וַיִּלְ אוֹמֵר (לְקוּטִי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רנח), שְׂכַשְׂמָא מִינֵיהֶם בְּצַדִּיק בְּלֵי דַעַת, יְכוּלִים לְבוֹא לְקַלְקוּלִים רַבִּים, לְמָה? כִּי אִם עוֹשִׂים מִהַצַּדִּיק מְצִיאוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה יְכוּלִים לְבוֹא לְיַדֵּי חֲטָא הָעֲגֹל, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן. מַה זֶה אֲמוּנָה עִם דַּעַת? צְרִיכִים לְדַעַת, שֶׁהַצַּדִּיק הוּא הַשְּׂדֵךְ, מִשְׂדֵּךְ נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְאַכִּיָּהוּן שְׂבִשְׂמִים, כְּמוֹ שְׂאוֹמֵר רַבְּנוּ וַיִּלְ (לְקוּטִי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן פט), שֶׁהַצַּדִּיק הוּא הַמְּשַׁדֵּךְ כָּל הַשְּׂדוּכִים, כְּמוֹ שְׂכַתוּב (מְלָאכִי ב, ז): "כִּי שִׁפְתֵי כֹהֵן יִשְׁמְרוּ דַעַת וְתוֹרָה יִבְקָשׁוּ מִפִּיהוּ", רְאִישֵׁי תִבּוֹת שִׂידוּךְ; וְדוֹרְשִׁים עַל זֶה: אִם הָרַב דּוֹמָה לְמְלָאךָ הַנְּיָ"ה צְבָאוֹת, אֲזִי תוֹרָה יִבְקָשׁוּ מִפִּיהוּ. נִמְצָא, שְׂכַל עֲנֵן הַצַּדִּיק — שֶׁהוּא שְׂדֵךְ, מְקָשֵׁר בֵּין נִשְׁמוֹת

יִשְׂרָאֵל לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אָבֵל אָסוּר לַעֲשׂוֹת מְצִיאוֹת מֵהַצְדִּיק בַּעֲצָמוֹ, הַצְדִּיק בְּטֵל וּמִבְטָל לְגַמְרֵי לְאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, אִין לְנוּ מִשָּׁג לְגַמְרֵי מַה זֶה צְדִיק, וְכִמּוֹ שְׂאוּמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רמג), שֶׁהַצְדִּיק — מַה שֶּׁהוּא יוֹתֵר גָּדוֹל, אִין רוֹאִים אֲצֵלוֹ כְּלוּם. וּמִסְבִּיר אֵת זֹאת: הֵינּוּ כְּפִי שֶׁשְׁלֵמַה הַמְּלֶךְ חִבֵּר שְׁלֵשָׁה סִפְרִים: מְשָׁלִי, קִהְלֵת וְשִׁיר הַשִּׁירִים; מְשָׁלִי וְקִהְלֵת מְלֵאֵי יִרְאַת שָׁמַיִם, וְרוֹאִים שֶׁם קִדְשָׁה וְטִהְרָה, וּבִסְפָר שִׁיר הַשִּׁירִים אִין נִמְצְאוֹת שֶׁם תִּבְתַּ קְדוּשׁ וְטִהוֹר, וְנִרְאָה כְּשִׁירֵי אֶהְבָּה, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (יְדִים): כָּל הַשִּׁירִים קִדְשׁ, וְשִׁיר הַשִּׁירִים קִדְשׁ קִדְשִׁים; הַכִּיצַד? אֵלֶּא הַצְדִּיק כָּל-כָּף גָּדוֹל, שְׁכָל מַה שְׁיוֹתֵר נִכְלָל בְּהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִין לְנוּ מִשָּׁג בּוֹ, וְלִכֵּן צָרִיךְ לְהִזָּהֵר מְאֹד לֹא לְדַבֵּר עַל הַצְדִּיקִים, שֶׁעֲלוּלִים לְקַבֵּל עַל-כָּף עֲנֹשׁ כְּבֵד מְאֹד. וּמִי שְׁיִוָּדַע שֶׁפָּגַם בַּצְדִּיק, עָלָיו לְבוֹא וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ סְלִיחָה, שְׁלֵא תִפְגַּע בּוֹ מֵדַת הַדִּין. כִּי עָלֵינוּ לְדַעַת, שֶׁהַצְדִּיק הוּא רַק הַשְּׂדֵכָן, שְׁזֵהוּ רְאֵשֵׁי תִבּוֹת: "כִּי שְׂבִיר דְּלִתוֹת נִחְשֶׁת" (תְּהִלִּים קז, ז), הוּא שׁוֹבֵר הַדְּלִתוֹת שְׂאָדָם גְּרַם לְבָנוֹת בֵּינוּ לְבֵינוּ יִתְבָּרַךְ; הֵינּוּ הָאָדָם עַל-יְדֵי חֲטָאֵיו הַמְרַבִּים, גְּרַם שֶׁתְּהִינֶנּה מְחִיצוֹת שֶׁל בְּרוֹל בֵּינוּ לְבֵינוּ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן הַצְדִּיק, וְשׁוֹבֵרָן. שְׁזֵהוּ רְאֵשֵׁי תִבּוֹת: שְׂדֵכָן — "כִּי שְׂבִיר דְּלִתוֹת נִחְשֶׁת". הַצְדִּיק שׁוֹבֵר אֵת כָּל הַמְּחִיצוֹת שֵׁישׁ בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל לְאַבְיֵהֶם שְׁבַשְׁמִים, וּמַגְלֶה לְכֻלָּם, אֲשֶׁר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין וּבִתּוֹף כָּל עֲלָמִין, וְאִם מְאַמְיָנִים בַּצְדִּיק בְּצוּרָה כְּזוֹ, אֶף פַּעַם לֹא יְבוֹאוּ לְכֻלֵּל טְעוֹת, וְלֹא יַעֲשׂוּ מְצִיאוֹת מֵהַצְדִּיק. כְּשֶׁחֲטָאוּ בְּחֲטֵא הָעֲגָל, עָשׂוּ מְצִיאוֹת מֵהָעֲגָל, וְכִשְׁבָּא מִשָּׁה רַבְּנוּ, וְרָאָה מַעֲשֵׂי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל, שֶׁעָשׂוּ מְצִיאוֹת מִדְּבַר גִּשְׁמִי, שֶׁהִפְרִידוּ בֵּינָם לְבֵין הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֵלֵךְ וְשָׁבֵר אֵת הַלּוּחוֹת, לָמָּה? כִּי קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְאוֹרִיתָא וְיִשְׂרָאֵל — חַד הוּא (זֵהר אַחֲרֵי עג:), וְאִם עִם יִשְׂרָאֵל הִפְרִידוּ בֵּינֵיהֶם לְבֵינוּ יִתְבָּרַךְ, אָז לֹא צָרִיכִים תּוֹרָה, וְעַל-כֵּן שָׁבֵר אֵת הַלּוּחוֹת. וְאֶף שְׁהִיתָה אַחֲדוֹת בְּתַחֲלָה, אָבֵל בְּזֵה שֶׁעָשׂוּ אֵת הָעֲגָל, בְּזֵה הוֹכִיחוּ שֶׁנְּעַדְרָה מֵהֶם הָאֲחֻדוֹת.

כְּמוֹ-כֵן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל-כֵּן! הִנֵּה בָּא חֲדָשׁ מְלֵא רַחֲמִים, מְלֵא יְשׁוּעוֹת, שְׂיֻכּוֹלִים לִפְעַל בּוֹ אֲצַל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. הִבֵּה תִנְצְלָנָה אֶת הַחֲדָשׁ הַזֶּה, לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל מַה שְּׂאִתָּן צְרִיכוֹת, אֵינְכֶן יְכוּלוֹת לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מַה הַמְּלִים, הַדְּבוּרִים, הַתְּחִנּוֹת וְהַבְּקָשׁוֹת שֶׁלְכֶן עוֹשִׂים בְּשָׁמַיִם, כִּי אִם הֵייתֶן יוֹדְעוֹת, תְּמִיד הֵייתֶן מְבַקְּשׁוֹת מִלְּפָנָיו יְתָבְרָךְ, וּבִפְרָט שֶׁהֵייתֶן הוֹלְכוֹת לְקַבְּרוֹת צְדִיקִים, לְבַקֵּשׁ כָּל צְרִיכְכֶן בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵי-נְיֻוֹת גַּם יַחַד. אָבֵל זֶה תְּלוּי בְּאַחֲדוּת וּבְאַהֲבָה. אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רֵל"ט), שֶׁלְכֶן הָאָר"י הַקְּדוֹשׁ תִּקַּן לְקַבֵּל עַל עַצְמוֹ מִצְוֹת "וְאַהֲבַת לְרֵעֵךְ כְּמוֹךְ" קִדְּם הַתְּפִלָּה, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהַתְּפַלֵּל, אִם אֵין אַהֲבָה וְאַחֲדוּת בֵּין נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

לְדַאֲבוּנֵנו הָרַב, הַגְּלוּת חֲמוּרָה מְאֹד, עִם יִשְׂרָאֵל סוּבְלִים מְאֹד בְּגִשְׁמֵי וּבְרוּחֵי בְּכָל הָעוֹלָם, מְקוּיִם וּמְצַפִּים שֶׁהַשָּׁנָה הַבָּאָה עֲלֵינוּ לְטוֹבָה תִּהְיֶה לָנוּ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתֻקָּה, אָבֵל כְּתוּב בַּיָּהֳרָה: עַל-יַדֵּי בִי כְּנִישְׁתָּא חֲדָא יִיתִי פּוֹרְקָנִיָּה; עַל-יַדֵּי בֵית-הַכְּנֶסֶת אַחַד — תְּבוּא הַגְּאֻלָּה, מִי יוֹדֵעַ אִם זֶה לֹא הַבֵּית-הַכְּנֶסֶת שֶׁלָּנוּ; וְאִם נִתְאַחַד יַחַד, נַעֲזֹר זוֹ לְזוֹ, נַחֲזֹק וְנַעֲזוּד וְנִאֲמִץ זוֹ אֶת זוֹ, עַל יְדֵינוּ תְּבוּא הַגְּאֻלָּה.

עַל-כֵּן רְאִינָה לְהִתְאַחַד יַחַד. אֵל תִּתְּנָה שְׂיֻסִּיתוֹ אֶתְכֶן נִגְדַּת בֵּית-הַסֵּפֶר. אֶת בֵּית-הַסֵּפֶר הַקְּמַתִּי עִם דָּם מִמֶּשׁ, דָּמִים — תְּרַמִּי מִשְׁמַע; הֵייתָ לִי שְׂפִיכוֹת דָּמִים, הָיוּ לִי בְּזִיוּנוֹת, עֲגַמַת נֶפֶשׁ, וְגַם עָלָה לִי מִכֶּסֶפִי הוֹן רַב, שְׁלוּיִתִי מִשָּׁךְ הַשָּׂנִים עֲשָׂרוֹת אֶלְפֵי דוּלָרִים, אֲשֶׁר הַמֶּנֶפֶ"ל שֶׁל הַיּוֹם, אֵינּוּ יוֹדֵעַ אֶת כָּל הַהִשְׁתַּלְּשְׁלוֹת. אָבֵל בְּרוּךְ הַשֵּׁם, הוּא עוֹשֶׂה עֲבוּדָה קְדוֹשָׁה וְטוֹבָה, בְּנֻדָּאֵי פִּה וְשֵׁם יֵשׁ עָלָיו בְּקִרְתָּ, אָבֵל הוּא מוֹסֵר נַפְשׁוֹ, פָּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ. כִּידוּעַ, כָּל הַתְּלַמּוּדֵי-תוֹרָה וּבְתֵי-הַסֵּפֶר הַדְּתִיִּים וְהַחֲרָדִיִּים מְצוּיִים עִתָּה בְּצַרּוֹת גְּדוּלוֹת מְאֹד, כִּי עָלָה שְׁלִטוֹן הַרְשָׁע, וּמִנּוּ 'צָאֵר' הַחֲנוּף רָשָׁע מְרָשָׁע, הַרוּצָה לְסַגֵּר אֶת הַיְשִׁיבוֹת. וְהַעֲקָר מַה שֶּׁלְקַח עַל עַצְמוֹ, לְנַעַל אֶת כָּל הַתְּתִי"ם וּבְתֵי הַסֵּפֶר הַשְּׂיֻכִּים לְחֲרָדִים. וְלָכֵן לֹא בַחֲנָם שֶׁהַמֶּנֶפֶ"ל שֶׁלָּנוּ בְּלַחֲץ, כִּי אֵינּוּ יוֹדֵעַ מַה וְאֵיךְ יִהְיֶה, כִּי צִדַּד יִשְׁלַמוּ לְמַלְמָדִים וְלַמּוֹרֹת? ! כָּל הַנְּטֵל נוֹפֵל עָלָיו! וְצְרִיכִים לְדוּנּוֹ לְכַף זְכוּת, וְאַבְקֵשׁ

את כל אנשי שלומנו — הן הגברים והן הנשים לדונו לכף זכות, הוא השליח שלי, ומוציא מן הכח אל הפעל את רצוני, פה ושם ישנם מתקוממים — זה חלק מהקהלה, זה חלק מהגלות, אם היינו יחד באהבה ובאחדות, בשכם אחד, ורוצים לפרח בצותא, ומראים להקדוש-ברוך-הוא, שיש קהלה בה מתאחדים יחד באחדות אחת — היתה כבר הגאולה, אבל עדין לא הגענו לזה, אף אני בן רוצה להראות להקדוש-ברוך-הוא, שיש דבר כזה, ועל אף שיש כמה שועלים קטנים מחבלי כרמים, אל תשמנה לב, ואני מבטיח לכן, מצוה הכי גדולה אפן עושות כאן! וכמה ימי שנותינו בהם? שבעים שנה, וכמה נותר עוד לחיות? ! על-כן כל מורה המלמדת כאן, זכותה בשמים — מי ישורנו? ! יש לה זכות האמהות הקדושות: שרה, רבקה, רחל ולאה, שגם הן באו למדבר שמים, וחנכו את הבנות ליראת שמים, כמו-כן המורות ב"בית-פיגא" — זכותן גדולה בשמים — אין לתאר ואין לשער כלל, כמו האמהות הקדושות, ואני אומר דבר זה עם לב חזק.

ולכן אני נותן למורות תודה רבה, על הזכות שיש לכן להיות מורות בבית-ספר קדוש כזה, שמלמדים בו את הבנות רק אמונה בהקדוש-ברוך-הוא, מדות טובות, חסד וצדקה, לעזר אחת לשנייה, והעקר — להכין אותן, שתוכלנה להתחתן ולהקים בתים.

חסדי השם יתברך, הקדוש-ברוך-הוא עזרני, שאלו הבנות שציתו אותי והתחתנו, הקימו בתים לתפארה, והן חקוקות בפנימיות לבבי, והן הבנות שלי ממש, פשוטו כמשמעו, כמו השלש בנות שלי, אני מרגיש שהבנות שלמדו בבית-ספר שלי "בית פיגא", הן כבנותי ממש. ואני מבקש בכל יום מהקדוש-ברוך-הוא, שתהיה להן הצלחה. בנדאי התחתנו, וישנן קשוי פרנסה, אשר זה דבר מצוי בכל מקום בעולם אצל כל הזוגות, והסבה שאין פרנסה, אומר רבנו ז"ל, שישנם שוחטים שאינם הגונים, וגורמים להאכיל את עם ישראל טרפות ונבלות, ולכן נעדרת פרנסה מעם ישראל. על-כן מגיתי שוחט את ר' ... גרו יאיר, ומשגיח ר' ... גרו יאיר, והייתי רוצה שיאכלו רק מהשחיטה שלו וההשגחה הזו, וברוך

השם, האברך היקר ר' ... גרו יאיר, לקח את הענינים לידיים, וזה מצליח מאד, יש בשר בשפע, כל הסוגים וכל החלקים, טרי וערב וערוף כהלכה. ומי שיאכל בשר זה — תהיה לו פרנסה בשפע, וכל העומדים על המלאכה, לעזר להצלחת השווק וכו' — הקדוש-ברוך הוא יברכם בכל מיני ברכות. איננו יכולים ללכת — לא לזמן ולא לשמאל, לא לנטות מדברי רבנו ז"ל, אם רבנו ז"ל אומר, שאין פרנסה מפני השוחטים שאינם מהגנים, אזי עלינו לערוף חשבון — האם אנו קונים הבשר הנ"ל? אוכלים הבשר הנ"ל, שנשחט על-ידי שוחט ירא שמים, ומשגח בהשגחת רב ירא שמים. ואף שעולה יותר, אבל אנו בטוחים שאוכלים בשר כשר בתכלית ההדור.

על-כל-פנים מה שאני מבקש אתכן, הקדוש-ברוך הוא עזרני במסירות נפש הכי גדולה להקים את "בית פיגא", בית-ספר לבנות, ששם מחנכים את הבנות לאמונה בהקדוש-ברוך-הוא, לדבר אליו יתברך, להתמודד בתיים, שתוכלנה להתחתן בגיל צעיר, בקדושה ובטהרה, שלא תדענה מה זה חטא. אזי אני נותן תודה למורות שהתחילו את השנה, ואני מאחל להן, שתהיה להן הצלחה גדולה בשנה זו, ותכנסנה את כל כחן ומחן בבנות, ולכל תסתפלנה על שום חלישות הדעת, כי אם יש להן חלישות הדעת — סימן שהן עושות עבודה קדושה, ואני מבטיחן, שהקדוש-ברוך-הוא יתן להן פרנסה בשפע, אשר הן עושות עבודת הקדש, כשרה, רבקה, רחל ולא, אמותינו הקדושות, פשוטו כמשמעו. ואבקש את כל ההורים, שישתפו פעלה עם המורות, ובפרט האמהות — תהינה בקשר מתמיד עם המורות. אתן יודעות שהבנות צריכות שמירה גדולה בעתים הללו, כי חכמינו הקדושים אומרים (שבח לג): נשים דעתן קלה, ולכן צריכות הבנות יותר שמירה, די בתפוח רקוב אחד אשר עלול להרקיב את כל התפוחים, די בבת אחת מקלקלת, וכבר הרסה את כל הבנין. תשמרנה על בנותיכן שלא תדברנה נגד הצדיק ונגד בית-ספר, כי אם מדברים נגד בית-ספר — מדברים נגדי. אם יש לתקן משהו, הבה נדון בצותא ובכבוד ראש; הנה מה שהיה, אבל

עֲתָה הַמְנַהֵלֶת בְּבֵית-הַסֵּפֶר הַיָּא הַגְּבֵרֶת ... תַּחֲיָה, וְהִיא עוֹשֶׂה עֲבוּדָה קְדוּשָׁה, הִיא שְׁלִיחָתִי, וּמָה שְׁעוֹשֶׂה זֶה עַל דַּעְתִּי, וְאִם יִשְׁנֹם הַיּוֹרִים שִׁישׁ לָהֶם אִיזוֹ הָעֶרְהָ, אֲבַקֵּשׁ אוֹתָם לְהַעִיר, וְנִשְׁמַע הָעֲרָתָם וְנִתְקַן אֶת הַמַּעֲוֹת בְּמִדַּת הַצֶּדֶק. סוֹף כָּל סוֹף אָנוּ בְּשֵׁר וְדָם, וְגַם אָנוּ עֲלוּלִים לְטָעוֹת. אִךְ אֲנִי רוֹצֶה רַק אֶת הַטּוֹב שֶׁל הַבְּנוֹת שְׁלָנוּ, אֲנִי רוֹצֶה שְׂיִהְיֶה לָכֵן נַחַת מִבְּנוֹתֵינוּ, הַבְּנוֹת שְׁלָכֵן הֵן הַבְּנוֹת שְׁלִי, וּכְמוֹ שְׁאֲנִי רוֹצֶה לְרְאוֹת נַחַת מִבְּנוֹתִי, כֵּן אֲנִי רוֹצֶה לְרְאוֹת נַחַת מִבְּנוֹתֵינוּ, וְאֲנִי בְּטוֹחַ, שֶׁכָּל הַבְּנוֹת שְׁלָנוּ שְׁלֹמֹדוֹ בְּבֵית-הַסֵּפֶר שְׁלָנוּ "בֵּית פִּיגָא" וְהִתְחַתְּנוּ, הֵן הֵכִי מְאֹשְׁרוֹת, קִשְׂיִים עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד בַּחַיִּים, אָבֵל אֵלּוּ שֶׁהִתְחַנְּכוּ בְּבֵית-סֵפֶר שְׁלָנוּ, יוֹדְעוֹת אִיךְ לְהִתְמוּדָד עִם הַקִּשְׂיִים, אֲפֹלוּ בְּגִיל צָעִיר, וְאֲדַרְבָּהּ, זוֹ גְּדֹלַת בֵּית סֵפְרָנוּ, שְׁמֵלְמָדִים אֶת הַבְּנוֹת, פִּיצַד לְהִתְמוּדָד עִם הַבְּעִיּוֹת בַּחַיִּים.

וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ מְאֹד אֶת כָּלֵךְ שְׁלֹשֶׁה דְּבָרִים:

א. תְּכַבְּדֶנָּה וְתִיקַרְנָה, תִּשְׁמַחְנָה וְתַעֲוֹדְדֶנָּה אֶת הַמּוֹרוֹת, הֵן הַשְּׁלִיחוֹת שְׁלִי, הֵן עוֹשׂוֹת עֲבוּדַת הַקֶּדֶשׁ, וְהֵן עוֹבְדוֹת מְמֹשׁ בְּפְרוּטוֹת, וְעוֹשׂוֹת אֶת זֹאת לְשֵׁם שָׁמַיִם, וּכְבוֹדֵי הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַם שְׁכָרָן בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּמְכַל שְׁכָן בְּעוֹלָם הַבָּא.

ב. תַּחֲזוּקְנָה עֲצָמָךְ בַּיַּחַד בְּאַהֲבָה, תַּעֲזֹרְנָה זוֹ לְזוֹ כְּכֹל יְכַלְתְּכֵן, וּבְזֶה שֶׁתִּתְאַחַדְנָה יַחַד, תִּרְאִינָה נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְכֹרֶט בְּקִהְלָה שְׁלָנוּ. וְזֹאת עֲלִיכֵן לְדַעַת, מִשְׁפָּחָה אַחַת עוֹזְבֶת — אֵין מָה לְחַשֵּׁשׁ, אֲנִי מְבַטֵּיחְכֵן — עַל כָּל מִשְׁפָּחָה שְׁתַּצָּא, תַּכְנִסְנָה עֶשֶׂר מִשְׁפָּחוֹת אַחֲרוֹת! עַל-כֵּן אֵל לְהַבְהִיל מְכַף שְׁמִשְׁפָּחָה אַחַת יִצָּאָה, בְּמִילָא הִיְתָה בְּעִתִּית, וְאֵינְנוּ צְרִיכִים קִהְלָה שֶׁל בְּעִתִּיִים, אֵינְנוּ צְרִיכִים מִשְׁפָּחָה שִׁישׁ בָּהּ אֵלִימוֹת וְעֲצָלוּת וְכוּ'.

ג. כָּל הַחֹדֶשׁ הַזֶּה תַּעֲסֻקְנָה בַּתְּפִלָּה, בַּתְּשׁוּבָה וּבְצִדְקָה. לְהִתְפַּלֵּל הַרְבֵּה אֵל הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, לְבַקֵּשׁ בְּכֹל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל צְרָכְכֵן, וְאִם אַתָּן יְכוּלוֹת לְנַסֵּעַ מִפְּעַם לְפַעַם לְקַבְּרוֹת צְדִיקִים — אֲשַׁרִּיכֵן וְאֲשַׁרִּי חֲלָקְכֵן! כִּי שָׁם הַתְּפִלוֹת מִתְקַבְּלוֹת לְרַחֲמִים

וּלְרַצוֹן. תַּחֲזֹרְנָה בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל כָּל אֲשֶׁר עָשִׂיתָן כָּל הַשָּׁנָה, וְתַעֲסִקְנָה בַּצְדָקָה — לְהַפְיִץ אֶת הַחֻבְרוֹת, כִּי עֲכָשׂוּ נֹסְעִים בְּכָל הָאָרֶץ לְקַבְרוֹת צְדִיקִים, אִתָּן יְכוּלוֹת לִפְגַּשׁ שֵׁם מֵאוֹת וְאַלְפֵי אֲנָשִׁים, תִּפְּצוּ בִּינֵיהֶם אֶת הַחֻבְרוֹת, אֵינְכֶן יְכוּלוֹת לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מֵהַ חֻבְרוֹת הָאֵלוּ עוֹשׂוֹת, וְזוֹ הַמְצָאָה הַכִּי גְדוּלָה — לְקַרֵּב יְהוּדִים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וּלְסִיּוּם — לֹא שִׁכַּחְתִּי אֶת הַמַּעֲוֹן. אֵין בְּפִי מַלִּים לְהוֹדוֹת לְכָל צְנוֹת הַמַּעֲוֹן. בְּרֹאשׁ וּבְרֵאשׁוֹנָה אָנִי רוֹצֵה לְהוֹדוֹת לְמִשְׁפַּחַת ... שְׁאִפְשְׂרוּ לָנוּ לְהִתְרַחֵב. לְצַעֲרֵנוּ הָרַב, עַדִּין אָנוּ בְּדִירָה פְּרָטִית, וְאֵין לָנוּ מִבְּנֵה מִשְׁלָנוּ, אֲשֶׁר זֶה מִסֻּדוֹת הַגְּלוּת, אֲבָל תִּזְכְּרוּ הַיּוֹם אֶת דְּבָרֵי, שֶׁתִּהְיֶה לָנוּ קְרִיַת חֲנוּפָה. הַגַּם שָׂזָה נִרְאָה כַּחֲלוּם, אֲבָל יִתְגַּשֵּׁם, יִהְיוּ לָנוּ מִבְּנֵי קִבְעַ לְמַעֲוֹן, לְגַנְיִם, לְבֵית הַסֵּפֶר וְלִתְלֵמוּד תּוֹרָה. וְתִהְיֶה שֵׁם בְּרִיכַת שְׁחִיָה עֲנֻקִית, וְשֶׁאֵר צָרְכִים שְׁמוּסְדוֹת זְקוּקִים לָהֶם. יָבוֹא הַיּוֹם לָזֶה, בְּוֵדָאֵי אֲבָקֶשְׁכֶן לְהִתְפַּלֵּל, וְעַל-יַדֵי תִּפְּלֶה יִתְגַּשֵּׁם מֵהַ שְׁיֹתֵר מֵהַר. אֲבָל בְּוֵדָאֵי מְגִיעָה תּוֹדָה רַבָּה לְמִשְׁפַּחַת ... שְׁדָאָגָה לְהִתְרַחֵב הַמַּעֲוֹן. וְכֵן מְגִיעָה תּוֹדָה רַבָּה לְגַבְרַת ... הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְכֵן תּוֹדָה רַבָּה לְגַבְרַת ... שְׁמַחֲלִיפָה אוֹתָהּ כְּרַגַע, וְכֵן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִבְרַךְ אֶת כָּל צְנוֹת הַמַּעֲוֹן, הַגַּבְרַת ... וְשֶׁאֵר נְשׂוֹת הַצְּנוֹת. הַמַּעֲוֹן הוּא יְסוּד לְכָל, הַכָּל מִתְחִיל עִם הַפְּעוּטוֹן וְהַמַּעֲוֹן, אִם הוּא יִהְיֶה תְּזוּק, הַהִמְשָׁךְ יִהְיֶה תְּזוּק. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֵן בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיכֶן.

וְעַלִּיכֶן לִידַע, אֲשֶׁר זֶה הִיְתָה עֲבוּדָתְךָ שֶׁל שְׁפָרָה וּפּוּעָה, שֶׁהִיוּ מִשְׁפָּרוֹת אֶת הַיָּלֵד וּפּוּעוֹת אֵלָיו, שֶׁהֵן מַרְיָם וְיוֹכָבֵד, שְׁמִסְרוּ גִפְשָׁן בְּעַבּוּר הַתִּינּוּקוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל — הַפְּעוּטוֹן שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל, לְכֵן פָּרְעָה מְלֶךְ מִצְרַיִם אָרַב עֲלֵיהֶן מְאֹד מְאֹד. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בָּנָה לָהֶן בָּתִּים: בְּתֵי כְּהֵנָה וּבְתֵי לִוְיָהּ, לְכֵן כָּל הָעוֹבְדוֹת וְהַמְטַפְלוֹת בְּמַעֲוֹן, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֵן בְּתֵי כְּהֵנָה וְלִוְיָהּ, וְתִתְּבָרְכֵנָה מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ בְּתַפְלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי,

שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ שֶׁתִּצְלַחְנָה, וְתִהְיֶה לְכֵן שָׁנָה מְתֻקָּה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת. הַמֵּאֲחֵל לְכֵן בְּרֻכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח רִצְט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי בֵּין כֶּסֶה לְעֵשׂוֹר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂזָכִינוּ לַהֲיוֹת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶצֶל רַבֵּנוּ ז"ל, וְרֵאוּ לָנוּ לְשִׂמְחַת כָּל הַשָּׁנָה עִם זֶה, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַשָּׁנָה נִרְאָה נְסִים נִגְלִים פֶּה בְּיַבְנָאֵל, וְתִרְאוּ בָּמוּ עֵינֵיכֶם אִיךָ שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְיִתְרַבֵּה הַקְּבוּץ שֶׁלָּנוּ כִּהְנֶה וְכִהְנֶה וְכוּ' וְכוּ'.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, אֲשֶׁר אֶת פְּדִיּוֹן דְּמֵי הַכְּפָרוֹת לְחֻצוֹת לְשָׁנֵי חֲצָאִים — חֲצִי שְׁיִלֵךְ בְּעֵבֹר הַמוֹסְדוֹת שֶׁלָּנוּ, שְׁנִמְצָאִים בְּמִצְבַּ גְּרוּעַ וְכוּ', כָּמוֹ כָּל הַמוֹסְדוֹת בְּאֶרֶץ וְכוּ', אֲבָל לָהֶם יֵשׁ גּוֹאֲלִים וְלָנוּ אֵין, וְחֲצִי בְּעֵבֹר בְּנִין בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ שֶׁלָּנוּ, שֶׁעֲדִין אֲנִי חָיֵב עַל זֶה חוֹבוֹת, וְהַבְּטַחְתִּי לְשָׁלֵם אֶת זֶה כִּפְמָה שְׁיִוָּתֵר מֵהָר, וְאֶהְיֶה לְכֶם אֲסִיר תוֹדָה אִם תַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי.

נָא וְנָא רְאוּ לְקַבֵּל עַל עֲצֻמְכֶם מֵהַיּוֹם וְהִלָּאָה כָּל יוֹם וַיּוֹם לְהַתְּבוֹדָד אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֲפֹלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְלִסְפֹּר לוֹ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם, כִּי בְּאֵמֶת אֵין לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כָּמוֹ שֶׁדְּבַרְנוּ מִזֶּה הַרְבֵּה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִזְכֶּה לְגִלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת הַצְּדִיק בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם חֲתִימָה טוֹבָה...

כח ש.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי בֵּין פֶּסַח לְעֶשׂוֹר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲנִיחָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אם זה כמו שאת כותבת, שֶׁבָנָךְ ... גֵּרוֹ יָאִיר, אֵינּוּ מִפְּרִיעַ בְּכוּלָּל, וְאֵינּוּ מִפְּרִיעַ לִישִׁיבַת "דְּמָשֶׁק אֱלִיעֶזֶר", אִם יִחְזִיק מֵעַמֵּד חֲרָף שָׁלֵם עַד פֶּסַח, וְיִשְׁתַּפֵּר בְּהִתְנַהֲגוֹת שְׁלוֹ, אִז אֲנִי אֶקְבֵּל אוֹתוֹ חֲזָרָה בְּפֶסַח, אֲבָל אֲנִי מְאֹד מִפְּחָד, שֶׁלֹּא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן, וְהוּא יִפְרִיעַ גַּם לְשָׂאֵר הַבְּחוּרִים, כִּי אֲנִי מִפִּיר טוֹב אֶת בְּנֶךָ וְכוּ', הוּא הָיָה צָרִיךְ מִסְגֵּרַת לְחֻצֵי שְׁנָה, וְיֵשׁ בְּאַרְצָן מִסְגֵּרוֹת טוֹבוֹת, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה, שֶׁלֹּא יִפְרִיעַ לְבַחוּרִים בִּישִׁיבַת "דְּמָשֶׁק אֱלִיעֶזֶר", כְּמוֹ שֶׁהִפְרִיעַ פֹּה, כִּי אִז הוּא לֹא יוּכַל לְהִשָּׂאֵר שֵׁם אֶפְלוֹ שְׁעָה אַחַת, וְגַם יִהְיֶה לְלַעַג וְלִקְלָס לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלִכֵּן תִּשְׁקָלִי טוֹב אִם כְּדַאי לְהִחְזִיק אוֹתוֹ בִּיבְנָאֵל, וְזֶה מִכְרַח לְהִיּוֹת תַּחַת פְּקוּחַ תְּמִידִי, וְכֵן תַּחַת הַשְּׂגָחָתְךָ, כִּי אֲנִי מְאֹד מִפְּחָד שֶׁהַמְּכוֹת שִׁיקְבֵּל בְּבֵית יַעֲרָעְרוּ אֶת נַפְשׁוֹ, וְדִי לְמַכִּין.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּלָּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח שא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי בֵּין פֶּסַח לְעֶשׂוֹר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתּוֹכִיחַ אֶת עֲצָמְךָ עֲכָשׁוּ בַּחֲגִים,
 אִיךָ אַתָּה מִתְנַהֵג, וְאִיךָ הַדְּבֹר שְׁלֶךְ וְכו', וְעַם מִי אַתָּה מִתְחַבֵּר וְכו',
 וְכֵן לְגַבִּי הַלְּבוּשׁ שְׁלֶךְ, שְׁלֵא תַחְלִיף אֶת הַלְּבוּשׁ וְכו', וְאִם אָנִי אֶרְאֶה
 שְׁאַתָּה עוֹמֵד בְּכָל זֶה, אֲזִי שִׁיךְ שְׁתַּמְשִׁיךְ בִּישִׁיבַת "דְּמֶשֶׁק אֲלִיעֶזֶר",
 אַף אִם לֹא, יִהְיֶה הַהֲכָרַח לְסַלֵּק אוֹתְךָ מִשָּׁם, כִּי אָנִי לֹא אֶתֵּן
 שְׁתַּפְרִיעַ לִי בִישִׁיבָה, וְיֹתֵר טוֹב שְׁתַּכַּנְס לְמִסְגֶּרֶת.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה, שְׁתַּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדְךָ, כִּי תִּבְלֶה, עֲכָשׁוּ
 בְּאֵה קְבוּצָה שְׁלֵמָה שֶׁל בַּחוּרִים — שְׁמוֹנֶה בְּמִסְפָּר, וְכֻלָּם יִצְלִיחוּ
 בַּלְמוּד, כִּי לְקַחְתִּי מִגִּיד שְׁעוֹר נִפְלָא.

הַמְּאַחַל לְךָ חֲתִימָה טוֹבָה...

כח שב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ, עַל אֲשֶׁר טָרַחְתָּ בְּנִקְיוֹן הַדִּינָה שְׁלִי
 וְכו' וְכו'.

רְאִי לְהִתְחַזֵּק עֲכָשׁוּ לְפָנַי הַיּוֹם הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא יוֹם הַכַּפּוּרִים,
 וּבּוֹדְאִי יִמְחַל לְךָ הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַכֹּל, וּבּוֹכּוֹת מֶה שְׁעָשִׂית,
 יַעֲזוֹר הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֹנְכָה לְנִקּוֹת אֶת נִשְׁמוֹתֵינוּ, וְלְהַכְּנִס בְּיוֹם
 הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא נְקִיִּים בְּנִשְׁמֹתֵנוּ.

נָא וְנָא רְאִי לְבַקֵּשׁ מִהַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל מֶה שְׁאַתָּה צְרִיכָה,
 וּבּוֹכּוֹת זֶה תַּפְעָלִי יִשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ חֲשׂוֹבָה תְּפִלָּה.

הַמְּאַחַח לְךָ חֲתִימָה טוֹבָה...

כח שג.

בַּעֲזֶרֶת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי בֵּין פֶּסַח לְעֶשׂוֹר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ נֹצֵחַ.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, אִם אַתֶּם יְכוּלִים לְדַחוֹת אֶת הַנְּסִיעָה שֶׁל
בְּנֵיכֶם ... גְּרוּ יְאִיר, וְכֵן שֶׁל כָּל הַבְּחוּרִים, תִּכְףּוּ-וּמְיָד אַחַר סְכוּת, זֶה
דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, כִּי מֵה הֵם יַעֲשׂוּ פֹה כָּל הַחֵג, הֵן בְּעֵנֵן הָאֵכֶל, שְׂאֲנִי
מְחַלֵּק אֶת הַבְּחוּרִים שְׂיֵאכְלוּ אֶצֶל מְשַׁפְּחוֹת בְּחֵג, וְהֵן שְׂהַמְגִיד
שְׁעוֹר יִתְחַיֵּל רַק תִּכְףּוּ-וּמְיָד אַחַר סְכוּת, וְלִכֵּן הִיִּיתִי מְצִיעַ, שֶׁכָּל
הַתְּלַמִּידִים יָבוֹאוּ רַק אַחַר חֵג סְכוּת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ דְרַכְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְכֶם חֲתִימָה טוֹבָה...

כח דש.

בַּעֲזֶרֶת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת הָאֲזִינוּ, בֵּין פֶּסַח לְעֶשׂוֹר
ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, הַצְּמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַגָּה, תְּהִלָּה לְאֵל, אֶצֶל בְּנֵי ... גְּרוּ יְאִיר, נוֹלָדָה עֲכָשׁוּ בַת ל' מְזֹל
טוֹב", וּכְפִי הַנְּרָאָה לֹא אוּכַל לְהִיּוֹת עַל חֵג הַסְּכוּת בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה,
חֲשַׁבְנוּ כָּל הַזְּמַן שֶׁתִּלְדוּ שְׁבוּעִים לְפָנָי רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְלִכֵּן אֶתָּה לֹא
צָרִיךְ לְהַכְּנִס לְלַחֵץ.

אין מלים בפּי להודות לך על כל מה שְׁעֲשִׂיתָ עִמָּדִי עַד עַכְשָׁו, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאַזְכֶּה לְשֵׁלֶם לְךָ אֶת זֶה עוֹד בְּשִׂמְחֹת.

בְּעֵינַי שְׁתַּהֲיֶה בְּיוֹם הַקְּדוֹשׁ בְּאַשְׁקֵלוֹן, כְּדִי שְׁתַּהֲיֶה בְּעָרֵב יוֹם כּפּוֹר אֲצֵל הַקֶּבֶר שֶׁל הָאָמָא, זֶה דְּבַר טוֹב מְאֹד, וְשֵׁם תְּדַבֵּר מֵה שֵׁישׁ לְךָ לְדַבֵּר וּלְשִׁיחַ וּלְסַפֵּר עַל קִבְרָה וְכוּ', אָבֵל אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ, שְׁלֹא יִהְיֶה לְךָ רִגְשׁוֹת אֲשֶׁמָה כְּרַגַע, שְׁנֹסַעַת אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, כִּי אִם הֵייתָ יוֹדֵעַ אַחַד מִנֵּי אֵלֶיךָ אֲלֵפֵי אֲלֵפִים, וְרַב רַבֵּי רַבּוֹת וְכוּ' וְכוּ' וכו', מֵה זֶה רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְהִיּוֹת אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, לֹא הֵייתָ מְצַטְעֵר לְרַגַע, וַיֵּשׁ אֲצֵלֵי הַמּוֹן סְפוּרִים, אִיךָ שְׁאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְסֵרוּ אֶת נַפְשָׁם לְנֹסֵעַ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאוּמָן, וְאַתָּן לְךָ רַק דְּגָמָא אַחַת. הַרֵב הַחֲסִיד ר' אַבְרָהָם שְׁטְרֵנְהַאָרֵץ ז"ל, הִנִּיחַ אֶת אֲשֶׁתוֹ גּוֹסְסֶת לְפָנָי רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְשֵׁלֶם כְּסָף לְחִבְרָא קְדִישָׁא, שְׁאִם הִיא תִּסְתַּלַּק בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, שְׁיִוְכְלוּ לַעֲשׂוֹת אֶת הַקְּבוּרָה בְּיוֹם ב' דְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, כְּמוֹ שְׁתַּהַלְכָה, וְהוּא נֹסֵעַ לְמֵרוֹן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּבְאַמַּת אֲשֶׁתוֹ הִסְתַּלְקָה בְּיוֹם א' דְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְזֶה סְפוּר אַחַד, אִף שְׁאַיִנוּ דּוּמָה בְּכָלֵל, וְאַנִּי לֹא מִחֲזִיק מְזוּה, כִּי אֵינִי תַחֲלִיף לְרַבְּנוּ ז"ל, אִף-עַל-פִּי-כֵן כְּתַבְתִּי לְךָ, מֵה אָדָם עֲשֵׂה מְסִירוֹת נֶפֶשׁ לְהִיּוֹת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל, וְכָל זֶה אֲנִי כּוֹתֵב לְךָ, בְּשִׁבִיל לְהוֹצִיא מִמֶּךָ אֶת רִגְשׁוֹת הָאֲשֶׁמָה שֶׁהַכְּנִיס בְּךָ גִּיסְךָ, שְׁמָאֵד מְאֹד נֶפֶל הָעֶרְךָ שְׁלוֹ בְּעֵינַי, כִּי כְּשֵׁישׁ לְאָדָם פָּצַע טְרִי, לֹא שׁוֹפְכִים מֶלַח עַל זֶה, יִהְיֶה מֵה שְׁיִהְיֶה וְיִהְיֶה אִיךָ שְׁיִהְיֶה, אֲפִלּוֹ שֶׁהֲצַדֵּק לֹא יִהְיֶה עִם הַהוּא, דְּבַר שְׁכָבֵר עֵבֶר עֵבֶר וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא צְרִיכִים לְזֵרוֹת מֶלַח עַל פָּצַע טְרִי, וְלִכֵּן אֲנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ, שְׁאַיִן עוֹד זְכוּת יוֹתֵר גְּדוּלָה מְזוֹ שְׁלֹא הֵייתָ בַּהֲלוּנְיָה שֶׁל אִמָּךְ, אֲלֵא נֹסַעַת לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְלִכֵּן אֵל תַּהֲסֵס כְּרַגַע בְּרִגְשֵׁי חֲרָטָה וְכוּ', לִי זֶה כּוֹאֵב יוֹתֵר מִמָּה שְׁזָה כּוֹאֵב לְךָ, כִּי אֲנִי הַחֲזַקְתִּי אֶת גִּיסְךָ לִיהוּדִי תַלְמִיד חֶכֶם, וְתַלְמִיד חֶכֶם אֲמַתִּי אִף פָּעַם לֹא יַעֲשֵׂה דְבַר כְּזֶה לְצַעַר אָבֵל, לֹא עֲלִינוּ, בְּאַמְצַע הַשְּׁבָעָה עַל דְּבַר שְׁכָבֵר נַעֲשֵׂה.

וְלִכֵּן רֹאה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְּנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וּזְכוּת רַבְּנוּ ז"ל תַּגֵּן עַל אִמָּךְ, אַתָּה רַק תַּגִּיד קְדִישׁ עַל אִמָּךְ בְּכִנּוּיָה גְּדוּלָה.

מוֹהַרְנֵ"ת ו"ל שָׁאַל פֶּעַם אֶת רַבֵּנוּ ו"ל — מַה הוּא יְכוּל לַעֲשׂוֹת
בְּשִׁבִיל טוֹבַת הָאָמָא? אָמַר לוֹ רַבֵּנוּ ו"ל: תֹּאמַר בְּרַבַּת "אָשֶׁר יִצַּר"
בְּכַוְנָה, וּלְכוּן פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת.

הִיָּה אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁהָאָבָא שָׁלוּ רַדָּף אוֹתוֹ מְאֹד מְאֹד
— לָמָּה הִתְקַרַּב לְרַבֵּנוּ ו"ל, וְהוּא הָיָה עֲדִין בְּחֹר צָעִיר, לְיָמִים
נִפְטָרָה אָמוּ, וְאָמַר קַדִּישׁ בְּהִתְעוֹרְרוֹת וּבְכִכּוּיֹת עֲצוּמוֹת, וְהָאָבָא
כָּל־כֶּף נִתְעוֹרַר מִהַקְּדִישׁ שֶׁהֵבֵן אָמַר אַחַר הָאָמָא, אָמַר לַעֲצָמוּ: אִם
יֹאמַר גַּם עָלַי קַדִּישׁ כְּזֶה, אֲזִי טוֹב מְאֹד שֶׁהוּא מְקַרַּב לְרַבֵּנוּ ו"ל,
וּמֵאֲזִי גַם הוּא הִתְקַרַּב לְרַבֵּנוּ ו"ל.

הַיּוֹצֵא מִדְּבַרְיֵנוּ, תִּאֲמִין לִי, שֵׁישׁ לִי הִרְבֵּה סְפוּרִים לְסַפֵּר לָךְ,
אֲבָל זְמַן שַׁבַּת הַגִּיעַ וְהִתְקַרַּח לְקַצֵּר, וְעוֹד פֶּעַם — תּוֹצִיא מֵעֲצָמְךָ
רַגְשֵׁי אֲשֶׁמָּה, וְאֵל תִּהְיֶה שְׁבוּר כְּרָגַע שְׁנִסְעַת אֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ו"ל עַל
רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אָשֶׁר זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל.

בְּעִנְיַן הַסְּכוּמִים שֶׁכְּתַבְתָּ, אֲנִי מוֹסֵר אֶת זֶה אֵלֶיךָ, הֵן בְּשִׁבִיל
הַמְּנוּרָה בְּסֻלּוֹן, וְהֵן אֶת הַמְּנוּרָה בְּפִנְתַּת הָאֲכָל, וְהֵן אֶת שְׁאֵר הַדְּבָרִים,
וּבְעִזְזוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁלָּם, וְאִם יִהְיֶה כְּמָה מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שִׁיעֲזְרוּ לִי,
הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָהֶם.

הַמֵּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, אֵל תִּדְאָג בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, כִּי גְדוֹל אֲדוּגְנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ.

כח שה.

בְּעִזְזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן עַרְב־יוֹם־כַּפּוּר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַזֵּנוּ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ
תָּמִיד.

אף שֶׁאֵין הַזְמַן עֲכָשׁוּ לְכַתֵּב, כִּי בַיּוֹם הַזֶּה מְלֹאכִים יִחַפְּזוּן וְיִרְעְדוּן מֵאֵימַת יוֹם הַדִּין, וְכֵן אָמַר הַרֵב הַקְדוֹשׁ מִבְּרִדֵיטָשׁוּב, זְכוּתוֹ תִּגַּן עָלֵינוּ, שְׁבַעֲרֵב יוֹם כְּפוּר גַּם הַדְּגִים בְּמַיִם רוֹעֲדִים מֵאֵימַת יוֹם הַדִּין, עִם כָּל זֹאת אֲמַרְתִּי לְרוּץ בְּשׁוּרוֹתַיִם אֵלָיו, הֵן לְגַבְרִים וְהֵן לְנָשִׁים.

הִנֵּה הַגִּיעַ יוֹם הַדִּין, וְלִמְחַרֵּת יִתְתַּמּוּ עָלֵינוּ עַל כָּל מַה שְׁפָתָבוּ עָלֵינוּ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְלִכֵּן מַה טוֹב וּמַה נְעִים אִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִתְפַּיֵס אֶחָד עִם הַשָּׁנִי, וְכָל אַחַת וְאַחַת תִּתְפַּיֵס עִם זוּלְתָהּ, וְכִף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (יוֹמָא פּה): עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְחַבְרוֹ אֵין יוֹם הַכְּפוּרִים מְכַפֵּר, עַד שְׁיִרְצֶה חֲבֵרוֹ; וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה אֶחָד מִהַשָּׁנִי, וְזוֹ כָּל הַהֲצֻלָּחָה שְׁלָנוּ — אִם נִחְזִיק אֶת עַצְמָנוּ בְּיַחַד, וְנֵאֱהָב אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי כְּמוֹ בְּמִשְׁפָּחָה אַחַת גְּדוּלָה, וּבְאֵמַת כָּבֵד אֲמַרְתִּי לָכֶם, שְׁלִבְסוּף נִהְיָה בְּלָנוּ מִשְׁפָּחָה אַחַת — זֶה יִשְׁתַּדֵּף עִם זֶה, וְזֶה יִשְׁתַּדֵּף עִם זֶה וְכוּ', וְלִכֵּן מִשְׁפָּחָה צְרִיכִים לְגוֹר בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבְאַחֲוָה גְּדוּלָה.

נָא וְנָא רְאוּ לְנֹצֵל אֶת הַיּוֹם הַקְדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא הַזֶּה יוֹם הַכְּפוּרִים לְבַקֵּשׁ מִהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל מַה שְׁצָרִיכִים, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם חַחֲמִימָה טוֹבָה, וְשִׁתְהִיָּה לָכֶם שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, וְשִׁפַּע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם, וְנִזְכָּה שְׁהַקְבוּץ הַקְדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא שְׁלָנוּ יִתְרַחֵב כְּהִנֵּה וְכִהִנֵּה, וְיִפְנֹסוּ לְגוֹר פַּה אֲלֵפֵי מִשְׁפָּחוֹת, וְיִהְיֶה שִׁפַּע לְכֻלָּם, וְתִתְבָּרְכוּ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.

הַעֲקֵר תְּלוּי כְּפֵי הָאַהֲבָה וְהָאַחֲדוּת שֵׁישׁ בֵּינֵינוּ, וְתִהְיֶה לְאֵל אֵין לָנוּ לְהִתְבַּיֵּשׁ מִשׁוּם קַהֲלָה בְּעוֹלָם.

אִם אֲפָשֶׁר שְׁתַּעֲשׂוּ בְּיַחַד אֶת הַהֲלוּלָא שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, זֶה יִהְיֶה מְאֹד חָשׁוּב. וְהָאֲבֵרָף הַיָּקָר ... וְחֲבָרָיו לְקַחוּ עַל עַצְמָם לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה, וְאִם כָּל מִשְׁפָּחָה יְכוּלָה לְתַרֵם ח"י שְׁקָלִים, וְהוּא כָּבֵד יִסְדֵר אֶת הָאֲכָל וְאֶת הַתְּזֻמָּרֵת וְאֶת הַסֶּפֶה וְכוּ', וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַל לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְנִזְכָּה לְהַפְנֹס בְּתוֹךְ הַסֶּפֶה, וְהַסֶּפֶה תִּהְיֶה לָנוּ לְצֵל,

שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִסַּבֶּךָ עָלֵינוּ, וְשׁוּם מְקַטְרֵג וְסִמְ"ךְ-מ"ם לֹא יוּכַל
עָלֵינוּ בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפָּן.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חֲתִימָה טוֹבָה...

כח שו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן עָרַב יוֹם כְּפוּר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נְצַח.

לְנִכוּן קְבִלְתִּי אֶת הָאֲתֵרוּגִים, וְהֵם מְהֻדָּרִים שְׁבִמְהֻדָּרִים, יַעֲזֹר
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיַחֲיוּ לָכֶם יְלָדִים מְהֻדָּרִים שְׁבִמְהֻדָּרִים, וְתָרוּוּ
מֵהֶם רַב נַחַת, וּמִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וְתִזְכּוּ לַעֲשׂוֹת שְׂדוּכִים טוֹבִים
עִם כָּל הַיְלָדִים שְׁלָכֶם.

אֹדוֹת הַבַּת, לְדַעֲתִי, בְּלִנְיָאָדוּ בְּנִתְנִיָּה, אוּ בְּ"מַעֲיָנִי הַיְשׁוּעָה"
בְּבִגְי בָּרֵק, הֵכִי טוֹב, עִם כָּל זֹאת שְׁתַּלַּךְ אֵיפֹה שְׁהִיא רוֹצָה,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁהַכֵּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּהֲיֶה לָכֶם חֲתִימָה טוֹבָה, וְשִׁנּוּכָה
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

כְּשֶׁאֲבוֹא לְאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם, אֲשַׁלֵּם לָכֶם עַל
הָאֲתֵרוּגִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חֲתִימָה טוֹבָה...

כח שז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן עָרַב יוֹם כְּפוּר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נְצַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנָּא בְּכֶם, בְּזֶה שְׁאַתֶּם מְדַפְּיִסִים תִּכְף-וּמְיָד כָּל קוֹנְטְרָס שְׁאֲנִי מְדַבֵּר, כִּי סוֹף כָּל סוֹף רַק זֶה מֵה שְׁיִשְׁאָר מִמּוֹנִי, וְאִם לֹא הֵייתֶם מִתְקַתְּקִים אֶת זֶה, בְּכֻלָּל לֹא הֵייתִי מְדַבֵּר, אֲלֵא אָנִי יוֹדֵעַ שְׁכָל מֵה שְׁאֲנִי מְדַבֵּר — אַתֶּם מִתְקַתְּקִים, וְרַק זֶה מֵה שְׁיִשְׁאָר מִמּוֹנִי.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְכֶם חֲתִימָה טוֹבָה, שְׁיִהְיֶה לְכֶם גַּחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, שְׁיִזְכּוּ לְהִתְחַתֵּן בְּגִיל צְעִיר, וְדוֹר יִשְׂרָאֵל מִבְּרֶךְ יֵצֵא מִכֶּם.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת הָאֲתְרוּגִים, וְהֵם מְאֹד יְפִים, וּבְעֶזְרַת ה' אַחַר הַחֵג, אֲשַׁלֵּם לְכֶם עַל זֶה.

הַמֵּאחַל לְכֶם חֲתִימָה טוֹבָה...

כח שח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן עָרַב יוֹם כְּפוֹר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַוּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד.

בְּאִתִּי לְהוֹדִיעַ לְכֶם, יַעַן שְׁעַכְשׁוּ מוֹכְרִים אֲתְרוּגִים מִרְכָּבִים בְּשׁוּק, שְׁזֶה פָּסוּל לְכוּלֵי עֲלָמָא, כִּי זֶה אֲתְרוּג הַמְּרָכָב עִם לִימוֹן, וְאָדָם חוֹשֵׁב שֶׁהוּא יוֹצֵא יְדֵי חוֹבַת ד' מִיָּנִים, וְלְבִסוּף הוּא מְבָרֵךְ עַל לִימוֹן... וְלִכֵּן אֵל תִּקְנֵנוּ אֲתְרוּג, אִם אֵין עַל זֶה הַכֶּשֶׁר טוֹב, וְלֹא הַכֶּשֶׁר פִּיקֵטִיבִי... אָנִי כָּל הַשָּׁנִים לוֹקַח אֲצֵל מִשְׁפַּחַת ... שְׁיִחְוִי, שֶׁהַפְּרֻדִּים שְׁלָהֶם וְדָאֵי בְּלָתִי מִרְכָּבִים, וְיֵשׁ עַל זֶה הַכֶּשֶׁר מִכָּל הַרְבָּנִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ בְּזִכּוֹת מְצוֹת ד' מִיָּנִים, שְׁנִזְכָּה לְבִטֵּל אֶל כָּל הַרוּחוֹת רְעוּת וְאֶת כָּל הַסְטֵרָא אַחְרָא וְאֶת הַסְמ"ךְ-

מ"ם, וְשָׁפְלָם יתְבַטְּלוּ כְּלִיל מִן הָעוֹלָם, וְשִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם אַמְתִּי בֵּין
נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְנֹאֵהֵב אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חֲתִימָה טוֹבָה...

כח שט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְמַחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם הַשֵּׁם [י'] ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינֵי הַשְּׂדוּף, אִם זֶה נִרְאָה לָךְ, תִּגְמְרִי בְּכִי טוֹב, הַשְּׂדוּף דְּבָרוּ
בְּאוֹמְנִי, וְרַבְּנוּ ו"ל הוּא הַשְּׂדָכָן, וְעַל יְדוֹ הַשְּׂדוּף, וְכֵן אִזּוּ בְּעֵת הַזֹּאת
נִגְרַם דְּבַר גְּדוֹל וְכוּ', מִי יוֹדֵעַ אִם לֹא הַשְּׂטָן מְעַכֵּב וְכוּ', וְלָכֵן הָעֶקֶר
לְדוֹן אֶת הָאָבִא לְכַף זְכוּת, וְאִם יֵשׁ לָךְ מְשִׁיכָה, שִׁיְהִיָּה בְּסִימָן טוֹב
וּבְמִזְל טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שָׁנָה טוֹבָה...

כח שי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְמַחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם הַשֵּׁם [י'] ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיִּקְרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגְּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב",
הַיְיִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָאָד מָאָד שְׂמֵחָתִי לְקַבֵּל דִּין וְחֲשָׁבוֹן מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו, שְׁעָבַר
עֲלֵיכֶם הַיּוֹם הַקָּדוֹשׁ בְּאַחֲדוֹת וּבְאַהֲבָה בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָה, וְעַכְשָׁו
אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְעֶסֶק בְּסִפְּהָ הַקָּדוֹשָׁה, לְבָנוֹת סִפְּהָ וּלְחַנּוּף אֶת
הַיְלָדִים, שְׁגָם הֵם יַעֲזְרוּ לְבָנוֹת אֶת הַסִּפְּהָ, וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּחַנּוּף,

וכן ד' מינים באתי לעורר אתכם עוד פעם, היות שהשוק מופץ באתרוגים מרפכים (מרפב פרושו שהרפכו אותו עם לימון), זאת אומרת אדם חסד עשרה או עשרים שקלים, וחושב שהרויח, ומברך על לימון... במקום אתרוג, ולכן עלה בידינו השנה לקחת אתרוגים מפרדסו של ... שאני משתמש בזה כבר בעשר השנים האחרונות, כי הם ודאי בלתי מרפכים, אם זה עולה עשרה שקלים יותר, זה שנה, כי כך תהיו בטוחים, שאתם מברכים על אתרוג כשר ומדהדר, עם הכשר של רבנים יראי ה', ולכן אשרי מי שיצית, ויקנה את הד' מינים האלו, ולא כמו שהיה לפני שנה, שאחד מהשונאים שלנו בא למכר לנו אתרוגים, וכלנו הלכנו אחריו כצאן אחר שה עורת, ודי למבין.

היום אנחנו כבר קהלה מארגנת, ותהלה לאל, כבר בשבועות הקרובים מתחילים לבנות לנו דירות, ואני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שתראו נסים נגלים, ויבנסו פה מאות ואלפי משפחות, אין לנו מה להתבייש משום קהלה בעולם, ולכן ראו לצאת מהקטנות שלכם, הן אמת שמאד קשה עכשו במוסדות, אבל זו הבציה בכל ארץ ישראל, שהשלטון הרשע, סוגרים פה ושם תלמודי תורה, ובתי ספר וכו', ולכן אנחנו צריכים לקחת את עצמנו בידינו, ולראג בעבור המוסדות שלנו, אבל ככה אין לנו להתבייש משום קהלה בעולם, העקר מה שתלוי בנו, זה האהבה ואחווה, להתאחד יחד, ואחד יעזר לשני בכל התחומים, ורק כך נצליח.

והנה תכף-וימיד אחר החג, אני בא למחניכם לשבות כמה שבתות, ואז יש לי, תהלה לאל, חמש חתנות, מחתנים שיגורו ביבנאל, וכך יתרבה אצלנו הקבוץ, העקר לא להיות בטלנים, ולא לפחד משום דבר, רק להתאחד יחד, ולהתאזר בעזות דקדשה, לא לפחד משונאינו ומתנגדינו, ורק כך יפל הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו. ראו בימים אלו לשמר מאד על הילדים, עם מי הם מתחברים, יש משפחה אחת שסלקתי אותם מהקהלה, כי האבא אדיש מאד, לא אכפת לו מהילדים שלו, צופים בכלי משחית, ויש בידיהם כל מיני תועבות וכו' וכו', ואוי ואבוי אם הילדים שלנו יתחברו עם הילדים

שְׁלֵהם, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שְׁכַלְכֶם רוֹצִים יְלָדִים קְרוּשִׁים וּטְהוּרִים, וְלִכְן תַּעֲמְדוּ עַל הַמִּשְׁמֵר, וְדִי לְחַפְיָמָא!

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוּר לָנוּ, שְׁנִזְכֶּה לְטַהֵר אֶת מַחְנֵנוּ, וּלְגַדֵּל אֶת יְלָדֵינוּ בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה, שְׁלֵא יִדְעוּ מִכָּל הַלְכָלוֹף, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם — תַּעֲמְדוּ עַל הַמִּשְׁמֵר עִם מִי הַיְלָדִים שְׁלֹכֶם מִתְחַבְּרִים.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח שִׂיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְמַחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם הַשֵּׁם [י'] ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

פְּלֵא שְׁלֵא כְּתַבְתָּ לִי אֵיךְ עָבַר הַצּוּם וְכוּ', וְאֵיךְ עָבַר שָׁם בְּבֵית-הָעֵלְמִין, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְהַמִּשְׁפָּחָה תִּשְׁלִים אֶתְךָ, רַק אַל תִּדְרָאג.

פֹּה תִקְבַּל מִכְּתָב כְּלָלִי לְתֵלוֹת עַל הַלוֹחַ מוֹדְעוֹת, וְכֵן מִכְּתָב כְּלָלִי לְכַנּוּת, לְמִסֵּר אֶת זֶה לְהֵן, אֲשֶׁר זֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ, וּמִכְּתָב כְּלָלִי לְמִסֵּר אֶת זֶה לְיַעֲדוּ.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב, הַמְּצַפֶּה לְתִשׁוּבָתְךָ.

הַמְּאַחַח לְךָ חַג שְׁמַח...

כַּח שִׂיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְמַחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם הַשֵּׁם [י'] ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּפֶתַח הַתִּיכּוֹן,

הַיְיָ הָעֲלִיחַן יִשְׂרָאֵל שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

הַרְבֵּה הִתְפַּלְלָתִי עֲלֶיךָ עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, שֶׁתְּהִיָּה לִי הַצְּלָחָה אֲתָכֶן, וְאַזְכֶּה לְחַתֵּן אֲתָכֶן הַשָּׁנָה, וְשֶׁהַכֹּל יִלְךָ כְּשִׁוְרָה. אֲבָל אֲנִי מִכְרַח לְהוֹדִיעַ לָכֵן, אֲצַל רַבְּנוּ ו"ל הִיָּה דֶרֶךְ אֶרֶץ הַיְיָ, וְזֶה מֵה שֶׁלָּמַד עִם הָאֲנָשִׁים שְׁלוֹ, עַד כְּדֵי כֶּה, שֶׁהִתְבַּטָּא בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "אִם קִיְסָרִים וּמְלָכִים הָיוּ יוֹדְעִים אֵיךְ אֲנִי לוֹמֵד עִם אֲנָשֵׁי דֶרֶךְ אֶרֶץ, הָיוּ שׁוֹלְחִים אֶת בְּנֵיהֶם אֵלַי", כֹּל-כֹּה הִיָּה הַדֶּרֶךְ-אֶרֶץ אֲצַל רַבְּנוּ ו"ל. וְזֶה מֵה שֶׁאֲנִי לוֹמֵד עִם הַבְּחוּרִים וְעִם הַבְּנוֹת, עִם הַגְּבָרִים וְעִם הַנְּשִׁים. וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֲתָכֶן, בֵּית-סֵפֶר צָרִיף מְסֻגָּרָת, הָיִיתָ שֶׁאֲנִי מְנִיתִי אֶת הַגְּבָרָת ... לְמַנְהֵלָת, אֲתָן צְרִיכוֹת לְהִיּוֹת תַּחַת הַסְּמֻכוֹת שְׁלָה, כִּי זֶה הַסְּמֻכוֹת שְׁלִי, וְשִׁיְהִיָּה לָכֵן דֶּרֶךְ אֶרֶץ בְּפִנְיָה, אַחֲרָת אֲנִי מְסַלֵּק יָדַי מִכֶּן, וְאֲנִי לֹא לּוֹקֵחַ שׁוּם אַחֲרִיּוֹת עֲלֶיךָ, וְהִבְטַחְתִּי לְכָל הַבְּחוּרִים וְלְכָל הַתְּלָמִידִים שְׁלִי, שֶׁאֲנִי אֲדַאֵג שִׁיתְחַתְּנוּ, אִךְ וְרַק אִם יִצְיָתוּ אוֹתִי, אֲבָל אִם לֹא יִצְיָתוּ אוֹתִי, שִׁיִּלְכוּ עַל הַדֶּרֶךְ שְׁלָהם, וְכֹךְ אֲנִי אוֹמֵר לָכֵן — בֵּית-סֵפֶר צָרִיף לְהִיּוֹת תַּחַת מְסֻגָּרָת, אֵינִי הַפְּקָרוֹת, אֵינִי לְלַמֵּד בְּבֵית פְּרָטִי, צְרִיכִין לְבֹא לְלַמֵּד בְּבֵית-סֵפֶר דִּיקָא, וְלִשְׁמַר מְאֹד עַל הַתְּכוּלָה וְכוּ', כִּי אִם שׁוֹבְרִים מַשְׁהוּ וְכוּ', אוֹ אִם עוֹשִׂים גְּזֵק וְכוּ', זֶה כְּסָפִי צְדָקָה, וְעַל זֶה צְרִיכִין לְרַדֵּת עוֹד פְּעַם בְּגִלְגוּל, רַחֲמָנָא לִישׁוּבֵךְ, לָכֵן צְרִיכִין לְשְׁמַר מְאֹד עַל כּוֹשׁ בֵּית-סֵפֶר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֲתָכֶן, שֶׁתַּחְנֶהגְּנָה לְאוֹת וּלְמוֹפֵת, וְזוֹ דַעְתִּי — לֹא לְלַעַס מְסֻטִּיק וְכוּ', וְלֹא לְלַכֵּת עִם שְׁעָרוֹת פְּרוּעוֹת וְכוּ' וְעִם בְּגָדִים בְּלָתִי צְנוּעִים, וְאִם אֲתָן רוּצוֹת לְהִיּוֹת תְּלָמִידוֹת שְׁלִי, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֲתָכֶן, שֶׁתַּצִּיטְנָה וְתַעֲזֹרְנָה לִי, וְאִז אֲנִי מִבְּטִיחַ לְעֹזֵר לָכֵן.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַדְּבָרִים הָאֵלּוּ יִכְנָסוּ בְּלִבְכֶן.

הַמְּאַחַל לָכֵן חַג שְׂמֵחָ...

רְצִיטִי מָאד, שְׁכָל אַחַת מִמֶּנּוּ תִכְתֹּב לִי מִכְתָּב עוֹד קֹדֶם הַחֵג.

כח שיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְמַחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם הַשֵּׁם [י'] ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי לֹא רוֹאֶה בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן שָׁנָה יַעֲבֹד, שֶׁהַבְּנוֹת תִּהְיֶינָה
בְּדִירָה שְׁלֶךְ עַד שְׁתִּים-עֶשְׂרֵה, וְאַחֲרֵיכֶּן יַעֲלוּ חֲזָרָה, אֵין דְּבַר כְּזֶה
בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, זֶה נוֹצֵר מִצָּב שֶׁל הַפְּקָרוֹת, הַבְּנוֹת לֹא חוֹזְרוֹת
בְּזִמָּן, וּמְחַסְרוֹת אֶת הַשְּׁעוּרִים.

אִם אַתָּה רוֹצֵה לְצִיַּת אוֹתִי, אֲזוּ תִשְׁמָעֵי בְּקוֹלִי, הַבְּנוֹת צְרִיכוֹת
לְהִיּוֹת בְּמִסְגָּרַת דִּיקָא, זֶה כּוֹלֵל אֶת כָּל הַבְּנוֹת, אֲסוּר לְשַׁנּוֹת בֵּת
אַחַת מִהַשְּׁנֵי, אֲפִי שֶׁהֵן בְּנוֹת תִּיכּוֹן, וְסִף הַכָּל בְּגִיל הָעֶשְׂרֵה, וְכֵן
צְרִיכִים שְׁתַּהֲיֶה מִשְׁמַעַת מִמְּנַהֲלָת, לֹא יָכוֹל לְהִיּוֹת בֵּית-סֵפֶר עִם
הַפְּקָרוֹת. חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֵין לָנוּ בְּעִיָּה מִשׁוֹם כְּתָה, כְּלָן
מִקְבָּלוֹת אֶת הַמְּנַהֲלָת, וְיֵשׁ דְּרָף אֲרָץ גְּדוֹל, וְאֲנִי מָאד רוֹצֵה שֶׁהַבְּנוֹת
שֶׁל הַתִּיכּוֹן תִּלְמַדְנָה עוֹד מִקְצוּעוֹת, שְׁלֹא יִהְיֶה הָרֵאשׁ שְׁלֶהֵן רִיק
וְכוּי, אֲשֶׁר מִזֶּה בָּאוֹת כָּל הַבְּעִיּוֹת, וְזֶה רְצוֹנִי, וְלֹא רְצִיטִי שֶׁתִּשְׁנִי
אֶת זֶה.

הַכָּפַל הַדְּבַר אֲנִי רוֹצֵה שֶׁהַבְּנוֹת שֶׁל הַתִּיכּוֹן תִּלְמַדְנָה דִּיקָא
בְּמִבְּנֵה בֵּית-סֵפֶר, וְשִׁיחֵיהָ לְהֵן דְּרָף אֲרָץ, וְשְׁלֹא תִלְעַסְנָה מִסְטִיק
וְכוּי, וְשְׁלֹא תִתְחַצְפְּנָה, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְחַתֵּן אֶת כְּלוּ, אֲפִי וְרַק אִם
תִּצְיַתְנָה אוֹתִי.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי דְרָכְךָ תָּמִיד, וְתִרְוִי רַב גַּחַת
מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח שיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְמַחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם הַשֵּׁם [י'] ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

בְּנִרְאָה שְׁלֵא קִבְּלָתִי אֶת הַמְּכָתֵב שֶׁכְּתַבְתָּ בְּעֵינֵי הַהוּצָאוֹת שֶׁל
בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְכֵן שֶׁל הַבַּחֲוָרִים בִּישִׁיבַת "דְּמָשֶׁק אֱלִיעֶזֶר", וְאֲנִי לֹא
יודע בְּמָה מְדַבֵּר, אִם אַתָּה יְכוֹל עוֹד פַּעַם לְכַתֵּב לִי.

... גֵּרוּ יְאִיר, אָמַר לִי, שְׁכַדַּאי לִי לְקַחַת שׁוֹמֵר אֲפִלוּ לְמֵאָה שְׁקָל
לְחֵדֶשׁ, שֶׁתְּמִיד יִרְאָה הֵיכָן שֶׁדְּלוּק חֲשָׁמַל — שְׁיִכְבֶּה, כִּי סֵתֵם יֵשׁ
מִפְּקָרִים, שְׁלֵא אֲכַפֵּת לָהֶם מִכֶּסֶף צְדָקָה, וּבֹועֵר כָּל הַחֲשָׁמַל, וְזֶה
מְצַטְטֵר לָנוּ אַחֲר־כֵּן לְסִכּוּם עֲנֻקִי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב לָנוּ שִׁפְעַע, וְנִזְכֶּה לְשִׁלֵּם אֶת כָּל
הַחֻבּוֹת.

הַמֵּאֲחִל לָךְ חַג שְׂמֵחַ...

כח שטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי חַל הַמוֹעֵד סְבוֹת, ח"י תִּשְׁרִי ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מָאד, הַצְּמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים. ר' ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

אִם בְּקִשִּׁי הִתִּירוּ לְכַתֵּב בְּחַל הַמוֹעֵד, אֲבָל בְּדָבָר הָאֶבֶד כְּלָם
מִתִּירִים.

הַיּוֹם הוּא יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל רַבֵּנוּ ו'ל, וְתִאֲמִין לִי, יְדֵי הַיְקָר!
בְּדֶרֶךְ כָּלֵל אֲנִי שׁוֹלַח לְכֻלָּם לְפָנַי הַחַג בְּרַפְתָּ הַחַג וְכוּ', וְדִי לְחַפִּימָא,
הַשָּׁנָה לֹא כְּתַבְתִּי, כִּי לְבִי הִמָּה עָלֵי מָאד, וְכוּאֵב לִי כְּאַבְךָ בְּצַעַר

עמק וכו' וכו', כי גם אני בעניי עברתי מה שעבר עליך.

מה אמר לך, ידידי היקר! בזה העולם צריכים להתחזק, ואסור לבטח בשום ברירה שבעולם, ותמיד תזכר, כי הווי"ה הוא האלקים, אין עוד מלבדו, וגלה לנו רבנו ו"ל נפלאות (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ד'): כשאדם יודע שכל מארעותיו הם לטובתו, זאת הבחינה היא מעין עולם הבא, הינו שצריכים להודות להלל ולשבח את הבורא יתברך שמו בין בטוב ובין ברע.

אף שיש לי לכתב אליך אלפי ורבבות עמודים, עם כל זאת ההכרח לקצר, ואני בא בשורותים אלו לחזקך ולעודדך ולאמץך ולשמחך, ותדע, אשר בכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, ובכל צרתם לו צר, כפיכול, הקדוש-ברוך-הוא נמצא אתך, עמך ואצלך, ובתוך צרתך והעגמת נפש שעוברת עליך.

ובאמת ראיתי להביא בשם הגר"א, זכרוננו לברכה, אם אדם היה יודע על כל הצער והעגמת נפש והחלישות הדעת שהוא סובל בזה העולם, ומה שעובר עליו, עם כל זאת הוא מחזיק מעמד ואינו נשבר, אפלו בתוך תקף המרירות והיסורים והעלבונות והשפיכות דמים, מה משלמים על זה בשמים, אם אדם היה יודע את גדל השכר שמקבלים בעת שהוא מחזיק מעמד ואינו נשבר, היה תמיד שמח, ולכן בודאי כל מה שעובר עליך עכשו, זה נפלאות תמים דעים, מי יודע דרכי המקום ברוך הוא יתברך שמו, ובודאי הכל לטובה.

אני מאמין באמונה אמתית, שעוד יתהפך הגלגל, וכל שונאיך יפלו תחתך, רק חזק ואמץ ואל תשבר, כי גדול אדוננו ורב להושיע. וזכור תזכר, שאתה לא לבד, שהולכים אחריך אלפי אלפים ורבי רבבות נשמות ישראל, בלי שום גזמא כלל, ואני בתוכם, מכבדך ומעריצך מאד מאד, ומבקש ומתחנן ממנו יתברך, שיאמר לצרותיך ולעלבונך די! והייתי מיעץ לך לקיים 'משנה מקום משנה מזל', ודי למבין, לתקופת זמן תעבר לגור בצפון, ואף שכתוב (ירמיה א, יד): "מצפון תפתח הרעה וגו'", עם כל זאת כתוב (איוב לו, כד): "מצפון"

וְהָב יָאֵתָהּ", וְתִרְאֶה אֵיךְ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עָלֶיךָ שְׁפַע רוּחָנִי, וְשְׁפַע גְּשָׁמִי, וְתִחְזֹר לְמְקוֹמְךָ וּלְמִדְרַגְתְּךָ בִּיְתֵר שְׂאת וּבִיְתֵר עוֹ.

הַהִכָּרַח לְקַצֹּר מִחֲמַת טְרֵדוֹת הַחַג, וְאַף שֶׁקָּשָׁה עָלַי פְּרֻדְתְּךָ, עִם כָּל זֹאת אִמְר לְעַת עֵתָה קֵץ לְמַלִּי, וְעוֹד חֲזוֹן לְמוֹעֵד לְכַתֵּב לְךָ הַרְבֵּה.

רַק חֲזוֹק וְאַמֵץ מְאֹד, וְאַנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְשִׁבוֹת בְּפִרְשַׁת נַח בִּיבְנָאֵל, וּמְאֹד מְאֹד רְצִיתִי לְאַרְח אוֹתְךָ וּבְנֵי בֵיתְךָ אֶצְלִי לְשִׁבוֹת בְּבֵיתִי בִּיבְנָאֵל מְקוֹם שְׁקֵט, מְקוֹם רְחוּק מִבְּנֵי אָדָם וְכוּ', וְלֹא תִתְחַרֵּט — לֹא בְּגִשְׁמִיּוֹת וְלֹא בְּרוּחָנִיּוֹת, וְאַף אֶחָד לֹא צָרִיךְ לְדַעַת שְׂאֵתָה נִמְצָא שָׁם.

אַנִי מְאֹד מְקַנֶּה שֶׁתִּקְבְּלוּ אֶת הַהִזְמָנָה הַזֹּאת.

הַמְּאַחַל לְךָ מוֹעֵדִים לְשִׂמְחָה...

כַּח שֵׁט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי חַל הַמוֹעֵד סְבוֹת, ח"י תְּשַׁרִי ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָהּ.

מְאֹד שֶׁדַּבַּרְתִּי אִתְּךָ, עֲדוֹן לְבִי שָׁבוּר עַל גּוֹרֵל בְּעֵלְךָ וְכוּ', אֵיךְ אֲנִי מְאַמֵּן בְּאַמוּנָה אֱמֵתִית, שֶׁהַשָּׁנָה פָּעַל בְּעֵלְךָ גְּדוּלוֹת וּנְצוּרוֹת בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּעִיר אוּמָן, וּבְיוֹדָאֵי לֹא יַעֲזוּב אֶתְכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵי לְחֲזוֹק וּלְעוֹדֵד לְאַמֵץ וּלְשִׂמַח אֶת בְּעֵלְךָ, וְעוֹד תִּרְאֵי אֵיךְ שֶׁהַגִּלְגָּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְכָל אֵלוֹ הַרוֹצִים לְרְאוֹת בְּמַפְלָתוֹ, חֵס וְשְׁלוֹם, יִרְאוּ הַהִפָּךְ בְּהִצְלָחָתוֹ.

הַכֶּפֶל הַדָּבָר — רְאֵי לְחֲזוֹק וּלְעוֹדֵד אֶת בְּעֵלְךָ, וְתַהֲיֵי אִשֶׁת חֵיל, וְתַקְיָמִי מֵה שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תָּנָא דְּבִי אֵלֵיהּ רַבָּה, פֶּרֶק י', סִימָן

ה'): איזו היא כְּשֶׁרָה? הַעוֹשֶׂה אֶת רְצוֹן בַּעֲלָהּ; הַזְמַנִּי אֶת בַּעֲלָהּ
 וְאוֹתָהּ וְאֶת כָּל הַמְשַׁפְּחָה לְשִׁבוֹת אֹתִי בְּשִׁבְתַּת פְּרִשְׁתַּת נַח בְּיַבְנָאֵל,
 שָׁאֵז אֶהְיֶה שָׁם, וְאֶהְיֶה מְאֹד שְׂמֵחַ אִם תִּקְבְּלוּ אֶת הַהַזְמָנָה זוֹ, תְּבוֹאוּ
 וְתִתְּשָׁמוּ מִהַמְּקוֹם הַשְּׂקֵט וְתִנְחָחוּ, כִּי הַמְּקוֹם הוּא מְקוֹם נִפְלָא גַם
 בְּגַשְׁמִיּוֹת, וְכָל שָׂכֵן בְּרוּחָנִיּוֹת.

הַמֵּאחֵל לָכֶם מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

כח שיז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי ח"י הַשָּׁרִי ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
 שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַיְוֵי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ
 תָּמִיד.

הַגָּה הַיּוֹם הוּא יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל רַבְּנֵי ז"ל, וְעֲלִינוּ לְקַבֵּל עַל
 עַצְמָנוּ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז לְהַפִּיץ אֶת אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ
 הַכִּי גְדוֹלָה, וְלְהַחְזִיק אֶת עַצְמָנוּ כְּמִשְׁפָּחָה אַחַת, בְּאַחַדוֹת אַחַת,
 לְעֹזר אֶחָד לְשֵׁנִי, וְדִיקָא בְּדֶרֶךְ זֹאת נִבְנָה קְהֵלָה קְדוֹשָׁה, קְהֵלָה
 שְׂתִהְיֶה לְתַפְאֵרַת.

נָא וְנָא רְאוּ לְעֹזר לִי לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמְדָּרֶשׁ, וְכֵן רְאוּ לְעֹזר לִי
 לְהַחְזִיק אֶת הַמוֹסְדוֹת, וְהַגָּה הַדְּפִסָּנוּ קְבֻלוֹת בְּעֵבוֹר בֵּית-הַמְדָּרֶשׁ
 וְהַמוֹסְדוֹת, וְלִכֵּן יַעַן שְׂאִין מְשִׁיבֵי מַצְדָּקָה לְצַדָּקָה, לִכֵּן כָּל אֱלוֹ
 הַהוֹלְכִים עִם קְבֻלוֹת בְּעֵבוֹר בֵּית-הַמְדָּרֶשׁ, שְׂתִתְּנוּ אֶת הַחֲצִי אֶף וְרַק
 לְבֵית-הַמְדָּרֶשׁ, וְכָל אֱלוֹ שְׂהוֹלְכִים עִם קְבֻלוֹת בְּעֵבוֹר הַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ,
 שְׂתִתְּנוּ אֶת הַחֲצִי אֶף וְרַק לְמוֹסְדוֹת, כִּי אֲסוּר לְעַרְבֵי בֵּין צַדָּקָה
 לְצַדָּקָה, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂבִזְכוּת שְׁנִתְּרִים אֶת אַחֲיָנוּ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, שְׂתִהְיֶה לָהֶם חֵלֶק בְּמוֹסְדוֹת הַקְדוֹשִׁים שְׁלָנוּ, וְכֵן בְּבִנְיַן
 בֵּית-הַמְדָּרֶשׁ שְׁלָנוּ, נִזְכָּה אוֹתָם בְּצַדָּקָה אֲמִתִּית, כִּי כָּל דְּבַר קִטְּוֹן
 שְׂאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת, הַסְּמ"ךְ-מ"ם אוֹרֵב עֲלֵינוּ מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן
 אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, מִי שְׂרַק יָכוֹל לְלַכֵּת

אֲשֶׁר כַּח שִׁיחַ — כַּח שֵׁט בְּנַחֵל שֶׁג

בְּעֵבֹר בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, אוּ בְּעֵבֹר הַמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ, תָּבוֹא עָלֵינוּ בְּרָכָה,
וְעַל-פִּי הַהֵלְכָה מִתֵּר לוֹ לְקַחַת חֲצִי לְעֲצָמוֹ.

גַּא וְנָא רְאוּ לְהַתְּבוֹדֵד בְּכֹל יוֹם אֵלֵינוּ יִתְבַּרֵךְ, וְלִדְבַר אֶל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֵדְבָרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא — הוּא הַצְּלַחָה נְצַחִית, הַצְּלַחָה כְּזֹאת, שְׂאִין לְתֵאָר וְאִין
לְשַׁעַר כָּלֵל, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁחֹזַק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רְצִיתִי מְאֹד, שֶׁהִנֵּה בָּא יוֹם הַזֶּשְׁעָנָא רַבָּה, שְׂאֵל תַּחֲמִיצוּ אֶת
הַזְּמַן הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, שְׂאִז הוּא זְמַן מְסִירַת הַפִּתְקָאוֹת, שְׂתַּשְׁתַּדְּלוּ אִז
לְבַקֵּשׁ הַרְּבֵה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, שְׂתַּהֲיֶה לָנוּ פִּתְקָה טוֹבָה, וְשְׂתַּהֲיֶה לָנוּ
שְׁנֵה טוֹבָה וּמְתוּקָה, וְשְׁנִזְכָּה לְרֵאוֹת בְּמוֹ עֵינֵינוּ בְּהַתְּגַלוֹת הַשְּׂכִינָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

כַּח שִׁיחַ.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי חַל הַמוֹעֵד סְכוּת, ח"י תְּשַׁרֵי ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

מְאֹד רְצִיתִי, שְׂאֵתָה תִּלְךָ בְּעֵבֹר בְּנִין בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וּבִזְכוּת זֶה
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂתַּפְּקְדוּ בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא.

הַעֲקֹר רְאֵה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְךָ, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשּׁוֹם דְּבַר, כִּי סוּף
כָּל סוּף אַחַר הַרְעָה יָבוֹא הַטּוֹב, וְתִזְכָּה לְרֵאוֹת אֶת הַטּוֹב הַגָּנוּז בְּתוֹךְ
הַבְּרִיאָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

כַּח שֵׁט.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי חַל הַמוֹעֵד סְכוּת, ח"י תְּשַׁרֵי ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

מֵאֵד רְצִיתִי שְׁתִּלָּךְ בְּעֵבֹר בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וּבָזָה תַעֲזֹר לִי מְאֹד
 לְהִתְקַדֵּם קִדְמָה. הֶעֱקַר רָאָה לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לִפְלֵ בְדַעְתָּךְ כָּלֵל,
 וּלְהִרְבּוֹת בְּשִׂיחָה בֵּינָךְ לְבֵין קוֹנֵךְ, אֲשֶׁר זֶהוּ הַכְּלִי לְכָל הַיְשׁוּעוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
 שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֵדְךָ שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ, וְאַשְׁתָּךְ תַּרְגִּישׁ טוֹב,
 וְהַכֵּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

כח שכ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי חַל הַמוֹעֵד סְפוֹת, ח"י תְּשׁוּרֵי ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מֵאֵד מְאֹד רְצִיתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתִּלָּךְ אַף וְרַק בְּעֵבֹר בֵּית-
 הַמִּדְרָשׁ, וּבִזְכוּת זֶה תִּתְבָּרַךְ מִמְּעוֹן הַבְּרָכוֹת.

הֶעֱקַר אֵל תְּרִיב עִם אֲשֶׁתְּךָ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זְמַן לְךָ אֲשֶׁה
 כְּשֶׁרָה, אֲשֶׁה יְקָרָה, תִּשְׁמַר מְאֹד עָלֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

כח שכא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי חַל הַמוֹעֵד סְפוֹת, ח"י תְּשׁוּרֵי ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל הַיְקָר וְהַנְּעֻלָה ...
 גֵּרוּ יְאִיר.

מֵאֵד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתִּלָּךְ בְּעֵבֹר בֵּית-הַמִּדְרָשׁ,
 וּבִזְכוּת זֶה תִּזְכָּה לְבָנוֹת בֵּית בְּעֵבֹר עֲצָמְךָ, וְתִתְבָּרַךְ מִמְּעוֹן הַבְּרָכוֹת.

אָשֶׁר כַּח שִׁכְבַּת — כַּח שִׁכְבָּת בְּנַחֵל שֶׁה

רָאָה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם, וְהוּא יִתְבַּרֵךְ בְּיָדָי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

כַּח שִׁכְבַּת

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי י"ט תְּשֵׁרִי ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה אֶל הַרְבֵּה הַחֲסִיד וְהַמְּפָאָר וְכו', ר' ... וְהַרְבֵּנִית שְׂיָחִיו.

בְּאֵתֵי לְבָרֶךְ אֶתְכֶם בְּבְרַכַת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית עַל הַלְדָּת הַנֶּגֶד לְבָנְכֶם ... גְּרוּ יְאִיר, יַעֲזוּר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכּוּ לְהַכְנִיסוּ בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אֲבִינוּ בְּעַתּוֹ וּבְזִמְנוֹ, וְשֶׁתְּרוּ רַב נַחַת דִּקְדוּשָׁה מִמֶּנּוּ וּמִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

הַעֲקֵר חֲזָקוֹ וְאַמְצוֹ מְאֹד, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁלֹּא יִשְׁבֵּר אֶתְכֶם, כִּי כָּף אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קס"א): הַמְּחַלְקֵת מִגְּבִיָּה וּמְרִימָה אֶת הָאָדָם, כִּי הָאָדָם עֵץ הַשְּׂדֵה, וְעֵץ הַמִּנְחָה אֵי אֶפְשָׁר לוֹ לְהַגְבִּיָּה אֶת עֲצָמוֹ, כִּי אִם עַל-יְדֵי שְׂבָאִים עָלָיו מִיָּם שׁוֹטְפִים, וְהַמְּחַלְקֵת נִקְרָאת מִיָּם וְכו', עֵינֵי שָׁם.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְּפִלַּתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל, שְׂיִהְיֶה כְּכֹר הַשְּׁלוֹם בֵּין כָּל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׂאֲךָ וְרַק בְּזֶה תְּלוּיָהּ הַגְּאֻלָּה.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

כַּח שִׁכְבַּת

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי י"ט תְּשֵׁרִי ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אודות קניית רכב בימי אבל וכי, אין שום אסור, כי הרי אתה לא קונה את זה לתענוג, אלא בשביל עבודתך, ובפרט לענין הדפסה, שאין עוד זכות יותר גדולה לאמא שלך בעולמות העליונים מזה שאתה מתעסק בהדפסת ספרי רבנו ז"ל, ותאמין לי, שרכבות רכבות נשמות מקנאות באמך בעולם העליון, שיש לה בן כזה המוסר את נפשו בעבור הדפסת ספרי רבנו ז"ל. ועל-כן ראה לקנות רכב טוב, רכב חדש, והקדוש-ברוך-הוא יצליח את דרכך.

פה תקבל מכתב למסר ל... גרו יאיר, שמאד בקש ממני את המכתב הזה, ודי למבין.

המאחל לך מועדים לשמחה...

תבדק בדאר אלקטרוני שלך, כי שלחו לך עוד "אשר בנחל".

כח שכד

בעזרת השם יתברך, יום רביעי י"ט תשרי ה'תש"ס.

שלום רב אל ... תחיה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, אף אחד אינו אחראי בקהלה שלנו לגרש את זה, ואת זה וכי, ועל-כן אני לא יודע למה לך לכתב דברים כאלו, כאלו רוצים להוציא אתכם מהקהלה, חס ושלום, אל תחשבי דבר כזה, פשוט הבן שלך ... גרו יאיר, הוא שובב גדול, וסבלתי ממנו תשעה חודשים ממש יסורי תפת, כאשר יעידו הבחורים, עד שראיתי שאין מנוס ותקוה, כמה שרק בקשתי, וכמה שרק התחננתי אליו, לא עזר שום דבר, ולכן אם הוא ישתפר

אָשֶׁר כַּח שְׂכָה בְּנַחַל שׁוּ
בְּמִשְׁךָ חֲצִי שָׁנָה, וְאֲנִי יִרְאֶה שְׁנַעֲשֶׂה יְלֵד רְצִינִי שְׁלוֹמֵךְ טוֹב וְאִינוּ
מִפְרִיעַ, אֲזַי שׁ מַה לְדַבֵּר לְהַחְזִיר אוֹתוֹ וְכוּ'.

הַעֲקֵר תִּתְחַזְקִי, כִּי הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרִי
מִי שֶׁמִּחְזִיק מֵעֵמֶד וְאִינוּ נִשְׁבֵּר, כִּי אֵין זֶה חֲכָמָה לִהְיוֹת שְׁבוּר,
אֲדַרְבֶּה עִקְר הַחֲכָמָה אֵיךְ לְהַחְזִיק מֵעֵמֶד, וְאֵיךְ לְצִאת מֵהַמְרָה
שְׁחוּרָה, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁאִינוּ מִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל.

אֶת תְּמַשִּׁיכִי לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם בְּעֵבוּר הַצְּלַחַת הַיְלָדִים,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

רְצִינִי מְאֹד, שֶׁכָּל הַצְּדָקוֹת שֶׁאֵת הוֹלַכְתָּ, שִׁיְהִיָּה בְּעֵבוּר בְּנִין
בֵּית-הַמְדָרֶשׁ, כִּי פָּשוּט אֲנַחְנוּ מוֹכְנִים וְעוֹמְדִים בְּקִרְוֹב לְבָנוֹת אֶת
בֵּית-הַמְדָרֶשׁ.

הַמְּאַחַל לְךָ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

כַּח שְׂכָה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי י"ט תְּשֵׁרֵי ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְכֵן שִׁמְעֵתִי שֶׁאֵתָּה מִחַפֵּשׂ אוֹתִי.

תִּרְאֶה לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדֶּיךָ, אִם תִּלְמַד כָּל הַחֲרָף בְּהַתְמַדָּה,
וְתִתְנַהֵג לְאוֹת וּלְמוֹפֵת, אֲזַי אֶקַּח אוֹתְךָ חֲזָרָה, אֲבָל אִם אֶשְׁמַע
דְּוִוּוּחִים שֶׁאֵתָּה מְסֻתּוֹבֵב וְכוּ', וְעוֹשֶׂה מַעֲשֵׂי שׁוֹכְבוֹת וְכוּ', לֹא אֶקְבֵּל
אוֹתְךָ. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ קַח אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדֶּיךָ, וְזָכֵר מַה
שֶׁאָמַר הַנְּבִיא (אֵיכָה ג, כו): "טוֹב לִגְבֹר כִּי יֵשֵׂא עַל בְּנֵעוּרָיו", וּבְכֹר
אֲמַרְתִּי לְךָ שֶׁאֵלוֹ הַיְלָדִים שֶׁהִיוּ שׁוֹכְבִים, וְלִקְחוּ אֶת עֲצָמָם בְּיָדֵים,
וְכוּ מְאֹד, וְלִכֵּן אֲנִי רוֹצֶה שְׁתוֹכִיחַ אֶת עֲצָמְךָ כָּל הַחֲרָף, וְאֲזַי אֶקַּח
אוֹתְךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

כח שכו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי י"ט תשרי ה'תש"ס.

שלום רב אַל ... תחיה.

ראי להתחזק, ולכבד מאד את בעלך, וכך אמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה, פרק י', סימן ה'): איזו היא אשה כשרה? העושה רצון בעלה; ובזכות זה תהיה לכם פרנסה בשפע, ולא יחסר לך שום דבר.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי דרךך תמיד.

המאחל לך מועדים לשמחה...

כח שכו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי י"ט תשרי ה'תש"ס.

שלום רב אַל ... תחיה.

מאד אבקש אותך, שהצדקות תהיינה רק בעבור בית-המדרש, ובזכות זה יהיו לך ילדים טובים.

העקר אל תריבי עם בעלך, ותשתדלי מאד מאד, לא להפגם בעמות עם השכנים, ועל-ידי-זה תצליחי את דרךך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כח שכח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי י"ט תשרי ה'תש"ס.

שלום רב אַל ... תחיה.

מאד מאד רציתי, שְׁכַל הַצְדָּקוֹת שְׁאַתְּ אוֹסֶפֶת, שְׁיִהְיֶה רַק בְּעִבּוּר בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וּבְזִכּוֹת זֶה נִזְכָּה לְרֵאוֹת אֶתְכֶם מְסֻדְרִים כְּבָר בְּדִירָה שֶׁל עֲצֻמְכֶם, כִּי בְּרָגַע שְׁאַדָּם עוֹסֵק בְּבִנְיַן-בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹנֵה לוֹ בֵּית.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאַנִּי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁיִהְיֶה לְכֶם רַק טוֹב בְּיַבְנָאֵל, וַיִּהְיֶה לְכֶם בֵּית וְדִירָה מְשֻׁלְכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוּר בְּשִׁכְנוֹת עִם אָף אֶחָד.

המאחל לְכֶם פֶּתָקָא טְבָא...

כח שכט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי י"ט תשרי ה'תש"ס.

שלום רב אַל ... תחיה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ. רְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבָעוּלָם, וְאַנִּי מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַפֶּל יִסְתַּדֵּר אֶצְלֶךָ עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, הָעֵקֶר תִּשְׁתַּדְּלִי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְשַׁמְחֵי אֶת בְּעַלְךָ, וּבְזִכּוֹת זֶה שֶׁתְּכַבְּדִי אֶת בְּעַלְךָ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב לְךָ, שְׁיִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב בְּחַיִּים. הָעֵקֶר לֹא לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן.

המאחל לְךָ פֶּתָקָא טְבָא...

כח של.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי י"ט תְּשׁרֵי ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אָנִי לֹא יוֹדֵעַ לָמָּה אַתְּ צָרִיכָה לְהַפְגִּיב בְּלַחֲץ. סוּף כָּל סוּף אָנִי לֹא רוֹצֵה מִמֶּךָ שׁוֹם דְּבָר, רַק שְׂיֵהִיָּה הַתִּיכּוֹן תַּחַת הַהֲנָהֳלָה, לֹא יְכוּלִים לְהוֹלִיךְ בֵּית-סֵפֶר בְּלִי מְנַהֲלָת, וְאָנִי יוֹדֵעַ שֶׁקָּשָׂה לָךְ לְהִסְתַּדָּר עִם מְנַהֲלָת, כִּי כִּף הָיָה קָדָם, עִם כָּל זֹאת זֶה חֵלֶק מִהַמְסַגֶּרֶת, שֶׁצָּרִיךְ שְׂיֵהִיָּה בְּכָל בֵּית סֵפֶר נְהוּל כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ, אִף אַחַד אֵינּוּ מְכַתִּיב לָךְ מַה לַעֲשׂוֹת, רַק רוֹצִים שֶׁהַבְּנוֹת תְּבֹאנָה בְּזִמְנ, וְשֶׁתִּהְיֶינָה בְּעֵלּוֹת דְּרָךְ אֲרִץ, וְשֶׁתִּלְמַדְנָה אֶת הַדִּינִים, וְזֶה רַק מַה שֶׁאֲנִי חֹנֵן רוֹצִים, וְאָנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְחַתֵּן אֶת הַבְּנוֹת עִם שֵׁם טוֹב, וְלִכֵּן אָנִי לֹא מְבִיֵן לָמָּה אַתְּ צָרִיכָה לְלַכֵּת כָּל-כֶּף בְּלַחֲץ, וְכֵן לְקַחַת כָּל דְּבָר מִמֶּשׁ אִישִׁית, וְאָנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתְּבִינִי, וְאִם קָשָׂה לָךְ, מַה אָנִי יְכוּל לַעֲשׂוֹת, אָנִי מְצַדִּי רוֹצֵה לַעֲזוֹר לָךְ, אֲבָל אַתְּ צָרִיכָה לְדַעַת, שֶׁהַבְּנוֹת מְכַרְחוֹת לְהִיּוֹת תַּחַת נְהוּל, לֹא יְכוּל לְהִיּוֹת הַפְּקָר בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן. רַק תִּהְיִי שְׂמֵחָה וְעֹלִיזָה, וְזֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח שלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי י"ט תְּשׁרֵי ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵל תְּדַאֲגִי, הַכֹּל יִסְתַּדָּר, הַחַיִּים מְאֹד מְאֹד קָשִׁים, וְלִכֵּל אַחַד

יש את הצרות והיסורים שלו, ולכן צריכים לדון את כל אחד לכף זכות, רק דבר אחד אני מכרח להגיד לך, שהקדוש-ברוך-הוא משלם מדה כנגד מדה, ולכן צריכים לקבל את הכל בשמחה, פי מאז שהתחילו לרדף את האברך ... גרו יאיר, כאלו הוא עשה את התאנה במזיד, כלם חרפו ובוזו אותו על לא דבר, כשכלם יודעים שזו היתה תאנה וכו', מאז הוא התחיל להתדרדר, רחמנא לצלן, והקדוש-ברוך-הוא משלם מדה כנגד מדה, ובעלך פשוט במקום להסתפל איך הוא נוהג, יסתפל על השעונים וכו', ולכן כל הבזיונות שיהיו פפרת עוונות, ואני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שימתקו מכם כל הדינים, ולא תצטרכו לשלם שום קנסות, ושיהיה לכם כל טוב בחיים.

המאחל לך פתקא טבא...

כח שלב.

בעזרת השם יתברך, ליל ששי הושענא רבה ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכונתו תמיד.

באתי לבקש את אנשי שלומנו היקרים, עליכם לזכור, שהיום הנה יום הושענא רבה, הוא יום גורלי שמתלקים את הפתקאות, על מה שכתבו בראש השנה, וחתמו ביום הכפורים, ועדין יש לנו הזדמנות לתפס את השליח, ולהוציא ממנו את הפתק, ואם לא נראה לנו מה שגזרו עלינו, יכולים לקרע את הגזר-דין, אם חוזרים בתשובה שלמה. ולכן אני מאד מאד מבקש אתכם, אל תהיו בטלנים, תראו לחזור בתשובה שלמה, והעקר על שנאת חנם וגזענות וכו' וכו', שזו העברה הכי חמורה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (יומא ט): שנאת חנם קשה מעבודה זרה, גלוי עריות ושפיכות דמים, ועלינו למסור את נפשנו, שלכל הפחות בקהלתנו

תהיה אהבת חנם, לאהב אחד את השני, ולעזר אחד לשני, ולהפסיק עם השטיות והקטנוניות.

מאד מאד אבקש אתכם, שבשנה זו בשמחת תורה, זר לא יתערב בשמחתנו, אני רוצה שהקפות שניות יהיו דיקא ברחבת "היכל-הקדש", עם תזמרת הכי גדולה, כי אני לא רוצה בשום פנים, שיהיה לנו חלק עם הסמ"ד-מ"ם, ימח שמו, כי אין שלום אמר הוי"ה לרשעים (ישעיה נז, כט), מספיק סבלנו מהרשע מרשע הזה כל השנה, ולכן לא פדאי לנו בכלל להתקרב לשם, ומה גם שיש שם ערבוּבִיָּה, רחמנא לצלן, רחמנא לישזבן.

גא ונא ראו לשמר על ילדינו, שלא ילכו לשם, ובכלל אנחנו לא צריכים אותם לגמרי. ישוּבוּ הֵם אֵלֵינוּ, וְאֲנַחְנוּ לֹא נִשׁוּב אֲלֵיהֶם. ולכן אנחנו צריכים להיות עכשו פקחים, ולראות איך לבנות רק את קהלתנו, ורק לדאג בשביל ילדינו, ולא נהיה יותר נאיבים שיוכלו לעבד עלינו.

הכפל הדבר — אני מבקש את כלל אנשי שלומנו היקרים, ששום בריה לא תהיין ללכת אל הקפות שניות ששם רוקד הסמ"ד-מ"ם הרשע, ימח שמו, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שבזכות השמחה שנשמח עם התורה, נזכה לבטל את הטמאה, ויתקיים (זכריה יג, ב): "ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ", ונזכה לראות בנעם הוי"ה ולבקר בהיכלו.

המאחל לכם מועדים לשמחה ופתקא טבא...

כח שלג

בעזרת השם יתברך, יום ששי הושענא רבא ה'תש"ס.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

באתי לבקש אותך, שתכבד ותיקר מאד את אשתך, היא צריכה תשומת לב ממך כמו כל הנשים, ואתה צריך להודות להקדוש-

בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוֹמִין לָךְ אִשָּׁה כְּשֶׁרָה, וְלִהְיוֹת עִמָּה מְשֻׁפָּחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּבֵא מִצִּיעָא נט.): אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ [תִּכְבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נִשְׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּתְּעִשְׂרוּ].

וְהִנֵּה אַתֶּם שְׁנֵיכֶם הוֹלְכִים לְצַדָּקָה, לְכֵן רְאוּ לְלַכֵּת אִף וְרַק לְבֵית-הַמְּדַרְשׁ שְׁאֵנוּ עוֹמְדִים לְבָנוֹת בְּקָרוֹב, וְצָרִיכִים לְשַׁלֵּם אֶת כָּל הַחֻבוֹת וְכו'.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ בְּעַדְכֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם פֶּתְקָא טָבָא וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

כח שלד

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי הוֹשַׁעְנָא רַבָּא ה'תש"ס.

שְׁלוֹם לִידִידֵי ... וְ... שְׁיַחֲיוּ נְצַח.

הִנֵּה הַיּוֹם הַזֶּה מְחַלְקִים אֶת הַפֶּתְקָאוֹת, יַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּהֲיֶיה לָכֶם פֶּתְקָא טָבָא, וְתַעֲבְרִי אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקָלוֹת, וְתוֹלִידֵי בְּנִקְל, וְתַהֲיֶיה לָכֶם שְׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, שְׁתַּגְּמְרוּ אֶת הַבְּנִינָן שְׁתַּחֲלִתֶם, וְכֵן אֲנַחְנוּ נִזְכָּה לְהַתְּחִיל וְלִגְמֹר אֶת בְּנִינָן בֵּית-הַמְּדַרְשׁ, וּבְזָכוֹת שְׁשַׁפְּצֶתֶם לִי אֶת הַדִּירָה, תִּירוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מְכָל יְלִדֵיכֶם.

כְּבָר קִבַּלְתִּי כַּמָּה דְּוִוּחִים מִכַּמָּה מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׁלֵא אוּכַל לְהַכִּיר אֶת הַדִּירָה שְׁלִי, כֹּל-כֵּן יָפָה שְׁפָצְתֶם אֶת זֶה, בְּזָכוֹת זֶה יַעֲזוּר לָכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשָׁנָה שֶׁל הַרְחַבַת הַדַּעַת, וְכָל הַזְּכוּת שְׁתַּלְכְּנָה לְטוֹבַת אַמְרָא, עָלֶיהָ הַשְּׁלוֹם.

הַמְּאַחַל לָךְ פֶּתְקָא טָבָא וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

כח שלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדָּר בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשׁרֵי ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל אַהוּבֵי, תְּלַמִּידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל מְסַתְּדֵר אֶצְלָךְ עַל הַצַּד הַכֵּי טוֹב, וְרָצִיתִי לְשִׁמְעַתְּ חֲדָשׁוֹת בְּבֵיתְכֶם וְכוּ'.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּה יְכוּל לְגַמֵּר לִי הַיּוֹם אוֹ מִחָר אֶת הַדָּלֶת לְצַבֵּעַ, וְכֵן אֶת הַשַּׁעַר שְׁתַּלּוּי, וְאַהֲיָה לְךָ אֶסִיר תּוֹדָה, וּבּוֹדָאֵי יְדִידָנוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר, יִשְׁלַם לְךָ, אֲבָל אַתָּה עוֹשֶׂה חֶסֶד עִמִּי, וּבּוֹדָאֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁנִשְׁמַע בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהִיּוֹת 'גִּנְבִי', 'לְגִנְבִי' בְּכֹל יוֹם כַּמָּה דְקוֹת לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא הַצְּלַחַה גְּצָחִית, הַצְּלַחַה כְּזֹאת, שְׁאִין לְתָאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְכֵן רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֶצְמְךָ בְּכֹל יוֹם שְׁעוּרִים בַּתּוֹרָה: מְקַרָּא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא וּמְדַרְשׁ, אֲשֶׁר אִין לְמַעְלָה מְזָה, וְרַק זֶה מַה שְׁיִשְׁאֵר מִהָאֲדָם, כִּי אִין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב, וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֵא תּוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח שלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדָּר בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשׁרֵי ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מַה אִמַּר לְךָ! אִין אַתָּה יְכוּל לְתָאֵר וּלְשַׁעַר אִיךָ אַתָּה צְמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, וְאֲנִי מְקַוֶּה וּמְצַפֶּה, שְׁיִגִיעַ הַיּוֹם

אָשֶׁר כַּח שְׁלוֹ בְּנַחֵל שְׁטוּ
שֶׁתַּחֲזוֹר לִיבְנֵאֵל לְגוֹר שָׁם, וְתִהְיֶה לְךָ דִּירָה מִשְׁלֶךְ, כִּי הָאִוִּירָה
נִשְׁתַּנְּתָה לְגַמְרִי, וַיֵּשׁ שָׁם כּוֹלָל רְצִינִי.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ,
אָשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמַדְבָּרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא הַצְּלָחָה
נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזֹאת, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִשְׁרֵי מִי
שְׂאִינוּ מִטְּעָה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל.

הַעֲקֹר רְאֵה 'לְגַנּוּב' זְמַן בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד: מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא
וּמְדֻרָשׁ, אָשֶׁר הָאֲרַבְעָה לְמוֹדִים הָאֵלוֹ הֵם כְּנֶגֶד הָאֲרַבְעָה עוֹלָמוֹת:
אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָה, וְלִכֵּן אִשְׁרֵי מִי שְׁלוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת
הַד' לְמוֹדִים הָאֵלוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם הָאֲבֹרָכִים דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה
פְּרָטִית, וְאֵל תִּכְנַס בְּשׁוּם וּפּוּחִים עִם אִף אֶחָד, כִּי הוֹפּוּחִים סִתְּם
שׁוֹבְרִים אֶת הָאָדָם.

אֲנִי אֲשַׁבּוֹת, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, בִּיבְנֵאֵל, בְּשַׁבּוּעַ הַבָּא פְּרִשַׁת
נַח, וּפְרִשַׁת לְךָ-לְךָ, וּמֵאֵד הֵייתִי רוֹצֵה לְרְאוּתְךָ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח שְׁלוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְרַ בְּרֵאשִׁית, כ"ה תְּשׁרִי ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַרְבֵּה הַגָּאוּן
הַגְּדוֹל, מִפְּלֵא וּמִפְּלֵג וְכוּ', מוֹרְנוּ הַרְבֵּה ... שְׁלִיט"א.

הִנֵּה יְדוּעַ לְכַבּוֹדוֹ הַמְּצַב הַקָּשָׁה שְׁשׁוּרָה עֲכָשׁוּ בְּכָל אַרְצֵנוּ
הַקְּדוֹשָׁה בְּתַלְמוּדֵי תוֹרָה וּבְכַתְּבֵי סֵפֶר הַחֻדְדִּים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת זֶה
לֹא מְגִיעַ לְמִשְׁבֵּר שְׂיֵשׁ לָנוּ בִּיבְנֵאֵל, כִּי כָּל הַמוֹסְדוֹת יֵשׁ לָהֶם לְכָל
הַפְּחוֹת אֵיזָה תוֹמֵךְ, אֲבָל אֲנַחְנוּ פְּשׁוּט נִתְקַעְנוּ בְּצוּרָה חֲמוּרָה כְּזֹאת,
שְׁכַפְמָה מְלַמְּדִים עוֹמְדִים לְעֹזֵב, מִפְּנֵי שְׁלֵא קִבְּלוּ מִשְׁכַּרְתַּת חֻדְשִׁית,

וְאֵין לָנוּ שׁוּם תּוֹמֵךְ שְׂיַעֲזֹר לָנוּ, וְחָבַל שְׁמוֹסְדוֹת שָׁהֵם כְּבָר לְמַעַלָּה
מְשַׁלֵּשׁ-מֵאוֹת תְּלַמִּידִים וְתַלְמִידוֹת יִהְיֶה-סוּ.

וְלִכֵּן בָּאתִי לְבַקֵּשׁ מִמַּעַלְתּוֹ, שְׂיִדוֹן בְּכַבֵּד רֵאשׁ, עַל הָעֲדִיפוֹת
שֶׁל מוֹסְדוֹתֵינוּ אֵיךְ לְשַׁחֲרַר לָהֶם אֶת הַכֶּסֶף, שֶׁהִבְטִיחוּ לָנוּ כְּבָר כַּמָּה
פְּעָמִים שְׂיִפְקִידוּ לָנוּ בְּחֻשְׁבוֹן, וְעֵדִין מֵאִיזוֹ סִבָּה לֹא עָשׂוּ אֶת זֶה.

לְמוֹתֵר לְהַדְגִּישׁ אֶת גִּדְּל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שְׂיִישׁ לְמַלְמָדִים
וְלַמּוֹרֹת שְׂמַקְבְּלִים מְשַׁכְּרֵת זְעוּמָה, וְכוּ', וְגַם אֶת זֶה כְּבָר לֹא
מַקְבְּלִים יוֹתֵר מִחֻדְשִׁים, וְזֶה גוֹרֵם לְאֵי נְעִימוֹת, הַצָּקִים חוֹזְרִים וְכוּ',
וְהַרְבִּית מִתְרַבֶּה וְכוּ'.

וְלִכֵּן אֶהְיֶה לָכֶם אֶסִּיר תּוֹדָה עַל הַמַּצָּוָה הַרְבֵּה שְׂתַעֲשׂוּ עִם
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲנָשִׁים עֲנִיִּים וְאֶבְיוֹנִים, שְׂסוּבְלִים מֵה שְׂסוּבְלִים,
וּבְזָכוֹת הַמַּצָּוָה הַזֹּאת יִשְׁמַר אֶתְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִכָּל רָע,
וַיִּמְשַׁךְ עֲלֵיכֶם שְׂפַע עֲלִיּוֹן, וְתִתְבַּשְׂרוּ בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח שלח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ח תְּשׁרִי ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תֵּאֱמִין לִי, שְׂאִין עֲצָה אַחֲרַת אֵיךְ לְלַכֵּת עִם הַרְשָׁע הַזֶּה וְכוּ',
רַק בְּצוּרָה הַזֹּו שְׂאֵתָה הוֹלֵךְ וְכוּ', כִּי זֶה עֲרֻמוּמִי, שְׂעוֹד לֹא רֵאִיתִי
בְּחַיִּי, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂלֹא אֶרְאֶה עוֹד כְּזֶה, כִּי זֶה
הַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם בְּעֲצָמוֹ, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, וְצָרִיךְ מֵאֵד לְהַזְהֵר מִהַכֹּלֵב
הַטָּמֵא הַזֶּה, אֲבָל אָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת מְסַפִּיק פִּקְחַ וְלִדְעַת אֵיךְ
לְהַסְתַּדֵּר בְּזֶה הָעוֹלָם.

כַּתְּבֵתִי מִכְתָּב מְאֹד מְאֹד דְּחוּף לְמַלְמָדִים, וְאֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׂתַצְלַם אֶת זֶה, וְתַתֵּן לְכָל מַלְמֵד הָעֵתָק, כִּי יֵשׁ הַסְּתוֹת בְּתוֹךְ הַמַּלְמָדִים שְׂיַעֲזֹבוּ אֶת הַמְּקוֹם, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂנֹזְכָה לְהִרְחֵבָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְיִתְרַחֵב לָנוּ בְּרוּחַ חַיִּימוּת וּבְגִשְׂמִיּוּת גַּם יַחַד, וְעוֹד יִהְיוּ לָנוּ מְבֻנִים עֲנֻקִיִּים וְכוּ', לְכָל הַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, וְאִף שְׂוִיהַ נִרְאָה חֲלוּם, עִם כָּל זֹאת הַחֲלוּם הַזֶּה יִתְגַּשֵּׁם וְכוּ', וְכֵן הַמְּשֻׁכּוֹרוֹת שְׁלָנוּ יִכְפְּלוּ, וְהַמַּלְמָדִים וְהַמּוֹרֹת שְׁלָנוּ יִקְבְּלוּ פִי שְׁנַיִם מִכָּל הַמְּשֻׁכּוֹרוֹת שְׂמֻקְבָּלִים בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, צְרִיכִים רַק סְבָלְנוֹת, כִּי עוֹבֵר עָלֵינוּ מֵה שְׂעוֹבֵר.

כִּדְאִי לָךְ לְשַׁחֵק אֶת הַמְּשַׁחֵק עִם הַרְשָׁע וְכוּ', וְרַק בְּדֶרֶךְ זֶה תּוֹצִיא מִמֶּנּוּ מֵה שְׂמַגִּיעַ לָנוּ, וְתִהְיֶה פִקְחַת, וּמִדֵּי פַעַם בְּפַעַם לְחֹזֵר וּלְהִגִּיד לוֹ אִיךָ שְׂהַרְשָׁע הַזֶּה רוֹדֵף אַחֲרַי לַעֲשׂוֹת שְׁלוּם, וְכַנְרָאָה שְׂדָבֵר זֶה הוּא הַנִּקְדָּה הַרְגִּישִׁית שְׁלָהֶם, כִּי לְמַעֲשֵׂה הוּא רָשָׁע מְרָשָׁע, וּמִי יוֹדֵעַ מֵה שְׂהַסְמִ"ךְ-מ"ם מִסִּית אוֹתוֹ נְגַדְנוּ, וְלִכֵּן אֶתְּה תַעֲשֵׂה אֶת שְׁלָךְ.

נָא וְנָא אֵל תִּשְׁבֵּר, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂנֹזְכָה לְעֵבֵר עַל הַכָּל, וְסוּף הַכְּבוֹד לְבוֹא, שְׂנֹזְכָה לְרְאוֹת בְּמוֹ עֵינֵינוּ בְּהַתְּפַחְחוֹת הַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עוֹ, הַעֲקֵר אֵל תִּשְׁבֵּר מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוּלָם, כִּי תִדַּע לָךְ, שְׂהַסְמִ"ךְ-מ"ם מְאֹד אוֹרֵב עַל הַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, כִּי יִלְדִים כְּמוֹ שְׂיֵשׁ לָנוּ אֵין בְּכָל הָאֶרֶץ וּבְכָל הָעוֹלָם, וְאֲנִי גָּאָה עִמָּהֶם, תְּהִלָּה לְאֵל, הַקְּבוּצָה שְׂהַגִּיעָה לְפָה הֵם מְמַשׁ לְהַפְּלִיא, אַחַד יְהוָה יוֹתֵר יָפֵה מֵהַשְּׁנַיִ, בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה, שְׂהֵם יִצְלִיחוּ פֵה מְאֹד מְאֹד, אִף שְׂנִכְנַסְתִּי עֲכָשׁוּ בְּהוֹצָאוֹת חֲדָשׁוֹת — מַגִּיד שְׂעוֹר, טַבַּח, וְשָׂרֵת וְכוּ', וְעוֹד אֲצַטְרֵךְ לְעוֹד מַגִּיד שְׂעוֹר וּלְמַשְׁגִּיחַ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנִי רוֹצֵה לְהִרְאוֹת לְכָלֶם, שְׂתִּהְלֶה לְאֵל, הַחַנוּךְ שְׁלָנוּ זֶה חַנוּךְ לְמוֹפֵת, וְלֹא כְּמוֹ שְׂרוֹצִים לְצִיר לָנוּ שְׂחוֹר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח שלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ח תְּשׁרִי ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַכֹּל בְּסֹדֵר עִם בְּנֵךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְהוּא מְאֹד שְׂמֵחַ לְהִיּוֹת פֹּה,
וְכֵן הַיְלָדִים הַגֵּאֲחִרִים, הֵם מְאֹד תְּמוּדִים וּפְקָחִים, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה
לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שִׁיִּצְלִיחוּ פֹה בַלְמוּדִים.

אוֹדוֹת גַּחוּם אֲבָלִים וְכו', מָה אִמַּר לָךְ! אֶת אִמָּא לֹא יְכוּלִים
לְשַׁפֵּחַ, וְאֵף פְּעַם לֹא יִשְׁכַּחוּ, וְעַל־כֵּן מָה שְׂאֵתָה רַק יְכוּל לַעֲשׂוֹת
בְּשִׁבִיל הָאִמָּא לְזָכֵר נִשְׁמָתָה — תַּעֲשֶׂה, כִּי כָּל דְּבַר קָטָן שְׁעוֹשִׂים
פֹּה בְּזֶה הָעוֹלָם לְזָכֵר נִשְׁמָה, זֶה מְאֹד חָשׁוּב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת,
וְהַנִּשְׁמָה לְמַעַלָּה מְאֹד מִתְעַנְּגָת מְזֶה, וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי הַבֵּן שְׁעוֹשֶׂה מִשְׁהוּ
בְּשִׁבִיל הָאִמָּא אוֹ הָאָבָא שְׁנִפְטָרוּ.

אֵין לִי מִסְפִּיק מַלִּים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַמְסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׂאֵתָה
עוֹשֶׂה אֶתִּי בְּעֵינֵי שְׁפוּץ הַדִּירָה.

פֹּה תִקְבַּל מִכְתָּבִים נְחוּצִים לְמַסֵּר אֶת זֶה לִיעֲדָם, וּמְאֹד מְאֹד
רְצִיתִי שְׁבִיּוֹם שְׁנֵי נַעֲשֶׂה מִבְּצַע יְחִיד בְּמִינוֹ בְּעֵבּוֹר הַמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ
שְׁנִמְצָאִים בְּמִצָּב יְרוּד מְאֹד, כִּי הַמְלַמְדִים וְהַמּוֹרֹת כְּבָר אֵין לָהֶם
סִבְלָנוֹת לְהִשְׁאָר, וּמָה גַם שְׁמִסִּיתִים אוֹתָם מִבְּפָנִים, וְעַל זֶה אֲנִי
מִפְחֵד מְאֹד, כִּי אִם אֵין לָנוּ מוֹסְדוֹת, מָה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְבָנוֹת
בֵּית־הַכֶּנֶסֶת וְכו' וְכו', וְזוֹ הַפְּעַם הַיְחִידָה בְּיוֹם שְׁנֵי שְׁנַעֲשֶׂה מִבְּצַע
לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְצֵאת בְּעֵבּוֹר הַמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ, וְכָךְ נַחֲלַק אֶת זֶה
יוֹם שְׁנֵי לְבֵית־הַכֶּנֶסֶת וְיוֹם תְּמִישִׁי בְּעֵבּוֹר הַמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ.

אֲשֶׁר כַּח שֵׁם — כַּח שְׁמָא בְּנַחֲל שֵׁיט

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּיל לַבְּעֵדָה, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַבְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח שֵׁם.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֵדֶר פְּרָאשִׁית, כ"ח תְּשַׁרִי ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נְצַח.

מָה אֵמַר לָכֶם! בְּנֹכֶם ... נִרוּ יְאִיר, מְאֹד מְאֹד שְׂמַח, וְאֵנִי מְאֹד
מְקוּנָה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיְצַלִּיחַ אֶצְלָנוּ בְּלִמּוּדֵימָּ, וְתִרְוֶוּ מִמְנוּ רַב
נַחַת דְּקִדְשָׁה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כַּח שְׁמָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֵדֶר פְּרָאשִׁית, כ"ח תְּשַׁרִי ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל כָּל מְלַמְדֵי תְלִמוּד
תּוֹרָה "יְלָדֵי חַן", "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַוּוֹ"ה
עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אֵנִי מִבְּקֶשׁ אֶתְכֶם, שְׂאֵל תִּפְנְסוּ בְּלַחֲץ, אֵף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ
שְׁמִסִּיתִים וּמְדִיחִים אֶתְכֶם מִבְּפָנַיִם, כְּאֵלוֹ לֹא כְּדַאִי לְהִיּוֹת מְלַמֵּד
וְכו'.

מָה אֵמַר לָכֶם! אֵינְ אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשָּׂכֶר
בְּרוּחָנִיּוֹת שֶׁתִּקְבְּלוּ עַל זֶה שְׂאֵתֶם מְלַמְדִים עִם הַיְלָדִים שְׁלָנוּ, וְאֵף
שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ, שְׂיֵשׁ אֶחָד אוֹ שְׁנַיִם שְׁנַחֲלֶשָׁה דַעְתָּם וְכו', וְמָר לָהֶם וְכו',
כִּי מְרִים הֵם וְכו', וְרוֹאִים רַק שְׁחוּר וְכו', אֵנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָכֶם,

שְׁתַּהֲלֶה לְאֵל, אָנִי יְכוּל לְהִתְפָּאֵר עִם הַיְלָדִים שְׁלֵנוּ, שְׁלֵא יוֹדְעִים רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר בְּתַלְמוּדֵי תוֹרָה אַחֲרִים אָנִי מְסַפֵּק, וְדִי לְמַבִּין.

לְזֹאת רָאוּ לְקַיֵּם (שׁוֹפְטִים כ, ג): "אֵל יִרְךָ לְבַבְכֶם, אֵל תִּירָאוּ וְאֵל תַּחְפוּזוּ, וְאֵל תַּעֲרִצוּ מִפְּנֵיהֶם, כִּי הַיְוָיָה אֱלֹהֵיכֶם הַהוּא עִמָּכֶם לְהִלָּחֵם לָכֶם עִם אֲיִבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם" וְגו', וְעוֹד תִּרְאוּ נְסִים נִגְלִים שְׂעִיעֶשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְשֻׁכּוֹרוֹת עֲכָשׁוּ בְּכָל הַיְשִׁיבוֹת בְּמִצּוּקָה וְכוּ', כִּי מְנַסִּים לְסַגֵּר מֵה שְׁיִוְתֵר תַּלְמוּדֵי תוֹרָה (הָיָה לֹא תִהְיֶה), וְלִכֵּן כָּל הַתַּלְמוּדֵי תוֹרָה נִמְצְאִים בְּצִרוֹת, וּבִיּוֹתֵר הַתַּלְמוּד תוֹרָה שְׁלֵנוּ, שְׁבוּ מִחֲנֻכִים אֶת הַיְלָדִים מְגִיל פְּעוּטוֹן, שְׂיִאֲמִינוּ בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְיִדְבְּרוּ אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְיִרְגִּישׁוּ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְכוּ', וְהַכֵּל הוֹלֵךְ עַל-פִּי דַעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְלִכֵּן אֵל יִחַלֵּשׁ לְבַבְכֶם מִפְּנֵי אֶחָד שְׁרוּאָה רַק שְׁחֹר וְכוּ', וְיִדוּעַ הַכָּלֵל — בְּשִׁיּוּצָאִים לְמַלְחָמָה, חָיִל שְׁמַפְחֵד שׁוֹלְחִים אוֹתוֹ הַבֵּיתָה, כְּדִי שְׁלֵא יִחְלִישׁ אֶת הַחֲיִלִּים הָאַחֲרִים, וְעַל-כֵּן מִי שֶׁהוּא פִּחְדָן, שְׂיִשְׁאֵר בְּבֵיתוֹ... וְלֹא יִחְלִישׁ אֶת אַחֲרִים.

אָנִי מְבַטֵּיחַ לְכָל מְלַמֵּד וּמְלַמֵּד שְׁמַלְמֵד אֶת הַתִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן אֶצְלָנוּ, שְׂיִקְבֵּל שְׂכָר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, תַּהֲלֶה לְאֵל, בְּאוֹ לְפִה קְבוּצָה גְדוּלָה שֶׁל בְּנֵי בֵר-מִצְוָה, וְאָנִי גָּאָה עִמָּהֶם וּמִתְפָּאֵר עִמָּהֶם, וַיְלָדִים כְּאֵלוֹ אֵין בְּכָל הָעוֹלָם, וְעַל-כֵּן כָּל אֵלוֹ שְׁרוּאִים רַק שְׁחֹר, יוֹתֵר טוֹב לָהֶם לְהִסְתַּפֵּל בְּרֵאִי... (אוֹלֵי יִרְאוּ אֶת פְּרִצּוֹפִם הָאֲמִתִּי), סֶתֶם לְהַחְלִישׁ דַּעַת מְלַמְדִים אַחֲרִים וּלְהַסִּיחֵם לְעוֹב אֶת הַתַּלְמוּד-תוֹרָה — זֹו רְשָׁעוֹת לְשֵׁם רְשָׁעוֹת. וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל הַמְלַמְדִים — הַחֲזִיקוּ מִעַמֵּד, עֲכָשׁוּ קִשָּׁה הַמְשֻׁכֶּרֶת, אֲבָל יְבוֹא הַיּוֹם וַיִּקְנְאוּ בְּכֶם — הֵן בְּשֻׁכֵר הַגִּשְׁמִי וְהֵן בְּשֻׁכֵר הַרוּחָנִי, וּמִי שְׂיִחְזִיק מִעַמֵּד בְּעַת צָרָה, עוֹד יִזְכֶּה לְחִזּוֹת בְּנַעַם הַיְוָיָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שְׁבֵת שְׁלוֹם...

אֲשֶׁר כח שמב — כח שמג בְּנַחַל שכא

כח שמב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ח תְּשׁוּרֵי ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ נִצְח.

תְּהִלָּה לְאֵל, בְּגִיכֶם הִגִּיעוּ לְכָאן, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּוֹה שְׁיִצְלִיחוּ, וְעוֹד תִּרְוּוּ מֵהֶם רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק אֶת בְּנֵי קְהֵלְתֵּנוּ, כִּי כָּלֵנוּ צְרִיכִים עֲכָשׁוּ חֲזוּק, כִּי הַמְּצַב בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל נֶחֱשָׁב אִים וְנוֹרָא, כִּי הִרְשָׁעִים כַּיָּם נִגְרַשׁ הַשְּׁקֵט לֹא יוֹכְלוּ, וְלִכֵּן צְרִיכִים עֲכָשׁוּ הַתְּחִזְקוֹת חֲדָשָׁה, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁנֹנְפָה לְהַצְלִיחַ בְּמִשְׁמֵימֵנוּ הַקְדוּשָׁה לְבָנוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כח שמג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ח תְּשׁוּרֵי ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ נִצְח.

תְּהִלָּה לְאֵל, בְּנַכֶּם ... גִּרוּ יְאִיר, לוֹמֵד, אֲבָל צְרִיף עוֹד הַתְּחִזְקוֹת שְׁיִתְמִיד יוֹתֵר, וְלִכֵּן תִּרְאוּ לְחַזֵּק אוֹתוֹ וּלְעוֹדֵד אוֹתוֹ, שְׁתִּרְאוּ מִמֶּנּוּ הַרְבֵּה נַחַת דְּקִדְשָׁה.

הַעֲקֹר רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה קְדוּשָׁה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין לָנוּ בְּזָה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְכָל מָה שְׁצְרִיכִים עָלֵינוּ לְבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְעַל־יְדִי־זָה נִצְלִיחַ דְּרַבְּנוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח שְׂדֵמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ח תְּשׁוּרֵי ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׁיִחִיו נִצַּח.

הִנֵּה בְּנֹכֶם ... גֵּרוּ יְאִיר, הַתְּחִיל לְלַמֵּד בְּהַתְמַדָּה, עַד שֶׁהוּא הָרֵאשׁוֹן הַיּוֹדֵעַ אֶת כָּל הָעֲמוּד בְּעַל־פִּיהוּ, וְהוּא גַם לוֹמֵד עִם הַחֲלָשִׁים מִגְּדִבַת לְבוֹ לְבַד, וְאַמְרָתִי לְנִכּוֹן לְכַתֵּב לָכֶם, שְׂכָשֶׁם שֶׁהִיָּה הַהֶפֶךְ כְּתַבְתִּי לָכֶם, מִן הָרְאוּי לְכַתֵּב לָכֶם גַּם עֲכָשׁוּ, וְלִכֵּן תִּמְשִׁיכוּ לְחִזְקוֹ וְלִעוֹדְדוֹ וְלִשְׁמַחוֹ וְלִאֲמִצּוֹ, וְאַנִּי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁיִגְדֵל תִּלְמִיד חָכֶם, כִּי בְּאַמַּת הַפְּעַם זְכַנִּי הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עִם מַגִּיד שְׁעוֹר נִפְלָא מְאֹד, יֵרָא שָׁמַיִם גְּדוֹל, וְהוּא מְסִבִּיר נִפְלָא, וְאַנִּי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂאוּכַל לְהַשִּׁיגוֹ גַּם לְאַחַר הַצְּהָרִים, בְּאִפְסָן שֶׁהִילָדִים יִצְלִיחוּ מְאֹד מְאֹד בְּלִמּוּדֵים.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּח שְׂמָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ח תְּשׁוּרֵי ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

דְּבַרְתִּי הַיּוֹם עִם ... גֵּרוּ יְאִיר, וְאַנִּי מְאֹד מְאֹד מְקַנְהָ שֶׁהַכֹּל

אֲשֶׁר כח שמו בַּנְחֹל שכג

יִסְתַּדֵּר, כִּי הוּא רוֹצֵה לְרַאוֹת כֶּסֶף, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, אִם אַתָּה לֹא יָכוֹל תִּגִּיד לִי, אֲנִי כִּכֵּר אֲשִׁיג מִתַּחַת לְאֲדָמָה, הֲעֵקֶר שְׁלֹא יִהְיֶה בְּזִיזוֹנוֹת וְעִגְמַת נֶפֶשׁ, וּפְלֹא עַל גְּבִי פְּלֹא, בְּכֹל נִסְיָעָה וְנִסְיָעָה שְׁאֲנִי צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, בָּא לִי הַשְּׂגַת הַכְּרֻטִים בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, וּבְעֵלְבוֹנוֹת וּבְשִׁפְיכוֹת דָּמִים, וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ עַל מָה, סוּף כָּל סוּף אֲנִי מְשַׁלֵּם מְחִיר גְּבוּהָ, כְּמוֹ שֶׁהִיָּה בַּפֶּעַם הַקּוֹדֶמֶת, וְלָמָּה לִי אֵת כָּל הָעִגְמַת נֶפֶשׁ הַזֹּה. וְלִכֵּן רְאֵה לְסִדֵּר אֵת זֶה עַל הַצַּד הַנִּכּוֹן, שְׁלֹא יִהְיֶה לִי שׁוּם בְּלוֹבִלִים בְּזוֹה.

הֲעֵקֶר רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַמֵּאֲחִל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כח שמו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדֵּר בְּרֵאשִׁית, כ"ח תְּשׁוּרִי ה'תשנ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי, תִּלְמִידֵי הַצִּמּוּד בְּתוֹךְ לְבָבִי ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתַּעֲזֹב אֵת מְקוֹם הָעֵבוּדָה שְׁלֶךְ, כִּי זֶה לֹא בְּשִׁבְלֶךְ לַעֲבֹד בְּמַפְלַת בֵּין חִילוֹנִים, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְשִׁתַּקֵּק שֶׁתְּבוֹא עִם אֲשֶׁתְּךָ וְעִם בֵּתְךָ לְפָה, וְתִהְיֶה סְמוּךְ אֵלַי, וְתַעֲבֹד פֶּה וְתִגּוֹר עַל יָדַי, וְלֹא יִחְסֹר לְךָ שׁוּם דָּבָר.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבָעוּלִים, כִּי עַל הָאָדָם עוֹבְרִים מְשִׁבְרִים וְגִלִּים וְכוּ' וְכוּ', כָּל מִיָּנִי סְפָקוֹת וּבְלוֹבִלִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְחַזֵּק מְעַמֵּד, וְאִינוּ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דָּבָר.

הַמֵּאֲחִל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כח שמז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר נח, רֵאשׁוֹן הַחֹדֶשׁ הַשָּׁנָה הַשְּׂמִינִי.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיאוֹת נְשׁוֹת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר
בְּרֶסֶלֶב", הַזֵּה עָלֵינוּ יִשְׂרָאֵל שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵנוּ וַיִּצִילֵנוּ מִכָּל
צָרָה וְצוּקָה, מִכָּל נֹגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה
יְדֵינוּ, אָמֵן.

מָה אָמַר לָכֵן! הִנֵּה זְכִינוּ לְבָנוֹת קָהֳלָה נִפְלְאָה, אֲשֶׁר זוֹ הַקָּהֳלָה
הַיְחִידָה בְּמִינָהּ. וְאֵף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי
פְּעֻלוֹת שְׂבָעוּלָם לְהַסִּית וּלְהַדִּיחַ מִבְּפָנִים, וְלִשְׁבֹּר אֶת הַקָּהֳלָה שְׁלֵנוּ,
אֲבָל אֲנִי מִכְרַח לומר לָכֵן: לֹא יוֹעִיל לוֹ בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּסָן! כִּי רַבְּנוּ
ז"ל אָמַר: "נִצְחָתִי וְאֲנִצְחִי!" כָּל דְּבָר שֶׁתְּלוּי בְּדָבָר רַבְּנוּ ז"ל, רַבְּנוּ
ז"ל הוּא הַמְּנַצֵּחַ, וּבּוֹדָאֵי גַם אֲנוּ נִנְצָח בְּכַחוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, לְהַקִּים
קָהֳלָה יוֹצֵאת מִן הַכָּלָל. הֵן אָמַת, פֶּה וְשֵׁם יֵשׁ מֵה לְתַקֵּן, אֲבָל עֲצָם
הַקָּהֳלָה וּמְהוּתָהּ, לֹא יוֹכֵל הַסֵּמ"ך-מ"ם לְשַׁבֵּר, וְלֹא יַעֲלֶה בְּיָדוֹ כָּלָל.
אֲבָל זֶה תְּלוּי בְּנוֹ.

לְמָה אֲנוּ סוֹבְלִים גְּלוּת? סוּף כָּל סוּף מְגִיעִים לְשָׁנַת אֲלָפִים
לְמִנְיָנָם, שְׂמָאז שֶׁהַנוֹצְרֵי הַזֶּה נוֹלַד, יִמַּח שְׂמוֹ וְזָכְרוּ, עִם יִשְׂרָאֵל
סוֹבְלִים צְרוּת, כָּל מִינֵי מִיתוֹת מְשֻׁנוֹת, כָּל מִינֵי מִיתוֹת אַכְזָרִיוֹת, כָּל
מִינֵי עֲנוּיִים, שְׂאִינְנוּ מְסֻגְלִים לְחֹשֶׁב מְזָה וּלְתֵאָר לְעֲצָמֵנוּ מֵה הַגּוֹיִים
עֲשׂוּ עִם עִם יִשְׂרָאֵל מְשֻׁף אֲלָפִים שָׁנָה. אִם אֲנוּ רַק קוֹרְאִים אֶת
סְפוּרֵי הַשּׁוֹאָה, שֶׁהֵיוּ לְפָנֵי כַּחֲמָשִׁים שָׁנָה בְּלָבָד, חוֹדְרֵת צְמֶרְמֶרֶת
בְּתוֹךְ תּוֹכְנוּ, וְעוֹבְרֵת בְּנוֹ חֲלֻחָה — אֵיךְ רִשְׁעִים עֲמַלְקִים, יָכְלוּ
לְעֲשׂוֹת דְּבָרִים נוֹרָאִים כְּאֵלוֹ לְאֲנָשִׁים חַפְּסִים מִפְּשָׁע, זְקָנִים וְזָקְנוֹת,
יְלָדִים וְתִינוּקוֹת, וּבְכָל מִינֵי מִיתוֹת מְשֻׁנוֹת, מִיתוֹת אַכְזָרִיוֹת, שֶׁלֹּא
נִתֵּן לְהַעֲלוֹת עַל הַרְעִיוֹן, הַרְגוּ, קָבְרוּ חַיִּים, תָּלוּ, חָנְקוּ, שָׂרְפוּ, הַשֵּׁם
יִשְׁמַר וַיִּצִיל. וְכָל זֹאת אֲרַע לְפָנֵי כַּחֲמָשִׁים שָׁנָה בְּלָבָד. וּבְמִשְׁךְ
הַשָּׁנִים הִלְלוּ שְׂאֵנוּ גָרִים כְּבָר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, בַּל נָא נִשְׁכַּח כְּמָה אֲלָפֵי

אֲלֵפִים הוֹרִים נַעֲשִׂים שְׁפוּלִים מִלְדֵיָהֶם, תִּתְּבוֹנְנוּ בְּבֵית הָעֵלְמִין הַצָּבָאִי, אֲשֶׁר קוֹרַע לְכַבּוֹת מִמֶּשׁ, בַּחוּרִים צְעִירִים בְּמִשְׁךְ הַחֲמָשִׁים שָׁנָה הָאֲחֻרֹנוֹת נִהְרְגוּ וְנִרְצְחוּ בְּמִלְחָמוֹת אֲכֻזָּרִיוֹת, וְכָל זֹאת אַרְעֵי בְיָמֵינוּ אֵלוֹ. וּמָה עִם דוֹר לְפָנֵינוּ, שְׁנֵי דוֹרוֹת, שְׁלֹשָׁה, עֲשָׂרָה דוֹרוֹת וְכוּ' קִדְּם לָכֵן, וְכֵן נִמְשָׁךְ אֲלֵפִים שָׁנָה — רְצִיחוֹת, שְׁפִיכוֹת דָּמִים, וְעֵדִין לֹא תֵם. כָּל יוֹם וְיוֹם שׁוֹמְעִים מִקָּרִים מוֹעֲזָעִים, בְּגִי-אָדָם נִהְרָגִים בְּמִיתוֹת מְשֻׁנוֹת, תֵּאֲנוֹת דְּרָכִים, לֹא עָלֵינוּ, מִמֶּשׁ מִבְּהִיל עַל הָרַעֲיוֹן. וּמִדּוּעַ אֵינָנו עוֹרְכִים לְעֲצָמָנוּ חֲשׁוֹן הַנֶּפֶשׁ, מִדּוּעַ בָּא כָּל זֹאת עָלֵינוּ?! אֵין זֹאת כִּי אִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה מִשְׁהוּ מֵאֲתָנוּ!

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מְסַפְּרִים לָנוּ, שֶׁמֶשֶׁה רַבָּנוּ בָּא בְּטַעֲנָה אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאָמַר: לָמָּה עִם יִשְׂרָאֵל סוֹבְלִים סָבַל גְּדוֹל כָּל-כָּף? מֶשֶׁה רַבָּנוּ לֹא הָיָה יָכוֹל לְסַבֵּל שְׂיִהוּדִים סוֹבְלִים. הָרִי הוּא גְּדוֹל בְּבֵית פְּרָעָה, וְרָאָה כִּי־צַד מִתְעַלְלִים בְּעַם יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר הֵעֲבִידוּ אוֹתָם בְּפָרְךְ. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: פָּרַךְ — הֵינּוּ עֲבוּדָה הַשְׂיִכָּת לְנָשִׁים, נִתְּנוּהָ לְגִבּוֹרִים, עֲבוּדָה הַשְׂיִכָּת לְגִבּוֹרִים, נִתְּנוּהָ לְנָשִׁים. אֵיזָה סָבַל סָבְלוֹ שֵׁם?! וּמֶשֶׁה רַבָּנוּ בּוֹכָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: לָמָּה וּמִדּוּעַ?! וְהִנֵּה יוֹצֵא לְהַתְּבוֹנֵן בְּסִבְלוֹת יִשְׂרָאֵל, וְרוֹאֶה שְׁנֵי אֲנָשִׁים עֹבְרִים נָצִים, וַיֹּאמֶר לְרַשָּׁע: לָמָּה תִּפֶּה רַעְךָ? וּמְפָרְשִׁים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, אֵף שְׁלֹא הִפְהוּ, אֶלָּא הִגְבִּיַה יָדוֹ לְהַפּוֹתוֹ, כִּכְר קָרְאָהוּ רַשָּׁע. מִכָּאֵן, שְׁכָּל הַמְּרִים יָד עַל חֲבֵרוֹ — נִקְרָא רַשָּׁע. וּמְסַפְּרִים חַז"ל, שֶׁהָיוּ אֵלוֹ שְׁנֵי גִיָסִים: דִּתָן וְאַבְיָרָם, אֲשֶׁר רָבוּ וְהִתְקוּטְטוּ בִּינֵיהֶם. וּבְאֵיזָה עֲנָן? הַמְּצָרִי אָנֹס אֶת אִשְׁתּוֹ שֶׁל דִּתָן, וְרוֹצֵה לְהַתְּגַרֵּשׁ מִמֶּנָּה, בָּא אַבְיָרָם לְעֹזֵר לְאַחֻתּוֹ, שְׁלֹא יִתְּגַרֵּשׁ מִמֶּנָּה בְּעֵלָה דִּתָן. וּמֶשֶׁה רַבָּנוּ רָצָה לַעֲשׂוֹת בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם, וּלְכַרֵּר מֶה זֶה וְעַל מֶה זֶה. וּבְמִקּוֹם שֶׁיִּשְׁכּוּ יַחַד וַיִּדְבְּרוּ, עָנוּ לְמֶשֶׁה בְּחֻצְפָּה: "מִי שָׁמַךְ לְאִישׁ שֶׁר וְשׁוֹפֵט עָלֵינוּ?! וְאֵימֹ שֶׁיִּלְשִׁינוּ עָלָיו לְפָרְעָה, וּמֶשֶׁה רַבָּנוּ חָשַׁשׁ, וַיִּיָּרֵא מֶשֶׁה", וְעָנָה וְאָמַר: "אֲכֵן נוֹדַע הַדְּבָר", אִם יֵשׁ דְּלִטוֹרִין בִּינֵיהֶם, עֲתָה אָנִי מֵבִין מִדּוּעַ סוֹבְלִים סָבַל גְּדוֹל. וְכָל זֹאת הָיָה עוֹד בְּמִצְרַיִם, שֶׁעֲבָדוּ שֵׁם קָשָׁה מְאֹד, וְעָבְרוּ עֲלֵיהֶם נְסִיוֹנוֹת

קשים ומרים מאד. עד שמוכא בזהר הקדוש (שמות יז): אין לך אמה נבזית ומזהמת במצרים; שהיו מלכלכים בנאוף, וכל אפנת הגויים שם הייתה. וכן אומרים (תנא דבי אליהו רבא ז'): אין לך אמה בעולם, שהייתה שטופה בדברים מכערים וחשודה בכשפים ובזמה אלא המצרים בלבד. וכן אומרים (תורת פהגים אחרי יח): מעשיהם של מצרים מקלקלים מכל העממין; ועם ישראל הצרכו לעבר את כור הברזל של מצרים, וסבלו שם סבל רב.

וכל זאת מאחר שלא יכלו להדבר זה עם זה, אשר הכל היה קדם קבלת התורה. על אחת כמה וכמה אחר קבלת התורה, שקבלנו את התורה, ואמר רבי עקיבא: "ואהבת לרעך כמוך, זה כלל גדול בתורה"; כי רבי עקיבא, קדם שהתקרב אל התורה, היה עם הארץ, והיה אומר: מי יתן לי תלמיד חכם ואשכיהו בחמור. כי כך אומרים חכמינו הקדושים (פסחים מט:): גדולה שנאה ששונאים עמי הארצות לתלמידי חכמים, יותר מהשנאה ששונאים אמות העולם לעם ישראל. תתארו לעצמכם, אמות העולם רשעים ארורים, וישנה הלכה בשלחן ערוך, שאסור להתיחד עם גוי, וכן מבאר בגמרא וברמב"ם ובטור ובשלחן ערוך, ומדוע? כי גוי חשוד על שפיכות דמים, ואסור לתת בו אמון. ומי שמתיחד עם גוי — מאבד עצמו לדעת. ולצערנו הרב, שמענו מקרים לאין ספור, שגויים רצחו, רחמנא לצלן, בדם קר את נשמות ישראל. הנה נסה בחור לעצור טרמפ, וחטפוהו ורצחוהו וכו', השם ירחם, ושאר מקרים מזועזעים. אבל אומרים חכמינו הקדושים, שנאת עמי הארץ לתלמידי חכמים גדולה משנאת הגויים לישראל.

והמציאיות טופחת על פנינו, למה שנאה יכולה להביא. השנאה שיש כיום מצד פורקי העל לעם ישראל זה אים ונורא. והכל נובע מהסתה גרידא, וזה חמור יותר משנאת האמות לישראל. ומסיתים ומדיחים נגד התורה, נגד המצוות, נגד הקדוש-ברוך-הוא ונגד כל הקדוש לעם ישראל. ובפרט שמנסים להרס את כל מערכת החנוך, שבנו משך חמש-עשרה שנה, שהיו תלמודי תורה ובתי ספר, שבהם לומדים חמשים אלף ילדים, בן ירבו, עתה הרשעים רוצים לחסל

וּלְמוֹטֵט הַכֵּל. וְלִצְעָרְנוּ הָרַב — מִצְלִיחִים.

הם נסו גם אֲצִלְנוּ בְכִמָּה תַחְבוּלוֹת לְסָגֵר לָנוּ אֶת הַתְּלִמוּד-תּוֹרָה וּבֵית-הַסֵּפֶר, אָבֵל הֵייתִי יוֹתֵר פֶּקַח מֵהֶם, וְאִמְרָתִי לֵר' ... גֵּרוּ יְאִיר, שְׂיֵאמֶר לְרֹאשׁ הַמוֹעֵצָה: "אִם בֵּית-הַסֵּפֶר שְׁלָנוּ יִסָּגֵר, כָּל הַקְּהֵלָה רוֹשְׁמֵת אֶת הַיְלָדִים לְבֵית-סֵפֶר הַמְּמַלְכָתִי הַמְּקוֹמִי". אֲזַי אָמַר: "אֵינְכֶם חוֹשְׁשִׁים שֶׁהַיְלָדִים שְׁלָכֶם יִתְקַלְקְלוּ?" וְאִמְרָנוּ: "לֹא, לֹא, עֲלֵיכֶם לְחַשֵּׁשׁ יוֹתֵר, שֶׁתּוֹךְ זִמָּן מוֹעֵט הַיְלָדִים שְׁלָכֶם יִשׁוּבוּ בְתִשׁוּבָה, הַבָּנִים יִלְכוּ עִם פְּאוֹת, וְהַבָּנוֹת תִּלְכְּנָה בְּצַנִּיעוֹת". וְהֵבִין הַיֵּטֵב אֶת הַרְמָזוֹ. וְלִמְחֶרֶת עֲזָבוּ אוֹתָנוּ לְנַפְשָׁנוּ. וּבְאַמֶּת כֶּךָ תִּכְנַנְתִּי לַעֲשׂוֹת, כִּי כְּתוּב: "וַיִּגְדֹּל אֶת הַחֲנִית מִיַּד הַמְּצַרִּי", בְּאוֹתָן תַּחְבוּלוֹת אָנוּ גֵלְף כְּנֶגֶד, אֵינָנו מְפַתְחִים כָּלָל! בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אָנוּ מְאַמְיָנִים בַּהֲקֵדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה כֹּל כַּחֲנוּ — כַּח הָאֱמוּנָה.

הַמַּצֵּב בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּכִי רַע, אָבֵל כָּל אֶחָד נִדְמָה לוֹ, שֶׁבְּמִקוֹם אַחַר טוֹב יוֹתֵר, וּמִמִּילָא נּוֹכְעוֹת הַסְּתוֹת, שֶׁעֲלוּלוֹת לְהַתְקַבֵּל עַל דַּעַת שׁוֹטִים. אִם אָנוּ רוֹצִים לְהַצְלִיחַ בַּחֲנוּף שְׁלָנוּ, עֲלִינוּ לְהִתְאַחַד יַחַד בְּכָל מַחִיר. אָבֵל אִם תִּהְיֶינָה הַסְּתוֹת פֹּה וְשָׁם, שֶׁפְּלוּנִי יַחְלִישׁ אֶת הַדַּעַת, וְאִלְמוּנִי יִסִּית וַיְדִיחַ, זֶה כְּדֹגְמַת סְפִינָה הַמְּפִלֶגָה בַּיָּם הַגָּדוֹל, וּסְעָרָה פִּקְדָה אֶת הַיָּם, וְגִלְיוֹ גּוֹעֲשִׁים וְרוֹעֲשִׁים, וּבְמִקוֹם לְהוֹצִיא סֵפֶר תְּהִלִּים, וְלוֹמַר עוֹד וְעוֹד פֶּרֶק תְּהִלִּים, וְלִבְקֵשׁ: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, תַּצִּיל אֶת בְּעָלֵי, אֶת יְלָדֵי וְכוּ', מֶה עוֹשִׂים? נוֹטְלִים כְּלֵי עֲבוּדָה, וְעוֹשִׂים חוֹר בְּסַפִּינָה. וְכָךְ עוֹזְרִים לַמַּיִם לְחַדֵּר פְּנִימָה, וּמְטַבְּעִים אֶת הַסְּפִינָה. פֹּה אֵין זֶה עֲנִיָּן שֶׁל צָחוּק, דְּבוּרִים בְּעֶלְמָא, אֲלֵא דְּכָר חֲמוּר וְרִצְיָנִי מְאֹד, וְאִם הַלְּיָלָה לֹא נִצָּא עִם הַחֲלָטָה אַחַת קוֹלְקֻטִּיבִית — לֹא פִּעֲלָנוּ כְּלוּם!

אִמְרָתִי כְּכֹר כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים: מִי שְׂאִינוּ רוֹצֶה לְגוֹר בִּיבְנָאֵל, שְׂיַעֲשֶׂה טוֹבָה, וַיִּטַּל אֶת מְטַלְטְלֵיו וַיִּצָּא. אָבֵל לְמָה לוֹ לְהַחְלִישׁ דַּעַת אַחֲרִים?! אָנִי אוֹמֵר לְכַלְכֵּן: פֹּה תִהְיֶה "עִיר בְּרֶסֶלֶב", וְאַף שֶׁנִּרְאָה כְּחֵלוֹם, אָבֵל מִי שְׂיֵשׁ לוֹ עֵינַיִם לְרְאוֹת, רוֹאֶה, שֶׁבְּרוּךְ הַשֵּׁם, נִכְנָסוֹת עוֹד וְעוֹד מְשַׁפְּחוֹת, עַד שְׂאִין יוֹדְעִים מִי בְּאַמֶּת אוֹרַח וּמִי כְּכֹר

תושב קבע. וזאת אני יכול לומר לכם, יגיע היום ויתרחב לכלנו, אני השבח יהיה — מי גר אתנו בעניותא, מי גר אתנו בעת הצער שסבלנו מהפריץ העריץ, מהסמ"ך-מ"ם המוסר, שעשה כל מיני תחבולות לשבר אותנו, ולא הצליח, ולא הצליח! והקדוש-ברוך-הוא ישפיע עלינו הרחבה גדולה. ואז יהיה כבר מאחר, כי השכר מקבלים רק בעת שצור ומחזיקים מעמד. בודאי הנסיון קשה מאד. חכמינו הקדושים אומרים (תורת פהנים אחרי יח): כיון שפאו יסורים על איוב, אלו כבש כעסו, ולא קרא תגר על מדת הדין, כשם שאומרים עכשו בתפלה "אלהי אברהם, אלהי יצחק ואלהי יעקב", כן היו אומרים "אלהי איוב". אבל מאחר שלא היה יכול לסבל, והחל לדבר כלפי מעלה — אבד את הכל. הינו אברהם, יצחק ויעקב, עברו עליהם שבעה מדורי גיהנום, כמאמרם ז"ל באבות (ה), א: עשרה נסיונות נתנסה אברהם אבינו ועמד בכלם, הינו שנתנסה בנסיונות קשים ומרים מאד, ולא שאל קשיות, אלא ידע — זהו רצונו תברך! וכן עבר על יצחק ויעקב, יעקב אבינו סבל סבל נורא, עוד במעי אמו, הבה מעשו אחיו, ואחר-כך צרת עשו, צרת לבן, צרת דינה, אילו בזיונות לאבא במעשה עם דינה, ואם לא די בזה, אני צרת רחל שנפטרה, צרת יוסף — שמכרוהו, צרת שמעון, צרת בנימין, ואלו היו האבות הקדושים, קבלו הכל באהבה, היו כל-כך דבוקים בהקדוש-ברוך-הוא, ושום דבר בעולם לא היה יכול לשברם, הם מסרו נפשם בשביל הקדוש-ברוך-הוא, חכמינו הקדושים אומרים (ספרי האזינו שיג) על אברהם אבינו, שאהב כל-כך את הבורא, שאפלו אם היה מבקש ממנו הבורא, שיוציא גלגל עינו, היה עושה כן בעבורו תברך. מה הלקח הנלמד מזה לגבינו? להסיק ללמד ולהבין מהי אהבת הבורא תברך שמו.

ואין זו חכמה לומר, שאנו אוהבים את הקדוש-ברוך-הוא ואת הבריות, אלא הבה נתבונן, אם זה עומד במבחן המציאות, אם אכן אנו מתאחדים יחד ועוזרים זה לזה, וחדורה בנו אהבת הבריות; לדאבוני הרב, אין יום שלא יגיעו אלי יותר ממאה פקסים ליום, ממחלות וחלאים רעים, רחמנא לצלן, ילדים, בנים ובנות, נשים

צְעִירוֹת, אֲבָרְכִים, שְׁקַבְלוּ, לֹא עֲלִינוּ, כָּל מִינֵי מַחְלוֹת, וּמֵצֵד שְׁנֵי
 אָנִי מְקַבֵּל גַּם פְּקָסִים, וּבָהֶם אֲנֹשִׁים מְדַבְּרִים מְזֵה עַל זֶה, וְכָל מִינֵי
 מְרִיבוֹת קְטַנוּנִיּוֹת וְכוּ', וְאָנִי תָמִיד שָׁם אֶת אֱלוֹ לְצַד אֱלוֹ, וְאוֹמֵר:
 רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵילֹו אֲנֹשִׁים קְטַנֵּי הַדַּעַת, אִם הָיוּ קוֹרְאִים אֶת
 הַפְּקָסִים הָרֵאשׁוֹנִים, לֹא הָיוּ שׁוֹלְחִים פְּקָסִים אֱלוֹ, כִּי מֵה לְמְרִיבוֹת
 הַבַּל וְסָרְק, לְקַטְטוֹת אוֹיְלִיּוֹת, הַנּוֹכְעוֹת מְקַטְנוּנִיּוֹת, שְׁטוֹת וְכַסִּילוֹת
 גְּרִידָא, לְעַמַּת צְרוֹת וְיִסּוּרִים, סָבַל בַּל יִתְאַר, שֶׁהִיא מְנַת חֶלְקָם שֶׁל
 אַחֲרִים!?! כִּי הַכֹּל כָּבֹר מִתְגַּמֵּד, כְּנֶגֶד צְרוֹת בְּאֵמֶת, שֶׁהֵן, לְצַעֲרֵנוּ,
 נַחֲלַת הָרֹב! אִם לֹא נִקַּח עֲצֻמָּנוּ בְּיָדִים עוֹד הַלֵּילָה, וְנַעֲקֹר מֵאַתְּנוּ
 אֶת הַשְּׁנֵאָה וְהַגְּזַעְנוּת — לֹא פָּעַלְנוּ כְּלוּם! אִם לֹא נַחֲדֵל מִהֶסְתוֹת,
 אוֹי לָנוּ, מֵה יִהְיֶה אַתְּנוּ!

וְיָדוּעַ, שְׂרַבְנוּ ו"ל אָמַר פַּעַם מוֹסֵר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְתַבַּע הַרְבֵּה
 מֵהֶם, וְאַחַר-כֵּן הִחַל לֹמַר: לֹא! אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמְנוּ לֹא כָּל-כֵּן רָעִים,
 וְאֵינִי צָרִיךְ כָּל-כֵּן לְיִסְרָם, אֲלֵא לְמַה יִּסְרְתִי אוֹתָם? אֵינִי רוֹצֵה
 שְׁיִגְעוּ אֵל מֵה שְׁעֵלוֹלִים לְהַגִּיעַ. אוֹתוֹ דְּבוּר אָנִי אוֹמֵר לָכֶם: חֲסִדֵי
 הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, בְּכֻלְלִיּוֹת, הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ הִיא קְהֵלָה נִפְלְאָה מְאֹד, רַק
 רְצִיתִי שֶׁיִּהְיֶה הַכֹּל מְשֻׁלָּם, וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ עוֹד הַלֵּילָה לְתַקֵּן וְלַעֲקֹר
 מִהַשָּׂרֵשׁ אֶת הַדְּרוֹשׁ תְּקוּן.

א. עֲנִין הַצְּנִיעוּת לְהַקְפִּיד בְּמֹאד מְאֹד. אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוּשִׁים (מְגִלָּה יג): בְּשֹׁכֵר צְנִיעוּת שְׁהִיתָה בְּרַחֵל, זָכַתָּה וְיָצְאָה
 מִמֶּנָּה שְׂאוּל, וּבְשֹׁכֵר צְנִיעוּת שְׁהִיתָה בְּשְׂאוּל, זָכָה וְיָצְאָה מִמֶּנּוּ
 אֶסְתֵּר; אֲשֶׁר הִיא הַכְּנִיעָה אֶת הַמֶּן-עַמְלֵק. אֶסְתֵּר הַמְּלָכָה נוֹלְדָה
 בְּזָכוֹת הַצְּנִיעוּת שֶׁל שְׂאוּל הַמְּלִיךְ, וְשְׂאוּל הַמְּלִיךְ נוֹלַד בְּזָכוֹת
 הַצְּנִיעוּת שְׁהִיתָה בְּרַחֵל אִמּוֹ. וְכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת
 קיג): שְׁבַעַז לָקַח אֶת רוֹת, כִּי דִבֵּר צְנִיעוּת רָאָה בָּהּ, שְׁהִיתָה
 מִתְּכּוֹפֶפֶת וְלֹא הִגְבְּהָה שְׁמִלְתָּהּ, וְכֵן (רוֹת רבא, פְּרָשָׁה ד', סִימָן ח'): כָּל
 הַנְּשִׁים מְשַׁחֲקוֹת עִם הַקּוֹצְרִים, וְרוֹת מְצַנַּעַת עֲצָמָה. לָכֵן בְּדֶרֶךְ
 אִמְהוּתֵנוּ הַקְּדוּשׁוֹת, תִּקְיְנָה אֶת מִדַּת הַצְּנִיעוּת שְׁהִיתָה בָּהֶן! אֶסּוּר
 בְּאֶסּוּר חֲמוּר, שְׁנֵשִׁים תְּדַבְּרֶנָּה עִם גְּבָרִים. וְאֵינִי מְדַבֵּר מֵאֶסּוּר יַחּוּד,
 שְׁזֵהוּ דְאוּרִיתָא! אֵין זֹאת שְׂאָנוּ מִתְּלַמְּדִים מֵעַמִּי אֲרָצִים,

מהחילונים, ודבר זה כואב לי במאד מאד עד דכדוכה של נפש. הבנות שלנו תקבלנה את החנוף הראוי, ואוי למי שתלך בבגדים בלתי צנועים, ובלתי הולמים את בת ישראל כשרה, או אז משהו רקוב בשרש, משהו איננו כשרה, וצריכים לערוך בדיק הבית יסודי. אתן תהיינה יותר ראויות מכל מקום אחר, ותשמשנה דגמא לאות ולמופת, ולא להפך, חס ושלום.

ויכמו-כן לגבי שער באשה. כתוב בזהר (נשא קכו): קללה תבוא על אשה שמתגלות שערותיה לבחוי! וכל אחת מהנשים הצעירות מחיבת להזהר בזה. אתן יודעות איזה ענש אשה מקבלת כשרואים שערותיה?! ולבעלה אסור לומר ברכה, וכל ברכותיו הן, רחמנא לצלן, ברכות לבטלה. ואבהיר לכן, מהיכן נובע פל ענין של הפאות; אצלנו, האשפנויות התרדיות לדבר ה', מגלחות שער ראשן, מדוע? שלא תתגלינה שערותיהן לבחוי, כי אם כתוב בזהר, שתבוא קללה על אשה שגראות שערותיה, אין זו קטלא קניא. ואם-כן, אין אצלן חכמות, והן מגלחות שערותיהן. ועד כדי כך, שהתנאי הראשון לשדוף אצלנו — אם הבחורה תאות לגלח שערה, לפני ששואלים — אם הוא בן תורה, אם היא בת תלמיד חכם וכו', ומי המשפחה וכו', קדם כל מבררים אם היא תגלח שער ראשה [ואתן יכולות לברר את זאת]. ובאמת הרבה מהנשים המתגלחות, הולכות במטפחת על הקרחת, ומכסות היטב את ראשן, כי מתבישות בזה, אבל ישנן נשים המתבישות לילך במטפחת על התגלחת, ולכן יש מן הפוסקים שהתירו לילך עם פאה [ומכאן נובע כל הענין של פאה]. ובנדאי יש החולקים על זה. וגם בין חכמי הספרדים ישנה מחלקת. ולמעשה, אם אשה אינה מתגלחת, רצוי יותר שתחבש פאה ממטפחת, כי מטפחת עשויה ממשי, והיא מחליקה מהשער, והשערות נתגלות, חלילה. אבל פאה אינה מחליקה. ולכן זהו עקר תרון הפאה. [ומיתר לציין, שגם הפאה צריכה להיות כראוי, לא ארכה מדאי, ולא כמראה האמות וכדגמתן וכו']. וכל אחת תבחר לילך במה שתבחר כפי גדל יראת השמים שבה. אבל מה שברור הוא מעל לכל ספק, ואין על כך

שום עוררין, שְׁאֶסוּר שֶׁתִּרְאֶה שֶׁעָרָה אֶתְּחַבֵּחַ! וְצָרִיכִים בְּבֵית לִילָף בְּכֶסֶף רֹאשׁ כְּפִי שֶׁהוֹלְכִים בְּחוּץ. וְהוֹדַר מְקַלֵּל אִשָּׁה שְׂאִינָה נִזְהָרַת בְּזֶה וּמְקַלָּה בְּכֶסֶף רֹאשָׁה, וּמִכָּאן בָּאוֹת כָּל מִינֵי מַחְלוֹת וְחִלָּאִים רָעִים; כִּי סִבְנָה גְדוּלָה לְאִשָּׁה לִילָף בְּגִלּוֹי רֹאשׁ וְכוּ'. וּכְמוֹ-כֵן בּוֹשָׁה וְחִרְפָּה לְאִשָּׁה לִילָף בְּלִי גְרָבִים, וְזֶהוּ חֶסֶר צְנִיעוּת מְשׁוּעַ, וְאֵף בְּבֵית יֵשׁ לְהִקְפִיד עַל כֶּף מְאֹד. וְאִם אֵין הַנְּשִׁים מְקַפִּידוֹת עַל כָּל כְּלָלֵי הַצְּנִיעוּת, הַתּוֹצְאָה הִיא הֵרֵת אָסוּן, כִּי הַבְּנוֹת מִדְּרָדְרוֹת יוֹתֵר, בְּאִמְרָן: אִם לְאִמָּא מִתָּר, לִי בּוֹדָאִי, רַחֲמָנָא לְצַלָן. וְכֵף יוֹרְדוֹת מִדְּרָגָה נוֹסֶפֶת, וְהוֹלְכוֹת כְּפִי שֶׁהוֹלְכוֹת.

לְזֹאת אֲבַקֶּשְׁכֵּן מְאֹד, בְּקִהְלָה שְׁלָנוּ, שִׁיְהִיָּה כְּסוּי רֹאשׁ בְּתַכְלִית הַכְּסוּי — אוּ מְטַפַּחַת, אוּ פָּאָה, אֲבָל אָסוּר לְרֹאוֹת אֶת הַשְּׁעֵרוֹת בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן. וְכֵן אָסוּר לִילָף עִם חֲצָאִית צָרָה יֹתֵר עַל הַמְּדָה, אוּ חֲצָאִית עִם שְׁסַע, אוּ אַרְכָּה מְדָאִי, וְכֵן לְגַבֵּי שְׂאֵר מְלַבּוֹשִׁים, הַכֹּל צָרִיף לְהִיּוֹת עַל טְהָרַת הַצְּנִיעוּת, כִּיָּאָה לְבַת יִשְׂרָאֵל כְּשָׂרָה, וְלֹא לְחִקּוֹת אֶת אֲפֻנַת הַגּוֹיִים. וְלֹא מְשַׁנָּה אִם בְּמָקוֹם אַחֵר הוֹלְכִים גְּרוּעַ יוֹתֵר, לָנוּ יֵשׁ תּוֹרָה, וְעַלֵּינוּ לְצִיְתָהּ כִּהוּא זֶה! יִשְׁנָה פְּרָצָה כְּזוֹ בְּעִנְיַן הַצְּנִיעוּת, וְאַחֲרֵי-כֵן מִתְּפַלְאִים, לְמָה גִּחְלִים בְּמַחְלָה הַמְּמַאֲרַת וְכוּ'?! אִם אֵינְנוּ שׁוֹמְעִים בְּקוֹל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵינְנוּ מְצִיְתִים לְזַהֵר הַקְּדוֹשׁ, הָאוֹמֵר, שֶׁקָּלְלָה תָּבֵא עַל אִשָּׁה וְכוּ', מָה אָנוּ רוֹצִים שִׁיקְרָה אַחֲרֵי-כֵן?! עַל-כֵּן אֲבַקֶּשׁ מְאֹד מְאֹד, תְּקַבְּלָנָה עַל עֲצָמְכֵן לְהִקְפִיד עַל מִדַּת צְנִיעוּת כְּחוּט הַשְּׁעָרָה, וְלֹא לִילָף בְּלֹא גְרָבִים, לְהַשְׁמֵר מְאֹד שֶׁלֹא יִתְגַּלֶּה הַשְּׁעַר בְּחוּץ. מִמִּי וּמִמָּה אֲתֵן צָרִיכוֹת לְהַתְּבַיֵּשׁ?! מִכַּמָּה חִילוּנֵיּוֹת מְזַהְמוֹת, שֶׁהוֹלְכוֹת כְּחִיּוֹת הַשָּׂדֶה?! עַלֵּינוּ לִילָף בְּגֵאוֹן בְּדֶרֶךְ אִמְהוּתֵינוּ הַקְּדוֹשׁוֹת: שָׂרָה, רַבְקָה, רַחֵל וְלֵאָה. וְעַל-כֵּן מִי שִׁישׁ לָהּ לְבוּשׁ בְּלִתי צְנוּעַ — אוּ שֶׁתִּתְקַנּוּ כִּהְלַכְתּוּ, אוּ שֶׁתְּשַׁלְּיכְנוּ לְאִשְׁפָּה.

ב. בְּעִנְיַן הַיְלָדִים שְׁלָנוּ. אֲתֵן צוֹעֲקוֹת: חַנוּפָּה, חַנוּפָּה, חַנוּפָּה. אֲבָל הָאֵינְכֵן יוֹדְעוֹת, שֶׁחַנוּפָּה מִתְחִיל בְּבֵית?! אֵין זוֹ חֲכָמָה בְּכָל מַחְדָּל לְתַלוֹת אֶת הַקּוֹלָר בְּצוּאָר הַמְּנַהֵל אוּ הַמְּנַהֵלֶת. רֹאשִׁית, עָלִי לֹאמַר לְכֵן: הַמְּנַהֵלֶת עוֹשָׂה מְאִמְצִים מֵעַל וּמֵעֵבֶר לְהַצְּלִיחַת בֵּית-הַסֵּפֶר, לֹא

פַּעַם אַחַת שָׁכְבָה בַּמֶּטֶה חוּלָה, וְהִתְחַנַּנְתִּי אֵלֶיהָ, תִּלְכִּי לְבֵית־הַסֵּפֶר, אַף אֶחָד אֵינּוּ רוֹצֵה לְטַל אֶת הַמְּרוֹת, וְחִבַּל שְׂיָקִירַס בְּגִזְן שְׁנֹבְבָה בְּעַמֵּל וּבְקִיזָע, וּמַעַל לְכָל — בְּמַסִּירוֹת נַפֶּשׁ עַל אֲנוּשִׁית וְנֹזֶה מֵהַ שְׁהִס"מ רוֹצֵה — לְרֵאוֹת בְּמַפְלָתָנוּ וְלִשְׁמַח לְאִידָנוּ, חַס וְשְׁלוֹם, אֲבָל לֹא יַחֲיֶה לְרֵאוֹת אֶת זֹאת, וְהִלְכָה הַמְּנַהֶלֶת חוּלָה לְבֵית־הַסֵּפֶר. וְלֹא פַעַם הִתְפַּתְּלָה בְּיִסּוּרִים, וּבָאָה עַל אֶף הַכֹּל, וְאֵין אִישׁ יוֹדֵעַ. וְכֵן שָׁאָר צְרוּת, שְׂאֵין הַמְּקוֹם לְפָרֵט. וְכֵן הַמְּנַהֵל, מְזַמֵּן רֹצֵה לְהַשְׁלִיךְ מַעְלָיו אֶת עַל הַהִנְהָלָה, הַיּוֹת שְׂבָאִים אֵלָיו בְּאֶצְבַּע מַאֲשִׁימָה וְכוּ' וְכוּ', וּמֵה גַם שֶׁהוּא עָסוּק רַב שְׁעוֹת הַיּוֹם לְהַשִּׁיג הַלְּוֹאוֹת לְמִמּוֹן הַמוֹסְדוֹת.

וְהִנֵּה אֶסְרָנוּ רְכִיבָה עַל אוֹפְנִים, מֵאֵז שְׂבָאָה מִשְׁפָּחָה מְחוּץ לְיִבְנָאֵל לְהִתְאַרֵחַ פָּאן, וּבָנָם רָכַב עַל אוֹפְנִים בְּיִרְדָּה בְּחֶסֶר זְהִירוֹת, וְנִכְנַס בְּתוֹךְ מִשְׁאִית וְנִהְרַג לְמוֹת. וְלִכֵּן אֶסְרָתִי רְכִיבָה עַל אוֹפְנִים. וְכֵן מִשָּׁף שְׁנַיִם הִחְזִיקָה הַתְּקֵנָה מַעֲמָד, עַד שֶׁמִּשְׁפָּחָה אַחַת שֶׁהִצְרִכְנוּ לְגַרְשָׁם מִהַקְּהֵלָה, כִּי הִתְחַבְּרוּ עִם חִילוּנִים, וְאֶף שֶׁהִרְבִּינוּ בְּתַחֲנוּת וּבְקִשׁוֹת וְאִזְהָרוֹת וְהִתְרֵאוֹת שִׁיחֲדָלוּ מִכָּף — לֹא עֶזֶר, וְכֵן לֹא צִיָּתוֹ וְיִלְדֵיהֶם רָכְבוּ עַל אוֹפְנִים, וּבִכֵּן הִתְגָּרוּ בְּיַלְדֵי הַקְּהֵלָה: הִנֵּה אַתֶּם אֵינְכֶם יְכוּלִים לְרַכֵּב וְכוּ' וְכוּ', לָכֵם לֹא מְרֻשִׁים וְכֵן הִלְאָה, וְכֵן הַחֲלָה אֲנִדְלָרְמוּסִיָּה מְקָרֵב כָּל מִשְׁפָּחוֹת הַקְּהֵלָה, וְהַפְּעִילוֹ לַחֵץ וְאָמְרוּ: זֹה גִזְרָה שְׂאֵין יְכוּלִים לַעֲמֹד בָּהּ וְכוּ', עַד שֶׁהִתְרַתִּי לְקִנּוֹת אוֹפְנִים, וְלָרַכֵּב עֲלֵיהֶם רַק בְּחֶצֶר הַבַּיִת. וְהִנֵּה הַחִילוּנִים הִחְלוּ לְהִתְלוֹנֵן, שְׂאֵתֶם מִתִּירִים לְיִלְדֵיכֶם לָרַכֵּב בְּחוּצוֹת, וְאוֹמְרִים שֶׁזֶּה סִבָּנָה, וְאַתֶּם מְהַנְהִימִים בְּרֵאשׁוֹכֶם לְאוֹת חַיִּיב, שְׂאֵכֵן זֶה מְסַכֵּן. לָכֵן, אֲנִי אוֹמֵר לָכֵם שְׁתֵּי שׁוּרוֹת אֵלוֹ: "אֲנִי מַסִּיר אֶת הָאֲחֵרִיּוֹת מִיִּלְדֵיכֶם! כָּל הוֹרָה יִטַּל אֶת יִלְדָיו תַּחַת אֲחֵרִיּוֹתוֹ, אִם רוֹצֵה שִׁיְהִי לָהֶם אוֹפְנִים — שִׁיקְנָה, אִם אֵינּוּ רוֹצֵה — שְׁלֵא יִקְנָה, אֲבָל אֵל תְּבוֹאוּ בְּטַעֲנוֹת אֵלַי". אֲנִי אֶמְרָתִי לֹא, כָּלְכֶם אוֹמְרִים כֵּן, אֶמְרָתִי כֵּן, כָּלְכֶם צוֹעֲקִים לֹא. עַל־כֵּן אֲנִי מַסִּיר אֶת אֲחֵרִיּוֹתִי, אַתֶּם הַהוֹרִים, וְאַתֶּם תַּחֲנוּכוּ יִלְדֵיכֶם, אַף אֵל תְּבוֹאוּ בְּטַעֲנוֹת לֹא אֵלַי, לֹא אֵל הַמְּנַהֵל וְלֹא אֵל הַמְּנַהֶלֶת! הַיִּלְדִּים לֹא נוֹלְדוּ מִן הַהַפְּקָר, לְכָל יֶלֶד

יש הורים שִׁידָאָנוּ בְּעֵבֹרוֹ — הֵן בְּשָׁמַיִת וְהֵן רוֹחֲנַיִת! הִנֵּה הַהוֹרִים הוֹלְכִים לְנוֹחַ בְּשֶׁבֶת אַחַר הַצְּהָרִים, וְהֵם אֲדִישִׁים הֵיכָן יִלְדִיהֶם מִסְתוֹבְכִים, וְאַחֲר־כֵּן מְבַכִּים, שִׁילְדִיהֶם מִתְרוֹעְעִים עִם חִילוֹנִים. וְאֵל תַּחֲשׁבוּ שָׂרָק כָּאֵן זֹו בְּעֵינָה, אֲלֵא הַצְּרָה הַזֹּו יִשְׁנָה בְּבִגְי־בְּרָק, בִּירוּשָׁלַיִם, בְּאַשְׁדּוֹד וְכו', וְשֵׁם הַמַּצָּב גְּרוּעַ בְּהַרְבֵּה.

וּבַכֵּן, דִּבְרַתִי מְשֻׁנֵי יְסוּדוֹת: צְנִיעוֹת וְחַנוּף, וְאִם יִהְיוּ אֲצֻלְכֶם שְׁנֵי יְסוּדוֹת אֵלוֹ חֲזוּקִים וְאִיתָנִים, וְכִיתֶם לְכָל; הֵינּוּ אֵל אֶהְבֶּה וְשָׁלוֹם, עֲזָרָה זֶה לְזֶה וּגְמִילוֹת חֶסֶד. כִּמָּה אֲנִי מוֹסֵר נַפְשִׁי, שֶׁהִילְדִים יִגְדְּלוּ בַקִּדְשָׁה וּבְטַהְרָה, וְכִמָּה רְשָׁעִים מְנִיחִים לִי מְכֻשׁוֹלִים, וּמְצִיבִים אֲבִי נֶגֶף בְּדַרְךָ, וְרוֹצִים לְרְאוֹת בְּכֻשְׁלוֹנִי וּבְמַפְלְתִי. אֲבָל אֲנִי אוֹמֵר לְכֶם — הַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְלֹא יִמָּשֵׁף כֶּף!

אֲבָקְשְׁכֶם מְאֹד מְאֹד וְאֶתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם. מָה אֲנִי רוֹצֶה מִיִּלְדֵיכֶם? שִׁיגְדְּלוּ בַקִּדְשָׁה וּבְטַהְרָה, אֲבָל הַחַנוּף מִתְחִיל בְּתוֹךְ הַבַּיִת, אֲסוּר לְהַחְזִיק רִדְיוֹ בַּבַּיִת, וְאוֹי לְמִי שֶׁשׁוֹמֵעַ שֵׁם זָמָה וְנִבּוֹל פֹּה, וְאַחֲר־כֵּן הַבְּנוֹת מְדַבְּרוֹת מִכֶּף, וְנֹעֲשִׂית אֲצֻלְכֶם שִׂיחָה, רַחֲמָנָא לְצֻלּוֹ, וְתוֹחֲבִים אֶת הָרֹאשׁ בַּחוּל כְּבַת יַעֲנָה, וְאוֹמְרִים: "הַבְּנוֹת שְׁלָנוּ בְּסִדֵּר". מָה אֲנִי מְבַקֵּשׁ מֵהַבְּנוֹת שְׁלָכֶן? צְנִיעוֹת וְשׁוֹב צְנִיעוֹת.

הִנֵּה אֲנִי עוֹמֵד לְחַתֵּן עוֹד שְׁלֹשׁ בְּנוֹת מֵהַתִּיכּוֹן, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנָּה שְׁשֵׁתִי חַתָּנוֹת תַּהֲיִינָה עוֹד כְּשָׁבוּעַ וְחֻצִי, וְאוֹלֵי גַם הַשְּׁלִישִׁית, מָה אֲנִי רוֹצֶה? לְרְאוֹת נַחַת מִכֶּן. אֲסוּר לְרַקֵּד עַל דָּם הַזּוֹלַת וְלִשְׁמַח לְאִידוֹ. אֲנִי רוֹצֶה לְבָנוֹת קַהֲלָה, שֶׁתִּהְיֶה בֵּין אֲנָשִׁיָּה אֶהְבֶּה וְאַחֲדוֹת, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר חֲזוּק. מֵדוּעַ לֹא תִתְקַבְּצֶנָה פַּעַם בְּשָׁבוּעַ לְלִיל שְׁמֻחָה, לְחֻזֵק זֹו אֶת זֹו, לְעוֹדֵד אֶת כָּל אַחַת? ! מֵדוּעַ לֹא תִתְאַסְפְּנָה לומר תְּהִלִּים, לְבַקֵּשׁוּ יִתְבָּרַךְ, שִׁירְחֶם עַל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל? ! תִּרְאִינָה כִּמָּה צְרוּת וְיִסוּרִים עוֹבְרִים עַל עַם יִשְׂרָאֵל! !

אֲמַר לְכֶן דְּבַר מְעוֹרָר חִלְחָלָה; מֵדוּעַ יוֹצֵא מִפַּעַם לְפַעַם לְאִיזוֹ מִשְׁפָּחָה לְרוֹץ עִם הַבֵּן אוֹ הַבַּת לְבֵית־חוֹלִים? כִּי הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא רוֹצֶה שֶׁתִּסְתַּכְּלָנָה מֵה קוֹרָה בְּבֵתִי חוֹלִים, וְאִז תַּחֲשַׁבְנָה אַחֲרַת, וְתִדְעֶנָה לְהַעֲרִיף אֶת הַטּוֹבוֹת וְהַחֲסָדִים שֶׁגּוֹמֵל עִמָּכֶן הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־

הוא, ותודינה לו בכל יום ובכל רגע ובכל שעה. אם הייתן הולכות לקיים מצות בקור חולים פעם בחדש בלבד, והייתן עוברות דרך כל המחלקות, אזי אף פעם לא הייתן צריכות לקחת בן או בת לחדר מיון בבית-חולים, כי הייתן כבר מתעוררות מהמראות המזעזעים שהייתן רואות שם. אבל אם אין מקימים מצות בקור חולים, לכן הקדוש-ברוך-הוא מסבב, שלעתים איזו משפחה מכרחה לרוץ לבית-חולים בענין של פקוח נפש וכדומה, חס ושלום, כדי שיראו מה קורה שם. אבל אם יש שכל ומתעוררים בתשובה, לא צריכים להגיע לזה. לכן תשתדלנה לילך פעם בחדש לבית-חולים, ותבקרנה את החולים, ובמחלקת הילדים, ותראינה את החסד של הקדוש-ברוך-הוא, שהוא אב הרחמן ורוצה את הטוב שלכן, הקדוש-ברוך-הוא אוהב אתכן, ורוצה רק שתתפללנה אליו, ורוצה שתהיה ביניכן אתוה ורעות, אם יש אשה שבורה — תחזקנה אותה. מדוע ישנן מריבות בבית?! מדוע אין יכולים להשלים בבית?! ואם תאמרנה, שהבעל הוא רשע, בודאי ישנה איזו סבה, לכל סבה יש מסבב, אם רואים שהבעל רשע, בודאי גם אשתו אינה טלית שפלה תכלת. ומדוע צריף להגיע לדבר זה?! הלא אומרים חכמינו הקדושים, שהקדוש-ברוך-הוא הכניס בינה יתרה באשה; ולכן היא נעשית בת מצוה בגיל שתים-עשרה וגבר רק בשלש-עשרה שנים, כי בינתה מפתחת יותר. עלשכן היינה פקחות, למה להגיע למצב כזה, שתהיינה מריבות ביניכן לבין בעליכן?! כמה זמן אנו חיים בזה העולם?! וכמה כבר עבר מחיינו?! ומי יודע מה המחר יכול להביא?! ולמה אם-כן להתקוטט ולריב?! לזאת, אבקשכן מאד, תשתדלנה שיהיה שלום ביניכן לבעליכן, ותדונינה אותם לכף זכות, אל תלכנה בדרך של נקמה, לנקם זה בזה, אין זו דרך, אלא זה יהרס אתכן לגמרי, את המשפחה, והעקר — יביא להרס הילדים, אם הילדים רואים שההורים רבים ביניהם, נעשה בהם פתם שחור, ונעשים בעייתיים.

ועל כלם — אני בא שוב ושוב לעורר ולחזק אתכן, יש לנו קהלה קדושה מאד, ראו לסייע להמשך שגשוגה ופריחתה. בעזרת

השם יתברך, יש לנו חתונה בליל רביעי הבא, זו הפתעה. ולפלה אין עוד כלום! לא שמלה ולא שאר בגוד ונדונייה. אבקש, אם-כן את כלכן, התישבנה לרגע וחשבנה, האם יש דבר כזה בכל כדור העולם, שבת ישראל עומדת להנשא בשבוע הבא, ועדין אין לרש כל. היש מצוה גדולה יותר מהכנסת פלה כזו? אין דבר כזה בשום מקום בעולם! בכל מקום יש מתוכים ועוזרים מכל הכוונים.

ואם כבר מדברים מצדקה, אזי עלי לומר לכן, המצב של הגנים, הפעוטון, התלמוד-תורה ובית-הספר בכי רע, והם עומדים להתמוטט לגמרי. לזאת רציתי כבר מחר לעשות מבצע מיחד, שכל הנשים והגברים יעשו פעלה מיחדת, באפן חריג, להתרים בעבור המוסדות שלנו, שימשיכו לפרח, ויהיה לשלם משכורות למלמדים ולמורות.

ואני מבטיחכן, יבוא היום שהקדוש-ברוך-הוא יחלק לנו את השכר. ועוד איזה שכר: שכר גשמי ושכר רוחני, שזכינו להחזיק מעמד, שהיינו במצבים כל-כף קשים ולא נשברנו. לא חכמה להחזיק קהלה, כשזורים כסף מכל הצדדים, ואין יודעים מה לעשות בו, אין זו חכמה להחזיק מעמד כשהכל הולך פשוטה, החכמה היא כשאין כלום, ומראים להקדוש-ברוך-הוא: "תראה, אנו עניים ואביונים, אין לנו כלום, בקשי אנו חיים, והנה אנו מחזיקים תלמוד-תורה, בית-ספר פעוטון, גנים, ואנו מחזיקים עצמנו ביחד, באהבה ובאחזה".

ולכן אבקש מאד מאד את כלכן, החזקנה עצמכן ביחד, תחזקנה אחת את השנייה, תגדנה בכל יום תהלים, תשמחנה בכל יום ויום, תעזרנה זו לזו, ישנן מצוות רבות, והגדולה בהן — להחזיק עצמנו ביחד. ואם תלכנה בדרך זו, תראינה את הנסים נגלים שיעשה עמנו הקדוש-ברוך-הוא. ומי יודע אם לא בקהלה שלנו תלויה כל הגאולה. ואם הייתן יודעות דבר זה, הייתן רוקדות מרב שמחה. ואומר רבנו ז"ל, שעל-ידי רקודים והמחאת כף, ממתיקים את כל הדינים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מֵאֲתָנוּ אֶת הַדִּינִים, וְנִזְכֶּה לְהַתְּבַשֵּׁר
 בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְאֲנִי מְקַוֶּה שֶׁבְּשָׂבוּעַ הַבָּא בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, הַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לִי אֶת הַחַיִּים, אֲנִי עוֹשֶׂה אֶת הַהֲלוּלָא שֶׁל אִמִּי ע"ה
 שֶׁהִיְתָה צְדָקָת גְּדוּלָה מְאֹד, אֲף שֶׁלֹּא הִיְתָה הַפְּרוּטָה מְצוּיָה, אָבֵל
 בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ דְּאָגָה שֶׁלֹּא יִחְסַר מְזוּן לְעוֹלָלֶיהָ. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 יַעֲזֹר, שְׂזָכוּתָה תִּגַּן עֲלַיְכֶן, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם, יֵשׁ בְּקַהֲלָה הַרְבֵּה בְּנוֹת
 הַנִּקְרָאוֹת עַל שְׁמָהּ, הַלְוָאֵי וְגַלְיָה בְּדַרְפָּה, בְּדַרְיָה הַצְּנִיעוּת שְׁלֵהָ, בְּדַרְיָה
 הַמְדוּת טוֹבוֹת שְׁבָה, בְּדַרְיָה הַעֲזָרָה שְׁעֲזָרָה לְכֻלָּם, שְׂאֲף שֶׁלֹּא הִיְתָה
 לָהּ כְּלוּם, הַתְּחַלְקָה עִם אֲחֵרִים, וְטָרְחָה וְנִתְנָה בְּעִבּוּר חֲתָנִים וְכֻלוֹת
 עֲנִיִּים. וּכְשֶׁהִיִּיתִי בְּגִיל חֲמֵשׁ-עָשָׂר שָׁנִים, אֲנִי זוֹכֵר, שֶׁאִמָּא הִיְתָה
 הוֹלְכַת כָּל שְׁבֵת אַחֵר הַצְּהָרִים, וְלֹא הִיְתָה לָהּ מִי שֶׁיִּשְׁמַר עָלַי, אֲזִי
 נִטְלָה אוֹתִי עִמָּה. וּמִזֶּה אֲנִי לוֹמֵד גַּם כַּמָּה צְרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל יְלָדִים
 בְּעוֹדָם קְטַנִּים. וְהִלְכָה אֲזִי לַפְּנִימִיָּה שֶׁל בְּנוֹת, וּבִקְשָׁה מִמֶּנִּי לְשַׁחַק
 שֵׁם בַּחוּץ וּלְהַמְתִּין לָהּ, וְנִתְנָה לִי מִיָּנִי מְתִיקָה שְׂאֵאוֹת לְהַשְׂאֵר
 בַּחוּץ. וְלֵאחֵר שָׁנִים נִתְדַרְעִיתִי מֶה עֲשֵׂתָה שֵׁם, כִּי חֲפָשָׂה הֵיכֵן יֵשׁ
 יְתוּמוֹת שֶׁיְכוּלָה לְעֹזֵר לָהֶן וּלְחַתֵּנָן. וּבְרוּךְ הַשֵּׁם, זְכוּ לְהִקָּים בְּתִים,
 וְכִיּוֹם הֵן סִבְתוֹת וְגֵרוֹת בִּירוּשָׁלַיִם וְכוּ'. וְהִיוּ אֱלוֹ זְמַנִּים קָשִׁים, וּבְכָל
 זֹאת מְסָרָה נֶפֶשָׁה בְּעִבּוּר גְּשׁוּמוֹת יִשְׂרָאֵל. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר
 שְׁגַלְיָה בְּדַרְפָּה, וְנִשְׁמַע בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְנִזְכֶּה לְרֵאוֹת בְּזִיו
 הַשְּׂכִינָה, וְנִצְלִיחַ בְּזֶה וּבַבָּא.

וְאִבְקַשׁ מִכֻּלְכֶן סְלִיחָה שֶׁהֲאֲרַכְתִּי, אָבֵל הַצְּרַכְתִּי לְלַבֵּן דְּבָרִים
 שֶׁמְאֹד כּוֹאֲבִים לִי; הֵן בְּעֵנִין הַצְּנִיעוּת, וּבַפְּרֵט אֲצֵל הַנְּשִׁים
 הַצְּעִירוֹת, שֶׁהֵן הַעֲנִיִּים שְׁלִי, כִּי אֲנִי גָּאָה בָּהֶן, וְאִינֶנִּי מִתְחַרֵּט
 שֶׁחַתְּנִיתִי אוֹתָן בְּגִיל צָעִיר, אֲדַרְבָּה, אֲנִי שְׂמַח בְּזֶה. אָבֵל רְצִיתִי
 שֶׁתְּהִיָּה רְצִינּוֹת אֲצִלָּן, וְכֵן בְּכַתַּת הַתִּיכּוּן. וְהֵן בְּעֵנִין הַחַנוּף.
 הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׂאֲזָכָה לְרֵאוֹת נַחַת מִכֻּלְכֶן.

הַמֵּאחַל לְכֵן בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

בְּרִיךְ רַחֲמָנָא, שְׂזַפְנוּ לְסִיִּם אֶת כָּל הַחֲבוּר הַנִּפְלֵא הַזֶּה, וְהוּא פָּרַף
 קי"ט יִזְכְּנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְסִדֵּר עֲכָשׁוּ לְדַפּוּס אֶת פָּרַף ק"כ לְהַגְדִּיל
 תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה.

אָנָּא ה' הוֹשִׁיעָה נָא, אָנָּא ה' הַצְּלִיחָה נָא.

תִּכּוֹן הָעֲנִינִים

חֵלֶק קי"ט

ג פֶּתַח דְּבָר

ה הַקְדָּמָה

יא כַּח עַד

מִכְתָּב פְּלִילִי לְנָשׂוֹת אָנָּשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִבְאָרֵן נְסִיוֹנוֹת הַדּוֹר שְׁלֵנוּ, שֶׁהַכִּפּוּרִים וְהָאֲפִיקוֹרְסוֹת מִתְפַּשְׁטוֹת, וְגִדְל הַסַּפְּנָה — אֵינן לְתֹאֵר כָּלֵל, וְכֵן הַתְּפַשְׁטוֹת הַסַּמ"ךְ-מ"ם וְגִנְדָא דְלִיָּה, עַל-יְדֵי ה'רַע-בְּנִים', שֶׁהֵקִים בְּכָל הָעוֹלָם, אֲשֶׁר מְכַשִּׁילִים אֶת הָעַם בְּעִבְרוֹת חַמּוּרוֹת, וְצָרִיכִים לְהַזְהֵר וּלְהַשְׁמֵר, וְלֹא לִילֵךְ שׁוֹלֵל אַחֲרֶיהֶם, וְעַקֵּר קְרוֹב הַגְּאֻלָּה וּבִטּוֹל כָּל הַגְּזֵרוֹת — עַל-יְדֵי אַחֲדוֹת וְשְׁלוֹם, וּבִזְכוּת אַהֲבַת הַבְּרִיּוֹת זֹכִים לְנַסִּים גְּלוּיִים.

כו כַּח עַה

יִמְסֹר דְּרִישַׁת שְׁלוֹם מֵהַבֵּן, וְיִחְזַק עַל הַדְּבִיר וְהַשִּׁיחָה בִּינוּ לְבִין קוֹנוֹ בְּכָל יוֹם יוֹם, כִּי בְלַעֲדָיו יִתְבַּרֵךְ אֵינן לָנוּ כְּלוּם.

כז כַּח עו

יִבְאָר, אֲשֶׁר עַקֵּר הָעֵצָה בְּזַה הָעוֹלָם — לְהַתְחַזֵּק מִכָּל הַיְסוּרִים שְׁעוֹבָרִים עָלָיו, וְאֲשֶׁרֵי הַמְּחִזֵּק מְעַמֵּד.

כח כַּח עז

יִחְזַק עַל שְׁלוֹם-בֵּית, וְלֹא לְחַשֵּׁב מִחֲשָׁבוֹת הַכָּל שֶׁל פְּרוֹק הַמְּשַׁפָּחָה.

כט כַּח עח

יִבְקֹשׁ מֵאֵם לְדַבֵּר עִם בְּנָה, הִיּוֹת שֶׁהַתְּנַגְּחוֹתוֹ אֵינָה כְּשׁוֹרָה, וְרַק בְּהַשְׁפָּעָתָה יִשְׁתַּפֵּר.

ל כַּח עט

יִחְזַק עַל מַדַּת הַשְּׂמִחָה, וְכֵן תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָה, אֲשֶׁר פּוֹעֵלֶת גְּדוּלוֹת וְנִצּוּרוֹת, וְעַל הַתְּמַדָּה בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְתְּפִלָּה בְּמִנְיָן.

- כח פ ל
 יוֹדָה לְנִמְעַן עַל עֲזָרְתּוֹ, וַיִּכְאַרוּ, שְׁפָל דָּבָר קָטָן שְׁעוֹשִׁים בְּשָׂבִיל רַבְּנוּ
 ו"ל — מְקַבְּלִים חֲזָרָה.
- כח פא לא
 מִכְּתָב הַמְּלָצָה לְעֹזֵר לְעֹנֵי וְרֵשׁ, וַיִּבְרַךְ אֶת הַתּוֹרֵם בְּכָל מְלֵי דְמִיטָב.
- כח פב לא
 יִבְאָר, אֲשֶׁר פָּרְנָסָה זֶה בֵּינֵי הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲכָל חוֹבוֹת זֶה בֵּינֵי בְּנֵי-אָדָם,
 וְלִכֵּן צָרִיךְ לְהִשָּׁמֵר שְׁלֵא לְפָל בְּבוֹץ שֶׁל חוֹבוֹת.
- כח פג לב
 יְעוֹרֵר לְצֵאת לַהֲפָצָה, אֲשֶׁר מְבִיאָה שְׁפַע גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת.
- כח פד לב
 יִמְנֶה אֶת הַנִּמְעַן לְגַבְאֵי בְּבֵית-הַמְּדָרֶשׁ שֶׁל "הַתְּאֻחָדוֹת הָאֲבֻרְכִים",
 וַיְעוֹרְרוּ עַל לְמוֹד חֲמֵשׁ וְרֵשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם וּמִשְׁנֵיּוֹת וּגְמָרָא בְּכָל יוֹם.
- כח פה לג
 יוֹדָה כְּמָה הַנְּחִיּוֹת טְכְנִיּוֹת בְּעֵינֵי הַהַגְרָלוֹת וְהַתְרוּמוֹת לְהִמְשֵׁךְ בְּנֵין
 בֵּית-הַמְּדָרֶשׁ.
- כח פו לד
 יִבְקֹשׁ לְשִׁמּוֹר עַל הַמְנִיֵן שֶׁל "הַתְּאֻחָדוֹת הָאֲבֻרְכִים", וְלֹא לִתֵּן לְזֶר לְחֹדֵר
 בֵּינֵיהֶם, וְלִקְלֹקֵל הַסֵּדֵר וְעֲבוֹדַת הַשָּׁם.
- כח פז לה
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ בְּיִבְנָאֵל, בּוּ יִבְקֹשׁם לְעֹזְרוֹ לְשָׁלֵם אֶת
 הַחוֹבוֹת שְׁחֵיבִים בְּעֵבֹר בְּנֵית הַמוֹסְדוֹת הַקְּדוּשִׁים, וַיּוֹדָה עַל אַחַדוֹת
 וְאֵהָבָה, אֲשֶׁר זֶה יְסוֹד הַהֲצֻלָּה.
- כח פח לו
 יִיעֵץ לְהִשָּׁמֵר מְאֹד בְּעֵינֵי מְמוֹנוֹת, וְלִשְׁמֹר שְׁלֵא לְאַבֵּד אֶת כֶּסֶפוֹ, אֲשֶׁר
 רַבְּנוּ ו"ל הַקְּפִיד עַל כֶּף מְאֹד.
- כח פט לז
 יִבְרַךְ הַרְחֵבָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵי-חַיִּים, וְהַעֲקֵר בְּזֵה הָעוֹלָם רַק סִבְלָנוֹת, וְכֹף
 מְצַלִּיחִים מְאֹד.

כח צ לז

ישבח הנמַעַנֶת על רְצוֹנָהּ לְקַבֵּץ אֶת הַבְּנוֹת, וְלִמְסֹר לָהֶן שְׁעוֹר בְּאֲמוֹנָה וּבְמוֹסֵר, וַיְבָא, אֲשֶׁר הָעֵקֶר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא אֲמוֹנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

כח צא לט

יְדַבֵּר בְּמַעֲלַת הַסֵּדֶר וּשְׁמִירָה עַל הַזְּמַנִּים, אֲשֶׁר זֶה הִיסוּד בִּיהֲדוּת, וְכֵן כָּל הַתְּפִלוֹת מִתְקַנּוֹת כְּפִי זְמַנָּן הַמֵּיַעֵד לָהֶן, וּבְאֲמַת יְהוּדֵי צָרִיף לַחַיּוֹת עִם הַשְּׁעוֹן, וַיִּפְּלֵג בְּמַעֲלַת מוֹהַרְנִי"ת ו"ל, שְׁבָכַל קִיר הִיָּה לוֹ שְׁעוֹן, וְנִצַּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר בְּמֵאֵד מֵאֵד.

כח צב מ

יעוֹרֵר עַל הַצְּנִיעוּת וּשְׁלוֹם־בַּיִת, וַיֵּאֱחָל לְדַה קְלָה וּבְשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

כח צג מא

מִכְתָּב פְּלָלִי לְנִשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יְדַבֵּר עַל יְמֵי בֵּין הַמְּצָרִים וְהָאֲבָלוֹת בָּהֶם, וּסְבַת הָאֲבָל — חֲרַבֵּן בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁהָיָה עָקֵב שְׁנֵאת חָנָם, וְכָל דוֹר שְׁלֵא נִבְנָה בְּיָמָיו, כְּאֵלוֹ הַחֲרִיבוּ וְכוּ', וְלִכֵּן עָלִינוּ לַעֲשׂוֹת חֲשׁוֹן הַנֶּפֶשׁ, אִם לֹא בְּעֵטְיֵינוּ בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ לֹא נִבְנָה, וְלִרְאוֹת לְהַרְבוֹת בְּאַהֲבָה וְאַחֲדוּת, וְלִבְטֹל הַשְּׁנֵאָה וְהַקְּנָאָה וְהַמַּחֲלָקֶת.

כח צד נד

יִפְּלֵג בְּמַעֲלַת שְׁלוֹם־בַּיִת, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ו"ל הַקְּפִיד עַל כֶּף בְּיוֹתֵר.

כח צה נה

יֵאֱחָל רַב גִּחַת מֵהַבֵּן, וַיִּתֵּן הַנְּחִיּוֹת אוֹדוֹת הַמֶּשֶׁךְ הַדְּפָסָה.

כח צו נו

יֹכִיחַ בְּעַל שְׁנוּהֵג עִם אֲשֶׁתּוֹ בַּפְּרָאוֹת, וַיִּזְרְהוּ תַכְּף לְהַשְׁלִים בִּינֵיהֶם.

כח צז נז

יִקְוֶה לְהוֹצִיא פְּסוּפוֹ מִן הַכַּח אֶל הַפַּעַל לְבָנוֹת קְהֵלָה קְדוּשָׁה וּמְאַחֲדַת, בְּלִי שְׁנֵאָה וְקְנָאָה.

כח צח נח

יִזְרֶה לְסַלֵּק כָּל קוֹץ וְדַרְדַּר הַמַּסְכֵּן אֶת רוּחַנֵיּוֹת הַקְּהֵלָה, וְלִקְרַב אֶת הַזּוּג הַצָּעִיר וְלְדַאֵג לְשְׁלוֹם־בַּיִת אֲצֵלָם.

כח צט נח

יִבְקֹשׁ דְּיוֹת בְּעִנְיָן הָאֲטָלִיז וְכוּ', וַיִּזְרֶה לְהַתְחַזֵּק וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשּׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם.

תַּכְּן הַעֲנִינִים

- כח ק נט**
 יֵאָשֶׁר קָבַלְתָּ הַקּוֹנֵטְרָסִים, וַיּוֹרֶה שְׁלֹא לַפְּחָד, פִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב
 לְהוֹשִׁיעַ.
- כח קא נט**
 יִבָּאָר רְצוֹנוֹ לְהָשִׁיב הַחֹב לְבַעֲלָיו, וְאִף שְׂרוּצִים לְתַן לוֹ זֹאת בְּמִתְנָה,
 אִינוֹ רוֹצֵה לְקַחַת כָּלֵל, וַיּוֹרֶה לְשֵׁלֵם הַחֹב תַּכְּף-וַיִּמְדָּ.
- כח קב ס**
 יִחְזִיר לְנִמְעָן כֶּסֶף הַהֲלוֹאָה, וַיִּבְרָכוּ עַל הַזְכוּת שֶׁהִיְתָה לוֹ בְּסִיּוּעַ בְּנִין
 אוֹלָם-הַשְּׂמֵחוֹת, וַיֵּאָחֲלוּ בְּרַב שְׂמֵחוֹת.
- כב קג סא**
 יִחְזַק עַל אַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְעַל-יַדֵּי-זֶה יִמְתְּקוּ כָּל הַדֵּינִים.
- כג קד סא**
 יִיעֵץ אוֹדוֹת הַבֵּן וְהַכֹּנְסָתוֹ לִישִׁיבָה.
- כג קה סב**
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִחְזַקְם עַל אֶהֱבַת חַנּוּם וְהַפְּצַת
 סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וַיִּבָּאָר אֲשֶׁר דָּבַר רַבְּנוּ ז"ל זֶה תּוֹרָה וְתַפְלָה, וְלִכְּן יֵשׁ
 לְהַקְפִּיד עַל הַתְּמִדַּת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שְׁעוֹרִים כְּסִדְרָן, וְתַפְלָה בְּמִנְיָן,
 וְקִיַּמַת חֲצוֹת, וְלִהְרַבּוֹת בְּשִׂמְחָה וְהַתְּבוֹדָדוֹת.
- כג קו סח**
 יִתְנָה צַעֲרוֹ מִבֵּן הַנִּמְעָן שֶׁמִּתְרַשֵּׁל בְּלִמּוּדָיו וּבַעֲבוּדַת הַשֵּׁם.
- כג קז טט**
 יִשְׂמַח מְאֹד בְּהַתְקַדְמוֹת הַתְּלִמִּידִים וּבַעֲלִיָּתָם הַרוּחָנִית, וַיִּחְזַק הַנִּמְעָן
 לְהַמְשִׁיךְ בַּעֲבוּדַת הַחַנוּכָּה, וְלְהוֹצִיא פְּרוֹת מְשֻׁבָּחִים.
- כג קח ע**
 יִבְקֹשׂ אִם, שֶׁתַּקַּח אֶת בְּנֵה חֲזָרָה, מִפִּינָן שְׂאִינוֹ מִתְנַהֵג כְּשׁוֹרָה, וּמִקְלָקֵל
 אַחֲרֵים.
- כג קט עא**
 יִגְלֶה שֶׁמִּחְתּוֹ עַל הַצְּלָחַת הַבַּחּוּרִים הַצְּעִירִים, אֲשֶׁר מִתְמַיְדִים בַּתּוֹרָה,
 וְהוֹצִיאוּ עֲלוֹן מְלֵא דְבָרֵי תּוֹרָה.
- כג קי עב**
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְתַלְמִידִים בְּכַתַּת הָרַב ... שְׁלִיט"א, בּוֹ יִשְׁבְּחֵם עַל

הַתְּעֻלוֹתֵם וְהַתְּמַדְתֶּם בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְחֻדוּשֵׁי הַתּוֹרָה הַנּוֹפְלָאִים שְׁלֵהֶם, וַיִּוְרָה לָהֶם לְהַמְשִׁיךְ לְעֻלוֹת מַעֲלָה, וְלִהְתַּמִּיד גַּם בְּ"סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת", אֲשֶׁר הֵן יסוד האדם, וְלִהְתַּפְּלֵל בְּמִנְיָן וְלִטְבֹּל בַּמַּקְוֶה בְּכָל יוֹם.

כג קיא עג

יֹכִיחַ זוג שְׂרָבִים בְּיַיְהוּהֶם, וְאֵינֶם שׁוֹמְרִים עַל שְׁלוֹם-בֵּיתוֹ, וַיִּבְאֵר הַחֲמָרָה בְּדַבָּר, וְאֵיזָה צַעַר יֵשׁ לְשֹׁכְנֶיהָ מֵהַתְּנַהֲגוֹתֶם. וַיִּתֵּן לָהֶם דְּרָכֵי תְּקוּן.

כג קיב עד

יִשְׂבַּח הַנִּמְעָן עַל שֶׁשָּׂמַחוּ בְּעֲנִיָּן הַתְּקַדְמוֹת הַתְּלַמִּידִים, וַיִּבְאֵרוּ מַעֲלָתוֹ שְׂמַחְדִּיר אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בְּיַלְדֵי יִשְׂרָאֵל, וְזֶה תְּקוּן גָּדוֹל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

כג קיג עה

יַעֲוֹר לְהַתְּחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְסוּף פֶּל סוּף אַחַר הָרַע יִבּוֹא הַטּוֹב.

כג קיד עז

יִבְאֵר, אֲשֶׁר הַחַיִּים אֵינֶם קָלִים, וְלִכְל אֶחָד יֵשׁ עֲלֵיוֹת וַיְרִידוֹת, וְהַעֲקָר לְהַתְּחַזֵּק וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דָּבָר, וַיְצַדֵּק תְּצִיל מִמֶּנּוּ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֵׁיִשׁ לוֹ סְבָלְנוֹת, הוּא יוֹתֵר מְצָלִיחַ.

כג קטו עז

יִבְקֹשׁ הַנִּמְעָנֵת לְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד בְּשֵׁנַת הַלְמוּדִים הַבָּאָה, כִּי יִכּוֹלָה הִיא לְתַרֵּם הַרְבֵּה לְהַצְלַחַת הַתְּלַמִּידוֹת.

כג קטז עח

יִיעֵץ בְּעֲנִיָּן דִּינָה, וְכֵן בְּעֲנִיָּן הַנְּסִיעָה לְאוּמָן, שֶׁעֲדִיף לְנִסְעַ בְּדֶרֶךְ הַיְשָׁרָה, וְלֹא לְחִסּוֹף מַעֲט וְלְנִסְעַ אַרְף מְאֹד, וְלִהְיוֹת חוֹלָה עֲקֵב כָּף פְּמָה שְׁבוּעוֹת.

כג קיז עח

יִבְקֹשׁ הַנִּמְעָנֵת לְעֻזּוֹ לְבַצֵּעַ רְצוֹנוֹ — לְהַחְדִּיר בְּבָנוֹת יְרֵאת שְׁמַיִם שְׁלָמָה וְצַנִּיעוֹת, וּבְיֻדָאֵי יִשְׁלַם לָהּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָפָל כְּפָלִים.

כג קיח טט

יִשְׂבַּח הַנִּמְעָנֵת שְׁעוֹסְקַת לְהַרְבּוֹת שְׁלוֹם בֵּין גְּשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, אֲשֶׁר זֶה קְרוֹב הַגָּאֵלָה מִמֶּשׁ, וַיַּעֲוֹר עַל מִדַּת הַשְּׂמִחָה וְלִשְׂמַח אַחֲרֵים.

כג קיט פ

יִוְרָה לְבָרַח מִמַּחְלָקַת, כִּי לֹא כְּדָאֵי לְרִיב בְּמִשְׁפָּחָה.

- כג קכ** פ
 יִבְקֹשׁ לִידַע סִבַּת הַגְּרוּשִׁין, וְאִם אֶפְשָׁר לַחְזֹר — מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים.
- כג קכא** פא
 יִבְאָר, אֲשֶׁר אֵין דְּבַר גָּדוֹל יוֹתֵר מִלְּהַצִּיל בְּנֵי וּבָנוֹת יִשְׂרָאֵל בְּדוֹר הַזֶּה, וְלִהְיֵדִיר בָּהֶם אַמּוּנָה וְכוּ', וּמִי שֶׁיְּכֹוֹל לַחְזֹק אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל — תְּבוֹא עֲלָיו בְּרָכָה.
- כג קכב** פא
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַנִּמְעָן, הָעוֹסֵק בְּהַפְצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְיִזְרֶה לְנוֹחַ וְלֹא לַהֲתַאֲמֵץ.
- כג קכג** פב
 מִכְּתָב כָּלְלִי לַנְּשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּיִבְנָאֵל, בּוּ יִבְאָרְנָן סִבַּת הַחֲרָבָן, וְעַדִּין מְרַקֵּד בֵּינָן, כִּי עֲבָדָה, שְׂבִית־הַמִּקְדָּשׁ עֲדִין לֹא נִבְנְהָ, וְלִמָּה נִהְיָה הַמוֹנְעִים לְבִנְיָנוּ? ! וְיִגְלֶה מַעֲלַת אַבְרָהָם אָבִינוּ, שֶׁגִּלָּה וּפְרָסָם אֶת הַבוֹרָא יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ, וְאַהֲבֵנוּ עַל הַבְּרִיּוֹת, וְלֹא קָרָא תִּגְרָר עֲלָיו יִתְבַּרְךָ, חַס וְשְׁלוֹם, מִכָּל מֵה שֶׁעָבַר עֲלָיו, וְהַצְדִּיק עֲלָיו הַדִּין בְּאַהֲבָה. וּמֵאוֹתוֹ הַמְּקוֹם שֶׁל מְסִירוֹת נִפְשׁוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ וְיִצְחָק בְּנוֹ בְּעַקְבַּת יִצְחָק — אֲבָן הַשְּׂתִיָּה, מִשֶּׁם יוֹצֵא הָאוֹר לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, כִּי כִּשְׂיֵהוּדִי מוֹכֵן לְמַסַּר נִפְשׁוֹ בְּעַבְרוֹ יִתְבַּרְךָ, הוּא יְכוֹל לְהַאִיר אוֹרוֹת אֱלֹקוֹת. וְיַעֲזֹר לְהַתְרַחֵק מִלִּיצְנוֹת, וְלִהְתַּחַזֵּק בְּאַמוּנַת חַכְמִים, וְכָל מִי שֶׁגָּר בְּיִבְנָאֵל — יֵשׁ לוֹ אַמוּנַת חַכְמִים, שְׁנִתְקַיֵּם אֲצָלוֹ: "לְכַתְּףָּ אַחֲרָי בַּמְדַּבֵּר בְּאָרְץ לֹא זֹרְעָה."
- כח קכד** צה
 יַעֲזֹר לְאָכַל רַק מִהַשְּׂחִיטָה שֶׁל הַשׁוֹחֵט שֶׁלָּנוּ, אֲשֶׁר תִּהְיֶה גַם תַּחַת הַפְּקוּחַ שֶׁל הַמְּשַׁנֵּיחַ וְכוּ'.
- כח קכה** צו
 יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן שֶׁמִּשְׁקִיעַ בְּלִדִים יִרְאֵת שְׂמִים, אֲשֶׁר רַק זֶה מֵה שֶׁיִּשְׂאָר מֵאַתְּנוּ, וְיִזְרֶה לְהַתְחַזֵּק, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.
- כח קכו** צז
 יִתֵּן הַנְּחִיּוֹת בְּעֵינֵי הַדְּפָסָה, וְיִפְלִיג בְּמַעֲלַתָּה.
- כח קכז** צח
 יִתְנַהֵ צַעֲרוֹ מִמְּנִיעוֹת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, אִף הָעַקָר יֵשׁ לְהַתְחַזֵּק וְלִבְטַח בּוּ יִתְבַּרְךָ, וְיִקְנֶה בְּקִרּוֹב לְקַבֵּל רְשׁוּיֹן עַל הַבֵּית-מִדְרָשׁ, כִּי אֲצָלוֹ יִתְבַּרְךָ הַכֹּל יְכוֹל לְהִיּוֹת.

- כח קכח** צט
 יורה על קביעת עתים לתורה, אֲשֶׁר זֶה מֵה שֶׁנִּשְׁאָר לְאָדָם לְנִצּוּחַ נְצֻחִים,
 ויעורר להתפלל במגן "התאחדות האברכים", אֲשֶׁר גִּוְרָמִים לוֹ נַחַת
 רוח גדולה.
- כח קכט** קא
 יבקש לחדש את מערכת השחיטה בתכלית ההדור, וּלְתַלּוֹת בְּלוּחַ
 המודעות את דפי עלון 'מן הנחל', וְכֵן אֶת הַמַּכְתָּב כְּלָלִי.
- כח קל** קב
 יורה הלכה אודות הולכת ספר תורה מבית-הכנסת לבית-הכנסת וכו',
 ויתן זמני התפלה.
- כח קלא** קב
 ישבח לאב את בנו שמוחדש חדושים בתורה, ויחזק מאד, פִּי גְדוֹל
 אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.
- כח קלב** קג
 יורה לשמור על בריאות הגוף, וּלְהִתְחַזֵּק בְּעֵנֵן הַפְּצָה, פִּי כְּנֶגֶד
 התפשטות הערב-רב והמסיון, צְרִיף לְהַפְּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל.
- כח קלג** קד
 ייעץ אודות מעבר דירה, עַל מְנַת לַתֵּן לִילָדִים חֲנוּף תּוֹרְנִי.
- כח קלד** קד
 יבקש לעזר לפלוני שמתנבלים לוֹ לְגַמֵּר אֶת בְּנֵית הַדִּירָה וְכוּ'.
- כח קלה** קה
 יבקש לשלח בחורים לעזר לפלוני לגמור את בנית הדירה.
- כח קלו** קו
 ייעץ אודות קניית רכב, מִמֵּי וְלָמָּה, ויכרך שתמיד נזכה לעסק במצוות.
- כח קלז** קו
 יחזק מאד על נקדת השמחה, וּבִפְרֵט בְּשֶׁבֶת-קִדְשׁ, וּמִשֶּׁם נִשְׁפָּעוֹת
 ישועות וברכות בימי החל, כִּי הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים, וְעַקֵּר גְּדֻלַּת
 בר ישראל — כְּשֹׁזֶכֶה לְהַחְזִיק מִצְמֵד.
- כח קלח** קז
 יבקש אֶח לְעֹזֵר לְאָחִיו, הֵיזוֹת שֶׁנִּקְלַע לְחֻבּוֹת וְכוּ', ויאחל ישועה בזכות
 המצוה הזאת.

תִּכְוֵן הַעֲנִינִים

- כח קלט** קח
יבִקֵּשׁ לִידַע הַתְּכֵנִית בְּעֵנֵן הַבֶּשֶׁר, כִּי בְרָצוֹנוֹ לְהִרְחִיב אֶת הַתְּחוּם מִחוּץ
לִיבְנֵאל וְכוּ'.
- כח קמ** קח
יִוְדָה לְנִמְעָן שְׁחַפֵּץ לְהַפְנִס בְּעֵבֵי הַקּוֹרָה, וְלְהִרְתֵּם לְעִזְרַת הַזּוּלָּת.
- כח קמא** קט
יִיעֵץ לְנִמְעָן אֵיךְ לְצֵאת מִן הַבוֹץ שֶׁנִּכְנַס בּוֹ וְכוּ'.
- כח קמב** קי
יבָאָר, אֲשֶׁר קָרוּב רְחוּקִים הוּא תְּקוּן גְּדוֹל מְאֹד עַל כָּל הַחֲטָאִים, וְיִשְׁבַּח
הַנִּמְעָן שְׁעוֹסֵק בְּזָה.
- כח קמג** קיא
יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַפְּצָה, וְיַעֲזֹרר עַל לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.
- כח קמד** קיא
יבִקֵּשׁ לְסִדֵּר כַּמָּה תְּקוּנִים הַנּוֹצְרִים בְּבֵיתוֹ, וְכֵן לְסִדֵּר אֶת הַתְּנִיָּה סְבִיב.
- כח קמה** קיב
יִוְרָה לְהַלּוֹת אֶת הַכֶּסֶף לְאַחַד שְׁנֵפֶל בְּקִשְׁיִים, וְהַעֲקֹר לְהַצִּילוֹ שְׁלֵא
יִפְנוּהוּ מִדִּירְתּוֹ.
- כח קמו** קיג
יבִקֵּשׁ הַנִּמְעָן לְצֵאת מֵאֲדִישׁוֹתוֹ, וְלְדַאֵג לְעִצְמוֹ לְשֵׁלֶם חוֹבוֹתָיו.
- כח קמז** קיג
יבִקֵּשׁ מִיָּדִית לִידַע אֲוֹדוֹת הַשְּׁחִיטָה, אִם אָמֵת הַדְּבָר, שְׁנַעֲשִׂית בְּלִי
הַשְּׁגָחַת ... גֵּרוֹ יֵאִיר.
- כח קמח** קיד
מִכְתָּב כְּלָלִי לְנִשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַגְּרוֹת בְּיבְנֵאל, בּוֹ יַחֲזִקֵן עַל אֶהֱבַת
הַזּוּלָּת, כְּמֵאֵמֶר רַבִּי עֲקִיבָא: "וְאֶהֱבַת לְרַעַף כְּמוֹךְ", שְׁכָל הַתּוֹרָה תְּלוּיָהּ
בְּמַצּוֹה זֶה, וְלְהַתְּרַחֵק מִלְּשׁוֹן הָרַע וְרִכִּילוּת, אֲשֶׁר הֵן סִבַּת הַחֲרָבָן, וְכָל
עֲנֵן קִבְּלַת הַתּוֹרָה בְּהַר סִינֵי הִיָּה דִּיקָא מִתּוֹךְ אֶהֱבַת חֲנָם כְּפֹאִישׁ אֶחָד
בְּלֵב אֶחָד, כִּי זֶה הַתְּנָאֵי לְקִיּוּם עִם יִשְׂרָאֵל.
- כח קמט** קכב
יִשְׁבַּח הַסֵּפֶר "נִשְׁמַת שְׁבַת" לְמַחְבְּרוֹ, וְיֵאֱחָל לְחַבְּר עוֹד סִפְרִים כְּהֵנָּה.

כח קג קכב

מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם לקנות בִּשְׂרֵי דִיקָא מהשחיטה המהדרת שלנו ביבנאל, כי אחרת עלולים להפשל בטרפות ונבלות, וכן יעזרר קדם תשעה באב להתחזק באהבת חנם, אשר הוא התנאי לבנין בית-המקדש.

כח קנא קכג

יחזק להיות דבוקים בו יתברך, פי הפל נעשה בהשגחתו, וכאשר מאמינים באמונה שלמה שמאומה אינו קורה בלתי רצונו יתברך, אזי קל יותר להתגבר על כל הסבל והביזיונות.

כח קנב קכד

מכתב כללי לנשות אנשי שלומנו ביבנאל, בו ישבחן על שהתארגנו לעשות חבורת "אהבת חנם", ולעזר זו לזו, ולחזק אשה את רעותה, ובזכות זה בודאי נזכה לגאולה השלמה.

כח קנג קכה

מכתב כללי לתלמידי ישיבת "דמשק אליעזר", בו ישבחם על הנחת-רוח שיש לו מהם, שמתמידים בתורה ומתפללים בכונה, ויחזקם על מצות "ואהבת לרעך כמוך", ולמסר הנפש בעבור זה, כי זה היסוד ביהדות.

כח קנד קכו

יבאר, אשר החיים מלאי צרות ויסורים, ואשרי המחזיק מעמד, וצעה לבוא לגדלות המחין — לחזק את אחרים, ובנה יהיה לו בעצמו חזק, ואז יזכה לנסים נגלים.

כח קנה קכז

ייעץ לשאל מוהל ממחה בענין דחית ברית אחר לדה קיסרית וכו', ויעזרר להודות לפניו יתברך על החסדים שעשה עמו.

כח קנו קכז

ישבח הנמענת שדאגה לקבץ את הנשים, ולדבר עמהן בצותא ממנו יתברך, ומגדלת הצדיקים וכו', ומקבלות קבלות טובות של אחדות ושלום.

כח קנז קכח

יגנה מעשה חמור, ויבקש לדעת תכף-ומיד איך קרה דבר כזה שרחקו איזו משפחה, בשעה שהוא מוסר נפש בעבור אחדות ושלום.

- כח קנח** קכט
 יִקְוֶה שְׂיִתְמַמֵּשׁ רְצוֹנוֹ — לַעֲקֹר אֶת הַגּוֹנְעֵנוֹת וְהַשְּׂנֹאת חַנּוּם מִקְרָב
 הַבְּרִיּוֹת, כִּי רַק כֶּף יְכוּלִים לְצַפּוֹת לְבַנֵּי בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ.
- כח קנט** קכט
 יִדְבֹר בְּגִנוֹת שְׂנֹאת חַנּוּם, וְאֲשֶׁר בְּעֵטִיָּה כָּל הַגְּלוֹת הָאֲרֶכֶה.
- כח קס** קל
 יַעֲזֹר עַל מַדַּת הַשְּׂמִימָה, אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבֵין
 בְּרוּחַנִיּוֹת. וּבְעִנְיַן חֲזוּק אַחֲרִים, צְרִיף לְהִזְהַר שְׁלֹא לְקַבֵּל הַשְּׁפָעָה רָעָה
 מֵהַזּוֹלָת, שְׂעֲדִין נִמְצָא בְּשֹׂאֵל תַּחֲתִית.
- כח קסא** קלא
 יִשְׁמַח מְאֹד בְּכַשׁוּרַת הַנִּמְעָנָת, שֶׁהִתְאַסְּפוּ יַחַד קְבוּצָה מִהֶקְהָלָה,
 וּמִתְאַחֲדִים בְּאַחֲדוּת אַחַת, וְשׁוֹמְרִים עַל אֲהֶבַת חַנּוּם.
- כח קסב** קלב
 יִתְנַה צְעֵרוֹ וְסָבְלוֹ עַל הַשְּׂנֹאת חַנּוּם וְהָאֵי הַבְּנוֹת שְׂיִשְׁנֹן בְּכָל פַּעַם, וַיִּקְוֶה
 לְשַׁפּוֹר בְּעִנְיָן.
- כח קסג** קלב
 יִבְאֵר, אֲשֶׁר לְעֵתִים שׁוֹמְעִים אֶת הַצְּדִיק מְדַבֵּר דְּבָרִים בְּטוֹלִים, וְהַפֵּל כְּדִי
 לְרַדֵּת לְתוֹךְ הַצְּנוּר שֶׁל הַרְשָׁע, וְלִהְיוּצִאוּ מִשָּׁם, וְלִהְתְּדִיר בּוֹ הַשְּׂגַת
 אֱלֹקוֹת.
- כח קסד** קלד
 יוֹרֶה לְרַכֵּשׁ מִזְּגֹן, כְּדִי לְהִקָּל עַל סִבְלֵי הָאִשָּׁה, שֶׁהִיא מְעַבְרַת וְקוֹשֶׁה לָּהּ
 מְאֹד, וַיַּעֲזֹר לְבַקֵּשׁ כָּל צְרָכָיו מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּי רַק הוּא הַכְּתָבַת לְמַלּוּי
 הַמְּשָׁאֵלוֹת, וְכָל תַּפְלָה פּוֹעֵלָת.
- כח קסה** קלה
 יַעֲזֹר לְהוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ עַל כָּל הַחֶסֶד חַנּוּם שֶׁעָשָׂה עִמָּהֶם, וְלִהְיוֹת
 שְׂמֵחִים וְעֹלִיזִים, וּבְיָדָאֵי לְבַסּוֹף הַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.
- כח קסו** קלה
 יוֹכִיחַ מִשְׁפָּחָה שְׂמַחֲמַת גְּאוֹת שִׁישׁ בָּהֶם, עוֹשִׂים מְעֻשֵׁי שְׁטוֹת וְהִבֵּל
 וְטַעֲוִיּוֹת, וַיִּבְקָשׁם לְחָשֵׁב פְּעֻמִּים בְּטָרֶם נּוֹקְטִים צְעֲדֵיהֶם, כִּי חָבַל עַל
 עֲתִיד הַיְלָדִים.

כח קסז קלז

יִוְדָה לְנִמְעַן שְׁנָדָב בְּעָבוּר תִּקּוֹן הַחֲלוּנוֹת וְהַרְשָׁתוֹת בְּבֵיתוֹ, וַיִּבְרְכוּ בְּרַב
נַחַת.

כח קסח קלח

יִוְדָה לְנִמְעַן עַל גִּדְבָתוֹ בְּעָבוּר בֵּית־הַפְּנִסָּת וְכִמְהָ תִּקּוּנֵי שָׁם, וַיִּבְרְכוּ,
אֲשֶׁר שָׁכְרוּ לֹא יִקְפַח מִן הַשָּׁמַיִם.

כח קסט קלח

יִבְרָךְ הַנִּמְעַן שִׁישְׁמְרֵהוּ הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ מִכָּל רַע בְּזָכוֹת עֲזָרְתוֹ וְסִיּוּעוֹ
לַעֲשִׂית הַפְּרָגוּלָה בַּכְּנִיסָה לְבֵית־הַפְּנִסָּת.

כח קע קלט

מִכְתָּב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ בִּיבְנֵאֵל, בּוֹ יַחְזְקֵם עַל אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה,
וּבִפְרָט בְּבֵית־הַפְּנִסָּת פֶּאֶשֶׁר יִשְׁנֶן מַחְלֻקוֹת — זֶה חֲמוּר מְאֹד, וְלִהְזַהֵר
מְאֹד בְּכַבוֹד בֵּית־הַפְּנִסָּת, וְלֹא לַעֲשׂוֹתוֹ שׂוֹק מְכִירוֹת וּבְדוּמָה.

כח קעא קמא

יִוְדָה לְנִמְעַן עַל שְׁעוּמֵד לִימֵינוּ, וַיִּבְרְכוּ שְׁתַּמִּיד יַעֲזֹרֵהוּ בְּעֲנִינֵי הַקְּהָלָה,
וַיִּשְׁלַם לוֹ שְׁכָרוֹ בְּזֶה וּבַבָּא.

כח קעב קמב

מִכְתָּב לְתַלְמִידֵי יְשִׁיבַת "דַּמְשֶׁק אֶלְיַעֲזָר", בּוֹ יִקְוֶה שְׁכָל הַדְּבוּרִים
שֶׁמְדַבֵּר עִמָּהֶם, וְנִכְנְסִים בְּלִבָּם, וַיַּחְזְקֵם עַל הַתְּמִידַת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
לְמוֹד ש"ס, עַד שִׁיזְכוּ לְסִיִּם אֶת הַש"ס, וְתַפְלָה בְּכוּנָה וּבְחִיּוֹת, וְרִקּוּד
אַחַר כָּל תַּפְלָה, וְתַקְוֹתוֹ בְּעֲזָרְתוֹ יִתְבָּרַךְ, לְחַתָּנָם בְּגִיל צְעִיר, וְלִשְׁמָרָם
מִחַטָּאִים.

כח קעג קמג

יִוְדָה לְנִמְעַן עַל עֲזָרְתוֹ, וַיַּחְזְקוּ וַיַּעֲזְדוּ, כִּי גְדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

כח קעד קמד

יַחְזֵק עַל מַדַּת הַשְּׂמִחָה וְהַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלַעֲשׂוֹת לַעֲצוּמוֹ שְׁעוֹר
בְּש"ס כְּסִדְרָן, וְשְׁכָל מַגְמַתוֹ תִּהְיֶה לְסִיִּם אֶת הַש"ס.

כח קעה קמה

מִכְתָּב לְנִשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ, בּוֹ מוֹדָה לָהֶן עַל שְׁעוּרֵי בְּנִקְיוֹן בֵּיתוֹ
וְטָרְחוֹ בְּעָבוּרוֹ, וַיִּבְרְכֵן לְשִׁמְעַ מֵהֶן בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת וְלִשְׂמַח בְּשִׂמְחָתָן.

כח קעו קמו
 יוֹרָה לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבַרֵּךְ, וְרַק אֵלָיו לְשִׁיחַ שִׁיחוּ.

כח קעז קמו
 מִכְתָּב כְּלָלִי לְנִשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, בּוֹ יִבָּאֵר מַעֲלַת הַיּוֹם הַקָּדוֹשׁ ט"ו בָּאָב, שְׁמֵשׁוּיִם אוֹתוֹ לְיוֹם הַכַּפּוּרִים, וְכֵן יִבְקֶשׁ לְדַבֵּק בְּמִדַּת הַשְּׁלוֹם וְהָאֲחוּהָ וְרַעוּת, וְלִרְחֹק מִשְׁנֵאת חָנָם, וְלִפְרָסֵם אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל לְכָל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

כח קעח קס
 מִכְתָּב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל, בּוֹ יִשְׁבַּחֵם עַל הָאֲחוּהָ וְרַעוּת בִּינִיהֶם, וַיִּבְקֶשׁם לְשָׁמֵר עַל חֲנוּךְ הַיְלָדִים, וְלִשְׁמֹר הַיֶּכֶן מִסְתּוֹכְבִּים, וְלִקְבֹּעַ עֲתִים לַתּוֹרָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

כח קעט קסא
 יַעֲזֹר לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה הַקָּדוֹשָׁה, וּבַעֲנִין יְלָדִים — כְּפִי שְׁמֵשׁקִיעִים מוֹצִיאִים.

כח קפ קסב
 יִבָּאֵר, אֲשֶׁר בְּזַה הָעוֹלָם אֵין לְקַנָּא בְּאֶף אֶחָד, כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ הַצָּרוֹת וְהַבְּעִיּוֹת שְׁלוֹ — מִחַד, וְהַנַּחַת שְׁלוֹ — מֵאִידָךְ, וְהַעֲקָר תְּמִיד לְהוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבַרֵּךְ עַל כָּל הַטּוֹבוֹת, וְלִבְקֶשׁ לְהַבְּא.

כח קפא קסג
 מִכְתָּב כְּלָלִי לְנִשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו בִּיבְנֵאֵל, בּוֹ יַעֲזֹר עַל חֲשׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ כִּי צַד בְּלִינוֹ אֶת כָּל הַשְּׂגָה, וְיִרְחִיק מִמֶּדֶת הַלִּיצְנוּת, אֲשֶׁר הִיא אָבִי אָבוֹת הַטְּמָאָה, וְכֵן מִמֶּדֶת הַשְּׂגָה וְהַקְּנָאָה, וְלִשְׁמֹר עַל שְׁלוֹם־בֵּית וְהַבְּנָה הַדָּדִית, וְלְהַקְפִּיד עַל חֲנוּךְ הַיְלָדִים, אֲשֶׁר הֵם הַהֶמְשֵׁךְ שֶׁל הַדּוֹר הַבָּא.

כח קפב קעד
 יוֹכִיחַ אַבְרָהָ, שְׂאִינוֹ חַי בְּשְׁלוֹם עִם אִשְׁתּוֹ, וְכוֹפֵר בְּטוֹבָה שְׁנָתָן לוֹ הַבוֹרָא — עֲזַר כְּנַגְדּוֹ.

כח קפג קעו
 יוֹרָה לְנִמְעָן עַל עֲזָרְתוֹ לוֹ, וַיִּבְרָכוּ שִׁיבְנָה בֵּית הַכְּלוּל מִתּוֹרָה, עֲבוּדָה וּגְמִילוֹת חֲסָדִים.

כח קפד קעז
 מִכְתָּב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל, בּוֹ יִבְקֶשׁם לְהַכִּין עֲצָמָם

לראש השנה הקרב, ויראו להפיץ את אור רבנו ז"ל בפרט ברכונו
האוכלוסין הגדולים.

כח קפה קעח

מכתב לנשות אנשי שלומנו ביבנאל, בו ישבחן על הנחת-רוח שגורמות
בזה שמתאספות בליל שמחה, ויבקשן להתענג בשלום זולתן, ולילך
לקברות צדיקים, ולהזכיר לטובה גם-כן.

כח קפו קעט

יאחל רפואה שלמה לנמענת, ויתנה גדל קשייו עם ילדיה, ושפדאי
שתחפש ישיבה אחרת, פי קשה לו עמהם.

כח קפז קפ

יבקש הנמענת להכניס את הבן לישיבה בארץ ישראל, ורק אחר זמן
מה שתתיצב אישיותו, יוכל לקבלו אליו.

כח קפח קפ

ישמח מאד על השלום והאחדות בין אנשי שלומנו, ויקנה שיגדל
הכולל ויאדיר בתורה ובעבודת השם.

כח קפט קפא

יבקש את הנמענת לקחת את נהול המעון, פי המעון זה היסוד בחנוכה,
ואם ההתחלה טובה, הכל ילך בטוב.

כח קצ קפב

ידרש השגחה על המקוה, שיהיה פדת וכדין, וכן על האולם שמחות,
שלא יכניסו לשם הכשר רבנות, חס ושלום.

כח קצא קפג

יבהיר רצונו שהאברהם... יהיה המשגיח על הפשרות באולם השמחות,
ויתנה צערו שלא דווחו לו על ענין המקוה, והתקלה במים החמים.

כח קצב קפד

יודה לנמען על מסירות נפשו בעבור הכולל, ויורה לחלק שוכרים
בעבור קניית בשר, למי שיעמד בתקנון.

כח קצג קפה

ישבח הנמען שנוטל על עצמו נהול הכולל, ויעוררו ללמד הרבה, והשם
יתברך יצליח ברכו.

- כח קצד** קפה
מִכְתָּב כָּלְלִי לְתַלְמִידֵי הַכּוֹלֵל, בּוֹ יְחֻזְקִים עַל הַתְּמַדַּת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
מִקְרָא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא וְכוּ'.
- כח קצה** קפו
יִבְקֹשׁ הַנִּמְעָן לְדַבֵּר עִם הַבֵּן, שְׂיִקַּח עֲצֻמוֹ בְּיָדִים, כִּי חָבֵל עַל יָמֵי
הַנְּעוּרִים.
- כח קצו** קפז
יְחֻזֵּק שְׂלֵא לְהַשְׁבֵּר מִכָּל הָעוֹבֵר, כִּי הַחַיִּים מְלֵאֵי נְסִיווֹת קָשִׁים וּמְרִים,
וְאֲשֶׁרֵי הַמַּחְזִיק מֵעֲמֵד.
- כח קצז** קפח
יִשְׁבַּח הַמְּדַפְּיִסִים וְהַמּוֹצִיאִים לְאוֹר סִפְרֵיו הַקְּדוּשִׁים, עַל מְסִירוֹת נַפְשָׁם
לְהַדְּפֶסֶה, וַיִּסְפֹּר רְצוֹנוֹ וְכִסּוּפוֹ לְהוֹצִיא לְאוֹר אֶת הַסְּדוּר וְכֵן שָׁאָר
סִפְרִים.
- כח קצח** קפט
יִבְקֹשׁ לְנִמְעָן לְהוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שְׂזוּכוֹ לְגוֹר בִּיבְנָאֵל, שְׁאֵז יְלֻדִיהֶם
מִקְבָּלִים חֲנוּךְ נִפְלָא בִּיּוֹתֵר, וַיַּעֲזֹ אֹדוֹת הַחֹבוֹת וְכוּ'.
- כח קצט** קצ
יַעֲזֹר עַל לְמוֹד מְשֻׁנִּיּוֹת ח"י פְּרָקִים בְּכָל יוֹם, וְכֵן עַל הַתְּבוּדוֹת וְשִׁיחָה
בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲשֶׁר מַצְלֵת אֶת הָאָדָם בְּגִשְׁמֵי וּבְרוּחֹנֵי.
- כח ר** קצא
יְבָרֵךְ הַנִּמְעָן בַּיּוֹם הַלְּדוֹתוֹ, שְׂיִנְכֶּה לְהַתְּעַלּוֹת בַּתּוֹרָה וּבְמַצְוֹת וּבְמַעֲשֵׂים
טוֹבִים, וַיַּעֲזֹרוּ עַל תְּפִלָּה בְּמִנְיַן בְּכָל יוֹם, וְכֵן הַתְּבוּדוֹת אֵלָיו יִתְבָּרַךְ
אֲפִלּוֹ חֲמֵשׁ דְּקוֹת בְּכָל יוֹם.
- כח רא** קצב
יְדַבֵּר מִפְּלוּגֵי שְׁתָּרַם לְהַדְּפֶסֶת "לְקוּטֵי-מוֹהַר" וְ"לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת",
וַיִּפְלִיג בְּמַעֲלַת הַהַדְּפֶסֶה.
- כח רב** קצג
יִוָּרָה שְׂלֵא לְהַתְּפַעֵל כָּלֵל מֵהַזְּוִלַּת, וְאִם אֵין רוּצִים לְשַׁתֵּף פְּעֻלָּה, אֵין
צָרָךְ לְהַכִּין עָרֵב שְׂמִיחָה.
- כח רג** קצד
יִוָּדָה לְנִמְעָן עַל עֲזָרְתוֹ בְּבִגְיָה, וַיִּקְוֶה לְכוּא כְּבוֹר לְגוֹר בְּאַרְצֵי הַקְּדוּשָׁה.

- כח רד** קצד
 יִמְסַר דְּרִישַׁת שְׁלוֹם מֵהֶבֶן שְׁלוֹמֵד כְּרֵאוֹי, וַיֵּאחַל וַיְבָרֵךְ.
- כח רה** קצה
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַפְּצַת מַעֲיֵנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, אֲשֶׁר זוֹ זְכוּת הַרְבִּים לְדוֹרֵי
 דוֹרוֹת, וַיַּעֲזֹר עַל דְּבָקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ.
- כח רו** קצו
 יִבְקֹשׁ לַעֲשׂוֹת עֲתָקִים לְהוֹרִי הַתַּלְמִידִים מֵהַעֲלוֹן "מִן הַנַּחַל", כְּדִי
 לְהַרְוֹתָם נַחַת.
- כח רז** קצז
 מִכְּתָב לְהוֹרִים שֶׁל בְּנוֹת "בֵּית פִּיגָא", בּוֹ יִבְאָרְןָ עַל שְׂתוּף פְּעֻלָּה עִם
 בֵּית־הַסֵּפֶר בְּעֵינֵי חֲנוּף הַבְּנוֹת, כִּי רַק כֶּף יְכוּלִים לְהַצְלִיחַ בְּעֵבֹדֶת
 הַחֲנוּף, וְלֹא לְהַשְׁלִיךְ אֶת כָּל הָעַל עַל הַמּוֹרוֹת וְכוּ'.
- כח רח** קצח
 יִשְׂבַּח מוֹרָה שְׁנֹכְנֶסָה לְמַעַרְכַּת הַחֲנוּף, וַיְבְאָרָה מַעֲלָתָה הַגְּדוֹלָה בְּסִיּוּעָה
 לְחֲנוּף בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל עַל טְהַרַת הַקֶּדֶשׁ.
- כח רט** קצח
 מִכְּתָב לְכָל הַתַּלְמִידִים הַעוֹסְקִים בְּמִלְאֶכֶת הַקֶּדֶשׁ לְחֲנוּף יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל
 לְתוֹרָה וְלִירְאָת שָׁמַיִם וְעֵבֹדֶת הַשָּׁם, וַיֵּאחַל לָהֶם הַצְּלָחָה בְּכָל, וְלִבְסוּף
 יִתְרַחֵב בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, הָעֵקֶר לְהַחֲדִיר אֶת יְסוּדוֹת הַחֲנוּף בְּיַדֵּי
 יִשְׂרָאֵל, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֲזַק, וְעַל־יַדֵּי־זֶה יִרְאוּ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה
 בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵיהֶם.
- כח רי** קצט
 יוֹרָה לְמַסֵּר הַמְּכַתְּבִים לְיַעֲדֵם, וַיְחַזַּק מְאֹד בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וַיְבָרֵךְ בְּרֶפֶת
 הַדֶּרֶךְ.
- כח ריא** ר
 יֵאחַל הַצְּלָחָה לְמַלְמֵד בְּתַחֲלַת שְׁנַת הַלְמוּדִים, וַיִּפְלִיג בְּמַעֲלָתוֹ הַגְּדוֹלָה
 שֶׁמִּחְנֵף יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל לְאַמוּנָה וְלִמְדוֹת טוֹבוֹת, לְתוֹרָה וְהַלְכוּת, וּבְזְכוּת
 זֶה יִשְׁמְרֵהוּ הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ מִכָּל רַע, וַיִּרְחִיב לוֹ.
- כח רבי** רא
 יִשְׂבַּח הַנְּמַעֵן שְׁנֹטֵל עַל עֲצָמוֹ שְׁלִיחוֹת לְגַלוֹת אֲמוּנָה בְּעוֹלָם, וַיְבָרֵכוּ

בְּשֹׁפֵעַ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה, וַיִּצְרַף מִכְתָּב לְאַשְׁת הַנְּמָעוֹן, בּוֹ יְבָרְכָה עַל
נְסִיעֶתָה לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וַיִּבְקֶשֶׁה לְהִתְפַּלֵּל גַּם בְּעַבְרוֹ וְכוּ'.

כח ריג רב

יִיעֵץ אֹדוֹת חַמִּיו שֶׁל הַנְּמָעוֹן בְּעֵנִין נְסִיעָה לְאוּמָן, וַיַּעֲזֹר עַל תְּפִלָּה
וְהִתְבּוֹדְדוֹת, שְׁעַל-יְדֵי-זָה זֹכִים לְנָסִים נְגָלִים.

כח ריד רג

יֹרָה עַל בְּדִיקַת מְזוּזוֹת וּתְפִלִּין, כִּי אִם קוֹרָה מְשֵׁהוּ בְּבֵית, צְרִיכִים
לְעִשׂוֹת בָּן.

כח רטו רג

יִבְקֶשׁ לְהַכְנִיס בֵּין שָׁל אַחַת הַמְשַׁפְּחוֹת לַמְּעוֹן, וַיֹּרָה לִיצֵר קָשֶׁר לְגַבִּי
שָׂאָר עֲנִינִים טְכָנִים.

כח רטז רד

מִכְתָּב כְּלָלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוּמֵנו הַנוֹסְעִים אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, בּוֹ יְפַלֵּג
בְּמַעֲלַת הַצִּיּוֹן הַקָּדוֹשׁ, וְלִנְצֹל שָׁם אֶת הַזְּמַן, וְלִכְבוֹת בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ
לְפָנָיו תְּהַבְרֶף, וְלוֹמַר אֶת ה'תִּקְוֹן הַכְּלָלִי, וְלַתַּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה וְכוּ', וְאִם
מִתְעַקְשִׁים אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל — פּוֹעֲלִים.

כח ריז רה

יֹרָה לְדוֹן לְכַף זְכוּת, וַיִּקְוָה שֶׁהַפֶּל יִסְתַּדֵּר לְטוֹבָה.

כח ריח רו

יִחֲזֹק עַל שְׁלוֹם-בֵּית, וְהַפְּצַת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל.

כח ריט רז

יַעֲזֹר לְקַחַת עֲצָמוּ בְּיָדָיו, וְלִקְוֹם לְסִלְיחוֹת וְלִנְצֹל הַזְּמַן הַיָּקָר מִכָּל,
וְלַעֲשׂוֹת קְבִיעוֹת בְּכָל יוֹם בְּפִרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ וּבְמַשְׁנֵינֹת, וְעַל כָּלֵם —
לְהִתְבּוֹדֵד לְפָנָיו תְּהַבְרֶף כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבו, וְעַל-יְדֵי-זָה רוֹאִים נְסִים
נְגָלִים.

כח רכ רח

יְבָאָר רְצוֹנוֹ, שְׂיִבְנֶאֱל תְּהִיָּה עִיר וְאִם בִּישְׁרָאֵל — "עִיר בְּרֶסֶלֶב".

כח רכא רט

יֹרָה לְגַמֵּל אֶת הַתִּינִקַּת, כִּי הִיא כְּבָר גְּדֹלָה וְכוּ', וּבְעֵנִין פְּרִנְסָה יֶאֱחַל
שִׂיְהִיָּה מִמְקוֹם אַחֵר, וְלֹא לְפַל בְּדַעְתּוֹ.

- כח רכב** רי
 יבֹאֵר, אֲשֶׁר בָּזָה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד צְרוּת וְיִסּוּרִים, וְאֲשֶׁר מִי
 שְׁמַחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְעֵצָה לְגַדְלוֹת הַמַּחֲזִין — לְהַשְׁפִּיל אֶת אַחֲרִים,
 וְעַל־יְדֵי־יָהּ מִתְחַזֵּק הוּא בְּעֵצְמוֹ.
- כח רכג** ריא
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַהֲדַפְסָה, וַיִּקְנֶה לְהַמְשִׁיךְ לְהַדְפִּיס אֶת כָּל הַכְּתָבִים שֶׁתַּחַת
 יָדוֹ וְהַחֲדוּשִׁים שֶׁחֲדַשׁ עַל הַ"לְקוּי־מִוֵּהֲרִין" וְעַל אָבוֹת וְכוּ' וְכוּ'.
- כח רכד** רבי
 יִשְׁמַח בְּשִׂמְחַת הַנִּמְעָן שֶׁזָּכָה לִהְיוֹת בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וַיְבַדֵּאֵי פָעַל שָׁם
 מֵהַ שְׁצָרִיךְ, וַיִּקְנֶה עִתָּה שֶׁיִּבְצַע בְּיַבְנָאֵל אֶת הַנִּמְעָן לְבִצּוּעַ.
- כח רכה** רבי
 יִיעֵץ אֹדוֹת הַבֵּן אֵימָתִי לְשַׁלְּחוֹ אֵלָיו לְלַמֵּד.
- כח רכו** ריג
 יַעֲזֹר עַל הַתְּמַדַּת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְתַפְּלַת וְתִיקוּן.
- כח רכז** ריד
 מִכְּתָב כָּלְלִי לַנְּשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, בּוֹ יִחַזְקֵן עַל חֲשִׁיבוֹת תַּפְּלַת הַנְּשִׁים
 בְּשָׂמִים, וַיִּבְקֶשֶׁן לְסִיעַ לְבַעֲלֵיהֶן לְנִסְעַ לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְלֹא
 לְעִשׂוֹת מְגִיעוֹת עַל כָּף.
- כח רכח** רכב
 יוֹכִיחַ הַנִּמְעָן שֶׁהַדְּרֹדֵר בְּרוּחָנִיּוֹת, וַיַּעֲזֹרוּ לְהַתְּפַלֵּל בְּמַנְיָן, וְלִילֵךְ לַמְּקוֹה
 בְּכָל יוֹם.
- כח רכט** רכב
 יִחַזֵּק לִידַע, שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְשׁוֹם דְּבַר אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מֵעַצְמוֹ אֶלֶּא
 בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וַיְבַעֲנֵן יְלָדִים צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ אֶת הַבּוֹרָא
 תְּבַרְךָ בְּרוּחָמִים עֲצוּמִים וְלֹא לְהַתִּיאֵשׁ, כִּי אֵין לָנוּ רַק תַּפְּלָה.
- כח רל** רכג
 יִיעֵץ בְּעַנְיָן נִסְיעַת הַבֵּן לְאוּמָן, וְכֵן אֵילוֹ סְפָרִים לְקַחַת לְהַפְּצָה בְּאוּמָן.
- כח רלא** רכד
 יִתֵּן רְשִׁימַת הַסְּפָרִים הַנִּצְרָכִים לוֹ, וַיִּחַזֵּק מְאֹד, שֶׁיִּזְכֶּה הַנִּמְעָן לְגוֹר
 בְּיַבְנָאֵל, אֲשֶׁר תַּתְּהַפֵּךְ לְעִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל.

- כח רלב** יבאָר, אַשֶׁר עָקַר גְּדֵלֶת בַּר יִשְׂרָאֵל, כְּשִׁזְזָהּ לְהַחְזִיק מֵעַמָּה, וְכָל מֵה שְׂאֵדָם סוֹבֵל בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחֵי גוֹרָם שֶׁעֲשׂוּעִים גְּדוּלִים בְּשָׁמַיִם.
- כח רלג** יבְקֶשׁ דְּוִיחַ בְּעֵינַי הַבְּנִיָּה, וְכֵן יבְקֶשׁ לְשֹׂאֲלוֹ עַל כָּל מַגְבִּית שְׂאֵדָם עוֹשֶׂה בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת, וּבִפְרָט אִם זֶה לְמוֹסָד שֶׁסֶּפֶק אִם הוּא קַיָּם.
- כח רלד** יוֹדְעוּעַ עַל מְלַמֵּד שֶׁהֵכִה אֶת אֶחָד הַיְלָדִים, וַיִּבְקֶשׁ לְהַשְׁהוֹתוֹ, וַיִּדְבֹּר שְׂאֵצְלוֹ הָעֶקֶר זֶה סְבֻלָּנוֹת, וְלֹא לִילֵף עִם הַיְלָדִים בְּתַקִּיפוֹת.
- כח רלה** יבְּאָר הַעֲנִינֵן 'מַעַט גַּם־כֵּן טוֹב', כִּי קִבְּלוּנוּ מִרַבְּנוּ ו'ל, וְלִכֵּן כָּל פֶּרֶק מִשְׁנֵה וְדָף גָּמְרָא וְסִימֵן שֶׁלְחֹן עֲרוּף שְׂאֵדָם זוֹכָה לְלַמֵּד, זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית שְׂאִין כְּמוֹתָהּ.
- כח רלו** יפְּלִיג בְּמַעֲלַת הַדְּפֻסֶּת הַסֵּפֶר "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", וְלְהוֹדִרוֹ בְּנֵה, כְּדֵי שְׁנֹזְפָה לְהַגִּיעַ כְּבָר לְתַאֲרִיף שֶׁל הַיּוֹם.
- כח רלז** יבְּאָר, אַשֶׁר בְּשִׁבִיל לְלַמֵּד שְׁעוֹר מֵעַמִּיק, צְרִיף רֹאשׁ יִשִּׁיבָה טוֹב, וַיִּיעֵץ אוֹדוֹת בְּעִוֹת בְּרַגְלִים וְכוּ'.
- כח רלח** מִכְּתָב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים בִּיבְנֵאֵל, בּוֹ יבְקֶשׁם לְהַתְּאֶסֶף לְאַסְפַּת חֵרוֹם חֲשׂוּבָה בְּיוֹתֵר — אִישׁ בַּל יַעֲדֵר.
- כח רלט** יחַזֵּק שְׁלֵא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, אֲלֵא לְהַתְּחַזֵּק, וְעוֹד פַּעַם לְהַתְּחַזֵּק.
- כח רמ** יבְּאָר, שְׁנֹמְצָא בְּלַחְצִים גְּדוּלִים בְּעֵינַי הַבְּנִיָּה, וְלִכֵּן הוּא מְקַצֵּר בְּדַבּוּר.
- כח רמא** יבְקֶשׁ לְתוֹת הַמְּכָתָב כְּלָלִי בְּלוּחַ הַמוֹדְעוֹת, וַיִּיעֵץ אוֹדוֹת הַנְּסִיעָה לְאוֹמֵן לְכֹן הַנְּמָצָן.
- כח רמב** יבְּאָר רַעֲיוֹנוֹ, שֶׁהִבְחֹרִים יִשְׂאָרוּ בִּישִׁיבָה לְרֹאשׁ הַשְּׁנָה, מִפְּאֵת עֲנִיוֹתָם וְדַחְקוֹתָם.

- כח רמג** רלב
 יוֹרָה שְׁלֹא לְיִסָּר עֲצָמוּ בְּיִסּוּרֵי מִצְפּוֹן, וְצָרִיכִים לְהַחְזִיק מֵעֲמֵד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, וְחִבְיָכִין יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם בְּנֵי הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא.
- כח רמד** רלג
 יוֹרָה לְהַחְזִיק עֲצָמוּ עִם כָּל נִקְדָּה טוֹבָה שֵׁשׁ בּוֹ, וּלְהִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוּ אֶת נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, וְאִזּוֹ זֹכִים לְנִסִּים נִגְלִים.
- כח רמה** רלג
 יִבְקֹשׁ לַעֲשׂוֹת עֲתָקִים מֵהַחֲדוּשִׁים "מִן הַנַּחַל", וּלְחַלְקֵם לְהוֹרֵי הַתְּלִמִּידִים שֵׁיחִיו עֲצָמָם בְּזֶה.
- כח רמו** רלד
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּיַבְנָאֵל, בּוֹ יִשְׁבַּחֵם עַל עֲזָרְתָם לְמוֹסְדוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר אֶת חֲשִׁיבוֹת הַדְּבָר.
- כח רמז** רלה
 יִיעֶץ אוֹדוֹת הָאָכָל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְיִבְקֹשׁ לְתִלוֹת מִכְּתָב כְּלָלִי עַל לוח הַמוֹדְעוֹת.
- כח רמח** רלה
 יִבְקֹשׁ הַנִּמְעָנֵת לְהַשְׁתַּדֵּל אֲצֵל כַּמָּה מִנְּשׂוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁתִּצְאָנָה בְּעֵבֹר הַמוֹסְדוֹת וְהַצְּלָתָן, כִּי הַמַּצָּב קָשָׁה מְאֹד.
- כח רמט** רלו
 יִבְהִיר לְנִמְעָן, שֶׁעַל-יְדֵי הַהִפְצָה יִזְכּוּ לְשִׁתֵּי טוֹבוֹת: א. הַפְּצַת מַעְיָנוֹת הַחֻכְמָה חוּצָה. ב. הַצְּלַת הַמוֹסְדוֹת וּמְמוֹנָם.
- כח רנ** רלז
 יַחֲזִק שְׁלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר, וְיֵאֱחָל לְדָה קְלָה וְאַמִּירַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, וְאִזּוֹ תִזְכֶּה לְנִסִּים נִגְלִים.
- כח רנא** רלח
 יִשְׁבַּח חֲדוּשֵׁי הַתּוֹרָה שֶׁל הַנִּמְעָן, אֲשֶׁר הֵם תְּקוּן הַבְּרִית וְהַמַּח.
- כח רנב** רלט
 יֵאֱחָל לְנִמְעָן שְׁבֻזָּכוֹת נְסִיעָתוֹ לְרַבְּנוּ ז"ל, יִמְתִּיק מִמֶּנּוּ וּמִשְׁפָּחָתוֹ אֶת כָּל הַדִּינִים, וְיוֹרָה לְהַדְבִּיק עֲצָמוּ בּוֹ יְתִבְרָךְ, וּלְדַבֵּר אֵלָיו יְתִבְרָךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר הוּא הַצְּלָתָה גְּדוּלָה מְאֹד.

- כח רנג** רמ
 יחזק שְׁלֹא לְהִשְׁכַּר כָּלֵל, כִּי הַכֹּל זֶה נִסְיוֹנוֹת מִן הַשָּׁמַיִם, וְעַקֵּר סִגְלַת
 בַּר יִשְׂרָאֵל, שְׁזוֹכָה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד.
- כח רנד** רמא
 יוֹדָה עַל הַעֲזָרָה לְמַעַן הַמוֹסְדוֹת, וַיְבָרֵךְ בְּזִכּוֹת זֶה עַל שְׁפַע בְּרָכָה
 וְהַצְלָחָה.
- כח רנה** רמב
 יחזק עַל תְּפִלָּה בְּמַנְיָן וּטְבִילַת מַקְנָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.
- כח רנו** רמג
 יבָּאָר, אֲשֶׁר עַקֵּר גְּדֻלַּת בַּר יִשְׂרָאֵל נִמְדָּדַת בְּזֶה שְׂיִכּוֹל לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד
 וְאֵינוֹ מִתְיָאֵשׁ, וּכְשֵׁם שְׁצָרִיף לְדוֹן אַחֲרִים לְכַף זְכוּת, צָרִיף לְדוֹן אֶת
 עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת, וְלֹא לִפְלֵ בְעֲצָמוֹ.
- כח רנז** רמד
 יחזק עַל מִדַּת הַשְּׂמִחָה, וּלְשִׂמְחַת אֶת אַחֲרִים, וַיְבָרֵךְ עַל לְדָה קָלָה, וְלֹא
 לְהַכְנִיס פְּחָדִים יִתְרִים.
- כח רנח** רמה
 יִשְׂמַח שֶׁהַנִּמְעָן חָתֵם חוֹזָה עַל הַדִּירָה, וַיִּזְכֶּה לְהַרְחִיב הַדַּעַת וְשִׂמְחָה,
 הַעֵקֶר לֹא לְפָחַד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.
- כח רנט** רמז
 יבָּאָר, אֲשֶׁר מִן הַיְלָדִים אֶפְשָׁר לְהַפִּיר אֶת הַהוֹרִים, כִּי הַתְּפוּחַת אֵינוֹ נוֹפֵל
 רְחוּק מִהַעֵץ.
- כח רס** רמו
 יבְּהִיר, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם אֵי אֶפְשָׁר לְהַלְחִיץ אֶת הַיְלָדִים יֵתֵר עַל הַמִּדָּה,
 וְהַעֵקֶר צָרִיף סְבִלְנוֹת, וּלְהַכְנִיס אוֹיְרָה שֶׁל שְׂמִחָה בְּכַתְּהָ, וְכַף יִצְלִיחוּ.
- כח רסא** רמז
 יוֹרָה לְהַסְבִּיר לְאִשָּׁה גְּדֹל הָעֲנִיָּן לְהִיּוֹת בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ וְ"ל לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה,
 שְׁזוֹכִים לְהַמְתִּיק אֶת הַדִּינִים, וּבְנֻדָּאֵי פְּשִׁמְסִבִּירִים בְּנַעַם, זֶה נִתְקַבֵּל.
- כח רסב** רמח
 יחזק עַל הַתְּבוֹדָדוֹת וְשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, אֲשֶׁר זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית מֵאֵין
 בְּמוֹה.

כח רסג רמח

יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן עַל עֲזָרְתוֹ בְּדִירְתוֹ וְכוּ', וַיּוֹדֶה לוֹ מִקְרֹב לֵב, וַיֵּאחֲל הַצְּלָחָה
לְאִשְׁת הַנִּמְעָן.

כח רסד רמט

יֵאחֲל "מִזֵּל טוֹב" לְהַלְדֹת הַבֶּן, וַיּוֹרֶה שְׁלֵא לְנִסְעַ לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל וְלֹא
לְעֹזֵב יוֹלְדֵת וְתִינּוֹק, אִף שֶׁזֶה כּוֹאֵב מְאֹד, כִּי גִדֵּל הָעֲנָן לְנִסְעַ לְרֹאשׁ
הַשָּׁנָה — אֵין לְתֹאֵר כָּלֵל, אִף מִחֲמַת שְׁצָרִיד לְמוֹל אֶת בְּנוֹ — יִשְׁאֵר,
וַיַּחֲזֵק וַיֵּאמֵן.

כח רסה רנ

יִטְפֹּס עֲצָה מֵה לְעֲשׂוֹת לְהַחֲזִיקַת הַמוֹסְדוֹת, שְׂיַחֲזִיקוּ מִעֲמֵד, וַיּוֹכְלוּ
לְהַתְקִים.

כח רסו רנא

יִשְׁבַּח בְּרַךְ ח' ב' לְקוּטֵי־הַלְכוֹת" שְׂיִצְא לְאוֹר, וְכֵן "אֲשֶׁר בִּנְחַל" י"ט,
וַיֵּאחֲל וַיִּבְרַךְ.

כח רסז רנב

מִכְתָּב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִּיבְנָאֵל, בּוֹ יִבְקָשׁ, שְׁכַל אֶחָד יָבִיא עִמּוֹ
לְאוּמָן חֲבִילָה שֶׁל סְפָרִים לְהַפִּיץ שָׁם, יִתֵּן הוֹרָאָה לְאֵלוֹ הַנוֹתְרִים
בְּאַרְץ, שְׂיַעֲשׂוּ מִנֵּן ב' הַיְכָל־הַקֹּדֶשׁ" בִּיבְנָאֵל, וַיִּתְפַּלְלוּ יַחַד בְּהַתְקַשְׁרוֹת
אֵל רַבְּנוּ ז"ל.

כח רסח רנג

יִשְׁמַח בְּשִׂמְחַת הַנִּמְעָן שְׁנוֹסֵעַ לְאוּמָן לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וַיִּבְרְכוּ שְׂיִזְכֶּה
לְהַפִּיץ שָׁם מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה.

כח רסט רנד

יּוֹרֶה לְאֵב שְׁנוֹלֵד לוֹ בֶּן, לְהִשְׁאֵר בְּאַרְץ לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְלֵהַתְפַּלֵּל עִם
הַקְּבוּץ שֶׁל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִּיבְנָאֵל, וְכֵן יִהְיֶה מִנֵּן גַּם לְנָשִׁים.

כח רע רנה

מִכְתָּב כָּלְלִי לְתַלְמִידֵי יִשִּׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר", בּוֹ יִבְקָשׁ לְאֵלוֹ שְׂאִינֵם
נוֹסְעִים לְאוּמָן לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, שְׂיִשְׁאֲרוּ בִּיבְנָאֵל, וַיִּתְפַּלְלוּ בְּמִנֵּן שֶׁל אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ.

- כח רעא** רנד
 יִבְקֹשׁ מוֹרָה לְהִשָּׂאֵר בְּמִשְׁרָתָהּ, וְלֹא לְעֹזֵב, כִּי צְרִיכִים אוֹתָהּ לְחַנוּף
 הַבָּנוֹת, וַיֵּאחֲלֵה בְּזִכּוֹת זֶה נֶחֱת מִלְּדִיָּה.
- כח ערב** רנה
 יִדְבֹר אִוְדוֹת הַמִּנְיָן לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּיִבְנָאֵל, שֶׁהַנָּשִׁים לֹא תִצְטָרְכְנָה לִילָף
 רְחוּק, וְכֵן אִוְדוֹת הַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוֹצָה בְּאוּמָן.
- כח רעג** רנו
 יִצַּעַץ אִוְדוֹת הַשְּׂדוּף, וַיֵּאחֲלֵה שִׁיְהִיָּה סוּף וְקָץ לְכָל צְרוּתָיו.
- כח רעד** רנו
 יִדְאָג לְמִנְיָן לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּעֵבֹר נִשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְכֵן שְׁכָל אָחֵד
 הַנוֹסֵעַ יִקַּח חֲכִילָה סְפָרִים, וַיַּעֲזֹר לְהַפְּיָצֵם שָׁם.
- כח ערה** רנז
 יוֹדֵה לְנִמְעָן עַל עֲזָרְתוֹ בְּעִנְיָן בְּנֵית הַדִּירָה, וַיִּקְוֶה לְפַעַל הַשָּׁנָה דְּבָרִים
 גְּדוֹלִים.
- כח רעו** רנח
 יוֹרָה לְמִי לְמַסֵּר אֵת כֶּסֶף הַצְּדָקָה בְּעֵבֹר בֵּית הַמְדֻרָשׁ וְהָאוֹלָם שְׁמַחֹת,
 וַיּוֹדֶה עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁעוֹשִׂים בְּעֵבֹר זֶה, וַיֵּאחֲלֵה רַב נֶחֱת וּבְרִיאוֹת.
- כח רעז** רנח
 יִצַּעַץ בְּעִנְיָן קְנֵית דִּירָה וְכוּ', וַיִּבְקֹשׁ הַנִּמְעָן שְׁנֹשָׂאֵר בְּאַרְץ לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן
 בְּיִבְנָאֵל, שֶׁהַנָּשִׁים לֹא תִצְטָרְכְנָה לִילָף רְחוּק לְשִׁמְעַ שׁוֹפֵר וְכוּ'.
- כח רעח** רנט
 יִחַזֵּק עַל אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וַיִּלְחֶזֶק אֵת אַחֲרִים, וְלֹא לְהִשְׁבֵּר
 מִשׁוּם דְּבָר.
- כח רעט** רס
 יִתְנַצֵּל שְׁמַחֲמַת טְרוֹדוֹתָיו לֹא הִשִּׁיב תְּשׁוּבָה, וַיִּקְוֶה לְהִתְרַאוֹת בְּאוּמָן,
 וְלִשְׁמַעַ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת מֵהֶבֶן.
- כח רפ** רס
 מְכַתֵּב פְּלִילִי לְבָנוֹת הַתִּיכוּן, בּוֹ יִשְׁבְּחוּן עַל שְׁלוֹמְדוֹת פְּרָאוּי, וַיִּבְקֹשׁ
 לְצִיְתוֹ, וְמִי שֶׁתִּתְנַהֵג בְּרָאוּי יִדְאָג לָהּ לְשְׂדוּף הַגּוֹן.

- כח רפא**
 יחזק את מנהלת בית-הספר, ויברכה ברכ נחת בזכות שעושה עבודת
 הקדש לחנוף בנות ישראל.
- כח רפב**
 מכתב פללי לנשות אנשי שלומנו ביבנאל, בו יחזקן על הדבור והשיחה
 אליו יתברך, אשר דבר זה יגלה משיח צדקנו בעולם, שמלשון זה שמו:
 משיח — על שם משיח אלמים, שהוא יגלה את הגלוי העמק של רבנו
 ז"ל — לשיח בינו לבין קונו, ויחזק על אמונה פשוטה בו יתברך, אשר
 רק כף זוכים לעבר על הכל.
- כח רפג**
 יפליג במעלת קרוב רחוקים, ועל-ידי דבקות הבורא וקשור עצמו
 לצדיק האמת, כבר אין צריכים לפחד משום דבר.
- כח רפד**
 יקנה לפעל ישועה לנמענת, ויורה לה להיות לעזר לבעלה ולהשלים
 עם אמה.
- כח רפה**
 יורה להשלים עם החמות, ולדון את האשה לכף זכות.
- כח רפו**
 יבקש את הנמען להשאיר בראש השנה במנין ביבנאל, ויעוררו על למוד
 משניות ונגמרא, ותפלה במנין וטבילת מקוה.
- כח רפז**
 יבקש בחור להשאיר להתפלל ביבנאל עם המנין של אנשי שלומנו.
- כח רפח**
 יורה לתן שם לתינוק על שם האב שנפטר, אשר זהו כבוד הורים גדול
 מאד.
- כח רפט**
 יורה על שמירת העינים, ולילך למקנה בכל יום, ובזכות זה יזכה
 למחשבות נקיות.
- כח רצ**
 ייעץ שלא להלחין את הבן, ויאחל הרחבה גדולה בגשמיות וברוחניות,
 ובפרט שנוסעים לרבנו ז"ל, בנדאי יכולים לפעל שם הכל.

- כח רצא** ערב
 יתנה צערו מן הבן הלומד אצלו, ויבקש את האם לשפף שיח ותפלה
 לפניו יתברך, כי תפלת אם מועלת מאד בשמים.
- כח רצב** ערב
 ינחם על אבדן כספי, וכמוכא בזהר, אשר אחד משלם בגוף ואחד
 משלם בכסף, ועדיף בממון מאשר אבדן נפש, חס ושלום.
- כח רצג** רעג
 ייעץ בענין נתינת סנדקאות, וכן נתינת השם לתינוק.
- כח רצד** רעד
 יאחז למדפייסים כל טוב, בזכות העסק הקדוש שעוסקים בו.
- כח רצה** רעד
 יתנה צערו מן הבן הלומד אצלו, אשר סובל ממנו מאד, ולכן שלחו
 חזרה.
- כח רצו** ערה
 יורה שלא לותר על הנסיעה לאומן, כי מה שפועלים שם, אין פועלים
 בשום מקום.
- כח רצז** רעו
 יודה לנמענת על עזרתה ותרומתה למוסדות, ויאחז לה כל מלי דמיטב
 בזכות זה.
- כח רחצ** רעז
 מכתב פללי לנשות אנשי שלומנו, בו יעוררן על אחדות ואהבה, ואמונת
 חכמים, לידע שהצדיק הוא השדכ"ן, הינו שמקשר בין נשמות ישראל
 לאביהם שבשמים, ויחזק לנצל את חדש הרחמים והסליחות, לבקש
 ממנו יתברך כל אשר צריכים, אשר בודאי פועלים, וכן לשמר על חנוף
 הבנות, אשר הן צריכות שמירה גדולה מאד, ויודה לכל צות המעון על
 עזרתם.
- כח רצט** רפה
 מכתב פללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יעוררם על התבודדות ושיחה
 בינו לבין קונו, ויקנה השנה לראות נסים נגלים ביבנאל, איך שהפל
 נתהפך לטובה.

כח ש רפו

ייעץ אודות הבן, להכניסו למסגרת ישיבתית מחוץ ליבנאל, עד שיתאזן וישתפר, ואז יוכל לקבלו בחזרה אליו.

כח שא רפו

יבאר לבחור, שאם יזכית עצמו בהתנהגותו ובדבורו כדכעי, ויעמד בכל התקנות, אזי יוכל להמשיך בישיבת "דמשק אליעזר" ואם לאו, יצטרך להוציאו משם.

כח שב רפו

יודה לנמענת על עזרתה לנקיון דירתו, ויאחל לה בזכות זה נקיון הנשמה, ומחילה וכפרה גמורה ממנו יתברך ביום הקדוש.

כח שג רפח

יבקש להורים לדחות את נסיעת בנם לאחר סכות, אשר זה טוב מפל הבחינות.

כח דש רפח

יודה לנמען על החסד שעשה עמו עד כה, ויורה להיות ביום כפור באשקלון, ולעלות לקבר האמא וכו'.

כח שה רצ

מכתב פללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יבקש את כל אחד ואחד להתפייס עם חברו ערב היום הקדוש, ויעורר לנצל את יום הכפורים לבקש ממנו יתברך כל מה שצריכים, והקדוש-ברוך-הוא בודאי יתן חתימה טובה.

כח שו רצב

יודה על האתרוגים, ויאחל רב נחת בזכות זה.

כח שז רצב

יודה למדפיסים, על שמכינים לדפוס כל שיחה ושיחה שמדבר וכו', ובזכותם נשארים הדבורים לנצח, ויאחל רב נחת מפל הילדים.

כח שח רצג

מכתב פללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יזהירם להשמר אילו אתרוגים קונים, פי ישנם אתרוגים מרפכים אשר אינם אלא לימונים וכו', ובזכות מצות ד' מינים נזפה לבטל כל הרוחות רעות.

כח שט רצד
יַעַץ אֹדוֹת הַשְּׂדוּף, וַיֵּאחַל שְׂיֵהִיָּה בְּשַׁעַה טוֹבָה.

כח שי רצד
מִכְתָּב פְּלָלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַגֵּרִים בְּיַבְנָאֵל, בּוֹ יַחְזְקֵם עַל מִצְוֹת אַרְבַּעַה מִיָּנַיִם בְּהַדוּר וּבְהַכְשֵׁר טוֹב, וְלֹא לִפְלֵ קַרְבָּן לְאַתְרוּגִּים מְרַכְּבִים, חֵס וְשָׁלוֹם, וַיַּעֲוֹרְרֵם עַל אֶהְבָּה וְאַחַדוֹת, וְלֵהֲתַאָּזֵר בְּעִזּוֹת דְּקַדְשָׁה, וְלִשְׁמֹר עַל חֲנוּף הַיְלָדִים, וְלֹא לְהַנִּיחֵם הַפָּקֵר, כִּי חֲנוּף זֶה הַיְסוּד בַּיְהוּדוֹת וּבְהַמְשָׁךְ קַיִם עִם יִשְׂרָאֵל.

כח שיא רצו
יִבְקֶשׁ לְדַעַת אֵיךְ עָבַר בְּבֵית הָעֲלָמִין וְכוּ', וַיִּקְוֶה שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

כח שיב רצו
מִכְתָּב פְּלָלִי לְבָנוֹת הַתֵּיכּוֹן, בּוֹ יַעֲוֹרְרֵן עַל דְּרָף אֶרֶץ, אֲשֶׁר זֶה הִיָּה הַיְסוּד אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל, וַיִּבְהִירֵן, שָׂאֵם תְּצִיִּתְנָה לְדַכְרִיו, יִדְאָג בְּעַבְוֹרָם לְשִׂדְוּף הַגּוֹן.

כח שיג רחצ
יִבְהִיר, שְׂתִיכּוֹן צָרִיף מִסְגֵּרַת וּמִשְׁמַעַת, פְּלָלִים וְתַקְנוֹת, וְלֹא יִתְכַן שְׂתִהִיָּה הַפְּקָרוֹת בְּזַמְנֵים וּבְהִנְהָגָה, וְכִלְזַן תִּלְמַדְנָה בְּצוּמָא, וְלֹא לְשִׁנוֹת בַּת אַחַת מִן הַבָּנוֹת.

כח שיד רצט
יִשְׁקַל אֶת הָעֲנִין אֹדוֹת לְקַחַת שׁוֹמֵר לְבֵית-הַמְּדֻרָשׁ, שְׂיִרְאָה אִם אֵין חֲשָׁמֵל דְּלוּק לְשׂוּא, אוּ מְזַנְנִים, וַיִּכְבֶּה אוֹתָם, שְׁלֵא יִלְךְ פֶּסֶף לְרִיק.

כח שטו רצט
יִבְהִיר, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הַתְּחַזְּקוֹת, וְאַסוּר לְבַטֵּחַ בְּשׁוּם בְּרִיָּה פְּלָל, אֲלֵא לִידַע תְּמִיד, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מְלַבְדּוֹ, וְהַשֵּׁם הוּא הָאֱלֹקִים.

כח שטז שא
יִנַּחֵם הַנְּמַעֲנָת, שְׁבוּדָאֵי בַּעֲלָה פֶּעַל בְּאוּמָן לְטוֹבָה, וְכָל אֱלוֹ הָרוּצִים בְּרַעַתָם, יִפְלוּ נְפִילָה אַחַר נְפִילָה.

כח שיז שב
מִכְתָּב פְּלָלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יַחְזְקֵם עַל נְקֻדַּת הָאַחַדוֹת, וַיִּבְקֶשׂם לְעֲזוּרָו בְּבִגְנֵית בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ, וַיַּעֲוֹרְרֵם עַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָדוֹת.

תִּכְן הָעֲנִינִים

אֲשֶׁר זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, וְלִהְרֹבוֹת בְּתַפְלָה בְּפֶרֶט בְּהוֹשָׁעֵנָא רַבָּה, אֲשֶׁר
אָז גָּמַר הַחֲתִימָה.

כח שיח שג
יִבְקֹשׁ הַנִּמְעָן לִילָךְ בְּעִבּוֹר בְּנִין בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וּבִזְכוּת זֶה יִזְכּוּ לְזֶרַע שֶׁל
קַיָּמָא, וַיִּחְזְקוּ שְׁלֵא לְהִשְׁבֵּר, כִּי אַחֲרֵי הָרַע יָבֹא הַטּוֹב.

כח שיט שג
יַעֲוֹרר לְהַתְחַזֵּק וְלֹא לִפְלֹ בְדַעְתּוֹ כָּלֵל, וְהַעֲקֵר לְהִרְבּוֹת בְּתַפְלָה
וְהַתְּבוֹדְדוּת.

כח שכ דש
יִזְרָה עַל שְׁלוֹם-בֵּית וְהַכְּנָה הַנְּדִית.

כח שכא דש
יִבְקֹשׁ לִילָךְ בְּעִבּוֹר בְּנִין בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְלִהְרֹבוֹת בְּדַבּוֹר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ,
אֲשֶׁר הוּא יִתְבַּרֵךְ בְּוִדְאֵי לֹא יַעֲזָבוּ.

כח שכב שה
יִחְזֹק לֹא לְהִשְׁבֵּר מִשּׁוֹם דָּבָר, כִּי בְּאַמַּת הַמַּחְלָקֶת מִגְּבִיָּה אֶת הָאָדָם.

כח שכג שה
יִיַעֵץ בְּעִנְיַן קִנְיַת רֶכֶב, אִף שְׂזָה בְּשָׁנֹת אָבֶל, אֲשֶׁר הוּא לְדַבֵּר מִצְוָה.

כח שכד שו
יִחְזֹק מְאֹד, שְׁלֵא לְהַתְּבַלְבֵּל כָּלֵל, כִּי הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים
וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּיק מִעֲמֵד.

כח שכה שז
יִזְרָה לְקַחַת עֲצָמוֹ בְּיָדָיו וְלִהְתְּנֶהֱג בְּרֵאיוֹ, כְּדֵי שְׂיִוְכַל לְקַבְּלוֹ חֲזָרָה.

כח שכו שח
יִזְרָה לְכַבֵּד אֶת הַבַּעַל וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ, וּבִזְכוּת זֶה תִּהְיֶה פְּרִנְסָה בְּשַׁפְּעָה.

כח שכז שח
יִזְרָה בְּעִנְיַן הַצְּדָקוֹת, וְלִשְׁמֹר עַל שְׁלוֹם-בֵּית.

שט

כח שכח

יִבְהִיר, אֲשֶׁר בִּזְכוּת הַצְּדָקוֹת בְּעִבּוֹר בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ יִבְנֶה
לָהֶם בֵּית מִשְׁלָהֶם.

כח שכט שט
 יורה על שמחה וכבוד הבעל, אשר בזכות זה יזפו לכל טוב.

כח של שי
 יבהיר, אשר בית-ספר חייב מנהלת, כדי שיתנהל פראוי, ויהיה פקוח
 נאות על התלמידות ועל הצוות.

כח שלא שי
 יורה לדון לכף זכות, ואז הקדוש-ברוך-הוא משלים מדה פנגד מדה
 גם-כן.

כח שלב שיא
 מכתב פללי לאנשי שלומנו הגרים ביבנאל, בו יבהירם קדשת היום
 הנורא "הושענא רבה", בו מחלקים את הפתקאות לכל אחד ואחד,
 ועדין יש הזדמנות לקרע את גזר הדין, אם רק חוזרים בתשובה, ויורה
 לגבי הקפות שניות היכן וכיצד, ולא להיין לילך למקום שרוקד שם
 הסמ"ך-מ"ם הרשע, אשר הוא מקום טמאה.

כח שלג שיב
 יעורר על שלום-בית.

כח שלד שיג
 יאחל 'פתקא טבא', והריון קל, ורב נחת מהילדים.

כח שלה שיד
 יבקש לסיים את הצביעה בביתו וכו', וכן יעורר על התבודדות בכל יום
 כמה דקות, ועל למוד התורה הקדושה שעורים פסדרן, אשר רק זה
 מלנה את האדם לנצח.

כח שלו שיד
 ירגיל לדבר בכל יום אליו יתברך, ולהתמיד בתורה הקדושה: מקרא,
 משנה, גמרא, מדרש, אשר אין למעלה מזה.

כח שלז שטו
 יבקש את עזרת הנמען בנושא משפורות למלמדים ותמיכה למוסדות
 וכו', ויאחל כל טוב בזכות זה.

כח שלח שטז
 יזהיר מאד מטמאת הסמ"ך-מ"ם אשר הוא מלא מתכולות רשע, ויקנה
 לפניו יתברך שיירחיב לנו ברוחניות ובגשמיות, וסוף הפכוד לבוא.

- כח שלט** שיח
 ימסר דרישת שלום מהבן, וייעץ אודות עלוי נשמה, שכל דבר טוב
 שעושים פה בזה העולם לזכר הנשמה, זה תשוב מאד למעלה, והנשמה
 מתענגת מזה.
- כח שמ** שיט
 ימסר דרישת שלום מהבן הלומד אצלו, ויאחל רב נחת.
- כח שמא** שיט
 מכתב כללי למלמדים, בו יחזקם על מעלת עבודתם הקדושה, וגדל
 שכם שיקבלו על פה, ובנדאי יראו נסים נגלים שיעשה עמם
 הקדוש־ברוך־הוא.
- כח שמב** שכא
 יחזק מאד על אף המצב הקשה בארץ, אף בנדאי נזכה להצלח
 במשימתנו לבנות עיר על שם רבנו ז"ל.
- כח שמג** שכא
 יחזק באמונה פשוטה בו יתברך, וזה סוד ההצלחה בגשמי וברוחני.
- כח שדמ** שכב
 ימסר דרישת שלום מהצלחת הבן ושגשוגו בתורה וביראת שמים.
- כח שמה** שכב
 יבקש לסדר לו את הכרטיס בלא בלבולים מיתרים, ויחזק ויאמן.
- כח שמו** שגכ
 יורה לעזוב את מקום העבודה אשר הוא בין חילונים, וייעץ לבוא לגור
 בסמוך אליו.
- כח שמוז** שכד
 מכתב כללי לנשות אנשי שלומנו ביבנאל, בו יחזקן על אהבת חנם,
 ויבהיר למה שנאת חנם יכולה להביא, ויעורר על צניעות ועל חנוף
 הילדים.

הספר הקדוש הזה נדפס
לרפואתו השלמה וחיזוק בריאותו המלאה
של כ"ק מורנו ורבנו מאיר דרכים ומורה נתיבות
לבן של ישראל עמוד צלותהון דעמא קדישא
עטרת תפארת ישראל

הגה"צ

רבי אליעזר שלמה בן מלכה

שליט"א

יארץ השי"ת ימיו בטוב ובנעימים בבריות גופא ונהורא
מעליא עד לביאת גוא"צ בב"א

המברכים ומאחלים

המתעסקים בקדשים בסידור והדפסת ספריו הקדושים

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יחיאל בן שלומצה

מרים בת אסתר גיטל

הקדוש ברוך הוא יעזור להם שירווי רוב נחת

דקדושה מכל יוצאי חלציהם

ויתרחב להם בגשמיות וברוחניות

ויצאו מכל החובות

ויהיה להם פרנסה בניקל ובהרחבה

ויזכו להדפיס את כל חלקי שו"ת אשר בנחל

אשר עדיין נמצאים בכתב יד

וכן את כל ספרי

הגה"צ מוהרא"ש שליט"א

בתכלית ההידור והיופי

בעבור שהחפץ בעילום שמונדב סכום הגון להדפסת

הספר הקדוש הזה לזכותם.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

שלמה ברוך בן רבקה

וזוגתו ריסא בת מרים

בעבור שלא חשך עמל ויגיעה רבה עד שיצא

הספר כלול בהדרו כמתכונתו בפאר ויופי

שלום בהגהות. במראי מקומות ובמפתחות

השם יתברך יהיה בעזרו שיזכה לרוות נחת

מכל צאצאיו שילכו בדרך התורה והיראה

ויאריך ימים בבריות גופא ונהורא

מעליא ומזוני רויחי

וילדיהם

מינרל, שמריהו, אהרן, ברכה, חיה גיטל, פיגא,

נתן צבי, בילא, יוסף שלום, אפרים פישל.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

משה בן מרים מינדל

חנה בת מרים

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירוו
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

רפאל צבי בן מרים

שפרה מרים בת שבע

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירוו
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

משה בן מרים

חיה בינה בת פרידה

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירוו
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אליעזר שלמה בן מרים

חיה גולדא בת חוה גיננדל

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירוו
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יצחק בן מרים

מינדל בת ריסא

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירווי
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

ישראל אריה בן מרים

מנוחה נחמה בת רבקה

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירווי
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

דבורה פייגא בת מרים

הקב"ה יעזור שתצליח ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
וירווי מימנה הוריה רוב נחת
דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אברהם יהושע העשיל בן מרים

יפה שינדל בת נעטיל מרגלית

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירווי
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

נפתלי בן יעל

שיוושע בישועה שלימה בחן
ובחסד וברחמים גמורים בלי
שום צער ויסורים בזכות וכח
רבינו נחמן בן פיגע

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אהרון בן יעל

שיוושע בישועה שלימה בחן
ובחסד וברחמים גמורים בלי
שום צער ויסורים בזכות וכח
רבינו נחמן בן פיגע

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

פנחס אליהו בן יעל

שיזכה להיות איש כשר באמת
דבוק ומקושר תמיד לרבינו
הקדוש רבינו נחמן בן פיגע
ושיזכה להיות כל ימי חייו
בר"ה באומן בקדושה ובטהרה
ושיהיה שמור תמיד מכל
מכשול ומכל חטא ועוון ומכל
השפעות רעות ברחמים
גמורים בזכות וכח רבינו נחמן
בן פיגע

הספר הקדוש נדפס לזכות

כל נשמות ישראל שיתבטלו
מהם כל גזירות קשות ורעות
ובפרט גזירת הגיוס על בני
הישיבות והכוללים הקדושים
שיכלה ויתבטל תיכף ומיד
ממש ברחמים גמורים בלי שום
דין כלל בזכות וכח רבינו נחמן
בן פיגע זיעעבני"א

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

רחל בת שפרה מרים, משה בן שפרה מרים,
לאה בת שפרה מרים, אברהם בן שפרה
מרים, חנה בת שפרה מרים, יעקב בן חנה,
שלומית שלומצה בת חנה, נחום זאב בן
חנה, ישראל אריה בן חנה, רבקה בת חנה,
דבורה רייזל בת חיה גולדה, שלומית
שלומצה בת חיה גולדה,

מיכל גניה בת חיהגולדה, רבקה רויזא בת
חיה בינה, ישראל אריה בן חיה בינה, חיים
מאיר בן חיה בינה, שלומית שלומצה בת לאה,
אליהו יהושע בן לאה, רבקה דבורה בת לאה,
רחל פייגא בת לאה, חנה בת מנוחה נחמה,
משה בן יפה שיינדל, רעיה רחל בת יפה
שיינדל, ברכה בת מינדל

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל מעשה ידיהם ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך ולהתקרב לרבנו הק' וירוו מהם הוריהם רוב נחת
דקדושה אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לכבודו של מלך מלכי המלכים הקדוש
ברוך הוא

רבנו של עולם מלוך על כל העולם כולו בכבודך והנשא על כל
הארץ ביקרך והופע בהדר גאון עוזיך על כל יושבי תבל ארציך
וידע כל פעול כי אתה פעלת ויבין כל יצור כחי אתה יצרתו ויאמר
כל אשר נשמה באפו הוי"ה אלוקי ישראל מלך ומלכותו בכל
משלה

בזכות רבינו נחמן בן פיגא זיע"א במהרה בימנו וברחמים אמן
ואמן

הספר הקדוש הזה נדפס לרפו"ש וחזרה בתשובה

מרים בת שרה,
חנה בת תמר,
מיכאל דוד בן חנה,
להצלחת דניאל בן מסעודה,
תמר בת חנה וב"ב,
גבריאל בן חנה וב"ב,

ולהצלחת הילדים

שרה בת מרים,
נחמן ישראל בן מרים,
ודניאל אהרן בן מרים,

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל מעשה
ידיהם ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך ולהתקרב
לרבנו הק' וירווי מהם הוריהם רוב נחת
דקדושה אמן

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הפללי

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכלליות החטאים
והוא פגם הברית, רחמנא לצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרו בכל יום

*

יסדו, תקנו, גלו וצוה לפרסמו לכל ישראל.
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

*

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תובב"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים
אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע
מקור חכמה, רבנו נחמן בן פינא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות
נריע לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי יהודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד
קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על-ידי ההוא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך:
ב אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל-עליך:
ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי בל-חפצי-
בם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל-אפיך
נספיהם מדם ובל-אשא את-שמותם על-שפתי:
ה יהוה מנת-חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:
ו חבלים נפלוי לי בנעמים אף-נחלת שפרה עלי:
ז אברך את-יהוה אשר יעצני אף-לילות יסרוני
כליותי: ח שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני
בל-אמוט: ט לבן א שמת לבי ויגל כבודי אף-
בשרי ישכן לבטח: י כי לא-תעזב נפשי לשאול
לא-תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח
חיים שבע שמחות את-פניך נעמות בימינך
נצח:

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁר־י נְשׁוּי־פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁר־י אָדָם לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ עֶז וְאִין
 בְּרוּחוֹ רַמְיָה: ג כִּי־הֶחְרַשְׁתִּי בְּלוֹ עֲצָמֵי בִשְׁאֵנְתִי
 כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וּלְיָלָה תִּכְבֵּד עָלַי יָדָךְ נִהַפְךָ
 לְשִׁדְי בְּחַרְבֵּנִי קִיץ סָלָה: ה חֲטָאֵתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי
 לֹא־כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעֵי לַיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאֵת עֵזוֹן חֲטָאֵתִי סָלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל־חֹסֵיד | אֵלֶיךָ לָעֵת מְצֹא רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים
 אֵלָיו לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה | סֹתֵר לִי * מַצֵּר תַּצְרֵנִי
 רַנִּי פִלַּט תִּסּוּבְּנִי סָלָה: ח אֲשַׁפִּילְךָ | וְאוֹרְךָ
 בְּדָרְךָ־זוֹ תִלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינָי: ט אֶל־תִּהְיוּ |
 כְּסוּם כְּפָרֵד אִין הָבִין בְּמַתְגַּוְרָסוֹן עֲדִיו לְבָלוֹם
 בַּל קָרַב אֵלֶיךָ: י רַבִּים מְכֹאזְבִּים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטְחַ
 בַּיהוָה חֹסֵד יִסּוּבְּנֵנוּ: יא שְׂמַחוּ בַיהוָה וְגִילוּ
 צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל:

מא * לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁר־י מִשְׁכִּיל אֶל־
 דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלֻטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֵהוּ
 וַיִּחִיֵּהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֶל־תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו:
 ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עַרְשׂ דְּוֵי כָּל־מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכֵת
 בְּחֻלָּיו: ה אֲנִי־אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנֻנִי רַפָּאָה נַפְשִׁי
 כִּי־חֲטָאֵתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 וְאֶבֶד שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת | שְׂוֹא יְדַבֵּר לְבוֹ

(* אחר אתה סתר לי — צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

יִקְבֹּץ אֶזְנוֹן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר: ^ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
 כָּל־שֹׁנְאֵי עָלַי | יַחֲשֹׁבוּ רָעָה לִּי: ^ט דְּבַר־בְּלִיעַל
 יִצוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא־יוֹסִיף לָקוּם: ^י גַּם־אִישׁ
 שְׁלוּמִי | אֲשֶׁר־בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחְמִי הַגְּדִיל עָלַי
 עֵקֶב: ^{יא} וְאַתָּה יְהוָה חַנּוּנִי וְהַקִּימְנִי וְאַשְׁלֶמְהָ לָּהֶם:
^{יב} בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי־חָפְצָתָּ בִּי כִּי לֹא־יִרְעֵ אֹיְבֵי
 עָלַי: ^{יג} וְאַנִּי בְּתַמִּי תִּמְכַּתָּ בִּי וְתַעֲיִבְנִי לְפָנֶיךָ
 לְעוֹלָם: ^{יד} בָּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
 וְעַד־הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב ^א לְמַנְעֵחַ מִשְׁפִּיל לְבַנְי־קַרְח: ^ב כְּאִיל תִּעְרַג
 עַל־אֲפִיקֵי־מַיִם כֵּן נַפְשִׁי תִעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים:
^ג עָמָה נַפְשִׁי | לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מְתֵי אָבוֹא
 וְאַרְאֶה פָּנַי אֱלֹהִים: ^ד הִיָּתְה־לִּי דְמַעְתִּי לֶחֶם יוֹמָם
 וְלַיְלָה בְּאֹמַר אֵלַי כָּל־הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ^ה אֵלֶּה
 אֲזַכְּרָה | וְאַשְׁפֹּכָה עָלַי | נַפְשִׁי כִּי אָעֵבֵר | בַּסֶּף
 אֲדַדִּים עַד־בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
 חוֹנֵג: ^ו מִה־תִּשְׁתַּוַּחְתִּי | נַפְשִׁי וְתַהֲמִי עָלַי הוֹחֲלִי
 לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנִי יִשׁוּעוֹת פָּנָיו: ^ז אֱלֹהֵי עָלַי
 נַפְשִׁי תִשְׁתַּוַּחַח עַל־כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְץ יִרְדֵּן
 וְחַרְמוֹנִים מִהַר מְצַעֵר: ^ח תְּהוֹם־אֶל־תְּהוֹם קוֹרָא
 לְקוֹל עֲנוּרֶיךָ כָּל־מִשְׁבְּרֶיךָ וְגַלְיָךְ עָלַי עֲבְרוּ:
^ט יוֹמָם | יִצוּהָ יְהוָה | חֲסִדּוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי
 תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: ^י אֲזַכְּרָה | לְאֵל סְלַעֵי לְמָה

שְׂכַחְתָּנִי לְמַה־קָדַר אֵלֶיךָ בְּלִחְץ אוֹיֵב: ^א בְּרָצַח א
 בְּעַצְמוֹתַי חֲרַפוּנִי צוּרְרִי בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם
 אֵימָה אֱלֹהֶיךָ: ^ב מַה־תִּשְׁתַּוְּחָתִי א נַפְשִׁי וּמַה־תִּהְיֶה
 עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנֵנו יְשׁוּעַת פָּנֵי
 וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמַנְעַח אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח
 שְׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ: ^ב הַצִּילֵנִי
 מֵאִיֵּבִי א אֱלֹהֵי מִמֶּתִקוּמִי תִשְׁנַבְּנִי: ^ג הַצִּילֵנִי
 מִפְּעֵלֵי אֲזוֹן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ^ד כִּי הִנֵּה
 אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יְגוּרוּ עָלַי עֵזִים לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־
 חַטָּאתַי יְהוּה: ^ה בְּלִי־עוֹן יִרְצוֹן וַיְכַוְּנוּ עוֹרָה
 לְקַרְאתִי וּרְאָה: ^ו וְאַתָּה יְהוּה־אֱלֹהִים א צְבָאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקִּיצָה לְפָקֶד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תִּחַן
 כָּל־בְּגֵדֵי אֲזוֹן סָלָה: ^ז יִשׁוּבוּ לְעָרְב יִהְיוּ כַּכֶּלֶב
 וַיִּסּוּבּוּ עִיר: ^ח הִנֵּה א יִבִּיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: ^ט וְאַתָּה יְהוּה תִשְׁחַק־
 לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: ^י עֵזוּ אֵלֶיךָ אֲשַׁמְרָה כִּי־
 אֱלֹהִים מִשְׁנַבְּנִי: ^{יא} אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יִקְדַּמְנִי אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרֵי: ^{יב} אֶל־תִּחְרָגִם א פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי
 הַנִּיעַמוּ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגִּנְנוּ אֲדָנִי: ^{יג} חַטָּאת־
 פִּימוֹ דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאזְנָם וּמֵאֲלָה
 וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: ^{יד} כִּלָּה בְּחֶמְה כִּלָּה וְאִינְמוֹ וַיִּדְעוּ
 כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁל בִּיעֶקֶב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה:

תַּהֲמוֹת: יח זֶרְמוּ מַיִם | עֲבוֹת קוֹל נָתַנוּ שְׁחָקִים
 אֶף־חֲצִצְיִד | יְתַהַלְכוּ: יט קוֹל רַעְמָד | בְּגִלְגֵּל הָאִירוּ
 בְּרָקִים תִּבֵּל רִגְזָה וְתַרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בַּיַּם דְּרַבְּדָּ
 וְשִׁבִּילָךְ בְּמַיִם רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נָדְעוּ:
 כא נַחֲתָ כְּצֹאן עֲמָד בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ * תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מְעוֹן אֶתָּה
 הָיִיתָ לָנוּ בְּדַר וְדַר: ב בְּטָרָם | הָרִים יִלְדוּ
 וְתַחֲזִל אֶרֶץ וְתִבֵּל וּמְעוֹלָם עַד־עוֹלָם אֶתָּה אֵל:
 ג תָּשֵׁב אָנוּשׁ עַד־דָּבָא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם:
 ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כִּיּוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר
 וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָה: ה זֶרְמָתָם שָׁנָה יִהְיוּ בַּבְּקָר
 כְּחֲצִיר יַחֲלֶף: ו בַּבְּקָר יֶצִיץ וְחֲלֶף לְעָרֵב יְמוּלֵל
 וַיִּבֶשׁ: ז כִּי־כָלִינוּ בְּאַפֶּךָ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהַלְנוּ:
 ח שִׁתָּה עֹנֹתֵינוּ לְנִגְדֶּךָ עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר פְּנֶיךָ: ט כִּי
 כָּל־יְמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרָתְךָ כָּלִינוּ שָׁנִינוּ כְּמוֹ־הֶגְהָ:
 י יְמֵי־שָׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֶת |
 שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרֵהָבִם עָמַל וְאוֹן כִּי־גֹ חִישׁ וְנִעְפָּה:
 יא מִי־יֹדַע עֹז אַפֶּךָ וּכְיֹרְאָתְךָ עִבְרָתְךָ: יב לְמִנּוֹת
 יְמֵינוּ כִּן הוֹדַע וְנִבֵּא לִבִּב חֲכָמָה: יג שׁוּבָה יְהוָה
 עַד־מָתִי וְהִנָּחֵם עַל־עֲבֹדֶיךָ: יד שִׁבְעֵנוּ בַּבְּקָר
 חֲסֻדְךָ וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל־יְמֵינוּ: טו שְׁמַחְנוּ
 כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: טז יִרְאֶה אֵל־
 עֲבָדֶיךָ פְּעֻלָּךְ וְהִדְרֶךָ עַל־בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי | נָעַם

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ:

קה א הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים
 עלילותיו: ב שירו-לו זמרו-לו שיחו בכל-
 גפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו ישמח לב א
 מבקשי יהוה: ד דרשו יהוה ועזו בקשו פניו
 תמיד: ה זכרו גפלאותיו אשר-עשה מפתיו
 ומשפטי-פיו: ו זרע אברהם עבדו בני יעקב
 בחיריו: ז הוא יהוה אלהינו בכל-הארץ
 משפטיו: ח זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלה
 דור: ט אשר פרת את-אברהם ושבועתו לישחק:
 י ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם:
 יא לאמר לך אתן את-ארץ-כנען חבל נחלתכם:
 יב בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה:
 יג ויתהלכו מגוי אל-גוי מממלכה אל-עם אחר:
 יד לא-הניח אדם לעשקם ויזכח עליהם מלכים:
 טו אל-תגעו במשיחי ולנביאי אל-תרעו:
 טז ויקרא רעב על-הארץ כל-מטה-לחם שבר:
 יז שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף: יח ענו
 בכבל רגלו ברזל באה נפשו: יט עד-עת
 בא-דברו אמרת יהוה צרפתהו: כ שלח מלך
 ויתירהו משל עמים ויפתחהו: כא שמו ארון
 לביתו ומשל בכל-קנינו: כב לאסר שריו בנפשו

וּזְקַנְיוּ יַחֲפָם: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב נָדָב
בְּאַרְצֵ-חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת-עַמּוֹ מֵאֵד וַיַּעֲצֵמָהּ
מִצְרָיו: כה הִפְדָּה לָבָם לְשֵׁנָא עַמּוֹ לְהַתְנַפֵּל בַּעֲבָדָיו:
כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָו אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר-בּוֹ: כז שָׁמוּד
בָּם דְּבַרֵי אֱתוּתָיו וּמִפְתִּימִים בְּאַרְצֵ חָם: כח שָׁלַח
חֲשֵׁף וַיַּחֲשֹׁף וְלֹא-מָרוּ אֶת-דְּבָרוֹ: כט הִפְדָּה אֶת-
מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמַת אֶת-דָּגְתָם: ל שָׂרֵץ אֲרָצָם
עֲפָרְדָּעִים בְּחַדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹא עָרַב
כְּנִיזִים בְּכָל-גְּבוּלָם: לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרַד אִישׁ
לְהַבּוֹת בְּאַרְצָם: לג וַיֵּךְ גִּפְנָם וַתֵּאֱנָתָם וַיִּשְׁבַּר עֵץ
גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֹא אֲרַבָּה וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסְפָּר:
לה וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאַרְצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
לו וַיֵּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּאַרְצָם רֵאשִׁית לְכָל-אוֹנָם:
לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאֲיִן בַּשְּׁבָטָיו כּוֹשֵׁל:
לח שָׂמַח מִצְרַיִם בַּעֲצָתָם כִּי-נָפַל פַּחַדָם עֲלֵיהֶם:
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּ וְאִישׁ לְהֹאִיר לַיְלָה: מ שָׁאֵל
וַיָּבֹא שָׁלוֹ וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח צִוֵּר
וַיִּזְוְבוּ מַיִם הָלְכוּ בַּעֲצוֹת נְהָר: מב כִּי-זָכַר אֶת-
דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת-אַבְרָהָם עֲבָדָו: מג וַיּוֹצֵא עַמּוֹ
בְּשִׁשּׁוֹן בְּרָנְהָ אֶת-בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת
גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֲמִים יִירָשׁוּ: מה בַּעֲבוּר | יִשְׁמְרוּ
חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְעֲרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלו * על-נהרות | בכל שם ישבנו גם-בכינו
 בזכרנו את-ציון: ב על-ערבים בתוכה תלינו
 בנרותינו: ג פי שם שאלונו שובינו הברי-שיר
 ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר
 את-שיר-יהוה על אדמת נכר: ה אם-אשכחך
 ירושלים תשפח ימיני: ו תדבק לשוני | לחכי
 אם-לא אזכרכי אם-לא אעלה את-ירושלים על
 ראש שמחתי: ז זכר יהוה | לבני אדום את יום
 ירושלים האמרים ערו | ערו עד היסוד בה:
 ח בת-בבל השדודה אשרי שישלם-לך את-
 גמולך שנמלת לנו: ט אשרי | שיאחו ונפץ את-
 עלליך אל-הסלע:

קנ * הללויה | הללו-אל בקדשו הללוהו ברקיע
 עזו: ב הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו:
 ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בגבל וכנור:
 ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים ועגב:
 ה הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
 ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:
 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם

מרשעים ויושיעם פי חסו בו: